



ספר

אֲשֶׁר בַּנְחַל

חלק קל"ז



והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנוכע מקור חכמה
יבדקם, ענינים נוראים ונפלאים, מעצות יקרות, התחזקות
והתעוררות להתקרב אל ה' יתברך בכל דרגה ודרגה מפל מקום
שהוא, יהיה מי שיהיה.

בנו ומיסד על פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון

בוצינא קדישא עילאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל פי תלמידו מורנו הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אנים

ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלכ בפסקיו תורה, נביאים, פתובים ומאמרי חכמינו הקדושים

מנמרא מדרשים וזחר הקדוש



הובא לדפוס על ידי

חסידי ברסלב

עיר הקדש ירושלים תובכ"א

שנת תשע"ה לפ"ק.

נתן להשיג את הספר הקדוש הזה
ובל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים:

בירושלים:

052-7622316

בבני ברק:

03-5743542 052-7138892

באשדוד:

052-7147779 052-7618316



פֶּתַח דְּבָר

הַיְהִי חִלְקֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", נִדְפְּסוּ כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁמַחֲיִים וּמְחַזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חַיּוֹתָם וְהַתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׁאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לֹא לֹא מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהַיְהִי סְפָרִים אֱלֹה נִדְפְּסוּ עַד עֵתָה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כַּרְף מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסָרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חִלְקֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפָּס עַד עֵתָה, דְּבָר הַמְּסַתְּפָם בְּיוֹתֵר מִשְׁבָּעִים אֶלְף מְכַתְּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסְפָנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּנוּ אַחֲרֵי-כֵן מְכַתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינַי הַדְּפוּס, וְכִמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהַיְפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוּמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסְפָנוּ מִפְּתַח הָעֵנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְמַצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בְּמִכְתָּב.

וּלְאַחַר עֵמֶל וּיְגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מְדַפְּיִסִים עֵתָה אֶת כָּרֶךְ קִלּוֹ,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כָּרֶךְ אַחַר כָּרֶךְ, וּבְלַבְנוּ תִקְוָה, שְׁפֹל מִי שִׁיקְרָא בְּזוּה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלּוּ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֻמְדָּה, הַפּוֹתְחִים דְרָךְ חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאֲמָרֵי חו"ל הַקְדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבְזוּהַר
הַקְדוּשׁ וְכוּ', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכֹמֶה לְבוּשִׁים מְלַבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הַיְרֹוד
וְהַנְמֹךְ בְּיוֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאִפְסָן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכְל
תַּחְתּוֹן, מַעֲיָלָא לְעָלוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׁרָגִיל בְּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם יַעֲזוּת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים יַעֲזוּת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזוּה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְמִיד בְּהֶם, וְאִזּוֹ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ יַעֲרֹבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'בָּלִים נִפְלוּ לְנוֹ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַן ל'א ר'אֲתָה
אֱלֻקִּים ז'וֹלְתִיךְ י'עֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁל'מ'ה', אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבוא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איה להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר שהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לך על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשארו אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים — החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק בפשוטם ולהלבישם בכלים מכלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות פרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מפל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, ובשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם במטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרכי התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים בחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשט, או דרוש, או רמז, או סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפייהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאוד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאוד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאוד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאוד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארך ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארך וטוב לעולמי עד ולנצח

נְצַחִים?! וְהֲלֹא כַּמָּה תַּחְבוּלוֹת עוֹשִׁים וְכַמָּה סִפְרִים לְאַלְפִים וְלִרְבּוֹת מַחְבְּרִים בְּשִׁבִיל עִסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ שֶׁל קַל וְחֹמֶר כַּמָּה אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ', סִפְרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לַחֲבֵר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכֵלִית הָאֲחֵרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין לְעֲצָמֵנוּ צִידָה לְדַרְכֵנוּ הָרְחוּקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבִלּוֹ וּבִטְעוּיֹתָיו וְכוּ', וְכַמָּה סִפְרִים וְתַחְבוּלוֹת אֵין מְסֻפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחְבוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וּנְפֶשׁ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת, וּלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נְמַצָּא, שְׁכָל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנוֹרָאִים שֶׁכָּבַר נְמַצָּאִים בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצָם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן כַּמָּה סִפְרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחִיל לַגַּע בַּתּוֹרָה, מְכַל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן לְבוֹא לְחַדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעַמְקָהּ, עַל-בֶּן כָּל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁחֲבָרוּ עַד הַנֶּה, עַדִּין אֵינָם חֶלֶק אֶחָד מֵאֵלֶּף מַעְמֵק רַבּוֹי הַסִּפְרִים שֶׁיִּתְגַּלוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלוּ סִתְרֵי וְרוֹזֵי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל-בֶּן צְרִיכִים לְהִזְהַר לֹא לְלַעַג וּלְבַזוֹת שׁוּם סֵפֶר הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקוּמוֹת אֵלוּ מִתְּפַשְׁטִים אֵלוּ הַסִּפְרִים וְהֵם מַחְיִין אֶת עֲצָמָן בָּהֶם, וּבְמִקוּמוֹת אַחֲרִים מַחְיִין אֶת עֲצָמָן בְּסִפְרִים אַחֲרִים דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוצה, רק נלקט מפל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ו, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכה, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכה, וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מפל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקהו בענה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחסברא חברי אית ליה, וחסברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-פן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשך, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח).

על-פן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיוחדי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנות כל בית ישראל, ותקנות כל הדורות ותקנות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתה יעשה ויזכה לגאלה שלמה, אמן בן יהי רצון!

סֵפֶר

אֲשֶׁר בִּנְחָל כָּרַךְ קָלוֹ

לג תקיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ה' אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִכֶּם.

יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַרְוֵנוּ רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם,
וַיְהִי בְּרָכוֹת וּרְפוּאוֹת וַיְשׁוּעוֹת בְּבֵיתְכֶם, וְתַמִּיד תִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוּרוֹת
מִשְׂמַחוֹת. הַעֲקֹר לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז תִּרְאוּ אֶת
הַנְּסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה אֶתְכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תקיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ה' אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּלִּיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַנְּיִיָּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תַמִּיד.

באתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים! יען שעכשו הוא חדש אלול, חדש הרחמים והסליחות, ואצל אחינו בני ישראל מעדות המזרח אומרים בכל יום מימי אלול סליחות. ועקר הזמן הוא קדם אור היום, לפני תפילת התיקין, אף יען שלא כל אחד יכול לקום, ולומר סליחות קדם אור היום, פי הולכים לישן מאחר, וכן בחוגי ישיבה, שקשה להם לקום, ולכן נוהגים בהרבה ישיבות ובהרבה קהלות, שמתפללים מנחה גדולה בשעה אחת וחצי, ואחר-כך אומרים את סדר הסליחות, וזה דרך והנהגה נפלאה, פי כף על-כל-פנים לא יחסר יום מבלי לומר סליחות (תעינו ילקוט יוסף, דיני סליחות, סעיף ב', וש"ת יתרה דעת, חלק א', סימן מו); ויש אומרים את הסליחות קדם תפילת המנחה, עין שם. אבל הרבה אומרים תכף-ומיד אחר מנחה, מפני תדיר ושאינו תדיר תדיר קודם. ולכן אני מאד מבקש את כל אנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, הן האברכים והן הבחורים, מי שלא יכול לקום קדם אור היום לומר סליחות, שיאמר תכף-ומיד אחר מנחה גדולה, שאז עדין לא מתגברת מדת הדין כמו בעת מנחה קטנה, וזה ברור.

מאד מאד אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים, ראו לבקש סליחה אחד מהשני, ובפרט מאשתו, בימים אלו ימי הרחמים והסליחות, צריכים קדם כל לבקש סליחה מאשתו ומההורים שלו ושלה, וימחלו אחד לשני, וכן לבקש סליחה אחד מהשני, פי בזה תלויה כל התשובה.

אני מאד רוצה שתקהלה שלנו תהיה ד' אמות של הלכה, באפן שהקדוש-ברוך-הוא ישרה בינינו, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.): מיום שחרב בית-המקדש אין לו להקדוש-ברוך-הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד; ולכן כל אחד מאנשי הקהלה מחיב לקבע איזה עת ללמד תורה, אפלו קצת דקצת בכל יום: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, ועל כלם הלכה, ומי שיכול להצטרף אל הפולל, אין למעלה מזה, וכן מי שיכול לקחת חבירותא איזה בחור מהישיבה, ולשבת שם וללמד אתו, זה דבר גדול מאד מאד. פי אני רוצה שבקהלה שלנו יהיה רק קול תורה, פי רק זה מה שישאר מאתנו,

כְּמֵאמֶר הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ (אָבוֹת פָּרָק ו'): לְפִי שְׁבִשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם, לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אַבְנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֹא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבְדֵּי.

זָכְרוּ הַיֵּטִב, שְׁבִזְהָ שְׁנֵהִיָּה מְאֻחָדִים יַחַד, לֹא יוּכְלוּ עֲלֵינוּ שׁוֹנְאֵינוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי בַמְּקוֹם הָאֻחָדוּת, שָׁם שׁוֹרָה הַשְּׂכִינָה, וְאִם יֵשׁ אַחַד שְׁחוּלֵק עַל הַשְּׂנִי, אוֹ מִתְלוֹצֵץ מִהַשְּׂנִי, אָנִי מֵאֵד מִבְּקִשׁ אוֹתוֹ שְׂעִיזוֹב אֶת קַהֲלֵתְנוּ, כִּי אָנִי רוֹצֵה שְׁבִבְקֵהֲלָה שְׁלָנוּ תִהְיֶה שׁוֹרָה רַק אֶהְבֶּה וְאֻחָדוּת.

הַמְּאֻחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּקִיג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדֵּר כִּי תֵצֵא, ה' אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹו יִתְבַּרֵךְ, וְאַחַד מִהַקְּנִיגִים לְקִנּוֹת קִנְיָן תוֹרָה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת פָּרָק ו'): הַמְּפִיר אֶת מְקוֹמוֹ. אָדָם צְרִיף תְּמִיד לְזִכּוֹר אֶת הָעֶבֶר שְׁלוֹ, וְלֹא לְשִׁפְחַת פְּרָגַע, כִּי הַסֵּמ"ף-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֵוֹלָם לְהַסִּית וּלְהַדִּיחַ נֶגֶד הַצְּדִיק שְׁמַקְרָבוֹ אֱלֹו יִתְבַּרֵךְ. וְרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן צא), שֶׁהַצְּדִיק מִתְלַבֵּשׁ בְּכָל מִינֵי לְבוּשִׁים, וּמְדַבֵּר כָּל מִינֵי שִׁיחוֹת שְׁנֹרְאוֹת כְּבִטְלוֹת, הָעֶקֶר לְקִרְבֵּי אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֱלֹו יִתְבַּרֵךְ. וְיֵמָּה קוֹרָה לְבִסּוּף? הַוּפְכִים אֶת הַקְּעָרָה עַל פִּיהָ וּמְחַרְפִּים וּמְבִזִּים אוֹתוֹ.

וְלִכֵּן צְרִיכִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל פְּגָם אֲמוּנַת חֲכָמִים, כְּמוֹבֵא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן סא), שֶׁהַפּוֹגֵם בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים, הוּא סִימָן שְׂשֵׁשׁ לוֹ צוּאָה רוֹתַחַת בְּרֵאשׁ, רַחֲמָנָא

לִישׁוֹבָן, כְּמֵאמָרָם ו"ל (ערוּבִין כֹּא): הַלּוֹעֵג עַל דְּבָרֵי חֻכְמִים נִדוֹן בְּצוּאָה רוֹתַחַת, וְעֲשָׂנִים סְרוּחִים מְסַבְּבִים אוֹתוֹ.

רַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו'): זֶה כָּלֵל גְּדוֹל, שְׁמִי שְׁפָגַם בְּבְרִית אֵי אֶפְשֶׁר לוֹ לְהִבִּין אֶת הַצְּדִיק, וְאֲדַרְבֵּה יַעֲלֶה לוֹ קִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיק, עַד שֶׁיִּשְׁפַח לְגַמְרֵי מַה שֶׁהַצְּדִיק עָשָׂה בְּשִׁבְלֵוֹ, חֲתַן אוֹתוֹ וְרַחַם עָלָיו, וְנִקְּחָה אוֹתוֹ מִכָּל הַלְּלוּף וְהַזְהָמָה שֶׁנִּפְלָ בָּהּ, וְהִלְבִּישׁ אוֹתוֹ בְּלְבוּשִׁים יָפִים שֶׁל תּוֹרָה וַתִּפְלָהּ, וְלִבְסוּף זֶה הוּלָף הַפּוּף עַל הַפּוּף.

אַנְחָנוּ מוֹצָאִים, שְׁאַחָאָב שֶׁהָיָה רוֹצֵחַ, נוֹאֵף וְכוֹפֵר בְּעֵקֶר, צֶעֶק אַחַר אֱלֹהֵי הַנְּבִיא (דְּבָרֵי הַיָּמִים-א' ב, ד): "הֲאֵתָה זֶה עוֹכֵר יִשְׂרָאֵל". פֶּלֶא עַל גְּבֵי פֶלֶא, רָאָה מִי מְדַבֵּר. וְשָׁאֵל הָרַב הַקְּדוֹשׁ מִסַּטְמָאָר זי"ע, הֵן אָמַת שְׁאַחָאָב הָיָה רָשָׁע וְצֶעֶק כָּכָה אַחַר אֱלֹהֵי הַנְּבִיא, שֶׁהָיָה נְבִיא אָמַת, אֲכַל אֵיךְ כִּתְבוּ אֵת זֶה בְּסִפְרֵי נְבִיאִים? אֲלֹא לְהוֹרוֹת לְדוֹרוֹת, שֶׁכָּף צָרִיף לְהִיּוֹת, שֶׁכָּל דוֹר וְדוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹלַח צְדִיקִים שֶׁהֵם בְּחִינַת נְבִיאִים, שְׁמַעוֹרְרִים וּמְחַזְקִים וּמְאֲמְצִים אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּכְנֻגְדָם עוֹמְדִים נוֹאֲפִים כְּכֻלָּבִים, שֶׁסָּרְחוּן מַעֲשֵׂיהֶם עֲדִין לֹא רַחֵן, וְהֵם יֵשׁ לְהֵם קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עַל הַצְּדִיקִים, וּמַה גַּם שֶׁלִּפְעָמִים קוֹרְאִים אוֹתוֹ: "הֲאֵתָה זֶה עוֹכֵר יִשְׂרָאֵל". וְלִכֵּן נִתְּנָה רְשׁוּת לְהַכְתִּיב לְדוֹרוֹת, לְמַעַן שֶׁהַצְּדִיקִים יִתְחַזְּקוּ וַיִּדְעוּ, שֶׁכָּף הוּא כָּל דוֹר וְדוֹר.

נָא וְנָא, עֲכָשׁוּ זֶה חֲדָשׁ אֱלוּל, הַדְּבַק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַמֵּאמָר בְּלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קמא, וְתֵאמַר עָלָיו הַתִּפְלָה, וְתוֹרִיד דְּמַעוֹת פְּמִים, כִּי עֲכָשׁוּ זֶהוּ הַזְּמַן לְחַקֵּן אֶת פְּגַם הַבְּרִית שֶׁפָּגַמְתָּ. וּבְפָרֵט עִם חֲטָא נִשְׁגָּז, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן.

עֲלִינוּ לְשִׁבְחַ לְאֲדוֹן הַכֹּל, שֵׁישׁ לָנוּ רַבִּי אָמַת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, וְלִכֵּן רָאָה לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבּוֹדָאֵי יְהִיָּה לָךְ תַּקּוּן, וְאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁיְהִיָּה לָךְ קִשְׁיָה לְבוֹא, אֲכַל תִּמְסַר

אֵת נִפְשְׁךָ, כִּי הַתְּקוּזָן שֶׁמִּקְבָּלִים אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל, לֹא יְכוּלִים לְקַבֵּל בְּשׂוּם מְקוֹם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּקִיד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ה' אֵלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁמַר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָךְ, כִּי אַחֲרַת תִּצְטָרֵךְ לְהַתְגַּרֵּשׁ, כִּי לֹא יְכוּלִים לְהִיּוֹת אֵלִים עִם הָאִשָּׁה, מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ אֱלִימוּת עִם אִשְׁתּוֹ, לְבִסּוּף הוּא מְשַׁלֵּם מְחִיר מְאֹד מְאֹד כְּבֹד, וְלִכֵּן תִּהְיֶה פִּקּוּחַ, וְתִלָּךְ בְּעֲדִינּוֹת עִם אִשְׁתְּךָ, וְתִכְבְּדָהּ וְתִתְקַרֶּה מְאֹד, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל יוֹתֵר מֵהַכֵּל, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָנִים: רסג, רסד): שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם, לְשִׁבֵּר אֵת הַשְּׁלוֹם-בֵּית שֶׁל אַבְרָכִים, כְּדֵי לְהַכְשִׁילָם בַּפְּגָם-הַבְּרִית, וְלִכֵּן רְאֵה לְהַשְׁלִים עִם אִשְׁתְּךָ, כִּי אַחֲרַת תִּצְטָרֵךְ לְהַתְגַּרֵּשׁ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּקִטו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ה' אֵלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ וְאֵת מִכְתָּב הַתְּלַמִּידִים, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִכֶּם, שֶׁאַתֶּם עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבִיְרֵאת שְׁמַיִם וּבְאִמּוּנָה, אֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזוֹ, מִלְּחֻזֵּק וּמִלְּעוֹדֵד

וּמְלַשְׁמַח אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וּלְקַרְבָּם אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, וְלָכֵן לָךְ בְּכַתְּךָ
 זֶה וְהוֹשַׁע אֶת יִשְׂרָאֵל, וְתַחֲדִיר בְּיַלְדִים אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
 וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ מִכְּתָב לְכָל הַכֶּתֶה, וְתַתְּלָה אֶת זֶה בְּמִסְגָּרָת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּקְטֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ה' אֱלוֹהֵי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

רְאֵי לְדוֹן אֶת בְּעַלְךָ לְכַף זְכוּת, וּבְנֻדָּי נִשְׁמַע אֲצַלְכֶם בְּשׁוּרוֹת
 מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד, וְיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מֵהִילָדִים.

הַעֲקֹר צְרִיף לְרֵאוֹת לַעֲזוֹר לְמִשְׁפָּחוֹת עֲנִיִּים שְׂאִין לָהֶם כְּלוּם,
 וּבְפֶרֶט הַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים, שְׂיִשׁ לָהֶם יַלְדִים וּבְקִשֵׁי הֵם יְכוּלִים
 לְהַתְּפַרְנֵס, וְטוֹב שֶׁתְּבַדְּקִי לְמִשְׁפַּחַת ... שְׂיַחֲיוּ, שְׂלֹא הִיָּה לָהֶם אֲפֵלוּ
 מִטְּרָנָה לְתַת לִילָדִים, וְכֵן לְמִשְׁפַּחַת ... וְכוּ' וְכוּ'.

וּבְזְכוּת הַצְּדָקָה שְׁשַׁלְמוּתָהּ הוּא לְתַת לָהֶם אֶת הָאֲכָל, פְּשׁוּטוֹ
 כְּמִשְׁמְעוֹ, הֵינּוּ דְבָרֵי מֵאֲכָל, שְׁזוֹ הַצְּדָקָה הִכִּי גְדוּלָה, תִּזְכּוּ לְכָל מְלִי
 דְּמִיטָב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּקְיֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ה' אֱלוֹהֵי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
 לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְצָרִיכִים רַחֲמִים
 רַבִּים עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט בַּחַיִּים, וְכֵן צָרִיכִים רַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים עַל
 כָּל שֶׁעַל וְשֶׁעַל אֵיפֶה שֶׁרַק פּוֹסְעִים, וּבִפְרֵט בְּעֵתִים הַלְלוּ, שְׁמֵדַת
 הַדִּין מִתְגַּבֶּרֶת וּמִתְפַּשֶּׁטֶת, וְאֲנַחְנוּ אוֹחֲזִים כְּכֹר בִּימֵי אֱלֹהִים
 הַקְּדוֹשִׁים, שְׂאֵז נִפְתָּחוּ הַיַּיִג מְדוֹת רַחֲמִים עָלֵינוּ, וְלִהְיוֹת שִׁיף עַל
 עֲצָמָנוּ אֶת מֵדַת הַרַחֲמִים הָאֵלֹהִים, וּבְזִכּוֹת זֶה נִזְכֶּה לְהִמָּתִיק מֵאֲתָנוּ
 אֶת כָּל הַדִּינִים.

נָא וְנָא הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵז תִּרְאֶה
 נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תקיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ה' אֱלֹהֵי הַתְּשֻׁבָּה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי ר' ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׂיִשׁ לִי, שְׂאֲתָה
 הַתְּחַלֶּת אֶת הַפּוֹלֵל עִם הַמּוֹן תְּלַמִּידִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 שְׂהֵד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ יִהְיֶה מְקוֹם תּוֹרָה וְתִפְלָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם, אֲנִי לֹא
 רוֹצֶה שְׂבַקְהֶלָה שְׁלָנוּ יִסְתּוֹכְבוּ אֲנָשִׁים הוֹלְכֵי בְטֵל, וְאֲנִי אֶעֱמַד עַל
 זֶה מְאֹד מְאֹד חָזֵק, אֲנִי רוֹצֶה רַק תְּלַמִּידִים יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוֹל לַעֲזֹר בְּעֵנֶן הַחֲשֵׁמֶל, כִּי
 הַגִּיעָה חֲשִׁבוּנֵית שֶׁל חֲשֵׁמֶל לְכָל הַמְּכַנְיִים, הֵן לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְהֵן

לְיִשְׁיבָה וְהֵן לְכוּלָּל, סֶף שְׁמוֹנֵת אֲלָפִים וּתְשַׁע־מֵאוֹת שְׁקָלִים,
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּהֲיֶה הַרְחֵבָה, שְׁנוּכַל לְשַׁלֵּם אֶת הַכֹּל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תקיט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תֵצֵא, ו' אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹמֵנו וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְיִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינְתוֹ תָמִיד.

אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, אֲשֶׁר יָמֵי אֱלוֹל הֵם יָמֵי
רְצוֹן, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (יְרַמְיָהּ לֵה, לג): "כִּי אֶסְלַח לְעוֹוֹנֵם וְיַחֲטֹאֲתֵם לֹא
אֶזְכֹּר עוֹד", רֵאשֵׁי תְבוֹת אֱלוֹ"ל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָנוּ חֹדֶשׁ
אֶחָד בַּשָּׁנָה, הַחֹדֶשׁ הָאֲחֵרוֹן, כְּדֵי שְׁנַעֲשֶׂה לְעַצְמָנוּ חֶשְׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ אִיךְ
עָבְרוּ לָנוּ כָּל הָאֲחֵד-עֶשֶׂר חֳדָשִׁים, כָּל שָׁנָה אֲנַחְנוּ מְכִינִים אֶת עַצְמָנוּ
לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, מְדַבְּרִים הֵנָּה יוֹם הַדִּין, הֵנָּה נוֹסְעִים אֶל הַצַּדִּיק לְרֵאשׁ
הַשָּׁנָה, מְתַלְתְּכִים מְאֹד מְאֹד, לְהִיּוֹת אֲצֵל הַצַּדִּיק בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה. אֶת
גְּדֹל הַתְּקוּנִים שְׁאֵנוּ מְקַבְּלִים מֵהַצַּדִּיק בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, זֶה אֵי אֶפְשֶׁר
לְהַסְבִּיר, אֲבָל בְּרַגַע שְׁעַבְרָנוּ אֶת רֵאשׁ הַשָּׁנָה, כְּכֹר נִכְנָסִים לְיוֹם
הַכְּפוּרִים, וְאֲחֵר-כֵּךְ בְּסִכּוֹת, וְעַדִּין מְרַגְּשִׁים אֶת הַיָּמִים הַנּוֹרָאִים,
אֲבָל אֲחֵר-כֵּךְ מִתְחִיל הַחֲרָף, וְאֲחֵר-כֵּךְ הַקִּיץ, וּבֵינֵן כֵּךְ שְׁכַחְנוּ אִיךְ
עָבְרָה עֲלֵינוּ הַשָּׁנָה. כְּתוּב (דְּבָרִים יא, יב): "תָּמִיד עֵינֵי הַיְיִ"ה אֶלְקִיךְ
בֵּה מְרֵאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה", שׁוֹאֵל הַצַּדִּיק הַקְדוּשׁ בְּעַל
הַסֵּפֶר "יֵיטֵב לֵב", שְׁאֵגֵב הַיּוֹם זֶה הַהִלּוּלָא שְׁלוֹ, לָמָּה מִתְחִיל
הַפְּסוּק: "תָּמִיד עֵינֵי הַיְיִ"ה בֵּה מְרֵאשִׁית הַשָּׁנָה" — בֵּה"א הַיְדִיעָה,
וּמִסִּים "וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה" — בְּלֵי הַ"א הַיְדִיעָה? אֵלָּא מִסְבִּיר,
בְּהַתְחַלָּה, תְּחִלַּת הַשָּׁנָה, אָדָם מְקַבֵּל עַל עַצְמוֹ: "הַשָּׁנָה הַזֹּאת הִיא

תהיה השנה שלי", "השנה הזו אני מקבל על עצמי לחזור בתשובה", "השנה הזו אני מקבל על עצמי להיות צדיק דבוק בהקדוש-ברוך-הוא", "השנה הזו אני אקים את מצוותי ותברך בשמחה עצומה", "השנה הזו אעשה רק חסד זה עם זה", "השנה הזו אשמר ממחלקת", "השנה אברח מכל מיני צרות ויסורים" וכו' וכו', והנה מגיע סוף השנה — ורואה שחלפה לה השנה בסתם הכל. ולכן מתחיל 'מראשית השנה' בה"א הידיעה, אתם יודעים איזו שנה תהיה זו? מיחדת במינה, והנה לקראת סופה נוכחים, שהיתה שנה סתמית וכו', 'אחרית שנה' — בלא ה"א.

מה אמר לכם! הקדוש-ברוך-הוא עזרני בזכיות חנם, שאני יודע מרבנו ז"ל ארבעים ושבע שנים, השבע שנים הראשונות, היו אצלי שבע שני השבע, שבע שנים זכיתי לא להטעות את עצמי ברגע שנתקרבותי אל רבנו ז"ל, לא הפרתי אף אחד רק את ספרי רבנו ז"ל, הכנסתי עצמי בתוך ספרי רבנו ז"ל, ושום דבר בעולם לא יכול היה לרחק אותי ולשבר אותי, הייתי עקשן גדול מאד, שבע שנים הראשונות מסרתי את נפשי, פשוטו כמשמעו, לקים את דברי רבנו ז"ל בלי שום חכמות והשפלות כלל, אלא כל מה שרבנו ז"ל אמר, זה היה אצלי כמו שצריכים לחתף הר, כף היתה אצלי כל שיחה מרבנו ז"ל, שהצרכתי לקימה בתמימות ובפשטות, וברוך השם וברוך שמו, לא הפרתי אף אחד, וכך זכיתי ללמד ספרי רבנו ז"ל, וההכרח לי לעזר אתכם ולדבר מזה, כי היום אחר ארבעים שנה, אני רואה לפני דור אחר לגמרי, שבע שנים הראשונות שזכיתי להתקרב אל רבנו ז"ל, לא היה לפני שום בן-אדם, לא היה אכפת לי מאף אחד בעולם, מי שרק דבר נגד רבנו ז"ל, והיו המון שאמרו לי: "זה לא בשבילך, תעזוב את זה", כי היתה בחוץ מחלקת עצומה על דבר רבנו ז"ל, אבל זה לא בלבל אותי כלל וכלל, אני ידעתי דבר אחד: אצלי קובע מה שרבנו ז"ל אומר, כל שיחה מרבנו ז"ל — אני צריך לקימה עד הסוף. אני זוכר, בהיותי צעיר, בגיל שבע-עשרה, כשראיתי את השיחה שרבנו ז"ל אמר, שהלך ביום קיץ בבקר להתבודד, והתבודד כף עד מאחר בלילה, אמרתי

לְעֲצָמַי: אָנִי מִכְרַח לְחֻקֹּת אֶת רַבְּנוּ ו"ל, וְהֵייתִי סֶךְ הַפֶּל בְּגִיל
שְׁבַע-עֶשְׂרֵה, יִצְאֵתִי בַחוּץ, וְיִשְׁבְּתִי כִּף בְּהַתְּבוּדוֹת מֵאַחֲרֵי וְתִיקֵן
עַד מֵאַחַר בְּלִילָה, אַחַר שְׁעָה שְׁעֵתִים שָׁלֹשׁ, חֲשַׁבְתִּי שְׁזָהוּ זֶה, אָנִי
נִשְׂאָר שָׁם, אָנִי, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, מִשְׁתַּגֵּעַ וְהוֹלֵךְ לְמוֹת וְכוּ', אָבֵל
עֲשִׂיתִי לְעֲצָמַי גְּדֵר, אָנִי הוֹלֵךְ לְחֻקֹּת אֶת רַבְּנוּ ו"ל, וְכִּף הַתְּבוּדָתִי
יוֹם שָׁלֹם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיוּצִיאֲנִי מִהַשֶּׁקֶר, מִהַדְּמִיוֹנוֹת, שְׁלֹא
יַעֲנִין אוֹתִי מִה שְׂאֲחָרִים אוֹמְרִים, שְׁלֹא יִהְיֶה אֲכַפֵּת לִי מֵאַף אֶחָד,
זֶה קָל לְסַפֵּר אֶת זֹאת, אָבֵל בְּזַמְנֵנוּ זֶה הִזָּה קָשָׁה מְאֹד לְשִׁבְתַּת שְׁעָה,
שְׁעֵתִים, שָׁלֹשׁ, אַרְבַּע וְכוּ', אָדָם אַחֲרֵי חֲמֵשׁ דְּקוֹת נִשְׁפָּר, וְאָנִי הֵייתִי
עַקְשָׁן גְּדוֹל מִהַבְּקָר עַד מֵאַחַר בְּלִילָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָרְנִי,
שְׁעַבְרָתִי אֶת זֹאת, וְכֵן כָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה מִרַבְּנוּ ו"ל, לֹא הִזָּה אֲצִלִּי
חֲכָמוֹת, אִם רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר וּמְגַלֶּה לָנוּ סֵדֶר-הַדְּרָךְ-הַלְמוּד, לֹא הָיוּ
לִי חֲכָמוֹת, לְמִדְתֵי תַנ"ךְ, שְׁשָׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה, רַמְב"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן
עֲרוּךְ, סִפְרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכָל הַמְדַרְשִׁים, הִזָּה קָשָׁה מְאֹד, אָבֵל
יַדְעָתִי — זֶה מִה שֶׁרַבְּנוּ ו"ל רוֹצֵה מֵאֲתָנוּ, וְזָהוּ זֶה! וְכֵן לְגַבִּי כָּל
שִׁיחָה וְשִׁיחָה, וְכִּף חִלְפוֹ שְׁבַע שָׁנִים, וְהַתְּחַתְּנָתִי, וְעַבְרָה עָלַי עֲנִיּוֹת
גְּדוֹלָה מְאֹד, לֹא הִזָּה לִי מִה לְאָכֵל, לֹא הִזָּה לִי לְשֹׁלֵם שְׂכַר דִּירָה,
הָיוּ לִי טְעָנוֹת עַל מִיִּשְׁהוּ? הָיוּ לִי קָשִׁיוֹת עַל מִיִּשְׁהוּ?! לָאוּ. אַף
אֶחָד אֵינִי חַיֵּב לִי מֵאוֹמָה, חֵייתִי בְּעוֹלָמִי, יַדְעָתִי שְׂאִין רַק
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵלָיו בָּאתִי וּבִכִּיתִי, וְאֵלָיו דִּבַּרְתִּי, וּבַתּוֹרָה
הַתְּמִדָּתִי, הָיוּ לִי נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, קִבְּלָתִי עַל עֲצָמַי יַעֲבֹר עָלַי
מִה, אָנִי אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא אֶעֱזֹב, הָיוּ לִי נִסְיוֹנוֹת גְּדוֹלִים,
הִלְכָתִי עַל פְּנֵי הַבָּתִּים לְקַבֵּץ גְּדָבוֹת, הֶעֱקָר לֹא לְהַפְסִיק מִלְּהַתְּבוּדָד
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא לְחַדֵּל מִלְמוּד תּוֹרָה, הֵייתִי מִתְמִיד גְּדוֹל
מְאֹד, זֶה מִה שְׁעִזָּר לִי, וְזֶה מִה שֶׁהֲצִלִּיחַ לִי בְּדַרְכֵי, שְׁלֹא הַכְּרָתִי
אֶת אַף אֶחָד, וְלֹא הִזָּה לִי שׁוּם חֵבֵר שְׂיַחֲזֹק אוֹתִי, וְלֹא עֲנִין אוֹתִי
אַף אֶחָד, עַד שֶׁהֲרַגְלָתִי עֲצָמַי כִּף שְׁבַע שָׁנִים, חֲמֵשׁ שָׁנִים בִּימֵי
בְּחַרוּתִי, וְשָׁנָתִים אַחַר הַחֲתֻנָּה, נִסּוּ אוֹתִי בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים,
אָבֵל הֶעֱקָשְׁנוֹת שְׁלִי הִיא אֲשֶׁר עֲמָדָה לִי, וְהֶעֱקָר מִה שְׁעַמַּד לִי,
שְׁשׁוּם בְּרִיָּה לֹא יִכּוֹלָה הִיָּתֵה לְנִצְחָנִי, אַחַר שְׁבַע שָׁנִים שְׂאֲנִי קוֹרְאָן
'שְׁבַע שָׁנוֹת שְׁבַע', שְׁלִמְדָתִי הַרְבֵּה "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", וְיֹתֵר

"לקוטי-הלכות", לפתע פתאם, החלו לבוא אלי בחורים ואברכים, ולא ידעתי מי שלח אותם אלי, מה הם רוצים ממני?! אבל בער בי כל-כף האור של רבנו ז"ל, אזי החילותי לדבר עמהם בלי שום חכמות, עד שראיתי שיש מחסור בספרי רבנו ז"ל, והייתי בגיל עשרים וארבע וחצי, הייתי בעניות ובדחקות שאין יכולים לתאר, לא היה לי דגים לשבת, קניתי סרדינים, ובשר — אין מה לדבר שלא היה לי, והלכתי וקפצתי לים, והדפסתי ספרי רבנו ז"ל, זה היה בשנת תשכ"ה, ומאז יצאתי בחוץ והפצתי את אור רבנו ז"ל בכל העולם פלו, וזה לי ארבעים שנה שיש לי עסק ברבים, אני מסתפל אחרונית, ההכרח לי לומר לכם, מצד אחד, יש לי שמחה גדולה מאד, שאני רואה שאין מקום בעולם שלא ידעו מרבנו ז"ל, אין מקום שלא ידברו מרבנו ז"ל, ובפרט עכשו בחדש אלול, אין מקום שלא ידברו מראש השנה, נוסעים לרבנו ז"ל בראש השנה, ובודאי אין יכולים לדבר הרבה מזה, אבל מוהרנ"ת ז"ל כותב: בענין מה שעבר עלי... עוד יהיה הרבה מה לספר בעולם העליון, פנראה ששם בעולם העליון מספרים את הספורים באפן אחר. זה לי ארבעים שנה שאני עוסק בצרכי צבור, ועברו עלי עליות וירידות, מחלקת ונפילות, ועד היום ועד השעה הזו אין לי מנוחה. ואני עורך לעצמי חשבון הנפש, באמת מי בקש ממני כל זאת?! אמר לי קדם אחד מאנשי שלומנו: מה לעשות? שפך נגזר עליכם, שפך צריך להיות, וכנראה כן נגזר מאתו יתברך, שלא תהיה לי מנוחה, מה שהיו לי שבע שנות שבע לפני ארבעים שנה, עתה יש לי רק צרות ויסורים ומשפטים וכו', והנה השנה הזו שנת תשס"ב, שעבר על כל העולם שנוי כזה, שכל העולם השתנה לגמרי, ואין זה אותו עולם שהיה לפני שנה, הן מבחינה כלכלית, והן מבחינה גשמית ורוחנית. וההכרח לי לומר לכם, שלי היתה שנה כל-כף שונה, שמעולם לא היתה לי שנה כזו בחיי. והנה הגעתי לימי אלול, אשר הם ימי הרצון, הגיע חדש של חשבון הנפש, ואני עורך לעצמי חשבון הנפש, ואולי יהיו עוד עשרה מאנשי שלומנו — מנין אחד, שגם יזכו לעשות חשבון הנפש, אומרים חכמינו

הקדושים: על כל בִּי עֲשֶׂרָה שְׁכִינְתָא שְׂרִיא, אָנִי מְקַנָּה שְׁמַחֲשָׁבוֹן
הַנֶּפֶשׁ שְׁלִי עוֹד אֲנָשִׁים יִתְעוֹרְרוּ.

הִנֵּה הַנְּבִיא יִרְמְיָהוּ אוֹמֵר (יִרְמְיָהוּ, לא, לג): "כִּי אֶסְלַח לְעוֹנוֹתֵם
וְלַחַטָּאתֵם לֹא אֶזְכֹּר עוֹד", אוֹמֵר מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל רֹאשֵׁי תְבוֹת אֱלוֹהִים ל,
מַה הַקָּשָׁר? אֵלָּא בְּוֵדָאֵי כָּל אֱלוֹהֵי הַרְדִּיפּוֹת שְׂרָדְפוּ אוֹתִי מִשָּׁךְ
אַרְבָּעִים שָׁנָה, וּבִפְרָט בַּשָּׁנָה הָאַחְרוֹנָה, זֶה בָּא מִחַמַּת עוֹנוֹתֵי
הַמְּרַבִּים, אִם הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם אוֹמֵר (קִהְלֵת ז, ט): "כִּי אֵין צְדִיק
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הַטוֹב וְלֹא יִחְטָא", כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר עָלָיו מַה
שְׁעוֹבֵר, בְּוֵדָאֵי עָלֵי עֵבֵר יוֹתֵר מִכְּלָכֶם, יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ —
נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְהִנֵּה הַגִּיעַ חֹדֶשׁ אֱלִיל, יְמֵי הַרְחָמִים
וְהַסְּלִיחוֹת, יְמֵים שְׁצָרִיכִים לְיֹשֵׁב עֲצָמוֹ, וְאִם זוֹכָה אָדָם לְיֹשֵׁב
הַדַּעַת, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו, אֲזִי אָנִי עוֹשֶׂה
חֲשָׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ שְׁעֵבְרָה עָלֵי שָׁנָה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד מִכָּל הַבְּחִינּוֹת,
בְּוֵדָאֵי לֹא לְקַתִּי דְּבִשׁ מִשָּׁךְ אַרְבָּעִים שָׁנָה, רַבְּנוּ ו"ל כְּשֶׁחֲזַר מֵאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל, אָמַר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו: הַבֵּאתִי לָכֶם מִתְּנָה מִחֻלְקַת, עֵבְרָה עַל
רַבְּנוּ ו"ל מִחֻלְקַת כְּזוֹ בְּעִיר זְלַאטִיפּוֹלֵיא, עַד שְׁרַבְנוּ ו"ל אָמַר
בְּעֲצָמוֹ, שֵׁיִשֵּׁב שְׁנַתִּים עַל קוֹצִים, מִשְׁפֵּט רְשָׁעִים בְּגִיהָנוּם י"ב חֹדֶשׁ,
וְלִי עֲבָרוּ עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה חֹדֶשׁ, עִם כָּל זֹאת אָמַר רַבְּנוּ ו"ל לְאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנו, שְׁבָאוּ וְהִתְחַנְּנוּ לְפָנָיו: רַבְּנוּ, אֵינְנוּ יְכוּלִים כְּכֹר מִחֻלְקַת,
אֵינְנוּ יְכוּלִים לְסַבֵּל אֶת הַמִּחֻלְקַת, אָמַר רַבְּנוּ: לֹא, לֹא, עֲדִין אֵין
עֲלֵיכֶם מִחֻלְקַת, לֹא לְמִחֻלְקַת כְּזוֹ הַתְּפֹנְתִי, אֵלָּא כְּפֹנְתִי לְמִחֻלְקַת
כְּזוֹ שֵׁיִשְׁנָאוּ אֶתְכֶם בְּתַכְלִית הַשְּׁנָאָה, שְׁלֵא יִרְצוּ לְשִׁבֵּת עַל יְדָכֶם.
הֵיוּ תְּקוּפּוֹת שְׂרָדְפוּ אֶת חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, אֲבָל עַד כְּדֵי כֶּף, שְׁלֵא יִרְצוּ
לְדַבֵּר עִמָּהֶם וְלִישֵׁב לִידָם — זֶה עוֹד לֹא הִזָּה. לְצַעֲרֵי הָרֵב, אוֹ
לְשִׁמְחַתִּי הָרַבָּה, אָנִי זְכִיתִי לָזֶה. אֲנָשִׁים שְׂאֲנִי קִרְבָּתִי אוֹתָם אֵל
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חֲזַרוּ בְּתִשׁוּבָה עַל יְדֵי, חַתְּנָתִי אוֹתָם, עֲזַרְתִּי לָהֶם
בְּסָפִית, גְּפָשִׁית, בְּלִיתִי אֶת יְמֵי וּשְׁנוֹתִי שְׁהִיתִי יְכוּל לְלַמֵּד,
וְהַקְּדוּשָׁתִי לְמַעַנָם, וְלְבִסּוּף אֵינָם יְכוּלִים לְשִׁבֵּת לְיְדֵי וְכוּ', וְלִילֵי זֹאת,
מִי יוֹדֵעַ אִם הֵיוּ יוֹצְאִים מִמְּנֵי כָּל-כֶּף הָרַבָּה סְפָרִים, אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל
(שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן יג), יֵשׁ סְפָרִים שְׁיוֹצְאִים דּוֹקָא עַל-יְדֵי בְּלָבוּלִים,

וכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סה), שפכל שאדם יותר בטל אל הקדוש-ברוך-הוא, כשהוזר מהבטול, חוזר עם חדושי תורה, אומר מוהר"ן ז"ל: זה הסימן אם אדם זכה לבטול אמת — להיות בטל אל הקדוש-ברוך-הוא, אם חוזר עם חדושי תורה. ובאמת בתקף צרותי ויסורי, המרירות והדכאונות, העניות והדחקות שעברתי, זכני הקדוש-ברוך-הוא עם ספרים מאד מאד יפים, שמפרסמים בכל העולם פלו, ספרים שמתפשטים ומופצים בכל העולם פלו. אבל זה החדש האחרון, חדש אלול, צריכים לעשות חשבון הנפש, בפרט אחרי ארבעים שנה שאני עוסק בצרכי צבור, עלי לעשות חשבון הנפש, ואולי בזכות החשבון הנפש שאעשה לעצמי, אולי עוד עשרה מאנשי שלומנו יתעוררו ויעשו לעצמם חשבון הנפש, ואולי עשרה אנשים יזכו לחזר בתשובה שלמה, ואולי בזכותנו נזכה לעשות סוף וקץ לכל צרותינו, ויהיה תחלה וראש לפדיון נפשנו.

הצדיק הקדוש הרבי רבי לוי יצחק מברדיטשוב זי"ע אומר: בא חדש אלול, הדגים בים רועדים מפחד יום הדין, הצדיק הקדוש הרבי מצאנו זי"ע אומר: מגיע חדש אלול, גם התולעים תחת האדמה רועדים מיום הדין, אומר מוהר"ן ז"ל: כמה אנחנו צריכים להתבייש כמה צריך לכאב לנו, אם הדגים בים מתעוררים בתשובה בחדש אלול, אם התולעים תחת האדמה רועדים מיום הדין, ואנחנו בכלל לא עושים חשבון, שהנה מגיע יום הדין, הראו לנו השנה דברים מזעזעים, אנשים חשבו שאחר מלחמת העולם השנייה, אחר מלחמת העולם הראשונה, יבואו לארץ ישראל ויהיה להם גשק, צבא, מנוחה, והנה בדיוק ההפך, עברה על עם ישראל שנה כל-כך קשה, יותר משבע-מאות הרוגים שנהרגו במיתות משנות ואכזריות, על-ידי פראי אדם הישמעאלים, וגם עשו הנה לו חלק בזה, שלא עשו דבר. כמה אלפי פצועים, ויותר מאלפים יתומים ויתומות ואלמנות נותרו, פי מלבד שנהרגו מפגועים, היתה שנה קשה מאד, אברכים צעירים קבלו את המחלה הממארת, ויצאו מזה העולם, רחמנא לצלן, והותירו בית מלא ילדים, והנה חלפה לנו שנה מאד

קָשָׁה, אַחַד-עָשָׂר חֲדָשִׁים, וְנוֹתֵר לָנוּ חֲדָשׁ אֶחָד, הָאֵם אָנוּ עוֹשִׂים חֲשׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ? ! וְהִנֵּה תַחַת זֹאת יוֹשְׁבִים בְּקִרְנוֹת, וּמְדַבְּרִים מִזֶּה עַל זֶה וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן אָמַר הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ בְּעַל "יֵיטֵב לָב", זֶה מֵה שֶׁמִּתְחִיל הַכְּתוּב: "תִּמְיֵד עֵינֵי ה' בָּהּ מִרְאשִׁית ה' הַשָּׁנָה" — בָּהּ"א הַיְדִיעָה, שְׁחוֹשְׁבִים: שָׁנָה זוֹ תִהְיֶה לָנוּ שָׁנָה נִפְלְאָה וְכוּ' וְכוּ', כִּי בַתְּחִלַּת הַשָּׁנָה מְקַבְּלִים עַל עַצְמָנוּ: מֵה לֹא נַעֲשֶׂה הַשָּׁנָה וְכוּ', וְהִנֵּה חֲלָפָה הַשָּׁנָה, וְרוֹאִים שֶׁחֲלָפָה שָׁנָה סִתְּמִית בְּעֵלְמָא וְכוּ', אָבֵל אֶסוּר לְהִתְיַאֵשׁ, רַבְּנוּ ז"ל לְמַדְּנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עח): אֵין שׁוּם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֶסוּר לְהִתְיַאֵשׁ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קיב): אִם אַתָּה מֵאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקַל תֵּאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן, נוֹתֵר לָנוּ עוֹד חֲדָשׁ, וְעַלִּינוּ לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר פָּגַמְנוּ בְּשָׁנָה זוֹ. הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן שֶׁפָּגַמְנוּ בוֹ: הַדְּבָר, כִּמְה מַחֲלָקַת וּמְרִיבוֹת הָיוּ לָנוּ הַשָּׁנָה, כִּמְה לְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת דְּבַרְנוּ עַל הַזּוּלוֹת, וּבִפְרָט עַל הַצַּדִּיק בְּלִי בּוֹשָׁה. אָדָם מְגוּל, עֲשִׂיתָ כָּל מִינֵי עֲבֵרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, הִבִּיאֻךָ מֵהַטְּמָאָה, אַתָּה אֵינְךָ מִתְבַּיֵּשׁ לְדַבֵּר עַל הַצַּדִּיק? ! וְעוֹד מִסִּית אַחֵרִים, אַתָּה נוֹכַל, נוֹאֵף וְנוֹאֶפֶת, גָּנֵב, רִיק וּפְחוּז וְכוּ', אֵינְכֶם מִתְבַּיֵּשִׁים לְמִסַּר אוֹתִי, וְלַעֲשׂוֹת עָלַי מְשַׁפְּטִים וְלֵאמֹר עָלַי? ! אֲנִי מוֹסֵר עַצְמִי לְגַמְרֵי לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

לְגַבִּי מֵה אָנִי אוֹמֵר לָכֶם אֶת זֹאת? חֲדָשׁ אֱלוֹל הוּא חֲדָשׁ הַתְּשׁוּבָה, אֱלוֹ"ל רֵאשִׁי תְבוֹת (שְׁמוֹת יח, ז): "וַיִּשְׁאַלוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם", הַחֲדָשׁ הַזֶּה עָלִינוּ לְהַשְׁלִים זֶה עִם זֶה, אַתֶּם לֹא יוֹצֵאִים מִכָּאן, עַד שְׂאֵינְכֶם מְשַׁלְּמִים זֶה עִם זֶה, אַחֲרַת אִמַּר לָכֶם פְּתוּחַ: אֵין לִי שְׂיִכוֹת אֲלֵיכֶם, וְלָכֶם אֵין שְׂיִכוֹת אֵלַי, כָּל שָׁנָה קֹדֶם תְּקִיעַת שׁוֹפָר מֵה אָנִי מְכַרִּיז? אִם יֵשׁ פֶּה בְּמַנְיֵן שְׁלִי שְׁנֵי אֲנָשִׁים שָׂרְבִים בֵּינֵיהֶם, וְשׁוֹנְאִים זֶה אֶת זֶה, אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָם שְׂיַעֲזְבוּ אוֹתִי, וַיִּלְכוּ מֵהַמְּקוֹם הַזֶּה, אוֹמְנִין — שֵׁם אָמַר רַבְּנוּ ז"ל, זֶה סוּף הָעוֹלָם, בְּאוֹמְנִין הָיוּ אֶפִּיקוֹרְסִים הַכִּי גְדוּלִים, מִשֵּׁם יֵצֵאָה הַהַשְׁכְּלָה הָאֲרוּרָה לְכָל רוֹסְיָה. וְרַבְּנוּ ז"ל בְּחֹר לְהַקְּבֵר בְּאוֹמְנִין, אוֹמֵר רַבִּי נִתָּן, שֶׁהַצִּיּוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר אוֹמְנִין, כְּבָר הָיָה מוֹכֵן מִשְׁשֵׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, מְלַבֵּד זֹאת הַטַּעַם הַפְּשוּט, שְׂרַבְּנוּ ז"ל רָאָה שֶׁהָיוּ שֵׁם שְׁלֹשִׁים אֲלָף אֲנָשִׁים,

נָשִׁים וְטָף שְׁנֵהֲרָגוּ עַל קְדוּשׁ ה', וּמִלְבָּד זֹאת לְרַבְּנּוּ ו'ל הִיוּ הַסּוּדוֹת שְׁלוֹ שְׂרָצָה לְהַטְמִין בְּאוּמַן דִּיקָא, וְזֶה מִסְתְּרֵי נִסְתָּרוֹת הַבְּרִיאָה. אֶת רַבְּנּוּ ו'ל יְכוּלִים לְמַצָּא בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבִפְרָט מִי שְׁלוֹמֵד סִפְרֵי רַבְּנּוּ ו'ל — שָׁם יִמָּצָא אֶת רַבְּנּוּ ו'ל. וְאוֹמֵר רַבְּנּוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן קצב), שֶׁפָּנְיוֹ שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ שֶׁל הַצְּדִיק נִמְצָאִים בְּתוֹךְ סִפְרוֹ, וְאוֹמֵר הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נְחוּם מְטַעַרְנוּבֵּל בְּסִפְרוֹ "יִשְׁמַח לֵב", שֶׁיְכוּלִים לַעֲשׂוֹת הַשְּׁתַּטְחוֹת עַל הַסֵּפֶר שֶׁל הַצְּדִיק, אֲבָל רַבְּנּוּ ו'ל רָצָה שֶׁנִּבּוֹא בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת אֵלָיו בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, מִי שֶׁבָּקִי בְּלְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, יֵשֶׁר וְהַפּוֹף הַפּוֹף וְיִשָּׂר, יוֹדֵעַ שֶׁרַבְּנּוּ ו'ל נִמְצָא בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כַּמוּבָא בְּזֵהָר (חֵלֶק ג' עא): הַצְּדִיקִים נִמְצָאִים אַחַר מוֹתָם יוֹתֵר מִבְּחֵייהֶם בְּזֵה הָעוֹלָם, כִּי בְּחֵייהֶם הִיוּ מְצַמְצָמִים בְּגוֹף גִּשְׁמִי, אֲבָל אַחַר הַסְּתַלְקוֹתָם הַפְּשִׁיטוֹ הַגּוֹף הַגִּשְׁמִי וְכוּ', וְצִוְּהָ לָנוּ רַבְּנּוּ ו'ל לְבוֹא אֵלָיו לְצִיוּנוּ, וְכֵן יִהְיֶה לָנוּ תְּקוּן. בְּאוּמַן בָּאִים רַק אֶל רַבְּנּוּ ו'ל, וְלֹא אֶל ר' זְרַח וְשִׁמְרֵל וּבְרַל וְכוּ', וְלִכֵּן אַף אַחַד לֹא יִבְלָבֵל מִחֻכְם — "אַתֶּם תְּבוֹאוּ לְקַבּוּץ הַגְּדוֹל, וְאִם לֹא תְּבוֹאוּ לְשֵׁם וְכוּ', כִּי לֹא הָיִיתֶם", חֶסֶד וְשְׁלוֹם, כִּי הַכֹּל שְׁטוֹת וְהֶבֶל, רַבְּנּוּ ו'ל נִמְצָא בְּכָל מְקוֹם שְׁלוֹמֵדִים סִפְרָיו הַקְּדוֹשִׁים, וּמְקִימִים עֲצוּתוֹ. וּבְאַמַּת שִׁימוּ לֵב, כָּל הַשָּׁנָה אוֹמְרִים שֶׁהַסְּפָרִדִים אֵינָם שִׁיכִים לְרַבְּנּוּ ו'ל, וְהִנֵּה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה צְרִיכִים אֶת הַכֶּסֶף שֶׁל הַסְּפָרִדִים וּמִתְחַנְּפִים אֲלֵיהֶם. דָּבַר רַבְּנּוּ ו'ל זֶה אַמַּת אַחֲרֵת לְגַמְרִי, זֶה כָּל הַסּוּד שֶׁל רַבְּנּוּ ו'ל — אַמַּת, אוֹמֵר רַבְּנּוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן נא): אַמַּת זֶה רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַבְּנּוּ ו'ל לְמַדְנּוּ שְׁנוֹזֵפָה לְרֵאוֹת אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כַּמוּבָא בְּדַבְּרָיו ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק א' סִימָן א'), אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיף לְהִסְתַּפֵּל תָּמִיד עַל הַשֶּׁכֶל שֵׁישׁ בְּכָל דְּבַר, לְהִסְתַּפֵּל עַל הַרוּחָנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, וְזוֹ הַשְּׁלֵמוֹת — לְהִסְתַּפֵּל רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁזֶה הַבְּעֻטְלִיר הָעוֹר, שְׂרוּאָה רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינּוּ יְכוּל לְשַׁמֵּעַ שׁוֹם דְּבַר רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינּוּ חָפֵץ לְנִשְׁמַע שׁוֹם דְּבַר רַק רוּחָנִיּוֹת אֱלֻקוֹת, אֵינּוּ רוֹצֵה לְדַבֵּר כְּלוּם רַק אֱלֻקוֹת וְכוּ', זֶה הַגְּלוּי שֶׁל רַבְּנּוּ ו'ל, וְזֶה יְגֻלָּה מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ.

וְלָכֵן מֵה דְהוּה הָוּה, עֲבָרָה עָלֵינוּ שָׁנָה קָשָׁה מְאֹד, בָּאוּ נִקְחָ עַל עֲצָמֵנוּ הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְהַשְׁלִים זֶה עִם זֶה, אַבְקֵשׁ מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אִם יֵשׁ שְׁנֵי אַנְשִׁים רְבִים וְאִינִם מְשָׁלִימִים, שְׂעִיעֲזֹבוּ אֶת קַהֲלָתָנוּ, כִּי הִסוּד אֲצֻלְנוּ שְׁלוֹם וְאַהֲבָה. בְּאוֹמֵן יֵשׁ לִי מִגֵּן נִפְרָד, כָּל אֶחָד אוֹמֵר פְּרוּשִׁים אַחֲרִים, זֶה אוֹמֵר שְׂאֲנִי רוֹצֵה כְּבוֹד וְכוּ', שׁוֹכְחִים אֶת הַנְּאֻמָּר בְּשִׁלְחֹן עֲרוּף, שְׂאֵם הַבַּעַל תַּפְּלָה אוֹ הַבַּעַל תּוֹקֵעַ שׁוֹנָא מִיִּשְׁהוּ, כָּל הַצְּבוּר אִינוּ יוֹצֵא יְדֵי חוֹבְתוֹ, לְצַעְרֵי הָרַב, חֲטָאֲתִי כָּל-כֶּף הַרְבֵּה, שְׂיֵשׁ אַנְשִׁים שְׂאִינִם רוֹצִים לְדַבֵּר עִמִּי, אַף שְׂאִינִם מִפִּירִים אוֹתִי כָּלֵל וְכָלֵל וְכוּ', וְאִינִם רוֹצִים שְׂאֲפָנִס בְּמִנְיָנִם וְכוּ', וְלָכֵן לָמָּה לִי לְדַחֵק עֲצָמֵי שְׂם וְכוּ', בְּמִקּוֹם מַחֲלָקָת, אֲזִי אֲנִי עוֹשֶׂה לִי מִגֵּן נִפְרָד וְכוּ', וְלָכֵן אֲנִי רוֹצֵה שְׂבִין אַנְשֵׁי לֹא תִהְיֶה מַחֲלָקָת וּמְרִיבוֹת, אֲלֹא רַק אַהֲבָה וְשְׁלוֹם, בָּאוּ בְּזֶה הַחֲדָשׁ לְקַיִם (שְׁמוֹת יח, ז): "וַיִּשְׁאַלוּ אֵיִשׁ לְרַעְהוּ לְשְׁלוֹם", הִבֵּה נְשָׁלִים זֶה עִם זֶה, מֵהוּ סוּד הַצְּלַחְתִּי? שְׂעַל-כָּל-פָּנִים תָּמִיד הָיוּ לִי עֲשָׂרָה אַנְשִׁים, שְׂאֲחֹזוּ עֲצָמָם בְּיַחַד אֲתִי, לֹא הָיוּ מְרִיבוֹת וְחִלּוּקֵי דַעוֹת בִּינֵיהֶם, בְּיֻדָּאֵי בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן הַרְבֵּה נִפְלוּ, הַרְבֵּה עָלִים נִשְׂרוּ מִהָאֵילָן, הַרְבֵּה תוֹלְעִים כְּרִסְמוּ בְּאֵילָן וּבַעֲנָפִים, אֲבָל נוֹתְרוּ עוֹד הַרְבֵּה עָלִים, וְזֹאת אַבְקֵשׁ אֶתְכֶם, הַסוּד שְׁלָנוּ שְׂנֻזְפָּה לְהַצְּלִיחַ זֶה רַק — אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה שְׂתִהְיֶה בִּינֵינוּ. וְאָמַר פְּעַם רַבְּנוּ וַ"ל לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ (תַּיִּי-מוֹהֲרָן, סִימָן רצב): הַעוֹלָם רָאוּי שְׂיִתְמָהוּ עַל גְּדֹל הָאַהֲבָה שְׂיִהְיֶה בִּינֵיכֶם. חֲדָשׁ אֲלוּל תּוֹקְעִים בְּשׁוֹפָר בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, יֵשׁ מִנְּהַגִּים שְׂתוֹקְעִים פְּעַמִּים בַּיּוֹם, אֲבָל אֲצֵל הָאַשְׁכְּנַזִּים תּוֹקְעִים בְּכָל בִּקְרָה, וְכַתּוּב הַטַּעַם, כְּדִי לַעֲזוֹר אֶת הָאָדָם לְתִשׁוּבָה, וְלְהַזְכִּיר לוֹ שֶׁהִנֵּה יוֹם הַדִּין בָּא, הוֹלְכִים לְדוֹן אוֹתָנוּ — מִי יִחְיֶה וּמִי יָמוּת, מִי יַעֲשֶׂר וּמִי יַעֲנִי, מִי יִבְרָא וּמִי יַחֲלֶה, אַף אֶחָד אִינוּ מִתְאַר לַעֲצָמוֹ, שְׂפִתָּאִם יָבוֹא הַיּוֹם שְׂלֹא חֲכָה וְלֹא צָפָה לוֹ. זֶה מֵה שְׂמַעֲזוֹר אוֹתָנוּ הַשׁוֹפָר.

וְאִנִּי חוֹזֵר בְּכָל שָׁנָה אוֹתוֹ דְּבָר: הָאָר"י הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר: שׁוֹפָ"ר רָאשֵׁי תְבוֹת: שׂרְשׁ פְּיֹרָה ר' אֵשׁ וְלַעֲנָה, נִשְׂאֵלֶת הַשְּׂאֵלָה: וְכִי הָאָר"י הַקְּדוֹשׁ לֹא הִזָּה לוֹ רָאשֵׁי תְבוֹת אַחֲרִים לְמַצָּא עַל שׁוֹפָ"ר, הֲלֹא יֵשׁ הַרְבֵּה פְּסוּקִים בַּתַּנ"ךְ הַעוֹנִים לְרָאשֵׁי תְבוֹת שׁוֹפָ"ר, וְלָמָּה

נטל דיקא הפסוק הזה? אלא בא משה רבנו בשליחותו? תברך, ואומר (דברים כט, יז): "פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פונה היום מעם הוי"ה אלקינו וכו', פן יש בכם שרש פורה ראש ולענה", ואמר רש"י: שרש מגדל עשב מר כגידים שמרים, כלומר מפרה ומרבה רשע בקרבכם. עלינו לשרש את הרשעות שיש בנו, אדם פרא יולד, עם מדות רעות ומגנות, מדות משחתות, והוא צריך לשרש מעצמו את המדות הרעות, טבע של האדם שהיה איש רע ובליעל, לצערנו הרב, אנו רואים שבני אדם עושים רשעות לשני על לא דבר, גונבים וגוזלים וחומסים וכו', ומשלמים רעה תחת טובה, עשיתי לך טובה, למה תשלם לי רעה? אין זאת אלא מחמת: "שרש פורה ראש ולענה" — מגדל עשב מר כגידים שמפרה ומרבה רשע, יש בני-אדם שמרבים את הרשעות וכו'.

ועזרנו הקדוש-ברוך-הוא, שאנו גרים פה ביבנאל, ויש לנו פה שאיפה אחת: לגדל את ילדינו בקדשה ובטהרה, ולחתנם בגיל צעיר, שלא ידעו מה זה חטא, מה זה לכלוף ונהמה, ולהיות כמשפחה אחת גדולה, ולא יהיה הפרש אצלנו בין אשכנזים לספרדים, תוניסאים, צרפתים, תימנים וכו' וכו', והנה מה קרה, חשבתי שמצאתי מקום, כמו שאמר רבנו ז"ל בספורי-מעשיות, שהחכם לקח אנשיו חוץ לישוב, ועשה עגול, בא הסמ"ך-מ"ם ואמר: מה אתם עושים כאן, זה המקום שלי! וענה לו החכם: זה המקום שלי. והסמ"ך-מ"ם מתח עצמו עד השמים ואמר: אעשה דברים להפחידך. וענה החכם, שאיננו מפחד, ואם אתה רוצה, אעשה דברים שאתה תפחד ממני וכו', והתפלל, והביא רעמים, והסמ"ך-מ"ם מפחד מזה, וברח מהר. וכן קרה לנו כאן ביבנאל, כל הסבל והיסורים שאנו עוברים, אין לתאר. יש לנו עתה יהודי יקר, יחיד בעולם בענין הבקיאיות שלו בהלכות מקואות, הוא יחיד בדור, איש אינו יכול להתחרות עמו, הוא משפץ לנו את המקוה עכשו, ובונה עכשו עוד מקוה, וכנה מקואות בכל העולם, ומה אמר לי? שעוד לא היה לו קשי כזה כפי שהיה לו ביבנאל, הוא נסע

למרון לתקן שם את המקוה, ששם לא היתה המקוה פשרה ארבעים שנה וכו', ונפל שם מהסלם ושכב כל השבת במטה, ואמר לי: ראיתי שהסמ"ך-מ"ם לקח אותי וזרק אותי למטה וכו', פי לא רוצה שאעזר לכם ביבנאל וכו', למדים מכאן קדשת המקום וכו'.

והיות שעכשו זה חדש אלול, חדש הרחמים והסליחות, אצלי היסוד אהבה, שנאהב אחד את השני, ונעזר זה לזה, ורק כף הצלחתי להקים קהלה יפה מאד, אינכם יודעים מה קורה במקומות אחרים, אנשים משחתים, אנשים רחמנא לישזבן, אינם מתביישים ואינם בוחלים בשום דבר. אף לדאבוני, גם בקהלתי חדרו תולעים כאלו, אף אבקש מאלו התולעים התעוררות, כמו שאמר הרבי מצאנו זי"ע, שגם התולעים תחת האדמה צריכים להתעורר בתשובה, פי זוחלים וחוששים מיום הדין, וכן הדגים בים שבים בתשובה, ולכן באו גקבל על עצמנו הדבר הראשון להפסיק לרכל, יש לנו פל-כף הרבה אנשים טובים, לקחנו אותם למדבר, ועשינו פה ישוב. יש לנו כולל, ישיבה נפלאה מאד, יש לנו תלמוד-תורה עם מלמדים יראים, בתנאים קשים ביותר שיש לנו, אנחנו ממשיכים תחת החם הכבד, בקוראנים, שם אנו לומדים עם ילדינו, יש לנו בית-ספר נפלא, מורות מסורות ומנהלת מצלחת, וכן יש לנו תלמוד-תורה עם מנהל מצלח מאד, יש לנו פעוטון, עם מנהלת מצלחת וכו', תחת איומים, תחת לחץ פל-כף כבד, אנו בונים ובונים ופורחים ומשגשגים. כתוב אצל פרעה הרשע, שפחד ואמר (שמות א, י): "פן ירבה [יפן] פרץ", אבל ריח-הקדש אומרת ומכרזת: "פן ירבה וכן יפרץ" (רש"י), ולא יועיל מאומה! וזאת נתקים אצלנו. מהו סוד ההצלחה שלנו? שאנו מחזיקים עצמנו ביחד, וזאת הסמ"ך-מ"ם קולט, שכל זמן שנהייה ביחד לא יכול לנו, ולכן מנסה בכל מיני דרכים לחזור לקהלתנו, פוגש את אלו הזנבות, "ויוזב בך כל הנחשלים אחריו", עמלק תופס את אלו שהם בחינת 'זנב', ומתחיל לרכל, ומוציא שם רע, ולאנשים יש קשיות פתאם וכו', ויבאמת מי בקש ממך שתבוא לכאן? ! לך להיכן שבאת! שלמה המלך אומר (משלי יז, יג): "משיב רעה תחת טובה,

לא תמיש רעה מביתו", אם אחד נותן לך רעה תחת טובה, הוא יקלל בקללה בזו, שלא תמיש רעה מתוך ביתו, ולכן הגיע הזמן שנשרש את הרע שלנו "פן יש בכם שרש פורה ראש ולענה", הבה נעקר מאתנו את העשב מר כגידים שמרבה ומפרה רשע בקרבכם, באו נעזר זה לזה, מהי ההנאה שאחד יציק לשני וידבר עליו?!

ראשית, אני מזהיר את אלו שאין להם שלום-בית, בדיוק אתמול הביא לי אחד ספר שנדפס זה עתה, ומביאים שם תקנת רבנו פרץ שמוכא בתשובות הרשב"א וכן בתשובות בנזמין זאב, שאומר: מי שמגביה יד, מי שמכה את אשתו, צריכים להכניסו בקרם, וצריך לשלם קנס, ומתריע ואומר: היתכן יהודי שיכה את אשתו? רשע מרשע, צריכים לכרות את ידיו, כך אומר בתקנת רבנו פרץ. ולכן אם אנו מדברים פה משלום, שבחדש אלול עלינו לךאג להוציא מאתנו השרש פורה ראש ולענה, דבר ראשון צריכים לשמר אם יש בינינו אנשים המפכים את נשותיהם, או להם ואוי לנפשם, ואין להם מה לעשות אצלנו, מה זה צריך להיות?! קדם צריכים להשלים בבית, אם פעם היה אצל רבנו ז"ל ספור, שאחד הסתכסך עם אשתו וכו', קם רבנו ז"ל ואמר: מי יש לו זכות לחשב הרהור רע בשלחני וכו', ופה לא מדבר מאנשים מגשמים וכו', אלא מאנשי שלומנו של פעם וכו'. בנדאי שלום-בית זה הכי קשה, כי מדבר בשני הפכים, אני אומר לילה, היא אומרת יום, ואף-על-פי-כן כתוב (בראשית א, ה): "ויהי ערב ויהי בקר יום אחד". כל יום מתחיל מחדש, מי שהתחתן יודע, שהכל כפי מצב הרוח, היום הבעל קם במצב רוח טוב וכו' ומרום וכו', ואלו האשה בעצבות ובמרירות וכו' וכו', והבעל אינו יכול לסבל את זאת וכו' וכן להפך, "ויהי ערב ויהי בקר יום אחד", זה הסוד — שני הפכים צריכים להתזיק בינם ביניהם. ולכן ראו לקנות חכמת החיים להרבות בשלום בין איש לאשתו, לעקר את השרש פורה ראש ולענה וכו', הבה נשלים זה עם זה, העקר לראות שיהיה שלום-בית, אפה צריך לעשות חסד עם אשתך, ואשתך צריכה לעשות חסד עמך, וזו השלמות. ואחר-כך צריך לראות שיהיה שלום בין אנשי שלומנו, בין החברים

והשכנים, כי הסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם רק להפילו וכו' [חסר].

עקר היסוד בקהלתנו שכלנו נרקד ונשמח, כלנו נפיר את הקדוש-ברוך-הוא ונהיה מאשרים, ולא תהיה בינינו קנאה ושנאה, רק אהבת חנם. ואבקש אתכם, עתה חדש הרחמים והסליחות, הבה נשלים זה עם זה, איננו רוצים שבקהלתנו יהיה אחד שאינו נוהג כשורה, פי מי שאינו עומד בתקנות שלנו, אין לו מה לעשות אצלנו, שילך לקבוצים אחרים של ברסלב, ולא אצלנו, אצלנו זה רק תפלה, תורה, רק התבודדות, אחר ארבעים שנה שאני עוסק בצרכי צבור, אני עורך לעצמי חשבון הנפש מה פעלתי, עברו עלי כל-כף הרבה משברים, והנה, ברוך השם, שהגענו הלום, לימי אלול, ימי הרצון והסליחות, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיתן לנו את החיים, שנוכח להיות אצל ציון רבנו ז"ל בראש השנה, ונפעל אצל רבנו ז"ל כל צרכינו, אבל כדי שנפעל אצל רבנו ז"ל כל מה שאנו צריכים, הבה נתחזק יחד באהבה ובאחדות, הבה נשאיר את המחלקת והמריבות בצד. מהי מחלקת? (במדבר טז, א): "ויקח קרח" — "ויתפלג קרח", "ויקח קרח", מה לקח? פלג עצמו ממש, מחלקת זה בא מגאות, אני בראש, אני רוצה להיות למעלה. תאמינו לי, כשאני מדבר אתכם ביבנאל, ואני יושב אז על הבמה, מה אני חושב אז? שכלכם יושבים על הבמה, ואני יושב על הארץ אחרון, וכלם שומעים איזה בעטליר מדבר, זה מה שאני חושב, והנה כשאני יושב על הבמה חושבים מי יודע מה וכו', ובאמת אני חושב ההפך, שאני על הארץ ואתם על הבמה וכו', תאמינו לי, שכל העולם כלו זה שחוק אחד גדול, מי שזוכה לטפת דבקות בהקדוש-ברוך-הוא, נגד דבקות אחת, אמר רבנו ז"ל, לא שיהיה כל הבלי העולם הזה, אתם יודעים מה זה לחשב מהקדוש-ברוך-הוא, להסתפל על הקדוש-ברוך-הוא?! ה"ש תענוג גדול מזה?! אמר רבנו ז"ל, שהקשי שלו הכי גדול — להכנס ליצר ולעשות שם שביל, אבל זו התכלית, לרדת מתכלית הדבקות ולהביא ילדים, ולחזר חזרה, וברוך השם, הבאתי ילדים, שזה רב ותלמיד, רב צריך

לְרֹדֶת וּלְשַׁחַק עִם הַיְלָדִים, וְלִשְׂרֵי עֲמָהֶם וְלַעֲשׂוֹת הַצָּגוֹת, אָבָל הַכֹּל כְּדִי שֶׁהַתְּלִמִּידִים גַּם-כֵּן יִדְעוּ לִלְמַד. וְאוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן צ"א), שֶׁהַצַּדִּיק צָרִיף לְדַבֵּר שִׁיחוֹת חֲלִין, וְעוֹשֶׂה מְשַׁחַק כְּזֶה, שֶׁכֵּלֶם יַחֲשָׁבוּ שֶׁהַצַּדִּיק כְּמוֹנִי, אָדָם פָּשוּט וְכוּ', וּבֵין כֶּף הוּא מְכַנִּיס בְּנוֹ גַם דְּבָקוֹת, הַתְּכָלִית בְּזֶה הָעוֹלָם לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא לְהִסִּיחַ דַּעַת מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַמַּחַ יְהִיֶּה דְבוּק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הַעֲיִנִים לֹא יֵרְאוּ רַק אֱלֹקוֹת, הָאֲזַנִּים לֹא יִשְׁמְעוּ רַק אֱלֹקוֹת, הָאֵף שֶׁלֹּא יִנָּשֵׁם רַק אֱלֹקוֹת, וְהַדְּבוּר שֶׁלֹּא יִדְבַר רַק אֱלֹקוֹת, וְכָל זְמַן שָׁאֵנוּ רְחוּקִים מִזֶּה, עֲלִינוּ לְזַרֵּק עֲצָמֵנוּ עַל הָאָרֶץ וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ סְלִיחָה וְכַפָּרָה וּמְחִילָה, כִּי הַמַּחַ שְׁלָנוּ מִתְהַרֵּר הִרְהוּרִים רַעִים, הַעֲיִנִים שְׁלָנוּ מִסַּתְּפָלוֹת עַל נְשִׁים, שָׂאוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רמב), יֵשׁ אַרְיָה אֲנַפִּין דְּקַלְפָּה, הֵיכֵן שֵׁישׁ אִיזוֹ אִשָּׁה הוּא צָרִיף לְהִסְתַּכַּל וְכוּ', וְכֵן שֶׁשׁוּמַע כָּל דְּבַר וְכוּ', וְסַקְרָן לְשִׁמְעַע הַכֹּל, מוּבָא בְּזֵהר: מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲזַנִּים גְּדוּלוֹת הוּא טַפֵּשׁ וְכוּ', מָה אַכְפֵּת לָךְ? הֲלֹא מָה שָׂאֲתָה צָרִיף — יְבוֹא אֵלֶיךָ, וְלָמָּה לָךְ לְהִתְעַרֵּב בַּדְּבָרִים שֶׁאֵינָם שִׂיכִים אֵלֶיךָ? ! אֶחָד כַּעֲסֵן וּבְרַגְזוֹ, וְעַל כֵּן דְּבַר מִתְרַגֵּז וְכוּ', וְכֵן יֵשׁ אֶחָד שֶׁאֵינוּ פּוֹסֵק לְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, כְּמוּבָא בְּסַפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מִהַצָּרְפְּתֵי הַמְּשַׁגְּע... [וְהִנֵּה חֲזַרְתִּי עִתָּה מֵאוּמָן לְגִיּוֹ-יִוֵּרֵךְ וּפְגַשְׁתִּי בְּקַבּוּצָה צָרְפְּתִית, וְהַבְּנֵיתִי לָמָּה תִּפְסֵ רַבֵּנוּ ז"ל צָרְפְּתֵי מְשַׁגְּע, וְלָכֵן הַתְּכָלִית רַק לְחֹשֵׁב מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲיִנִים יֵרְאוּ רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָאֲזַנִּים רַק יִשְׁמְעוּ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַחֹטֵם יִנָּשֵׁם רַק אֱלֹקוֹת, וְהִפֵּה יִדְבַר רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַתְּכָלִית.

הָבָה נִקְבֵּל עַל עֲצָמֵנוּ עִתָּה לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְלִרְאוֹת לְשִׁמְחָה, וְאִמְתִּי נוֹכַל לְשִׁמְחָה? אִם יְהִיֶּה בֵּינֵינוּ שְׁלוֹם, כִּי אִם יֵשׁ טִינָה וְשִׁנְאָה בְּלֵב, צָרִיכִים לְדַעַת, שֶׁזֶּה שֶׁרַשׁ פּוֹרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה, וְזֹאת אֲנִי מְבַקֵּשׁ תְּמִיד כָּל שָׁנָה קֹדֶם תְּקִיעַת שׁוֹפָר, אִם יֵשׁ בֵּינֵינוּ אֶחָד שֶׁשׁוֹנֵא אֶת הַשָּׁנִי, יִלָּךְ לְמָקוֹם אַחֵר, כִּי אֲצַלְנוּ הַשְּׂאִיפָה לְהִרְאוֹת אֶת הַכְּתוּב בְּזֵהר: עַל-יְדֵי בֵי כְּנִישְׁתָּא חֲדָא תְּבוּא הַגְּאֵלָה, אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שֶׁהַבֵּית-הַכְּנֻסֵת שְׁלָנוּ זֶה יְבִיא אֶת הַגְּאֵלָה. וְלֹא בְּחַנּוּם שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם

התלבש עלינו וכו'. יש עלי משפט, עד שהגיע לנשיא בית-המשפט וכו', ומהו המשפט, מה עשיתי? כל 'חטאי' הוא שפניתי אולם שמחות לעניים ואביונים, ולמטה בניתי מקנה וישיבה וכו', הרי לי כל האשורים וכו' וכו' ונעלמו וכו', והנה אין להם מה לעשות כאן, אלא לקחתני למשפט וכו', אין להם ענינים חשובים יותר לדון בבית-משפט, אלא לדון אותי, אשר אין לי שום תשוקה אלא דבר אחד — איך להוריד את הגוף הגשמי, שלא יהיו לי שום מניעות אל הקדשה, ואראה את הקדוש-ברוך-הוא בלי שום מניעות, רק רוצה לשמע את הקדוש-ברוך-הוא, להרגיש את הקדוש-ברוך-הוא, ולראות את הקדוש-ברוך-הוא, ולהחזיר את זאת בעולם — זה כל חפצי ורצוני. הצרכנו לשים חברי מועצה, כדי שלא יכלו אותנו לגמרי וכו', כך גם אנו מעורים לידע מה קורה ומהו החק וכו', ואין יכולים לנשלנו, אין יכולים לקחת לנו את המגיע לנו בצדק, ישנו מבנה בית-ספר שעומד כאן ריק, ומפאת רשעת הסמ"ך-מ"ם אין נותנים אותו לנו, וילדינו זרוקים בקרואנים שבקשי מתאימים לבהמות, רחמנא לצלן, אף לבסוף בית-ספר 'נפתלי' יהיה שלנו! ומי שכוואב לו לשמע דבורים אלו, שיכאב לו, אבל העקר שיחזר בתשובה וכו', הלא סבך הנה דתי וכו', ומה אתה?! עוד מעט אנו עוזבים את זה העולם ונעלה למעלה, הגוף יהיה בקבר והנשמה תעלה למעלה, ולכן מה לך שוטה, אתה צריך כבוד?! הלא מלא כל הארץ כבודו, הקדוש-ברוך-הוא פה, ואיך יש לך רצון לכבוד, בשעה שהקדוש-ברוך-הוא מלא כל הארץ כבודו, וכיצד תגביה ראשך?! באנו מהקדוש-ברוך-הוא ואנו חוזרים אל הקדוש-ברוך-הוא, ואנו חיים מהקדוש-ברוך-הוא. אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן יא), שכל אלו הרוצים כבוד, זהו כבוד פה, אנשים תאבים לתאות כבוד, ולא יבחלו בשום דבר העקר לקבלו, מי שמדבר על זולתו סימן שרוצה כבוד וכו'.

ידוע, שהצדיק הקדוש בעל ה'ישמח משה' בקש את הקדוש-ברוך-הוא שרוצה יראה כמשה רבנו, ואמרו לו שזה לא שיה, אז בקש שרוצה יראה כמו הנביאים, ואמרו לו שבלתי אפשרי הדבר,

אָז בְּקֶשׁ יִרְאֶה כְּמוֹ הַתְּנָאִים, וְאָמְרוּ לוֹ שְׂזֵה לֹא שִׁיף, אָזִי אָמַר שְׂרוּצָה יִרְאֶה כְּמוֹ הָאֲמֹרָאִים, וְאָמְרוּ לוֹ שְׂלֹא שִׁיף, אָז אָמַר: אָנִי רוּצָה יִרְאֶה לְכָל הַפְּחוֹת כְּמוֹ הַרְמַב"ם, וְנִאוֹתוֹ לְתַת לוֹ. וְהַחֵל לְרַעַד וּלְפַחַד מְרַב יִרְאֶה וּפְחַד, עַד שֶׁצָּעַק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאִינוּ יְכוּל לְסַבֵּל אֶת זֹאת וְכוּ'. פִּי הַרְמַב"ם הָיָה דְבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַרְמַב"ם עָבְרוּ עָלָיו מְשֻׁבְּרִים וְגִלִּים, הָיָה פֶּעַם לִיטְאֵי שְׂאֵמַר: אִם הָיוּ נוֹתְנִים לִי אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה שָׁנָה, שְׁהִיִּיתִי יוֹשֵׁב בְּשִׁלּוֹה וּבִנְחַת בְּאִיזוֹ מְעַרְהָ, וְלֹא הָיוּ מִפְרִיעִים לִי, גַּם אָנִי הָיִיתִי עוֹשֶׂה 'רְמַב"ם' כְּזֶה. אוֹי אֵיזָה שׁוֹטָה, וְכִי הַרְמַב"ם יֵשֵׁב בְּמִנוּחָה?! הֲלֹא הָיָה צָרִיף לְהִיּוֹת אֶצֶל הַמֶּלֶךְ, וּכְשֶׁשָּׁב לְבֵיתוֹ הִמְתִּינוּ לוֹ הַרְבֵּה אֲנָשִׁים שָׂרְצוּ, רְפוּאָה וְכוּ', וּמִתּוֹךְ כָּל הַבְּלָבוּלִים הִלְלוּ זָכָה לְחַבֵּר אֶת הַחֲבוּר שְׁלוֹ, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן לֹא הָיָה יְכוּל בְּעַל הַיְשֻׁמַּח מִשָּׂה' לְהַכִּיל אֶת הַיִּרְאָה.

הַיּוֹצֵא מְדַבְּרִינוּ, הִנֵּה זֶה חֹדֶשׁ אֱלוּל, אָנִי רוּצָה שְׁפַלְכֶם תִּלְכוּ לְשָׂדֶה, וְאַחֲרֵי-כֵן תֵּאֲמְרוּ תִקּוּן חֲצוֹת, וְכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תֵּאֲמְרוּ בְּכָל יוֹם סְלִיחוֹת, וּמִי שְׂאִינוּ יְכוּל לְקוֹם קֶדֶם אֹר הַיּוֹם, יֵאמֶר בְּשַׁעַת מִנְחָה. וְהַעֲקֹר זֶה לֹא הַסְּלִיחוֹת, זֶה הַלֵּב, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוּצָה אֶת הַלֵּב שְׁלֵנוּ, ה' יִרְאֶה לְלֵבִי, רַחֲמָנָא לְבָא בְּעֵי, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוּצָה לְרִאוֹת אֶת לְבַנּוּ, אִם אָנוּ רוּצִים בְּאַמֶּת. אָנוּ רוּצִים רַק לְהַפְיִץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, אָנוּ רוּצִים רַק לְהִיּוֹת דְבוּקִים בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָנוּ רוּצִים רַק לְשֻׁמַּח כָּל יְהוּדֵי וְכוּ', זֹאת אָנוּ רוּצִים! אָבֵל אֲנָשִׁים אֵינָם יְכוּלִים לְהִבִּין אֶת זֹאת, וְאֲנָשִׁים לֹא יְכוּלִים לְהִבִּין זֹאת, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אָנִי יוֹצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם בְּיַדִּים נְקִיּוֹת, וּבֵין כֶּף עוֹבֵר עָלַי הַרְבֵּה מְרִירוֹת וְכוּ', הַמְקוּהָ עוֹלָה לִי מֵאָה וְשִׁבְעִים אֶלְף שְׁקָל, וְאָנִי לֹא כִסְפִים מֵאֲבָרְכִים צְעִירִים וְכוּ', וּבְעֶזְרַת הַשֵּׁם, נִזְכָּה לְבָנוֹת אֶת הַמְקוּהָ, אָבֵל זָכְרוּ הַיֵּטֵב, כְּבוֹד שִׁיף רַק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מְלַךְ הַכְּבוֹד, אִם אָדָם יוֹדֵעַ אֶת זֹאת, כְּכֹר אֵינוּ רוּצָה שׁוּם דְּבָר, אִם הֵייתֶם רוֹאִים אִיף הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֹה וּמִסְתַּכֵּל עָלֵינוּ, וְנִהְיֶה מֵאֲתַנּוּ, שְׂבָא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וְרוּאָה עֲשֶׂרָה אֲנָשִׁים, הוּא כָּל-כֶּף שְׂמַח, וְהִנֵּה אִם אָחַד רָגִיל לְבוֹא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וַיּוֹם אָחַד לֹא בָּא, שׁוֹאֵל הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ: הֵיכָן ר' חַיִּים, הֵיכָן ר' מִשָּׂה וְכוּ', אָזִי הֵייתֶם

שְׂמֵחִים, הִנֵּה בְרוּךְ הַשֵּׁם, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׂוֹאֵל עָלַי, וְלִכְנָן צְרִיכִים לְבוֹא בְּכָל יוֹם לְהַתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית, מִנְחָה וְעֶרְבִית, וְאֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׂיִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת מְנַן לַחֲצוֹת, וְיֵשׁ דְּעָה שְׁחֲצוֹת זֶה תְּמִיד בְּשֵׁתִים-עֶשְׂרֵה וְכוּ'. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שְׂאֵם יֵשׁ רַק פּוֹסֵק אֶחָד הַפּוֹסֵק, אֲפָשֶׁר לְסַמְךָ עַל דַּעְתּוֹ. אֲצָלִי בִישִׁיבָה לְפָנַי עֲשָׂרִים שָׁנָה, הֲיֵה לִי מְנַן כָּל לַיְלָה בַּחֲצוֹת, אִךְ מַה לַּעֲשׂוֹת? עֲכָשׁוּ אֲנִי כִּכָּר בַּפְּרָשֶׁת כִּי תֵצֵא, מַה "כִּי תֵצֵא"? "כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה עַל אוֹיְבֶיךָ, וְנִתְּנָו הַיּוֹי"ה אֶלְקִיךָ בַּיַּדֶּיךָ וְשִׁבִיתָ שְׁבִיּוֹ", אוֹמֵר ה' אֱדוֹר הַחַיִּים הַקְדוֹשׁ: כִּי תֵצֵא — אִיךָ שְׂיִוָצֵאת נְשֻׁמָּה קְדוּשָׁה מִהָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְאַתָּה בָּא לְזֶה הָעוֹלָם, תִּדַּע לָךְ — לְמַלְחָמָה, יֵשׁ לָךְ מַלְחָמָה עַל אוֹיְבֶיךָ — הַיַּצֵּר הָרַע, אֲבָל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִבְּטִיחֶךָ "וְנִתְּנָו הַיּוֹי"ה אֶלְקִיךָ בַּיַּדֶּיךָ", וְעוֹד "שִׁבִיתָ שְׁבִיּוֹ" תִּזְכֶּה לְקָרֵב עוֹד אֲנָשִׁים — זֶה הַתְּקוּן שְׁלָךְ.

וְלִכְנָן אֲבָקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, תַּעֲשׂוּ מַה שְׂאֲנִי עֲשִׂיתִי וְכוּ', תִּלְכוּ לְהַפְיֵץ וּלְקָרֵב עוֹד יְהוּדִים לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם הַסֵּמ"ך-מ"ם שֶׁבַר אֲתֹכֶם וְהַפִּילְכֶם בַּעֲבֻרוֹת, תִּלְכוּ לְקָרֵב עוֹד יְהוּדִים, זֶה הַתְּקוּן, תְּפָרְסֶמוּ אֶת הַצַּדִּיק עוֹד וְעוֹד יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וּבִזְכוּת שְׁנִזְכֶּה לְגַלוּת וּלְפָרְסָם אֶת הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא הַיָּפִי וְהַפָּאָר וְהַחֲזָן שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, כַּמּוּבָא (לְקוּטֵי-מוֹחַב"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סו), עַל-יַדֵּי-זֶה יִתְגַּלֶּה מְלֶךְ הַכְּבוֹד הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִזְכוּת זֶה נִזְכֶּה לְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה, וְתַהֲיִו בְּשִׂמְחָה, וְתִרְקְדוּ, וְאֵל תִּפְחָדוּ מֵאִף אֶחָד, תִּמְשִׁיכוּ לְשֵׁים שְׁלֹטִים וְכוּ', אִישׁ אִינֹו יְכוֹל לַעֲשׂוֹתְכֶם דְּבָר, וְתִדְפִיסוּ מַה שְׂיִוֹתֵר סְפָרִים, זֶה סוּד הַצִּלְחָתְנוּ, וּבַפְּרָט שְׂתַגִּיעוּ לְאוֹמֵן, אֲבָקֵשְׁכֶם מְאֹד, שְׁכָל אֶחָד יִקַּח חֲבִילָה סְפָרִים, כָּל אֶחָד יִקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ אֲנִי תוֹפֵס עֲשֶׂרָה אֲנָשִׁים וּמְחַלֵּק לָהֶם סְפָרִים, וְאִם יִזְכֶּה — יִתְפֹּס חֲמֵשִׁים אֲנָשִׁים, כָּל אֶחָד יִקַּח סְפָרִים וְקוֹנְטְרָסִים וְכוּ', אֲנִי מְקוּיִם הַשָּׁנָה, שְׂיִבֹאוּ עֲשָׂרִים וְחַמֵּשֶׁה אֶלְף אִישׁ מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְזֶה הַתְּקוּן שְׁלָנוּ — לְהַפְיֵץ וּלְקָרֵב עוֹד אֲנָשִׁים, וּלְפָרְסָם דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְאִזּוּ תִרְאוּ אִיזוּ מִהַפְּכָה נַעֲשֶׂה, נַחְדִּיר אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ לִבְנוּ, נַעֲזֹב אֶת הַשְּׂטִיּוֹת, נַחֲשֹׁב רַק מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ, אִין שׁוּם תְּכָלִית בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶלְקוֹת,

אָשֶׁר לֵג תִּקַּב בְּנַחֵל לֵה

יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנֹזֶכֶה לְהַגִּיעַ לָזֶה, וְנֹזֶכֶה לְהַגְאֵלָה
הָאֲמִתִּית, וּמֵה יִהְיֶה בְּגֵאֲלָה? יִדְבְּרוּ רַק מִהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אַחַד
יֵאָהֵב אֶת הַשְּׁנִי וַיַּעֲזֹר לוֹ, זֹו תִּהְיֶה הַגְאֵלָה! חוֹשְׁבִים — מִי יוֹדֵעַ
מֵה תִּהְיֶה הַגְאֵלָה? וּלְמַעֲשֵׂה, מֵה שְׂיִהְיֶה הוּא — שְׂאֶחָד יַעֲזֹר לַשְּׁנִי,
וַיִּפְרִיזוּ כָּלֶם אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ בְּלִי שׁוּם הַסְתַּרְהָ. וְלִכֵּן הִבֵּה
נִתְחִיל כְּבָר עַכְשָׁו בְּזֶה, אֲשֶׁרִינוּ וְאֲשֶׁרִי חֻלְקֵנוּ!

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תִּקַּב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תִבֵּא לְאוּמָן, י"ב אֱלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
גֵּרוֹ יֵאִיר, וְאִתּוֹ עִמּוֹ ... תַּחֲיָה, הַמֵּיַעֲדֵת לְהִיּוֹת אֲשֶׁתּוֹ בְּקָרוֹב.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵיךְ שְׂאֲנִי מַעֲרִיף אֶתְכֶם, כִּי מְאֹד
שְׂפַגְשֵׁתִי אֶתְכֶם, נִפְשִׁי קָשׁוּרָה בְּנִפְשְׁכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְשִׁתַּקֵּק
לְשִׁמְחָה בְּשִׁמְחַתְכֶם, שְׂאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שְׂיִהְיֶה בְּקָרוֹב.

שְׂמַעְתִּי שְׂקִנִּיתָ שְׂטַח אֲדָמָה לְבַגְיָה וְכוּ', לְדַעְתִּי, כְּדַאי לָךְ
לְהַשְׁקִיעַ פֶּה בְּגִדְלָ"ן, כִּי פֶה תִּהְיֶה עִיר גְּדוּלָה, וּמִי שָׂרַק יִשְׁקִיעַ
יְרוּיִחַ, כִּי הָאֲדָמוֹת רַק יִתְיַקְרוּ.

אִם אֶפְשָׁר לַעֲזֹר לָ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׂיִהְיֶה לוֹ אֵיפֶה לְהִיּוֹת לְשָׁבוּעִים
אוֹ שְׁלֹשׁ עַד שְׂיִסְתַּדֵּר, זֹו תִּהְיֶה מִצְוֶה גְּדוּלָה. כִּי מִסְכֵּן הוּא בַּחוּץ
עִם אִשָּׁה וּבֵת אַחַת, וְלָרֶשׁ אֵין כָּל, וְהוּא חָשׁוּב אֶצְלִי כִּבְּן מִמֶּשׁ מֵרַב
אֵהֱבִיתִי אֵלָיו.

הַעֲקָר תִּתְחַזְקוּ יַחַד, וְתִשְׁמְחוּ יַחַד, אַתֶּה וְ... תַּחֲיָה, וְהַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתִּהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה גְּדוּלָה בַּחַיִּים, רַק
תִּשְׁתַּדְּלוּ תְּמִיד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה זֶה סוֹד הַהַצְּלָחָה, כְּמוֹ
שְׂגִלָה לָנוּ רַבְּנוֹ וְ"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמִחָה, חֵלֶק ב', סִימָן א'): מִי
שְׂשִׁמַּח תְּמִיד עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְצַלִּיחַ; וְלִכֵּן הַעֲקָר הוּא שְׂמִחָה, שְׂזֶה

הַרְפוּאָה וְהַצְלָחָה שֶׁל הָאָדָם. וּבְאַמֶּת מֵהַיֵּשׁ לְאָדָם לְהִיטֵב בְּעֲצָבוֹת
וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְּאוֹן, בְּשִׁעָה שֶׁהוּא נִבְרָא מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וּמֵאֲמִין
בְּאַלְקִים חַיִּים וּמְלַךְ עוֹלָם.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תקכא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תְבוּא לְאוֹמֵן, י"ב אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַתְּלִמִּידוֹת הַיְקָרוֹת הַלּוֹמְדוֹת בְּתִיכוּן "בֵּית
פִּיגָא" בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מְאֹד מְאֹד, שֶׁתִּקְחֶנָּה אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַדְכֶן,
וְתַתְּעוֹרְרֶנָּה בְּתִשׁוּבָה עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים.

זְכַרְנָה הַיֵּטִב, אֲשֶׁר בְּיַדְכֶם נִמְצְאָת מְרָגְלִית טוֹבָה, יְהִלּוּם נִפְלָא,
וְהוּא הַפָּה, שֶׁתִּשְׁמְרֶנָּה מְאֹד מְאֹד עַל זֶה, לֹא לְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל
רוּחְכֶן, וּבְפֶרֶט לֹא דְבוּרִים שֶׁל אֶסוּר, לֹא לְפִטְפֹט רְכִילוֹת וּלְשׁוֹן-
הָרַע, אֲלֹא תִרְגְּלֶנָּה אֶת עֲצֻמְכֶן לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה
נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בַּשָּׁמַיִם.

מְסַפְּרִים עַל אִמּוֹ שֶׁל הַ"חֲתָם-סוֹפֵר" ז"ל, שֶׁהִיָּתָה מִתְּפִלָּת
בְּכָל יוֹם אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּצַבּוּר, וְשִׁפְכָה לְבָהּ אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וְכָל
הַיּוֹם עָסְקָה בְּצִדְקָה וּבְגִמְלוֹת חֲסִדִּים, עִם עֲנִיִּים וְאַבְיוֹנִים, וְעִזְרָה
לְחַתָּן פְּלוֹת עֲנִיּוֹת וְיִתוּמוֹת וְכוּ', שֶׁבְּזָכוֹת כָּל זֹאת זָכְתָה שֵׁיִצָּא מִמֶּנָּה
בֶּן צְדִיק קְדוּשׁ וְנוֹרָא כְּזֶה, שֶׁהָאִיר אֶת כָּל הַגּוֹלָה, וְהָעִיד בְּנֵה
הַקְּדוּשׁ, שֶׁכָּל מֵה שֶׁהִיָּה צָרִיךְ לְקָרוֹת בְּעוֹלָם, הוֹדִיעָנוּ לְאִמּוֹ בְּחִלּוּם
קָדָם, תְּתַבּוּנָה הַיֵּטִב אֶל מֵה אִשָּׁה יְכוּלָה לְהַגִּיעַ, וְהַפֵּל עַל-יַדִּי
הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת שְׁלָה.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים,
שֶׁתִּקְחֶנָּה אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַדְכֶן, וְתִקְבְּלֶנָּה עַל עֲצֻמְכֶן קְבִלוֹת חֲזָקוֹת

לְהִתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן, שְׁתִּשְׁמְרֵנָה עַל הַצְּנִיעוּת, לֹא לְהִסְתוֹכֵב בֵּין גְּבָרִים וּבַחֲוָרִים וְכוּ', וּבְפָרֵט לְלַכֵּת בְּבָגְדִים צְנוּעִים, שְׂזָה הַיְסוּד אֲצֵל בֵּת יִשְׂרָאֵל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְפָּאֵר עִם בֵּת יִשְׂרָאֵל שֶׁהוֹלֵכֶת בְּצְנִיעוּת, עַד שְׂאוּמָרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְגֵלָה יג): בְּשֹׁכֵר צְנִיעוּת שְׁהִיתָה בְּרַחֵל זָכָתָה וְיֵצֵא מִמֶּנָּה שְׂאוּל, וּבְשֹׁכֵר צְנִיעוּת שְׁהִיתָה בּוֹ בְּשְׂאוּל, זָכָה וְיֵצֵא מִמֶּנּוּ אֶסְתֵּר, שְׁהִיא הַכְּנִיעָה אֶת הַמֶּן-עֲמֶלֶק, עַד שֶׁתְּלוּ אוֹתוֹ עַל הָעֵץ. רוֹאִים מִכָּאן מַה זֶה צְנִיעוּת שְׁבִאֲשָׁה, שְׁבִזְכוּתָה יֵשׁ מִפְּלֵה לְשׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן, תִּשְׁמְרֵנָה עַל הַצְּנִיעוּת מְאֹד מְאֹד, הֵן צְנִיעוּת הַבְּגָדִים, הֵן צְנִיעוּת הַדְּבָר, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל שְׁהִיָּה שֵׁם שְׁמַיִם מִתְקַדֵּשׁ עַל יְדָכֶן.

אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד, שְׁתִּהְיֶינָה דְגָמָא לְכָל הַפְּתוּת, הֵן בִּירְאֵת שְׁמַיִם, וְהֵן בְּצְנִיעוּת, וְהֵן בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת.

רְצִיתִי מְאֹד, שְׁתִּלְמַדְנָה הַרְבֵּה אֶת "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן הַיְסוּד שֶׁל בֵּר יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵן כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

לַג תִּקְכַּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִבֵּא לְאוּמָן, י"ב אֱלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוּל לְשַׁלַּח עוֹד הַיּוֹם אֶת הַמַּעֲטָפָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד דְּחוּף שְׁיִגִיעַ אֵלַי, וְאַתָּה לֹא צָרִיךְ לְנִסֵּעַ בְּעֶצְמְךָ, אֲלֹא תִתְּנֶדַע מִי נֹסֵעַ לִירוּשָׁלַיִם.

רְאֵה לְהִתְקַשֵּׁר לְבֵית-סֵפֶר וְכוּ', וּתְתַדַּגְדַּג לָהֶם שְׂאֵתָה צָרִיךְ רְשִׁימַת הַסְּפָרִים לְשָׁנָה הַבָּאָה, שְׁיִכְנָסוּ בְּלַחֵץ, וְאֲנִי רוֹאֵה שְׂאֵלוֹ הַרְשָׁעִים לֹא מְבִינִים שְׁפָה אַחֲרֵת.

רָאָה לֹאמֵר וְלִגְמֹר מֵעַכְשָׁיו עַד אַחַר שְׁמַחַת תּוֹרָה אֶת כָּל סִפּוּר
הַתְּקוּנִים, וְזוֹ סִגְלָה גְדוֹלָה לְנַפְשׁ, לְזַכָּכָה וּלְטַהֲרָה מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּקְבֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵבֵא לְאוֹמֵן, י"ב אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמִחָה שֶׁהַכְּנִסֶּת בְּלִבִּי
עִם הַמִּכְתָּב שְׁלָךְ, כִּי בְּעֵתִים הַלְלוּ אֲנִי סוּבֵל יְסוּרֵי תַפְתּ מִבֵּית
וּמַחֲוִץ, מַחְלֶקֶת וּמְרִיבוֹת, וְהַדְּבוּרִים שְׁלָךְ הֵם כְּמִים קָרִים עַל נַפְשׁ
עֵינָה, כִּי הִרְבֵּה פְעָמִים אֲנִי חוֹשֵׁב — מִי צָרִיךְ אֶת כָּל הַצָּרָה הַזֹּאת,
שָׂרָק מַחְלֶקֶת וּמְרִיבוֹת חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין הֵם מְנַת חֲלָקִי, וְאֲנִי סוּבֵל
הִרְבֵּה מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן הַמִּכְתָּב שְׁלָךְ הִיא בְּזִמְן הַנִּכּוֹן וּבְמָקוֹם
הַנִּכּוֹן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַחֲזֵק אוֹתְךָ כְּמוֹ שְׁחִזְקֶת אוֹתִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּקְבֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵבֵא לְאוֹמֵן, י"ב אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגְדֹל שְׁמִחַתִּי אֵין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל,
כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי, וְהִרְבֵּה תַפְלוּת הַתַּפְלֵלָתִי שְׁתַּחֲזֹר
בְּתַשׁוּבָה, וְתִמְצָא זְרוּג הַגּוֹן, וְתַהֲלֵה לְאֵל, תַּפְלָתִי נִתְקַבְּלָה בַּשָּׁמַיִם,

וּמִצָּאתָ אִשָּׁה מִשֶּׁהוּ יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, נִשְׁמָה קְדוֹשָׁה, רַק תַּחֲזִיק אוֹתָהּ יָקָר מְאֹד, וְתַעֲזֹר לָהּ בְּכָל מָה שְׁאַתָּה יְכוּל.

אוֹדוֹת הַדִּירָה וְכוּ', אִם אַתָּה כָּבֵר צְרִיף לְהִשְׁאָר, תִּשְׁאָר שָׁם, כְּדִי שְׁלֹא תֵאבֵד אֶת הַכֶּסֶף. וְהִזְמַן פּוֹרֵחַ, וְאִז תּוּכַל לְצִאת מִשָּׁם.

אוֹדוֹת שְׁחִיטָה וְכוּ', צְרִיכִים קֶדֶם לְלַמֵּד הַרְבֵּה הַרְבֵּה הַלְכוֹת שְׁחִיטָה, כִּי זֶה עֲבוּדָה הֵכִי קְדוֹשָׁה, וְחַס וְשְׁלוֹם, אֶפְשָׁר לְהַכְשִׁיל בְּטָרְפוֹת וּנְבִלוֹת, וְכֵן צְרִיכִים הַרְבֵּה יִרְאֵת שְׁמַיִם טְהוֹרָה.

תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וּבִפְרֹט הַשָּׁנָה שְׁאַתָּה צְרִיף לְתַת תּוֹדָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזָכִיתָ בְּזָכוֹת חַנּוּם לַחֲזוֹר בְּתִשְׁבּוּבָה, וְלִמְצֵא זְיוּג הַגּוֹן כְּזֶה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּקְכָּה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵבֵא לְאוּמָן, י"ב אֱלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוֹת שֶׁיֵּשׁ לָךְ, שְׁאַתָּה עוֹזֵר לִי, וְאַתָּה עוֹזֵר לְרַבְּנוּ ז"ל, וְלַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, וּפֶה לֹא מְדַבְּרִים מִקְּבֵלַת שְׂכָר גַּשְׁמִי, אֲלֹא מִקְּבֵלַת שְׂכָר רוּחָנִי, שְׁאֵין אַחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁעוֹזֵר לִי כְּמוֹ שְׁאַתָּה עוֹזֵר לִי, וְלָכֵן תַּחֲזִיק מְאֹד, וְתִרְאֶה עוֹד שְׁתִּקְבַּל שְׂכָר גְּדוֹל מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ, מִלְּבַד הַשְּׂכָר הַגַּשְׁמִי.

נָא וְנָא תַחֲזִיק, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּקְכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִבֵּא לְאוֹמֵן, י"ב אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לְבַעֲלָךְ, שְׁהוּא עוֹזֵר לִי וְלַמּוֹסְדוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, בְּזְכוּת זֶה יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיוּ לָכֶם יְלָדִים בְּרִיאִים בְּנִפְשָׁם וּבְרוּחָם, וְתִזְכּוּ לְפָרְנֶסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְשְׁיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם תִּרְאוּ לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּקְכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִבֵּא לְאוֹמֵן, י"ב אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׁיִחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

לְאוֹמֵן צְרִיכִים לְנִסְעַ בְּכָל מְחִיר, כִּי עַל זֶה הַזְּהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל יוֹתֵר מִהַכֵּל, וְלָכֵן אֶסוּר לְהִיּוֹת חָכֵם בְּעֵינָיו, רַק לְנִסְעַ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן, וְרַבְּנוּ ז"ל הִבְטִיחַ, שֶׁכָּל מִי שְׁיִהְיֶה אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, הוּא יַעֲשֶׂה לוֹ טוֹבָה נְצַחִית, וּבְיַדָּאִי כְּמוֹ שֶׁבְּמִשְׁפָּט גִּשְׁמֵי צְרִיכִים עוֹרֵף-דִּין, כְּמוֹ-כֵן יוֹתֵר מִכֵּן מִשְׁפָּט רוּחְגֵי צְרִיכִים עוֹרֵף-דִּין, וְרַבְּנוּ ז"ל הוּא הַעוֹרֵף-דִּין הַכִּי טוֹב, וְלָכֵן ... גִּרוּ יְאִיר, רְאֵה לְהִיּוֹת אֶצְלֵ צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְתִרְאֶה שְׁלֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דְּבָר.

בְּעֵינֵי פָּרְנֶסָה תִּצַּא בְּכָל יוֹם לְהַפְּצָה, וְאִז תִּמִּיד יִהְיֶה לָךְ כֶּסֶף

בכיס, פי מי שהולך להפצה, יהיה מבטח שיהיה לו פרנסה בשפע, פי מי שזורע רוחניות צומח לו גשמיות, בזה שמפיצים את אור רבנו ז"ל, זורעים רוחניות, וממילא יש לו גשמיות, פרנסה בשפע, וזה ברור.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

לג תקכח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פי תבא לאומן, י"ב אלול ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב מך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות אצלך, ותעלה בכל יום אל התלמוד-תורה ותחזק את המלמדים, והקדוש-ברוך-הוא יחזק וישמח גם אותך, ויהיה להך הרבה נחת מכל חלצריך.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

לג תקכט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פי תבא לאומן, י"ב אלול ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב מך.

אין מלים בפני להודות לה על כל החסד שאתה עושה אתנו, שאתה מזמין לי תמיד ספרים יקרים, וכונדי יעזר לה הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לה חלק בתורה שאני לומד.

תמשיך לחדש חדושים דאורייתא, שהם תקון הברית, כמובא

בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כה), אֲשֶׁר פִּנְגַּד זֶה שֶׁהַכְּנִיס בְּמַחְשַׁבְתּוֹ שְׁטִיּוֹת וְהַבְּלִים וְהַהוֹרִים רְעִים, יְכַנִּיס בְּרֹאשׁוֹ חַדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיַקַּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי בְּזֶה תְלוּיָהּ כָּל הַהֲצִלָּה שְׁלָךְ, וְתַחֲיָהּ בְּבֵית וּתְקִים מְצוּוֹת הַבַּיִת וְכו' וְכו'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תקל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵבֵא לְאוֹמֵן, י"ב אֱלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שׂוֹמֵעַ לְשִׁמּוֹעַ אִיךָ שְׁלֵבְךָ בּוֹעֵר לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבִזְכוּת זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּעֲלֶי מַעְלָה מַעְלָה, וְתִבְשְׂרֵי לִי תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ אֶת דְּרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תקלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵבֵא לְאוֹמֵן, י"ב אֱלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מַכְתְּבְּכֶם. רְאוּ לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיָתֵר שְׂאֵת
וּבְיָתֵר עֵז, וְתִהְיֶה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאִז תֵּרְאוּ אֶת הַנְּסִים וְנִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה
עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

תֵּרְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב
שֶׁמְכַבְּדִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאֵל תִּתְּנוּ שְׂהִמְרִיבוֹת יִכְנסוּ לְתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מַה שֶׁבִּידְכֶם שִׁיְהִי
שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינֵיכֶם, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּקַלֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵבֵא לְאוּמָן, י"ב אֱלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְאִז תֵּרְאֶה נְסִים
וְנִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבָר, חֵס
וְשְׁלוֹם, אֲנִי לֹא מִתְנַגֵּד עֲלֶיךָ, אֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ כָּל יוֹם, שֶׁתִּזְכֶּה
לְמִצְאָה אֶת בַּת זִוְגָךָ, וְתִתְחַתֵּן וְתִכְנֶנָּה בֵּית גְּאָמֵן בְּיִשְׂרָאֵל, וְיִהְיֶה לָּךְ
רַק טוֹב.

הַתְּמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שֶׁעֲשִׂיתָ בַּהֲיוֹתְךָ בְּמִחְצִיתִי,
וְאִז הָאוֹר הַגָּנוּז יְאִיר עֲלֶיךָ.

הַמֵּאחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תקלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תְּבֵא לְאוֹמֵן, י"ג אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי, יְדִידֵי וְתַלְמִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵינִי יוֹדֵעַ לְמָה אַתָּה מִתְעַקֵּשׁ, שְׂאֲנִי בְּכַעַס וְהַקְפָּדָה עָלֶיךָ, אֵין עוֹד שְׂמֵחָה בְּחַיֵּי כְּשִׂמְחָה זוֹ, שְׂזֻכִּית לְסִים מְאֵה וְשִׂשִׁים וְתִשְׁעַ פְּעָמִים שְׂשֵׁה סִדְרֵי מְשֵׁנָה, הָאֵם יֵשׁ שְׂמֵחָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מְזוֹ, שְׂאֲנִי רוֹאֵה שְׂהַדְּבוּרִים שְׂלִי לֹא הִלְכוּ לְרִיק?! וְכֵן זְכִית לְסִים חֲמָשִׁים וְשִׁלֵּשׁ פְּעָמִים אֶת "הֵלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", הַיֵּשׁ עוֹד שְׂמֵחָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מְזוֹ?! וְעַל כָּלֵם — שְׂזֻכִּית לְסִים חֲמֵשׁ מִסְכָּתוֹת מְאֵה פְּעָמִים וְאַחַת, הֵלֹא רְאוּי לָךְ לְרַקֵּד מְרַב שְׂמֵחָה, בְּוִדְאֵי אֲנִי מוֹחֵל לָךְ בְּמַחִילָה גְּמוּרָה, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִמְשִׁיךְ לְהַתְמִיד בַּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי רֵאשׁ הַשָּׁנָה, פָּרָק ד', הִלְכָה ח'): כִּיּוֹן שְׂקִבְּלָתֵם עָלֵיכֶם עַל תּוֹרָה, מַעֲלָה אֲנִי עָלֵיכֶם כְּאֵלוֹ לֹא חֲטָאתֶם מִימֵיכֶם; הֵינּוּ אֵם אָדָם מִקְּבֵל עַל עֲצָמוֹ עַל הַתּוֹרָה, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, שְׂאֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ חֲשׂוֹב כְּאֵלוֹ לֹא חֲטָא כָּלֵל, וְלִכֵּן רֵאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׂמַח אוֹתְךָ תָּמִיד.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַשְׂמֵחָה שִׂישׁ לִי שְׂאַתָּה זוֹכָה בְּהַדְּפַסַּת הַחֲלָקִי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וּבְוִדְאֵי כָּל הַנְּסִים שְׂרוֹק קוֹרִים, שְׂקְשׁוּרִים אֲלֶיךָ, זֶה בְּזִכּוֹת הַדְּפַסַּת סִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וּבְזֶה אֲנִי מְאֹד חֲזָק, שְׂמִי שְׂיִדְפִּיס כְּרֹךְ אֶחָד שֶׁל "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", אֵיזוֹ יִשׁוּעָה שֶׁהוּא צְרִיךְ יְקַבֵּל אֶת זֶה בְּלִי שׁוּם סִפֵּק, וְאֲנִי עֹרֵב עַל זֶה, וְאֲשַׁרִּי מִי שְׂמִזְכָּה אֶת הַרְּבִים בְּהַדְּפַסַּתֵם וּבְהַפְּצַתֵם.

חֲזָק וְאַמֵּץ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּקַלֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּי תְּבֹא לְאוֹמֵן, י"ג אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֵתָה מְזֻכָּה אוֹתִי עִם סְפָרִים יְקָרִים יְקָרֵי עֶרֶךְ, יַעְזוֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תַּעְזוֹר לִי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, פִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּקַלָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּי תְּבֹא לְאוֹמֵן, י"ג אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְגְדֹל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמָּךְ — אֵין לְתַאֵר וְאֵין וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

אֲנִי מְכַרְחַח לְהִגִּיד לְךָ, שְׂבְּעַתִּים הִלְלוּ אֲנִי מְאֹד מְאֹד טְרוֹד, וְלִכְּן אֵל תִּקְפִּיד שְׂאֲנִי לֹא עוֹנָה לְךָ תִּכְּף-וּמְיָד עַל כָּל מַכְתָּב וּמַכְתָּב.

תִּמְשִׁיף לְהַדְּפִיס כְּרֵךְ אַחַר כְּרֵךְ "אָשֶׁר בְּנַחֵל", פִּי יְדִידָנוּ ... גֵּרוּ יְאִיר, אָמַר לִי, שֶׂהוּא הוֹלֵךְ עֲכָשׁוּ לְהַדְּפִיס עוֹד עֲשָׂרָה עַד שְׂשֶׁה-עֲשָׂר חֲלָקִים "אָשֶׁר בְּנַחֵל", מִכְּרֵךְ ל"ב עַד כְּרֵךְ מ"ז, וְלִכְּן אִם

מו אֲשֶׁר לֵג תִּקְלוּ — לֵג תִּקְלוּ בַּנַּחֲל

אַתָּה יְכוּל לְעֹזֵר לוֹ לְהַמְשִׁיךְ — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, הַעֲקֹר רְאֵה
לְהִיּוֹת חֶזֶק מְאֹד מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תִּקְלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּי תְּבֵא לְאוּמָן, י"ג אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְכִבִּי ר' ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ, שְׁרַק אֶת הַשְּׁחִיטָה שְׁלָךְ אֲנַחְנוּ רוֹצִים
לְאָכַל וְלֹא שֶׁל עוֹזְרִים, כִּי אֲנִי סוֹמֵךְ רַק עָלֶיךָ.

אֲמַרְתִּי, אִם יִהְיֶה מַחְסוֹר, אֲנִי יְכוּלִים לְקַנּוֹת מְשַׁחִיטַת בְּעֵלְזָא,
כִּי הֵם קָהֳלָה חֲסוּדָה, וְנוֹזְהָרִים מְאֹד מְאֹד.

אֲבָל רְצִיתִי רַק מֵהַשְּׁחִיטָה שְׁלָךְ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחֶזֶק אֶת עֲצֻמָּה בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תִּקְלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּי תְּבֵא לְאוּמָן, י"ג אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַתָּה צְרִיךְ לְהַבִּין, שְׂאֲנִי לֹא רוֹצֶה אֲלֵא אֶת שְׁחִיטַת הָרֵב ...
וְאִם אֵין אֶת הַשְּׁחִיטָה שְׁלוּ, אֲזוּ אֲנִי מַעֲדִיף שְׂיִקְנוּ שְׁחִיטַת בְּעֵלְזָא,

כי הם מאד נזְהָרִים, וַיֵּשׁ לִי עוֹד כַּמָּה טַעֲמִים שְׁאֵנִי אֲדַבֵּר אֹתָךְ פְּנִים אֶל פְּנִים.

אָנִי מְאֹד מְאֹד שָׁמַח שְׂאֵתָה מְשַׁמֵּשׂ אֶת הָאֲבִירָךְ הַנּוֹפֵלָא, ר' ... נְרוּ יְאִיר, כִּי הוּא חַד בְּדָרָא בְּעֵינַי מְקַנְאוֹת, אֲשֶׁרִינוּ שְׂזַכִּינוּ שְׂבָא לְעוֹר לָנוּ בְּעֵינַן מְקַוָּה כְּשֶׁרָה, וּבְנֹדָאֵי אַחֲר־כֶּף נְסַדֵּר גַּם אֶת הָעֵרוּב, וַיְהִי רְצוֹן שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם יִתְבַטֵּל לְגַמְרֵי וַיַּעֲזֹב אוֹתָנוּ.

הַעֲקָר תַּחֲזֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּאַמוּנָה, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם הָעֲקָר הוּא הָאַמוּנָה, כְּמוֹ שְׂגִלָּה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ה'), שְׂכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רַעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחַמַּת חֶסֶד וְאַמוּנָה. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַרַךְ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תקלה.

בְּצִוְתַת הַשָּׁם יִתְבַרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵבֵא לְאוּמָן, י"ד אֱלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ הָאָרֶךְ.

רְאִי לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַצְּנִיעוּת, הֵן בְּבִגְדִים וְהֵן בְּדַבּוּר, וְתַכְבְּדֵי וְתִיקְרֵי מְאֹד מְאֹד אֶת בְּעֵלְךָ, כִּי הוּא אִישׁ תָּם וַיֵּרָא אֱלֹקִים.

רְאִי לְהִדְלִיק לְכַבוֹד שְׂבַת אַרְבָּעָה גֵרוֹת שֶׁל חֵלֶב וַיִּשְׁנִים שֶׁל שְׁמַן זַיִת, וְכֵן לְהוֹסִיף לְכָל יֶלֶד וַיִּלְדָּה עוֹד גֵּר, וּבַעֲת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת תִּכְפִּי הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִבְקְשִׁי מִמֶּנּוּ כָּל מֵה שְׂתַרְצִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ.

הַעֲקָר תִּרְאִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּלְטַפֵּל בְּיַלְדִים, וְתִקְנִי לְעֲצָמָךְ מִדַּת הַסְּבִלְנוּת, וְתִשְׁמְרֵי אֶת עֲצָמְךָ מִמְרִיבוֹת, וְאַף פַּעַם לֹא לְדַבֵּר

מח אשר לג תקלט — לג תקמ בנחל

לשון-הרע עם הנשים, ואז תראי את גדל הישועה שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי תמיד.

המאחל לך שנה טובה ומתוקה...

לג תקלט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תבא לאומן, י"ד אלול ה'תשס"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך, שאת מזכה את ענייך בצרכי שבת, וזה מאד מאד חשוב אצלו יתברך, ואשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך שבת שלום...

לג תקמ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תבא לאומן, י"ד אלול ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי ה'קר לי מאד ... גרו יאיר.

כבר כתבתי מכתב לך ... גרו יאיר, וכן לך ... גרו יאיר, אני לא רוצה שאף אחד יעזר לך ... גרו יאיר, בשחיטה, אנחנו רוצים רק את השחיטה שלו, ואם אי אפשר, אז הצעתי לקנות שחיטת בעלזא, ואם אתה יכול לבוא אתם באיזה הסדר, ואתה יכול לשוק את הפשר שלהם פה בניבנאל, מה טוב ומה נעים, ותרויח מזה. וכן בענין בשר בהמה ועגלים וכו', אני רוצה שיורידו לגמרי את החלב, וכך נהיה שמורים, כי לא כל אחד יודע את הנקור, אפלו שהוא

אומר שהוא למד, חלב זה פרייתות, וּאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשָׁמֵר מְזֵה מְאֹד
מְאֹד, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהוֹצִיא אֶת כָּל הַחֵלֶב, וְכֵן נִהְיֶה בְּטוֹחִים
שְׁאֲנַחְנוּ לֹא נִכְשָׁלִים, וְזֶה רְצוֹנִי, אִם יְכוּלִים לַעֲמֹד בְּזֶה — מֵה טוֹב
וּמֵה נְעִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תקמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תְּבֵא לְאוּמָן, י"ד אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

שְׁמַעְתִּי אֶת גְּדֹל הַחֲלִישוֹת הַדַּעַת וְהַשְׁבָּרוֹן לִב שֶׁהִיָּה לָךְ וְכו',
וְכו', אִם הִיִּיתָ יוֹדֵעַ מַה שְׁעוֹבֵר עָלַי בְּיוֹם אֶחָד, הִיִּיתָ מִתְפַּלֵּא אֵיךְ
אָדָם יְכוּל לְסַבֵּל סָבָל כָּל-כֶּף גְּדוֹל, אֲשֶׁר זֶה לֹא נִתֵּן לְהַסְבִּיר בְּשׁוֹם
הַסִּבֵּר גַּשְׁמִי, פִּי בְּכָל יוֹם וְיוֹם עוֹבֵר עָלַי חֲלִישוֹת הַדַּעַת וּטְרָדוֹת
וּבְלִבוֹלִים, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי מְחֻזָּק אֶת עֲצָמִי, וְסִפּוּרִים כְּמוֹ שֶׁקָּרוּ
לָךְ, זֶה אֲצַלְנוּ רַגִּיל מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה שָׁבוּר, תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה
חֲדָשָׁה וְתִסְדֵּר אֶת זֶה מִחֲדָשׁ, וְאִם אַתָּה רוֹאֶה שְׂאֵתָה נִכְנָס בְּלַחֲץ,
וְלֹא תוּכַל לְגַמֵּר אֶת זֶה עַד רֵאשׁ הַשָּׁנָה, אִז מַה? אַתָּה יְכוּל לְגַמֵּר
אֶת זֶה אַחַר רֵאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא צְרִיךְ לְהַכְנִס עַל-יְדֵי-זֶה בְּלַחֲץ. וּבְכֻלָּל
טוֹב מְאֹד שְׁלֹא תִלְחִיץ אֶת עֲצָמֶךָ.

מֵה שֶׁהוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים רַק לְהַדְפִּיס כָּרֶךְ אַחַר כָּרֶךְ "אֲשֶׁר בְּנַחֵל",
וְאִם בְּתָךְ תִּחְיֶה יְכוּלָה לְתַקַּתֵּק אֶת כָּל הַכְּרָכִים שֶׁנִּתְּתִי לָכֶם, אֲזִי
תִּזְכֶּה לְבַחֲוֹר יְרֵא שְׁמַיִם גְּדוֹל מְאֹד, פִּי מֵה שֶׁהַסְפָּרִים שׁוֹ"ת "אֲשֶׁר
בְּנַחֵל" פּוֹעֲלִים בְּעוֹלָם, זֶה רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ.

חֻזַּק וְאַמֵּץ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַסְפָּר "סִפְרָן שֶׁל
צַדִּיקִים" יֵצֵא מְאֹד מְאֹד יָפֵה, רַק אֵל תִּשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תקמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תְּבֵא לְאוֹמֵן, י"ד אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ

נִצַּח.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׂיֵשׁ לִי, שֶׁהֲרָשָׁעִים וְכוּ', מְלַכְלְכִים עָלַי בְּכָל מְקוֹם, וּמְדַבְּרִים כָּל דְּבַר אֲסוּר עָלַי, אֲשֶׁר לֹא נִתֵּן לְהִסְבִּיר כָּלֵל אֶת הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ הַזֶּה, וּבּוֹדָאֵי יִקְבְּלוּ אֶת הָעֲנָשׁ שֶׁלָּהֶם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

עֲכָשׁוּ הוּא יְמֵי אֱלוֹל יְמֵי הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת, שֶׁאֲנַחְנוּ מְבַקְשִׁים רַחֲמֵי שָׁמַיִם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְהֵם לֹא מְהַרְהָרִים בְּתִשׁוּבָה כְּרָגַע, וּמְשַׁלְּמִים רָעָה תַּחַת טוֹבָה, וּבּוֹדָאֵי יִשְׁלַם לָהֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲזוּרָה מֵהַ שְׂמִינִיעַ לָהֶם, אֲנִי מִצְדֵּי לֹא מוֹחֵל לָהֶם בְּשׁוּם פְּנִיִם וְאֶפֶן, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר שְׂיִפְלוּ נְפִילָה אַחַר נְפִילָה, וְכִשְׂיִתְעוֹרְרוּ אִזּוּ יִהְיֶה כְּבָר מֵאַחַר, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַחֲכָה וּמְחַכָּה וּמְחַכָּה, אֲבָל לְבִסּוּף מְקַבְּלִים אֶת הַמַּכָּה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְכִבְר אָמַר הַחֲכָם מְכַל הָאָדָם (מְשַׁלֵּי יו, יד): "מְשִׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה לֹא תִמוּשׁ רָעָה מִבֵּיתוֹ", מִי שֶׁעוֹשֶׂה רַע תַּחַת טוֹבָה, תְּמִיד הֵרַע יְרִידָף אוֹתוֹ בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, וְזֶה מֵהַ שְׂיִקְרָה לָהֶם לְבִסּוּף, וְצַר וְמָר לִי מְאֹד עַל זֶה שֶׁבְּתוֹכְכֶם נִפְּלָה בְּפַח כְּזֶה, וְאֲנִי צָרִיף לְבַקֵּשׁ מִכֶּם סְלִיחָה, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַפֶּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַמְּאַחֵל לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לַג תִּקְמַג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִבֵּא לְאוּמָן, י"ד אֱלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר הַיָּקָר לִי מֵאִד ... גֵּרוּ יְאִיר, תִּלְמִיד יְשִׁיבַת "דְּמֹשֶׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בֵּיתֶר שְׂאֵת וּבִיתֶר עֵז עִם הַנִּקְדוּת טוֹבוֹת שֵׁשׁ בָּךְ, וְאֵל תִּלְחִיץ אֶת עֲצָמְךָ, וְתִרְאֶה לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְשָׁנִיּוֹת, כִּי מְשָׁנָה מְשָׁנָה אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי מִן הַהֶפֶךְ אֶל הַהֶפֶךְ.

תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל פַּעַם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַעֲגִינֵן הַזֶּה, שֶׁהָאָדָם זוֹכֵה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְתַעֲשֶׂה אֶת זֶה כַּמָּה פְּעָמִים בַּיּוֹם, וְזֶה יְדַבֵּיק אֶת עֲצָמְךָ אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִרְגִּישׁ אֶת גְּדֹל הַרְחֻמְנוֹת, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵם עָלֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דִּרְכָּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה...

לַג תִּקְמַד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִבֵּא לְאוּמָן, י"ד אֱלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שִׁיחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְכָל-כֶּף שֶׁמַּחְתִּי לְשִׁמְעַע אֵיךְ שְׂאֵתָם שְׂמִחִים, וְעִבְרָה עָלֶיכֶם הַשְׂמִחָה כָּל-כֶּף יְפֵה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד יִהְיוּ שְׂמִחוֹת בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְתְּמִיד תַּעֲזְרוּ לִי, וְהַקְּדוּשׁ-

ברוך-הוא ישמח אתכם באשר אתם משמחים אותי, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שהאולם יהיה פגנה, ואתם תמשיכו לנהל את זה ולעזר לי.

מאד מאד רציתי שעל-כל-פנים תחת הארון-קדש למעלה בקומה ג', שיהיה מוכן, באפן כשיגיע הארון-קדש, שלא נצטרך אחר-כך להתבלבל, ואת הרצפה תמיד יכולים אחר-כך לרצף.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שיהיה לכם רק טוב בתיים.

המאחל לכם שנה טובה ומתוקה...

לג תקמה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תבא לאומן, י"ד אלול ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד נבהלתי על כל מה שפכת לי, כי אני יודע שהבעל שלך הוא בעל טוב מאד, בעל מדות ובעל דרך ארץ, וצר לי לשמע שיש ביניכם קצר ואי הבנה, ולכן ראו להשלים, ואת תמחלי לו, והוא ימחל לך, וביחד תחיו באהבה גדולה מאד, ואז תראו את הנסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא ראי לכבוד וליקר את בעלך, ואז "כמים הפנים אל הפנים כן לב האדם לאדם", אם את תראי לו פנים שוחקות, גם הוא יראה לך פנים שוחקות וכו' וכו', תשתדלי שמצדך שיהיה רק שלום, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיה ביניכם באמת שלום ואהבה, ותרוו רב נחת דקדשה.

המאחל לך שנה טובה ומתוקה...

לג תקמו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תִבֵּא לְאוֹמֵן, י"ד אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּתְחַזַּק בְּשְׁלוֹם-בֵּית, וְתֵאָהֵב אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי אֵין עוֹד מְצֻנָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, מְלַכְבֵּד אֶת הָאִשָּׁה, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יְבָמוֹת סב:): הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגוֹפוֹ, וְהַמְכַבְּדָהּ יוֹתֵר מְגוּפוֹ, עָלָיו הַכָּתוּב אוֹמֵר: "וַיִּדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה". וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל מָאד מָאד לְאַהֵב אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִכְבְּדָהּ וְתִיַּקְרָהּ מָאד, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבָא מְצִיעָא נט): אוֹקִירוּ לְנַשְׂיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתּוּ [תִּכְבְּדוּ וְתִיַּקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתִּתְעַשְּׂרוּ], חֲבַל לָכֶם לְרִיב, אָנִי אוֹהֵב אֶת שְׁנֵיכֶם כָּל-כָּף, כְּמוֹ הַיְלָדִים שְׁלִי, כְּמוֹ שְׁאֲנִי לֹא רוֹצֶה לְרֵאוֹת אֶצְלֵ הַיְלָדִים שְׁלִי מְרִיבָה, כִּן אָנִי לֹא רוֹצֶה לְרֵאוֹת אֶצְלָכֶם מְרִיבוֹת, אֲדַרְבֶּה אָנִי רוֹצֶה לְרֵאוֹת אֶצְלָכֶם וְקִשְׁמוֹת, וְאִז אֲשַׁמַּח בְּשִׂמְחַתְכֶם תָּמִיד.

גַּא וְנָא תִשְׁלִימוּ אַחַד עִם הַשְּׁנַי, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לג תקמו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תִבֵּא לְאוֹמֵן, י"ד אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּנָּקֶה אֶת כָּל הַרְחֻבָה שֶׁל הַבַּיִת-הַקְּנֵסֶת, כִּי אַחֲרַת אֶצְטָרְךָ לְהַכְנִיס בְּעִבּוּדָה תְּאִילֵנְדִי אוֹ רוֹמְנִי, כִּי שְׁכַרְתִּי אוֹתְךָ שֶׁהִמְקוּם יִהְיֶה נָקִי, אֲכַל לֹא עִם תְּרוּצִים, וּבֵינָן כִּן

המקום מלכלך מאד מאד כמו שמספרים לי, וחבל מאד שמקום קדוש יהיה מלכלך.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתעשה את רצוני, ואם קשה לך, תגיד שזה קשה לך, ונקח אברך אחר.

ראה לכתב לי או להיות אתי בקשר.

המאחל לך שנה טובה ומתוקה...

לג תקמח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תבא לאומן, י"ד אלול ה'תשס"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתמיד תבשרי לי בשורות משמחות, ומהורים שלך ירוו רב נחת דקדשה ממך, ומצליחי בלמודים, ויהיו לך מדות טובות, ונשמע ונתבשר בשורות טובות.

המאחל לך שנה טובה ומתוקה...

לג תקמט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תבא לאומן, י"ד אלול ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את ההודעות כמה פעמים שאתה מחפש אותי, אבל בעתים הללו אני לא בביתי, ולכן לא יכולתי לענות לך תשובה.

העקר ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא צופה ומביט עליך, וכל מה שאתה עושה הוא רואה, ולכן מה טוב ומה נעים אם תרגיל את עצמך לדבר אליו

יִתְבַּרֵךְ, וְלִסְפֹּר לוֹ הַכֹּל, וְעַל-יַד־זֶה יִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, כְּמוֹכָא
בְּדַבְרֵי רַבְּנֵינוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִמָּן טו): כְּשֵׁישׁ דִּין לְמַטָּה
אֵין דִּין לְמַעְלָה.

חָבַל לָךְ לְהִסְתּוֹכֵב בְּעֵצָבוֹת וּבְמַרְהַ שְׁחוּרָה וּבְדַכְאֹן וְכוּ' וְכוּ',
הַרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִימֵי חֲמֵשׁ
דְּקוֹת חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, וְאִז תִּרְאֶה אֵיךְ שָׁנָה יַעֲזֹר לָךְ, כִּי חֲמֵשׁ דְּקוֹת
הַתְּבוּדוֹת מְכַנִּים בְּאָדָם יָשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, וְכֵן תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ
לְהִתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֲרֻבֵית בְּמַגֵּן דִּיקָא, וְאִז תִּהְיֶה לָךְ פְּרֻנְסָה
בְּשַׁפְעָה.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְאִז
תִּרְאֶה נְסִים וְנִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּה
לְנוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֻחָה, חֶלֶק ב', סִמָּן א'): מִי שֶׁהוּא שֹׂמֵחַ
תָּמִיד — הוּא מְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תקנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִבֵּא לְאוּמָן, ט"ו אֱלוּל
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלַב",
הַיְוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הִנֵּה הַגַּעֲנוּ כְּכֹר לְחֻצֵי חֹדֶשׁ אֱלוּל, בְּעוֹד
שְׁבוּעִים יִהְיֶה יוֹם הַדִּין הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְהִתְעוֹרֵר מִחֹדֶשׁ
בְּחֻשׁבָּה שְׁלֵמָה, וְלִהְתְּחַרֵּט עַל כָּל מָה שֶׁעָשִׂינוּ כָּל הַשָּׁנָה, וּבְפֶרֶט
מִי שִׁיּוּדַע בְּנַפְשׁוֹ שְׁחֲרָף וְגִדְף וּבָזָה וְצָעַר אֶת הַצַּדִּיק, שֶׁצָּרִיף לְבַקֵּשׁ
מִמֶּנּוּ סְלִיחָה וּמְחִילָה, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַפִּיד עַל דְּבַר זֶה
מְאֹד, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית וַבָּה, פָּרָשָׁה לֵט, סִמָּן יב): הַחֲמִיר

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכבוֹדוֹ שֶׁל צְדִיק יוֹתֵר מִכְבוֹדוֹ; וְלִכֵּן כָּל מִי שִׁיֹּדֵעַ שְׂעָעֵר אֶת הַצְּדִיק, וְהוֹצִיא שֵׁם רַע עָלָיו, עָלָיו לְבַקֵּשׁ מַחִילָה וּסְלִיחָה, כִּי אַחֲרַת יְקַבֵּל עָנֹשׁ קָשָׁה מְאֹד, וְאַף שְׂרוּאִים שְׂאֵלוּ הַרְשָׁעִים הַרוֹדְפִים אֶת הַצְּדִיקִים וּמוֹסְרִים אוֹתָם, וּמְחַרְפִּים וּמְגַדְפִּים אוֹתָם בְּרַבִּים, וּמוֹצִיאִים עֲלֵיהֶם שֵׁם רַע, וְלֹא קוֹרֵה לָהֶם שׁוֹם דָּבָר, אֵין זֶה אֱלֹא כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאַרִיךְ אֶפְיֵה וְגִבְיֵה דְלֵיהּ, וּמְחַכֶּה בְּסִבְלָנוֹת, וְאַחֲר־כֵּן הוּא גּוֹבֵה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, בָּאוּ וּנְפִיִס אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְנִמְחַל אֶחָד לַשְּׁנִי, וּמִי שִׁיֹּדֵעַ שְׂפָגַם בְּכבוֹד הַצְּדִיק, שִׁיִּבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה וּמַחִילָה וְכַפָּרָה, כִּי אַחֲרַת יְקַבֵּל עָנֹשׁ מֵר מְאֹד, בְּפָרֹט שְׂאֲנַחְנוּ עוֹמְדִים שְׁבוּעִים לִפְנֵי הַדִּין, שְׂאֹז דְנִים אֶת הָאָדָם מֵה יִהְיֶה אִתּוֹ כָּל הַשָּׁנָה הַבָּאָה, "מִי יַחֲיֶה וּמִי יָמוּת", "מִי יַעֲנִי וּמִי יַעֲשֶׂר", וְכוּ' וְכוּ'.

וּנְחַמְיֵנוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה א', סִימָן ה'): כָּל הַמִּתְכַּבֵּד בְּקִלּוֹן חִבְרוּ אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, בְּכבוֹדוֹ שֶׁל מְקוֹם עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה; וְלִכֵּן בָּאוּ וְנִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְנִקְבַּל עַל עֲצֻמְנוּ קִבְלוֹת חֲזָקוֹת עַד מְאֹד, לְשָׂרֵשׁ וְלַעֲקֹר מֵאִתְּנוּ כָּל שְׂרֵשׁ פּוֹרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה, אֲנָשִׁים בְּלִתֵּי רְצוּיִים, לוֹקְחֵי סַמִּים וְכוּ', מְשַׁחֲתִים בְּמִדּוֹתֵיהֶם וְכוּ', כִּי אֲנִי רוֹצֵה שֶׁהַד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ יִהְיֶה רַק ד' אֲמוֹת שֶׁל תּוֹרָה, כְּמֵאמָרְם וְ"ל (בְּרֵכוֹת ח.): מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אֵין לוֹ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָמוֹ אֱלֹא אַרְבַּע אֲמוֹת שֶׁל הֶלְכָה בְּלָבָד; וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֵה שִׁיִּהְיֶה בְּד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ מִשְׁפַּן הַשְּׂכִינָה, וְאִם נִרְאָה אֶחָד שֶׁהוֹלֵךְ בְּאֵלִימוֹת וְכוּ', וְאֵינוֹ שְׂפוּי בְּדַעְתּוֹ וְכוּ', אֵין לוֹ מֵה לַעֲשׂוֹת בְּקִהְלָתְנוּ, כִּי אֲצַלְנוּ זֶה לֹא עָרִי מְקַלֵּט, וְכוּ', וְאֲנַחְנוּ לֹא מְפָרִים אֶת הַחֵק, וְאֲנִי לֹא צָרִיךְ אֲנָשִׁים שְׂמִפְרִים אֶת הַחֵק וְעוֹשִׂים הַזְּקוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, בָּאוּ עִכְשׁוֹ וּנְשָׂרֵשׁ מֵאִתְּנוּ אֲנָשִׁים שְׂמִקְרוּב בָּאוּ, וּמְכַפִּישִׁים אֶת שְׁמֵנוּ, וְנוֹצִיאִם מְקַהְלָתְנוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂתַהְיֶה לָנוּ קִהְלָה יָפָה וְחִסּוּדָה, עוֹזְרִים אֶחָד לַשְּׁנִי, מְחַזְקִים וּמְעוֹדְדִים וּמְשַׁמְחִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי.

נָא וְנָא תְּרַגְלִילוּ אֶת עֲצֻמְכֶם לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרַךְ אִפְלוּ

חֲמֵשׁ דְּקוֹת, אָשׁר אֵין עוֹד טוֹב מְזֵה, כִּי כְּשֶׁהָאָדָם מְדַבֵּר אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ בְּרָכָה וִישׁוּעָה, כִּי הַדְּבוּר הוּא
כְּלִי הַשְּׁפַע, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לר),
וּכְפִי רַבּוּי הַדְּבוּרִים כֵּן מִמְּשִׁיךְ עָלָיו הַשְּׁפַע.

וְלָכֵן רָאוּ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבָּרַךְ אֶפְלוֹ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְזֶה
דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד. וְאַצֵּל רַבְּנֵי ז"ל הֵיזָה עֲנִיִן תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת עֶקֶר
גְּדוֹל מְאֹד.

נָא וְנָא לֹא לְפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעְעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים לְפַחַד מִכָּל רֵיק וּפּוֹחֵז שָׂרַק מִפְּחִיד
אוֹתָנוּ, עָלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתָמִיד נִזְכָּר
לְאִיפָה אֲנַחְנוּ בְּאִים, כִּי אָדָם יְכוּל לְעֵבֵר עַל כָּל הַעֲבֵרוֹת שְׂבַעְעוּלָם,
וְעַכְשָׁו קוֹרָא אֶת עֲצָמוֹ בְּעַל תְּשׁוּבָה, אָשׁר הִלְנָאִי שְׁנִזְכָּה לְתַקֵּן חֲטָא
אֶחָד בְּמִשְׁךְ הַשְּׂבַעִים שָׁנָה, וּמִכָּל שַׁכְּן רַבּוּי חֲטָאִים וְעוֹנוֹת אָשׁר
יֵשׁ הַיּוֹם, שְׂעֵבְרוּ עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, וְלֹא מִחֲבִישִׁים מְלֵהוּת
מְחַצְּפִים וְעִזֵּי פָּנִים, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּעִנִּית ז'): כָּל
אָדָם שֵׁישׁ לוֹ עֲזוֹת פָּנִים סוּף נִכְשָׁל בְּעֵבְרָה, שְׁנֹאֲמַר (יְרֵמְיָה ג, ג):
”וּמִצַּח אִשָּׁה זוֹנָה הֵיזָה לָךְ”. רַב נַחְמָן אָמַר: כִּידוּעַ שְׁנִכְשָׁל בְּעֵבְרָה,
שְׁנֹאֲמַר ”הֵיזָה לָךְ” וְלֹא נֹאֲמַר ”יֵהִיָּה לָךְ”. אָמַר רַבִּי בַר רַב הוּנָא:
כָּל אָדָם שֵׁישׁ לוֹ עֲזוֹת פָּנִים מִתָּר לְקִרוֹתוֹ רָשָׁע, שְׁנֹאֲמַר (מִשְׁלֵי כא,
ט): ”הֵעִז אִישׁ רָשָׁע בְּפָנָיו”. רַב נַחְמָן בַּר יִצְחָק אָמַר: מִתָּר
לְשִׁנָּאוֹתוֹ; אוֹי לְאָדָם שֶׁהוּא עִז פָּנִים, אוֹי לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאוֹי לוֹ
בְּעוֹלָם הַבָּא. וְלָכֵן בָּאוּ וּנְתַחֲזַק יַחַד, וְלַעְזוֹר אֶחָד לְשֵׁנִי, וּנְשָׂרֵשׁ
מֵאֲתָנוּ אֲנָשִׁים בְּלַתִּי רְצוּיִים, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד מֵהֵם, כִּי הֵם
מוֹסְרִים וְכוּ', וְאֵל תִּאֲמִינוּ לְאַף אֶחָד וְכוּ', וְדִי לְמַבִּין.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי,
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרַפְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

לג תקנא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר פִּי תִבֵּא לְאוּמָן, ט"ז אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֵד מְאֵד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּבְדֵּק הֵיטֵב אֶת ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׁהוֹלֵךְ לְהִתְחַתֵּן עִם הָאֱלֻמְנָה ... תִּחְיֶה, אִם הוּא רוֹק אִם לֹא הִיָּה נִשׁוּי, וְאִם הִיָּה נִשׁוּי אִם יֵשׁ לוֹ גְרוּשִׁין, צְרִיכִים מְאֵד לְשֹׁמֵר עַל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׂיֵצֵא, חֵס וְחִלְיָהּ, אֵיזָה מְכֻשׁוֹל, וְצְרִיכִים לְהִסְבִּיר לוֹ אֵל מַה הוּא חוֹגֵר אֶת עֵצְמוֹ. פִּי צְרִיכִים מְאֵד לְכַבֵּד וּלְבַקֵּר אֶלְמְנָה וְיִתּוּמָה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁמַח אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה לְרְאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּגֻאֲלָהּ הַשְּׁלָמָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לג תקנב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר פִּי תִבֵּא לְאוּמָן, ט"ז אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בִּיבִנְאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

לְאוֹר מַה שֶּׁקָּרָה בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ הַלְלִיָּהּ, שְׁאֲצִלֵי עֲדִין הִיָּה שִׁבְת, פִּי כְּשֶׁאֲצַלְכֶם בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל אֲרַבַּע וְחֲצִי בִּבְקָר, אִזּוֹ יוֹצֵאת אֲצִלְנוּ שִׁבְת, וְקִבְלָתִי דְּוֹחִים מְזַעְזָעִים מַה שֶּׁקוֹרָה, לְזֹאת אֲנִי פּוֹנֶה לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, הוּא וְאִשְׁתּוֹ, שְׁיִבֹאוּ בְּדִיוֹק בְּשַׁעַה שֶׁשׁ לְפָנוֹת עָרֵב לְבֵית־הַכְּנֶסֶת, פִּי אֲנִי צְרִיךְ לְדַבֵּר עִמְכֶם דְּבָרִים נְחוּצִים מְאֵד, וּבִחְדָּא מְחָתָא (וּבְאוֹתוֹ זְמַן), אֲנִי רוֹצֶה פַּעַם וּלְתָמִיד לְהוֹקִיעַ אֶת כָּל אֵלוֹ שְׁעוֹשִׁים מַעֲשִׂים שְׁלֹא יַעֲשׂוּ, וְהַכָּל

"בַּשֵּׁם מוֹהְרָא"ש", לא מִסְפִּיק צְרוּת וַיִּסּוּרִים וּמְרִירוֹת שְׂאֲנֵי סוּבֵל
 מִבֵּית וּמִבִּפְנֵים, אֲנָשִׁים שְׁפִלִים נוֹאֲפִים כְּכֹלָבִים מְכַפִּישִׁים אֶת שְׁמִי,
 מְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבַר אָסוּר, מְשַׁלְּמִים לִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה, מְסַרְתִּי
 אֶת שְׁמִי וְאֶת נַפְשִׁי בְּשִׁבְלֵכֶם, וּלְבִסּוֹף תִּרְאוּ מַה קוֹרֶה לִּי, וּמַה יֵּשׁ
 לִי מֵהַחַיִּים? ! אֲנִי מְסַקֵּב בְּחֹבוֹת, וּבְשִׁבִיל מִי עֲשִׂיתִי אֶת הַחֹבוֹת?
 בְּשִׁבִילִי? ! הֲרֵי אֲנִי בּוֹנֶה עֲכָשׁוּ שְׁנֵי מְקוֹאוֹת, וּבְשִׁבִיל מִי אֲנִי בּוֹנֶה
 אֶת זֶה? ! אֲנִי מְשַׁפֵּץ לְמַעְלָה בֵּית-הַכְּנֶסֶת לְתַפְאֶרֶת לְתִימָנִים, לְמִי
 אֲנִי עוֹשֶׂה אֶת זֶה? ! וּמַה אֲנִי לֹא מְשַׁקִּיעַ, הֵן בְּפִעוּטוֹן, הֵן בְּגָנִים,
 הֵן בְּתַלְמוּד תוֹרָה, הֵן בְּיִשִּׁיבָה, הֵן בְּכוֹלֵל, וּלְבִסּוֹף שׁוֹפְכִים אֶת דְּמִי,
 וְתַמִּיד מְדַבְּרִים 'בַּשֵּׁם מוֹהְרָא"ש', זֶה מַה שֶּׁהֵכִי כּוֹאֵב לִי, אֶת כָּל
 הַזָּבֵל זוֹרְקִים עָלַי, כְּמַה אָדָם כְּבָר הָיָה יָכוֹל לְחַטֵּא, שְׁיִגִיעַ לוֹ כָּל-כֹּף
 הַרְבֵּה עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים כְּמוֹ שְׂאֲנֵי מְקַבֵּל, מִבֵּית וּמִבִּפְנֵים, אָדָם
 מְשַׁחַת גִּנּוּב מֵהַקְהֵלָה יוֹתֵר מִמְּלִיּוֹן שְׁקָל, וְהוּא אֵינוֹ מְתַבֵּישׁ לְהַכְפִּישׁ
 אֶת שְׁמִי, וְאִם זֶה לֹא מְסַפִּיק, עוֹד מְשַׁפְּחָה שֶׁל נוֹאֲפִים, שְׂגַדְלִתִּי
 אֶת יְלָדֵיהֶם, וְחַתְנָתִי אֶת הַבֵּן שֶׁלָּהֶם, תִּרְאוּ אֵיךְ שֶׁהֶם מְכַפִּישִׁים אֶת
 שְׁמִי עַל לֹא דְבַר וְכוּ' וְכוּ', וְאִם לֹא מְסַפִּיק, אֲנִי סוּבֵל פֶּה זֶה
 חֲמַשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֵהַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשַׁע יַמַּח שְׁמוֹ, שֶׁהוּא מְסִית
 וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נְגִדִי, וְלֹאֹר כָּל אֱלוֹ הַדְּבָרִים, אֲנִי מְאֹד
 מְבַקֵּשׁ בְּחוּב קְדוּשָׁה, שְׁלֹא יַחְסֹר אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אִם אֶפְשֶׁר הוּא
 וְאִשְׁתּוֹ, שְׁיָבוֹאוּ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, בְּשַׁעֲהַ שֶׁשׁ אַחַר הַצְּהָרִים בְּדִיוֹק,
 שְׂאֵז יִהְיֶה אֲצִלְנוּ בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית אַחַת-עֶשְׂרֵה בְּבֶקֶר, אֶל הַכְּנֶסֶת
 לְשֵׁם שְׁמַיִם שְׂאֲנֵי רוּצָה לְכַנֵּס אֶתְכֶם, מִי שֶׁרַק רוּצָה טוֹבָתִי, וּמִי
 שֶׁרַק אוֹהֵב אוֹתִי, שְׁיֹפִיעַ אֶז בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, כִּי הַמַּצֵּב הִגִּיעַ לְרַשְׁעוֹת,
 וְלֹא-כְזָרִיוֹת וְכוּ' וְכוּ', זֶה מַה שֶּׁכּוֹאֵב לִי יוֹתֵר מֵהַכֵּל. הֲלֹא אַתֶּם
 יוֹדְעִים שְׂאֲנֵי נְגִד אֱלִימוֹת, אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים רַק עִם הַחֵק, וְזֶה מַה
 שֶׁמְּפוּצָן אֶת כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וּמְתַנַּגְדִּינוּ, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם
 שְׁתּוֹפְרוּ, אֲשֶׁר יֵשׁ הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהוּא מְסַתְּפֵל עָלֵינוּ, וְעַל כָּל
 דְּבַר נְצֻטְרָךְ לְתַת דִּין וְחֶשְׁבוֹן, וְהִיּוֹת שְׂזוּ הַקְהֵלָה שְׁלִי, אֶז אֲנִי
 אַחֲרָי, וְאֲנִי צָרִיךְ לְהוֹצִיא אֶת הַקּוֹצִים מֵהַפֶּרֶם.

מִי שְׂאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֵאמֵר לְצָרוֹתֵי דִי.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, אִישׁ לְבַל יַחֲסֹר, שְׂיַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׂיִהְיֶה
בְּזַמֵּן.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם שָׁבוּעַ טוֹב...

לג תקנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נִצְבִים-וְיִלָּךְ, י"ז אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיִּקְרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תַּלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" דֵּי בְּכָל אֶתֶר
וְאֶתֶר, הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה
וְצוּקָה, וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אַנְחֵנוּ אוֹחֲזִים עִכְשָׁו שְׁבוּעִים לְפָנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ
(דְּבָרִים כט, ט): "אַתֶּם נִצְבִים הַיּוֹם כְּלָכֶם לְפָנֵי הַיְוֵ"ה אֱלֹקֵיכֶם,
רֹאשֵׁיכֶם שְׁבִטֵיכֶם וְגו' טַפְּכֶם וְנַשִּׁיכֶם, וְגִרְךָ אֲשֶׁר בְּקִרְבֵּי מִחֲנֶךָ",
כְּתוּב בְּזִהָר, הֵיכֵן שְׁפֹתוֹב 'הַיּוֹם', זֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה. בְּשִׁלְחֹן עֲרוּף
כְּתוּב (אַרְח חַיִּים, סִימֵן תַּחַח), שְׁלַעוּלֵם יוֹצֵאת פְּרֻשַׁת נִצְבִים לְפָנֵי רֹאשׁ
הַשָּׁנָה. וְהִנֵּה הַשְּׁבֵט הַזֶּה תִּהְיֶה הַשְּׁבֵט הַאֲחֵרוֹנָה שֶׁל הַשָּׁנָה הַזֹּה.
אַתֶּם אוֹתִיּוֹת אֲמֹת, נִצְבִים אוֹמְרֵי רֵשׁ"י: מְלַמֵּד שְׁפָנְסֵם מִשֶּׁה
לְפָנֵי הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיוֹם מוֹתוֹ, הַיּוֹם כְּלָכֶם לְפָנֵי הַיְוֵ"ה
אֱלֹקֵיכֶם, מִשֶּׁה רַבְּנוּ קַבֵּץ אֶת כָּלֵל גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהוֹדִיעַ לָהֶם,
שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְהִסְתַּלַּק מִזֶּה הָעוֹלָם. וְזֶה עוֹרֵר מֵהוּמָה גְדוֹלָה בֵּין עַם
יִשְׂרָאֵל. חֲכָמֵינוּ הַקֹּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (מִדְּרַשׁ אַגְדָּה): אַרְבָּעִים שָׁנָה שְׁפָכוּ
אֶת דָּמֵי שֶׁל מִשֶּׁה רַבְּנוּ, בֵּינוֹן שְׁגָלָה לָהֶם שֶׁהוֹלֵךְ לְהִסְתַּלַּק מִזֶּה
הָעוֹלָם, כָּלָם אָמְרוּ: בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן לֹא גִתָּן לוֹ לְהִסְתַּלַּק. וְאוֹמְרִים
עוֹד חֲכָמֵינוּ הַקֹּדוֹשִׁים פָּלָא עַל גַּבֵּי פָּלָא, מִשֶּׁה רַבְּנוּ אָמַר לְעַם
יִשְׂרָאֵל בְּכַמָּה מִינֵי לְשׁוֹנוֹת: אַתֶּם נִכְנָסִים לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אֲנִי לֹא
יְכוֹל לְהִפְנֹס. וְאַף אֶחָד לֹא הִגִּיב, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקֹּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ
אַגְדָּה): אִם עַם יִשְׂרָאֵל הָיוּ מִתְאַחֲדִים יַחַד, וְאוֹמְרִים לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-

הוא: רבונו של עולם, אם משה רבנו אינו נכנס לארץ ישראל, גם אנו איננו נכנסים — היו מבטלים את הגזרה. פי אין מלך בלא עם, עם ישראל היו אומרים: אנחנו בלי משה איננו הולכים, אם משה אינו נכנס, גם אנו לא נכנסים, והיתה נקרעת הגזרה, פי "הן אל כביר לא ימאס", תפלת רבים פועלת בשמים; מה אנו לומדים משני מאמרים אלו? בשמשה רבנו אמר, שהולך להסתלק, כלם אמרו: בשום פנים ואפן לא נתן לך להסתלק, פשרמו להם רמזים, שאיננו יכול להפגס לארץ ישראל והם זוכים, לא הגיבו כלל וכלל, והיוצא מכל זה, שכל אחד מלא ישות וגאות, אנוכיות, כל אחד חושב רק מעצמו, ואיננו אוהב את משה רבנו, הגם שצועק: אינני רוצה שמשה רבנו יסתלק — טוב ויפה, אף למה אם-כן לא פעל משהו, מדוע לא עשה מחאה למחות: רבונו של עולם, אם משה רבנו איננו נכנס לארץ ישראל, גם אני לא נכנס, כאן רואים שכל אחד חושב רק מעצמו, ואומר: "מה אכפת לי אם משה רבנו יפגס אם לאו, העקר שאני אשתי וילדי נפגס" וכו'. ואיך גבין את זאת שצעקו: "משה, לא נתן לך למות?!" אלא גם זו אנוכיות, פי כף יכלו לדבר בשם משה, כל אחד מה שעושה ידבר בשם משה, ואם משה כבר אינו נמצא, איך יכולים לדבר בשמו? ! כבר מאז ראינו, שכל אחד אוהב רק את עצמו. חכמינו הקדושים אומרים (אבות ה, טז): אהבה תלויה בדבר — סופה בטלה, אהבה שאינה תלויה בדבר — אינה בטלה לעולם. איזו אהבה שאינה תלויה בדבר? זו אהבת דוד ויהונתן. יהונתן מסר נפשו בעבור דוד המלך. כשאביו שאול רצה להרג את דוד, הוא הגן עליו, ושאול בזה את בנו ברבים: בן מרדות אתה, שלא נתת לי להרג את דוד, ושאל יונתן את אביו: למה מגיעה לי מיתה? וזרק עליו שאול את החנית, ויצא משם יונתן וברח. כשאדם רוצה לנקות את הצדיק שאליו הוא מקרב, הרי זה פרוץ במסירות נפש בעבור הצדיק, רבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות צדיק, סימן ט): מי שאוהב את הצדיק, צריך לשמר את הצדיק שלא יצא עליו שם רע; יונתן יכול היה לעשות בקלות קשר עם אביו, ולהפיל את דוד בפח, ולא עשה כן, פי אהבו. הוא ידע שדוד נקי מהכל, ורק מחמת קנאה ושנאה רודפים את דוד, על

שְׁכַמָּה בְּנוֹת שָׂרוֹ: "הִכָּה שְׂאוֹל בְּאַלְפֵי וְדוֹד בְּרַכְבוֹתָיו", אַזִּי נִכְנָסָה
 קִנְיָה בְּלֵב שְׂאוֹל וְכוּ', וְלִכְן הִלֵּךְ וְהַחֵל לְרִדֵּף אֶת דָּוִד עַד חֶרְמָה,
 וְרָצָה לְהַרְגוֹ, וּמָצָא לָזֶה כָּל מִינֵי הַתַּרְיִם, וְזֶה אֲשֶׁר קוֹרָה עִתָּה. אָדָם
 אֵינְנוּ שָׁם עַל לֵב, שֶׁהוּא מְלֵא יִשׁוּת וְגֵאוּת וְאֲנוּכִיּוּת גְּמִצָּאת אֲצִלוֹ.
 כָּל זְמַן שֶׁהַצַּדִּיק טוֹב, יְכוּלִים לְחַלֵּב אוֹתוֹ וּלְנַצְלוֹ, אִזּוֹ מִתְחַזְּקִים
 שֶׁהוּא הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר, בְּרַגְעֵ שְׂרוּאִים שְׂאִין יְכוּלִים לְנַצְלוֹ
 וְלַעֲבֹד עָלָיו, לְאֵט לְאֵט מִתְחַלְּלִים לְשֵׁנָא אוֹתוֹ, וּמִתְחַלְּלִים לְהַזְכֵּר
 — אוּ פַעַם לֹא עָנָה לִי לְשָׁלוֹם, פַּעַם לֹא הִתְיַחַס אֵלַי, וְכִךָ נִבְנָה
 וּמִתְפַתַּח הַדְּמִיוֹן, עַד שְׂמוֹצָאִים הִילָה וְכוּ' וְאוֹמְרִים: חַס וְשָׁלוֹם,
 אֵינְנוּ צַדִּיק, הוּא נוֹכֵל, חַס וְשָׁלוֹם, וּמוֹצָא עוֹד אֶחָד שְׂמַצְטַרֵּף
 לְרַשְׁעוֹתָו. וְכֵן מְצִינוּ בְּמֹשֶׁה רַבְּנוּ, אֲשֶׁר אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה נב): מֹשֶׁה רַבְּנוּ הוֹלִיךְ לְבָנוֹת אֶת הַמִּשְׁכָּן, וְהָיוּ
 לִיצְנֵי הַדּוֹר אוֹמְרִים: וְכִי בֶן עַמָּרָם יִבְנֶה לָנוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן?! רְאוּ
 וְהַתְּבוּנָנוּ אֵיזוֹ רַשְׁעוֹת! מֹשֶׁה רַבְּנוּ הוֹצִיא אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם,
 מִשְׁעֲבוֹד פְּרַעֲה, הִכָּה בְּפִרְעֵה עֲשָׂר מַכּוֹת, וְהִנֵּה הַתְּנַפְלוּ עָלָיו עַם
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ, שְׂרוּצִים לְחֹזֵר וְכוּ', וְעָנָה לָהֶם מֹשֶׁה: אֵל תִּדְאָגוּ,
 אַעֲבִיר אֶתְכֶם אֶת הַיָּם, וְקָרַע לָהֶם אֶת הַיָּם, פְּלֹאֵי פְּלֹאוֹת רְאוּ אֲצִל
 מֹשֶׁה רַבְּנוּ, הִבִּיא לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, הוֹרִיד אֶת הַמָּן, אֶת הַבָּאָר, אֶת
 עֲנַנֵי הַכְּבוֹד, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן מָרְרוּ אֶת חַיָּיו, וְהִלְכוּ וְעָשׂוּ עִגָּל וְאָמְרוּ
 (שְׁמוֹת לא, א): "כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ לֹא יִדְעֵנוּ מָה הָיָה לוֹ", וְתָמִיד
 בָּא מֹשֶׁה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאָמַר: אֵינְנִי יְכוּל יוֹתֵר, הַלִּיצְנִים
 עוֹשִׂים מִמֶּנּוּ לִיצְנִיּוֹת, לֹא יְכוּלִים לְקַרְאוּ בְּשֵׁמוֹ, אֶלָּא בְּשֵׁם
 הַמִּשְׁפָּחָה, אִם נִתְּבוּנֵן מִמִּי מְדַבֵּר כָּאֵן? מִדּוֹר דְּעָה, דּוֹר שֶׁהִפִּירוּ אֶת
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, דּוֹר שֶׁרְאוּ נְסִים וְנִפְלְאוֹת, דּוֹר שֶׁרְאוּ מַעֲמַד הַר
 סִינַי, דּוֹר שֶׁרְאוּ קְרִיעַת יַם סוּף, דּוֹר שֶׁרְאוּ אֶת הַמַּכּוֹת שֶׁקָּבַל פְּרַעֲה,
 וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן יֹאמְרוּ עַל מֹשֶׁה: וְכִי בֶן עַמָּרָם יָקִים לָנוּ אֶת
 הַמִּשְׁכָּן?! וְזֶה הָיָה בִּימֵי מֹשֶׁה רַבְּנוּ, וְאַחֲרֵי-כֵן בִּימֵי דָּוִד הַמְּלִיךְ,
 שְׂאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: אֵין לָךְ דּוֹר שְׂאִין בוֹ לִיצְנִים, וְאֵין לָךְ
 דּוֹר שֶׁהָיוּ בוֹ לִיצְנִים כְּדוֹרוֹ שֶׁל דָּוִד, שֶׁרַק רָצוּ לְרְאוֹת אֶת דָּמוֹ שֶׁל
 דָּוִד נִשְׁפָּף כַּמַּיִם, וְאִם-כֵּן כִּמוֹ שֶׁהָיָה בִּימֵי מֹשֶׁה וְדָוִד, אִם נִתְּבוּנֵן

נראה, שדבר זה היה משך כל הדורות, אלא משה ודוד היו דבוקים בהקדוש-ברוך-הוא.

והנה עכשו נגיע לקהלה שלנו. יצאתי למדבר שמים, יצאתי למקום שהיה מחנה הסגור, השואה לעדת התימנים ועדת התוניסאים, ביבנאל גזוו להם את הפאות, פה העבירו אותם על הדת, אף אחד לא יכול היה להפנס לכאן, פה הצליחו להעביר על הדת יהודים תמימים מעדות המזרח, ואני באתי למדבר השמים הזה, והקמתי קהלה קדושה, פעוטון, גנים, תלמוד תורה, בית-ספר לבנות ישיבה גדולה, ישיבה קטנה, כולל ויש מנינים אחר מנינים, אינכם יכולים לתאר מה עבר עלי עד שבאתי לכאן, ומה שאתם רואים עכשו, על כל דבר קטן ולחמתי, ולא הגיע לי בנקל, כל נקדה ונקדה היתה אצלי במסירות נפש הכי גדולה, היה כפסע ביני לבין המות, פשוטו כמשמעו, המקנה לנשים היתה מסירות נפש, הרשע הסמ"ך-מ"ם סגרו, לא נתן להן להפנס, ממש כגורת פרעה, ולחמתי אתו, ולבסוף נתגלה שהיה המקנה פסול לגמרי, לחמנו על הערוב, והעקר נלחמנו על החנוף, בתחלה לא רצה בשום פנים ואפן שיהיה גן נפרד ואמר: מה אכפת לכם שיהיה גן מערב, וכך החילונים לא ירדפו אותנו — כך אמר. ואני קלטתי תכף-וימיד שזה טמא מטמא, ונדלק לי אור אדם שמשוהו מדיף ריח רע, כי הנה את המקנה סגר, בחנוף רצה שילמדו מערב, השחיטה — היה השוחט שלו ללא יראת שמים, שהלך במכנסים קצרים, סנדלים בלא גרביים, בלורית גדולה כסטה את שערות ראשו וכפה קטנטנה וכו', ואותו רצה להכריחני שאני מכרח לקבל שחיטתו, וכשהתנגדתי והבאתי את השוחט שלי, אתם יכולים לשאלו, הוא יושב בינכם, תשאלו אותו, הוא לא נתן לו לשחט, ונשל אותו מפרנסתו, וחזקתי ועודדתי אותו שלא יפל בדעתו וכו'.

וכך היה, שהחילוניו לבנות מקנה חדש, ממש בידיים, והחל לרדף את פלוני, שהמקנה היה מתחת לביתו וכו', והלשין עליו ומסרו וכו', אף-על-פי-כן עמדנו בתקף על עמדנו, ילדינו היו פזורים בדירות, למדו בחדרים שכורים וכו', מה לא השקעתי עד

שְׁהִגְעֵנוּ הַלּוּם. וְהִנֵּה אֲנִי רוֹאֶה שְׁהִסַּמְ"ךְ-מ"ם רוֹצֶה רַק לְשַׁבְּרֵנוּ, וְהוּא רוֹאֶה שְׁמִבְחוּץ לֹא יִצְלִיחַ, לְעוֹלָם לֹא אָתֵן בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן שְׂאָחַד לְשַׁבֵּר לָנוּ אֶת הַחֻמָּה מִבְחוּץ, אֲזִי מֵצֵא הַמֵּצָאָה חֲדָשָׁה לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ מִבְּפָנִים, עוֹד לֹא נִתְרַפֵּא אֶצְלִי הַכָּאב וְהַמְּכָה שְׁקִבְלָתִי בְּשָׁנָה שְׁעֵבְרָה, שְׁגָנַב אוֹתָנוּ לְבֵן הָאָרְמִי בְּיוֹתֵר מִמְּלִיזוֹן שְׁקָלִים, וְאֲנִי חָיֵב בְּעֵטְיוֹ לְאֲנָשִׁים וְכוּ', בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֵין לִי שׁוּם תַּאֲנוֹת מְמוֹז, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב שְׂיָבוֹא הַשְּׁעָה וְהַרְגַע שְׂאֲצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם, וְיִכְנִיסוּ אוֹתִי לְקֶבֶר, וְשֵׁם אֵין צְרִיכִים כֶּסֶף, יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנִי מְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל אַרְבָּעִים וְשֶׁבַע שָׁנִים, הֵיוּ לִי שְׁבַע שָׁנִים מְאֹד טוֹבוֹת בְּתַחֲלַת הַהִתְקַרְבוּת, שְׁנִצְלָתִי כָּל דְּקָה וְשִׁנְיָה, לֹא דִבַּרְתִּי עִם אֵף אֶחָד שְׁבַע שָׁנִים וְכוּ', וְאֶפְלוּ אַחַר הַחֲתֻנָּה בְּקִשֵׁי דִבְרָתִי עִם אִשְׁתִּי, נִצְלָתִי שָׁנִים אֱלוֹ בְּלִמּוּד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבְלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְזֶה נָתַן לִי אֶת הַכֹּחַ שְׂאֲרַבְעִים שָׁנָה אַחַר כֶּף שְׂאֲנִי עוֹסֵק בְּצַרְכֵי צָבוּר, שְׁלֹא יוּכְלוּ לְשַׁבֵּר אוֹתִי וְלִהְפִילָנִי, אֶפְלוּ יַעֲמְדוּ עָלַי כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, לֹא יוּכְלוּ לְשַׁבְּרֵנִי, כִּי כָּל מֵה שְׂאֲנִי מוֹדְדֵקוֹן, אֲנִי מִתְקַרֵּב יוֹתֵר לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנִי יוֹדֵעַ יוֹתֵר שְׂיִכְנִיסוּ אוֹתִי לְקֶבֶר, וּמִמִּילָא עַל מִי יֵשׁ לִי לְהַתְנַשֵּׂא וְלִהְתַּנְּאוֹת? ! הֲלֹא כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ עוֹלָה כְּהַרְף אֵין, אֵף אֶחָד מֵאַתָּנוּ אֵינוֹ יוֹדֵעַ מֵה הַמְּחָר יָכוֹל לְהִבְיֵא לוֹ, אֵף אֶחָד אֵינוֹ יָכוֹל לְתַאֵר מֵה יָכוֹל לְהִגִּיעַ לוֹ בְּפִתְעַ פִּתְאֵם, וְלָכֵן לֹא בַחֲנָם שְׁמַשֶּׁה רַבְּנוּ לְפָנַי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּמוֹ שְׁכַתוּב בַּזֹּהַר, אָמַר: "אַתֶּם נֹצְבִים הַיּוֹם כְּלָכֶם לְפָנַי הַיְי"ה אֱלֹקֵיכֶם, רֹאשֵׁיכֶם, שְׁבֻטֵיכֶם" וְגו', שְׁקַבֵּץ כָּלֵל גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֶצֶל מֹשֶׁה רַבְּנוּ לֹא הִזָּה הַפָּרֶשׁ בֵּין רֹאשֵׁיכֶם עַד חוֹטֵב עֲצִיד וְשׂוֹאֵב מִימֶךָ, כִּי עָמַד לְפָנַי ה', וּמִי שְׁעוֹמֵד לְפָנַי ה' כָּל יְהוּדֵי חֲבִיב אֶצְלוֹ, אֵין הַפָּרֶשׁ אֶצְלוֹ בֵּין שְׁבֻטֵיכֶם רֹאשֵׁיכֶם לְבֵין חוֹטֵב עֲצִים וְשׂוֹאֵב מִים, כְּלָנוּ בָּנִים לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין הַפָּרֶשׁ בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ, בְּרַגַע שְׂאָדָם אוֹמֵר: אֲנִי, אֲנִי, אֲנִי, סִימָן שֶׁהוּא רַמְאֵי וְכוּ', אֲנִי זֶה רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנִי זֶה אֵין, אֲנִי זֶה הַנְּשָׂמָה חֵלֶק אֱלוֹךְ מִמֶּעַל.

הִנֵּה אָנוּ עוֹמְדִים לְפָנַי יוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנוֹרָא, הַשַּׁבָּת

האחרונה, השבוע האחרון, הבה נעשה חשבון הנפש מה עשינו כל השנה, איך עברה עלינו כל השנה, ואני צריך לערוך חשבון הנפש וכו', לא אל זה צפיתי וקויתי. ברוך הוא וברוך שמו, ההכרח לי לומר לכם, יש לנו כולל נפלא, שאין לנו מה להתבייש בכולל זה בכל ארץ ישראל ובכל העולם בלו. ואדרבה הכולל שלנו יחיד במינו, שאין בכל העולם בלו. ולמי שאספר — לא יאמין וכו' וכו'. במקום שמים כזה, מדבר יבש כזה, שלא מניחים ללמד תורה, הקמנו כולל, לא מקבלים אגודה שחוקה משום מקור, אברכים ממיתים עצמם באהלה של תורה, אין כזאת בכל העולם בלו, בכל מקום ישנם עשירים ותומכים, ואצלנו אין. אף אחד אינו מממן אותנו — לא המדינה ולא המפלגות השקרויות, ואף-על-פי-כן יש לנו חמשים אברכים, יש להקדוש-ברוך-הוא נחת-רוח גדול מן הכולל, אשר הוא יסוד לכל העולם בלו, כי אמרו חכמינו הקדושים (שיר השירים ח, ג): אמר הקדוש-ברוך-הוא אלולא שאתם מקבלים תורתי אני מחריב עולמי, והנה פה יש לנו כולל ד' אמות של הלכה, שממיתים עצמם באהלה של תורה, איזה נחת-רוח לפניו יתברך. והנה הקמנו ישיבה של בחורים חוזרים בתשובה, ישיבה רצינית בעלת דרך ארץ ויראת שמים. ישנם מנינים ללא הפסק, מנחה פמה מנינים, ערבית פמה מנינים וכו', מי האמין שבמקום שממה כזה יכולים להקים עלה של תורה?! ועל כלם — פעוטון כזה שהמנהלת מוסרת נפשה בעבורו, אילו עלבונות היא סובלת וכו', ואיזה טפול מסור. וכן גנים — גן לבנים וגן לבנות, התלמוד-תורה, המלמדים מוסרים את נפשם, פה במחנה ההסגר, שאגב התלמוד-תורה עדין נראה במחנה הסגר, בחם כבד כזה השליף אותנו, ימח שמו, הסמ"ך-מ"ם, שכל הצרות שאנו סובלים זה ממנו וכו', כשיש מבנים ריקים בממ"ד, הוא השתלט על זה העקר לא לתתם לנו. אבל, ברוך השם, אנו רואים בנים עם פאות, בנות עם צניעות, זה השבח שלנו! ועל כלם — יש לנו שבח אחד שאין בכל העולם בלו, שפה ביבנאל זכיתי בזכיות חנם במשך העשר שנים האחרונות להוציא מהכח אל הפעל למעלה מאלפים שדוכים, שזו לדעתי, המצוה הגדולה ביותר, כדי להציל את הנער

שְׁלֵא יַחְטְאוּ, צְרִיכִים לְחַתֵּנָם מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהַר, אֲבָל עַל זֶה בָּא הַשֵּׁטֶן, וּפְהָ נָתַן לִי מִפֶּה, בְּכָל פְּרִדָּס יֵשׁ גַּם תּוֹלְעִים, פְּרִי בְּאוֹשִׁים, בְּכָל אֲרָגוֹ פְּרוֹת טְעִימִים וְיִפִּים, יֵשׁ גַּם-כֵּן שָׁנִים שְׁלֹשָׁה תַּפּוּחִים רְקוּבִים, וְאִם אֵין מוֹצִיאִים אֶת הַרְקוּבִים, יִרְקִיבוּ אֶת כָּל הָאֲרָגוֹ, אָנוּ מוֹנִים יוֹתֵר מִמָּאֲתִים עֲשָׂרִים מִשְׁפָּחוֹת, וְאִם הָיוּ עוֹד דִּירוֹת, הָיוּ מִמְלָאִים עוֹד וְעוֹד מִשְׁפָּחוֹת אֶת כָּל הַדִּירוֹת. הַעֲשֹׂר מִשְׁפָּחוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת לֹא תֵאָרוּ וְשַׁעְרוּ כָּלֵל שְׁנַגִּיעַ לְקַהֲלָה קְדוּשָׁה כָּזוֹ, וְזוֹ רַק הַתְּחִלָּה. אֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֶם, אֲנִי עוֹמֵד עִכְשָׁו לִפְנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לִפְנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁפֶה עוֹד יִהְיֶה עֲשָׂר אֶלֶף מִשְׁפָּחוֹת חֲרָדִיוֹת, פֶּה תִּהְיֶה "עִיר בְּרִסְלָב", בְּמֵלֵא מוּכָן הַמֶּלֶךְ, אִם אֲזַכֶּה לְרֹאוֹת אֶת זֹאת בְּמוֹ עֵינַי — אֵינְנִי יוֹדֵעַ, אֲבָל זֶה יִתְקַים! אֶת אֵף אֶחָד לֹא הִכְרַחְתִּי לָבוֹא לְגוֹר פֶּה, אֶת אֵף אֶחָד אֵינְנִי עוֹצֵר שְׁיֵצֵא מִכָּאן, דְּבַר אֶחָד אֲנִי מִקְפִּיד וּמִבְקֵשׁ אֶתְכֶם: "אַתֶּם נֹצְבִים הַיּוֹם כְּלָכֶם לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם", אַתֶּם עוֹמְדִים עִכְשָׁו לִפְנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לִפְנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁנַעֲשֶׂה לְעֲצֻמְנוּ חֶשְׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ אִיךָ עָבְרָה עָלֵינוּ הַשָּׁנָה, בּוֹשָׁה וְחֲרָפָה, אָדָם חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה — הֵן אָמַת זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְאֵין דְּבַר חָשׁוֹב מְזֹה, וְכִמְאֲמַרְם ו'ל (בְּרִכוֹת לד): בְּמָקוֹם שֶׁבַעֲלִי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לְעַמֵּד; פִּי הִיָּה בְּלִכְלוּף וּבְזָבֵל, וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן מִתְקַרֵּב לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אֲבָל אֶחָד מִמ"ח דְּבָרִים שֶׁהַתּוֹרָה נִקְנִית בָּהֶם, זֶה הַמְּכִיר אֶת מְקוֹמוֹ, אָדָם צָרִיךְ לְזַכֵּר — מֵה עֲשִׂיתִי, אִיךָ נוֹלַדְתִּי, בְּאִיזוֹ טְמֵאָה וְזִהְמָה נִתְגַּדַּלְתִּי, חִלְלַתִּי שָׁבַת, אֲכַלְתִּי טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת וְכוּ', אוֹמֵר רַבֵּנוּ ו'ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן עט), שְׁזָה מֵה שֶׁכְּתוּב: "שָׁבוּ אִישׁ תַּחֲתָיו וְאֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ", תִּשָּׁב תַּחַת מְקוֹמְךָ, תִּשָּׁב בַּפִּנְתֶּךָ, "וְאֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ", יִשְׁנֶם אֲנָשִׁים שֶׁעָשׂוּ מַעֲשֶׂה זְמָרִי, כָּל מִינֵי נְאוּף, וְעַתָּה מִתְמַרְמְרִים לְבִקֵּשׁ שָׂכָר כְּפִינְחָס. זוֹ עֵקֶר הַבְּעֵיָה! כְּלָנוּ נִגּוּעִים בְּגֵאוֹת וּבִישׁוֹת, וּמִזֶּה בָּאָה עֲזוֹת וְחֲצִיפוֹת, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּעֲנִית ז:): כָּל מִי שֵׁיֵשׁ בּוֹ עֲזוֹת פָּנִים בְּיָדוֹעַ שְׁנִכְשַׁל בְּעִבְרָה וּבְאִשְׁתׁ אִישׁ, אִם רֹאִים אֶחָד חֲצוּף הַמְּדַבֵּר נִגְדַּ הַצְּדִיק, צְרִיכִים לְדַעַת שְׁזָה בְּעַל עִבְרָה, הַיּוֹם אֵין צְרִיכִים רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ, כְּלָנוּ בְּאוֹתָהּ סְפִינָה, הַיּוֹם קָל מְאֹד לְמַצֵּא אֲצֵל אַחַר מַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים. לְצַעֲרֵנוּ הַרְבֵּי, כָּל פֶּרַחֲח, כָּל

שֶׁקָרַן, וְרַמְאֵי וְצַבֹּעַ, נַעֲשֶׂה 'רַב', קוֹנֵה לְעַצְמוֹ כַּמָּה מִשְׁדָּרִים וְכִכְּרֵי מִשְׁדָּר, וְקוֹרֵא אֶת עַצְמוֹ 'רַב', הוּא נוֹאֵף עִם אִשְׁתּוֹ אִישׁ, הוּא גוֹנֵב וְגוֹזֵל כֶּסֶף אֶצֶל אֲחֵרִים וְנִקְרָא 'רַב', וְאֵינָהּ יְכוּל לַעֲשׂוֹת מְאוֹמָה, כִּי לוֹ יֵשׁ הַמִּשְׁדָּר, וְיְכוּל לְשַׁדֵּר מֵה שְׂרוּצָה, וּבְנֵי אָדָם יְכוּלִים לְעַבֵּד עֲלֵיהֶם וּלְשַׁטּוֹת בָּהֶם. דָּבָר זֶה אֲנִי רוֹצֵה לְעַקֵּר מִקְהַלְתֵּנוּ, וְאָמַר לָכֶם בְּכַנּוּת: עֲדִיף לִי עֲשֶׂרָה יְהוּדִים תְּמִימִים שְׂאוֹהֲבִים אֶת הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, וְזוֹכְרִים מֵהַתְּכַלִּית הַנִּצְחִית, מַעֲשֵׂר אֶלְף שְׁקָנִים צְבוּעִים וְרַמְאִים, נוֹטְלִים סָמִים, נוֹאֲפִים, זֹאת אֲנִי רוֹצֵה לְהוֹדִיעַ בְּקִהְלֹתִי, "אַתֶּם נֹצְבִים הַיּוֹם", אָנוּ נֹצְבִים לְפָנָי הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, לְפָנָי יוֹם הַדִּין, אַתֶּם — אַמְ"ת, מֵה זֶה אֲמַת? אֹמֵר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נ"א), רַק הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הוּא אֲמַת. אִם אָנוּ רוֹצִים לְהַפְגִּס לַיּוֹם הַדִּין וְנִפְאִים, עֲלֵינוּ לַעֲשׂוֹת חֲשׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ; בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה דָּנִים אֶת הָאָדָם מֵה יִקְרָה עִמּוֹ כָּל הַשָּׁנָה, מִי יַחֲיֶה וּמִי יָמוּת, מִי יַעֲשֶׂר וּמִי יַעֲנֶה, מִי בַחֲנִיקָה וּמִי בַסְּקִילָה, אִם נִתְּבוּן בַּשָּׁנָה שֶׁעָבְרָה מֵה אֶרֶץ לְבַנְיָ-אָדָם, יוֹשְׁבִים בְּאוֹטוֹבוֹס, וּפְתָאם פְּגוּעַ, יִשָּׁנֵם הַרוּגִים וּפְצוּעִים, וְיֵשׁ אֶחָד שֶׁיֵּצֵא בְּלֵי שְׂרִיטָה, הֵאֵם זֶה דֶּרֶךְ הַטְּבַע?! אֵיךְ אָדָם זֶה יֵצֵא לְלֹא פְּגַע כָּלֵל?! אֵלֶּא עָלָיו נִגְזַר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׂיַחֲיֶה וְלֹא יָמוּת, לְאַנְשֵׁים הֵיזָה הוּן תּוֹעֲפוֹת, מְלִיוּנִים, בֵּית עַל שְׁפַת הַיָּם, סְפִינָה, רִכְבִּים, רְכוּשׁ עֲצוּם, אֶלְפֵי אַנְשֵׁים כְּאֵלוֹ נִמְחָקוּ בֵּן לִילָה אֶחָד, אוֹ אֶבְדוּ אֶת כָּל כֶּסֶפָם וְזָהָבָם, לֹא תִאָּרוּ וְשַׁעְרוֹ כָּלֵל, שְׂיַגִּיעַ דָּבָר כְּזֶה, אִם הָיוּ אוֹמְרִים לָהֶם לְפָנָי רֹאשׁ הַשָּׁנָה — הָיוּ צוֹחֲקִים, בָּאוּ לְבַקֵּשׁ מֵהֶם צְדָקָה, וַעֲשׂוּ צְחוּק מִמֶּךָ וְכוּ', וּלְעַמְתָּם עֲנִיִּים מְרוּדִים, יֵשׁ לָהֶם דִּירָה, חֲתָנוּ יִלְדִיָּהֶם וְיֵשׁ לָהֶם נַחַת. לְמִדֵּים מִכָּאֵן, שֶׁהָעוֹלָם אֵינָנוּ הֶפְקֵר, הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם, וּמִי מְגַלֵּה לָנוּ כָּל זֹאת? הַצְּדִיק הָאֲמַת, וּבִמְקוֹם שְׁנַפְכִיר לוֹ תוֹדָה, בְּמִקְוֶה שְׁנִתְקָרַב אֵלָיו, בְּמִקְוֶה שְׁנִשְׁמַר עַל שְׁמוֹ הַטּוֹב, עוֹד שׁוֹמְעִים עָלָיו כָּל דָּבָר אֲסוּר, וּמוֹצִיאִים עָלָיו שֵׁם רַע.

בְּזֶה הָעוֹלָם יֵצְרוּ כָּל מִינֵי טְכְנוֹלוֹגְיָה, יֵשׁ חֲנִיּוֹת, מַפְעָלִים, בְּתִי יֵצְאוּ וְכוּ' וְכוּ', רַק דָּבָר אֶחָד לֹא הַצְּלִיחוּ לְיִצֵּר, וְאֵין עוֹד כָּל-כּוּב שְׁמוּכָר אֶת זֹאת: שְׁכָל, אֶת זֶה לֹא הַצְּלִיחוּ לְיִצֵּר וְלֹא יַצְלִיחוּ לְיִצֵּר,

וְכִף כְּתוּב (דניאל כב, כ): הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְהִיב חֻכְמָה לְחַכְמֵימִין. מִי־הוּא הַחֻכָּם? הַחֻכָּם הוּא מִי שְׂזוּכָה לְבַטֵּל עֲצָמוֹ אֶל הַצְדִּיק. רואים שֶׁהַצְדִּיק שָׁגַם-כֵּן הָיָה יְלֹד אִשָּׁה, טַפָּה סְרוּחָה, וְאֵל מַה זָכָה! כְּתוּב (קהלת ז, א): "טוֹב שֵׁם מִשְׁמָן טוֹב, וַיּוֹם הַמָּוֶת מִיּוֹם הַיְלָדוֹ", מַה הַקָּשֶׁר? כִּשְׂיָלֵד אוֹ יְלֵדָה נוֹלָדִים, כָּל אֶחָד מִקְּבֵל אֶת שְׁמוֹ: רְאוּבֵן, לֵאמֹר וְכוּ', שֵׁם יְהוּדִי — טוֹב וַיְפָה. אָבֵל הַשֵּׁם הָאֱמֵתִי שֶׁלְךָ? יִתְדַע בְּיוֹם הַמָּוֶת, אִם אָדָם זוֹכָה וּמְנַצֵּל אֶת זְמֵנוֹ, אִם אָדָם זוֹכָה וְעוֹבֵד אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמוֹ מִקְּבֵל שֵׁם כְּפוּי: רְאוּבֵן הָעֵלּוּי, רְאוּבֵן הַמִּתְמִיד, רְאוּבֵן הַקְדוֹשׁ, רְאוּבֵן הַצְדִּיק, רְאוּבֵן שֶׁגֵּלָה אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. לֵאמֹר הַצְדָּקָה, לֵאמֹר הַצְנוּעָה, לֵאמֹר הַחֲסוּדָה וְכוּ', לֵאמֹר הַגּוֹמְלֵת חֲסָדִים, לְמַדִּים מִכָּאֵן: טוֹב שֵׁם מִשְׁמָן טוֹב, וַיּוֹם הַמָּוֶת מִיּוֹם הַיְלָדוֹ. שְׁמוֹ שֶׁל הָאָדָם נִכְרַ בְּסוּפוֹ, בַּחַיִּים חַיּוּתוֹ שֶׁל כָּל צְדִיק וְצְדִיק דְּבָרוֹ עָלָיו, בְּזוֹ אוֹתוֹ, מִי עוֹד יוֹתֵר גְּדוֹל מֵר' נִתָּן, שֶׁהוּא שִׁמְשׁ אֶת רַבּוֹ וְכוּ', וְלוֹלֵא הוּא לֹא הָיָה נוֹתֵר לָנוּ אֶפְלוֹ דָף אֶחָד, אֶפְלוֹ עָלָה אֶחָד, רְדָפוּהוּ, הַכְּנִיסוּהוּ בְּבֵית-סֵהַר וְכוּ' וְכוּ', וּבִלְוֵיָהּ שְׁלוֹ בָּאָה כָּל הַעֵיִרָה וּבְכַתָּה — אֲנָשִׁים, נָשִׁים וְטָף, כָּלָם בְּכוּ: לְמַה צְעָרְנוּ אָדָם זֶה?!

וְנָשׁוּב לְעִנְיָנֵנוּ. מֹשֶׁה רַבֵּנוּ קִבֵּץ אֶת כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאוֹמֵר לָהֶם: "אַתֶּם נֹצְרִים הַיּוֹם", אוֹמֵר רַש"י: מְלַמֵּד שְׁכַנְסָם מֹשֶׁה לְפָנָיו ה', אָמְרוּ לוֹ עִם יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא יִתְנוּ לוֹ לְמוֹת, וּמִמְשִׁיף לְסַפֵּר לָהֶם מֹשֶׁה, שֶׁהוּא לֹא יִכְנַס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אוֹמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים, שְׂרַמְזוּ לָהֶם שְׁזָה תְלוּי בָהֶם, שְׂאֵם הָיוּ מוֹחִים וְכוּ', וְאוֹמְרִים: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אִם מֹשֶׁה אֵינוֹ נִכְנָס, גַּם אֲנִי אֵינוֹ נִכְנָסִים", הָיוּ מִבְּטָלִים אֶת הַגְּזֵרָה, אָבֵל לֹא עָשׂוּ כֵן, אֵלֹא כָּל אֶחָד רָץ לְעַסְקִיו, לְאִשְׁתּוֹ וְיִלְדָיו, וְאֵת מֹשֶׁה עֲזָבוּ, וְלֵמָּה הָיוּ צְרִיכִים אֶת מֹשֶׁה? לְדַבֵּר בְּשֵׁם מֹשֶׁה, לְדַבֵּר בְּשֵׁם הַצְדִּיק.

אִם תְּחַבּוֹנְנוּ הֵיטֵב מַה עָבַר עָלַי חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנִים פַּה בְּיַבְנָאֵל, מַה אָמַר לָכֶם: אוֹ שְׂאֵנִי בְּנוֹי מִפְּלָדָה, אוֹ מֵאֶבֶן, אוֹ שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא נִתָּן לִי כַחוֹת מֵעַל דְּרָךְ הַטָּבַע. כָּל אֶחָד עִם הַזְהָמָה וְהַטְמָאָה שְׁלוֹ, וּבְרַב אַכְזָרִיוֹתוֹ הַכֹּל אוֹמֵר בְּשֵׁם מוֹהֲרָא"שׁ, 'מוֹהֲרָא"שׁ אָמַר

לִי וְכוּ', זֶה קָל מְאֹד לֹמַר וּלְהַשְׁלִיךְ הַזָּבֵל עָלַי וְכוּ'. כְּשֶׁאֲצַלְנוּ
 בְּאַרְצוֹת-הַיְבֵרִית יוֹצֵאת שַׁבָּת, אֲצַלְכֶם זֶה אַרְבַּע וַחֲצִי לַפְּנוֹת בְּקֶרֶךְ
 שֶׁל מוֹצְאֵי שַׁבָּת, אֲזוּ יוֹכְלִים לֹמַר 'מוֹהֲרָא"ש אָמַר' וְכוּ', וְדִי
 לַחֲפִימָא, וְהַצָּרָה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר, שִׁישׁ לְדַאֲבוּנֵי הַרְבֵּי, אֲנָשִׁים שׁוֹטִים
 וְאוֹיְלִים, וְכַמָּה שְׂכָל שֶׁתִּכְנִיס בְּרֵאשִׁים לֹא יוֹעִיל כָּלֵל. וְכִבֵּר יֵשׁ
 פְּרָשָׁנִים, וְכִבֵּר מְדַבְּרִים מְאֻמוֹנֵת חֲכָמִים, לֶךְ יֵשׁ אֲמוֹנֵת חֲכָמִים
 וְלֵהוּא אֵין וְכוּ', אֲמַרְתִּי אֶתְמוֹל לְאַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אַחַר הַקְּדוּשָׁה
 שֶׁדִּבְרָנוּ בְּסִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, בְּמַעֲשֵׂה שֶׁל הַשְּׁבַעַה קְבָצָנִים, שֶׁהִזוּג
 שֶׁהִתְחַתְּנוּ הַחֲלוּ לְבָכוֹת: "הֵיכָן הֵיכָן הַבְּעֻטְלִיר הַעוֹר שֶׁנָּתַן לָנוּ
 לְחֵם", וְהִנֵּה הוּא פֹה, שֶׁאָמַר: "קִדְּם נָתַתִּי לָכֶם בְּרָכָה, וְעַתָּה אֶתֵּן
 לָכֶם מַתָּנָה שֶׁתִּהְיוּ כְּמוֹנֵי, מָה אַתֶּם חוֹשְׁבִים שֶׁאֲנִי עוֹר? אֵינֶנִּי עוֹר,
 רַק שֶׁאֵין לִי הַסְּתַפְלוּת בְּזֵה הָעוֹלָם", דִּבְרָנוּ הַרְבֵּה מֵה זֶה הַפֶּרֶת
 הַטּוֹב, הִזוּג הָיוּ בִיעוֹר, וְלֹא הָיָה לָהֶם מָה לְאָכֵל, וּבָא אַחַד, וְנָתַן
 לָהֶם לְאָכֵל, וְעַכְשָׁו כְּשֶׁטּוֹב לָהֶם, הַחֲלוּ לְהִזְכֹּר הֵיכָן הָאָדָם שֶׁעוֹרָם
 וְכוּ', וּבָא וְנָתַן לָהֶם בְּמַתָּנָה אֶת מְדַרְגָּתוֹ. הַפֶּרֶת הַטּוֹב זֶה הַמַּדָּה הַכִּי
 יִקְרָה, שֶׁאָדָם זוֹכֵר אֶת הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשׂוּ לוֹ, כְּשֶׁאֵף אַחַד לֹא רָצָה
 לְהַסְתַּפֵּל עָלָיו. הַפֶּרֶת אָדָם שֶׁיָּדַע כָּל הַזֵּהָר בְּעַל-פִּיהוּ, כָּל כַּתְּבֵי
 הָאָרֶץ ו"ל, פְּגֻשְׁתִּיו בְּעַת שֶׁהֵייתִי בְּגִיל תִּשְׁע־עֶשְׂרֵה, עוֹרְתִי לוֹ
 הַרְבֵּה, וְהוּא לְמַדְנֵי הַרְבֵּה דְבָרִים, וּמֵאֲז חָלְפוּ אַרְבָּעִים וְשִׁלֵּשׁ שָׁנִים,
 הַרְבֵּה פְּעָמִים חֲשַׁבְתִּי מָה הָיָה חֶסֶר לְאָדָם זֶה, לְמָה הִצְרַכְתִּי לְצֵאת
 מֵהַמַּחְבּוֹא שְׁלִי, יִשְׁבַּתִּי בְּשִׁקֵּט שְׁבַע שָׁנִים, לְמַדְתִּי וְלֹא הִטְעִיתִי
 עֲצָמִי, עוֹרְתִי לִיהוּדֵי זֶה, הוּא לְמַדְנֵי דְבָרִים נִפְלְאִים מְאֹד, וְהוּא הָיָה
 כָּל יָמָיו נִחְבָּא אֶל הַכְּלִים, וְאֵף פְּעַם לֹא הָיָה לוֹ עֶסֶק עִם אַחֲרִים,
 אֲמַרְתִּי הַרְבֵּה פְּעָמִים — מָה הֵייתִי צָרִיף אֶת זֶה?! אֲבָל כְּשֶׁאֲנִי
 רוֹאֶה מֵה קוֹרָה הַיּוֹם בְּדוֹר, מֵה קוֹרָה הַיּוֹם בִּישִׁיבוֹת, בְּבִתִּי סִפֵּר,
 הַשֵּׁם יִשְׁמַר, בֵּין הַנְּעוֹר, וְאֵין מִי שִׁירְחַם עֲלֵיהֶם, אֵין מִי שִׁיבִין אוֹתָם,
 אֵין מִי שִׁיִּדְרִיף אוֹתָם, אֲמַרְתִּי: אֲנִי מוֹתֵר עַל הָעוֹלָם הַבָּא שְׁלִי, אֲנִי
 מוֹתֵר עַל הָעוֹלָם הַזֶּה שְׁלִי, הַעֲקוֹר לְעוֹר לְנַעַר, אֲנִי מְשַׁלֵּם עַל כָּף
 מַחִיר כְּבֹד מְאֹד, אֵל תַּחֲשְׁבוּ שֶׁאֲנִי מְלַקֵּק דְּבַשׁ וְכוּ', אֲבָל מַחִיר כְּזֶה
 לֹא חֲשַׁבְתִּי, שִׁיאֲמָרוּ 'בְּשֵׁם מוֹהֲרָא"ש', וַיֵּשׁ אֲנָשִׁים סְכָלִים
 שֶׁמְאַמְיִנִים לָזֶה — זֹאת לֹא תֵאָרְתִי, שֶׁכָּל שׁוֹטָה יִתְלֶה הַסֶּרְחוֹן בִּי

וַיֵּאָמְרוּ לוֹ — זֹאת לֹא שַׁעֲרֹתַי. אֵינְנִי צָרִיף כָּלוּם! אֲנִי צָרִיף רַק
 אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל הַתְּחִלָּתִי וְאֶגְמוֹר, וְאֶבְנֶה עִיר עַל שֵׁם
 רַבְּנוּ ז"ל. הִבֵּאתִי עִמִּי יְהוּדֵי יְחִיד מִמְּחֶה בְּכָל הַדּוֹר שְׁבוּנָה מְקַנְאוֹת,
 זֶה הַמְּקָוָה הָרֵאשׁוֹן, אֲבָל אֶבְנֶה עוֹד הַמּוֹן מְקַנְאוֹת כָּאֵן, פֶּה תִּהְיֶה
 עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, זָכְרוּ מֵה שְׁאֵנִי אוֹמֵר לָכֵם, אֲבָל אֲנִי צָרִיף
 לְהַתְּחִיל מִחֲדָשׁ, לְהַתְּאַרְגֵּן מִחֲדָשׁ, אֲנִי רוֹצֶה לְנַקּוֹת אֶת הַד' אֲמוֹת
 שְׁלֵנוּ אַחַת וּלְתַמִּיד, מִי שְׁאֵינוּ מִתְּנַהֵג כְּשׁוֹרָה, אֵין לוֹ מְקוֹם אֶצְלָנוּ!
 [חֶסֶר] מֵה זֶה חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה?! שְׁקֵנִית 'סוּפֵר', בְּגֵד פְּסִים, כִּפֶּה
 לְבָנָה, בְּזֶה שִׁבְתָּ בְּתִשׁוּבָה?! הֲלֹא אִם לֹא עוֹקְרִים מַעֲצָמוּ אֶת
 הַשְּׁקוּץ הַתְּעוּב וְהִנְאוּף שֶׁעֲשִׂיתֶם כְּשֶׁהֵייתֶם בְּעוֹלָם הַחִילוּנִי, זֶה לֹא
 נִקְרָא חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה, צָרִיכִים לְשָׂרֵשׁ אֶת הָרַע וְהַזְּהֵמָה, צְנִיעוּת אֶצֶל
 נָשִׁים זֶה הַעֲקָר, צְנִיעוּת אֶצֶל הַגְּבָרִים. הֵיטְכֵן שִׁישְׁבוּ יַחַד זוּגוֹת
 וַיִּפְטְפוּ יַחַד?! אֲסוּר לְדַבֵּר עִם אִשָּׁת אִישׁ! זֶה חֲמוּר מְאֹד, מֵה
 זֹאת אוֹמְרֵת לְהַזְמִין שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה זוּגוֹת, וַיִּפְטְפוּ דְבָרִים בְּטָלִים
 וְכוּ'?! זֶה נִקְרָאת חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה?! כִּף חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה?! חֲזָרָה
 בְּתִשׁוּבָה זֶה חֲזָרָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חֲזָרָה לַתּוֹרָה, חֲזָרָה
 לַמִּצְוֹת, חֲזָרָה לְצְנִיעוּת, אֲנַחְנוּ סוֹבְלִים מִסְפִּיק מִהַרְשָׁעִים אַרוּרִים
 שְׁסָבִיבֵנוּ, וְלֹא נִתֵּן לָהֶם לְנַצַּח בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן, מִי אֲשֶׁם בְּזֶה, אִם
 חֲלִילָה יִנְצַחוּ אוֹתֵנוּ? אֲנַחְנוּ! אִם נִתְפַּלֵּג, אִם לֹא נִהְיֶה מְאַחֲדִים,
 אֲזִי אָנוּ נוֹפְלִים בִּידֵיהֶם, אִם יֵשׁ קִטְטוֹת בֵּינֵינוּ אָנוּ מוֹסְרִים אֶת
 הַחֶרֶב בִּידֵי הַסַּמ"ךְ-מ"ם.

לְזֹאת דִּיקָא עֲכָשׁוּ "אַתֶּם נֹצְבִים הַיּוֹם", כָּל אֶחָד יַעֲשֶׂה חֲשׁבוֹן
 הַנֶּפֶשׁ, הָאֵם עֵבֶר אֶת הַסְּדָרָא כָּל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד
 תְּרַגּוּם'?! עַל מִי אַתָּה עוֹבֵד, אֶת מִי אַתָּה מְרַמֶּה?! אִם לֹא עֵבֶרְתָּ
 כָּל שְׁבוּעַ פֶּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, אַתָּה צָרִיף לְהַתְּבַיֵּשׁ, אֵיךְ אַתָּה בָּא עֲכָשׁוּ
 לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם לֹא לְמַדְתָּ כָּל יוֹם פֶּרֶק מִשְׁנֵיאוֹת, אִם לֹא
 לְמַדְתָּ דָף גְּמָרָא כָּל יוֹם — תִּתְּבַיֵּשׁ לָךְ, אִם לֹא לְמַדְתָּ הַלְכָה בְּכָל
 יוֹם — תִּבּוֹשׁ וְתִכְלֵם לָךְ, וְאֵיךְ תֹּאמַר פֶּרֶשְׁנוֹת?! לְמָה אֵינְנִי שׁוֹמֵעַ:
 "מוֹהֲרָא" שׁ אָמַר שְׁצָרִיכִים לְסַיֵּם פֶּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ!" לְמָה אֵינְנִי
 שׁוֹמֵעַ: "מוֹהֲרָא" שׁ אָמַר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פֶּרֶק מִשְׁנֵיאוֹת", לְמָה אֵינְנִי

שומע: "מוהרא"ש אָמר ללמד בכל יום דף גמרא", למה אינני שומע: "מוהרא"ש אָמר ללמד בכל יום הלכה, וחמש דקות התבודדות?" למה אינני שומע את זאת?! למה אני רואה, שכל גנב ונואף מדבר בשם מוהרא"ש?! אינכם קולטים שזה שקר?! אינכם שמים על לב שעובדים עליכם?! אוי לאותה בושה וחרפה, שאני צריך לדבר כן, אבל אם לא אצעק, אם לא אבכה, אני אתן את הדין. הנה מגיע ראש השנה, אתם חושבים שלי קל?! העבירו אלי מסר — תדעו לכם, שהלוייה שלכם תהיה באומן — מסר אחד. מסר שני — המקום שאתם מתפללים שם שמים-עשרה שנה, השנה אין לכם את המקום. מסר שלישי — אתם עוד תסבלו, וכדומה כל מיני מסרים, ותאמינו לי, שאני צוחק מכלם, ומדוע? כי אני יודע את האמת, שהיום פאן ולמחר בקבר, הרבה אנשים התברברו: אעשה לכם כן וכך וכך, ולפתע פתאם אין כבר מי שיעשה לך כזאת וכזאת, מהם אינני מפחד, אני חושש מדבר אחד — מחלול ה', הקהלה שלנו שהכנסתי כל-כך הרבה בכם, בילדכם, מסרתי נפשי ושמי לחתן אתכם, את מי לכלכו בכלי התקשרת וכו'?! הסמ"ך-מ"ם רצה רק להכפיש שמי וכו', אף איני מתפעל ממנו ומחבורתו, כי אני דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, אבל אני מרחם עליכם, כי מחר יבוא איזה נוכל ריק ופוחז, מסמם וכו', ויכפיש את שמי וכו', ותלכו שולל אחריו?!

אבקשכם מאד, באו נעשה חשבון הנפש, אנו שבועים לפני ראש השנה, איך אנו נראים, האם היה לנו כל יום התבודדות?! דברנו אל הקדוש-ברוך-הוא חמש דקות?! יש לכם קשיה עצומה עלי, רבנו ז"ל אָמר שעה התבודדות, ולמה אני אומר חמש דקות?! אלא רבנו אָמר כל היום התבודדות, אבל אני רואה שאינכם יכולים, אז לכל הפחות שעה, ואני רואה ששעה אינכם יכולים, אז לכל הפחות תתבודדו חמש דקות. ללמד בכל יום חמש ורש"י, פָּרק משניות, יום תהלים, תתפללו במגן שחרית, מנחה, ערבית, תאמרו בכל לילה חצות, תרקדו להקדוש-ברוך-הוא, תתבודדו, באו נתאחד יחד, באו נתחיל לחשב מה מוהרא"ש אָמר, מוהרא"ש רוצה לגלות

וּלְפָרְסֶם אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, הָאֵם לְקַחְתֶּם סֵל
 עִם סִפְרִים לְהַפְיץ, הֲלֵא אִם נִחִיהָ אֶלֶף שָׁנִים, לֹא נִתְקַן פְּגָם אֶחָד
 הַבְּרִית שֶׁפָּגַמְנוּ, עַל פְּגָם הַבְּרִית אֶחָד צָרִיךְ פ"ד תַּעֲנִיּוֹת, עַל פְּגָם
 אַחֵר רַגְל"ל תַּעֲנִיּוֹת וְכוּ' אוֹ נ"ט תַּעֲנִיּוֹת, וְאָנוּ צָרִיכִים לְחִיּוֹת אֲלֵפֵי
 שָׁנִים כְּדֵי לְצִוּם, וְהָרִי זֶה בִּלְתִּי אֶפְשָׁרִי, וְהִנֵּה נִתֵּן לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עֲצָה
 — לְזִכּוֹת אֶת הָרַבִּים, לְקָרֵב נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 זֶה יִתְקַן לָנוּ מֵעַשְׂיָנוּ, בְּזֶה שֶׁנִּקְרַב עוֹד יְהוּדֵי לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 בְּזֶה נִזְכָּה לְתַקֵּן כָּל עֲבָרָנוּ. כְּשֶׁזּוֹכִים לְקָרֵב עוֹד יְהוּדֵי אֶחָד אֶל
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַתְּקוּן שֶׁלָּנוּ, עוֹד יְהוּדֵי וְעוֹד יְהוּדֵי, אָנוּ
 רוֹצִים לְגַלוֹת וּלְפָרְסֶם אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ,
 הַרְצוֹן שְׁלִי זֶה לֹא כֶסֶף, לֹא כְבוֹד, אֵיזָה כְבוֹד יֵשׁ לִי — שְׂמֵאֵימִים
 עָלֵי שֶׁהֲלוֹנָה שְׁלִי תִהְיֶה בְּאוּמָן וְכוּ'?! כֶּסֶף — אֵיזָה כֶּסֶף, אָנִי נוֹפֵל
 מִפַּח לְפַח, מִגִּנְבַּל לְגִנְבַּל, אָנִי נִכְנָס בַּחֻבוֹת, רְצוֹן אֶחָד יֵשׁ לִי, כְּסוּפִים
 גְּדוֹלִים וְהִשְׁתַּוְּקָקוֹת אַחַת יֵשׁ לִי — לְהִבְיֵא מְלִיּוֹן סְפָרְדִים אֶל צִיּוֹן
 רַבְּנוּ ז"ל, וְלָמָּה דִּיּוּקָא סְפָרְדִים? כִּי אִם יֵשׁ קִמְץ אֲשֶׁכְּנִיזִים הָאוּמְרִים
 שֶׁהַסְּפָרְדִים אֵינָם שְׂרִיכִים לְרַבְּנוּ ז"ל, וְכָל הַשָּׁנָה אֵין נוֹתֵנִים לָהֶם
 לְהַכְּנִס אֶצְלָם, וּבְרֵאשׁ הַשָּׁנָה צָרִיכִים לְפָתַח אֶת כֶּסֶפֶם, וְעוֹבְדִים
 עֲלֵיהֶם וְכוּ' וְכוּ', דִּיּוּקָא אוֹתָם אָנִי רוֹצֶה לְקָרֵב, אֲבָל אָנִי צָרִיךְ
 לְעֲזֹרְתְכֶם, כְּדֵי לְהִבְיֵא מְלִיּוֹן יְהוּדִים לְאוּמָן, [חֲסֵר] לָמָּה לֹא תַצִּיתוּ
 אוֹתִי, שְׂכָל אֶחָד יִקַּח חֲבִילָה סְפָרִים לְאוּמָן, וְהוּא יְפִיץ! זֶה אָנִי
 רוֹצֶה לְרְאוֹת, שְׂאִתֶּם תַּעֲשׂוּ כֵן, אַתֶּם יוֹדְעִים שְׂאָנוּ מְקוּיִם הַשָּׁנָה
 שְׂרִיחֵנוּ לְכָל הַפְּחוֹת עֲשָׂרִים אֶלֶף אִישׁ, לָמָּה לֹא יָבִיא כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ עִמּוֹ כַּמָּה קוֹנִטְרָסִים, כַּמָּה סְדוּרִים וְכוּ', וְכוּ', מִי שְׂיִכּוֹל
 עֲשֶׂרָה סְדוּרִים — אֲשֶׁרִיו וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקוֹ. אֲנָשִׁים הַיּוֹם צְמֵאִים לְדַבֵּר
 ה', וְעוֹבְדִים עֲלֵיהֶם, עוֹמְדִים כָּל מִינֵי שְׂקָרָנִים, רַמָּאִים וְצַבוּעִים
 וְצוּעֵקִים: "פְּדִיּוֹן נַפְשׁ", "פְּדִיּוֹן נַפְשׁ", וְאֵינָם יוֹדְעִים בֵּין יְמִינָם
 לְשְׂמֵאלָם. אִם הוֹצֵאתִי אֶת הַקְּמִיעַ — אָנִי עוֹמֵד חֲזַק מֵאַחֲרָי זֶה,
 מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת הַקְּמִיעַ הַזֶּה לֹא יִקְרָה לוֹ שׁוּם דְּבָר! יְדַבְּרוּ עָלַי —
 שְׂיַדְּבְרוּ עָלַי, יְבִיזוּ אוֹתִי — שְׂיַבִּיזוּ אוֹתִי, בֵּין כֶּף בְּרוּךְ הַשֵּׁם,
 הַסְּפָרִים מִתְּפַשְׁטִים, וּמִי הִבִּיא אֶת כָּל הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ לְאוּמָן? אִם
 לֹא הַסְּפָרִים הִלְלוּ! וְלָכֵן כָּל מִי שְׂיֹדַע שְׂפָגָם — שְׂיַעֲסַק בְּהַפְּצָה.

והעקר אבקש אתכם, שיהיה ביניכם אהבה ואחדות, תחדלו מהשטיות, מי שהוא אלים — יעזב את קהלתנו, מי שמתנהג שלא כשורה — אינני רוצה שיהיה בד' אמות שלנו. אנו אנשי חק, איננו מפרים את החק! כן, זאת אמרתי — לשים את השלטים, והבטחתי חלק עולם הבא למי שיציית אותי, ויש עדין שאינם מציתים אותי, ולמה בקשתי לתלות את השלטים? פי כתבו עלי דברי נאצה וכו'.

לזאת אבקש אתכם, אנו עומדים לפני יום הדין, הבה נעשה חשבון הנפש, עברה שנה קשה על עם ישראל, קדם כל, אני רוצה שתלכו רקוד של שמחה, להראות לכלם שאנו מאמינים בצדיק, מאמינים בדברי רבנו ז"ל, ואחר-כך תעשו לעצמכם חק ולא יעבור להתבודד, ואחר-כך ללמד בכל יום דף גמרא, שזו סגולה נגד כל רע, וראשי תבות: ג' בריאל, מ' יכאל, ר' פאל, א' וריאל וכו', מקומנו צריך להיות רק מקום תורה, מקום תפלה, מי שאינו אוהז בזה, שילך לקבוצה אחרת, יש הרבה קבוצות בברסלב, איזו אשה שאינה יכולה לעצור את לשונה מלדבר נבול פה, מי שאינה נזהרת בצניעות וכו', שתעזב את המקום [חסר].

"אתם נצבים היום" — זהו ראש השנה, הבה נחדל מהקטטות ומהמחלקת וכו', הנה פה אדם אלים וכו', שהכה את הבריות, ומאז שגרשנו אותו מהקהלה — נעשה שקט, והנה לאחרונה נכנסה פה קבוצה רעה מאד, אני רוצה שישתלקו מהקהלה שלנו, ואין כאן שום דברי פרשנות! אל תאמרו "מוהרא"ש התכונן כך או כך", אני רוצה רק את הקדוש-ברוך-הוא, ותדעו, מה שאתם רואים ושומעים וחושבים זה רק אלקות, אתם הולכים על אלקות, אל תפרשו את דברי, אני רוצה שפלקם תהיו צדיקים וצדקניות, ולחמן ילדיכם בגיל צעיר, שלא ידעו טעם חטא.

לכן הבה נקבל על עצמנו עתה שלום ואהבה, נתפס זה עם זה, אינני רוצה שיהיו בינינו אנשים הרבים ביניהם, כל שנה אני מכריז קדם תקיעת שופר: אם יש בינינו אנשים השרויים במחלקת שיעזבו את קהלתנו, ואינני רוצה שיהיו מחללי שם ה' בינינו. אני

רוֹצֶה שְׁתַּפִּיצוּ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, יֵשׁ צְמֵאוֹן גְּדוֹל מְאֹד, מִשְׁתַּקְקִים אַחַר הַסִּפְרִים שְׁלֵנוּ, וְגַם בְּכַרְסֵלֵב רוֹצִים אֶת הַסִּפְרִים שְׁלֵנוּ, וְהִנֵּה עֵתָה יוֹצֵא קִטְלוֹג מִכָּל הַסִּפְרִים הַנִּמְצָאִים בְּאַמֶּתְחַתְּנוּ: "סִפְרֵן שֶׁל צַדִּיקִים", רְצִיתִי שְׁתַּפִּיצוּ אֶת הַקִּטְלוֹג בְּאוֹמֵן וְכוּ', בָּא עָרֵב רֹאשׁ הַשָּׁנָה, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר, שְׁצַרִּיכִים אֲז לַתֵּת עַל פְּדִיוֹן, וְלַהֲמַתִּיק הַדִּינִים. וְהִנֵּה בָּאִים כָּל מֵינֵי נוֹכְלִים וְעוֹבְדִים עֲלֵיכֶם, תִּזְהָרוּ מֵהֶם.

לְזֹאת אֲבַקְשָׁכֶם, הַחֲזִיקוּ עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, תִּקְפִּידוּ עַל צְנִיעוּת, תִּבְרָחוּ מִכָּל מֵינֵי לִיּוֹנִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר בְּזִכּוֹת זֶה שְׁתַּחֲזִיקוּ עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, נִזְכָּה לְקַבֵּל שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, נִזְכָּה כְּלָנוּ לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְתַתְּפַלְלוּ גַם עָלַי, שְׁגַם אֲנִי אֲזָכָה עוֹד לַחֲיוֹת וְלַהֲגִיעַ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַזֶּה אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כִּי הַמְּגִיעוֹת הֵכִי גְדוֹלוֹת יֵשׁ לִי, הַעֲלֵבוֹנוֹת וְהַבְּזִיוֹנוֹת הֵכִי גְדוֹלִים יֵשׁ לִי, מֵה יֹאמְרוּ בַּחוּץ, שְׁבַקְהֶלְתָּנוּ יֵשׁ מְרִיבוֹת וְכוּ', וְעוֹד אוֹמְרִים 'בְּשֵׁם מוֹהֲרָא ש' וְכוּ', כִּמָּה פְּעָמִים אֲמַרְתִּי לָכֶם — אֵל תִּדְבְּרוּ 'בְּשֵׁם מוֹהֲרָא ש', אִם לֹא שְׁמַעְתֶּם מִפִּי — אֵל תִּאֲמִינוּ, מֵה שְׂיֵשׁ לִי לוֹמַר לָכֶם אֲמַר לָכֶם פְּתוּחַ, אֲנִי רוֹצֶה רַק אֶת הַשְּׁחִיטָה שֶׁל הָרֵב ... שֶׁהוּא הַשׁוֹחֵט הַפְּרָטִי שְׁלֵנוּ, וְאִם לֹא זֶה, אִם אֵינוּ יָכוֹל לְשׁוֹק לִי, אֲז רַק הַשְּׁחִיטָה שֶׁל בֵּית-דִּין צָדֵק יִרְאִים וּשְׁלָמִים, יִרְאִי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ ... שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת קִלְהָ כְּבַח-מוֹרָה, בְּשֵׁר כְּזֶה אֲנִי אוֹכֵל, זֶה מֵה שְׂאֲנִי אוֹמֵר! מֵה שְׂיֵשׁ לִי לוֹמַר אֲנִי אוֹמֵר, אֵינְנִי מִפְּחַד לוֹמַר אֶת הָאֲמֶת כְּמוֹת שֶׁהִיא, אִם זֶה כּוֹאֵב — אֲמַר לָכֶם פְּתוּחַ, מֵאֲז שֶׁהַכְּנִיסוּ יְהוּדֵי חַף מִפְּשַׁע לְבֵית-הַסֵּהָר עַל לֹא דָבָר, וְרַקְדוּ עַל הַדָּם שְׁלוֹ, אֲנִי מִסְתַּפֵּל עַל הָעוֹלָם בְּצוּרָה אַחֲרֵת, אֵינִי אֶצְלִי בַּחֲרִוֹת, הַכָּל שָׁקֵר וְתַרְמִית! הִבֵּה נַחֲדֵל מִכָּל הַפּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שָׁקֵר! עוֹד מְעַט כְּלָנוּ יוֹצְאִים מִפֶּה, בְּאֵילוּ פָּנִים נִתְרָאָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ?! לָכֵן בָּאוּ נְשָׁלִים יַחַד, בָּאוּ גִדְאָג שְׂיֵהִיָּה לְכָלֶם עַל שִׁבְתָּ! הֵאֵם אַתֶּם יוֹדְעִים שְׂיֵשׁ בֵּינֵינוּ אֲבָרְכִים שְׂאִין לָהֶם לְהוֹצֵאוֹת הַשְּׁבֵת וְכוּ'?! לְמָה לֹא תִכְנִיסוּ אֶת הָרֹאשׁ — אֵיךְ אָנוּ יְכוֹלִים לְעֹזֵר זֶה לְזֶה?! לְמָה לֹא נֶאֱרַח זֶה אֶת זֶה, אוֹלֵי אֵינִי לְפָלוּנִי לְהוֹצֵאוֹת הַשְּׁבֵת וְכוּ', קֵהֶלְתָּנוּ צָרִיכָה לְהִיּוֹת מִשְׁתַּתָּת עַל חֶסֶד, עַל אֲהָבָה, עַל תּוֹרָה, אַחֲרֵת אֵינְנִי

צָרִיף קָהֵלָה, אָנִי רוֹצֶה לְפָרְסֵם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ! אֵין לָנוּ אֵף אֶחָד, רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַכֵּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גָּדוֹל, צָחוּק אֶחָד גָּדוֹל, אֲשֶׁר עוֹבְדִים עַל בְּנֵי אָדָם! וְאֵלוּ הַנוֹאֲפִים אֵינָם מִתְבַּיְשִׁים לומר אַחֲר־כֵּן פֶּל דְּבַר אֶסוּר. הַבְּחִירָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְדִי לְחַפְיָמָא. יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזְכָה כְּבָר לְפָקַח אֶת הָעֵינַיִם, אִם מִשָּׁה רַבְּנוּ אָמַר לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל: "וְלֹא גִתָּן הַגּוֹי" לָכֶם לֵב לְדַעַת וְעֵינַיִם לְרְאוֹת וְאֲזַנַיִם לְשָׁמַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אַחֲרֵי וְאוֹלָף אַתְּכֶם אַרְבַּעִים שָׁנָה בְּמִדְבָּר" וְגו', אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה ה':) אֵין אָדָם עוֹמֵד עַל דַּעַת רַבּוֹ, אֲלֵא אַחֲרֵי אַרְבַּעִים שָׁנָה, הִנֵּה חָלְפוּ אַרְבַּעִים שָׁנָה, שְׁאֲנִי עוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר, אִם עֲדִין אֵינְכֶם מְבִינִים, שְׁאֵין לִי שׁוּם כְּוִנוֹת, רַק בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דְּמִים מִנַּת חֵלְקִי, וְהִרְבָּה פְּעָמִים אָנִי מִתְחַרֵּט וְצוֹעֵק לְעַצְמִי: מִי בִקֵּשׁ מִמֶּנִּי אֶת כָּל הַקָּהֵלָה הַזֶּה?! מָה הֵייתִי צָרִיף אֶת כָּל הַצָּרָה הַזֹּאת וְכוּ?! אֲבָל לְבַסּוּף כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה שְׁכָרוֹף הַשָּׁם, יֵשׁ לָנוּ אֲנָשִׁים טוֹבִים, אֲבָרְכִים תְּמִימִים, יִרְאֵי הַשָּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, שֶׁהִקִּימוּ מִשְׁפָּחוֹת לְתַפְאֵרַת, זֶה נוֹתֵן לִי אֶת הַחַיִּים, וְלָכֵן אִם אַתֶּם נוֹתְנִים לִי אֶת הַנְּחִת, אָנִי רוֹצֶה לְשָׁמַע קוֹל שְׂמֵחָה, קוֹל חֶסֶד, קוֹל חֶתָּן וְכֵלָה, וְיַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיוּ רַק שְׂמֵחוֹת בֵּינֵינוּ, וְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, יִקַּח חֲבִילָה סְפָרִים וְיַפְיִץ בְּאוּמָן, וְלֹא יִתְבַּיֵּשׁ, זֶה הַתְּקוּן שְׁלוּ!

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה...

לַג תִּקְנֵד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי נְצִיבִים-וְיִלָּף, י"ח אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִהְיוּ.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אַתְּכֶם מְאֹד מְאֹד, שְׂתַעֲשׂוּ עִמִּי חֶסֶד, כִּי זֶה יוֹמִים שְׁאֲנִי חוֹלָה מִמָּה שְׂקָרָה בְּקָהֵלְתֵנוּ, שְׂיִגִיעַ לְמִצָּב כְּזֶה שֶׁל רִשְׁעוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְבַּיֵּשׁ אִיךָ קָרָה אֲצַלְנוּ דְּבַר כְּזֶה? שְׂיִגִיעוּ

עד כְּדֵי כָּךְ, אֲנִי מִמֶּשׁ חוֹלָה מְזֵה, וְתַכְף־וּמִיד יוֹם רֵאשׁוֹן אַחַר שְׁאַמְרָתִי אֶת הַדְרָשָׁה הַתְּעַלְפָתִי וַיִּשְׁנָתִי שְׁעֵתִים וַחֲצִי בְּעֶלְפוֹן, וְזֶה אַף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּרְאוּ לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם, כִּי לֹא צְרִיכִים לְהִגִּיעַ לְמִצַּב כְּזֶה, אֲנִי לֹא מְאַשִּׁים אֶת שְׁנֵיכֶם, וְלֹא מִצְדִּיק אֶת שְׁנֵיכֶם, אֲלֵא אֲנִי יוֹדֵעַ אִם לֹא נִגְמַר אֶת זֶה בְּכִי טוֹב, הַשֵּׁם יִשְׁמַר מֶה שְׁיִכּוֹל לְצַאת מְזֵה, וְלִכֵּן תִּקְנֶנוּ לוֹ כְּרִטִים עַל אוֹמֵן שְׁיִגִיעַ לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, כְּדֵי לְפַצּוֹת אוֹתוֹ, כִּי סוּף כָּל סוּף הוּא יֵצֵא חָבוּל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַמְּאַחַל לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לג תקנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נִצְבִים־וַיִּלָּךְ, י"ח אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מוֹדֶה לָכֶם, שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים יוֹם תְּפִלָּה לְנָשִׁים בְּיוֹם שְׁלִישִׁי, וְאֲנִי מְקַוֶּה שְׁגַם הַגְּבָרִים יַעֲשׂוּ יוֹם תְּפִלָּה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּרְאוּ לְהִתְרַחֵק מִמְּחַלְקַת וּמְרִיבוֹת, וּמִהַפְּאוֹת, כִּי אֵין זֶה דִּרְכֵנוּ כָּלֵל.

תַּעֲשׂוּ כָּל מֶה שְׁבִינְדְכֶם שְׁיִרְגַע הַמִּצַּב וְשִׁיחֶיהָ שְׁלוֹם.

מִפְּנֵי אֶפִיסַת כַּחֲזִי עֲכָשׁוּ אֶקְצֹר.

אֶקְנֶה שְׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי.

הַמְּאַחַל לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לג תקנו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִּים-וְיִלָּךְ, י"ח אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּם יְכוּלִים לְהַשְׁלִים, כִּי הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שְׁלֵא תִהְיֶה מַחְלָקֶת וּמְרִיבוֹת בְּקַהְלָה שְׁלֵנוּ, פְּשוֹט הַגְּעַתִּי לְאַפִּיסַת הַכּוֹחוֹת, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה אִתִּי חֶסֶד, וְתִרְאֶה לְהַשְׁפִּיעַ בְּבֵיתְכֶם בְּמִשְׁפָּחָה שְׂיִגְמַר בְּכִי טוֹב.

כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה ל', סִימָן יז): אֵין דְּבָר טוֹב וְאֵין שְׁלוֹם יוֹצֵא מִתּוֹךְ מְרִיבָה, קִיִן לֹא נִגַע בְּאַחֲיוּ אֱלָא מִתּוֹךְ מְרִיבָה; וְלָכֵן תִּשְׁתַּדֵּל מָאד לְהַרְגִיעַ אֶת הַמַּצָּב, וּכְדַאי לְקַנּוֹת לוֹ כְּרִטִיס לְנִסְעַ לְאוּמָן כְּדִי לְפַצּוֹת אוֹתוֹ, כִּי סוּף כָּל סוּף הוּא יוֹצֵא חַבּוּל וְכוּ', וְהִיא כְּפִסְעַ בֵּינוּ לְבֵין הַמּוֹת.

רַק חֲזוּק וְאַמֶץ, וְתִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם חֲמִשׁ דְּקוֹת, שְׁזֵה דְבָר גְּדוּל מָאד, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם דֶּךָ גְּמָרָא, אִם אֶפְשָׁר עִם רַשׁ"י וְתוֹסְפוֹת — אֵין לְמַעְלָה מְזֵה, כִּי זֶה אוֹר לְנִשְׁמָה, וְעַל-כָּל-פָּנִים אִם לֹא תוּכַל תִּלְמַד גְּמָרָא לְבַד, שְׁזֵה יִשְׁמְרָךְ מִהַכּוּל.

הַמֵּאחַל לְךָ שְׁנֵה טוֹבָה וּמִתּוֹקָה...

לג תקנו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִּים-וְיִלָּךְ, י"ח אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְהַשְׁלִים וְכוּ', וְאֵל תִּטַּר שְׁנֵאָה בְּלֵב כְּלָפְיוֹ, וְחָבַל שְׁזֵה יִקְרָה בֵּינָנוּ, וְלָכֵן רְאֵה לְהַשְׁקִיט אֶת הַרוּחוֹת, כִּי לֹא כְּדַאי לְהַבְעִיר אֶת הָאֵשׁ.

רָאָה לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמַגֵּן אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת:
שַׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית, חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, וּבִזְכוּת זֶה תִּהְיֶה לְךָ פְּרָנְסָה
בְּשִׁפְעוֹ.

הַמֵּאַחַח לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לַג תִּקְנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִים-וְיִלֶּךְ, י"ח אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מְאֹד, שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם
שִׁישְׁקֵט הָרִיב, כִּי לֹא מִתְאִים בְּקִהְלָתְנוּ שִׁיְהִיו מְרִיבוֹת וְהַכְּאוֹת
וְחִבְלוֹת, וְלִכֵּן רָאָה לְהִשְׁקִיט אֶת הַמַּצֵּב, וּבִזְכוּת הַשְּׁלוֹם גִּזְכָּה
לְגֵאֵלָה הַעֲתִידָה.

נָא וְנָא רָאָה לְקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה, רַק לְהַמְשִׁיךְ אֶת
עֲצָמְךָ אַחֵר הַשְּׁלוֹם, כִּי לֹא כְּדַאי לְרִיב בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֶּן. כִּי כְּבָר
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה ל', סִימָן יז): אֵין דְּבָר טוֹב
וְאֵין שְׁלוֹם יוֹצֵא מִתּוֹךְ מְרִיבָה, קִיֵּן לֹא נִגַע בְּאַחִיו אֱלָא מִתּוֹךְ
מְרִיבָה; אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, וְכָךְ
יִשְׁקֵט הַכֹּל.

הַמֵּאַחַח לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לַג תִּקְנֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִים-וְיִלֶּךְ, י"ח אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֹא כְּדַאי לְהִתְגַּרוֹת יוֹתֵר אֶתּוֹ,
וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לֹא לְלַכֵּת סְמוּךְ לוֹ, כְּדֵי שְׁלֹא יִקְרָה

עֵט בְּנַחֵל לַג תְּקַס — לַג תְּקַס אֲשֶׁר

עוֹד פַּעַם מְקַרְהָ לֹא נָעִים שְׁקַרְהָ, כִּי זֶה מִמֶּשׁ פְּקוּחַ נֶפֶשׁ, אֲנִי מֵאֵד
מְקַנְהָ שְׁתַּצִּית אוֹתִי.

רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמַגֵּן דִּיקָא בְּכָל יוֹם, וְזֶה
יָבִיא לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַע, וְכֵן תִּשְׁמַר לֹא לַגַּע בַּפְּאוֹת וּבִזְקָן שְׁלֶךְ,
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכֶּה עוֹד מֵעַט לְהִיּוֹת אָבָא.

מַה טוֹב וּמַה נָּעִים אִם תִּבְרַח בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פָּנִים שְׁעָה אוֹ
שְׁעָתִים בְּפוֹלֵל, וְאִז חַיִּים חַדְשִׁים תִּרְגִּישׁ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לַג תְּקַס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִּים-וְיִלְךְ, י"ח אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּהְיֶה וְתִרְנֶן וְתִמְחַל לָהֶם, וְהֵם
יִקְנוּ לְךָ כְּרֻטִים לְאוֹמֵן שְׁתִּהְיֶה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר לְךָ, בְּזִכּוֹת שְׁתִּהְיֶה וְתִרְנֶן וְתִמְחַל לָהֶם, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִהְיֶה
וְתִרְנֶן גַּם לְךָ, וְיִמְחַל גַּם לְךָ.

רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדִים, וְתַעֲזוֹב כְּבָר אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת, וְזִכֹּר
שְׂאֵתָה כַּהֵן, וְאֵתָה צְרִיף לְבָרְךָ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְלֹא, חַס וְשְׁלוֹם,
לְקַלֵּל. וְלִכֵּן תִּחְזִיק בְּבִרְכָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְבָרְךָ אוֹתְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לַג תְּקַסָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִּים-וְיִלְךְ, ח"י אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּיָדָי זֶה דְּבַר נְחוּץ מְאֹד לַעֲשׂוֹת מִחֵר יוֹם תְּפִלָּה, כִּי אֲנִי נִמְצָא
בְּצָרָה גְדוֹלָה מְאֹד מִבֵּית וּמִבְּפָנַי, וַיֵּשׁ עָלַי מַחְלָקֶת וּמְרִיבוֹת וְכוּ'
וְכוּ', עוֹבֵר עָלַי צָרוֹת וְחוּבוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּמִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ הַצָּרוֹת
מִתְגַּבְּרוֹת וּמִתְחַזְּקוֹת עָלַי יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מֶה יֵלֵד יוֹם,
וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי הַנָּשִׁים שֶׁקָּבְעוּ מִחֵר יוֹם תְּפִלָּה, וְתִשְׁכִּיר לָהֶם אֶת
הָאוֹלָם, וְתִתְּנֶנָּה אִתָּם שֶׁהֵם יִנְקוּ.

וּמִי יִתֵּן, שְׂגִם הַגְּבָרִים יַעֲשׂוּ יוֹם תְּפִלָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תקסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדָּר נִצְבִּים-וְיִלָּךְ, י"ח אָלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹ, וְאֲנִי מוֹדֶה לָךְ מְאֹד מְאֹד
עַל זֶה שְׂאֵת מְאֻרְגָּנֶת שִׁיְהִיָּה מִחֵר יוֹם תְּפִלָּה, כִּי בְּאִמַּת אֲנִי נִמְצָא
בְּצָרָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שִׁשְׁתַּתֵּף בְּיוֹם תְּפִלָּה מִחֵר,
וְתִשׂוֹאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי
שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם שֶׁתְּצַלִּיחוּ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּקַסֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי נִצְבִים-וַיִּלָּךְ, י"ח אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע שְׂאֲתֵם מְאַרְגְּנוֹת מְחַר יוֹם תְּפִלָּה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִמְתְּקוּ כָּל הַדִּינִים מִמֶּנִּי, וּמַעַל בְּנֵי בֵיתִי, כִּי עוֹבֵר עָלֵינוּ צְרוּת וַיְסוּרִים, אָשׁר לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר, וְאֲנִי צָרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים עָלֵינוּ, וְלִכְן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁתְּבוֹא מְחַר לְיוֹם הַתְּפִלָּה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזוּב אוֹתָךְ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּקַסֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי נִצְבִים-וַיִּלָּךְ, י"ח אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כָּל הַצְּרוּת שְׁעוֹבְרוֹת עַל הָאָדָם, זֶה רַק מִחֲמַת שִׂמְחָה, כְּשֶׁאָדָם בְּשִׂמְחָה, אֲזוּ נִתְרַחֵב לוֹ הַמִּחִין. תִּדְעַ לְךָ, שְׂיֵשׁ לְךָ כַּחוֹת עֲצוּמִים מָאֵד, אֲבָל אֲתָה לֹא מְנַצֵּל אֶת זֶה, אֲנִי כְּתִבְתִּי לְךָ כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים, וְכֵן דִּבַּרְתִּי אֶתְךָ וְכוּ', שֶׁכִּדְאִי לְךָ לְהִתְמַקְּד עִם הַנֶּעַר, שְׁלַעַת עֲתָה הֵם רַחוּקִים מִקְּיוֹם הַמְּצוּוֹת, הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל, וְתִשְׁחַק אֲתֵם בְּדוּרְגָל וְתִקְרַב אוֹתֵם, כִּי אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת זְכוּתְךָ בְּשָׂמִים.

נָא וְנָא תִלְמַד בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְאִם תּוּכַל גַּם עִם רַש"י וְתוֹסְפוֹת — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְאִם לֹא, עַל-כָּל-פָּנִים תִּלְמַד דָּף

גְּמָרָא אַחַד, כִּי גְמָרָא שׁוֹרְפָת אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרָא הָאָדָם עַל-יַדֵּי עוֹנוֹתָיו.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְעַל-יַדֵּיזָה תִּרְאֶה נְסִים וּנְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּקֵסָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נְצִיבִים-וַיִּלָּךְ, י"ח אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהַתְּחַזֵּק לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתַּהֲיֶה לָכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם בִּיבְנֵי אֵל, וְהַשְׂכִּינָה תַּהֲיֶה בְּבֵיתְכֶם תְּמִיד.

מְאֹד מְאֹד תְּכַבְּדֵי אֶת בְּעַלְיָךְ, וְגַם אֶת הַהוֹרִים שְׁלָךְ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיַהֲיֶה שְׁלוֹם-בַּיִת אֲצִלְכֶם.

רְאֵי לְהַתְּבוֹדֵד לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מַה שְּׂאֵת צְרִיכָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע אֶת תַּפְּלָתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּקֵסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נְצִיבִים-וַיִּלָּךְ, י"ח אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רק חזק ואמץ, ואל תפל בדעתך כלל, ראה ללמד בכל יום דף גמרא עם פרוש רש"י ותוספות, ואם אתה לא יכול, על-כל-פנים גמרא לבד, כי זה מאד מאד נחוץ לטהר את נפשך מכל מיני חלולים.

ראה להתבודד בכל יום אליו יתברך על-כל-פנים חמש דקות, ותספר לו יתברך כל מה שעובר עליך בגשמיות וברוחניות, כי אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה גורם בכל העולמות, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תקסז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נצבים ויגלה, י"ח אלול ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אף ... נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ראה לדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע אשר כל מה שעובר על האדם, זה הכל ממנו יתברך, ואם האדם היה מדבק את עצמו אף הקדוש-ברוך-הוא, אז כל החיים שלו היו חיים אחרים לגמרי, ולכן אל תהיה בטלן, וראה רק להמשיך את עצמך אף השמחה.

ראה להתבודד עמו יתברך, ותדבר עמו יתברך על-כל-פנים חמש דקות, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ולשער כלל.

ראה ללמד בכל יום דף גמרא עם פרוש רש"י ותוספות, ואם לא תוכל על-כל-פנים תלמד דף גמרא לבד, כי זה מגן מכל הקלפות, ואשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

הַעֲקֹר תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה וְתִתְחַזֵּק, וְתִתְרַחֵב לָךְ דַּעְתְּךָ, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תקסח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נֹצְבִים-וְיִלָּךְ, י"ח אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו נֹצַח.

בְּאֵתִי לְבָרְךָ אֶתְכֶם בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבִבִית, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה קָשֶׁר בְּבִנְיָן עֲדֵי עַד, וְהַשְׂכִּינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְתִכְבְּדוּ וְתִיַקְרוּ זֶה אֶת זֶה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תקסט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נֹצְבִים-וְיִלָּךְ, י"ח אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תִּתְחַיֶּה. לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתַעֲשֵׂי כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים בְּעוֹלָם שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם, וְהַעֲקֹר שְׂתִּהְיֶה אֲוִירָה שֶׁל שִׁמְחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ תָּמִיד.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדְבְּרֵי עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי דְבַר זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי כְּשֶׁאֲשֶׁה מִתְפַּלֵּלֶת אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הִיא גוֹרְמַת שְׂעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה, כִּי אֲצֵל הָאֲשֶׁה הַדְּמַעוֹת מְצוּיּוֹת, וְלִכֵּן

אָשֶׁר לַג תִּקַּע — לַג תִּקְעָא בְּנַחַל פּה

תִּרְאִי לְבָכוֹת אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן אֶל הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא אֶת כָּל מַה שְּׂאֵת צְרִיכָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאִי נִסִּים וּנְגִלִים
שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּקַּע.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נֹצְבִים-וַיִּלָּךְ, י"ח אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּלַּךְ עִם הַבְּחוּרִים בְּיַד רַכָּה,
שְׂמַאל הַדוּחָה וְיִמִּין מְקַרְבָּת, הַעֲקֵר צְרִיכִים רַק לְרַחֵם עַל נַשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ הַצְלָחָה גְּדוּלָה בְּכָל מַה שְּׂבִיבְךָ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּקְעָא.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נֹצְבִים-וַיִּלָּךְ, י"ח אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטוֹב
מִמָּךְ.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שְׂיֵשׁ לִי, שְׂאֵתָה
מִתְמִיד בְּלַמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, סוּף כָּל סוּף זֶה מַה שְׂיִשְׁאֵר מֵאַתְּנוּ,
וְאֲנִי מֵאֵד מְקַנְיָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבִקְרוּב מֵאֵד תִּהְיֶה אָדָם
הַשָּׁלֵם, וְיִשְׁלַם דַּעְתָּךְ וּמַחְךָ, וְתִהְיֶה דְּבוּק תְּמִיד בּוֹ יִתְבַּרַךְ.

הַעֲקֵר רְאֵה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרַךְ מְדֵי פַעַם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְכַכָּה
יִצְטַרֵף בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם שְׂעֵה שְׁלֵמָה, כִּי בְּאַמַּת עוֹבֵר עַל כָּל אַחַד צְרוֹת
וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, אֶלֶּא עַל-יְדֵי

תִּפְלֶה וְהַתְּבוּדוֹת, שְׁאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְשִׁיחַ
וּמְסַפֵּר אֶת כָּל מַה שֵּׁישׁ בְּלִבּוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזַק בְּזֶה,
וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזַק בְּלִמּוּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא וּמְדַרְשׁ, וְהִלְכָה
בְּכָל יוֹם, וְאִפְלוּ קִצָּת דְּקִצָּת, אָבֵל שְׁלֵא יִחְסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד
מִהַלְמוּדִים הָאֵלֶּה, וְאִז תִּמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ אוֹר הָאֵינן סוּף בְּרוּךְ הוּא.

אִתָּה צְרִיף לְדַעַת, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים, בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט, וְכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם זֶה הַכֹּל
בְּחֻשְׁבוֹן צִדְקָה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַנֵּס בְּעֲצָמוֹ אֶת אֲמוּנַת הַהִשְׁגָּחָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תקעב.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי נִצְבִים-וְיִלָּךְ, י"ח אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ, כִּי זֶה כַּמָּה שָׁנִים שְׁלֵא רְאִיתִי אֶת כְּתִיבַת יָדְךָ, וְאֲנִי זוֹכֵר שְׁלֵא
עָבַר שָׁבוּעַ שְׁלֵא כְּתִבְתָּ לִי מִכְתָּבִים, וּפְתָאִם הַפְּסָקָתְךָ, וְלִכֵּן כְּשֶׁכְּתִבְתָּ
לִי, מֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתַדַּע, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט, וְכָל
דָּבָר שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת — הַכֹּל מִמְּנוֹ
יִתְבַּרֵךְ.

רְאֵה לְהַתְּבוּדָה בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת,
כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ — זֶה הַצְּלָחָה גְּזָחִית,
הַצְּלָחָה כְּזוֹ שֶׁאֵינָן לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

אָשֶׁר מִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא רַש"י וְתוֹסְפוֹת, שְׂאֵז
מֵאִיר עַל נַפְשׁוֹ אֹר וְזִיו וְחַיִּית וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, אָשֶׁר
לוֹ בָּזָה וְאָשֶׁר לוֹ בָּבָא!

אֲנִי מְקַנֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן.
הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּקַעַג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נְצִיכִים-וְיִלָּךְ, י"ח אָלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְבָרֵךְ אוֹתְךָ, וְתִרְוֵי רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכָל
יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַעֲקֵר תִּרְאֵי לְעוֹדֵד וּלְחֹזֵק וּלְשִׂמְחָה אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְעַל-יַדֵּי-נָחָה גַם לָךְ תִּהְיֶה שְׂמִיחָה, כִּי מִי שְׂמֵשֶׁמֶח אֶת אַחֵרִים, גַּם לוֹ
נִמְשַׁכֵּת שְׂמִיחָה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּקַעַד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נְצִיכִים-וְיִלָּךְ, ח"י אָלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵי יוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶל"ב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶל"ב",
הַיְוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

לְאוֹר מַה שְׂקָרָה בְּקַהְלָתֵנוּ, רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שְׁתַּעֲשׂוּ בְיוֹם
שְׁלִישֵׁי אַחַר הַצָּהָרִים בְּעַת שְׂאֲתָם אוֹמְרִים סְלִיחוֹת וּמִתְפַּלְלִים

מְנַחָה, גַּם-כֵּן לֹמֵר בְּיַחַד כְּמָה מְזַמְּרֵי תְהִלִּים, אִם אֶפְשֶׁר כֹּל
הַקְּהֵלָה בְּיַחַד, כִּי אִם קוֹרָה בְּיַגִּינוּ מְרִיבוֹת וְכוּ', כְּלָנוּ חַיִּבִים, וְכֵן
אֲבָקֵשׁ מְאֹד שְׁכָל אֶחָד יִשְׁתַּתֵּף בְּיוֹם הַתְּפִלָּה, וְיִתְבַּקְּשׁוּ הַרְבֵּה עֲבוּרֵי,
שְׂאֵזֶכֶה לְהַגִּיעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי מֵאֵז שְׁקָרָה
הַמְּקָרָה הַמְזוּעָזֵעַ, אֲנִי פָּשׁוּט חוֹלָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת
כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁיִשְׁתַּתֵּף בַּתְּפִלָּה, וְיִבְקֵשׁ עָלַי. וְכֵן אֲנִי
מְאֹד מְבַקֵּשׁ, שְׁתַּעֲשׂוּ שְׁלוֹם בְּיַנִּיכֵם, וְתִמְחַלּוּ אֶחָד לְשָׁנִי, וְלִמְעַן
טוֹבֵת קְהֵלָתֵנוּ לְהַמְשִׁיךְ לַקְּנוֹת בְּמַכְלֵת רַק אֲצַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הֵן
אֲצַל מְשַׁפְּחֵת ... וְהֵן אֲצַל מְשַׁפְּחֵת ... וְאִם אֲנַחְנוּ נִמְחַל אֶחָד לְשָׁנִי,
אֵז גַּם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לָנוּ.

תאמרו בצבור את אלו המזמורים:

יג, לא, לח, נא, ע, עט, קב, קל, קלג, קמב.

המאחל לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לג תקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְצִיבִים-וְיִלָּה, י"ט אָלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּכְבֹר כְּתַבְּתִי לְךָ בְּבִקְרוֹ, שְׂאֲנִי רוֹצֶה
שְׁהֵנָשִׁים יִכְנָסוּ לְאוּלָם לְיוֹם תְּפִלָּה, וְהֵן הָיוּ צְרִיכוֹת לְעַמֵּד בַּחוּץ
בְּשֵׁמֶשׁ, הָרִי כְּתַבְּתִי לְךָ, שְׁהֵנָשִׁים הַבְּטִיחוּ שֶׁהֵן תִּגְנָנָה, וְלִכֵּן אֲנִי
מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, יַעַן שְׂאִין לְהַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ מְקוֹם לְהִתְקַבֵּץ
יַחַד, תִּתֵּן לָהֶם רְשׁוּת לְהִכְנָס בְּאוּלָם הַשְּׂמֻחוֹת, וְכִלֵּן מְבַטְיחוֹת
לְנִקּוֹת אַחֲרֵיהֶן.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֶד הַכִּי טוֹב.

אֲנִי צָרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים, שְׁיִהְיֶה לִי כַח לְעֵבֹר עַל הַכֹּל.

המאחל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תקעו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים-וילך, י"ט אלול ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אָל ... גרו ויאר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך בַּיְתֵר שְׂאת וּבַיְתֵר עֲזוּ, ושום דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם לא יוכל לשבר אותך.

מה ששאלת איפה כתוב בשלחן ערוך ענין התבודדות? (עין שלחן ערוך, ארח חיים, סימן צח, סעיף א'): המתפלל צריך שיכון בלבו פרוש המלות שמוציא בשפתיו, ויחשב כאלו שכונה כנגדו, ויסיר כל המחשבות הטורדות אותו, עד שתשאר מחשבתו וכונתו זכה בתפלתו, ויחשב כאלו הנה מדבר לפני מֶלֶךְ בְּשֵׁר וְדָם, והנה מסדר דבריו ומכונן בהם יפה לבל יפשל, קל וחקר לפני מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שהוא חוקר כל המחשבות, וכך היו עושים חסידים ואנשי מעשה, שהיו מתבודדים ומכוננים בתפלתם, עד שהיו מגיעים להתפשטות הגשמיות ולהתגברות כח השכלי, עד שהיו מגיעים קרוב למעלת הנבואה, ואם תבא לו מחשבה אחרת בתוך התפלה - ישתק, עד שתתבטל המחשבה, וצריך שיחשב בדברים המכניעים הלב ומכוננים אותו לאביו שבשמים, ולא יחשב בדברים שיש בהם קלות ראש. עין שם.

אין מלים בפני להודות לך על כל החסד שעשית עמדי כל השנה, שהשגת לי המון ספרים, ובזכות זה יעור לך הקדוש-ברוך-הוא, שגם אתה תוכל ללמד בהרחבת הדעת.

המאחל לך שנה טובה ומתוקה...

לג תקעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְצִיבִים וְיֹלֵךְ, י"ט אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל פְּלִלְיוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! שְׁתַּעֲשׂוּ עִמִּי חֶסֶד,
וּתְחַזְּקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזֹק, וְאִם כָּבֹד
קָרָה מֵה שְׂקָרָה וְכוּ', וְהַכֹּל הַסֵּתֶדֶר עַל צֶד הַכִּי טוֹב, לְמַה שְׁתִּמְשִׁיכוּ
קִנְיָה וְשִׁנְאָה בֵּין אֶחָד לַשֵּׁנִי, הַרִי בְּזֵה שְׂאֵתֶם רְבִים בֵּינֵיכֶם, אוֹ
מְקַנְאִים אֶחָד בַּשֵּׁנִי, וְרוֹצִים לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים, בְּזֵה אֵתֶם הוֹרְסִים לִי
אֶת הַבְּרִיאוֹת, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, כִּי זֶה לִי חֲמֹשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה, שְׂאֵנִי
מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי לְהַקִּים קַהֲלָה, וּתְהִלָּה לְאֵל, הַצְּלַחְתִּי, עַל אֶף
שֶׁהִסְמַ"ךְ-מ"ם עָשָׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת בְּעוֹלָם לְשִׁבְרֵי אוֹתָנוּ וְלֹא
הַצְּלִיחַ, וְעַכְשָׁו אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהוּא בָּא מִבְּפָנִים.

וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, בְּאוֹ
וּנְתַאֲחֵד יַחַד, וְנֵאֱהָב אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי. וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל
אֶחָד וְאֶחָד, שְׂיִקְנֶה אֶצְל "סוֹפֵר בְּרֶסֶלֶב" מְשַׁפְּחַת ... וְכֵן אֶצְל "מִינֵי
בְּרֶסֶלֶב", מְשַׁפְּחַת ... הַמְּחִיר אֶצְלֶם זוֹל מְאֹד, כְּאֲשֶׁר תִּבְחָנוּ, וְזֶה
רְצוֹנִי, וְאֶף אֶחָד שֶׁלֹּא יִגִּיד פְּשָׁטִים בְּדַבְּרֵי, אֲנִי רוֹצֶה שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם
וְאֱהָבָה בֵּין כְּלָכֶם, וְרַק כִּף נְצִלְיִח לְהַתְגַּבֵּר עַל שׁוֹנְאֵינוּ וּמְתַנְגְּדֵינוּ
מִבְּחוּץ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תקעה.

בעזרת השם ותפלה, יום רביעי לסדר נצבים ויגלה, כ' אלול ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך, שאל תגלה ותפרסם אותי, ואל תגביה אותי יותר מדי, כי זה רק יגרם להכפשת שמי, כי ראיתי במשך ארבעים שנה שאני עוסק בצרכי צבור, כל מי שהגביה אותי יותר, אחר-כך השפיל אותי יותר, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך: "אל תגביה יותר מדי, כדי שלא תצטרך להשפיל אותי אחר-כך יותר מדי". אין בי שום מעלה כלל, רק זכות אחת שאני עוסק זה ארבעים שנה - להפיץ את אור רבנו ז"ל בכל העולם כלו, ולקרוב את כל עם ישראל לדרכו, ובשביל זה כל החצים של הסמ"ך-מ"ם נכנסים בי, על-כן אני מאד מאד מבקש אותך להרגיע את הרוחות, ולשמר מ"פן יהרסו", כי רבוי אור גורם שבירת הכלים.

הייתי מאד מבקש אותך, שיעד אחר ראש השנה זה סף הכל שבווע עד שנוסעים, שלא תפגס בעמות עם ... גרו יאיר, והעצה הכי טובה, לא להפגס בנפוחים, ומה גם שאני רוצה שהבחורים לעת עתה יהיו תחת פקוחו, כי אין לנו עכשו רק ארבעה-עשר בחורים, כי שלשה בחורים שובבים שעושים הזקות הוצאתי, וכמה הורים שבניהם מיכנאל מתלוננים אלי שבניהם מסתובבים על ההרים סתם כך וזורקים אבנים, ולכן אני רוצה שעכשו הכל יהיה תחת פקוחו האישי של ... כי רק הוא מבין את השפה של הבחורים, אני מקנה שתעשה את רצוני, והכל ירגע.

המאחל לך שנה טובה ומתוקה...

לַג תִּקְעֵט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר נִצְבִים-וַיִּלָּךְ, כ' אֱלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

מְאֹד רְצִיתִי, שְׂאֵתָה תִהְיֶה הָרֹאשׁ יְשִׁיבָה שֶׁל יְשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֹמֹה", כִּי הֵם הַתְּלַמִּידִים שְׂיוֹצָאִים מִכַּתַּת הָרֵב ... נְרוֹ יְאִיר, וּכְבֹר אֵין בְּדַעְתִּי לְקַחַת יוֹתֵר בַּחֲוִרִים מִשְׂמָה לְפָה, לְכֵן אֲנִי רוֹצֶה לְחַזֵּק אֶת הַיְשִׁיבָה הַקְּטָנָה, שְׂתִהְיֶה יְשִׁיבָה לְתַפְאֶרֶת וְכוּ', שְׁלוֹמִידִים בְּהַתְּמָדָה, בְּעִמְקוֹת וּבְכִקִּיאוֹת, גְּמָרָא וְהַלְכָה, וְאֲנִי חוֹשֵׁב שְׂאֵתָה הָאִישׁ הַמִּתְאִים לָזֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לַג תִּקְפ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר נִצְבִים-וַיִּלָּךְ, כ' אֱלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶל"ב, תְּלַמִּידֵי "הַיִּבְל-הַקְּדוֹשׁ" דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַנּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ שְׁבוּעַ לְפָנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לְפָנֵי יוֹם הַדִּין, שְׂדָנִים אֶת כָּל הָאָדָם עַל הָעֵבֶר וְעַל הָעֵתִיד, הָעֵתִיד שֶׁל הָאָדָם הוֹלֵךְ כְּפִי הָעֵבֶר, אִם חֵס וְשְׁלוֹם, יֵשׁ לְאָדָם עֵבֶר לֹא כָּל-כֶּף גַּעִים, וּמִכָּל שְׂפֵן שְׂעֵבֶר עַל רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵינוֹ מִתְחַרֵּט, בְּוֹדָאֵי שְׂגָם עֵתִידוֹ מְעַרְפֵּל, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (בְּרִכוֹת יב:): לֹא עֵבִיד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דִּינָא בְּלֹא דִּינָא, כָּל דְּבַר הוּא בְּחֻשְׁבוֹן צְדָק, מֵה שְׂאָדָם מְקַבֵּל, זֶה מִפְּנֵי שְׂעֵשָׂה אוֹתוֹ דְּבַר, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים

בְּאֲבוֹת (ב, ו): עַל דְּאִטְפַּת אֲטַפּוּף וְסוּף מְטִיפִיף יִטּוּפוּן; אִם מְצִיָּקִים וּמְצָרִים לָךְ, סִימָן שְׁגָם אֶתָּה עֲשִׂית דְּבָר זֶה, וּלְבִסוּף אֶתָּה מְקַבֵּל חֲזָרָה, וּלְבִסוּף אֵלּוּ שְׁמֻצִיקִים לָךְ יִקְבְּלוּ עֲנָשָׁם. וְהִנֵּה אָנוּ בְּחֹדֶשׁ שֶׁל חֲזָרָה בְּתִשְׁבֻּבָה, וְהִנֵּה אָנוּ עוֹמְדִים בְּשִׁבְעֵי הָאֲחֵרוֹן קֶדֶם רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעֲלִינוּ לְהִתְבּוֹנֵן הֵיטֵב הֵיטֵב מָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְתַקֵּן. כְּתוּב בְּזִהָר (חֶלֶק א' קכט): בְּשַׁעֲתָא חֲדָא, בְּרַגְעָא חֲדָא, אָדָם יְכוּל לַעֲשׂוֹת תִּשְׁבֻּבָה. בְּשַׁעָה אַחַת אִם מְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ מֵהַיּוֹם וְהַלְּאָה הוּא מִשְׁתַּתְּנָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ. כִּי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ אָב הַרְחֻמָּן, כְּמוֹ-כֵן בְּרַגְעָא חֲדָא, בְּאוֹתוֹ רִגַע שְׁאָדָם בָּא לְיַדִּי הַחֲלָטָה שְׁמַתְחַרְט עַל הָעֵבֶר, וּמַעֲכָשׁוּ מְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, אִינוּ זֶז מִשָּׁם עַד שְׁמוֹחֲלִים לוֹ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֻמָּן, וּמְצַפֶּה שְׁאָדָם יִחְזוֹר בְּתִשְׁבֻּבָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אִינוּ רוֹצֵה לְרֹאוֹת בְּסִבָּל שְׁלָנוּ, וְאִם אָנוּ סוֹבְלִים סִבָּל בְּמִכְרַח הוּא שְׁרָצוֹנוּ יִתְבַּרֵךְ שֶׁנְּשׁוּב בְּתִשְׁבֻּבָה, כְּמֵאמָרָם ו"ל (מְנַחוֹת נג): לְמָה זִית אִינוּ מוֹצִיא שְׁמָנוּ, אֶלָּא עַל-יַדִּי כְּתִית, כִּף יִשְׂרָאֵל אֵינָם שָׁבִים בְּתִשְׁבֻּבָה אֶלָּא עַל-יַדִּי יִסּוּרִים; אָדָם סוֹבֵל יִסּוּרִים מֵעֲצָמוֹ, מֵאֲשֶׁתּוֹ, מִיִּלְדִּיו, מְקָרוּבִים וּרְחוּקִים, וְהַכֹּל כְּדִי שִׁישׁוּב בְּתִשְׁבֻּבָה שְׁלָמָה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יֹאמֵר לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה, כִּי הוּא יִתְבַּרֵךְ רוֹצֵה וְדוּי דְּבָרִים, אֶצְלוּ יִתְבַּרֵךְ מְאֹד חָשׁוּב כְּשִׁיהוּדִי מְסַפֵּר לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל אֲשֶׁר מַעֲיֵק לוֹ וּמַצְעֵר אוֹתוֹ. וּכְמֵאמָרָם ו"ל (סִפְרֵי בְּחֻקֵּי, פָּרָשָׁה ח'): בְּשַׁעָה שְׁמַתוּדִים מִיָּד אָנִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לְאָדָם שְׁמַתוּדָה עַל חֲטָאֵיו, שְׁנֵה כָּלֵל הַיְּהוּדִיִּים שְׁאָנוּ מְתוּדִים בְּכָל יוֹם בְּבִקְרָ קֶדֶם שְׁנוּפְלִים נְפִילַת אַפִּים, שְׁאָז אָדָם בָּא לְבִטּוּל אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ-כֵן אָדָם קֶדֶם שְׁהוֹלֵף לִישָׁן מְתוּדָה, וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה קֶדֶם רֹאשׁ הַשָּׁנָה וּבַעֲשֶׂרֶת יְמֵי תִשְׁבֻּבָה וּבִיּוֹם כְּפוּר מְתוּדִים וְאוֹמְרִים: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תְּסַלַח לִי, וְכֵן צְרִיף לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מֵהַזִּילַת, אוֹמֵר רְבוּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מִהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כה): מָה הוּא הַיֵּצֵר הָרַע? שְׁשׁוּבֵר אֶת הָאָדָם, וּמְכַנֵּס אוֹתוֹ בְּדַכָּאוֹן, בְּצָרוֹת וּבִיְסוּרִים, שְׁמְכַנֵּסוֹ בְּמַעֲרַבְלַת עַד שְׁאִינוּ יוֹדַע אֵיךְ לְצַאת מִזֶּה, זֶה הַדְּמִיוֹן, הַיֵּצֵר הָרַע זֶה כַּח הַמְדַמָּה, אָדָם חֵי עִם דְּמִיוֹן גְּדוֹל, וְהַדְּמִיוֹן הוֹרֵס אֶת הָאָדָם, אוֹמֵר רְבוּנוּ ו"ל: אָדָם צְרִיף לְהַגִּיעַ

למדרגה כזו, שלא ירצה שום רצון אחר רק את הקדוש-ברוך-הוא, ודבר זה אף אחד אינו יכול להבין, כי מי יכול להבין מה שקורה אצל הזולת, הלא הדמיון הורס את האדם, עד שתמיד מתבונן על השני כאלו להוא יש יותר ממנו, או שלועג ומזלזל בשני, למה בכלל להסתפל על הזולת?! כל צדיק יש לו שביל שלו, אומרים חכמינו הקדושים, ולכן למה צריך אדם להתבלבל מאחרים?! אל תסתפל על שום ברירה שבעולם, אז תהיה הכי מצלח בחייה. אלא כח המדמה הוא אשר הורס את האדם, עד שכל אחד ואחד חושב שלשני הולך יותר טוב ממנו, או הוא מצלח יותר ממנו, או שמסתפל בעין רעה על הזולת, וכך ממרמר לעצמו ולאחרים את החיים, אומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן קג): כל צדיק יש לו עבודה שצדיק אחר גדול ממנו אינו יכול לעשות עבודתו, ולכן למה להתבלבל מאחרים, אין זאת אלא כח המדמה שמטעה את האדם, ישנם החיים עם דמיון חזק כל-כך, שרואים את הדמיון בעיניהם, וזה בא מחמת שמחם כפגוז, כמו שמוכא בזהר, שמח האדם הוא כפגוז, בפנים יש פרי, ומבחוץ הוא קלפה חזקה, וכן הוא המח שמדמה לעצמו דמיונות על אחרים, ועקר הצרה שאדם נכנס כל-כך בדמיון, ומדבר מהדמיונות, עד שחי עם הדמיון, כדגמת האגדה המספרת, שערכי רוצה לישן בשדה, וילדיו מפריעים את שנתו, אזי אומר להם: אתם פה מסתוכבים, ואינכם עושים מאומה, והנה בשער שכם מחלקים תאנים בחנם. ותכף כששמעו דבורים אלו — רצו לשם וכו' והניחו לו. והנה יש לאב מנוחה, ומנסה להרדם, אף אינו יכול לישן, כי דמיונו עמל חזק וחושב: איך אני שוכב פה כשבשער שכם מחלקים תאנים בחנם, וקם ורץ לשם... וכן קורה עם כל אחד מאתנו, מי שיש לו מח קטן כפגוז, הוא מדבר שטיות והבלים, והדמיון עובד עליו כל-כך עד שרואה את הדמיון במוחש לנגד עיניו, ומספן חי כל-כך בדמיונו, שבטוח שהתממש הדמיון, ולבסוף רואה שמאומה לא נעשה כלל.

ולכן יצן שאנו עתה בשבוע האחרון של השנה, עלינו לפשפש במעשינו בעקרי מצוות שכל התורה תלויה בזה, ואם לא נתקן את

זאת, אִז חָבַל לָנוּ עַל הַזְּמַן, חָבַל עַל הַיְגִיעָה וְהַטְרָחָה, שָׁנָה זוֹ עָבַר עַל עַם יִשְׂרָאֵל שָׁנָה קָשָׁה, כָּל-כֶּף הַרְבֵּה אֲסוּנוֹת, טְרַגְדִּיּוֹת, הַרוּגִים וּפְצוּעִים, וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת יג.): גְּזֵרוֹת אַחֲרוֹנוֹת מְשַׁכְּכוֹת רֵאשׁוֹנוֹת, מַפְגוּעַ לְפַגּוּעַ שׁוֹכְחִים וְכוּ', וְאִין אִישׁ יוֹדֵעַ מַה מְצַפֶּה לוֹ וְלִקְרוּבָיו, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲבָל הַדְּמִיוֹן שֶׁל הָאָדָם עוֹבֵד וְאוֹמֵר לוֹ: אֲנִי לֹא בָרַשִׁימָה, אוֹתִי לֹא מִחֲפָשִׁים, וְכֵךְ כָּל אֶחָד אֲדִישׁ וְלֹא אֲכַפֵּת לוֹ מְאוּמָה.

וְלָכֵן מֵאַחַר שֶׁאָנוּ עוֹמְדִים עַל סֵף גְּמַר הַשָּׁנָה, עָלִינוּ לְפִשְׁפֹּשׁ בְּמַעֲשֵׂינוּ. הָאֶרֶץ הַקְדוּשׁ אוֹמֵר: שׁוֹפֵר רֵאשֵׁי תְבוֹת: שִׁרְשׁ פִּיֹּרָה רֵ'אשׁ וְלַעֲנָה, אוֹמֵר עַל זֶה רֵשׁ"י: שִׁרְשׁ — מְגִדֵּל עָשָׁב מֵר כְּגִידִים, כְּלוֹמֵר מִפְּרָה וּמִרְבֵּה רִשַׁע בְּקִרְבָּנוּ. הֵינּוּ הַשׁוֹפֵר צְרִיף לְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְנִקּוֹת אוֹתָנוּ מִהַעֲשֵׁב מֵר כְּגִידִים, שֶׁמִּפְּרָה וּמִרְבֵּה רִשַׁע בְּקִרְבָּנוּ. הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן יֵשׁ אֲצֵל הָאָדָם רִשָּׁעוֹת, רַע. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (אִיּוֹב יד, יב): "אָדָם פָּרָא יוֹלֵד", הוּא נוֹלֵד פָּרָא אָדָם, כְּחַיָּה טוֹרֶפֶת, אֲבָל אָדָם צְרִיף לְעַבֵּד עַל עֲצָמוֹ וְלִנְקוֹת עֲצָמוֹ מִכָּל הַרַע וְהַמַּדּוֹת רַעוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, לְזֹאת נִתֵּן לָנוּ רַבְּנוּ וְ"ל סִפְרֵ-הַמַּדּוֹת, וּבִקְשָׁנוּ, שֶׁכָּל אֶחָד מֵאַתָּנוּ יִלְמַד "סִפְרֵ-הַמַּדּוֹת", וְרַצָּה שֶׁכָּל אֶחָד יִהְיֶה מְנַח בְּכִיסוֹ סִפֵּר זֶה, וְאָמַר, שֶׁהַסִּפֵּר הַזֶּה עָשָׂה אוֹתוֹ לִיהוּדִי, כִּי הַמַּדּוֹת הֵן עֵקֶר הָאָדָם. רוֹאִים בְּנֵי-אָדָם חִיּוֹת טָרֵף, לֹא אֲכַפֵּת לָהֶם מִהַזּוּלָת. וְלָכֵן בָּא הַשׁוֹפֵר כֵּן יֵשׁ בְּכֶם שִׁרְשׁ פִּיֹּרָה רֵ'אשׁ וְלַעֲנָה, שֵׁישׁ אֲצֵלְכֶם עָשָׁב מֵר הַמִּפְּרָה וּמִרְבֵּה לַעֲשׂוֹת רִשָּׁע, יֵשׁ בִּינֵינוּ נְטִיָּה לַעֲשׂוֹת רַע לְזוּלָת, וְאִם זֶה נֶאֱמַר בֵּין אָדָם לְחִבְרוֹ, שֶׁאָדָם צְרִיף לְשִׁמּוֹר מְאֹד עַל רִגְשׁוֹת חִבְרוֹ, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אֵיף צְרִיף לְשִׁמּוֹר עַל רִגְשׁוֹת הַהוֹרִים, חִמּוּרָה שֶׁבְחִמּוּרוֹת זֶה כְּבוֹד אָב וְאִם וְכוּ', עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת חֲשָׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ מַה פִּגְמָנוּ כָּל הַשָּׁנָה בְּכְבוֹד אָב וְאִם, מַה פִּגְמָנוּ בֵּין אָדָם לְחִבְרוֹ, יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׂגוּנָבִים וְגוֹזְלִים וְלֹא אֲכַפֵּת לָהֶם. וְלָכֵן עָלִינוּ לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל פָּגַם בֵּין אָדָם לְחִבְרוֹ, אִם יֵשׁ אֲצֵלוֹ כֶּסֶף שְׁנֵטֵל מִזּוּלָתוֹ — יִשְׁבָּנוּ, אִם יֵשׁ אֲצֵלוֹ כֶּסֶף צְדָקָה שֶׁמַּעַל בָּהֶם — יִשְׁיִבּוּ וְכוּ', אִם אָדָם יוֹדֵעַ שֶׁצָּעַר אֶת הַשָּׁנִי, עָלָיו לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ, אִם אָדָם יוֹדֵעַ שֶׁפָּגַם בְּכְבוֹד הוֹרָיו —

יִבְקֹשׁ סְלִיחָה וְכוּ', אִם יוֹדֵעַ שְׁפָגַם בְּכבוֹד רַבּוֹ — יִבְקֹשׁ סְלִיחָה, אַחֲרַת יְקַבֵּל עֲנֵשׁ, וְלִכְן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: אֵין יוֹם הַכְּפוּרִים מִכְּפַר עַד שִׁירְצָה אֶת חֲבֵרוֹ.

וְהִנֵּה אָנוּ עוֹמְדִים לִפְנֵי יוֹם הַדִּין, שְׁאֵז יִכְתְּבוּ לָנוּ הַתְּקַצִּיב שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, יִחַרְצוּ עֲלֵינוּ הַדִּין מִי לַחַיִּים וּמִי לַמּוֹת, וְכֵן בְּמוֹת יִכְתְּבוּ מִי לַסְּקִילָה, מִי בְּאֵשׁ וּמִי בַּמַּיִם, מִי בַּחֶרֶב וְכוּ' וְכוּ', רַחֲמָנָא לְצַלְן, אָדָם לּוֹקַח אֶת זֹאת בְּנִגְלָה, אָבָל בְּשִׁמְקַבֵּל אֶת הַמַּכָּה — מִתְעוֹרֵר לַפְתָּע, וְחוֹשֵׁב שֶׁיִּכּוֹל הִיָּה לְמַנַּע אֶת זֹאת. וְלִכְן אִם נוֹתֵר לָנוּ עוֹד שְׁבוּעַ אֶחָד, הֵבֵה נִתְעוֹרֵר מִהַדְּמִיּוֹן, וְלֹא נִהְיֶה כְּאוֹתוֹ עַרְבֵי שְׁחֵי בְּדַמְיוֹן גָּדוֹל. וְזֹאת קוֹרֶה אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתְּנוּ, נִכְנָסִים כָּל-כָּף בְּדַמְיוֹן, עַד שְׂרוּאִים אֶת הַדְּמִיּוֹן בְּחוֹשׁ וְחַיִּים בְּאִשְׁלִיּוֹת, וְלִכְן עֲלֵינוּ לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה שְׁפָגַמְנוּ בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, צַעֲרָנוּ זֶה אֶת זֶה, הִצְקָנוּ וְגִרְמָנוּ עוֹל, כְּזַבְנוּ וְשִׁחַתְנוּ, יֵשׁ אֲצֵלְנוּ רְשָׁעוֹת וְאִכְזָרִיוֹת עַל לֹא דְבָר, וְזֹאת עֲלֵינוּ לַעֲקֹר מֵאַתְּנוּ. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (שְׁבַת קִנְאָה): כָּל הַמְּרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת מְרַחֵמִים עָלָיו מִן הַשָּׁמַיִם, וְכָל מִי שְׂאִינוּ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, אֵין מְרַחֵמִים עָלָיו מִן הַשָּׁמַיִם; הֲלֹא אָנוּ בָּאִים לְרַבְּנוּ וְ"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, מִבְּקָשִׁים שֶׁיִּהְיֶה לָנוּ לְמַלִּיץ יִשְׂרָאֵל, אָבָל עֲלֵינוּ לְהִתְכַּוֵּן לְזֶה. וְרַבְּנוּ וְ"ל מְפָרֵשׁ אֶת מֵאֵמֶר חַו"ל (עֵין קְדוּשִׁין ב.): אֵין אִשָּׁה מִתְּקַדְּשֶׁת אֲלֵא מִדְּעַתָּה, הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְהִסְפִּים בְּעֲצָמָה לְהִתְקַדֵּשׁ, כְּמוֹ-כֵן אֵין יְכוּלִים לְהִכְרִיחַ אֶת הָאָדָם שֶׁיִּחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, אֲלֵא אָדָם צְרִיף לְהִתְעוֹרֵר מֵעֲצָמוֹ. וְלִכְן עֲלֵינוּ לְהִשְׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִסְתַּוֵּבֵב בֵּין מְחַלְלֵי שְׁבַת, אוֹכְלֵי טְרֵפוֹת וּנְבִילוֹת, וְלֹא לְהִתְחַבֵּר אֲלֵיהֶם, כִּי הַחֲבוּר זֶה מֵה שִׁיגְרוֹם, רַחֲמָנָא לְצַלְן, שְׁגַם אֲתָם וְיִלְדֵיכֶם יִמְשְׁכוּ אַחַר דְּרָכָם. הַרְמַב"ם אוֹמֵר (פָּרָק א' מֵהַלְכוֹת דְּעוֹת), שְׁדַרְךָ הָאָדָם לְהַמְשִׁיךְ אַחַר חֲבֵרוֹ, וְלִכְן מֵאַחַר שֶׁרַבְּכֶם בָּאִים מִמְּקוֹמוֹת שְׂרָחוּקִים מִהַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת, וְעַתָּה שְׁבַתְּם בְּתִשׁוּבָה, עֲלֵיכֶם לְהַבְדִּיל מִמְּחַלְלֵי שְׁבַתוֹת, מֵאוֹכְלֵי בָּשָׂר הַחֲמוּרִים וְהַגְּמֵלִים וְהַשְּׁפָנִים, צְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מֵהֶם בְּתַכְלִית הַרְחוּק. כְּבוֹדֵי צְרִיכִים לְקָרֵב כָּלֵל נִשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי הַפָּצָה בִּיתֵר שְׂאֵת וְעוֹ, אָבָל אֵין זֹאת אוֹמְרַת שְׁצְרִיכִים לְהִתְחַבֵּר

לאַנשים פֿאלוי, פֿי לבסוף מתקַררים, אַדם צַרִיף לִילֵף רַק בְּמִקּוּם שְׂבוּעַר אֵשׁ, שְׁמַגְלִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמַחֲזִקִים וּמַעוֹדְדִים לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוֹת, כְּשֶׁחֲתִיכַת בְּרִזֵּל מְלַבֵּן מְכַנְיָסִים בְּמֵימֵי קָרִים, הַמֵּימֵי מִתְחַמְמִים, אָבֵל לֹא אֹרֵךְ זְמַן וְהַבְּרִזֵּל הַמְּלַבֵּן מִתְקַרֵּר. כְּמוֹ-כֵן אָדָם שְׁמִסְתּוֹכֵב בֵּין חִילוֹנִים וַיֵּשׁ לוֹ שְׂכִינֹת אֱלֹהִים, לְבִסּוּף גַּם הוּא יִתְקַרֵּר. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַשְׁמֵר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, יְסוּד בִּיְהוּדוּת: 'הַבְּדִלּוֹ'. אִם אַתָּה רוֹאֵה מְחֻלְלֵי שַׁבָּת, הַרְמַבִּ"ם אוֹמֵר פֶּרֶק ל' מִהֲלֻכּוֹת שַׁבָּת, שֵׁישׁ לוֹ דִּין שֶׁל גּוֹי, וַיֵּינּוּ יֵינּוּ נֶסֶף. אָדָם מְחֻלְלֵי שַׁבָּת פְּסוּל לְעִדּוּת, וְאִסוּר לְהִתְחַבֵּר עִמּוֹ, וְאִין זֹאת אוֹמֵרֵת שְׂאִסוּר לְקַרֵּב אוֹתוֹ, אֲדַרְבֵּה צַרִיף לְקַרֵּב אֶת כָּל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אָבֵל לֹא לְהִתְיַדֵּד וּלְהִתְרוֹעֵעַ עִמָּם וְכוּ', וְצַרִיף לְהִזְהַר בְּזֶה, פֿי לְבִסּוּף גַּם יִלְדֵינוּ יִתְקַרְבוּ אֲלֵיהֶם, חֵס וְשָׁלוֹם. וְלִכֵּן זֶה הַיְסוּד בִּיְהוּדוּת — לְהַבְּדִל מִדְּרֻכֵיהֶם, הֵן בְּצַנִיעוּת הַלְבוּשׁ, שְׂצַרִיף לְהִזְהַר לֹא לְחַקּוֹת אֶת אִפְנֵי הַגּוֹיִים הַקְּלוֹקֵלֵת, יְהוּדֵי צַרִיף לְהִיּוֹת מְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשׁ, שְׁהַגוֹי לֹא יִרְצֶה לְהִתְחַבֵּר אֲלָיו, וְזֶה הַלְבוּשׁ הַחֲסִידִי, שֶׁהוּא מְגַן נֶגֶד מַרְעִין בִּישִׁין וּחֲבָרִים רָעִים, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַשְׁמֵר לִילֵף כְּפִי הַמְּסוּרָה בְּזִקָּן וּבְפֹאוֹת, אוֹמֵר מוֹהַרְנֵ"ת ו"ל, שֶׁהַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שְׂאָדָם עוֹשֶׂה כְּשֶׁרוֹצֶה לְעֻזֵּב אֶת הַיְהוּדוּת וְהִדָּת — הוּא מוֹרִיד אֶת הַזִּקָּן וְהַפֹּאוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹכֵן, זֹו הִתְחַלְּהָ! לְרַבְּנוּ ו"ל הִיוּ פֹאוֹת אֲרָפִים, וְעַד כְּדֵי כִּף כְּשֶׁבֵא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הַטּוֹרְקִים שְׁמֵשְׁלוּ אֹז, חֲשָׁבוּ שֶׁזֶה מְרַגֵּל, וּמוֹהַרְנֵ"ת ו"ל הֵלֵךְ בְּפֹאוֹת אֲרָפִים, וְאוֹי לוֹ לְמֵי שְׁנוּגֵעַ בְּפֹאוֹת, כְּשֶׁמִּתְחִילִים לְקַצֵּץ אֶת הַפֹּאוֹת, מְקַצְצִים אֶת הַיְרֵאֵת שָׁמַיִם, מְקַצְצִים אֶת הַזִּקָּן, מְקַצְצִים אֶת הַפְּרָנְסָה. וְלִכֵּן בְּשִׁבוּעַ הָאֲחֵרוֹן שֶׁל אֱלוֹל, עֲלִינוּ לְשֹׁמֵר עַל לְבוּשָׁנוּ, לְהִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשׁ חֲסִידִי דִיקָא, שְׂיִהְיֶה לְכֶם צֶלֶם אֱלֹקִים, פֹּאוֹת וְזִקָּן, מְלַבּוּשֵׁי כְבוֹד, מְלַבּוּשׁ שֶׁל יְהוּדֵי, וְלֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ. וְכֵן אֵשֶׁה צְרִיכָה לִילֵף בְּכִסּוּי שַׁעַר שֶׁלֹא יֵרְאוּ, חֵס וְשָׁלוֹם, שַׁעֲרָה אַחַת, שֶׁזֶה עוֹן חֲמוּר, וְאִין עַל זֶה שׁוֹם הַתֵּר, כְּמוֹכָא בִּיזְהַר (פֶּרֶשׁת נִשָּׂא קַח): קָלְלָה תְּבוֹא עַל אֵשֶׁה שְׂרוּאִים אֶת שַׁעֲרוֹתֶיהָ, וְלִכֵּן הַנְּשִׁים הַצְּדֻקְנִיּוֹת מוֹרִידוֹת לְגַמְרֵי אֶת הַשַּׁעֲרוֹת, וּמִמִּילָא אֵף פַּעַם לֹא בָּאִים לְמַחְלוֹת וּלְצָרוֹת. וְכֵן לְשֹׁמֵר עַל טְהוֹרַת הַדְּבֹוּר, לֹא לְדַבֵּר כָּל הַעוֹלָה עַל רוּחוֹ, וְלֹא לְנַבֵּל אֶת הַפֶּה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן וּזְגוּת

צעירים צריכים להשמר בענייני הצניעות, כי אם יש פְּרָצָה בְּזוֹה, מְזַמְּנִים אֶת הַדִּינִים לְבֵית. הִבֵּה נִתְחַרֵּט עַל כָּל אֲשֶׁר חֲטֵאנוּ וּפְגַמְנוּ בַשָּׁנָה זוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁנוּזָה בְּאַמַּת לְהַכִּין עֲצָמְנוּ כְּרֵאוֹי לְשָׁנָה הַבָּאָה. אֲבָל הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הַהֲכָנָה שְׁלָנוּ וְעֲשִׂית חֲשׁוֹן הַנֶּפֶשׁ עֲכָשׁוּ בְּסוֹף שָׁנָה זוֹ, אִם יוֹדַע אָדָם שְׁפָגַם כְּלָפִי חִבְרוּ — יִבְקֹשׁ סְלִיחָתוֹ, אִם פָּגַע אָדָם בְּכָבוֹד רַבּוֹ — יִבְקֹשׁ סְלִיחָה וְכוּ', וְאִם לֹא — יִקְבֹּל עָנֹשׁ בְּמִקְדָּם אוֹ אַחֲר־כֶּף, כְּתוּב בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (אֵרַח חַיִּים תר"ו): אִם מוֹצִיא אָדָם שֵׁם רַע עַל חִבְרוֹ, לֹא צָרִיךְ לְמַחֵל לוֹ בְּשׁוּם אִפְּן. כִּי מוֹצִיא שֵׁם רַע הוּא הָעוֹן הַחֲמוּר בְּיֹתֵר. וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה, וּבִקְשֵׁי יְכוּלִים לְפַעַל לְכַפֵּרָה אֲצֵל הַזּוּלָּת כְּשֶׁהוֹצִיא שֵׁם רַע. וּמִכָּל שֵׁפֶן אִם פָּגַע בְּהוֹרְיוֹ, אִיךְ יְכוּל לְכַפֵּר עַל זֶה?! מְסַפְּרִים עַל הַחֲת"ם סוֹפֵר, שֶׁהָיָה כֹּכֵר לְמִדָּן גְּדוֹל, וְנִכְנַס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְהָיוּ שָׁם לּוֹמְדִים עֲצוּמִים, וְהָיָה שֵׁם הַגָּאוֹן הַרֵב נִתֵּן אֲדָלָר זי"ע, שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂי פֶּלֶא, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, וְהִתְפַּלְּפוּ בְּלִמּוּד, וְהַחֲת"ם-סוֹפֵר הָיָה בְּגִיל עֶשֶׂר. וְהַזְכִּיר אַחַד קִשְׁיָה עֲצוּמָה מְסֻבּוֹ שֶׁל הַחֲת"ם-סוֹפֵר, שֶׁהָיָה גָאוֹן גְּדוֹל וְחִבֵּר סֵפֶר "כּוֹס יְשׁוּעוֹת", וְהֵנָּה הֵיילֵד בֶּן הָעֶשֶׂר קָם וְאוֹמֵר: הַסֵּבֵא לֹא הָיָה צוֹדֵק וְכוּ', וְהִבִּיא רְאִיּוֹת וְכוּ', וְאָז קָם אָבִיו שֶׁל הַחֲת"ם-סוֹפֵר לְפָנָי קָהַל וְעָדָה וְלְפָנָי רַבּוֹ, וְסָטֵר עַל לַחְיוֹ שֶׁל הֵיילֵד — אִיךְ אֵינְךָ מִתְבַּיֵּשׁ לְדַבֵּר נֶגֶד סֵבֶךְ, וְלִהְיוֹת עַל דְּבָרָיו?! כְּשֶׁבְּאַמַּת כָּל הַלּוֹמְדִים הִתְפַּעֲלוּ אִיךְ יֵלֵד בְּגִיל עֶשֶׂר יְכוּל לְהַבִּין קִשְׁיָה כְּזוֹ וּלְתַרְצָה, שְׂאִין כָּאֵן קִשְׁיָה כָּלֵל וְכוּ'. וְהֵנָּה הַחֲת"ם-סוֹפֵר שֶׁהָיָה נִמוּךְ קוֹמָה, עָמַד עַל סִפְסָל, וְרָאָה שֶׁרַבּוֹ קָם וְעוֹד לּוֹמְדִים, וְרוֹצִים לְגַשֵּׁת אֶל אָבִיו וְלִהְיוֹכִיחוּ שֶׁשָּׂגָה בְּזוֹ שְׁסָטֵר לְבָנוּ. מָה עָשָׂה הֵיילֵד הַזֶּה, שֶׁתִּכְרַף קָלֵט מָה עוֹמֵד לְקֵרוֹת כָּאֵן, שֶׁהוֹלְכִים לְבִזּוֹת אֶת אָבִיו? אֲזַי הֵחֵל לּוֹמֵר: רַבּוֹתִי, אֲנִי מְכַרַח לּוֹמֵר לָכֶם, שְׂאֵבִי צָדֵק בְּזוֹ שְׁנָתָן לִי סְטִירָה, אֲנִי טְעִיתִי, הַקִּשְׁיָה הִיא חֲזָקָה מְאֹד וְכוּ' וְכוּ'. אֲבָל רַבּוֹ הַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ ר' נִתָּן אֲדָלָר זי"ע, קָלֵט תִּכְרַף-וּמְיָד גְּדֻלַּת הַבֶּן, שְׁרוּצָה שְׂאֵבִיו לֹא יִתְבַּיֵּשׁ בְּרַבִּים, לְזֹאת עָלָה עַל הַסִּפְסָל וּבָנָה בְּנִין אַחֵר, כְּדִי שְׂאֵבִיו לֹא יִתְבַּיֵּשׁ בְּרַבִּים, וְהַפְּלִיג בְּמַעֲלָתוֹ מְאֹד, וּבִגְמַר הַשְּׁעוֹר קָרָא אֶת הָאֵבֵא לְחִדְרוֹ בְּאַרְבַּע עֵינַיִם וְאָמַר: אֵינְכֶם יְכוּלִים לְתַאֵר אֵיזוֹ בֶּן

יש לָכֶם, שְׁשֹׁמֵר עַל כְּבוֹדְכֶם, שְׁלֹא תִתְבַּיְשׁוּ בְּרַבִּים, וְלָכֵן הוּא הַפֶּךְ אֶת כָּל הַדְּרָשָׁה וְכָל הַקְּשָׁה וְכוּ' זו נְקִרְאת מְדֻרְגָה! הֵיכֵן אָנוּ רוֹאִים הַיּוֹם דְּבַר כְּזֶה, שֶׁבֶן יִשְׁמַר עַל כְּבוֹד אָבִיו, שְׁתַּלְמִיד יַעֲמַד עַל כְּבוֹד רַבּוֹ? ! אֵין הַיּוֹם כַּדְּבַר הַזֶּה! אֲדַרְבֵּה כְּשֶׁבֶן הַיּוֹם שׁוֹמֵעַ שְׁמֵבָזִים לְאָבִיו, בְּמָקוֹם לַעֲזוֹר לְאָבִיו, הוּא עוֹד עוֹזֵר לְמַבִּישׁ, אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, כְּשֶׁתַּלְמִיד שׁוֹמֵעַ שְׁמֵבָזִים אֶת רַבּוֹ, בְּמָקוֹם שֶׁיַּעֲמַד לְעֹזֶרֶת רַבּוֹ, עוֹד מַצְדִּיק אֶת הַמַּבִּישׁ וְכוּ', בְּשָׁעָה שִׁיּוֹדַע מִיְהוּ רַבּוֹ, רַבּוֹ לּוֹמְדוֹ תּוֹרָה, רַבּוֹ מְבִיאוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא, וּמִי נֶגֶד רַבּוֹ? אֵיזָה נוֹאֵף, אֵיזָה נְרַקוֹמֵן שְׁנוּטֵל סְמִים, אֵיזָה רִיק וּפּוֹחַז מְחַלֵּל שַׁבָּת, אוֹכֵל טְרַפּוֹת וְנִבְלוֹת, וְאוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה וְחֲרָפָה, שְׁשׁוֹמְעִים לְקוֹל הַנוֹכַח הַזֶּה, אוֹי לָנוּ שְׁאִינְנוּ שׁוֹמְרִים עַל כְּבוֹד אָב וְאָם, עַל כְּבוֹד רַבּוֹ וְכוּ', וְאַחֲרֵיכֶם בָּאִים לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ, וּמְבַקְשִׁים סְלִיחָה שְׁיִמְחַל לָנוּ עַל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְזֶה מַה שְּׁאוֹמֵר הָאֱרִ"י ו'ל: פֶּן יֵשׁ בְּכֶם שְׂרֵשׁ פּוֹרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה, עֲלִינוּ לְשֵׁרֵשׁ אֶת הָרַע שְׁנִמְצָא בְּקִרְבָּנוּ, וְזֶה הַדְּמִיוֹן שֶׁלָּנוּ, שְׁאָדָם מְדַמֶּה לַעֲצָמוֹ כֹּל-כֶּף וְעוֹבֵד עַל עֲצָמוֹ, עַד שֶׁמִּתְמַמֵּשׁ הַדְּמִיוֹן כְּבִיכּוֹל בְּעֵינָיו. בְּגִי-אָדָם מוֹסְתִים וְכוּ', שׁוֹטִים אֲוִילִים, אֵינְכֶם יוֹדְעִים מַה יִּקְרָה עִמָּכֶם עוֹד רַגַע, עוֹד שְׁעָה וְכוּ', הֲלֹא יְכוֹלָה לְהִיּוֹת תְּאֵנַת דְּרָכִים קְטָלְנִית, וְאֵינְךָ כְּבַר בְּזֵה הָעוֹלָם, וְעוֹד תְּדַמֵּן דְּמִיוֹנוֹת נֶגֶד זוֹלָתְךָ וְנֶגֶד רַבֶּךָ, הַרְבֵּי שְׁלֹמֵד עִמָּךְ תּוֹרָה, הַרְבֵּי שְׁחֹזֵק וְעוֹדֵד אוֹתְךָ, הַרְבֵּי שֶׁחִזְקָה אוֹתְךָ לֹא פַעַם וְלֹא פַעַמִּים, וְלֹא עֶשֶׂר וּמֵאָה וְאֶלֶף פַּעַמִּים, וְהִנֵּה הַיּוֹם בְּשִׁבִיל אֵיזָה רִיק וּפּוֹחַז תְּתַנַּחַק מִהֶרֶב? ! וְכֵן כְּלָפֵי הוֹרִים, אֵיךְ לֹא יִתְבַּיֵּשׁ אָדָם לְהִיּוֹת חֲצוּף נֶגֶד אָבִיו וְאִמּוֹ, הֲלֹא גַם לָכֶם יֵשׁ יְלָדִים, וּמַה שְׁתַּעֲשׂוּ לְהוֹרֵיכֶם תִּקְבְּלוּ בַחֲזָרָה.

לָכֵן עֲלִינוּ לָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה בְּשָׁבוּעַ הָאַחֲרוֹן קִדְּם הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְזָכוֹת שְׁנֹשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, נִזְכָּה לְקַבֵּל אֶת רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּשִׁלְמוֹת, וְלְקַבֵּל אֶת הַתְּקוּוּנִים מִרַבָּנוּ ו'ל.

וְאִם אָנוּ מְדַבְּרִים מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה, תְּדַעוּ לָכֶם, שְׁנוֹתֵר שָׁבוּעַ אֶחָד בְּלֶכֶד לְפָנֵי הַנְּסִיעָה לְרַבָּנוּ ו'ל. כָּל הָעוֹלָם נִמְצָאִים בְּסַפְנָה גְדוֹלָה מְאֹד, אֵין יוֹדְעִים מַה מְחַפָּה, עֲלִינוּ לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

רחמים ותחנונים, שלא יארע לנו שום דבר רע, ולכן אנו באים לרבנו ז"ל לראש השנה שימליץ טוב בעדינו, כי אנו זקוקים לעזרה-דין גדול מאד מאד, זו כל הסבה, שאנו נוסעים אל רבנו ז"ל. אבל אם אנו רוצים שתהיה לנו שיכות אל רבנו ז"ל, עלינו להתאחד יחד, לא יתכן שאחד ישנא את זולתו וכו' וכו', רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן סא), שיש שכלים פרטיים, ויש שכל הכלל, כל אחד יש לו שכל פרטי שחי בדמיון אחד גדול, ובא אל הצדיק, והצדיק מוציא מוהדמיון, שלא מחלקים תאנים בחנם, אל תחיה באשליות! ולכן עלינו לקחת עצמנו בדינו, ולשמר את עצמנו מאד מאד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנזכה פלנו לבוא אל ציון רבנו ז"ל לראש השנה.

אני מבקש, שכל אחד מאנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, שיקח אתו כמה סדורים, כמה מחזורים, כמה קונטרסים, ויביא זאת שם וכו', כי השנה יבואו יותר מעשרים אלף איש לציון רבנו ז"ל, ורוצים לבוא עוד אלפי אנשים, ואין מקומות טיסה, רואים את השתוקקות שיש לעם ישראל לבוא לרבנו ז"ל, ולכן זה מה שאנו יכולים לעשות בעבור רבנו ז"ל, שכל אחד מאנשי שלומנו יהיה עסוק לפני ראש השנה בלקרב נשמות ישראל, ואחר-כך בימי ראש השנה לנצל ולבקש את רבנו ז"ל, ונזכה לשנה טובה ומתקה, וכל עם ישראל יצא מהדמיון הגדול, שאחד חושב רע על השני, והקדוש-ברוך-הוא יזכנו לעשות טוב בחיים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לג תקפא

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נצבים-וילך, כ"א אלול ה'תשס"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

אף שמאד כואב לי, שבעלך עזב ונסע לאומן כבר לפני שבת, אבל אני מכרח לבקש את סליחתך, כי הוא נסע בשליחותי, ואין

אַתָּה יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסֵד שֶׁהוּא עוֹשֶׂה אֵתִי, וְהוּא אֶצְלִי כְמוֹ בֶּן מִמֶּשׁ, כִּי בְּכָל יַעַת צָרָה הוּא עוֹמֵד עַל יְמִינִי, וְגַם עֲכָשׁוּ שְׂאֵנִי נִמְצָא בְּצָרָה גְדוֹלָה, הוּא עוֹזֵר לִי מִכָּל הַכּוֹוֹנִים, וְלִכֵּן אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ, שְׂאֵת עוֹזְרַת לוֹ, וְאֵת מִסְפִּימָה שְׂיִסַּע, וְאֵנִי בְּטוֹחַ, שְׂבֹכּוֹת זֶה תִּצְאוּ מִכָּל צְרוּתֵיכֶם וְחוֹבוֹתֵיכֶם.

וְתוֹדָה רַבָּה מְאֹד עַל שֶׁהִסְפַּמְתָּ שֶׁהוּא יִסַּע.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלֵּל בְּעִדָּךְ, שְׂיִהְיֶה לָךְ רַק כָּל טוֹב.

הַמְּאַחַל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לַג תִּקְפֹּב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֵר נִצְבִים-וַיִּלָּךְ, כ"ב אֱלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגְּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, וּבְכַרְט הַשַּׁבָּת הַזֶּה, שֶׁהִיא הַשַּׁבָּת הָאַחֲרוֹנָה שֶׁל שְׁנַת תשס"ב, וּבְשַׁבַּת זֶה יְכוּלִים לְתַקֵּן מַה שֶׁפָּגַמְנוּ בְּכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה, וְלִכֵּן רְאוּ לְקַבֵּל עַל עֲצֻמְכֶם קִדְשַׁת שַׁבָּת, וּמוֹבָא (תְּקוּנַיִת-זֶהרָה, תְּקוּנָה כ"ד) עַל פְּסוּק "לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת", שְׂזֶה סוֹבֵב עַל אֵשׁ הַכַּעַס שֶׁנִּכְנָסָה בְּאָדָם בְּשַׁבָּת, וּמִחֲלַקַּת וּמְרִיבוֹת שָׂרֵב עִם אִשְׁתּוֹ וְעִם יְלָדָיו, וְצָרִיף דְּלֹא יִתְעַר עֲצִיבוֹ וּקְטִטָּה מִסְטָרָא דְּטָחוּל; וְכֵן הוּא (שֵׁם תְּקוּנָה מ"ח): זִכְאָה אִיהוּ מָאן דְּנָטִיר דִּירָה לְשַׁבַּת דְּאִיהוּ לְבָא דְּלֹא אֶתְקָרַב תַּמָּן עֲצִיבוֹ דְּטָחוּל וְכַעַס דְּמָרָה דְּאִיהוּ נוֹרָא דְּגִיּהֲנוּם. דְּעֲלֵה אֶתְמַר "לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת", וְהִכִּי הוּא וְדָאִי, דְּכָל מָאן דְּכַעִיס כְּאֵלוֹ אוֹקִיד נוֹרָא דְּגִיּהֲנוּם; אֲשֶׁרִי הָאָדָם

שְׂרֹאָה שְׁבִבִיתוֹ וּבְגוּפוֹ אֵין שׁוּם עֲצָבוֹת וְכַעַס, שֶׁהוּא אֵשׁ הַגִּיהֶנוֹם, כִּי בְּאֵמֶת בְּשֵׁבֶת מְאִיר הָאוֹר הָאֵין סוּף בְּגִלּוּי רַב וְנִפְלֵא מְאֹד, וְכָל מְקוֹם שֵׁישׁ אוֹר גְּדוֹל, שָׁם מִתְגַּבְּרִים וּמִתְפַּשְׁטִים הַקְּלָפוֹת לְהִתְאַחַז בּוֹ, כְּמוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים בְּלִילָה, בְּעֵת הַחֲשֶׁךְ, וּמִדְּלִיקִים פָּנָס גְּדוֹל, כָּל הַזְּבוּכִים וְהִיתוּשִׁים וְכוּ', מִתְאַסְּפִים סְבִיבוֹ וּמִשְׁתַּגְּעִים. כְּמוֹ-כֵן אֵיפֹה שֶׁמְאִיר אוֹר גְּדוֹל בַּחֲשֶׁךְ, אָז בָּאִים כָּל הַקְּלָפוֹת וְהִסְטָרָא אַחֲרָא לְבַלְבַּל, לְהִסִּית וּלְהַדִּיחַ, וְזֶה מֵה שְׁקוּרָה פְּשִׁישׁ צְדִיק גְּדוֹל, שֶׁמְגַלֶּה אֶת אֲמֵתוֹ מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְאִיר אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל אֵלוֹ שֶׁהָיוּ בַּחֲשֶׁךְ, תְּכַף-וּמְיָד מִתְעוֹרְרִים נִגְדוּ כָּל הַקְּלָפוֹת, וּמִדְּבָרִים עָלָיו כָּל דְּבַר אָסוּר. וְכְמוֹ-כֵן בְּיוֹם הַשֵּׁבֶת שֶׁאָז מְאִיר הָאוֹר הָאֵין סוּף בְּגִלּוּי, מִזֶּה בָּא שֶׁעַל-פִּי-רַב הַזּוֹג רְבִים בֵּינֵיהֶם בְּיוֹם הַשֵּׁבֶת דִּיקָא, וּבִפְרָט בְּכַנִּיסַת הַשֵּׁבֶת, שֶׁאָז מְצוּיָה מְאֹד מַחְלָקַת בֵּין הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה. וְכַמְּאֲמָרם ז"ל (גִּטִּין נב.): הִנְהוּ בֵי תַרְי דְּאִיגְרִי בְּהוּ שְׁטָן, דְּכָל בֵּי שְׁמַשִּׁי הָיוּ קָא מִינְצוּ בְּהַדִּי הַדְּרִי, אֵי קָלַע רַבִּי מְאִיר לְהֵתָם, עַכְבִּינְהוּ תִלְתָּא בֵּי שְׁמַשִּׁי עַד דְּעַבְד לְהוּ שְׁלֵמָא, שְׁמַעִיה דְּקָאָמֵר: וּוי, דְּאִפְקִיָה רַבִּי מְאִיר לְהֵהוּא גִבְרָא מְבִיתָה; וּפִרְשׁ רַש"י: לְשִׁטָן דְּקָאָמֵר וִי דְּאִפְקִיָה מְבִיתָה; הֵינוּ שֶׁהָיוּ שְׁנֵי אֲנָשִׁים שֶׁתָּמִיד רָבוּ בְּעַרְב שֵׁבֶת, וְלֹא יָדְעוּ מִמֶּה זֶה בָּא, עַד שֶׁבָּא שָׁם רַבִּי מְאִיר, וַיֵּשֶׁב בֵּינֵיהֶם וְלֹא הִנִּיחַ לָהֶם לָרִיב, שְׁמַעוּ שֶׁהִשְׁטָן אוֹמֵר: וּוי, שְׂרַבִּי מְאִיר הוֹצִיא אוֹתִי מִהַבֵּית הַזֶּה. וְדַבֵּר זֶה שֵׁיף בְּכָל בְּתֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁדִּיקָא בְּעַרְב שֵׁבֶת, אָז הִשְׁטָן בָּא וּמִתְרַחַר רִיב בֵּין הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה, כְּדִי שְׁיִכְנְסוּ בַשֵּׁבֶת עִם מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת, וְלָכֵן צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד עַל דְּבַר זֶה, וְלִקְבֹּל עַל עֲצָמוֹ מִהַשֵּׁבֶת הַזֶּה, שֵׁבֶת הָאֲחֵרוּנָה שֶׁל הַשָּׁנָה, שֶׁלֹּא יִהְיוּ יוֹתֵר מְרִיבוֹת, לֹא בְּבִית עִם אִשְׁתּוֹ, וְלֹא בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת עִם בְּנֵי-אָדָם, וְלֹא בְּקַהֲלָה עִם שְׂאָר מְשֻׁפְּחוֹת, צְרִיכִים לְרְאוֹת שִׁיְהִיָּה רַק שְׁלוֹם, שֶׁהוּא שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כְּמֵאֲמָרם ז"ל (שֵׁבֶת י.): שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁלוֹם.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכְּלָל, שֶׁכָּל אֶחָד יִקַּח חֲבִילָה קְטַנָּה שֶׁל קוֹנְטֵרַסִים וְסִדוּרִים, וַיְפִיץ אֶת זֶה בְּאוֹמֵן, כִּי הַשָּׁנָה אֲנַחְנוּ מְצַפִּים שְׁיִבֹאוּ לְמַעֲלָה מִעֲשָׂרִים

אֶלֶף אַנְשִׁים, כִּן יִרְבוּ, מִכָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהַפִּיץ בִּינֵיהֶם אֶת אֹרֵךְ יָמָיו וְלִי, וְכִמָּה סִפְרִים לֹקְחֵם רַק כְּחֻצֵי שְׁעָה, בְּזֶה אַתֶּם עוֹזְרִים לָנוּ מְאֹד לְצֵאת מֵהַחֹבוֹת, כִּי "קֶרֶן הַדְּפָסָה הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" נִמְצְאָה בְּחֹבוֹת עֲנֻקִים, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֵׁיִקַח בְּמָה סִפְרִים מְכַרְכִּים, כִּי הִמְחִסָּן מְלֵא עִם סִפְרִים, וְאִין מִי שֵׁיִקַח אוֹתָם, וּבְכֹרֶט סִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְהַבְּנֵי הַנְּעוּרִים כָּל-כָּף מְבַקְשִׁים וּמְחַפְּשִׁים אַחֵר הַסִּפְרִים הָאֵלֶּי, וְלִכֵּן מִי שֵׁיִוְכַל לִקְחַת בְּמָה שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְכִמָּה סְדוּרִים "עֵת רְצוֹן", וְעוֹד בְּמָה סִפְרִים מְכַרְכִּים, זֶה יַעֲזֹר מְאֹד מְאֹד לְקֶרֶן הַדְּפָסָה, וְהַשְּׁנָה הַדְּפִיס "קֶרֶן הַדְּפָסָה הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" סִפֵּר נִפְלָא מְאֹד, בְּשֵׁם: "סִפְרָן שֶׁל צַדִּיקִים", שָׁבוּ מִבְּאֵרִים כָּל הַסִּפְרִים שֶׁהִדְפִּיסוּ וַיִּדְפִּיסוּ "קֶרֶן הַדְּפָסָה הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ", וְזֶה עִם תְּמוּנֹת צְבָעוֹנִיּוֹת, מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא, וְאֵז תִּרְאוּ בְּמָה סִפְרִים יֵשׁ עוֹד לְהַדְפִּיס, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, מִי שָׂרָק מִפִּיץ אֶת הַסִּפְרִים, שֵׁימְסֹר אֶת הַכֶּסֶף אֶף וְרַק לְר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְכֵן לְר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שֶׁהֵם גִּבְּאֵי צְדָקָה שֶׁל "קֶרֶן הַדְּפָסָה הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ", וְרִצִּיתִי שֶׁכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֵׁיִפִּיץ לְכָל הַפְּחוֹת עֲשֶׂרָה אוֹ עֶשְׂרִים סִפְרִים שֶׁל "סִפְרָן שֶׁל צַדִּיקִים", כִּי זֶה זְכוּי הַרְבֵּים מְאֹד מְאֹד.

אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ נִמְצְאִים עֹכְשׁוּ בְּלַחֵץ זֶה הַדְּחָק, עִם כָּל זֶה הַהֶכְרַח לְבוֹא וְלוֹמַר לָכֵם, כִּי יִדְיִנּוּ ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, מִמֶּשׁ הַתְּמוּטֵט אֶתְמוֹל, וְהוּא מְאֻשָּׁפוּ בְּבֵית-חֹלִים, כִּי חֲיָבִים לוֹ הַמּוֹן כֶּסֶף, וְהוּא כְּבָר לֹא יְכוּל לְעִמֵּד תַּחַת הַלַּחֵץ וְהַחֹבוֹת, וּמִצְוָה לְעֹזֵר לוֹ, וְכִבָּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת פו.): פְּרִיעַת בְּעַל חוֹב מִצְוָה; הוּא לֹא מְבַקֵּשׁ נְדָבוֹת, הוּא רַק צָרִיךְ שֵׁיִשְׁלְמוּ לוֹ אֶת הַחֹבוֹת, אָנָּה חִמְלוּ עָלָיו וְתוֹצִיאוּ אוֹתוֹ מִהַבֶּץ, עַד שֶׁהִיָּה צָרִיךְ לְהַתְּמוּטֵט, וְהוּא מְאֻשָּׁפוּ עֹכְשׁוּ בְּבֵית-חֹלִים.

כָּל אֵלּוּ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁנִּשְׁאַרִים מֵאִיזוֹ סִבָּה שָׂרָק לֹא תִהְיֶה, שְׁלֵא יְכוּלִים לְנִסְעַ לְאוֹמֵן עַל רֵאשׁ הַשְּׁנָה, נָא וְנָא תִשְׁאַרוּ אֶף וְרַק בְּיַבְנָאֵל, וְשֵׁם תַּעֲשׂוּ אֶת הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שְׁלָנוּ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל בּוֹדֵאֵי נִמְצָא כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל, אֵיפֹה בְּעוֹלָם יֵשׁ עוֹד קְבוּץ כָּל-כָּף גְּדוֹל שֶׁל

אָנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂיֹצְאִים בְּכָל יוֹם יוֹם לְהַפְיץ בְּמַסִּירוֹת נַפֶּשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, כְּמוֹ בִּיבְנָאֵל? ! אֵין יוֹם שְׁלֹא יֵצְאוּ חֲבוּרָה שְׁלֵמָה וּלְהַפְיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ וְ"ל מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, מִיבְנָאֵל. וְלִכֵּן בְּוֵדָאֵי רַבְּנוּ וְ"ל נִמְצָא פֹה בִּיבְנָאֵל יוֹתֵר מִכָּל מְקוֹם.

הַכָּפַל הַדְּבָר, מִי שְׁלֹא יָכוֹל לְנַסֵּעַ לְאוּמָן, שְׂיִשְׁאַר בִּיבְנָאֵל, וְכָף יִהְיֶה לְנִשּׁוֹת אָנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מִנְיָן, וְכֵן יוֹכְלוּ לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתְכֶם שְׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ כָּלְכֶם לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְתִתְפַּלְלוּ גַם עָלַי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים עֲצוּמִים.

הַמְּאַחַל לְכֶם כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

לג תקפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדֵּר נֹצְבִים-וְיִלָּךְ, כ"ב אֱלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל דִּידֵי ר' ... גֵּרוּ יֵאִיר.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁבִשְׁבַת תִּרְאֶה לְאַרְגֵּן מִי שְׁנִשְׁאַר, כְּדֵי שְׂיִהְיֶה מִנְיָן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּ"הֵיכַל-הַקִּדְשׁ", וְהַנְּשִׁים לֹא יֵצְטָרְכוּ לְלָכֵת לְשִׁמְעַע שׁוֹפֵר בְּמִקְוֹמוֹת אַחֲרִים.

הַעֲקֵר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיִתֵּר שְׂאֵת וּבְיִתֵּר עֵז, אֲנִי מֵאֵד מְקוּוֹה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּהְיֶה עִמָּנוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן, וְאִם חֵס וְשְׁלוֹם, מֵאִיזוֹ סִבָּה לֹא תוּכַל לְהִיּוֹת, אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ לְהִשְׁאַר בִּיבְנָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת שֵׁם אֶת הַקְּבוּץ, אֲבָל אֲנִי מֵאֵד מְקוּוֹה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּצְלִיחַ לְהַתְגַּבֵּר, וְתִהְיֶה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָבְךָ תָּמִיד. וְתִרְאֶה לְבִקְשׁ
גַּם עָלַי, כִּי אֲנִי נִמְצָא עֹכְשׁוֹ בְּצָרוֹת גְּדוֹלוֹת מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִמְתִּיק מִמְּנִי אֶת כָּל הַדְּיָנִים.

הַמֵּאַחַח לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לַג תִּקְפֹּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבִי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נְצִיבִים-וַיִּלָּךְ, כ"ב אֱלוּל
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה הֵרֵב ר' ... נִמְצָא עֹכְשׁוֹ אֶצְלִי, רֵאשִׁית אָמַר, שֶׁכָּבֵר צְרִיכִים
לְקַנּוֹת אֶת הַחֲרָסִינָה שֶׁבַחְתָּ בְּכָפֹר וְכו', הֵן הַכָּחַל וְהֵן הַלְבָּן.
וְתִכְף-וּמִיד לְהִבְיָאֵם לִיבְנֵאֵל, רַק תִּמְדֵּד כַּמָּה אֶתָּה צְרִיף, וְלִזְכֹּר שֶׁעַל
הַרְצָפָה שֶׁל הַמְקוֹנָה הוּא מְבִיא מְגִיד-יִוֵּרֶק.

הוּא אָמַר לִי, שֶׁבְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֵּן שְׁלֹא תַעֲשֶׂה עֹכְשׁוֹ אֶת
הַעֲמוּדִים עַל הַמְרַפֶּסֶת, כִּי הוּא צְרִיף לְהִיּוֹת שָׁם, כִּי צְרִיכִים מוֹרָה
הוֹרָאָה, וְהִנֵּה הוּא הַחֲלִיט שֶׁבְּצוּם גְּדוּלָּה הוּא מִמְשִׁיף מְאוּמָן חֲזוּרָה
לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאִזּוּ בַעֲשֶׂרֶת יְמֵי תְשׁוּבָה, אֶתָּה יְכוּל לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה
לְפָנָיו, כִּי הוּא צְרִיף לְרֵאוֹת מֶה שְׂאֶתָּה עוֹשֶׂה, וְהוּא רָצָה כְּשִׂיחָהּ
בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בַּעֲשֶׂרֶת יְמֵי תְשׁוּבָה, אִזּוּ נַעֲשֶׂה גַם אֶת הַחֲרָסִינּוֹת.

אֲנִי מְקוֹנָה שְׁתַּבִּין.

כִּיּוֹם רֵאוֹנוֹן בְּבִקְרַת מְקַדֵּם אֶהְיֶה אֶתְּךָ בְּקֶשֶׁר טֵלְפוֹנִי.

הַמֵּאַחַח לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לג תקפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן כ"ד אָלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל גִּישׁוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵי אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַנִּי"ה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה אָנוּ נִמְצָאִים עֹכְשׁוֹ בְּדִיוֹק חֲמֻשָּׁה יָמִים לִפְנֵי עָרֵב רֵאשׁ
הַשָּׁנָה, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַהֲכָנָוֹת הַסּוּפִיּוֹת, אִיךְ לְהִכִּין
אֶת עַצְמָנוּ לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה. כָּל אִשָּׁה בְּוָדָאִי מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָהּ
שְׂפִיעָלָה נּוֹסֵעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, הוּא מִשְׁאִירָה לְבָד עִם הַיְלָדִים, בְּוָדָאִי
יֵשׁ לָהּ טְעָנוֹת רַבּוֹת בְּלִבָּהּ עַל בְּעָלָהּ: "לָמָּה הוּא עוֹזֵב אוֹתִי עִם
הַיְלָדִים, וְלָמָּה עוֹשֶׂה לִּי כְּזֹאת" וכו', כָּאֵלוֹ הַבַּעַל מִי יוֹדֵעַ מָה. אָבֵל
עֲלִיכֶן לְזָכֹר, שֶׁהַבַּעַל אֵינוֹ נּוֹסֵעַ לְאִיזָה בְּלוֹי אוֹ חֲפָשָׁה, הַבַּעַל נּוֹסֵעַ
עֹכְשׁוֹ בְּאִימָה וּבִירָאָה, בְּרַחֲמֵי וּבְזִיעַ.

כִּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה דְּנִים אֶת הָאָדָם מַה יִּהְיֶה עִמּוֹ כָּל הַשָּׁנָה, הַבַּעַל
רֵאשׁ הַמְשַׁפָּחָה, הַכֹּל תְּלוּי בּוֹ, לַבַּעַל יֵשׁ אִשָּׁה וַיְלָדִים, וְעֲלִיו
לְפָרְנָסָם, עֲלִיו לְחִנּוּךְ אֶת בְּנֵי בֵיתוֹ, הַכֹּל תְּלוּי בַּבַּעַל, הַבַּעַל מְכַרְח
לְנִסְעַ לְעוֹרֶף־דִּין הַכִּי גְדוֹל בְּעוֹלָם, שְׂיִמְלִיץ בַּעֲבוּרָו וּבַעֲבוּר אִשְׁתּוֹ
וַיְלָדָיו, לַבַּעַל לֹא חֲסָרוֹת צְרוּת כָּל הַשָּׁנָה, הוּא נִרְדָּף מִבְּנֵי־אָדָם, כָּל
הַשָּׁנָה מְקַנִּיטִים אוֹתוֹ, וְאִם לֹא דִי בְּזָה, הָאִשָּׁה צוֹעֶקֶת עֲלָיו - לָמָּה
אֵינְךָ מְבִיא כֶסֶף, כָּאֵלוֹ לַבַּעַל יֵשׁ מִטְמוֹן וְנוֹעֵלוֹ בְּפָנָי אִשְׁתּוֹ. חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (תְּמוּרָה טז): אִשָּׁה, כִּינּוּן שְׂאִין לָהּ תְּבוּאָה בְּתוֹךְ
בֵּיתָהּ - מִיָּד הִיא צוֹעֶקֶת. הָאִשָּׁה שְׂאִין לָהּ מַה לְאָכֵל, הִיא צוֹרַחַת
וְצוֹרַחַת עַל בְּעָלָהּ, כָּאֵלוֹ הוּא חָיֵב. וּבְקָמַת הוּא אָשֵׁם, כִּי הוּא כְּתֵב
כְּתוּבָה, וּבָהּ חָיֵב אֶת עַצְמוֹ: "אֲנִי אֲזוֹן וְאֶפְלַח" וכו', אֲנִי אֶפְרָנָס
אוֹתְךָ. וְלָכֵן אִם הַבַּעַל אֵינוֹ מְבִיא פְּרָנְסָה, בְּצַדֵּק שְׂאִתָּן צוֹעֶקוֹת, אָבֵל
יֵשׁ כָּאֵן עוֹד צַד, הָאִם אִתָּן יוֹצְאוֹת יְדֵי חוֹבַת בְּעֲלִיכֶן לְשִׁתְּפוֹת?!
הַבַּעַל מְכַרְח לְהִבִּיא פְּרָנְסָה, כִּי הוּא חָיֵב אֶת עַצְמוֹ בְּכַתְּבָהּ, אָבֵל

גַּם אַתָּן חִיבְתֶּן עֲצַמְכֶם בְּהַרְבֵּה דְבָרִים לְבַעֲלִיכֶן, חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
 אוֹמְרִים (תָּנא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה, פְּרָק ט'): אִיזוּ אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן
 בְּעֵלָה; מָה נִקְרָאת אִשָּׁה טוֹבָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָה. מָהוּ רְצוֹן
 בְּעֵלָה? רְצוֹן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַבֹּעַל מְחַיֵּב לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם
 בְּמִנְיָן: שְׁחֲרִית, מְנַחֵה וְעֶרְבִית, וְאִם תְּהִיָּה לוֹ זְכוּת יֹאמֵר בְּאֲמֻצֵּעַ
 הַלֵּילָה חֲצוֹת, הַבֹּעַל צָרִיף לְלַמַּד תּוֹרָה בְּכָל יוֹם: מִקְרָא, מִשְׁנָה,
 גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, הִלְכָה בְּכָל יוֹם, הַבֹּעַל צָרִיף לְקַיֵּם מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ
 בְּשִׂמְחָה, זֶהוּ הַרְצוֹן שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אִשָּׁה כְּשֶׁרָה צָרִיכָה
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹן בְּעֵלָה, לַעֲזֹר לוֹ לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ
 יִתְבָּרַךְ, וְאִם הָאִשָּׁה עוֹזֶרֶת לְבַעֲלָהּ שֶׁהוּא יוֹכֵל לְהַתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ
 פְּעָמִים בְּמִנְיָן, שֶׁהוּא יוֹכֵל 'לְגַנֵּב' זְמַנִּים לְלַמַּד תּוֹרָה, הִיא עוֹשֶׂה
 רְצוֹן בְּעֵלָה, הִיא נִקְרָאת אִשָּׁה טוֹבָה. אִשָּׁה יָפָה, אִשְׁרֵי בְּעֵלָה, מְסַפֵּר
 יָמָיו כְּפּוֹלִים (יְבָמוֹת טו); וְכַנְגֵּד זֶה הַבֹּעַל צָרִיף לְהִבְיֵא פְּרִנְסָה, זו
 הַשְׁתַּתְּפוּת, אֲבָל לְהִיּוֹת אִשָּׁה רְעָה וּלְהַצִּיק לְבַעֲלָהּ, לְהַשְׁפִּילוֹ וּלְפַגֵּעַ
 בּוֹ וְכוּ', וְלִסְתֹר דְּבָרָיו בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט, וְאַחֲרֵיכֶן שִׁירְצוּ מִבֹּעַל כְּזֶה
 פְּרִנְסָה, אִין זֶה צָדֵק וַיִּשְׂר! וְדַבֵּר זֶה עֲלִיכֶן לְהִבִּין הֵיטֵב. בּוֹדֵאי
 הַבֹּעַל מְחַיֵּב לְהִבְיֵא לְכֵן פְּרִנְסָה יְהִיָּה מָה שִׁיְהִיָּה, אֲבָל גַּם עֲלִיכֶן
 לְהַחֲזִיק אֶת הַתָּנָא שֶׁלְכֶן, לְחַזֵּק לְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אֶת הַבֹּעַל, וְלֹא
 לְהַשְׁפִּילוֹ. יֵשׁ נָשִׁים שֶׁהֵן רְעוֹת מְאֹד, טַבְּעֵן רַע - לְהַצִּיק לְהַבֹּעַל,
 וּמָה אַתָּן חוֹשְׁבוֹת בְּמִקְרָה כְּזֶה, שֶׁהַבֹּעַל יֵשֵׁב וַיְדַם? ! אִם הִיָּה צַדִּיק
 - הִיָּה שׁוֹתֵק, הֲלֹא מִמִּילָא מְקַבֵּל עֲלֵבוֹנוֹת מִבְּנֵי אָדָם, מִילְדִיו, אֲזִי
 יִקְבֵּל גַּם בְּזִיּוֹנוֹת מְאֻשָּׁתוֹ. אֲבָל לֹא פֶל בְּעַל צַדִּיק, וּמִפְּל שְׁפָן
 כְּשֶׁהוּא רְחוּק מִזֶּה, וְאִז אִם הָאִשָּׁה מִשְׁפִּילָה אֶת הַבֹּעַל, הוּא מְשִׁיב
 לָהּ מְנָה אַחַת אֲפִים, וּמִשְׁפִּיל אוֹתָהּ בְּחִזְרָה וְכוּ', וְאַחֲרֵיכֶן הָאִשָּׁה
 אוֹמְרַת: בְּעֲלֵי רַע, אֲכַזֵּר וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹד רוֹצֵה שֶׁהוּא יָבִיא פְּרִנְסָה.
 אַף אִין זֶה נַעֲשֶׂה כֶּף, זוּג כְּשִׂמְחַתְּנִים צָרִיכִים לְזִכֹּר, שִׁישְׁנָם שְׁנֵי
 צַדִּיקִים לְמַטְבֵּעַ, שְׁתַּפּוֹת צָרִיכָה לְהִיּוֹת לְכָל אַרְךָ הַדֶּרֶךְ, צָרִיכִים
 לְהִיּוֹת שְׁתַּפִּים בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט בְּחַיִּים, הַבֹּעַל מְחַיֵּב לְפָרְנֵס אֶת
 אִשְׁתּוֹ, לְהִבְיֵא לָהּ כֶּסֶף שֶׁלֹּא יַחֲסֹר לָהּ, אֲבָל לְאִשָּׁה אֲסוּר לְהִיּוֹת
 אִשָּׁה רְעָה, אִשָּׁה מְרַשַּׁעַת, אֲסוּר לָהּ לְהַצִּיק, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ
 הַקְדוּשִׁים (מְשָׁלִי טו, טו): "כָּל יָמֵי עֲנֵי רְעִים" - זו שִׁישׁ לוֹ אִשָּׁה

רעה, "יטוב לב משתה תמיד" — זה שייש לו אשה טובה. ולכן זכרו היטב, אנו נמצאים עכשו חמשה ימים לפני ערב ראש השנה, בעוד יומים שלשה, הבעלים מתחילים לנסע לאומן. אין זה קל כלל ועקר, אבל עליכן לדעת, שאנו נוסעים לאומן, לא מפני שאנו רוצים, לא מפני שאנו הולכים לבלות שם, לא מפני שאנו רוצים לנוח, אין שם בלוי, אין שם נפש וכו', יש רק לחץ גדול, ולמה אנו נוסעים? כי רבנו ז"ל אמר שנבוא אליו, אם רבנו ז"ל היה אומר שלא נבוא אליו, לא היינו באים. אנו באים רק מפני שרבנו ז"ל אמר, שרוצה שכל מי שמאמין בו, שיהיה אצלו בראש השנה, ואנו כלנו מסורים לרבנו ז"ל, כלנו מוכנים לעשות הכל לרבנו ז"ל עד הטפה האחרונה מדמינו, ולכן אם בקש כל-כף שנבוא אצלו לראש השנה, אזי בשביל זה אנו נוסעים, ולא בשביל דברים אחרים, לא בשביל לעשות עסקים או כסף, אלא לעשות רצון רבנו ז"ל, אנו יודעים דבר אחד מה שגלה לנו רבנו ז"ל, שהצדיק עושה מכל נפש ונפש שבאה שם צרופי אותיות, צרופי נשמות, צרופי עולמות, שאין לנו השגה בזה, אז עלינו להשתדל מעצמנו לבוא, ולהביא שם מה שיותר אנשים, כל אלו שהולכים בקטנות המחין, שחושבים שבאומן יכולים לעשות הרבה כסף, הרבה שם, אין זה כף, אנו רוצים רק לעשות רצון רבנו ז"ל, שבקש והתחנן שנעשה רצונו, ומה שהבעל נוסע לאומן, זה רק לטובת האשה והילדים, ולכן אין להפנס בופוחים וכו', ואין לגרום מחלקת וכו', ואל תאמרו: איך אתה נוסע לאומן כשאינ כסף וכו', הבעל צריך להיות באומן על ראש השנה, כף בקש מאתנו רבנו ז"ל! אם תקחנה את זאת לתשומת לבכן, שלבעל קשה מאד מאד לנסע לאומן, מכל מיני סבות, יש שם דחק גדול, בקשי יכולים להתפלל, בקשי יכולים לכוון אותיות התפלה, איננו נמצא בביתו וכו', וכמאמר ז"ל (ירושלמי מועד קטן ו.) : שמחה לאדם בשעה שדר בשלו, ושם אין דבר בזה. ולכן עליכן להבין את בעליכן, שאין זה כל-כף קל, ולכן תעזרו להם.

ראינה איזו שנה קשה עברה, למעלה משבע-מאות הרוגים

וְאֶלְפֵי פְצוּעִים, עָבְרוּ עַל עַם יִשְׂרָאֵל צָרוֹת קָשׁוֹת מְאֹד, וְאַחַת מֵהֶן, שְׂרַחֲמָנָא לְצִלָּן, הֵמוֹן אַבְרָכִים צְעִירִים, נְשִׁים צְעִירוֹת נִסְתַּלְקוּ מִהֶמְחֵלָה הַמְּמָאֲרַת, וְהַשְׂאִירוּ אַחֲרֵיהֶם יְתוּמִים, וְאִין מְדַבְּרִים מִמְּחֵלוֹת וְחֵלְאִים רְעִים, וְלִכְּן הִגִּיעַ הַזְּמַן, שֶׁשְׂתַּשְׁלִימוּ עִם בְּעַלְיִכּוֹן, תַּתְּחִילוּ לְרַחֵם עֲלֵיהֶם, יֵשׁ נְשִׁים רְעוֹת הַמְּצִיקוֹת לְבַעְלֵיהֶם, זֶה הַנַּחַת שְׁלֵהֵן לְהַתְּגוֹרוֹת בְּבַעַל, וְאַחֲרֵי־כֵן יֵשׁ לָהֶן טְעָנוֹת שְׂאִין שְׁלוֹם-בַּיִת, מָה אַתָּן עֲשִׂיתָן בְּשִׁבִיל הַשְּׁלוֹם-בַּיִת, מְלִבְד לְהַתְּפָרֵץ עַל הַבַּעַל לְצַעַק עָלָיו וְלַהֲשִׁפִּילוֹ, וְלִכְּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מְאֹד מְאֹד עִכְשׁוּ בַּיָּמִים הָאֲחֵרוֹנִים הַלָּלוּ, אֵל תְּצִיקוּ לְבַעְלִיכֶן, הֵם כְּלָם עֲצָבָנִיִּים, כְּלָם בְּמַתַּח, כְּלָם בְּצַעַר גָּדוֹל מֵהִיכָן לְהַשִּׁיג כֶּסֶף, וְהִיכָן יִהְיֶה הַמָּקוֹם שְׂיִישְׁנוּ, וְהֵאֵם יִסְתַּדְּרוּ בְּטִיסָה וְכוּ', וְזֶה מְדַבֵּר לְגַבִּי כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבַפָּרֵט אֵלֹהֵי הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְקַח עֲצָמוֹ עָלֵינוּ, וְרוֹצֵה לְכַלּוֹתֵנוּ מִכָּל מִינֵי כּוֹוֹנִים וְכוּ', הִנֵּה הַיּוֹם הִגִּיעַ מִכְּתָב רִשְׁמֵי מִמְּשַׂרְדַּד הַחֲנוּף, שֶׁמְשַׁנֵּת תַּשְׁס"ג אִין לָנוּ יוֹתֵר רְשִׁיוֹנוֹת וְכוּ', לֹא לַתְּלַמּוּד-תּוֹרָה וְלֹא לַגִּבּוֹרִים, הָיִי טַפְשִׁים, אִינִם יוֹדְעִים מָה יִהְיֶה מָחָר, וְאֵם יַחֲיוּ מָחָר, וּכְבֹר עוֹשִׁים תְּכַנִּית עַל שְׁנֵה הַבָּאָה, אִינִם יוֹדְעִים שֶׁהֵם כּוֹרִים לְעֲצָמָם בּוֹר, שֶׁבְּבוֹר הַזֶּה יִפְלוּ, כִּי מִמָּה נִפְשָׁף, אִם בְּאֵמֶת סוֹגְרִים לָנוּ אֵת כָּל הַמוֹסְדוֹת כְּפִי שֶׁשְׁלַח לָנוּ הַיּוֹם מְשַׂרְדַּד הַחֲנוּף בְּמִכְתָּב רְשׁוּם, אֹז בּוֹדָאֵי בַּחֲדָשׁ שֶׁבֵט שְׁזֵה לְמִסְפָּרָם סוּף פְּבְרוּאָר, כְּלָנוּ כָּל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ מִקְטָנָם וְעַד גְּדוּלָם הֵן הַבָּנִים וְהֵן הַבָּנוֹת גִּרְשָׁם לְבֵית-סֵפֶר נִפְתָּלִי, וְזֹאת אִינִם מְבִינִים, אוֹתָם חֲכָמֵי חֵלֶם. וּבְאֵמֶת הֵם רְשָׁעִים אֲרוּרִים, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם נוֹתֵן לָהֶם עֲצַת אַחִיתָפֵל, אֲבָל לְבִסוּף כְּלָם יִפְלוּ, אָנוּ צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֵת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁירְחָם עָלֵינוּ, וְאִם לֹא דֵי בָזָה, בְּכָל פַּעַם בָּאִים אֲלֵינוּ בְּעֵלִילוֹת שׁוֹנוֹת, הֵם בְּיָמוֹ שְׂרָפָה וְרָצוּ לְשַׂרְף אֵת הַפְּנֵת חַי וְרָצוּ לְהַעֲלִיל עָלֵינוּ כְּאֵלֹהֵינוּ אָנוּ הַבְּעֵרְנוּ אֵת הָאֵשׁ, אֲבָל לֹא הִצְלִיחוּ וְכוּ', כִּי נִתְגַּלָּה שֶׁהֵם הִדְלִיקוּ אֵת הַדְּלָקָה, וְנִשְׂרָפָה לְבִסוּף אִיזוֹ סִכְכָּה וְכוּ', וְהַמְּשַׂטְרָה עֲצָרָה אוֹתָם, וְהַשְּׂקָר טַפַּח בְּפָנֵיהֶם וְכוּ', וְלִכְּן כְּפִי שְׂאֵתָם רוֹאִים לֹא חֲסֵרוֹת צָרוֹת מִכָּל הַכּוֹוֹנִים, וְלִכְּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, לְכָל הַפְּחוֹת אֵל תּוֹסִיפוּ שְׁמֵן לְמִדּוּרָה, אֵל תְּצִיקוּ לְבַעְלִיכֶן וְכוּ' וְכוּ', קִשָּׁה לְכֶן שֶׁהֵם נוֹסְעִים, אֲבָל עוֹד יוֹתֵר קִשָּׁה לְבַעְלִיכֶן

וכו', וְהָכִי קָשָׁה לִי וְכוּ', כִּי מְאִימִים עָלַי שָׁם וְכוּ', וְאֲנִי זְקוּק לְתַפְלוּתִיכֶן, וְכָל תַּפְּלָה פּוֹעֵלֶת.

אַרְבָּעִים שָׁנָה אָנִי עוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר בְּמַסִּירוֹת נַפֶּשׁ בִּיּוֹם וּבַלַּיְלָה, וְהֶהְכַרְח לִי לֹאמַר לָכֶם, שְׂאִינְנִי זוֹכֵר אַרְבָּעִים שָׁנָה, שְׁתַּהֲיֶה לִי שָׁנָה קָשָׁה כְּמוֹ הַשָּׁנָה הַזֹּאת, רַק צָרוֹת מְבִיט וּמְחוּץ, בְּזִיּוֹנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין וְכוּ', אָדָם שֶׁהֵיָה צָרִיף לְהִיּוֹת יָד יְמִינִי, אָדָם שֶׁהֵיָה צָרִיף לְהִיּוֹת גְּבֵאֵי הַצְּדָקָה, הוּא גֵנֵב וְעָשָׂק וְאִמְלַל אוֹתִי! וְאִם לֹא דִי בְּזָה, בָּאוּ זוּג חֲטָאִים, אֲשֶׁר כְּמָה פְּעָמִים עָשִׂיתִי בִּינְיָהֶם שְׁלוֹם-בֵּית כְּמָהָה פְּעָמִים, חֲתַנְתִּי לָהֶם אֶת הַיְלָדִים, גִּדְּלַתִּי לָהֶם אֶת הַיְלָדִים, וְזֹאת הֵם מְשַׁלְּמִים בְּחִזְרָה?! מִי שְׂיִגוֹר בְּבֵיתָם, יֵשׁ שָׁם רוּחוֹת רְעוֹת וְשָׂדִים וְכוּ', וְאָסוּר לְגוֹר שָׁם, וְצָרִיף לְבָרַח מִשָּׁם, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִנְקֵם נִקְמָתִי, אָנִי מוֹסֵר עֲצָמִי לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִי שֶׁהִתְחִיל אֹתִי, יֵשׁ לָם בִּיקָר גְּדוּל. וְלָכֵן אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מְאֹד, לְכָל הַפְּחוֹת אֶתֶן תַּעֲזֹרְנָה לִי, כָּל אֱלוֹ שְׁמוּלֵיכוֹת לְשׁוֹן-הָרַע וּמְבִיאֹת לְשׁוֹן-הָרַע, הֵן גַּם-כֵּן אֲשֵׁמוֹת, תִּנְתְּקוּ כָּל קֶשֶׁר עִם אֱלוֹ הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים שְׂרוּדְפִים אוֹתִי, הֵן בְּיַבְנָאֵל וְהֵן מְחוּץ לְיַבְנָאֵל, כָּל אֱלוֹ הַרוּדְפִים אוֹתִי, אֵינְנִי מוֹחֵל לָהֶם לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְיִקְבְּלוּ אֶת הַעֲנֹשׁ הַקָּשָׁה בְּיוֹתֵר. וְלָכֵן אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֵן שְׂאֶתֶן עוֹשׂוֹת בְּעִבוּרֵי יוֹם תַּפְּלָה, אָנִי זְקוּק לְהַרְבֵּה תַּפְּלוּת, הַרְבֵּה רַחֲמֵי שָׁמַיִם, עוֹבְרִים עָלַי הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, קִפְצָתִי בְּחוֹבוֹת חֲדָשִׁים, בְּנִיתִי לָכֶם מְקַנָּה, שְׂיִהְיֶה עִם כָּל הַהִדּוּרִים, בְּעִבוּר מִי עָשִׂיתִי כָּל זֹאת אִם לֹא בְּעִבוּרְכֶן?! וּמָה שְׂאֲנִי רוֹצֵה מִכֶּן לֹא כֶּסֶף וְלֹא כְּבוֹד, מְאוּמָה, רַק תַּפְּלוּת שְׁתַּחֲפִּלְלֶנָּה עָלַי. וְדַבֵּר שְׁנֵי, שְׁתַּפְּסִקְנָה לְדַבֵּר לְשׁוֹן-הָרַע זוֹ עַל זוֹ, וְתַהֲיֶה אֶהְבֶּה וְשְׁלוֹם בִּינְיָכֶן, זוֹ תַהֲיֶה הַנַּחֲת-רוּחַ הַגְּדוּלָּה בְּיוֹתֵר שְׁלִי, אִם תַּחֲזוּקְנָה עֲצָמְכֶן בְּיַחַד בְּאֶהְבֶּה גְּדוּלָּה, בְּזָה אֶתֶן עוֹזְרוֹת לִי. רוֹצִים לְשַׁבֵּר לָנוּ אֶת הַקְּהֵלָה, רוֹצִים לְפָרֵץ לָנוּ אֶת הַחוּמוֹת שְׁשִׁמְתִי סְבִיב, אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן אֵל תַּתְּנוּ, הַבְּטַחְתִּי — מִי שְׂשִׁשִׁים שְׁלֹט: "בְּרוּכִים הַבָּאִים לְיַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", אָנִי נוֹתֵן לוֹ חֶלֶק מֵעוֹלָם הַבָּא שְׁלִי וְכוּ', אִם כֶּף הַשְּׁפִילוֹ אוֹתִי וּכְזוֹ אוֹתִי פֹה בְּיַבְנָאֵל, וְכַתְּבוּ עָלַי דְּבָרֵי נְאֻצָּה עַל לוּחַ

הַפְּרָסוּמוֹת, וְזֶה בִּידֵיעַת הַמוֹעֵצָה וְהַמְשֻׁטָּרָה, וְלֹא עָשׂוּ מְאוּמָה, זֶה הַנֶּשֶׁק שֶׁלָּנוּ, הַחֶק אֵינָנוּ אוֹסֵר לְשִׁים שְׁלֹטִים, אָנִי מִבְּטִיחַ חֶלֶק עוֹלָם הַבָּא שְׁלִי לְמִי שֵׁשִׁים וְכוּ', מִי שֶׁשׁוֹמֵר עַל כְּבוֹדֵי וְכוּ', שֵׁיִצִּית לִי. אָנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-כְּרוּף-הוּא שְׂאֵחֵר אַרְבָּעִים שָׁנָה שֶׁאֲנִי מִקְרָב לְרַבֵּנוּ, אָנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁבְּנֹדָי יִצִּילֵנִי, וְאִזּוּ גַם מִי שֵׁיאֲחֹז בִּי יִנְצֵל, וּמִי שֶׁלֹּא - לָאוּ. תִּשְׁמְרוּ מִלְּשׁוֹן-הָרַע וְכוּ', אוֹי לְאִשָּׁה שֶׁתּוֹלִיף לְשׁוֹן הָרַע בַּחוּץ, מָה אָנִי רוֹצֶה? רַק אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה. יֵשׁ הַרְבֵּה נָשִׁים שֶׁאֵינן לֵהֵן פְּרִנְסָה, מִסְפִּיק הַדְּאָגוֹת שֵׁישׁ בְּבֵית, לְמָה צְרִיכִים לְהַכְנִס לְהוֹסִיף שָׁמֶן לְמִדְוָרָה.

וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן, תִּרְאִינָה לְחִיוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת, זֶה הַסּוּד שֶׁלָּנוּ, זֶה הַנִּצְחוֹן שֶׁלָּנוּ, אֲבָל הָאֲחֲדוּת מִתְחִילָה בְּבֵית, אֲסוּר לְאִשָּׁה לְהִתְאַכְזֹר לְבַעֲלָהּ, תּוֹצִיאֻוּ אֶת הַרְשָׁעוֹת מִכֶּן, תַּעֲזְרוּ לְבַעֲלֵיכֶן, הֵם גַּם-כֶּן אֲנָשִׁים, כֵּלָן מִתְלוֹנְנוֹת עַל הַבַּעַל - הַבַּעַל כֶּף וְכֶף וְכוּ', הָאֵינֶכֶן חוֹשְׁבוֹת שֶׁמֵּגִיעַ לְבַעַל גַּם קֶצֶת כְּבוֹד?! וְאֲסוּר לְהִשְׁפִּילוֹ בְּעֵינֵי הַיְלָדִים, אִם תִּכְבְּדֶנָּה אֶת הַבַּעַל, גַּם הוּא יִכְבֹּד אֶתְכֶן, בְּאִילוֹ פָּנִים שֶׁתִּרְאִינָה לְבַעַל כֶּף יִרְאֶה לְכֶן וְכוּ', אִשָּׁה הַמְצִיקָה לְבַעֲלָהּ, תִּקְבַּל בַּחֲזָרָה וְכוּ', יֵשׁ שְׁנֵי צְדָדִים לְמַטְבֵּעַ, לֹא הִתְחַתַּנְתֶּם כְּדִי לְרִיב, כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה מִחֻלְקַת בְּבֵית, אִשָּׁה בְּרַת דַּעַת יוֹדַעַת אֵיךְ לְחַסֵּף מְרִיבָה בְּבֵית. יֵשׁ נָשִׁים שֶׁקֹּשֶׁה לֵהֵן לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, אִזּוּ אֲבַקֵּשׁ אוֹתָן שֶׁתִּצְאָנָה, לְמָה לְכֶן לְקַרֵּר נָשִׁים אַחֲרוֹת?! לֹא נִרְאֶה לְכֶן הַמְקוֹם - תִּלְכְּנָה, אַף אֶחָד אֵינּוּ מִכְרִיחַ אֶתְכֶן לְהִשְׁאֵר פֹּה. אִם נִתְאַחַד יַחַד, וְנִטְפֵּס עֲצָה בְּמָה יְכוּלִים לְעֹזֵר לִי וְכוּ', בְּזֶה יֵשׁ לְכֶן קֶשֶׁר וְשִׁיכוֹת אִתִּי, אֲבָל אִם רַק תִּצְיִקוּ לִי, וְתִנְסוּ לְשִׁבְרֵי אוֹתִי, לֹא תִצְלִיחוּ, וְאַתֶּם תִּסְבְּלוּ מִזֶּה! מִשֶּׁף הַעֶשֶׂר שָׁנִים שֶׁאֲנִי פֹה בְּיַבְנָאֵל לְכָל הַפְּחוֹת שִׁדְכָתִי כָּבֵר יוֹתֵר מֵאַלְפִים שְׂדוּכִים, וְכִמְעַט כָּלֵם מְאֻשְׂרִים, וְלָכֵן אִם אֶתֵּן רוֹצוֹת שֶׁאֲמַשִּׁיף לְעֹזֵר לְכֶן בַּחֲנוּף יִלְדִיכֶן, אִם אֶתֵּן רוֹצוֹת שֶׁאֲחַתֵּן יִלְדִיכֶן, אִזּוּ תִצְיִתוּ לִי, אַחֲרַת אֲשֶׁאֵל אֶת עֲצָמִי: לְמָה לִי לְהַכְנִס בְּכָל זֶה, לְמָה לִי לְעֹזֵר וְלִשְׂאֵת בַּעַל הַרְבִּים, כְּשֵׁישׁ מְרִיבוֹת וּמִחֻלְקַת וְכוּ', וְאֲנִי שׂוֹאֵל אֶת הַקְּדוּשׁ-כְּרוּף-הוּא: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, לְמָה הִצְרַכְתִּי בְּכָל זֶה" וְכוּ'!

וְלָכֵן אֲבָקַשׁ אֶתְכֶן מְאֹד מְאֹד, תְּבִינּוּ אֶת בְּעֲלִיכֶן, אַף אֶחָד אֵינּוּ נוֹסֵעַ עִכְשָׁו לְאוֹמֵן לְבִלְוֵי וּלְנִפְשׁ, זֶה בָּא לְכֹלָם קָשָׁה מְאֹד, נוֹסְעִים לְאוֹמֵן רַק מִפְּנֵי שְׂרַבְנוּ וְ"ל צָרָה, וְאָנוּ בְּטוֹחִים שְׂרַבְנוּ וְ"ל יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, וַיִּתְקַן אוֹתָנוּ בְּתַקּוּן גַּפְּלָא.

מה שאני מבקש אתכן, שבראש השנה תשאַרְנָה פה, ואדאג שיהיה לכן מנין, אפלו שיהיו רק עשרה איש, אבל יש לכן את המנין שלכן. ובבקש עתה בקשה פרטית: אלו הרשעים, שאגב אני מכרח לומר לכם, שהגסטפו והנאצים היו יכולים לבוא ללמד אצלם רשעות, לדאבוננו, יש פאן פל-כף הרבה רשעות, קבוצה קטנה של ריקים ופוחזים, שחושבים שיבנאל היא ירשה בעבורם, ואני אומר לכם, שיבנאל תהיה "עיר ברסלב"! על אפם ועל חמתם, אנו נמשיך להתפלל, שהסמ"ך-מ"ם יתבטל, לא נעזב את הקדוש-ברוך-הוא, עד שיעזר לנו להתפטר מרשעים אלו, אף איננו עוברים על החוק וכו'. עם כל זאת רציתי שחמש נשים תישנה בדירה שלי, חמש נשים תישנה באולם, וחמש נשים בכלל ובישיבה, כי אנו משאירים את הבנינים ריקים, ואלו הפוחזים מסגלים להפל וכו', לא שאני פוחד מהם, אבל שלמה המלך אמר (משלי כא, לא): "סוס מוכן למלחמה ולה' התשועה", אנו צריכים להכין לעצמנו שמירה, והקדוש-ברוך-הוא יעשה את שלו. וכן במוסדות שלנו אני שם שמירה, ארגנתי חכרת שמירה וכו', מהיכן אשלם זאת? הקדוש-ברוך-הוא יעזר לי, זה עולה לי הון רב וכו', שם זה חוץ לישוב, ואני יכול לשלח נשים לשם וכו', אבל פאן זה בתוך הישוב, ולכן אני מבקש מי שמוכנה להתנדב לבוא לגור באחד המקומות שאמרת עתה, אני אתפלל בעבורה באפן אישי בראש השנה, כי אלו הרשעים זוממים עלינו וכו', אבל תדעו שהם יקבלו מנה אחת אפים, וישלמו להם מן השמים כגמולם הרע וכו', ובכלל אתן צריכות להראות עבדה קיימת, שאתן גרות פה ביבנאל, ולכנה כגו זקוף ובגאון, ואל תתבישנה כלל וכלל, אנחנו נראה להם שאנו פה עבדה קיימת, פה הולדנו ילדינו, ופה נגדל אותם ונחננתם וכו', ופה נשאר, אל תפתחו פה לאף אחד, אל תתחילו עם אף אחד, אבל מי

שִׁיתְחִיל עִמָּכֶן, תְּשִׁיבוּ לוֹ מָנָה אַחַת אַפִּים, אֵין צְרִיכִים לַפְחֹד מֵאַף אֶחָד. הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקָּדוֹשׁ זי"ע אָמַר: סְגֵלָה לְרַשְׁעִים - לֹא לַפְחֹד מֵהֶם. הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וַיְהִיָּה לָכֵן שָׁנָה טוֹבָה וּמִתְקָה, וְאִם אַתֶּן יְכוּלוֹת לְכַתֵּב לִי אֶת הַשֵּׁם שְׁלֹכֵן וְשֵׁם הָאָמָא, וּמִי שְׁאַתֶּן רוּצוֹת שְׁאֲזַפִּיר בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, תַּעֲשִׂינָה זֹאת, וְהַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לָנוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמִתְקָה. וְשׁוֹב אֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ: אַל תִּפְחַדְנָה מֵאַף אֶחָד, אֵין לָכֵן מִמִּי לַפְחֹד, הֵם חוֹשְׁבִים שְׁיִנָּצְחוּ אוֹתִי, יֵשׁ לָהֶם טְעוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד: רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: "נִצְחָתִי וְאֲנִצֵּחַ", הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁיִהְיֶה לָנוּ בְּאֵמֶת כְּבֹר מְנוּחָה, וְנִבְּוֵא אֶל הַנַּחֲלָה וְהַמְּנוּחָה. אַבְרָמָה אֶתְכֶן מְאֹד, תַּעֲשִׂינָה לִיל תַּפְלָה לְהַתְּפַלֵּל לְהַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיִוְצִיאֵנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, שָׁנָה טוֹבָה וּמִתְקָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּקְפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן דְּסִלְיִחוֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מַלִּים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל שְׁסַדְרָתְךָ אֶת הַנְּשִׂים שְׁיִישְׁנוּ בְּדִירָה שְׁלִי בְּזִמְן שְׁאֲנוּ בְּאוּמָן, וּבְבֵית־הַכְּנֶסֶת וּבִישִׁיבָה, וּבְאוּלָם וּבְכוּלָל, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים שְׁמִירָה, וּבְיִדְאֵי בְּזִכּוֹת זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיִהְיֶה לָךְ כָּל טוֹב בְּחַיִּים, וְאֲנִי אֶתְפַּלֵּל בְּשִׁבְלֵךְ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, רַק תְּבָרְרִי עוֹד פַּעַם סוֹפִית אֶצֶל כָּל הַנְּשִׂים, אִם הֵן תַּעֲמִדְנָה בְּזֶה.

קיד אָשֶׁר לג תקפז — לג תקפח בַּנְחָל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדִּי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לג תקפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן דְּסְלִיחוֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמֵחַ, שֶׁקִּבַּלְתָּ עַל עֲצָמֶיךָ לִישׁוֹן בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת,
כְּדֵי לְשַׁמֵּר מִהַרְשָׁעִים, בְּזָכוֹת זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִי
לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, וְאֲנִי אֶתְפַּלֵּל בְּשִׁבְלֶיךָ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לג תקפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן דְּסְלִיחוֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל מִכְתָּבִים מְאֹד נְחוּצִים, וּרְאָה לְחַלֵּק אֶת זֶה מֵה שְׂיֹתֵר
מִהָר, כִּי זֶה לִי לִישׁוּעָה גְּדוּלָה, שֶׁהֵם לְקַחוּ עַל עֲצָמָם לִישׁוֹן
בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ וּבְכוּלָּל, וּבִישִׁיבָה וְכו', כִּי פֶשׁוּט כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו
יוֹצְאִים עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן, וְהַכֵּל נִשְׁאָר רִיק, וְאֵלו הַרְשָׁעִים
הָאֲרוּרִים מְסַגְּלִים לְהַכֵּל, וְאֲנִי בּוֹטַח רַק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִף
כְּבָר אָמַר הַחֶכֶם מִפֶּל הָאָדָם (מִשְׁלֵי כ"א, ל"א) "סוֹס מוֹכֵן לְיוֹם מְלַחְמָה
וְלַהֲגִי"ה הַתְּשׁוּעָה", אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלֵנוּ, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, וְיִשְׁמַר אוֹתָנוּ מִכָּל רַע.

נָא וְנָא לַעֲזֹרֵךְ אֶת יְדִידֵנוּ ר' ... גְּרוּ יְאִיר, שֶׁשָּׂכַר שְׁנֵי שׁוֹמְרִים
עִם נֶשֶׁק עֲשׂוּרִים וְאַרְבַּע שְׁעוֹת, עַל הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ: הַתְּלִמּוּד-תּוֹרָה

אֲשֶׁר לַג תִּקְפֹּט — לַג תִּקַּץ בְּנַחֵל קִטוּ

וְהַבֵּית־סֵפֶר וְכוּ' וְכוּ', כִּי שָׁם חוּץ לְיִשׁוּב, וְאַנִּי לֹא רוֹצֶה שְׁנֹשִׁים
יִישְׁנוּ שָׁם, כִּי זֶה פָּשׁוּט מְסַכָּן.

הַמֵּאַחַל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה...

לַג תִּקְפֹּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן דְּסִלְיָחוֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַנִּי רוֹצֶה שְׁתַּתֵּן לִּי ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֶלְךָ דּוֹלָר, מֵהָאֲלָפִים דּוֹלָר שֵׁישׁ
לָךְ בְּשָׂבִילִי. כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְשֹׁכֵר שְׁנֵי שׁוּמְרִים עִם נֶשֶׁק לְמוֹסְדוֹת
שְׁלֵנוּ, וְאֶלְךָ דּוֹלָר תָּבִיא אֶתְּךָ לְאוּמָן, שְׁאַנִּי צָרִיךְ לְשֵׁלֶם לְגוֹי עַל
שְׁמוֹשׁ הַמָּקוֹם.

הַמֵּאַחַח לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה...

לַג תִּקַּץ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן דְּסִלְיָחוֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיָחִיו.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדְעוּ שֶׁהַקְּדוּשָׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְהַכֹּל
מִשְׁגָּח בְּהִשְׁגָּחַת פְּרִטִית מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ
נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהִשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְלִכֵּן עַל-יְדֵי תַקְוָה
הָאִמּוּנָה תִּמְשִׁיכוּ לְעֲצָמְכֶם רַק בְּרָכוֹת, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "אִישׁ אִמּוּנוֹת
רַב בְּרָכוֹת", וְהִנֵּה נִכְנָס רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: כָּל
מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קָצוּבִים לוֹ מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה; וְלִכֵּן בְּוַדָּאֵי יִשְׁפִיעַ

עליכם הקדוש ברוך הוא שפּע על כּל השנה הבאה עלינו לטובה.
 רק תגורו ביחד באהבה ואחדות, ואז תראו את הנסים שייעשה
 עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לכם שנה טובה ומתוקה...

לג תקצא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון הסליחות ה'תשס"ב.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... וְ... שִׁיחִיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ושמתתי לשמע הטוב מכם, ובפרט
 הבשורה המשמחת, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שהכל יעבר בקלות,
 ונשמע ונתבשר אצלכם תמיד בשורות משמחות.

אני מאד מקנה, שאתה ממשיך לכתב לי את הספר תורה,
 ותשתדל שבכל יום תכתב קצת, וכך תצליח לסיים.

בענין "אין באלקינו" וכו', הקשית לשאל וכו', כי זה דבר עמק
 בקבלה וכו', ידוע, שהמגיד ממעזריטש זי"ע לא בכל פעם התפלל
 במנין, כי האריך מאד בדבקות, אבל הקפיד מאד כשהגיע ל"אין
 באלקינו" שיהיה מנין, ועל-פירב רצה שרק פשוטי עם יהיו במנין
 הנה, בשעה שהוא אומר "אין באלקינו", והיה לו גסח מיחד על
 זה, והגסח הולך על-פי השמות שצריכים לכון, ופעם בא ה"חונה
 מלבלין" אצלו, ודחק עצמו להפגס במנין של "אין באלקינו", ואיך
 שהמגיד הקדוש התחיל לומר "אין באלקינו", התעלה החונה,
 ונעשה רעש עד שעוררו אותו, והקפיד מאד המגיד למה נתנו לו
 להפגס, ענה ואמר: לבטלן כזה נוהגים להפגס! שלא יכול לעצר
 את עצמו ולהתאפק. מכל זה נראה, שיש בזה ענינים גדולים מאד.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שנוזכה להיות אצל ציון רבנו ז"ל

אָשֶׁר לֵג תִּקְצַב — לֵג תִּקְצַג בְּנַחֵל קִיז

בְּאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, בְּלֹא מְנִיעוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמָחוֹת.

הַמֵּאַחַל לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לֵג תִּקְצַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן דְּסְלִיחוֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיַחַד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוַדַּאי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמָחוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְשׁוֹם
דָּבָר לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אֶתְכֶם.

הַמֵּאַחַח לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לֵג תִּקְצַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן דְּסְלִיחוֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שׂוֹמֵעַ עַל כָּל מַכְתָּב
וּמַכְתָּב שְׂאֵתָה כּוֹתֵב לִי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתָמִיד תִּכְתֹּב לִי
בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמָחוֹת, הַעֲקֹר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ,
אֲשֶׁר אֵין עוֹד דָּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב אֶצְלוֹ יִתְבַּרֵךְ כְּמוֹ אֲמוּנָה, וְאֲנִי מְאֹד
מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְיֵשׁ עֲגִינֵן שְׂנֵתֶהֱפֹף
הַכֹּל לְטוֹבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל
בְּאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לג תקצד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי דְסְלִיחוֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַנִּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שְׁתִּהְיוּ חֲזָקִים, וְאַל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם
בְּרִיָּה שְׂבָעוּלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהִנֵּה עֹכְשׁוֹ נִכְנָסֶת
שָׁנָה חֲדָשָׁה, וִיכוּלִים לְפַעַל אֲצֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כֹּל מַה שְׂרוּצִים,
כִּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה נִדוֹן הָעוֹלָם מַה יִּהְיֶה בְּסוּפוֹ.

וְלָכֵן עֹכְשׁוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה זֶהוּ הַזְּמַן לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּפָרְטֵי פְּרִטִיּוֹת כֹּל מַה שְׂצָרִיכִים, וּכְדֻגְמַת הָאָדָם שְׂנֹכְסֵי בַּחֲנוּת
'כֹּל בּוֹ', וּמִזְמַן אֶת כֹּל מַה שְׂעִינְיוֹ רּוֹאוֹת, וְאִם יֵשׁ לוֹ מִזְמַן, מְקַבֵּל
אֶת הַכֹּל, כְּמוֹ-כֵן וְיֹתֵר מִכֵּן אִם אָדָם בָּא בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם מִזְמַן, תְּפִלוֹת וּדְמָעוֹת, אֲזִי מְקַבֵּל כֹּל מַה
שְׂרַק רוּצָה, וְלָכֵן אֵל תִּהְיוּ בְּטֻלְגִים, זֶה הוּא הַזְּמַן לְבַקֵּשׁ אֶת
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כֹּל הַשָּׁנָה, רְאוּ לְנִצֵּל אֶת הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַזֶּה
לְבַקֵּשׁ עַל עֲצָמְכֶם וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל, וּבִתְּוֹכֶם עָלֵי הָעַנִּי הַמְדַכָּא
בְּיִסּוּרִים, הַמְסַבֵּב בְּחֹבוֹת, שְׂאֲזוּפָה לְצֵאת מֵהַכֹּל, וּכְבָר אֲזוּכָה לְחַזוֹת
בְּנַעַם הַנִּי"ה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ.

הַמֵּאחֵל לְכֶם פְּתִיבָה וּחְתִימָה טוֹבָה...

לַג תְּקַצֶּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי דְסְלִיחוֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֵא תִפְרָסֵם אוֹתִי וְכוּ', וְלֹא תַעֲשֶׂה עֲצוֹת תְּפִלָּה בְּשִׁבְלִי שֵׁם וְכוּ', כִּי זֶה רַק יִגְרֵם לִי בְּזִיווּת וְעֲלִבוֹנוֹת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, וְלֹא חֶסֶד לִיִּצְנִים, וְלִכְּנֵן מַה שְׂאֲתָה בֵּן יְכוֹל רַק לְעוֹרֵר בְּעָרֵב רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּעֵנִין הַפְּדִיוֹנוֹת, אֲבָל שְׂאֵר דְּבָרִים אֵל תִּזְכִּיר בְּכֻלָּל אֶת הַשֵּׁם שְׁלִי, אָנִי לֹא קִיִּם בְּכֻלָּל בְּזֶה הָעוֹלָם, כְּשֶׁאָנִי בָּא אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אָנִי חִיל פֶּשׁוּט כְּמוֹ כָּל הַחִילִים, וְאוֹלֵי יוֹתֵר פֶּשׁוּט, וְלִכְּנֵן אָנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁלִמְעַן טוֹבְתִי הַנְּצַחִית, וְלִמְעַן כְּבוֹדִי, שְׁלֵא תִבְזֶה אוֹתִי, וּבְזֶה שְׂתַעֲשֶׂה שֵׁם פְּרִסְמוֹת עָלַי, וּבִלְגֹן עָלַי, אֶתָּה רַק מְצַעֵר אוֹתִי.

אָנִי מָאד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַצִּית אוֹתִי, וְתִגְרֵם לִי נַחַת רוּחַ מָאד גְּדוּלָּה.

הַעֲקֵר בְּעָרֵב רֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֲזוּ תַעֲסֵק בְּעֵנִין הַפְּדִיוֹנוֹת.

הַמְּאַחֵל לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לַג תִּקְצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי מִחֲרַת יוֹם הַכְּפוּרִים, שֵׁם ה' [י] י"א תְּשַׁרֵּי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אָנִי מִכִּיר אֶת הַמְשַׁפָּחָה טוֹב, כִּי הִפְרֵתִי עוֹד אֶת הַסִּבָּא שְׁלֵהֶם

לפני חמשים שנה, עם כל זאת אתם צריכים לברר היטב על מהות הבחור, ואם זה הזוג, שילף מה שיותר מהר, אבל העקר לברר על המדות של הבחור, כי זה מה שקובע.

רציתי השנה להדפיס הרבה ספרים חדשים, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שנוכל להתחיל עם "נחלת אבות", שעומד להגמר בימים אלו, וכן "גנזי המלך" על "מגלת אסתר" (תכתבו עד איפה יש לכם). וכן הגיע את הספר "חנוך טהור", ולהוסיף לזה כמה קונטרסים של חנוך, שלא נדפסו ב"אוצר חנוך הילדים", וכן עוד כמה פרכים "אשר בנחל", ובהם נתחיל את השנה הזו תשס"ג, הבאה עלינו לטובה, וכבר יקיים אצלנו: ת'הא ש'נת ס'וף ג'לותנו, על-ידי: ת'הא ש'נת ג'לוי ס'ודות ה'תורה.

שוב פעם באתי להודות לכם מקרב לבבי על גדל העזרה והארוח הנפלא שעשיתם עמנו בעת שהיינו אבלים, לא עלינו, אין מלים בפי להודות לכם על כל החסד שעשיתם עמנו, ובודאי אשלם לכם על זה בחזרה בשמחות.

המאחל לכם מועדים לשמחה...

לג תקצז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי מתרת יום הפפורים, שם ה' [י] י"א תשרי ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אף ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהשנה תוכל לעזר לי להדפיס הרבה חלקים "אשר בנחל", וכן לעזר ולחזק את אנשי שלומנו שהם לפיצו את זה, אשר אין למעלה מזה, כי היא זכות הרבים גדולה מאד.

הַעֲקֹר רְאָה לְהִיּוֹת חֹזֵק בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ תִּרְאֶה אֶת
הַנְּסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַק הַדְּבָק אֶת
מַחֲשַׁבְתְּךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּקְצַח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [י] י"א תְּשַׁרְי
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּבִנְיָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְיִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה בְּעָרְב יוֹם הַכַּפּוּרִים כְּכֹר קָמְתִי מִהַשְּׂבָעָה אַחַר אֲדוּנֵי אָבִי
מוֹרֵי וְרַבֵּי, הַרִינִי כַּפָּרַת מִשְׁכָּבוֹ, וְלִכְן לֹא הִיִּיתִי יְכוּל לְהוֹדוֹת עַד
עַכְשָׁיו לְכֹל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו שֶׁהִשְׁתַּתְּפוּ בְּצַעְרֵי, כִּי לֹא יְכַלְתִּי לְבוֹא
בְּכַתוּבִים, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁכָּלְכֶם תִּנְחַמוּ מִן הַשָּׁמַיִם,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שֶׁתִּהְיֶה לָנוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שָׁנָה
שְׂנוּכָה לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲוָה גְּדוּלָה, וְשׁוּם
רוּחוֹת רַעוּת מִבַּחוּץ לֹא יוּכְלוּ לְהַכְנִס בִּינֵנוּ, כִּי כָּל זְמַן שֶׁנִּהְיֶה בְּיַחַד
בְּאַחֲדוּת אַחַת, שׁוּם קְלָפָה וּמִשְׁחִית לֹא יוּכְלוּ לְנַצֵּחַ אוֹתָנוּ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, תִּקְחוּ אֶת
עֲצָמְכֶם עַכְשָׁיו בְּיַחַד, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְשֵׁנִי, וּבֵאוּ וְנִתְחִיל הַתְּחִלָּה
חֲדָשָׁה, כְּדֵי שְׂנוּכֵל לְחַדֵּשׁ אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ בְּהַתְּחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה,
שֶׁתִּשְׂרָה בִּינֵנוּ הַשְּׂמֻחָה וְאַהֲבָה בְּתַמִּידוּת, שֶׁדָּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד יִקָּר
בְּעֵינֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין עוֹד דָּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב לְמַעֲלָה
בְּשָׁמַיִם, כְּמוֹ כְּשִׁיְהוּדִים מִחוּזִיקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה
וְרַעוּת, אֲשֶׁר אָמַר הַמַּגִּיד הַקְּדוֹשׁ מִמְּעוֹרֵיטֵשׁ זִי"ע, אֲשֶׁר אִם יִשְׁבוּ
עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים יַחַד, וְאָפְלוּ שְׁלֹא יִדְּבְרוּ יַחַד דְּבָרֵי תוֹרָה, אוֹ יִתְפַּלְּלוּ
יַחַד, אֲלֵא עֲצָם שְׂיוֹשְׁבִים עֲשׂוּר נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת בְּאַחֲדוּת אַחַת וּבְכָל

אָחַד, דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֶפְלוּ מִיכָאֵל הַמְּלֶאכֶּה שְׁכוּתָב וְכוּתָן שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, לֹא יָכוֹל לְגַשֵּׁת אֲלֵיהֶם מְרַב אֵימָה וּפְחַד שְׂיִישׁ לוֹ מֵהֶם.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, בֹּאוּ וְנִתְחִיל אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
עִם אַחֲדוֹת עֲצוּמָה, וְאִישׁ אֶת רְעֵהוּ יֹאמֶר חֲזוּק, כִּי הַשָּׁנָה נִזְכָּה
לְרֵאוֹת פֶּה בְּיַבְנָאֵל יִשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד, אִם אַתֶּם תַּחֲזִיקוּ אֶת
עֲצֻמְכֶם פֶּה בְּיַחַד, אֲנַחְנוּ לֹא נִתֵּן בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן שְׁכַמָּה פּוֹחֲזִים,
שֶׁהֵם יִקְפְּצוּ לָנוּ עַל הָרֹאשׁ. אֲנִי הִחְלַטְתִּי חַד מִשְׁמְעִית, אִם עַד חֲדָשׁ
שְׁלִישִׁי לְמַנְיָנִים לֹא יִבְנוּ לָנוּ אֶת הַמְּבָנִים, כִּלְנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל
נִכְנָסִים לְבֵית-הַסֵּפֶר נִפְתָּלִי, וְזֶה יִהְיֶה נַעֲשֶׂה הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, וְכַמוֹכֵן
הַכֹּל עַל-פִּי הַחֵק.

אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׂאֵף אָחַד יִקַּח אֶת הַחֵק בְּיָדִים, אֲלֵא נִקַּח
עוֹרֵף-דִּין, וְכֹלֵם יִרְשָׁמוּ שָׁם, כִּי מִסְפִּיק סִבְלָנוּ עַד עַכְשָׁו. וְלָכֵן אֲנִי
מְבַקֵּשׁ מִכֶּם, אַל תִּירְאוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, תִּלְכוּ
בְּקוּמָה וְקוֹפָה, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶתְנוּ, עִמָּנוּ וְאֲצִלָּנוּ, לֹא נִהְיֶה
יוֹתֵר הַמְּנַצְּלִים שֶׁל אֵף אָחַד, וּבִפְרָט שֶׁל כַּמָּה רִיקִים וּפּוֹחֲזִים
(כַּנ"ל).

רְצִיתִי שְׁפָל לִילָה אַחַר מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יַעֲשֶׂה שְׁמַחַת בֵּית
הַשׁוֹאֲבָה בְּסִכְתּוֹ, וְכֵן רְצִיתִי שְׁכֹלֵם יִתְנוּ יָד לְבָנוֹת אֶת הַסִּפָּה בַּחֲצֵר
"הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", וּבִסְעֻדַת הַהַלּוּלָא שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, שְׂיֵצֵא הַשָּׁנָה בְּיוֹם
שְׁנֵי בְּלִילָה, שֶׁתִּתְאַסְּפוּ יַחַד, וּבְתַפִּים וּבְמַחֲוֹלוֹת תַּעֲשׂוּ אֶת הַסְּעֻדָּה,
וְכֵן בְּשְׂמַחַת תּוֹרָה, בְּהַקְּפוֹת שְׁנִיּוֹת תִּקְחוּ כָּלִי זְמַר, וְתִרְקְדוּ מְרַב
שְׂמִחָה עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, שְׂזַכִּינוּ לְהִיּוֹת אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה,
אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל (חַי-מוֹהֲר"ן, סִימָן תג): מִי שֶׁהִיָּה אֲצֵלוֹ
עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לוֹ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד; וְחִסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ,
זְכִינוּ לַעֲבֹר עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת שֶׁהָיוּ לְכָל אָחַד וְאָחַד מֵאֲתָנוּ, וְזָכִינוּ
לְהִיּוֹת אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, רְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח עַל זֶה מְאֹד
מְאֹד כָּל הַשָּׁנָה.

נָא וְנָא לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, בְּשִׁבוּעִים אֵלוֹ
שְׂאִין תְּלַמּוּד-תּוֹרָה וְאִין בֵּית-סֵפֶר, צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר עִם מֵי הַיְלָדִים

מתחברים או מטיילים, כי זה מאד מאד מספן להשאיר את הילדים להפקר, וצריכים רחמים רבים, רחמים עצומים, שלא יפלו, חס ושלום, באיזה פח ורשת וכו' וכו'.

רצוי מאד לא להסתובב הרבה בחוצות בחל-המועד, כי עדין עם ישראל צריכים רחמים מרבים, רחמים רבים, שלא יקרה שום מקרה רע משונאינו בני עשו ובני ישמעאל, ימח שמם וזכרם. והכי בטוח זה לשבת ביבנאל, ולשמח בשמחת החג.

אחר החג רציתי מאד, שכל אלו מאנשי שלומנו שמשגלים להרשם למגן דוד אדם, שיעשו את זה מה שיותר מהר, כי אני רוצה להקים פה ביבנאל "הצלה" משלנו, וכן נשיג אמבולנס שיעמד פה אצלנו בקביעות, באפן שאם אשה תצטרך ללדת וכו' וכו', שפבר יהיה מוכן לעזר, וכן רציתי שכל מי מאנשי שלומנו שיוכל להפגס ב... כי עד עכשו הרשעים השתלטו עלינו, ואל נא נעבר את הטעות עוד פעם. ישובו המה אלינו, ואנחנו לא נשוב אליהם. ובענינים אלו להיות בקשר עם האברך ... גרו יאיר.

המאחל לכם מועדים לשמחה...

לג תקצט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי מחרת יום הכפורים, שם ה' [י] י"א תשרי ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי, שאתה רב עם אשתך, עד שאתם הולכים להתגרש, רחמנא לצלן, ואשתך בהריון. אני לא מבין איך אתה יכול להיות רשע מרשע כזה ולתת מכות לאשתך, הרי זו רשעות שאין כמוה, לא מספיק שאתה בא ממקום שאתה בא וכו' וכו', שאתה צריך לצעק ע' קלין אל הקדוש-ברוך-הוא, כדי שיטהר את מחך, ותזכה למחין

נְקִיִּים, מִחִין וְפִים. עוֹד זֹאת אַתָּה נִכְנָס בְּעֵצָבִים, וְנוֹתֵן מְכוֹת לְאִשְׁתְּךָ, אֲדַרְבָּה אֲנִי לֹא צָרִיךְ אֲבִרְךָ בְּזֶה בְּקִהְלָתִי, אִם אַתָּה לֹא חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה תִּכְףּ-וּמְמִיד וּמְפִיִּס אוֹתָהּ, אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְרְאוֹת אוֹתְךָ יוֹתֵר. וְרַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד יוֹתֵר מִהַכֵּל.

וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוֹלָם לְפִיִּס אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי אִם לֹא, מָרָה תִּהְיֶה אַחֲרֵי־תְּךָ.

אֲנִי לֹא מִבִּין אוֹתְךָ לְגַמְרִי, כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מְלֵא דֵינִים, וּמִי יוֹדֵעַ מַה יֵּלֵד יוֹם, וְאַתָּה אֵין לְךָ שׁוֹם דְּאִגוֹת אַחֲרוֹת רַק לְהַכוֹת אֶת אִשְׁתְּךָ, עַד שֶׁהִיא בְּרַחֵה לְךָ אֶל בֵּית אָבִיהָ. לִכֵּן לְךָ תִּכְףּ לְפִיִּסָּהּ, וְאֲנִי מִקְנֶה שְׂאֵתָה תַּצִּיַּת אוֹתִי, וְאִזּוּ יִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּזֶה הָעוֹלָם וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאחֵל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לג תר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [י], י"א תְּשׁוּרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וּכְבֹּר כְּתִבְתִּי מִכְתָּב לְהֵאֲבִרְךָ, שְׂאֵמַרְתָּ לִּי לְכַתֵּב לוֹ, וְאֲנִי מְאֹד מִקְנֶה לְהִקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִחְזֹר הַשְּׁלוֹם-בֵּית בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, כִּי בְּאֵמַת בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הִרְבָּה סִבְלָנוֹת, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם עִם עֵצָבִים בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן. וְזוֹ מַעֲלַת בַּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא מִתְאַזֵּר בְּסִבְלָנוֹת.

מְאֹד נִהְיִיתִי מִהַחֲדוּשִׁים שְׁלָךְ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּזְכֶּה לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁין דְּאוּרֵיתָא, שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק

אֶשֶׁר לַג תִּרְא בְּנַחַל קִכָּה
ב', סימן קה), אֶשֶׁר חֲדוּשֵׁינָּה דְאֹרִינְתָּא הֵם תְּקוּן לְהַמְחִין, וְאֶשֶׁרֵי מִי
שֶׁמְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם חֲדוּשֵׁינָּה דְאֹרִינְתָּא.

גַּא וְנָא רְאָה לְהַכְנִיס בְּעֶצְמָה אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבְּרָה, וְשׁוּם דְּבָר
בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָהּ, רַק תְּהִיָּה רְגִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבְּרָה,
כְּאֶשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֶשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבְּרָה - זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתַאֵר
וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמְּאַחַל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

לג תרא

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבְּרָה, יוֹם שְׁלִישִׁי מִקְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [ין] י"א תִּשְׁרִי
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גִּרוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתְּנִי עִם מִכְתָּבָהּ הָאָרְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעֲכָשׁוּ תִּקַּח אֶת עֶצְמָהּ בְּיַדֶּיהָ, וְתַתְּחִיל מְחַדֵּשׁ
לְהַפְיִץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז. וּבְפָרֵט סְפָרֵי שׁו"ת
"אֶשֶׁר בְּנַחַל", אֶשֶׁר אִין לְמַעְלָה מְסֻפָּרִים אֵלּוּ, וּבְפָרֵט לְבַחוּרִים
וְאֲבָרְכִים, כִּי הַמְּכַתְּבִים הָאֵלּוּ נִכְתְּבוּ בְּדָם לְבִי וְלֹא בְּדִין, כְּאֶשֶׁר יַעֲיֵד
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן מִי שֶׁרַק יִדְפִּיס אֶפְלוּ כְּרָךְ אַחַד, וְיִהְיֶה
בְּצָרָה, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּזִכּוֹת הַדְּפֻסָּת כְּרָךְ אַחַד שׁו"ת "אֶשֶׁר בְּנַחַל"
יִרְאָה גַם מִהַשְׁמִים.

וְלִכֵּן מִי יִתֵּן שֶׁתִּתְּבַצֵּעַ הַתְּכַנִּיַת שְׁלָךְ, כִּי עִם שׁו"ת "אֶשֶׁר
בְּנַחַל", כְּדָאִי לְלַכֵּת בְּכָל הַיְשִׁיבוֹת, וְלְהַפְיִצֵם בֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְאִין
לְמַעְלָה מִזֶּה בְּזִכּוֹת הַרְבִּים.

גַּא וְנָא רְאָה לְהַכְנִיס בְּעֶצְמָה אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבְּרָה, וְשׁוּם דְּבָר
בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָהּ, רַק תְּהִיָּה רְגִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבְּרָה,
כְּאֶשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֶשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר

שְׁמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר
וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לג תרב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [י] י"א תִּשְׁרִי
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מָאֵד מָאֵד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּחֲזִקוּ בְּשִׁלּוּם-בֵּית, כִּי אִין
עוֹד דְּבַר יוֹתֵר יִקָּר אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ הַשִּׁלּוּם-בֵּית, וְכֹל הַצְּרוֹת
שֶׁהָאָדָם עוֹבֵר בְּחַיִּים זֶה רַק כְּשֶׂאִין שִׁלּוּם-בֵּית בְּבֵית, וְלִכְּן תַּעֲשׂוּ
כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם וְתִשְׁלִימוּ בִּינֵיכֶם, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ
(יְכֻמוֹת סב.): הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגוּפוֹ וְהַמְּכַבְּדָהּ יוֹתֵר מִגּוּפוֹ, עָלִיו
הַכְּתוּב אוֹמֵר (איוב ה, כד): "וַיִּדְעַתְּ כִּי שִׁלּוּם אֶהְלֶךְ"; וַיִּדְוַע,
שְׁמוֹהֲרֵנ"ת ז"ל אָמַר פְּעַם: אֶצְלֵי מַה שְׁחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים,
זֶה מַה שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹמֵר.

וְלִכְּן רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיִקָּר אֶת אִשְׁתְּךָ בְּכֹל כֹּחֲךָ, כִּי בְּנִפְשְׁךָ הוּא,
וְכֹל הַצְּרוֹת שְׂאֵתָה סוּבַל, וְחַמְנָא לְצִלּוֹן, זֶה רַק מִפְּנֵי שְׂאֵתָה מְזוּלָל
בְּאִשְׁתְּךָ.

אָנִי מָאֵד מְקַנֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁשִׁנֵּיכֶם תִּכְבְּדוּ אֶתְךָ אֶת
הַשְּׁנֵי, כִּי כִּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירושלמי בְּרִכּוֹת, פָּרָק ט'): אִי
אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאִי אֶפְשָׁר
לְשִׁנֵּיהֶם בְּלֹא שְׂכִינָה; וְלִכְּן אִם אַתֶּם רוֹצִים שֶׁהַשְּׂכִינָה תִּשְׁרָה בְּתוֹךְ

אֲשֶׁר לַג תִּרְגַּם בְּנַחֵל קִבְּזוּ
בֵּיתְכֶם וְתַהֲיֶה לָכֶם הַצְלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד, רְאוּ לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׂרָה בְּתוֹכְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לַג תִּרְגַּם.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [י] י"א תִּשְׁרִי
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, שִׁישְׁלַח לְחֻמוֹתָךְ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, אַף שֶׁהוּא לְאַחַר גְּזֵר דֵּינָךְ, עִם כָּל זֹאת אֲצַל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַכֹּל יְכוּלִים לַפְעֵל, הָעֶקֶר לֹא לְהַתִּיאֵשׁ וּלְחַזֵּק אֶת
אֲשֶׁתְּךָ, וְגָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂזַכְּנוּ לְהִיּוֹת אֲצִל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל עַל רֹאשׁ
הַשָּׁנָה, זֶה צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל שִׂמְחָתָנוּ.

זְכוּר גַּם תִּזְכֹּר, אֲשֶׁר כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שְׁעוֹשִׂים בְּשִׁבִיל הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, זֶה מֵאִיר בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, וְעֶקֶר הַצַּעַר שְׁעוֹבֵר עַל
בְּנֵי-אָדָם, שֶׁלֹּא יוֹדְעִים מִדְּבָרִים אֱלוֹהִים, כִּי חוֹשְׁבִים שְׂצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת
בְּשִׁבִיל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְּדוֹלִים, וַיַּעַן שֶׁלֹּא יְכוּלִים, אֲזַי לֹא
עוֹשִׂים כָּלוּם. וּבִבְּאֻמַּת גְּלִיָּה לָנוּ רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן
יז), שֶׁלְּפַעֲמִים בֵּר יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה נַעֲנוּעַ עִם הַפֶּאֱה שְׁלוֹ, זֶה כְּבָר גּוֹרֵם
שְׁעֲשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְמַעְלָה. וְיָדוּעַ, אֲשֶׁר הֵרַב הַחֲסִיד ר' יִשְׂרָאֵל
קַרְדוּנֵר ו'ל הַתַּפְּאָר לְפָנָי הַסְּתַלְקוֹתוֹ, וְאָמַר: תּוֹדָה לָאֵל, שֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ
מִזֶּה הָעוֹלָם עִם זְקָן וּפְאֹת. כָּל-כֶּף הַחַיָּה אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל נִקְדָּה
טוֹבָה, וְכֶף צְרִיכִים לְהַתְנַהֵג.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לג תרד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם ה' [י], י"א תִּשְׂרִי
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הִישִׁיבָה, עֵדִין אֲנִי לֹא יוֹדַע אֵיךְ יִפֹּל דְבָר, אֲנִי מְקַוֶּה עוֹד
לְדַבֵּר אִתְּךָ מִזֶּה, לְדַעְתִּי, הֵייתָ צָרִיךְ לְקַחַת חֲבוּרָה שֶׁל בַּחֲוָרִים
מְבַגְּרִים לְמַעַלָּה מִגִּיל עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם, וְלַחֲזֹק וְלַעוֹדֵד וּלְשִׂמְחַת אוֹתָם,
וּלְלֶהֱבֹא אֶת לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֲנִי רוֹאֶה כְּפִי תִּבְעֶרֶת לְבָבְךָ, אִתְּךָ
לֹא בְּנוֹי לְקַטְנִים, אֶלָּא לְבַחֲוָרִים רְצִינָיִים, וּמְלִבֵּד זֹאת רְצִיתִי שֶׁתִּרְבֶּה
בְּשַׁעוּרִים בְּבַת־יָם, לְקָרֵב אֶת הַנֶּעֶר.

רְאֵה לְחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹ, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל
כָּל הַבְּלִבּוּלִים שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ, הֵן מַעֲצָמְךָ וְהֵן מַאֲחָרִים, וְתִדַּע, אֲשֶׁר
לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שֶׁבֵּר יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה בְּשִׁבִיל
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, וְכֹל הַצְּרוּת שְׁעוֹבְרוֹת עַל
בְּנֵי-אָדָם, הוּא מִפְּנֵי שֶׁלֹּא יוֹדְעִים אֶת מַעֲלָתָם בְּשָׁמַיִם, בְּשִׁבִיל זֶה
הֵם מְזוֹלְזָלִים. וּבְכַאֲמַת גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן
יז), שֶׁלְּפַעֲמִים בֵּר יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה נְעוּנָה עִם הַפֶּאֶה שְׁלוֹ, זֶה כְּבָר גּוֹרֵם
שְׁעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה. וְכֵן לְדַבֵּר דְּבַר טוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה
גּוֹרֵם שְׁעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים בְּכֹל הַעוֹלָמוֹת. וְיִדוּעַ, שֶׁפַּעַם אַחַת אָמַר
מוֹהַר"ן ז"ל: אֶת סְפּוּר תּוֹלְדוֹת רַבְּנוּ ז"ל קָרָאתִי בְּשֵׁם "חֵי"
מוֹהַר"ן, כִּי הוּא חֵי בְּכֹל פַּעַם חֵיִים חֲדָשִׁים, כִּי הוּא הַתְּחַדָּשׁ בְּכֹל
יוֹם וּבְכֹל שָׁעָה וּבְכֹל רֵגַע מִמֶּשׁ, וְלָכֵן לוֹ רָאוּי לְהַקְרוֹת "חֵי", כִּי
הוּא הִזָּה אִישׁ חֵי, הַמְּחִיָּה אֶת עֲצָמוֹ בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל שָׁעָה וּבְכֹל רֵגַע
מִחֲדָשׁ. אֲבָל לְסְפּוּר תּוֹלְדוֹת יְמֵי חֵי קָרָאתִי בְּשֵׁם "יְמֵי מוֹהַר"ן ת",
כִּי אֲנִי שְׁמַרְתִּי אֶת הַיָּמִים, כִּי כָּל יוֹם וְיוֹם הִזָּה אֶצְלִי שְׁמוֹר מְאֹד.
וְאָמְרוּ עַל זֶה אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים: שְׁאַנְחָנוּ קַטְנֵי עַרְךָ, רָאוּי שְׂאֵת

ספור תולדות ימי חיינו נקרא בשם רגעי, הינו שאנחנו צריכים לשמר על הרגעים, כמו שכתוב (איוב ז, יט): "לרגעים תבחננו", שבוחנום אותנו בכל רגע ורגע על כל הסתכלות ועל כל דבור ועל כל פעם, ואם רק נוכל לעצור את עצמנו לא לכעס ולא לדבר דבור רע, ולא להסתכל הסתכלות רעה אפלו רגע אחד, זה כבר עושה רשם גדול בכל העולמות.

המאחל לך מועדים לשמחה...

לג תרה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי מחרת יום הכפורים, שם ה' [י] י"א תשרי ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי לבקש אותך, שליל ששי פרשת נח, ד' חשון, שיהיה האולם אז פנוי, כי אני רוצה לעשות לכל אנשי שלומנו סעדת סיום ששה סדרי משנה למלאת השלשים להסתלקות אדוני, אבי, מורי ורבי, הריני בפרת משכבו, וכן ביום ראשון פרשת לך-לך ד' חשון בלילה, שיהיה פנוי האולם, כי אז אני רוצה לעשות סעדת ההולוא לאמי מורת, שיום השנה חל ח' חשון. ואני עוד אהיה אתך בקשר.

ראה לכתב לי תכף-ימיד אם התארכים האלו לא תפוסים, ואם פן תראה לבטל אותם, כי אני צריך בשני הלילות האלו את האולם.

העקר ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ותדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותהיה רגיל לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהמנין של התימנים עושה חיל, וכדאי אפלו להתפלל קצת יותר מאחר, העקר שיהיה

מִנֵּין גָּדוֹל, כִּי חָבַל שָׁלֵא יִהְיֶה לָּכֶם מִנֵּין מְשָׁלְכֶם, כִּי הִנֵּסַח הוּא
נִסַּח אַחֵר, וְלֹא כְּדַאי לְהַחֲלִיף נִסְחָאוֹת, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא לְפָאֵר לָכֶם אֶת הַמְּקוֹם, וְכֵן לְהַכְנִיס שָׁם סֵפֶר תּוֹרָה, שְׁאֲנִי
הוֹלֵךְ לְכַתֵּב לְכָבוֹד אֲדוֹנֵי, אָבִי, מוֹרֵי וְרַבֵּי, הַרְיָנִי כְּפָרַת מְשֻׁכָּבוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לג תרו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם ה' [י], י"א תְּשׁוּרֵי
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂחִיּוֹ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתִּשְׁמְרוּ עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָכֶם,
כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנּוּ ״ל (שיחות-הַר"ן, סימנים רסג, רסד), שְׁהִסְמִ"ךְ-
מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְשִׁבֵּר אֶת הַשְּׁלוֹם-בֵּית שֶׁל בְּנֵי
הַנְּעוּרִים, וְלִהְכַשִּׁיל אוֹתָם בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת. וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי
פְעֻלוֹת שְׂיִשְׁרָה בֵּינֵיכֶם הַשְּׁלוֹם וְאַהֲבָה. כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (ירוּשְׁלָמֵי בְּרָכוֹת, פָּרָק ט): אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי
אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶם בְּלֹא שְׂכִינָה; וְלִכֵּן אִם
אֲתֶם רוֹצִים שְׁהַשְׂכִּינָה תִּשְׁרָה בֵּינֵיכֶם, אֲתֶם צְרִיכִים לְמַחֵל אֶחָד
לְשָׁנִי.

תֵּאמְרֵנוּ לִי, אִם יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בֵּית, אֲזִי לֹא יִחְסַר לָכֶם
שׁוֹם דְּבָר, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם שְׁפַע.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, וּתְכַבְּדוּ
וּתִיקְרוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְזֶה יָבִיא לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה

אָשׁר לַג תְּרוּז בְּנַחַל קְלָא

שְׂתַכְתְּבוּ לִי שְׁנֵיכֶם תִּכְףּ-וּמִיָּד מִכְתָּב, שֶׁהַפֶּל הַסְתַּדָּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַמְאַחַל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לַג תְּרוּז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [י'], י"א תְּשׁוּרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דְּבַרְתִּי כְּכֹר אִם הָאֲבָרְךָ ... גְּרוּ יְאִיר, וְהוּא אוֹמֵר שָׂאֵם יַעֲשׂוּ אֶת הַסְּפָסְלִים, זֶה יַעֲלֶה שְׁלִישׁ מִהֶמְחִיר, וְזֶה רַעִיוֹן טוֹב, רַק תִּכְתָּב לִי אִם זֶה לְמַעֲשֶׂה, כִּי צְרִיכִים לְהַזְדַּרֵּז, וַיֵּשׁ בֵּין אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ כַּמָּה נִגְרִים שְׂיִכּוּלִים לְגַמֵּר אֶת זֶה מֵה שְׂיִוְתֵר מֵהָר.

אֲנִי לֹא מַעֲנִין לְהַכְנִיס מוֹדְעוֹת תְּנַחוּמִים, אֲנִי לֹא בְּנוִי לְזֶה, תֵּאֱמִין לִי, אֲדוֹנִי, אָבִי, מוֹרִי וְרַבִּי, הִרְיֵנִי כַּפָּרַת מִשְׁכָּבוּ, הַכִּין אֶת עֲצֻמוֹ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב בְּזֶה הָעוֹלָם, לְמַד כֹּל יוֹם תּוֹרָה בִּיגִיעָה וְטִרְחָה, וּבַעֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד. וְכֵן אֲנִי לֹא צְרִיף אֶת כֹּל זֶה, כִּי, תְּהִלָּה לְאֵל, גַּם אֲנִי מַכִּין אֶת עֲצָמֵי הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב לְיוֹם אַחֲרוֹן, וְלִכְּן זֶה לֹא תִסָּר לִי. וְלֹא אֲכַפֵּת לִי מֵה שְׂיִאֲמְרוּ הַבְּרִיּוֹת, הָעֶקֶר מֵה שְׂאוּמְרִים לְמַעֲלָה, זֶה מֵה שְׂאֲכַפֵּת.

אִם נִשְׁאָר לָךְ עוֹד כֶּסֶף, תֵּן אֶת זֶה לְהָאֲבָרְךָ ... גְּרוּ יְאִיר, כְּדִי שְׂיַחֲלַק מִשְׁכַּרְת לְכוֹלֵל גַּ"ס עַל חֲדָשׁ אֵלוּל, שְׁעַדִּין אֲנִי חַיֵּב לָהֶם.

מָה אֵמַר לָךְ! עִם כֶּסֶף יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְאֵת זֶה אֲתָה צְרִיף לַעֲשׂוֹת, וַיְדוּעַ, שְׂרַבְנוּ ו"ל אֵמַר לְאַחַד, שֶׁהַתְּקוּן שְׁלָךְ לְלַכֵּת בְּעֵבֹר צְדָקָה. וְרַבְנוּ ו"ל אֵמַר לְתַלְמִידוֹ ר' וְלָמֵן הַקָּטָן, דִּרְךָ בְּתַקוּן הַבְּרִית, וּבְנוֹדָי צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים עַל הַדִּרְךָ

להיות שמור מכל מיני עברות, חס ושלום. ולכן ראה להתעסק הרבה במצות צדקה, שאין למעלה מזה. ובפרט אשר על-ידי מצות צדקה תזכה לבנים יראי השם.

המאחל לך מועדים לשמחה...

לג תרח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי מקרת יום הפורים, שם ה' [י] י"א תשרי ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... וכל פתת התיכון, שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, וקבלתי את תנחומיכם, ותנחמו מן השמים.

אין אתן יכולות לתאר ולשער את גדל הנחת-רוח שתעשו לי, אם השנה הבאה עלינו לטובה תקחנה את עצמכן בידיכן, ותקבלנה על עצמכן מדות טובות, ולסים כמה וכמה פעמים את "ספר-המדות", עד שיהיה שגור על פיכן, פי רבנו ז"ל רצה מאד שגלמד בספר הזה, ולקנות לעצמנו מדות טובות, פי המדות הן עקר האדם. ובפרט תשתדלנה במדת הצניעות, אשר אין למעלה מזה לבת ישראל. וכשתנהגים בצניעות הדבור, צניעות הלבוש, זה עושה רשם גדול בשמים, ונחמניו הקדושים אמרו על רות (רות רבה, פרשה ד', סימן ח'): פל הנשים משחקות עם הקוצרים, וזו מצנעת עצמה; ולכן זכתה ויצא ממנה דוד המלך, שממנו יצא משיח. רואים מזה מה זה צניעות של אשה.

והיות שאתן בנות חיל, בנות צעירות, אני מאד מאד מבקש אתכן, תקחנה את עצמכם בידיכן, ותשמרנה על הדבור שלכן, לא לדבר לשון-הרע ורכילות, ולא להציק אחת לשניה, ותעזרנה אחת לשניה, ותעזרנה למשפחות מרבות ילדים, שזו מצוה גדולה מאד לעזר לזולת, ומכל שכן וכל שכן שתעזרנה בבית לאמכן, אשר זו

מְצוּה גְדוּלָה מְאֹד מְאֹד. וְתִשְׁמְרֶנָּה מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִסְתּוֹכֵב בֵּין גְּבָרִים, אֲנִי רְצִיתִי לְרֹאוֹת מִכֶּן נִחַת דְּקֻדְשָׁה, שְׂאוּכַל לְהִתְפָּאֵר עִמָּכֶן שְׂאִתֶּן זֶרַע קוֹדֶשׁ, בְּרוּכֵי הַשֵּׁם, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפַל אַחַת מִכֶּן תִּקְבַּל חֶתֶן יֵרָא שָׁמַיִם גְּדוּל מְאֹד, וּבְיַחַד תִּבְנוּ בַּיִת גְּאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶן, שְׂתִהְיֶה לְכֶן הַצְּלָחָה גְדוּלָה מְאֹד בְּחַיֵּיכֶן.

רְצִיתִי מְאֹד, שְׂתִכְתְּבֶנָּה לִי כָּל הַפֶּתָה מִכָּתֵב אֶחָד פַּעַם בְּשָׁבוּעַ, וּבְזֶה תִּחְיֶנָּה אוֹתִי.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶן מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לַג תֵּרַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי קָדָם הַחֵד, י"ב תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תִּלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקְדוּשׁ" דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֵת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר; הֵיּוֹת שְׂהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זְפָנֵי לְהַקִּים קַהֲלָה קְדוּשָׁה בְּיַבְנָאֵל, סְכָה עוֹלָה מְסָפֵר צ"א, כְּמִסְפֵּר הַזֶּה אֲדָנִי, בְּסִפְכָה מִתְחַבְּרִים רִוְחָנִיּוֹת וּגְשָׁמִיּוֹת גַּם יַחַד, הַזֶּה אֲדָנִי עוֹלָה צ"א, כְּמִנְיָן סְכָה. סְכָה הַנֶּה הִיא גְשָׁמִיּוֹת: ד' דְּפָנוֹת וּסְכָף, שְׁנֹבְנִית מִדְּבָרִים גְּשָׁמִיִּים, אֲבָל זֶה מִצּוֹת עֲשֵׂה מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת וְלִישָׁן שָׁם, וְלְכַאוֹרָה זֶה דְּבַר גְּשָׁמִי, עִם כָּל זֹאת מִהֶפְכִּים אֵת הַגְּשָׁמִי לְרוּחָנִי. כְּמוֹ-כֶן יַבְנָא"ל עוֹלָה מְסָפֵר הַזֶּה אֲדָנִי עִם הַשְּׂתֵי תְבוֹת, יַבְנָאֵל עוֹלָה צ"ג כְּמִסְפֵּר

ספ"ה עם שתי תבות הני"ה אדנ"י, יבנאל — משם תבוא הגאֵלה, כמאמרם ו"ל (ירושלמי מגלה), שיבנאל הם מהשדות של טבריה, שהוא טבור הארץ, שמשם עתידים להגאל. ולכן לא בחנם שהסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם לגרשנו משם, כי איננו ראויים לישוב במקום שמשם תבוא הגאֵלה, ובפרט אלו שנפגמו בפגם הברית, ורחמנא לצלן, עליהם עמל הסמ"ך-מ"ם לגרשם מיבנאל, וצריכים התחזקות חדשה להשאר ביבנאל ולבנות בית ביבנאל, ולקרב יהודים אל הקדוש-ברוך-הוא, כי זה הלמוד שאנו לומדים ביבנאל — לקרב יהודים אליו יתברך, לגלות ולפרסם את שם הצדיק האמת, כמוכא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סז): כשהשם של הצדיק יתפרסם בכל העולם, שהוא החן והיפי והפאר של כל הדור, על-ידי-זה נזכה לבנין בית-המקדש; ולכן לא בחנם שהסמ"ך-מ"ם כל-כל מתפשט שם, ורוצה לבלע את האנשים, אבל אלו האנשים שגרים ביבנאל, בזכותם תהיה הגאֵלה.

הנה אנחנו עכשו בונים מקנה חדשה, מקנה טהרה, בקשתי בראש השנה שכל אחד ואחד מאנשי שלומנו יצטרף למקנה הקדושה הזו, אשר בה תשרה השכינה. ולכן אשה שתטבל במקנה הזו, יולדו לה נשמות קדושות, וכמה נסים ומופתים היו לנשים על-ידי מקנה זו, ואנו מרחיבים את המקום עתה, לזאת באתי לבקש את כל אחד מאנשי שלומנו, שינדב אלף שקלים (מאתים וארבעים דולר), להכניע את עמלק, שמספרו ר"ם — מאתים וארבעים, ויתלה במקנה לוח קבוע עם השמות של כל אחד שנדב אלף שקלים. את פסך נתן למסר ל... גרו יאיר, הוא אחראי לאסוף את הפסך בשביל המקנה טהרה, ובזכות המקנה נזכה שהקדוש-ברוך-הוא יטהר אותנו בכל מיני טהרות. וכתוב בכתבי האר"י ו"ל, שמקנה הוא סוד הבינה, סוד הספה, כמו שאדם נכנס בתוך הספה כל פלו, כך נכנס אדם כל פלו במי המקנה, ומה המקנה מטהר את הטמאים, אף הקדוש-ברוך-הוא מטהר את ישראל.

ולכן כל אחד ואחד מאתנו יודע מעמדו ומצבו, היכן מצאו

אָפּשׁר לג תרי בַּנְחַל קלה

הצדיק, ואיך הוציאו הצדיק משפל מדרגתו, ולכן פלגו מחיבים לצדיק, פלגו מחיבים בשביל הקדוש-ברוך-הוא לבנות מקנה טהרה. ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שבזכות זה נזכה להכנס לספה קדושים וטהורים.

לזאת, אני מאד מבקש את כל אנשי שלומנו בלי יוצא מן הפלל, תרמו בעין יפה, לא פחות ולא יותר מאלף שקלים, ושמכם יהיה רשום על הלוח ב"מקנה מלכה", שאתם תרמתם לבנייתו החדשה.

המאחל לכם מועדים לשמחה...

לג תרי.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי מחרת יום הכפורים, שם ה' [ה] י"ב תשרי ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו.
לנכון קבלתי את מכתבכם.

כבר פתבתי לכם, שהפתי את הספא של המחפן, הוא היה אדמו"ר ממטרסדורף, והוא היה תלמיד חכם גדול מאד, וירא שמים ומסבב ביסורין, והעמיד דור יפה מאד, והבחור הזה שמדברים לבתכם הוא כבר גיין, עם כל זאת העקר לברר את מדות הבחור, ועל זה אתם צריכים לשים את הדגש, כי בחור בלי מדות טובות, בלי יראת שמים, אינו שוה כלום, ולכן תראו לברר היטב הרק.

רק אל תדחקו את השעה, כי הקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם.

פה אני פותב לכם נסח איך להכניס בספרים הבאים.

המאחל לכם מועדים לשמחה...

לג תריא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעֵי מְחַרַּת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שָׁם ה' [ה] י"ב תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד שְׁמַחְתִּי לְרֵאוֹת אוֹתְךָ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן אֶצֶל הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שְׁלֵנוּ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְתִהְיֶה לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שָׁנָה שֶׁל גִּחַת וּפְרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה.

כְּשִׁחֲזַרְתִּי מִצִּיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, נִפְטַר אָבִי מוֹרִי, ד' תְּשׁוּרֵי, וְיִשְׁכְּבְתִּי שְׁבַעַה עַד עָרֵב יוֹם הַקְּדוֹשׁ, וְלִכֵּן לֹא יִכְלַתִּי לְכַתֵּב לְךָ עַד עַכְשָׁו, וְאֲנִי מְקוּהָ שְׁמֵהַיּוֹם תִּהְיֶה יוֹתֵר בְּקִשְׁרִי, כִּי זֶה כַּמָּה שָׁנִים לֹא רָאִיתִי אוֹתְךָ, וְלֹא שְׁמַעְתִּי מִמֶּךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפִּיל בְּעֶדְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לג תרבי.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעֵי מְחַרַּת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שָׁם ה' [ה] י"ב תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אֲנִי רוֹצֶה שְׁתַּפְּתַח כְּכֹר אֶת הַפְּרוּיָקט, וְאֵל תַּפְּחֵד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי לְגִדּוּלוֹת וּנְצוּרוֹת גְּבֻרָתְךָ, וְאִתְּךָ יְכוּל

לְתָרֵם הַמּוֹן לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְזֶה הַתְּקוּן שֶׁלָּךְ, לְקַרֵּב אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
 בְּךָ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם לְכֻלָּם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ,
 וְלִכְן אֵל תִּהְיֶה בְטוֹלָן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ.

גַּא וְנָא הַרְגַל אֶת עֲצָמֶךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-כָּל-
 פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְדַבֵּר עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, הֵייתָ מִתְמַיֵּד בְּזֶה מְאֹד.

רְצִיתִי שְׁתָּבִיא אֶת הַכְּלִי זָמֵר בְּהַלּוּלָא שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, שְׁתַּתְּקִים
 בְּיוֹם שְׁנֵי בַלְיָלָה, וְחֲשַׁמַּח אֶת אֱלֹקִים וְאֲנָשִׁים, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה
 לְשַׁמַּח אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּעֵתֵים הַלְלוּ עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד כָּל-כָּף
 הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וְגַלְיִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזֵק אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

גַּא וְנָא רְאֵה לְשִׁמוּחַ שְׂזוּכִיתָ לְהִיּוֹת אֲצֶל צִיּוֹן רַבְּנּוּ ז"ל עַל רֵאשׁ
 הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר אֵין עוֹד זְכוֹת יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה.

הַמְּאַחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

לַג תְּרִיג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי מְחַרַּת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם ה' [ה], י"ב תְּשׁוּרֵי
 ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
 מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׁתַּקַּח מְשָׁרָה לְמַגִּיד שְׁעוֹר בִּישִׁיבַת ד"ר מְשָׁק
 אֲלִיעֶזֶר, וְתִקְבַּל עַל זֶה מְשַׁפְּרַת, הַעֲקָר לְהַכְנִיס בָּהֶם חֲמִימוֹת
 פְּנִימִיּוֹת דַּעַת רַבְּנּוּ ז"ל, לְגַלוֹת לָהֶם אֶת הָאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוּכָּת,
 שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְהַעֲקָר לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 וּלְהַתְמַיֵּד בַּתוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

רְאֵה לְהוֹדִיעַ לִי, אִם אַתָּה רוֹצֵה לְקַבֵּל עַל עֲצָמֶךָ אֶת הַמְּשָׁרָה
 הַזֶּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לג תריד.

בְּצִוַּת הַשָּׁם יְתָבָרְךָ, יוֹם רְבִיעִי מְחַרַּת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁם ה' [ה], י"ב תְּשׁוּרֵי
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מְאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, אֵיךְ שִׁישׁ
לְאַחֻוֹתְךָ תַּחֲיָה, רְצוֹנוֹת לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּלְדַעְתִּי, זֶה זְוִיג הַגּוֹן
מִהַשְׂמִים, וְכָךְ כָּבֵר תִּחְזֹר בְּתִשׁוּבָה, כִּי רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אִם בַּת
יִשְׂרָאֵל נוֹפְלֵת וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי כָּל הַקְּלָפוֹת מְסַבְּבִין אוֹתָהּ, וְגוֹרְמֵת,
רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, מֵהַשְׂגוֹרְמֵת, וְלָכֵן צְרִיכִים לְחִזּוֹק
אוֹתָהּ, שֶׁהִיא תִתְחַתֵּן מֵהַשְׂיֹדֵת מֵהַר, וְכָךְ תִּהְיֶה שְׂמוּרָה.

בְּיָדָי צְרִיכִים לְחִזּוֹק וְלַעֲוֹדָד אֶת הַבְּחוֹר, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
אֵב הַרְחָמֵן, וְכֻלָּם יְכוּלִים לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. וְכִמוֹ שְׂגָלָה לָנוּ
רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹתְרָן, חֶלֶק ב', סִימָן עח), אֲשֶׁר אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם
כָּלֵל, וְהוּא יְתָבָרְךָ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה,
וְיְכוּלִים תָּמִיד לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

חִזּוֹק וְאַמֶּץ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לַג תְּרִטוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעֵי מַחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁם ה' [ה], י"ב תְּשׁוּרִי
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

מְאֹד מְאֹד אָנִי שְׂמַח, שְׂאִתָּם מִתְעַסְקִים בְּקִדְשִׁים, וּמְחַלְקִים בְּיַד
רַחֲבָה לְעַנְיֵי אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל צְרָכֵי הַחַג, כְּמוֹכֶם יִרְבוּ בְּיִשְׂרָאֵל,
וּבְזֻכוֹת הַמְצָוָה שֶׁל הַצְּדָקָה, שְׂתַגַּן עֲלֵיכֶם, וְתִהְיוּ שְׂמוּרִים מִן הַחֲטָא,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְהִי אִתְּכֶם תָּמִיד.

רְאִיתִי לְנִכּוֹן לְצַרְף רְשִׁימָה שֶׁל כְּמָה מְעַנְיֵי אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
שְׂכַדְאֵי לְעֶזֶר לָהֶם.

הַמְאֵחַל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לַג תְּרִטוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעֵי מַחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֶׁם ה' [ה] י"ב תְּשׁוּרִי
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אָנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַנּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂתִּהְיוּ
חֲזָקִים מְאֹד בְּאַמוּנָה, אֲשֶׁר עַל דְּבַר זֶה הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ו"ל יוֹתֵר
מִהַכֵּל, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן לַג): אֲצֵל הָעוֹלָם אֲמוּנָה הוּא דְּבַר
קָטָן, אֲבָל אֲצֵלֵי הָאֲמוּנָה הוּא דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְעַקֵּר הָאֲמוּנָה הוּא
בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְחֻקִּירוֹת כְּלָל, רַק בְּפִשְׁטוּת גְּמוּרָה.

ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ה'), שכל המחלות
 והחלאים רעים שבאים לאדם, הם רק מחמת חסרון אמונה, ובפרט
 מחלת העצבים, הכל בא רק מחמת חסרון אמונה, פי באמת
 המאמין האמתי, שמאמין שמלא כל הארץ כבודו, ואיהו ממלא כל
 עלמין, וסובב כל עלמין, ובתוף כל עלמין, והכל משגח בהשגחה
 פרטית, הוא אינו מפחד משום בריה שבעולם, ולכן ראו להתחזק
 מאד מאד באמונה, כי רבנו ז"ל הוא הראש ישיבה שלנו, שלומד
 עם תלמידיו אמונה, ועל-ידי אמונה עוברים על הכל. וגלה לנו רבנו
 ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): על-ידי אמונה הקדוש-ברוך-
 הוא יסלח לך על עוונותיך; ולכן אנחנו צריכים עכשו רק להתחזק
 ביתר שאת וביתר עז באמונה פשוטה בו יתברך, ובפרט שאנחנו
 מוכנים להפגס לספח הקדושה, שהיא צלא דמהימנותא, צל
 האמונה הקדושה, פי פשהאדם נכנס בתוף הספה, הוא מספך מכל
 מיני משחיתים ומזיקים, פי הסמ"ך-מ"ם אינו יכול להפגס בתוף
 הספה, וזה אשר סכ"ה עולה כמספר הנו"ה אדנ"י, וכן יבנאל עולה
 כמספר סופ"ה, עם השתי תבות הנו"ה אדנ"י, וענין הספה
 שמחברת שמים וארץ גם יחד, שזה סוד הנו"ה אדנ"י, ועיר אנפין
 ונוקבא. ולכן לא בחנם שהסמ"ך-מ"ם אורב עלינו כל-כף פה
 ביבנאל, ומצער ומציק לנו, פי דיקא מפה תתחיל הגאלה, פי יבנאל
 הם משדות טבריה, שהוא טבור הארץ, כמאמרם ז"ל (מגלה ו):
 ולמה נקרא שמה טבריה? שישבת בטבריה של ארץ ישראל;
 ואמרו חכמינו הקדושים (מדרש בראשית, פרשה צו, סימן טו), שמשם
 יצא משיח; אמר רבי יוחנן, טבריה היא משלמת למשיח; וכן שם
 גנוז המטה של אהרן, כמאמרם ז"ל (מדרש אנדה): והוא מטה אהרן,
 ומשה ודוד מלך ישראל, והוא המטה אשר פרח באהל מועד, ויצץ
 ציץ ויגמל שקדים, ואלהו בן אלעזר גנזו ברקת, והיא טבריה, ושם
 גנזו משיח בן אפרים; ולכן לא בחנם שהסמ"ך-מ"ם לקח את עצמו
 כל-כף עלינו, ומסית ומדיח את תושבי המקום נגדנו, אבל אנחנו
 לא צריכים לפחד משום בריה שבעולם, פי הקדוש-ברוך-הוא אתנו,
 ובפרט עכשו, שנכנס חג הספות, זמן שמחתנו, עלינו להיות משנה
 בשמחה, פי יש לנו על מה לשמח, וכבר אמרו חכמינו הקדושים

(סוטה מב.) על הפסוק (דברים כ): "אל ירף לבבכם אל תיראו ואל תחפזו" וגו', "אל ירף לבבכם" — מפני צהלת סוסים וצחצוח חרבות, "אל תיראו" — מפני הגפת תריסין ושפעת הקלגסין, "אל תחפזו" — מקול קרנות, "אל תערצו" — מפני קול צנחות... (דברים כ), "כי ה' אלהיכם ההולך עמכם" — הם באין בנצחוננו של בשר ודם, ואתם באים בנצחוננו של מקום, פלשתיים באו בנצחוננו של גלית, מה הנה סופו? לסוף נפל בחרב ונפלו עמו, בני עמון באו בנצחוננו של שוכה, מה הנה סופו? לסוף נפל בחרב ונפלו עמו, ואתם אי אתם בן, כי ה' אלהיכם ההולך עמכם להלחם לכם וגו' — זה מחנה הארון; ולכן אל תיראו ואל תפחדו משום ברעה שבעולם, אנחנו לא מפירים את חק, ואנחנו לא נגד החק, ואנחנו אנשי החק, ולא נתן לריקים ופוחזים וכו', שישתלטו עלינו.

העקר תלוי רק באהבה ואחדות שיהיה בינינו, שאז נזכה שהקדוש-ברוך-הוא יטהר אותנו, וכמאמרם ו"ל (יומא פח): אמר רבי עקיבא: אשריכם ישראל, לפני מי אתם מטהרין, מי מטהר אתכם אביכם שבשמים, שנאמר (יחזקאל לו): "ונרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם", ואומר (ירמיהו יז): "מקנה ישראל", מה מקנה מטהר את הטמאים, אף הקדוש-ברוך-הוא מטהר את ישראל; ומצינו ברמב"ם (פרק ט, מהלכות מקואות, הלכה יג): דמקנה של מי גשמים מטהר באשבורן, ולא בזוחלין, מה הוא זוחלין, שהמים יוצאין בחוץ, ומה הוא אשבורן שהמים מכנסים, וכן הוא (אהלול פרק ג, משנה ג'): אשבורן, פרוש הברטנורא: מקום מכנס כמו בתוך גומא. הינו אם נתאחד יחד, כמו המים בתוך אשבורן, שלא יכולים לצאת, ונהיה מאחדים באחדות אחת, אז יטהר אותנו הקדוש-ברוך-הוא במקנה עליונה שהיא הבינה, שהוא סוד הספה, ואף אחד לא יוכל לנו.

ולכן אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו, תתאחדו יחד, ואל תתנו שפמה פגומים וכו' יפחידו אתכם, ואפלו שיש פה ושם שבורחים מפה, זה רק מפני שעמלק מוציא אותם מתוך ענני הכבוד, כי הם פגומים בברית, ולכן יכולים לסבל את הקדשה

קמב אָשֶׁר לַג תְּרִיז — לַג תְּרִיחַ בְּנַחֲל

הַנּוֹרָאָה שֵׁישׁ פּוֹה, וְלָכֵן אֵל תִּתְּפַעֲלוּ מֵהֶם, וְאִז תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִיִּם
נִגְלִים שֵׁיעֶשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לַג תְּרִיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [ו], י"ג תְּשֵׁרִי
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

פֹּה תִקְבַּל מוֹדְעָה בְּעֵנִין הַתְּרַמָּה לַמִּקְוֵה, שְׂרָצִיתִי שֶׁתִּתְּלֶה אֶת
זֶה בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְכֵן בְּכוֹלֵל, וְכֵן בְּיִשִּׁיבָה, וְכֵן בְּמַנְיֵן הַתִּימָנִים, וְכֵן
בְּעֶזְרַת גֹּשִׁים.

וְכֵן שְׁלַחְתִּי לָךְ פֹּה אֶחָד לְאַשְׁדּוּד וְאַחַד לְבְנֵי-בְּרַק, נָא לְבָרַר
בְּעוֹד אֵילוּ מִקּוֹמוֹת יֵשׁ לָנוּ בְּתֵי כְּנֶסִיּוֹת "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ", בְּבֶאֱר שְׁבַע,
וּבִתֵּל אֲבִיב, וּבְכַת יָם, וּמִי מִמֶּנֶּה שָׁם, וְנִשְׁלַח לָךְ שֶׁתִּשְׁלַח לָהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לַג תְּרִיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [ו], י"ג תְּשֵׁרִי
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תִּעְרַבֵּב אֶת הַצְּדָקוֹת, אֲלֵא
כָּל מִי שִׁיתֵּן לָךְ אֶלְךָ שִׁחַ עַל הַמִּקְוֵה, שֶׁתִּרְשֵׁם אֶת שְׁמוֹ וְשֵׁם
מִשְׁפַּחְתּוֹ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת טְבִלָּה גְּדוֹלָה עַל הַמִּקְוֵה, וְשְׁמוֹ יִהְיֶה
חֲקִיק שָׁם תָּמִיד.

אֲנִי מָאֵד מִקְוֵה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר בְּעֵנִין

אֲשֶׁר לַג תְּרִיט — לַג תֵּרַכ בְּנַחֵל קִמַּג

הַסֵּפֶה, וְקָנִית אֶת הַכֶּסֶּאֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂיִהְיֶה לָךְ חַג שְׂמֵחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לַג תְּרִיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשׂוּי עָרַב חַג הַסֵּפֶה, שֵׁם ה' [ה], י"ד תְּשַׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת הַדָּף שֶׁתְּקַתְּתָהּ, וְזֶה יֵצֵא מְאֹד מְאֹד יָפֵה, וְאֲנִי שׁוֹלַח לָךְ עוֹד רְשִׁימָה שֶׁל גִּבְאֵי בֵית-הַכְּנֶסֶת "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁלַח לְכֹל אֶחָד אֶת אוֹתוֹ דָּף, אֲבָל לְשָׁנוֹת אֶת הָעִיר.

רְצִיטִי מְאֹד, שֶׁתְּקַח בְּיַדְךָ אֶת כָּל הַהוֹרָאוֹת קִבֵּעַ שֶׁל "יִשְׂמַח צַדִּיק", וְלִסְדֹּר לִי אֶת זֶה טוֹב, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם לָךְ מִשְׁכָּרְתָּ עַל זֶה כָּל חֵדֶשׁ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְשִׂמְחַ בְּשִׂמְחַת הַחַג, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׂמַח אוֹתְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לַג תֵּרַכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשׂוּי עָרַב-חַג-הַסֵּפֶה, שֵׁם ה' [ה], י"ד תְּשַׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַתִּי לְשִׂמְעַ שְׂאֵתָה מִמְּשִׁיף לְכַתֵּב אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה, אֲבָל רְצִיטִי שְׂיִהְיֶה בְּטוֹחַ עַל רֵאשׁ-חֵדֶשׁ נִיטָן, כִּי אַחֲרָתָּ כָּבֹר

קמד אָשֶׁר לג תרכא בנחל

בְּחֲצֵי שָׁנָה, וְחָבֵל, כִּי אָנִי רוֹצֶה עֲכָשׁוּ לְכָתֵב עוֹד סֵפֶר תּוֹרָה עַל שֵׁם
אֲדוֹנָי, אָבִי, מוֹרֵי וְרַבֵּי, הַרְיָנִי כַּפֶּתֶת מְשֻׁכָּבוּ.

בימי חל המועד אָתָּן לָךְ עוֹד אֶלֶף דוֹלָר, בְּשֻׁקְלִים.

הַעֲקֹר תִּתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְקַבֵּל אֶת הַחֵג בְּשִׂמְחָה
עֲצוּמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לג תרכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־חַג־הַסֵּפּוֹת שֵׁם ה' [ה], "י"ד תְּשַׁרֵּי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּשְׁלַח לְכֹל אֶחָד אֶת רְשִׁימַת הַמְּשֻׁתָּפִים בְּמַגְבִּית הַהִתְרָמָה,
כִּי עַד שְׁאֲנִי בָּא אָנִי מְכָרָח לְגִיס לְמַעְלָה מִמְּאֲתִים אֶלֶף ש"ח
שְׁלוּתִי, וְאִמְרָתִי לְפָרַע אֶת זֶה עַד שְׁאֲנִי בָּא, שְׁבוּעַ אַחֵר חַג הַסֵּפּוֹת,
וְזֶה מְאֹד מְאֹד דוֹחֵק עָלַי.

הַעֲקֹר רְאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד בְּשִׂמְחַת הַחֵג, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, שֶׁתּוֹכְלוּ לְחַלֵּק מִצְרָכִים לְכֹל
הַעֲנִיִּים.

גַּא לְהוֹסִיף עַל הַרְשִׁימָה אֶת מְשֻׁפְחוֹת: ...

הַמֵּאֲחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

פֹּה תִקְבֵּל מִכְתָּב שְׁקִבְּלֵתִי מֵהַיּוֹם, שְׁרוּצָה לְבָנוֹת שְׁמוֹנָה דִּירוֹת
עַל יָד ... וְתִרְאֶה אֶת זֶה גַּם לְר' ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לג תרכב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-חג-הספות שם ה' [ה], י"ד תשרי ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל פלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אחי ורעי היקרים! אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאחד עוזר לשני, כי זה חלקי מפל עמלי. כל-כף רצייתי לבנות קהלה מאחדת, ושאחד יעזר לשני, וזה כל-כף חשוב בשמים, כי כל הצרות שעם ישראל סובלים, זה רק מחמת שנאת חנם, שמתחלת מקנאה, וממשכת בשנאה, עד שנגמרת בגנבה ועשות עול אחד לשני. והולך לי בחיים לבנות קהלה פזאת, שאחד יעזר לשני, ומה לעשות, שבכל פעם הסמ"ך-מ"ם מנסה לחדר בתוכנו, ולגרם פרוידים קנאה ש'נאה ר'שעות, שזה ראשי תבות: ש'ק'ר', ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם, תעזרו לי לבנות קהלה נאמנה לו יתברך, ותחזיקו את עצמכם ביחד, ותשמרו מפל מיני פרוידים ושנאת חנם, ואיש יעזר לרעהו, כי למעלה בשמים זה מאד מאד חשוב כשיהודים מתאחדים יחד, וזה נחת רוח לאבינו שבשמים.

ראו לשמח כל ימי החג, ולעשות בכל לילה שמחת בית השואבה בשירות ותשבחות בכלי זמר.

המאחל לכם מועדים לשמחה...

לג תרכג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי ג' חל המועד ספות, י"ח תשרי, יום ההוליא דרבנו ז"ל ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

אנשי שלומנו היקרים הגרים ביבנאל! אני מקנא בכם מאד, שאתם זוכים לישוב בארץ ישראל ביבנאל, אשר מפה תהיה הגאולה, ובוודאי זה נראה כחלום, אבל עוד יום יבוא, ותראו נסים ונפלאות שיקרה לעם ישראל, דיקא פה מהגליל, כמו שכתוב בזהר, ולכן לא בחנם שהסמ"ך-מ"ם לקח עצמו כל-כך חזק לשבר אותנו, והעקר שרוצה לשבר את האחדות והאהבה ביננו, וזאת לא אתן בשום פנים ואפן. לזאת אבקשכם, מאד קשה לי לדבר, דברתי עד עכשו, יש לי דלקת ראות, רציתי מאד שתתפללו עלי שתהיה לי רפואה שלמה, עברו עלי ימים קשים מאד, הייתי בעת יציאת הנשמה של האבא, וקימתי את הצואה שלו שבקשני שאביאו לארץ ישראל, וכן עשיתי במסירות נפש הכי גדולה.

בעזרת השם יתברך, ביום חמישי בלילה פרשת נח, אני עושה סעדת 'שלשים' באולם ביבנאל, ואני כבר מזמין את כל אנשי שלומנו מכל רחבי ארץ ישראל שיבואו בליל ששי, ואספר אז ספורים מענינים מאד שיענינו אתכם, ואחר-כך ביום ראשון בלילה אעשה את הסעדת ההוליא לאמא, עליה השלום, גם-כן באולם.

אקנה מאד להקדוש-ברוך-הוא, שכל נשות אנשי שלומנו יעזרו לי להכין את הסעדות ואשלם בעזרת השם, אני רוצה שיהיה בשפע דגים וסלטים וכו', ואז אאריך ואספר לכם הרבה, אבל לעת

עֲתָה אָנִי צְרִיף רַחֲמֵי שָׁמַיִם, כִּי יֵשׁ לִי דִלְקַת רֵאוֹת חֲזָקָה, וַיִּשְׁלַח לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

מֵה שְׁאֲנִי רוֹצֵה לְדַבֵּר עִמָּכֶם: עַל נִקְדַּת אֲהָבָה וְאַחֲדוּת, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁפָעוּלָם לְשִׁבְרֵי אֶת הָאֲחֵדוֹת בֵּינֵינוּ, מִכָּל מִינֵי טַעֲמִים: פְּלוּנֵי עָשָׂה כֶּךָ וְאַלמוּנֵי כֶּךָ וְכוּ', כָּל אֶחָד יִמָּצָא חֲסֻרוֹנוֹת וּמוֹמִים וְכוּ', אֲךָ לֹא יוֹעִיל לְסֵמ"ךְ-מ"ם מְאוּמָה, אָנוּ נַחוּשִׁים בְּדַעַתְנוּ לְהֵיוֹת קְהֵלָה מְגֻבֶשֶׁת, נִרְאֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיֵשׁ לוֹ קְהֵלָה בְּזֶה הָעוֹלָם שְׁאוּהָבִים זֶה אֶת זֶה, שֶׁהוֹצִיאוּ אֶת הַשְּׁנֵאָה וְהַגְזַעְנוֹת מִלְּבָב, אֵל תַּתְּנוּ שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם יִכְנֹס בְּכֶם וַיִּפְרִיד בֵּינֵיכֶם, פֶּה וְשֵׁם בּוֹרַח זֶה, וּבוֹרַח זֶה וְכוּ', שְׂכַח שְׁעֵבֵר עַל שְׂפָחָה, נְדָה, גּוֹזֵה, זּוֹנֵה, וְשָׂאֵר עֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת, וְעַזְרָנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַחֲזִרְתִּיו בְּתִשׁוּבָה, וְחַתְּנָתִי אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וּבֵין כֶּךָ שְׂכַח הַכָּל וּבוֹרַח וְכוּ', אֲךָ אֵל תְּשִׁימוּ לֵב לְכָל זֶה, וְאֲנִי רוֹצֵה שְׁכָל מְשֻׁפָּחָה שְׁגָרָה פֶּה תִרְשָׁם בְּמִשְׁרַד הַפְּנִיִם עַל מְקוֹם מְגוֹרֵיהָ, כִּי יְבוֹא הַיּוֹם שְׁנֹצְטְרֵף לְכָל הַמְתַּגְוֹרְרִים כָּאֵן, וְאֵל תְּשִׁימוּ לֵב לְכָל אֱלוֹי הַמְתַּנְבָּלִים אֱלֵינוּ, גַּם סוּפִם יְבוֹא.

אֲנִי זָקוּק לְעֲזֻרְתְּכֶם, וּמַהִי? לְהִתְאַחַד יַחַד, לְאַהֵב זֶה אֶת זֶה, הִנֵּה יֵשׁ לָנוּ פְּעוּטוֹן, אָנוּ רוֹצִים לְהִרְחִיב אֶת הַפְּעוּטוֹן, בַּפְּנֵי שְׁהֵיָה בְּנֵק הַפּוֹעֲלִים שֵׁם נִרְחִיבוּ וְכוּ', וְכֶךָ יוֹכֵל כָּל אֶחָד מְאַנְשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ לְהַכְנִיס יְלָדָיו וְכוּ', יֵשׁ לָנוּ גַן לְבָנִים וְגַן לְבָנוֹת, אֲנִי רוֹצֵה לְטַפָּחֵם, בְּיָדָי עֲתָה אָנוּ בְּקִרְוֵאֵינִים, אֲכָל גַּם לְזֶה יְהִיָּה סוּף, אִם נִהְיָה בְּאַחֲדוֹת נְצַלִיחַ וְכוּ' וְכוּ'... אָנוּ אֲנָשֵׁי חֵק, וְנִלְחָף רַק עַל-פִּי הַחֵק, הַחֵק קוֹבֵעַ שֶׁהֵילָדִים צְרִיכִים לְלַמֵּד בְּבֵית-סֵפֶר חַנוּף חוּבָה, וְהִנֵּה קִבְּלָנוּ מִכְּתָב מִמִּשְׁרַד הַחַנוּף, שֶׁלְשָׁנָה הַבָּאָה תִשְׁס"ד הַמְבָנִים שְׁלָנוּ אֵינָם רְאוּיִים וְאֵינָנוּ יְכוֹלִים לְלַמֵּד, לוֹ יְהִי כֵן, אָנוּ נִסְתַּדֵּר בְּעֲזֻרַת הַשֵּׁם, נִתְּנוּ לָנוּ אֶת בֵּית-סֵפֶר 'נִפְתָּלִי' עַל מַגָּשׁ זֶהֲב. הַבֵּית-סֵפֶר שְׁלָנוּ לְתַפְאֵרַת, הַחֲדָר לְתַפְאֵרַת, הַתִּיכּוֹן לְתַפְאֵרַת וְהַמְתִּיבְתָא לְתַפְאֵרַת וְכוּ', וְלְשָׁנָה הַבָּאָה אֲנִי פּוֹתַח יְשִׁיבָה קִטְנָה "בֵּית שְׁלֵמָה", מְגִיל אֲרַבְע־עֶשְׂרֵה עַד גִּיל שִׁש־עֶשְׂרֵה, וְלֹא אֲצַטְרֵף לְקַחַת אֶת הַיְלָדִים

לְכַאן וְכוּ', וְהַטּוֹב בְּיֹתֵר שְׁאֲבוּא כְּבָר לְגוֹר אֶתְכֶם וְכוּ', וְכֵן יֵשׁ לָנוּ יְשִׁיבַת "דַּמְשֶׁק אֲלֵיעֶזֶר", וְכֵן מִדְרָשׁ יָהּ לְבָנוֹת וְכוּ', וְכֵן יֵשׁ לָנוּ כּוֹלָל לְתַפְאֶרֶת שְׁאֲבָרִים יוֹשְׁבִים וְלוֹמְדִים מִתּוֹךְ הַדְּחָק תּוֹרָה לְשִׁמְהָ, וְרָצִיתִי שֶׁהַכּוֹלֵל יִתְרַחֵב בְּגַשְׁמִיּוֹת, שְׁכָל אֲבָרָה יוֹכֵל לְקַבֵּל בְּעֵין יָפָה, וְהַכּוֹלֵל תְּלוּי בְּאַחַדוֹת שְׁלֵנוּ, אִם נִתְאַחַד מִמִּילָא יִהְיֶה כֶּסֶף, לְמַעַלָּה רוֹצִים אֶת הָאֲחַדוֹת שְׁלֵנוּ, וּמִמִּילָא יִהְיֶה גַם גַּשְׁמִיּוֹת, וְכֵן יֵשׁ כּוֹלָל גַּם לְנָשִׁים הַצְּעִירוֹת וְכוּ', וְכֵן פְּעִילִיּוֹת יִשְׁנֶן בְּקִהְלָה, שְׁנָשִׁים מִתְקַבְּצוֹת פֶּעַם בְּשָׁבוּעַ בְּלֵיל שְׁלִישִׁי לַיִל שְׁמֻחָה, יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׁמְחָה. וּמֵאִידָךְ גִּיסָא, הִרְשָׁעִים אֵינָם נָחִים, כְּפִי שְׁכַתּוּב (יִשְׁעִיָּהוּ נֹו, ב:): "הִרְשָׁעִים כִּיִּם נִגְרַשׁ הַשֶּׁקֶט לֹא יוֹכֵל". הָאוֹלָם שְׁמֻחוֹת הוּא הָאוֹלָם שְׁלֵנוּ וְלֹא יוֹכֵלוּ לְסַגְרוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְעַל הָאוֹלָם יִהְיֶה בֵּית־הַכְּנֶסֶת וְכוּ', וְכֵן אֲנִי רוֹצֶה לְסַיֵּם אֶת הַמְּקַנְהָ לְגַבְרִים וְהַמְּקַנְהָ לְנָשִׁים וְכוּ', וּמָה אֲנִי רוֹצֶה מִכֶּם? אֲחַדוֹת. עֲכָשׁוּ יֵשׁ לָנוּ מְקַנְהָ עִם כָּל הַהִדּוּרִים וְהַחֲמֻרוֹת לְפִי כָּל הַפּוֹסְקִים וְהַשִּׁטּוֹת, וּמֵאִדּ מֵאִדּ אֲבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, מִי שְׁיִכּוֹל לְהַשְׁתַּתֵּף עִם אֶלְף שְׁקָלִים וּלְעוֹרֵר אֶת אַחֲרִים, וְאַעֲשֶׂה טְבֵלָה קְבוּעָה וּבָהּ רְשׁוּמִים הַתּוֹרְמִים, שְׁיִהְיֶה שְׁמוֹ לְזַכְרוֹן נֶצַח שְׁעוֹר לְטְהָרַת עַם יִשְׂרָאֵל. מָה שְׁאֲנִי רוֹצֶה מִכֶּם — אֲחַדוֹת וְאַהֲבָה, שְׁתַּעֲזְרוּ זֶה לְזֶה וְתִאָּהֲבוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ. אֵינָנוּ מְפָרִים אֶת הַחֵק וְכוּ', חַס וְשְׁלוֹם, וְלֹא כְּמוֹ שֶׁהַסְּמ"ךְ־מ"ם מְסִית וּמִדִּיחַ תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם כְּאֵלוּ אֲנוּ מִתְּנַהֲגִים בְּפָרְאוֹת וְכוּ'. עַל־כֵּן הַעֲקָר אַהֲבָה וְאַחַדוֹת וְעֶזְרָה הַדְּדִית, וּבְזֶה נִרְאָה דְּגָמָא חַיָּה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ אֵיךְ גָּרִים בְּיַחַד וּבְצֻנְתָּא, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִגְרַם נַחֲת־רוּחַ בְּשָׁמַיִם לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. וְנִזְכָּה שְׁעַל יְדֵינוּ יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ יְתָבְרָךְ, וְיִתְפָּרְסֵם אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

לְכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מֵאִדּ, רְאוּ לְהַטּוֹת שְׁכֶם זֶה לְזֶה, מִי שְׁצָרִיךְ לְצָרְכֵי שְׁבֶת — עֲזְרוּ בְּעֵין יָפָה, אוֹמְרִים תְּכַמְיֵנוּ הַקְדוּשִׁים (עֵין ר"ן בְּבֹא בְּתָרָא ח.): אֵין צְבוּר עָנִי, צְבוּר שְׁלָם אֵינָם עָנִיִּים, אִם אֶחָד יוֹדֵעַ מִמְּקוֹם שְׁנוֹתָנִים יְרָקוֹת — יְבִיא מְשָׁאִית וַיַּחֲלַק בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֶחָד יוֹדֵעַ הֵיכֵן יֵשׁ דְּגִים, יְבִיא מְשָׁאִית וַיַּחֲלַק לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְכוּ', הֵבָה נְדָאג זֶה לְזֶה כְּאַחִים וְיֹתֵר מֵאַחִים, וּבְזֶה שְׁנַחֲזִיק עֲצָמֵנוּ

בִּיחַד בְּאַהֲבָה, וְנִזְכָּה לְצֵאת וּלְהִפְיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, עַל-יְדֵי-זֶה רַבְּנוּ ו"ל יִשְׂרָה בְּיַנְנוּ, וְאִם רַבְּנוּ ו"ל יִשְׂרָה בְּיַנְנוּ, כָּל הַשְּׂבָעָה רוּעִים יִשְׂרוּ בְּיַנְנוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׂרָה בְּיַנְנוּ, הַעֲקֹר שְׁנַקְפִּיד שְׁהַד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ יְהִי ד' אֲמוֹת שֶׁל הַלְכָה, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (בְּרֻכּוֹת ח.): מִיּוֹם שֶׁחִרַב הַמִּקְדָּשׁ אֵין לוֹ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֶלָּא ד' אֲמוֹת שֶׁל הַלְכָה. נִזְהַר מְאֹד, שֶׁכָּל עֲנִינֵינוּ יִתְנַהֲגוּ עַל-פִּי הַשְּׁלֶחֶן עֲרוּךְ. תִּרְאוּ לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה מְנִינִים, וְאֶפְלוּ הַמְּאַחֲרִים מֵאִיזוֹ סִבָּה שְׁלֹא תִהְיֶה, שְׁיִלְכוּ וְיִתְפַּלְלוּ בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, כָּל שָׁעָה יְהִיָּה מְנִיָּן. אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחִרִית, מְנַחָה, עֲרֻבִית בְּמְנִיָּן, וּבְזֻכוֹת הַתְּפִלָּה בְּצַבּוּר, יְהִיָּה לְכֻלְכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַע, כִּי כָּף מְקַבֵּל מִצְדִּיקִים: מִי שֶׁנִּזְהַר מְאֹד מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל בְּמְנִיָּן, יֵשׁ לוֹ דָּבָר שֶׁבְּמְנִיָּן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לוֹ שִׁפְעַע.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, אָנוּ אֲנָשֵׁי חֶק, וְאֵינָנו מְפָרִים אֶת הַחֶק, רַק הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, הוּא מְסִית וּמְדִיחַ כְּאֵלוֹ אָנוּ מְפָרִים חֶק, הֵבֵה נוֹקִיעַ אוֹתוֹ מֵאֲתָנוּ, וּלְאַף אֶחָד לֹא תִהְיֶה שׁוּם הַסְתַּכְלוּת עָלָיו, אֲסוּר לְהַסְתַּכֵּל עַל פְּנֵי אָדָם רָשָׁע, הוּא טָמֵא מְטָמֵא, חוּטֵא וּמְחֻטֵּא אֶת הַרְבִּים, אֵין לָנוּ עֶסֶק אִתּוֹ, אָנוּ רַק נִבְנֶה אֶת עֲצֻמָּנוּ, בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, נִבְנֶה אֶת הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, וּלְבִסּוּף בֵּית-סֵפֶר עֲפֹתָלִי יְהִיָּה שְׁלָנוּ, אֵךְ זֶה תְּלוּי כְּפֵי הָאֲחֻדוֹת שֶׁתִּהְיֶה בְּיַנְיְכֶם, אִם נִתְאַחַד יַחַד נָקִים קְהֵלָה קְדוּשָׁה, שְׁנוּכַל לְהַתְּפָאֵר לְפָנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ: "רְאֵה בְּנִיךָ קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים", וְיִרְאוּ כָּל הַצְדִּיקִים שְׁיִבֹאוּ וְיִקְבְּלוּ פָּנֵי מְשִׁיחַ, יִרְאוּ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, יְלֻדֵיהֶם מְחַנְכִים עַל טְהֻרַת הַקְדָּשׁ, שְׁמְרוּ עֲלֵיהֶם כְּפִי שְׁשׂוּמָרִים עַל בְּבַת עֵינֵיכֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמֹר אוֹתָנוּ. וְנִזְכָּה לְמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. וְאֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתְּתַפַּלְלוּ עָלַי שֶׁתִּהְיֶה לִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְאִזְכָּה לָבוֹא וּלְגוֹר אֶתְכֶם בִּיחַד, וּלְשִׂמְחַ עִמָּכֶם בְּצוֹתָא.

הַמְּאַחֵל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לג תרכד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי ח"י תשרי, ב' חל המועד סכות ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

צר לי מאד לשמע על מה שעובר על בנך ... גרו יאיר, צריכים רק לחזק אותו, לעודד אותו, לשמח אותו, כפי המכתבים שהוא כותב לי, זה דפאון פנימי, ובנדאי הוא צריך טפול פסיכיאטרי, ותמשיכו בזה, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לו רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, ועוד תרוו ממנו רב נחת דקדשה.

המאחל לך מועדים לשמחה...

לג תרכה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי ח"י תשרי, ב' חל המועד סכות ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך כבֵּר כָּמָה פְּעָמִים, אָךְ מִחֲמַת רַב טְרוּדוֹתַי, לֹא הָיָה הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ כְּרָצוֹנְךָ.

עקר הרפואה בגשמיות וברוחניות, גלה לנו רבנו ז"ל (לקויט-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד) זה שמחה. אדם צריך למסר את נפשו להיות תמיד בשמחה, ולהסתכל על החיים בצורה ורדה, כי ימינו כצל עובר, וחבל שכל יום יעבר עם עצבות ומרירות, ולכן תעשה כל מיני מאמצים שבעולם לקחת את התרופות שנותנים לך הרופאים, ותלך אחר היעוץ שלהם, כי הם רק רוצים לעזור לך, והיום יש תרופות שהן נגד דפאון, ולכן אל תהסס לקחת אותם, והקדוש-

בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְתַמִּיד תִּבְשֶׁר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל אָמַר פְּעַם לְאַחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: אִם תִּהְיֶה תַמִּיד בְּשֻׁמְחָה, לֹא תִרְאֶה פְּנֵי גֵיהֵנוּם. וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׂזוֹ הַתְּכָלִית שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ בָּזֶה הָעוֹלָם, תַּמִּיד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ בְּחֻלְקוֹ, אֲפִלּוּ שְׂאִין לוֹ כְּלוּם, תַּמִּיד יִזְכֹּר שֵׁשׁ לוֹ הַרְבֵּה, וְאִם תִּלְךָ בְּגִישָׁה זֹו, אַז תִּצְלִיחַ בִּימֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ מוֹעֲדִים לְשֻׁמְחָה...

לַג תּרְכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם תְּמִישִׁי, ד' חל המועד ספּוֹת, כ' תְּשׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתּוֹ תַמִּיד.

אִם שֶׁהִזְמַן לֹא לְכַתִּיבָה, כְּכָר כָּתַב ה'טוֹרֵי זָהָב' (אֵרוֹחַ חַיִּים, סִימָן תַקמָה, סַעִיף קָטָן יג): שֶׁהַמְחִמִּיר שֶׁלֹּא לְכַתֵּב בְּחַל הַמוֹעֵד, רָשָׁאֵי לְכַתֵּב חֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁחַדְדֵשׁ, דְּשָׂמָא יִשְׁפַח. וְכַתֵּב שְׂרָאָה לְחוֹתְנוּ הַב"ח ז"ל, שְׂפַתְב חֲבוּרָיו הַקְּדוּשִׁים בְּחַל הַמוֹעֵד, וּבִפְרָט שֵׁשׁ לִי לְכַתֵּב כְּמָה דְּבָרִים נְחוּצִים, שְׁזָה דְּבָר הָאָבֵד, אֲמַרְתִּי לְרוּץ שׁוּרוֹתִים אֵלוֹ לְפָנֵיכֶם.

רְאשִׁית, אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיתְּפַלְלוּ בְּעַדִּי, שְׁתִּהְיֶה לִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה, כִּי יֵשׁ לִי דִלְקַת רְאוּת חֲזָקָה, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁמַע אֶת תְּפִלוֹתֵיכֶם, כִּי (אֵיבֹב לוֹ, ה): "הֵן אֵל כְּבִיר וְלֹא יִמָּאָס", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִפְרֵי פִנְחָס ד'): אֵין הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מוֹאָס תְּפִלְתֶם שֶׁל רַבִּים.

שְׁנִית, עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר כִּי הַלִּילָה בְּחֻצוֹת מוֹסְרִים אֶת הַפְּתָקָאִין לְשִׁלְיָחִים, (דְּוָרִים בְּלַע"ז). הֵינּוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה כְּתָבוּ לְכָל אַחַד פְּתָק,

ביום כפּוֹר חָתְמוּ עַל זֶה, וְהַיּוֹם בְּלִילָה מוֹסְרִים אֶת זֶה לְשְׁלִיחִים, שְׁפָל אֶחָד יִמְסַר אֶת זֶה מִחֵר לְכַתְּבַת שְׁלוֹ. וְלִכֵּן נִתְּנָנוּ לְנוּ הַזְדַּמְנוֹת הַכִּי אַחֲרוֹנָה לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה, וְיִכּוּלִים עוֹד לְהוֹצִיא אֶת הַפֶּתַק מִהַדְוָר, וְלִקְרָע אֶת זֶה לְחַתִּיכוֹת, וְלִבְקֵשׁ פֶּתַק חֲדָשׁ. וְלִכֵּן רָאוּ לְנַצֵּל אֶת הַלִּילָה הַקְדוֹשׁ הַזֶּה רַק בְּדַבְרִים טוֹבִים, הָאֲרִיז"ל הַזְהִיר מְאֹד, שֶׁבְּלִילָה הַזֶּה כָּל אֶחָד יִחֹזֵר עַל כָּל הַמְשָׁנָה תוֹרָה, וְזוֹ סִגְלָה לְהַצִּיל אֶת עַצְמוֹ. כִּי מְשָׁנָה תוֹרָה זֶה הַתּוֹכְחָה שֶׁל מֹשֶׁה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח'): שֶׁהַתּוֹכְחָה שֶׁל מֹשֶׁה זֶה לְקָרֵב וְלֹא לְרַחֵק, בְּבַחֲיִנַת "עֵדִין חִבִּיבוּתָא גְבִין", שֶׁעֵדִין הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָנוּ, אִפְלוּ שֶׁעָשִׂינוּ מַה שֶׁעָשִׂינוּ, וְלִכֵּן כִּדְאִי לְקַרְא אֶת כָּל מְשָׁנָה תוֹרָה הַלִּילָה, וְיֵשׁ בָּזֶה מְנַהֲגִים שׁוֹנִים, יֵשׁ קַהְלוֹת שְׁפָל אֶחָד קוֹרָא בְּעַצְמוֹ, וְיֵשׁ קַהְלוֹת שֶׁהַבְּעַל קוֹרָא, קוֹרָא אֶת כָּל מְשָׁנָה תוֹרָה, וְכָל אֶחָד אוֹמֵר אִתּוֹ בְּשִׁקְט. וְיֵשׁ לָזֶה מַעֲלָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי אִם אֶחָד אוֹמֵר בְּעַצְמוֹ, יְכוּל לְקַחַת לוֹ שְׁלֹשׁ אוֹ אַרְבַּע שְׁעוֹת, וְהוּא יִנְמָנֵם בְּאִמְצָע. אָבֵל אִם הַבְּעַל קוֹרָא קוֹרָא אֶת זֶה, זֶה לוֹקֵחַ בְּעֶרְךָ שְׁעָה וְחֻצִי, וְכֵן כָּל אֶחָד מְכַרַח לְעַמֵּד בְּקֶצֶב אִתּוֹ. וְכֵן זוֹכִים לְסִיִּם הַלִּילָה מְשָׁנָה תוֹרָה, שֶׁהוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד, וְתִקּוֹן גְּדוֹל לְנִשְׁמָה.

שְׁלִישִׁית, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, תִּתְּאָחְדוּ יַחַד, וְתִתְּאָהְבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשְּׁנִי, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים, שֶׁבְּקַהְלָה שְׁלִי תִהְיֶה רַק אַחֲדוּת וְאַהֲבָה, וְשֶׁאוּכַל לְהִתְפָּאֵר לְפָנַי כְּסֵא הַכְּבוֹד: רְאֵה גְדוּלִים שְׂגוּלָתִי, אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, עוֹזְרִים אֶחָד לַשְּׁנִי, מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם אֶחָד בְּשִׁבִיל הַשְּׁנִי, שְׁפָל זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעֲלָה, וְכַמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), שֶׁלְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁפְּעִלּוֹת מְשָׁנוֹת מִתְּאָחְדִים בְּאַחֲדוּת הַפְּשׁוּט. וְלִכֵּן דִּיקָא בְּלִילָה הַזֶּה תִּקְבְּלוּ עַל עַצְמְכֶם עַל כָּל הַשְּׁנָה לְהוֹצִיא מִכֶּם אֶת הַשְּׁנָאָה וְהַרְשָׁעוֹת וְהַקְּנָאָה שֶׁזֶה הַשִּׁקְרָה, וְלְהִתְאָחֵד יַחַד אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, וּמִי שֶׁלֹּא יְכוּל לְהִתְאַפֵּק, רַק צָרִיךְ לְרִיב עִם הַזּוֹלָת, עֲלִיו לְדַעַת, שֶׁהַקְּהֵלָה הַזֶּה לֹא בְּשִׁבִילוֹ, וְחָבֵל לוֹ לְהִשָּׂאֵר, כִּי הוּא לֹא יִמְצָא אֶת הַמְּקוֹם שֶׁלוֹ אֲצִלְנוּ, כִּי אֲצִלִי מְאֹד

אֲשֶׁר לַג תִּרְכּוּ בְּנַחַל קִנְג
מָאד חָשׁוּב יְהוּדִים שְׁעוֹזְרִים אַחַד לְשָׁנִי, מְחַזְקִים וּמְעוֹדְדִים
וּמְשַׁמְחִים אַחַד אֶת הַשָּׁנִי.

רְבִיעִית, מָאד מָאד אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁתַּמְּשִׁיכוּ
לְשִׁים שְׁלֹטִים עַל בֵּיתְכֶם, וְהִבְטַחְתִּי לְכֹל אַחַד חֵלֶק מִהָעוֹלָם הַבֹּא
שְׁלִי, לְמִי שִׁיִּצִיית אוֹתִי, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַקִּמּוץ הַרְשָׁעִים לֹא מִזִּיז לָהֶם
שׁוּם דְּבָר, וְלֹא אֲכַפֵּת לָהֶם שֶׁהִילָדִים שְׁלָנוּ סוּבְלִים כַּל-כָּפוֹ,
וּמִתְעַלְלִים בָּהֶם בְּהִתְעַלְלוֹת שְׁטָנִית, וְאֲנִי רוֹאֶה שֶׁרַק דְּבָר זֶה מְעַצְבֵּן
אוֹתָם, וְרַק דְּבָר זֶה מְעַלָּה לָהֶם אֶת הַדָּם לְרֹאשׁ, וְלִכֵּן אֲנִי מָאד
מִבְקֵשׁ שֶׁפֶל אַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַפֶּלֶל, שִׁיקַח שְׁלֹט
מִהָאֲבָרָה ... גֵּרוֹ יְאִיר, וַיִּתְּלָה אֶת זֶה עַל בֵּיתוֹ, וַיְבֹזֵה אֶתָם גּוֹרְמִים
לִי נַחַת רוּחַ, וּשְׂכָרְכֶם בְּצַדְכֶם, וַיִּמָּה גַם שְׂאֵם נוֹכַל בְּזֶה לִפְעַל לְשִׁבֵר
אֶת הַרְשָׁעוֹת שֶׁל הַקִּמּוץ שֶׁל הַרְשָׁעִים, זֶה כְּבֹר מְשַׁתְּלָם.

חֲמִישִׁית, עֲכָשׁוּ נִכְנָס שְׂמַחַת תּוֹרָה, וְזוֹכִים לְסִיִּם אֶת כָּל
הַתּוֹרָה, וְלִכֵּן שֶׁפֶל אַחַד לֹא יִשְׁכַּח לְסִיִּם עַד שְׂמַחַת תּוֹרָה, פְּרִשְׁת
”וְזֹאת הַבְּרָכָה” שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשׁ”י, וְאִם יוֹכֵל
גַּם הַמְדַרְשׁ רַבָּה וּמְדַרְשׁ תְּנַחוּמָא עַל זֶה, אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וַיְכַבֵּר
בְּיוֹם רֵאשׁוֹן נִתְחַיל מִהַתְחַלָּה פְּרִשְׁת ”בְּרֵאשִׁית”, וְלִקְיָם מַה שֶׁכָּתַב
מְרַן (אֵרַח חַיִּים, סִימָן רַפָּה, סְעִיף ג'): מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאֵילָף חָשׁוּב עִם
הַצְּבוּר; וְלִכֵּן בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד קִצַּת חֲמֵשׁ וְרִשׁ”י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְן
שֶׁתּוֹכְלוּ לְסִיִּם כָּל שָׁבוּעַ אֶת פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד
תְּרַגּוּם, עִם פְּרוּשׁ רִשׁ”י, בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים
אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, שְׁנַיִם
מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם, שֶׁפֶל הַמְשָׁלִים פְּרִשְׁיוֹת עִם הַצְּבוּר, מְאָרִיכִין לוֹ
יְמָיו וְשְׁנוֹתָיו; וְאֶת זֶה תִּקְבְּלוּ עַל עֲצַמְכֶם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר.

שְׁשִׁית, תִּרְאוּ לְשַׂמַּח מָאד מָאד בְּשְׂמַחַת תּוֹרָה, כִּי מַה שֶׁהָאָדָם
לֹא זָכָה לְתַקֵּן בִּימֵי אֵלוּל וּבִימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעִשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה
יוֹם הַכְּפּוּרִים, וְחַג הַסִּכּוֹת, וְשְׁמִינֵי עֶצְרַת, הוּא יְכוֹל לְתַקֵּן בְּשְׂמַחַת
תּוֹרָה, כִּי לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם מִכָּאֵל מְלֵאךְ הַמַּלְאָךְ מוֹצֵא בְּגוֹן-עֵדֶן הַמוֹן
נְעִלִים, וּכְשִׁשׁוֹאֵל אֶת הַמַּמְנִים תַּחֲתָיו: מַה זֶה? עוֹנִים לוֹ, שְׂאֵלוּ

הנעלים שְׁנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל רָקְדוּ עִם הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל זֶה אֵין שׁוֹם קְטְרוּג, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל רוֹקֵד עַד אַפִּיסַת הַכַּחוֹת בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה, מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל הוּא הַקְּפוֹת שְׁנִיּוֹת, שְׁעוֹשִׁין בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, לְזִכּוֹת בְּנֵי חוּץ לְאַרְץ, שָׂאוּ אֲנָשִׁי אַרְץ יִשְׂרָאֵל יְכוּלִים לְשִׁיר עִם כְּלֵי זִמְרָה, אֲזוּ הַשְׁמִיחָה מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה בְּשָׁמַיִם, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֶה שְׁאַנְשִׁים, נָשִׁים וְטָף יִתְאַסְפוּ בְּרַחֲבַת "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", וְתִשְׁתַּדְּלוּ שֶׁתִּהְיֶה הַשְׁמִיחָה לְמַעַלָּה מִכָּל הַמְּשַׁעֵר, וּבְזִכּוֹת הַשְׁמִיחָה הַזֹּאת תִּמְשַׁךְ עֲלֵיכֶם שְׁמִיחָה עַל כָּל הַשָּׁנָה.

זָכְרוּ הַיָּטִב הַלֵּילָה לְצֵאת קֶצֶת בְּשֻׁדָּה וְלַהֲתַבּוֹדֵד אֲלֵיו יִתְבַּרְךָ, כִּי הַלֵּילָה זֶה עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְיְכוּלִים לְפַעַל כָּל מַה שְׁמִבְקָשִׁים.

הַמְּאַחַל לָכֶם פְּתִיקָא טָבָא...

לג תרכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשַׁרֵי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׁמִיחָתִי, שְׁאַרְגְּנֶתֶם אֶת הַהַקְּפוֹת שְׁנִיּוֹת בְּמַגְרֵשׁ, בְּזֶה אֲנִיחֶנוּ מִרְאִים לָהֶם פֶּעַם וּלְתַמִּיד, שְׁגִם אֲנִיחֶנוּ נִמְצָאִים בְּשִׁטָּח, וְהֵם לֹא הַבְּעֵלִי בְּתִים שֶׁל יְבִנְאֵל, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה.

רְצִיּוֹתִי מְאֹד שֶׁתַּעֲשֶׂה לִּי פְרוּט בְּסוֹף הַכֹּל עַל כָּל הַחוֹבוֹת שְׁאַנִּי חֵיב לָךְ, כִּי אֲנִי צָרִיךְ עֲכָשׁוּ לְאַרְגֵּן אֶת כָּל הַכֶּסֶף, וְאַנִּי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר לִּי עַל צַד הַכֵּי טוֹב, שְׁאַנִּי שְׁקוּעַ בְּחוֹבוֹת, וְאַנִּי לֹא רוֹאֶה אֵיזָה פְּתַח לְצֵאת מִזֶּה, כִּי בֵּין כֶּף כָּל אֵלוֹ הַהַבְּטָחוֹת שֶׁהַבְּטִיחוּ לְמִקְנֶה, נִשְׁאַר בְּגֵדֵי הַבְּטָחוֹת.

עֲכָשׁוּ שְׁמִתְחִילָה פְּרִשַׁת בְּרֵאשִׁית, רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ קְבִיעוֹת עֲצוּמָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאַפֵּן שֶׁתּוֹזְכָה לְסִיִּם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת פְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ שְׁנִיִּים מְקַרָּא וְאַחַד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ

רש"י, שְׁמָאד מְסַגֵּל לִירְאָת שְׁמַיִם, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיּוּתוֹ עִם הַצְּבוּר שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאָחַד תְּרַגּוּם, שְׁפָל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיּוּתוֹ עִם הַצְּבוּר, מְאָרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשִׁנּוּתוֹ; וְזוֹ סִגְלָה מְאֹד מְאֹד לְאָרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים. וְלִמְעַן טוֹבֶתָּךְ הַנְּצִיחִית, רְאֵה לְנֹצֵל אֶת הַחֶרֶף הַזֶּה, 'לְגִנְב' בְּכָל יוֹם בְּפֶמָה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְדָף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם יִהְיֶה אֶצְלָךְ קְבוּעַ כְּמוֹ הַנְּחַת תְּפִלִּין, וְאִז תִּרְאֶה בְּרִכָּה בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ, וְאֲשָׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְסִיִּים אֶת הַמְּדַרְשׁ רְבָה וְאֶת הַמְּדַרְשׁ תְּנַחוּמָא מִפְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ, וְעַל-יָדֵי אַרְבְּעָה לַמּוֹדִים אֵלָיו: מְקַרָּא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ. מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת מֵהַד' עוֹלָמוֹת: אֶצְיִלוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָה. אֲשָׁרֵי מִי שְׁחֹזֵק בְּכָל זֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּרְכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשָׁרֵי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי שְׁאֲרַגְנָתֶם אֶת הַהֶקְפּוֹת שְׁנִיּוֹת בְּמַגְרֵשׁ, בְּזֶה אֲנַחְנוּ מְרֵאִים לָהֶם פְּעַם וּלְתַמִּיד, שְׁגַם אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּשִׁטַּח, וְהֵם לֹא הַבְּעֵלִי בְּתִים שֶׁל יִבְנָאֵל, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק, וְאֵל תִּפְּל בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ'. וְהַעֲקֵר תַּחְזִיק מְעַמָּד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תַּמִּיד.

רַק חֹזֵק וְאֵמִץ, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כִּי הַרְבֵּה פְּעָמִים הָיָה נִדְמָה לָךְ כְּאֵלוֹ סוֹף הָעוֹלָם וְכוּ', וּבְרַגַע הָאֲחֵרוֹן רְאִיתָ יְשׁוּעוֹת, וְלִכֵּן אֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְאֲנִי

קנו אָשֶׁר לג תרכט — לג תרל בַּנְחַל

אֲשֶׁתִּדַּל לְדַבֵּר עִם ... גֵּרוֹ יֵאִיר, אִם הוּא רוֹצֵה לְשׁוֹק אֶת הַבֶּשֶׁר וְכוּי
הָרִי טוֹב, וְאִם לֹא, אָז אַתָּה תִּקַּח אֶת זֶה בְּיָדֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תרכט.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי שְׂאֲרֻגְנַתְּךָ אֶת הַהִקְפּוֹת שְׁנִיּוֹת בְּמַגְרֵשׁ, בְּזֶה
אֲנִיחֲנוּ מְרֵאִים לָהֶם פֶּעַם וּלְתַמִּיד, שְׁגִם אֲנִיחֲנוּ נִמְצָאִים בְּשֵׁטַח, וְהֵם
לֹא הַבְּעֵלִי בְּתֵימִים שֶׁל יִבְנָאֵל, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתוּכַל לְהַכְנִס
בְּדִירָה הַחֲדָשָׁה שֶׁלָּךְ כַּמָּה שְׁיֹוֹתֵר מֵהָר, וְתִהְיֶה לָּךְ הַצְּלִיחָה גְדוֹלָה
מְאֹד, רַק חֲזֹק וְאַמֶּץ, וְאִז טוֹב לָּךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תרל.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְרַק תִּחְשַׁב
מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז כָּבֹר לֹא תִחְשַׁב מִשׁוּם בֶּשֶׁר וְדָם, כִּי בְּאַמַּת
מֵה לָּךְ לְחֲשׁוֹב מִבְּנֵי אָדָם, הָאָדָם צָרִיךְ לְהַכְנִיס בְּעֲצָמוֹ אֲמַתַּת
מְצִיאֹוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּאַפֵּן שֶׁשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ,
וּבְכָל־כָּדָאִי לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְחֲשׁוֹב מִשׁוּם בֶּן אָדָם, מֵה יֵשׁ
לָךְ מֵאַחֲרֵיכֶם, כִּי מֵה יַעֲשֶׂה לָּךְ אָדָם וְכוּי, וְתַמִּיד תִּזְכֹּר, שֶׁהַדְּמִיוֹן

אָשֶׁר לַג תְּרֵלָא — לַג תְּרֵלַב בְּנַחֲל קִנְז

הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, הָעֶקֶר רַק לְהַכְנִיס בְּעֶצְמוֹ זְכוּרֹן בְּעֶלְמָא דְאַתִּי, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נד), שְׁצָרִיכִים לְשָׁמֵר אֶת הַזְכוּרֹן וְלַחֲשֹׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּרֵלָא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרֵי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְמִצָּא רַק אֶת הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שְׂיִישׁ בָּךְ, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וְלְמִצָּא בְּעֶצְמוֹ רַק רַע, כִּי זֶה עֲצַת הַסַּמ"ד-מ"ם לְשִׁבֵר אֶת הָאָדָם. וְרַבֵּנוּ ו"ל גָּלָה לָנוּ נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב), שְׁצָרִיכִים לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וְלְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וְלְמִצָּא בְּעֶצְמוֹ רַק נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּרֵלַב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרֵי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מְאֹד מְאֹד נִהְיֵיתִי שֶׁהַכְּנֶסֶת אֶת כָּל הַמְּרִץ שֶׁלָּךְ בְּחַג, שֶׁהַכֹּל יִלָּךְ כְּשׁוֹרָה, יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּצַלִּיחַ מְאֹד, וְאֶת הַכֶּסֶף שֶׁל הַהֶקְפּוֹת וְכוּ' וְשָׂאֵר הַכֶּסֶפִּים, תְּחַפֶּה כְּכֹר עַד שְׁאֲנִי בָּא, כִּי יֵשׁ עָלַי כְּכֹר עַמֵּס שֶׁל יוֹתֵר מִמְּאֲתִים אֶלְף שְׁקָל, לְשֵׁלֵם עַל הַהִלּוּאוֹת שֶׁלוּיֵיתִי עֲבוּר הַמְּקוּהָ.

קנח אֲשֶׁר לַג תִּרְלַג — לַג תִּרְלַד בְּנַחֵל

בְּעֵינַי מִקְסִיקוֹ, אַתָּה יְכוֹל לְדַבֵּר אִתָּם, וְאֲנִי מוֹכֵן לְנִסְעַ שָׁם לְשַׁבֵּת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּרְלַג.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַ בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאֵד מָאֵד נִהְיִיתִי שֶׁהָיוּ הַקְּפוּת שְׁנֵיּוֹת בְּמַגְרֵשׁ, כִּי זֶה מֵרָאָה נוֹכַחֹת שְׁאֵנְחָנוּ נִמְצְאִים וְקִיָּמִים בְּיִבְנָאֵל, וְאֵנְחָנוּ לֹא הַמְּנַצְּלִים שְׁלָהֶם, וְזֶה הִיָּה רַעֲיוֹן גָּאוֹנִי, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁלֹא נִפְחַד מֵאֵלוֹ, כִּי הֵם כְּלֹא מִמֶּשׁ.

אֲנִי מָאֵד מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִתְחִיל לְהַסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב בְּתַלְמוּד-תּוֹרָה, וְאִם יֵשׁ אִיזוֹ בְּעֵינָהּ, תִּרְאֶה לְכַתֵּב לִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּרְלַד.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַ בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְכַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׁתַּזְכֶּה לַעֲנֹהָ, כִּי זֶה הַדְּבָר הַכִּי קָשֶׁה לְזַכּוֹת לָזֶה, כִּי כָּל אָדָם יֵשׁ בּוֹ יִשׁוּת וְגֵאוּת, וְאִם הוּא לֹא מִבְּקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ לְשִׁבֵר אֶת הַיִּשׁוּת וְהַגֵּאוּת שְׁלוֹ, אֲזִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּבָר מְסַבֵּב, שְׂאִשְׁתּוֹ תִּקְוִים עָלָיו וְתִשְׁבֵּר אוֹתוֹ, וְלִכֵּן רְאֵה

אֲשֶׁר לַג תְּרַלָּה — לַג תְּרַלּוּ בְּנַחֲל קִנְט

לְבַטֵּל אֶת הַיְשׁוּת וְהַגָּאוֹת שֶׁלָּךְ לְגַמְרִי, כִּי אָדָם צָרִיךְ לְזַכֵּךְ אֶת
עֲצָמוֹ, עַד שֶׁלֹּא תִהְיֶה בּוֹ שׁוֹם יִשׁוּת וּמְצִיאוֹת כָּלֵל.

חָבַל שֶׁתְּשַׁלַּח לִי בְּכָל פַּעַם אֶת הַחֲדוּשִׁים שֶׁלָּךְ, כִּי אֵין לִי זְמַן
לְעֵבֵר עַל זֶה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּרַלָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה גִּיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם
דָּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹגְנּוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ,
שִׁיתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְקַ תִּשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה
שְׁלוֹם-בֵּית אֲצִלָּךְ, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּרַלּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה גִּיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁשׁוֹם
דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאֵז תִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ, הֶעֱקֵר תִּרְאָה
שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם-בֵּית אֲצִלְכֶם, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּרַלֵּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַ בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי, אֶת יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת מְנִיעָה לְשָׁנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְאֵל תְּדַאֲגֵי, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוַדַּאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ. רַק תְּהִי חֲזָקָה בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּרַלַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַ בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכֹחַ חוֹן עֲצָמֵי, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, וְאֵל זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת רַק עַל-יְדֵי שֵׁשׁ בְּטָחוֹן בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כְּשֶׁהָאָדָם בּוֹטֵחַ רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, נִכְנָסֶת בּוֹ עֲזוּת וְעִקְשָׁנוּת דִּקְדָּשָׁה, שְׂאִינוּ מִפְּחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּיל לַבְּעֵדָה, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּרְלֹט.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרֵי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר שֵׁשׁ קֶצֶר בֵּינֶךָ לְבֵין הָאָמָא, וּבּוֹדָאֵי אֶת צְרִיכָה לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִמֶּנָּה, אֲנִי מֵאֵד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַפֶּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב, וְצְרִיכִים תָּמִיד לְזָכֹר שֶׁמִּצּוֹת כַּבּוּד אֵב וְאֵם, הִיא הַמִּצְוָה הַכֵּי קְדוּשָׁה וְהַכֵּי חֲמוּנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵאֵד מְקַפִּיד עַל זֶה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּרְמ.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרֵי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נִצָּח.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיטִי שְׂבִיחַד עִם עוֹד כַּמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁתִּאֲרָגְנוּ לִי סְעֵדָה שֶׁל דְּגִים דִּיקָא, בְּלִיל חֲמִישִׁי ד' חֲשׁוֹן, שְׂאֹז נִגְמָר הַשְּׁלֹשִׁים לְאֲדוּנֵי אָבִי מוֹרֵי וְרַבֵּי, הַרְיֵנִי כַּפָּרַת מִשְׁכָּבוֹ, אֲנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת סִיּוּם מִשְׁנִיּוֹת, וְאֲחַר-כֵּן סְעֵדָה לְכֹל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאוּלָם, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם עֲבוּר הַדְּגִים וְכוּ'. וְכֵן אֲנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת סְעֵדָה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּלִילָה ז' חֲשׁוֹן, בְּיוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל אֲמִי, עַלֶּיהָ הַשְּׁלוֹם, גַּם-כֵּן עֲבוּר כֹּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאוּלָם, וְשָׁגַם-כֵּן תַּחֲיָה סְעֵדָה שֶׁל דְּגִים.

נָא לְכַתֵּב לִי אִם זֶה אֶפְשָׁרִי, כִּי אֲנִי צְרִיךְ לְדַעַת אֶת זֶה, וְכֵן

קסב אֲשֶׁר לַג תְּרַמָּא — לַג תְּרַמַּב בְּנַחֵל

אִם פְּדֹאֵי לְצַרְף אֶת ... נִרוּ יְאִיר, שְׂיַעְזֹר לָכֶם, וְכֵן לְאַרְגָּן כַּמָּה מְנַשִּׁי
אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׂיַעְזְרוּ לָכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּרַמָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

אֵל תְּשִׁימוּ לֵב לְכֹל הַשְּׂטִיּוֹת וְהַחֲלוּמוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, כִּי הַפֶּל
הַבֵּל וְרַעוּת רוּחַ, וְהַחֲלוּמוֹת שְׁוֹא יְדִבְרוּן, הַעֲקָר לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה
בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רָע.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּרַמַּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד רְצִינִי שְׂתַהֲיֶה בְּקִשְׁר עִם מְשַׁפְּחַת ... שְׂיַחֲיוּ, אִם
אֶתָּה יְכוֹל לְאַרְגָּן לִי בְּיַחַד עִמָּהֶם סְעֻדַת שְׁלֹשִׁים בְּיוֹם חַמִּישִׁי
בְּלִילָה, ד' חֲשׁוֹן, וְכֵן סְעֻדַת הַלּוּלָא בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּלִילָה, ז' חֲשׁוֹן.

הַעֲקָר רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֲזוֹ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאֲנִי מָאד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהַפֵּל
יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תרמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרֵי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּרְאֶה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ. וְרַבְּנוּ ו'ל מָאד מָאד הַקְּפִיד עַל דְּבַר זֶה, יוֹתֵר מֵהַכֵּל, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שֶׁהָאָדָם סוֹבֵל הֵן רַק מִחֲמַת שְׁלֵא נִזְהָר בְּכְבוֹד אֲשֶׁתּוֹ, כִּי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֵא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ; וְלִכֵּן רָאָה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי אַחֲרַת תְּאָבֵד אוֹתָהּ לְגַמְרִי, חֵס וְשְׁלוֹם. רָאָה לְהִתְפַּיֵּס עִמָּה תַּכְּף־וּמִיד, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תרמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרֵי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז בְּשְׁלוֹם־בַּיִת, וְאָנִי מָאד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר אֶצְלָכֶם עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

רַק רְאוּ לְחֻזַּק אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וְתִמְשִׁיכוּ לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו'ל, וְזוֹ כָּל נְחֻמָּתֵנוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תרמה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אָל ... שְׂיִחְיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אַל תְּדַאֲגִי מִשׁוֹם דְּבַר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי יִשְׁלַח לְכֶם
רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְנִשְׁמַע וְנִתְפָּשֵׁר בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת אֲצַלְכֶם תָּמִיד.

אָנוּ צְרִיכִים לֵהִיּוֹת מְאֹד שְׂמֵחִים שְׂאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּנוּ ו"ל,
וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְנוּ ו"ל.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תרמו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אָל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְתִשׁוּאוֹת חֵן עַל הַתְּנַחוּמִים, וְתִנְחָמוּ
מִן הַשָּׁמַיִם, וְנִשְׁמַע וְנִתְפָּשֵׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתָרוּ רַב נַחַת
דְּקַדְשָׁה מִיְלֻדְיֶכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תרמוז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אָל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַק חֲזוּק וְאַמִּץ, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, וְיִהְיֶה מַה שְׂיִהְיֶה, וְהַעֲקֹר לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִשִּׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁשָּׂמַח תְּמִיד, וְאֵז לֹא יִחַסֵּר לוֹ שׁוּם דְּבַר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּרַמַּח.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרֵי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחֲזוּק אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִתְעוֹרֵר אוֹתָם לֹא לַעֲשׂוֹן וְלֹא לְשִׁתּוֹת וְכוּ', כִּי הַהֲרִגָל נַעֲשֶׂה טָבַע, וְאֵז לֹא יְכוּלִים לְהַגְמֵל מִזֶּה.

רַק חֲזוּק לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְתִמְשִׁיף לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ תְּחִינִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּרְמַט.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרֵי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיִתֵּר שְׂאֵת וּבְיִתֵּר עֵז לְהַפְיִץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל,

אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְאֲשֶׁר מִי שְׁחִזֵק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְזָכוֹר תִּזְכֹּר, שְׂרָק זֶה מֵה שֵׁיִשְׂאָר מִמֶּךָ, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזְכוּת הַרְבִּים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּרְנֶנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק וְתַחֲזֵק אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי צְרִיכִים רַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּרְנֶנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה כַּפָּה מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַתְּלוּנָנוּ, שֶׁהִבְקֵר נִכְנַס לְבֵית־הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ ... וְעוֹד קִבַּל עָלָיָה לַתּוֹרָה, הָאֵם זֶה לֹא מִצְחִיק?! הֲרִי יוֹצֵא וְנִכְנַס אֶצֶל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וְהִרְשַׁע חוֹשֵׁב שֶׁדָּרְכוֹ תִּהְיֶה לוֹ דְרִיסַת רֶגֶל אֶצְלָנוּ, וְאֲנִי לֹא מִבִּין אוֹתָךְ בְּכָלֵל, הֲרִי הוּא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, הוּא הַמְּלֵאךָ הַמְּוֹת שֶׁשָּׁחַט אוֹתָךְ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, כְּמוֹ שֶׁסִּפְרָתְ לִי בְּאוֹמֵן, שֶׁעֲכָשׁוּ הוּא הֵלֶךְ וּמָסַר אוֹתָךְ לְגַמְרֵי וְכוּ', וְעֲכָשׁוּ חֶסֶל אוֹתָךְ לְגַמְרֵי, עַד שֶׁלֹּא תוּכַל בְּכָלֵל כְּכֹר לְשָׁחַט שְׁמָה, וּלְבַסּוֹף אֵיךְ אִתָּה נּוֹתֵן לוֹ רְשׁוּת לְהַכְּנִס אֶצְלָנוּ?! אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד עַל זֶה. וְאֲנִי בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן לֹא רוֹצֵה שֶׁאֲחַד שֵׁישׁ לוֹ קֶשֶׁר עִם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם,

שִׁיחֵיהָ בַקְהֵלֶתְנוּ, אָנִי לֹא אֶתֶן לְהִרְשָׁע הַזֶּה לְהִסְמֵ"ךְ-מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ, שְׁיִכְנֹס בַּגְּבוּלֵנוּ, יִהְיֶה אִיךְ שִׁיחֵיהָ, אֶפְלוּ שְׁאֵנִי אֶצְטַרְךָ לְאֶבֶד חֲצֵי קַהֲלָה בְּשִׁבִיל זֶה, אֶת הִרְשָׁע הַזֶּה אָנִי לֹא אֶתֶן שְׁיִוְכַל לְהִיּוֹת בְּתוֹכְנוּ, זֶה טָמֵא מְטָמֵא, מַחֲרֵם וּמְנַדֵּה, מְשַׁקֵּץ וּמְתַעֵב, חוּטֵא וּמְחֻטֵּיא אֶת הַרְבִּים, וְאָנִי לֹא אֶתֶן לוֹ שְׁיִחֻטֵּיא אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, בְּשִׁבִיל טוֹבְתְךָ הַנְּצַחִית, שְׁתַּנְתַּק מִהִטְפֵּשׁ הַזֶּה כָּל מִינֵי קִשְׁרִים, וְאֵל תִּהְיֶה נְאִיבִי, הוּא יוֹצִיא מִמֶּךָ כָּל מִינֵי אֵינְפוֹרְמַצְיָה, וְיִמְסַר אֶת זֶה לְסִמְ"ךְ-מ"ם, וְהוּא יִמְסַר אוֹתְךָ, וְזֶה אֶצְלִי בְּרוּר בְּשִׁמְשׁ, וְלִכֵּן אֵל תִּאֲמִין לְאַף אַחַד בְּעוֹלָם, וּבִפְרֹט אַתָּה, שְׁנַתְקִים אֶצְלֶךָ: "וְאַתָּא מְלֶאךָ הַמּוֹת וְשַׁחַט לְשׁוֹחַט", אִיךְ אַתָּה נוֹתֵן יָד לְמֵי שְׁמִסְתוּבֵב אֶצֶל הַמְּלֶאךָ הַמּוֹת הַזֶּה? ! אָמֵת, שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא יְקִים "וְאַתָּא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְשַׁחַט לְמְלֶאךָ הַמּוֹת", אֲבָל כְּנֶרְאָה שְׁעֵדִין לֹא הִגִּיעַ הַזְּמַן, כִּי מִי יֹאמֵר לוֹ יִתְבַּרְךָ מַה תַּעֲשֶׂה, וּבּוֹדֵאֵי יֵשׁ אֶצְלוֹ יִתְבַּרְךָ כּוֹנֵן עַמְקָה שְׁאֵנְחָנוּ לֹא מְבִינִים, וְאַתָּה תִּהְיֶה פְּקֻחַ, וְאֵל תִּאֲמִין לְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי הִסְמֵ"ךְ-מ"ם מְחַפֵּשׁ אוֹתְךָ בְּכָל מִינֵי דְרָכִים לְהַפְלִיל אוֹתְךָ, וְאִז תִּצְטַרְךָ לְשִׁלְמֵם קְנִסוֹת כְּמוֹ חֲמָשִׁים אֶלְף שְׁקָל וּמֵאָה אֶלְף שְׁקָל וְכוּ' וְכוּ'. וְלִכֵּן מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה אָנִי לֹא רוֹצֵה בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, שְׁמִי שְׁיֵשׁ לוֹ שְׁיִכּוֹת עִם הִסְמֵ"ךְ-מ"ם, שְׁיִכְנֹס בְּבֵית-הַפְּנִסָּת שְׁלֵנוּ, יִהְיֶה מִי שִׁיחֵיהָ וְכוּ' וְכוּ'.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תרנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרֵי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה נַעֲשֶׂה גְדֵר, שְׁלֹא מוֹצִיאִים שׁוּם דְּבָר מֵהָאוֹלָם!
כִּי אַחֲרַת יְקָרָה מֵהַ שְׁקָרָה, תְּמִיד מְנַסִּים וְלוֹמְדִים מֵהַכְּשָׁלוֹן. וְלִכֵּן

אם הַשְׁחִיתוּ צִיּוּד, צְרִיכִים לְדַעַת — מִכָּאן לְהֵבֵא לֹא מוֹצִיאִים שׁוּם דְּבָר!

הַעֲקֹר רָאָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׁמַּח אֶת אֲשֶׁתָּךְ, וְזוֹ סִגְלָה לְפָרְנֶסָה וּלְשִׁפְעַע, כְּמֵאֲמָרֶם ו"ל (בְּכֹא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיִיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ [תִּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם, כְּדֵי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ]. וּמִכָּל שָׁפֵן שֶׁעַל יְדֵהָ תִזְכֶּה לְצֵאת מֵהַחֹבוֹת שֶׁלָּךְ, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בְּאִשָּׁה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט), שֶׁהַכֶּסֶף בָּא בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה. וְלָכֵן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד שִׁיהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְתִרְאֶה אִיךָ שְׁתִּהְיֶה בְּרָכָה בְּתוֹךְ הַכֶּסֶף, וְתֵצֵא מִכָּל הַחֹבוֹת שֶׁלָּךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּרְנַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע, שְׁאֲתָה מִפִּיךָ אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, וּבְזָכוֹת זֶה שְׁתַּפִּיץ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּרְנַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַל תִּכְנַס בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן בְּמַנְיּוֹת, כִּי חֻכְמִים יוֹתֵר גְּדוֹלִים
מִמֶּךָ אֲבָדוּ אֶת כָּל הַכֶּסֶף, וְלָכֵן אַל תִּהְיֶה טֹפֵשׁ, וְאַל תִּכְנִס אֶפְלוֹ
אֲגוּרָה אַחַת, כִּי תֵאַבֵּד אֶת כָּל הַכֶּסֶף, רְאֵה כִּי הִזְהַרְתָּ. וַחֲבַל שֶׁהַכֶּסֶף
שֵׁשׁ בְּיָדְךָ לַקְּנוֹת דִּירָה שִׁירָד לְטַמְיוֹן, וְזֶה בְּרוּר.

אִם אַתָּה יָכוֹל לַקְּנוֹת דִּירָה, זֶה הַרְבֵּה יוֹתֵר טוֹב מִלַּקְּנוֹת דִּירָה
טְרוּמִית. וְאִם זֶה נֶכּוֹן מֵה שֶׁפְּתַבַּתְּ לִי, שֶׁמִּבְּקָשִׁים עַל הַבַּיִת שֶׁל ...
מֵאָה אֶלֶף דּוֹלָר, זֶה מְצִיאָה הַכִּי גְּדוֹלָה, עִם דּוּנָם אֲדָמָה. אַךְ לְדַעַתִּי,
אַתָּה טוֹעֶה, כִּי אִם זֶה נֶכּוֹן, כִּדְאִי לַקְּפֹץ עַל זֶה, כִּי עַל דּוּנָם בְּעַצְמוֹ
יְכוּלִים לְבָנוֹת עוֹד שְׁנֵי בָתִּים, וְלִמְכֹר אֶת זֶה, וְאִזּוּ יֵשׁ לְךָ דִּירָה בְּחֻנָּם.

בְּעֵינַי שֶׁשְּׂאֵלְתָּ וְכוּ', הִשְׁתַּלֵּה תְּמִיד יוֹתֵר טוֹב לַעֲשׂוֹת בְּחוּץ
לְאַרְץ, כִּי הַרוֹפְאִים פֹּה יוֹתֵר מִלְּמַדִּים וְכוּ'. וְזוֹ הַמְּצִיאוֹת.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּרַנֵּה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנֶכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲבָל לֹא הִבְנַתִּי הַרְבֵּה דְּבָרִים מֵה
שֶׁפְּתַבַּתְּ לִי, וְלָכֵן אִם אַתָּה יָכוֹל לְכַתֵּב לִי עוֹד פְּעַם, מֵה טוֹב וּמֵה
נְעִים.

הֵאֵם יֵשׁ לְךָ אֶת הַסְּכּוּם לְתֵת לִי ... גֵּרוּ יְאִיר?! רְאֵה לְכַתֵּב לִי!

הַשְּׁבוּעַ רְצִיתִי לְהִתְחַמֵּק מִכָּל הַשְּׁעוּרִים, כִּי פִּשׁוּט אֵין לִי כַח,
רַק שְׁעוֹר בְּיוֹם רְבִיעִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְזֶהוּ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תרנו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... גרו יאיר.

אקנה שהישיבה מתחיל השנה עם סדר מסדר, נא לכתב לי בדיוק מה הסדר, מי יהיה הראש ישיבה וכו'.

ראה לרשם לי את כל התכנית של הישיבה במשך זמן החרף, אני מאד מאד רוצה שהכל יהיה מסדר על הצד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תרנו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל פלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

חסדי השם יתברך, שעבר עלינו ירח האיתנים, חדש שאיתן במצוות, וזכינו להיות אצל רבנו ז"ל על ראש השנה, ואחר-כך ביום הכפורים זכיתם להיות ביבנאל, ואחר-כך נכנס חג הסוכות הקדושים, וזכינו לקיים מצות סכה ומצות ד' מינים, ומצות שמחת תורה, לשמח עם התורה הקדושה, והכל היה בבחינת רצוא, שהמשכנו את עצמנו אליו יתברך. ועכשו עלינו לקיים ושוב, כי אנתנו חוזרים אֵל ת"י היום יום, וצריכים רחמים רבים, רחמים מרבים, שהסמ"ך-מ"ם המלאך המות, לא יתפס אותנו בנכלי ערממיותו.

ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, היום בלילה

כ"ה תשרי, הוא יום ההלולא של ה"חתם-סופר" זי"ע, והוא למד אותנו את הלמוד העמק של "הבדלו", להבדל לגמרי ממנאצי השם. ולכן אני מאד מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, מי שיש לו איזה קשר עם הסמ"ך-מ"ם הרשע, שהוא טמא מטמא חוטא ומחטיא את הרבים, שלא יבוא להפגס בקהלתנו, רשעים כאלו הם אשר העבירו על הדת מליונים מאחינו בני ישראל, פי הטמא הידוע, שם רשעים ירקב, שהיה גלגולו של ירבעם בן נבט, שחטא והחטיא את הרבים, היה חכם להרע, וידע שלא יוכל להוציא מזמותיו להעביר על הדת את נשמות ישראל, ובפרט מעדות המזרח, אלא על-ידי שיקח את הרבנות בידו, ויקים שליחים בכל עיר ועיר, ובכל כפר וכפר, ובכל מושבה ומושבה, והם כבר יעשו את העבודה, ואנחנו צדים איזה רשע מרשע, טמא מטמא יש לנו פה, ומהפרט נבין על הכלל, כמה יגיעות וטרחות, כמה צרות ויסורים יש לי, עד שאני מקים מקנה טהרה לנשים. כמה חובות לקחתי על עצמי, לרבות שקלים, והרשע מרשע הזה, טמא מטמא, גורף כספים דרך המועצה הדתית, שזה כלי לגנבות ושחיתות, ובמשך חמש-עשרה שנה שאנחנו נמצאים ביבנאל, לא קבלנו אגורה שחוקה מהם. זו ממש מדינת חלם, את העניינים והאביונים, מחסרי עבודה, מבטלים וכו' וכו', אותם מקפחים, אנשים חפים מפשע עוצרים בבית סהר, ופותחים עליהם תיקים, ופה יש "סופר גנב", שגונב לעיני כל, ויש לו שתפים לגנבות שלו, זכה בבג"ץ במליון ומאתים אלף שקל... בשעה שבכל המדינה מדינת חלם יש אחוז הכי גבוה של מבטלים ועניים, שמהם לוקחים את קצבת הילדים וכו' וכו', וכבר לא מדברים מהחמשים ושלשה אלף שקל שמקבל משפחת כל חדש, ואם זה לא מספיק הרשע מרשע הזה, טמא מטמא, מסית ומדיח יומם ולילה את תושבי המקום נגדנו, בדיוק כמו באירופה בעירות הקטנות, שהכמר מסית את תושבי המקום נגד היהודים.

ולכן אני מאד מבקש מכל אנשי שלומנו, שתקימו בשלמות את דברי ה"חתם-סופר" זי"ע: "הבדלו", להבדל מהרשע הזה, לא

לְלַכַּת בְּד' אַמּוֹת שְׁלוֹ, לֹא לְהִסְתַּכֵּל עָלָיו, לֹא לְדַבֵּר אֹתוֹ, וְאִם לֹא לְדַבֵּר עִם מִי שֶׁמְדַבֵּר אֹתוֹ. וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׁמִי שֵׁישׁ לוֹ שִׁיכוֹת עִמּוֹ, אֵין לוֹ שׁוּם רְשׁוּת לְהַפְגִּיס לְבֵית־הַכִּנְסֶת שְׁלֵנוּ, וְאִנִּי עוֹמֵד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד חָזָק, וְהַלּוֹאִי שִׁיתְפָּרֶסֶם אִיזָה גִּבּוֹ מְמַלְחָה מְסֻתּוֹבֵב פֶּה בִּיבְנֵי־אֵל, וְאִיךָ שֶׁכָּל הַמוֹעֵצָה זֶה כְּלִי אֶחָד גְּדוֹל שֶׁל גִּבּוּבוֹת וּשְׁחִיתוּת. וְאִנִּי לֹא מִפְּחָד לְהַגִּיד אֶת הָאֱמֶת לְמִי שֶׁרַק מְעַנֵּן לְשִׁמְעַע אֶת הָאֱמֶת.

אִנִּי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשָׁמֵר מֵאַלִּימוּת, כֹּל מֵהַ שְׁאַנְחֵנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת, אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים דְּרָךְ הַחֵק וְדְרָךְ עוֹרֵךְ דִּין. אֲבָל אִנִּי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׂאֵל תִּתְּנוּ לְנִצֵּל אֶתְכֶם, וְאֵל תִּפְחָדוּ מֵאִךָ אֶחָד, הֵם חוֹשְׁבִים שִׁימְרָרוּ לָנוּ אֶת הַחַיִּים, הֵם חַיִּים בְּטַעוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד.

עֲכָשׁוּ שְׁמַתְחִילָה פֶּרֶשֶׁת בְּרֵאשִׁית, רְאוּ לְקַבֵּעַ לַעֲצֻמְכֶם קְבִיעוּת חֲזָקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאַפֵּן שֶׁתִּזְכּוּ לְסִים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת פֶּרֶשֶׁת הַשָּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י, שֶׁמְאֹד מְסֻגָּל לִירְאֵת שְׁמַיִם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פֶּרֶשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר 'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם', שֶׁכָּל הַמְשָׁלִים פֶּרֶשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְאַרְיִכִין לוֹ יְמֵיו וּשְׁנוֹתָיו; וְזוֹ סִגְלָה מְאֹד מְאֹד לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וְלִמְעַן טוֹבֵתְכֶם הַנִּצְחִית, רְאוּ לְנִצֵּל אֶת הַחֲרָף הַזֶּה, 'לְגִבּוֹ' בְּכָל יוֹם כְּמֵה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְדָף גְּמָרָא עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י וְתוֹסֵפוֹת בְּכָל יוֹם, יִהְיֶה אֲצִלְכֶם קְבוּעַ כְּמוֹ הַנְּחַת תְּפִלִּין, וְאִז תִּרְאוּ בְּרָכָה בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְסִים אֶת הַמְדַרְשׁ רַבָּה וְאֶת הַמְדַרְשׁ תְּנַחוּמָא מִפֶּרֶשֶׁת הַשָּׁבוּעַ, וְעַל־יְדֵי ד' לְמוֹדִים אֵלֹהִים: מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת מֵהַד' עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יִצִּירָה, עֲשִׂיָה. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בְּכָל זֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים.

וּבְפֶרֶט הַשָּׁנָה שֵׁישׁ לָנוּ גַם חֲדָשׁ הַעֲבוּר, וְנִתְּוֹסֵף לָנוּ עוֹד חֲדָשׁ, יְכוּלִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד, אִם לֹא תִהְיֶה בְּטִלְנִים.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שם): מִיּוֹם שֶׁחֲרַב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, אֵין לוֹ לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעוֹלָמוֹ אֵלָא אַרְבַּע אַמּוֹת שֶׁל הַלְכָהּ בְּלָבָד;

וְלָכֵן אָנִי רוֹצֵה שֶׁהַד' אַמּוֹת שְׁלֵנוּ יִהְיֶה מְקוֹם שֶׁל תּוֹרָה, מְקוֹם שֶׁל הַלְכָה, וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כָּל מִי שְׁיָכוֹל לְהַפְגִּס בְּכוֹלָל — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, וּמִי שֶׁלֹּא יָכוֹל לְלַמֵּד כָּל הַיּוֹם, שְׂיִכְנֵס בְּכוֹלָל עָרַב, הַעֲקָר לְשֹׁמֵר לֹא לִילָף בְּטַל, כִּי כָּף אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת נט.): הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי שַׁעֲמוּם (שְׁנַעוֹן), הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי זְמָה (נֶאֱרָף); וְרוֹאִים, כָּל אֱלוֹ שְׂאִין לָהֶם חֲשֵׁק לְלַמֵּד, וּמִסְתַּכְּבִּים בְּלֹא כְלוּם, בְּלִי תּוֹרָה, בְּלִי תַפְלָה, בְּלִי הַפְצָה, הֵם לוֹקְחִים אֶת עֲצָמָם אוֹ לְשִׁתִּיה (עֲרָאק), אוֹ לְעִשׂוֹן (סַמִּים), אוֹ סַגְרִיּוֹת).

וְאָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֱלוֹ הַהוֹלְכֵי בְטַל, שְׂיַחֲפְשׂוּ לְעֲצָמָם מְקוֹם אַחַר אֵיפֶה לְגוֹר, כִּי בְקָה לְתַנּוּ אָנִי לֹא מְעַנֵּן רַק אַנְשִׁים רְצִינִיִּים שְׂרוֹצִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, לְהַתְפַּלֵּל וְלְלַמֵּד, אוֹ שְׂעוֹסְקִים בְּמִצְוֹת, לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ו"ל, וּלְקַרֵּב אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, אַחֲרַת אֵין מְקוֹם אֲצִלְנוּ, וְחֻבֵּל לְשִׁבְת פֶּה חוּץ לְיִשׁוּב, יוֹתֵר טוֹב שְׂיִבְלוּ אֶת הַזְּמַן לְרִיק בְּמַרְכּוּז, אָנִי רוֹצֵה קְהֵלָה מְאַחֲדָת וּמְגַבְּשָׁת, וּשְׂאֲחַד יַעֲזֹר לְשָׁנִי.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, אָנִי לֹא רוֹצֵה בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן שְׂיִמָּצָא אֶחָד מְאֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁתִּהְיֶה לוֹ אִיזוֹ שְׂיָכוֹת עִם אֶחָד שְׂיִשׂ לוֹ אִיזוֹ שְׂיָכוֹת עִם הַסַּמ"ד-מ"ם, שֶׁהוּא רָשַׁע מְרַשָּׁע, טָמֵא מְטָמֵא, מוֹמֵר לְהַכְעִיס, חוֹטֵא וּמְחַטֵּיא אֶת הַרְבִּים, וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְהַתְרַחֵק מִמֶּנּוּ בְּתַכְלִית הַרְחוּק, אֲקַנְהָ מְאֹד שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי.

הַמְּאַחֵל לָכֶם חַרְף כְּרִיא, מְלֵא בְּרַפְת הַיְוִ"ה...

לַג תִּרְנַח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשֵׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תפנסו בשום לחץ, כי אין זו חכמה ועצה להלחין את עצמו, אלא את זה העולם צריכים לעבר בקלות, ולכן צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם, להקל מעצמו את החיים, ולא להכביד על עצמו את החיים, ולכן לעת עתה, אם קשה לכם להכניס אורחים, אל תכניסו, צריכים לראות לא להלחין את עצמו.

בענין ילדים וכו', כדאי לעשות ה' מכסף, והיום זה נמכר בכל חנות תכשיטים, כי רבנו ו"ל אמר (ספר-המדות, אות בנים, חלק ב', סימן ח'): ה"א הנעשה מכסף מסגל לפריה ורבייה; והעקר להשתדל להיות בשמחה, ולחזק אחד את השני, ולחיות ביחד באהבה ובהבנה הדדית, כי במקום השמחה שם השכינה.

תודה רבה מאד על שאתם משתדלים על סעדת ההלולא, בזכות זה הקדוש-ברוך-הוא ירחיב לכם בגשמיות וברוחניות, ותצליחו בכל מעשי ידיכם.

העקר זה אמונה, וצריכים להיות חזקים מאד מאד באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי-זה מצליחים. פי "איש אמונות רב ברכות".

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לג תרנט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בראשית, כ"ה תשרי ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חשבותי שבחל המועד יביא לך האברך ... גרו יאיר, עוד אלך דולר על חשבון הספר תורה, ועכשו כתב לי שלא נתן לך, ולכן

אָשֶׁר לַג תֵּרַס — לַג תֵּרַסָּא בְּנַחֵל קַעָה

אָנִי בָּא בְּתַחֲלַת הַשָּׁבוּעַ, וְאָז אָנִי אָתֵּן לָךְ. הֶעֱקָר רָאָה לְהַמְשִׁיךְ לְכַתֵּב, כִּי אָנִי רוֹצֵה מְאֹד לְהַתְּחִיל לְכַתֵּב עוֹד סֵפֶר תּוֹרָה.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְחָה, שְׂאֲנַחֵנוּ יוֹדְעִים מֵרַבֵּי אֲמַת כְּזָה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזָה, וַיְמָה הָיִינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְנוּ ז"ל וְעֲצוּמֵי הַקְּדוּשׁוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תֵּרַס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשֵׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהַתְּחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹז, וְאֵל תְּהִיּוּ שְׁבוּרִים מְכַל מַה שְּׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַנְחֵנוּ לֹא יוֹדְעִים אֶת הַתְּשׁוּבוֹת שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבּוֹדְאֵי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה. רַק תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְשִׂיחָה בֵּינֵיכֶם אֶהְיֶה וְהִבְנָה הַדְּרִית, וְתַעֲשׂוּ הַרְבֵּה מַצּוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְאִז תֵּרְאוּ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תֵּרַסָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשֵׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׂתַמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם, פְּשׁוּטוּ

כְּמִשְׁמְעוּ, שְׂיִהְיֶה אֲצִלְכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת, כִּי כָּל הַהֲצִלָּה שֶׁל זֹגַג, זֶה
 רַק כְּשֵׁי שׂ בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם-בַּיִת, וְאַחַד עוֹזֵר לַשְּׁנַי, וְאַחַד מִבֵּין אֶת
 הַשְּׁנַי, וּבְרָגַע שֵׁשׁ מַחְלָקֶת וּמְרִיבוֹת בַּבַּיִת, גּוֹרְמִים שְׂיִהְיֶה הַמְּקוֹם
 מְקַלָּל, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְרַבְנּוּ ו' ל אָמַר (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן
 טו): בְּמְקוֹם מְרִיבָה שָׁם הַשֵּׁטָן; וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְעוֹלָם
 שְׂיִהְיֶה בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּגְרָשׁוּ אֶת הַשֵּׁטָן
 מִבַּיִתְכֶם.

אָסוּר לְדַבֵּר עַל הוֹרִים בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפָּן. הֵן הִבְעַל אָסוּר לְדַבֵּר
 עַל הוֹרֵי אִשְׁתּוֹ, וְהֵן הָאִשָּׁה אָסוּר לָהּ לְדַבֵּר עַל הוֹרֵי בַעְלָהּ. אֲפִלוּ
 שְׂיִהְיוּ לָכֶם טַעֲנוֹת עֲלֵיהֶם וְכוּ', אָסוּר לְדַבֵּר עַל הוֹרִים, כִּי אִם
 מְדַבְּרִים עַל הוֹרִים מְקַבְּלִים אֶת זֶה אַחֲר־כֵּן חֲזָרָה מִהִלְדִּים, וְלִכֵּן
 לָמָּה לָכֶם לְהַסְתַּכֵּן בְּדַבְּרִים כָּאלוֹ. תִּצְאוּ מִקְטָנוֹת הַמַּחֲזִין שְׁלָכֶם,
 וְתִתְחִילוּ לְחַיּוֹת חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים נְעִימִים, וְתִהְיוּ שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים
 תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תרסב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשַׁרֵי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה, שְׂאַתָּה מְזַמֵּן אוֹתִי לְעֶרֶב הַרְצָאָה
 בְּהִיכַל-הַקֹּדֶשׁ סְנִיף בָּאֵר שָׁבַע, אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ, שֶׁפִּשׁוּט אֲנִי
 מְאֹד מְצַמְצֵם בְּזַמֵּן, כִּי אֲנִי צָרִיף לְשִׁים אֶת הַמַּצָּבָה עַל קֶבֶר אֲדוֹנֵי
 אָבִי מוֹרֵי וְרַבֵּי, הַרְיִנִי כַּפָּרַת מְשֻׁכָּבוּ, וּבְלִיל חֲמִישִׁי פָּרַשְׁתָּ נַח, אֲנִי
 עוֹשֶׂה סְעֻדַת שְׁלִשִׁים, וְכֵן בְּיוֹם רֵאשׁוֹן פָּרַשְׁתָּ לָךְ-לָךְ אֲנִי עוֹשֶׂה
 סְעֻדַת הַלוּלָא לְאֹמִי, עֲלֶיךָ הַשְּׁלוֹם. וְלִכֵּן הַפַּעַם לֹא יֵצֵא לִי לְנִסְעַ
 לְבָאֵר שָׁבַע, וְאַתָּךְ הַסְּלִיחָה.

מָה אוֹמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! צְרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים

אָשֶׁר לַג תְּרֻסָּה — לַג תְּרֻסָּה בְּנַחֲלֵי קִעֻז

שְׁבַעֲוֹלָם, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְלְהַחֲזִיק מִמַּעַמְד, וּבְיָדָי
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַעֵקֶר רְאֵה לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ וְ"ל, וּתְמַלֵּא אֶת כָּל בְּאֵר שְׁבַע
עִם סִפְרֵי רַבְּנוּ וְ"ל, כִּי הִתְקַרַח לְגִלוֹת אֶת הַסּוּד לְעַם סְגֻלָּה, וּבִפְרֻט
הַשָּׁנָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְקַיֵּם: תְּהֵא שְׁנַת גִּלּוּי סִידוֹת, כִּי כָל הַעֲנָנִים
שֶׁל רַבְּנוּ וְ"ל זֶה סוּד גְּדוֹל, וְעֲלֵינוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַסּוּד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּרֻסָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחֲיוּ.

בְּאֵתִי לְאֲחֵל לְכֶם בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית, לְרַגֵּל הַכֶּנֶס
בְּנַכְס לְעַל הַמְצוּוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתָּרוּ רַב נַחַת
דְּקִדְשָׁה מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

אֲנִי דְבַרְתִּי עִם בְּנַכְס, כְּדֵי שְׁיִדְבֵּר עִם אַחוֹתָךְ, אֲבָל הוּא מִתְבַּיֵּשׁ
מְאֹד, וּבְכָלֵל הוּא יֵלֵד בִּישׁוֹן, אִף שִׁזוּ מְדָה טוֹבָה מְאֹד, אֲבָל בְּגִיל
זֶה צְרִיכִים לְצִאת מִעֲצָמוֹ יוֹתֵר, אֲבָל אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁפָה הוּא יִתְבַּגֵּר, וְתָרוּ מִמֶּנּוּ הַרְבֵּה נַחַת.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּרֻסָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלְתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל זכותך, שאפה מנדב להדפסת שו"ת "אשר בנחל", אשר בודאי האברך ואשתו נצלו מהרבה שנים בית-סתר בין גויים ערלים טמאים, רק בזכות הסכום הגדול שנדבת להדפיס עשרה כרכים שו"ת "אשר בנחל", אשר ספרים אלו מחיים רבבות בני הנעורים. ועוד ידפס ויחזור וידפס, ומי שרק ידפיס כרך אחד של "אשר בנחל", יראה נסים נגלים, וזה ברור.

בענין הדף שבקשף להדפיס וכו', תאמין לי, שצריכים זכות לנדב בעבור שו"ת "אשר בנחל", ולא כל אחד זוכה לזה, ויבוא היום, ויתגלו אילו פעלות הספרים האלו עשו בעולם, כי נכתבו בישועת השם ובמסירות נפש, וכךם ולא בדיו, והכל על-ידי התשוקה של הבחורים והאברכים שישתוקקו לקבל תשובה על שאלותיהם. ובודאי דבר זה חשוב אצלו ותברך, כשזוכים לעזר לאנשים שבורים ורצוצים וכו' וכו'.

בענין לקחת את בנו לציון רבנו ז"ל קדם גיל שבע, שהבטיח רבנו ז"ל, שמי שיבוא אליו עוד בחיים חיותו, וכן אחר הסתלקותו אצל ציונו קדם גיל שבע, יכנס לחפה עם כתנת נקיה, זה צריכים רק פעם אחת. ואם הילד יכול להגיד כבר 'תקון הפללי' — אין למעלה מזה, אבל אפלו שלא יכול להגיד, אלא עצם שמביאים אותו אל הציון, זה כבר מועיל. וכך אמר לי הרב הקסיד ר' לוי יצחק ז"ל, שדבר זה קבל באומן אצל אנשי שלומנו. ולכן אתה לא צריך לקחת אותם שלש פעמים בשנה, אלא מספיק פעם אחת לפני גיל שבע, והקדוש-ברוך-הוא ישמר אותם מפל רע, כמו שהבטיח רבנו ז"ל.

אני מאד מקוה שאפה ממשיך ללמד את השעורים שקבעתי לה, ובודאי הם ילכו לפניך בעולם הבא.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

לַג תְּרִסָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשָׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

בְּאֵתִי לְאַחַל לְכֶם בְּרִכַּת "מִזֹּל טוֹב" חֲמָה וּלְבִבִית, לְרַגְל הַפְּגִס בְּנִכֶם לְעַל הַמְצוּוֹת, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתָּרוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְהַעֲקֹר לְהַתְּפַלֵּל בְּכֹל יוֹם עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים, וּמָה גַם לְהוֹרִיד כְּמָה דְמַעוֹת, כִּי אֵין עֲצָה לְהַצְּלַחַת הַיְלָדִים, אָשֶׁר יִהְיוּ שְׁמוּרִים מֵעֲבֻרוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אֲלֵא עַל-יַדֵי תְּפִלוֹת הַהוֹרִים, כִּי אֵין כְּחֻנּוֹ אֲלֵא בִפְּהָ. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ שׁוֹחֵר טוֹב, תְּהִלִּים קמח): פִּיָּהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל חֲרָבָם; זֶה הַחֲרָב שֶׁל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִשְׁפֹּף שֵׁיחַ וּתְּפִלָּה לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִתְּרַחֵב לְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּרִסּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשָׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נ'), שְׁמִי שְׁפָגֵם בְּבִרְיִת, יִשְׁמַר אֶת עֲצָמוֹ מִכְּלָבִים. וְלִכֵּן אִם כָּלָב רָץ אַחֲרָיו, אוֹ נוֹשֵׁף אוֹתוֹ, סִימָן שְׁצָרִיף לְתַגֵּן מָה שְׁקָלְקַל בְּבִרְיִתוֹ. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲכִילָה, חֶלֶק ב', סִימָן ט'): מִי שְׁכָלָב נִשְׁכּוּ, בְּיָדוּעַ

שָׂרַחְמִי שָׁמַיִם מְסֻלָּקִים מִמֶּנּוּ, גַּם בְּיָדוּעַ שֶׁנִּכְשַׁל בְּמַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת; הָרִי שֶׁלְּךָ לְפָנַיִךְ, מֵה שֶׁעָלִיךָ לְתַקֵּן.

הַעֵקֶר רֵאָה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְתַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁזֶה הַתְּקוּן הַכִּי גָדוֹל, לְזַכּוֹת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְקַרְבָּם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּרַסֵּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

מְאֵד מְאֵד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִכֶּם, רָאוּ רַק לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִכָּנַס בְּלַחְצִים, כִּי עַד עַכְשָׁו רְאִיתֶם נְסִים, וְעוֹד תִּרְאוּ הַרְבֵּה נְסִים וּנְפִלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סִימָן נז): מִי שֶׁנּוֹתֵן מַעֲשֵׂר מִן מְעוֹתָיו, בְּנָיו נִצּוּלִין מִמִּחְלוֹת; וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַצְּלָחָה, סִימָן א'): כָּל הַמוֹצִיא מַעֲשְׂרוֹתָיו כְּרֵאוּי, אֵינּוּ מִפְּסִיד כְּלוּם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּרַסַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ זָאִיר, תְּלַמִּיד יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִרְבֶּה לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד "סִפְר־הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן יְסוּד הָאָדָם, וְרַבְּנוּ ז"ל רָצוּה מְאֹד, שְׁנֵהֲיָהּ בְּקִיָּאִים בְּעַל־פִּיהָ אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה, וְלִכְּן תַּתְּמִיד מְאֹד בְּזֶה, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקֵר הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְתַמִּיד תַּתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל שְׂזִכִּיתָ לְהַתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לְבָבְךָ לְהַתְפַּלֵּל וּלְבַקֵּשׁ עוֹד עַל כָּל מָה שְׁאַתָּה צָרִיךְ. רַק תִּהְיֶה תַּמִּיד בְּשִׂמְחָה, כִּי עַקֵּר הַצְּלַחַת הָאָדָם הוּא שְׂמֻחָה. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֻחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א'): מִי שֶׁהוּא שְׂמֵחַ תַּמִּיד, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּרְסֹט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשַׁרֵּי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לְדַעֲתִי, תַּתְּרַחֵק מִלְּהִיּוֹת שׁוֹחֲט, כִּי זוֹ אַתְּרִיּוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, וּבַפְּרָטִיּוֹת שְׂאוּמְרִים לָךְ בְּפִרוּשׁ בְּמִשְׁחָטָה, שְׂאֵת הַטְּרַפּוֹת מְחַלְקִים לְקַבּוּצִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. וְעַל-יְדֵי-זֶה אַתָּה גּוֹרֵם שְׁנוּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יַפְטָמוּ עִם טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת.

וְלִכְּן אֲשַׁאל אוֹתְךָ, מָה אַתָּה צָרִיךְ לְהַכְּנִס בְּסַפְּנָה רוּחַנִית כְּזוֹ, וְלִמְכַר אֶת הַנְּשָׂמָה שְׁלָךְ לְשִׁטָּן. וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת שׁוֹחֲט, סִימָן ג'): עַל-יְדֵי הַשׁוֹחֲטִים הַרְשָׁעִים הַמְּאַכִּילִים טְרַפּוֹת, הַגְּזוּלוֹת נִתְרַבֶּה בְּעוּלָם; אֲנַחְנוּ עֲדִים לְמָה שְׂקוּרָה בְּדוֹר הַזֶּה, שְׂגוּנָבִים וְגוּזְלִים וְחוּמְסִים מְבַגֵּי-אָדָם אֶת כְּסָפָם, וּמִתִּירִים לְעֲצָמָם לְגַנֵּב כְּסָפֵי צְבוּר, וְכִסְפֵי מְדִינָה. אֲשֶׁר גַּם גְּזוּלָה וּגְנֻבָה שֶׁל אַמּוֹת

העולם אָסוּר, וְהַכֵּל בָּא מִחַמַּת הַשׁוֹחֲטִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים. וּבָכַר אָמַר
 רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לז), שְׁמָה שְׂנַחֲסֵר פְּרִנְסָה
 לְנַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, הוּא רַק עַל-יַדֵּי שׁוֹחֲטִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים, וּבִכְן
 אֲשָׂאֵל אוֹתָךְ: מָה אַתָּה צְרִיךְ לְהַכְנִס בְּסִפְנוֹת כְּאֵלוֹ.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ, וְתִהְיֶה שְׂמַח מְאֹד, שְׂזַכִּיתָ לְהִיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנּוּ
 ו"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה. וְרַבְּנּוּ ו"ל אָמַר: שְׁכַל
 מִי שֶׁהָיָה אֲצֵלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, רָאוּי לוֹ לְשִׂמְחָה כָּל הַשָּׁנָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תרע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשַׁרֵּי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחֲזוּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שְׁבַעְעוֹלָם, הָעֶקֶר תִּשְׁתַּדֵּל
 שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשֵּׁנִי.

בְּעֵינֵי הַשָּׁם, בְּנֹדָאֵי עֵינֵיךָ זֶה לֹא שָׁם, וּבִשְׁבִיל זֶה אֲנָשִׁים
 סוֹבְלִים, כְּשֶׁנּוֹתְנִים לָהֶם שְׂמוֹת שֶׁל עֵץ וְאֶבֶן, חַיּוֹת, עוֹפּוֹת וְצִמְחִים,
 טַל וְשֶׁחַר, וְכִדּוּמָה, שְׂמוֹת הַבְּדוּיִים שֶׁהִמְצִיאוּ הָעַרְב־רַב, וְלָזֶה
 סוֹבְלִים הַנֹּעַר.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תרעא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בראשית, כ"ה תשרי ה'תשס"ג.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

ראו להתחזק בַּיְתֵר שְׁאֵת וּבַיְתֵר עוֹ, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצֻמְכֶם מִמְרִיבוֹת, וְלֹא לְהִפְגֵּס בְּוִפּוֹחִים, שְׁזָה גוֹרֵם לְמִתְחִים וְכוּ', וּמִשָּׁם נִמְשָׁךְ כָּל הַצָּרוֹת.

רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִיר מְאֹד מְאֹד לֹא לְשִׁתּוֹת שׁוֹם מִשְׁקָה הַמְשַׁפֵּר, וְאָמַר (לְקוֹשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כו'), שְׁמִי שְׁשׁוֹתָה מִשְׁקָה הַמְשַׁפֵּר עַד שֶׁבָּא לְיַדֵּי שְׁכָרוֹת, שׁוֹכַח אֶת הַמְצׁוֹת. וְצָרִיכִים לְשָׁמַר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְהַהֲרֹגֵל נֶעֱשֶׂה טָבַע, כִּי אַחַר-כֵּן נִשְׁאַרִים שְׁכוֹר, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים בָּאֵם תִּלְמָדוּ בְּיַחַד עֲכָשׁוּ בְּסִפְרֵ-הַמְדוּת אוֹת שְׁכָרוֹת, וְתִרְאוּ אֶת חִמְרֵ הָעֲנָן הַזֶּה, שֶׁל לְשִׁתּוֹת מִשְׁקָה הַמְשַׁפֵּר. וּבִפְרָט שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִקְפִיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תרעב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בראשית, כ"ה תשרי ה'תשס"ג.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אִין אַתֶּם יְכוֹלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִחָה שֶׁאֲנִי שׁוֹמֵחַ בְּשִׂמְחַתְכֶם, רַק רְאוּ שִׁישְׁרָה בֵּינֵיכֶם הַשְּׁלוֹם, וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, שְׁזָה הַיְסוּד בְּחַיֵּי הַנְּשׂוֹאִיִן. וּבִזְכוֹת הָאַהֲבָה וְהַכְּבוֹד שֶׁתִּכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשְּׂנִי, יִתְרַחַב לָכֶם בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְלֹא

קפד אֲשֶׁר לַג תרעג — לַג תרעד בַּנְחַל

תְּחַסֵּר לָכֵם אַף פֶּעַם פְּרַנְסָה. תִּנְסוּ וְתִרְאוּ, אִם תִּהְיוּ רְגוּעִים וְשִׁמְחִים,
אֲזִי יבוא בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֵם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תרעג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׁתַּקַּח אֶת הַתְּלִמִּידִים שְׁצָרִיכִים לְלַמֵּד אֶצְלָךְ,
וְתִתְחִילוּ לְלַמֵּד בְּהִיכַל יְשִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", כִּי עַד שֶׁיִּגְמַר
הַמְּבַנָּה שֶׁל יְשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֹמֹה", אֲזַי כִּדְרָאֵי שְׁוִלְמֵדוּ פִּנ"ל. כִּי חֲבַל
שֶׁהֵם יִסְתּוּבְבוּ בְּלִי מִסְגָּרָת.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזָּק אֶת עֲצָמְךָ, וְתַחֲדִיר בַּתְּלִמִּידִים יִרְאֵת שְׁמַיִם,
וְתִלְמַד אוֹתָם אִיךָ לִוְמִידִים גְּמָרָא, וְתַכְנִס בָּהֶם חֲמִידוּ דְאִוְרֵי־תָא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תרעד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

עַד שֶׁיִּגְמַר הַמְּבַנָּה, הַתְּלִמִּידִים יִלְמְדוּ בְּהִיכַל יְשִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק
אֱלִיעֶזֶר", וְיִהְיוּ לָהֶם שְׁנֵי מְלַמְּדִים טוֹבִים, ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, וְר' ...
גֵּרוּ יְאִיר. שֶׁהֵם שְׁנֵיהֶם תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים, וְיִגְבִּיהוּ אֶת הַיְלָדִים בְּמַעֲלוֹת

אֲשֶׁר לַג תַּעֲרָה — לַג תִּרְעוּ בַּנֶּחֱל קִפָּה

הַתּוֹרָה. וְלִכֵּן אֵל תִּדְאַגּוּ, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּעֲרָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַעֲקֵר כְּדַאי לְשָׂאֵל רוּפָא, וְלֹא לַעֲשׂוֹת עַל סִמְךָ עֲצָמוֹ שׁוּם דְּבָר.
כִּי אִם יֵשׁ תּוֹפְעוֹת לְוָאִי, צְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר מְזָה, וְלִכֵּן אֶסוּר לְקַחַת
פְּדוּיִים אוֹ שָׂאֵר דְּבָרִים בְּלֵי רוּפָא.

אֵל תִּדְאַגֵּי, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ, אַבְּל רְאִי נַק לְצִיַּת
מֵה שְׁהַרוּפָא יִגִּיד, כִּי צְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְּלִל בְּעַדְךָ,
שֶׁתַּהֲיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנַּפְשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּרְעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפִּיד, שְׂאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוֹ לֹא יֵאכְלוּ שׁוּם בְּשׂוֹר

אֶלָּא מְשַׁחֲיִטַּת הַשׁוֹחֵט שְׁלָנוּ, שְׁאֲנַחְנוּ מִכִּירִים אוֹתוֹ, אוּ מְשַׁחֲיִטַּת
בְּעֶלְזָא, שֶׁהִיא שְׁחִיטָה מְהֵדְרַת מְאֹד, לְדַעְתִּי. וְגַם אֲנִי אוֹכֵל אֶת
הַבָּשָׂר מִהַשְׁחִיטָה שְׁלָהֶם.

בְּעִנְיַן לְמַכּוֹר בְּשָׂר, מִבָּשָׂל אוּ צְלִי, זֶה צָרִיף מְשָׁגִיחַ, לְדַעְתִּי,
כִּדְאִי לְקַחַת אֶת הָאֲבָרָף ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַעֲסִיק עֶסֶק
בְּלִי מְשָׁגִיחַ.

הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלוּ לַעֲזוֹר אֶחָד לְשָׁנִי, וְלֶאֱהָב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי,
וְלִהְיֶין אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה בְּחַיֵּי
הַנְּשׂוֹאִין. וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד, שְׂלֵא יִהְיוּ בֵּינֵיכֶם שׁוּם מְרִיבוֹת וְאִי
הַבְּנוֹת, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שְׁזוּג סוֹבְלִים, זֶה רַק מִחֲמַת הַמְּרִיבוֹת בֵּינֵיהֶם.
הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

לג תרעז.

בְּצִוְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשַׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוֹלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ
שְׂיֵשׁ לִי, שְׂאַתֶּם לֹא מִסְתַּדְּרִים יַחַד, וְרַק רְבִים כָּל הַיּוֹם, וּמְקַלְלִים
וּמְנַבְּלִים אֶת הַפֶּה אֶחָד עַל הַשָּׁנִי, עַד שֶׁבָּאִים לְהַפְּאוֹת, רַחֲמָנָא
לְצַלֵּן. וְאֲנִי לֹא מִבִּין אֶתְכֶם, אִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָתַן אֶתְכֶם, סִימֵן
שְׂאַתֶּם זוּג. וּבְמִקּוֹם לְהַמְשִׁיף עַל עֲצָמְכֶם אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת הַשְּׂכִינָה,
וְשְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, אַתֶּם מִמְשִׁיכִים עַל עֲצָמְכֶם אֶת אִשׁ
הַגִּיהֵנוּם, וְאַתֶּם הוֹרְסִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְאִם תִּמְשִׁיכוּ בְּדֶרֶךְ זֶה,
רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, לְבִסוּף תִּצְטָרְכוּ לְהַתְגַּרְשׁ. הָאִם זֶה הַתְּכָלִית?! הַגִּיעַ
הַזְּמַן, שְׂתַזְכּוּ לִישׁוּב הַדַּעַת, וְלֹא תְרוּצוּ אַחַר הַהֶבֶל, וּמִכָּל שְׂפָן
שְׂתַפְּסִיקוּ לְנַבֵּל אֶת הַפֶּה אֶחָד עַל הַשָּׁנִי, וּלְהַפְּסִיק אֶת הַקְּלָלוֹת
וְהַמְּרִיבוֹת, כִּי מֵה יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ אֲשֶׁר יַעֲמַל תַּחַת הַשָּׁמַשׁ.

וְכָל יוֹם יוֹם זֶה מִתְּנָה מֵהַשָּׁמַיִם. וְאֲשֶׁרֵי הָאָדָם שֶׁמִּמְלֵא אֶת כָּל יוֹם
עִם טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי. אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּצְיָתוּ
אוֹתִי, כִּי אַחֲרַת לְשִׁנְיֶכֶם יִהְיֶה מֵרָם אִם תִּתְגַּרְשׁוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּרְעַח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשֵׁרֵי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר, שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה נִתְמַלֵּא מְאֹד וּשְׁנַיִם שָׁנָה מֵאֶז
שֶׁנִּתְיַסְדָּה יַבְנָאֵל. בְּהַתְחֵלָה שֶׁנִּתְקַבְּצוּ פֶּה קִמָּץ קִטָּן שֶׁל מְשֻׁפְחוֹת
עַל מְנַת לְגוֹר בְּמִקּוֹם הַזֶּה, וּלְפַתַח אֶת הַמִּקּוֹם הַזֶּה, הִיָּה כ"ה תְּשֵׁרֵי,
תֵּרַס"ב. וְהִנֵּה פֶּלֶא עַל גְּבֵי פֶּלֶא, שְׁגָם הַיּוֹם, הוּא יוֹם הַשָּׁנָה שֶׁל
הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ פֶּאֶר יִשְׂרָאֵל, שֶׁל הֶרֶב הַקְּדוֹשׁ מִבְּרֵדִיטְשׁוֹב זי"ע. וְכֵן
הוּא יוֹם הַשָּׁנָה שֶׁל הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ גְּאוֹן יִשְׂרָאֵל, הַחַת"ם-סוֹפֵר זי"ע.
וְיָדוּעַ, אֲשֶׁר שְׁנִיָּהֶם הָיוּ לָהֶם שְׁתֵּי דְרָכִים מְנַגְּדוֹת עַד מְאֹד,
הַחַת"ם-סוֹפֵר זי"ע, לְמַד עִם עַם יִשְׂרָאֵל אֶת הַלְמוּד שֶׁל 'הַבְּדֻלוּ',
לְהַבְדִּיל מֵהַרְשָׁעִים. וְלַהֲפֹךְ הֶרֶב הַקְּדוֹשׁ מִבְּרֵדִיטְשׁוֹב זי"ע, לְמַד עִם
עַם יִשְׂרָאֵל אֶת הַלְמוּד שֶׁל 'לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת'. וְאִיךָ זֶה
מְקֻשָּׁר אֶל יַבְנָאֵל? אֵלֵא אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְדַעַת, שְׂאֵם פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל
חוֹטְאִים וּמְחַטִּיאִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, מֵהֶם צְרִיף לְהַתְרַחֵק
וְלַהֲבַדֵּל לְגַמְרֵי, כְּדֵי שֶׁלֹּא נִלְמַד מִמַּעֲשֵׂיהֶם. וְלַהֲפֹךְ, צְרִיכִים לְדוֹן
אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וּלְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אֲצֵל כָּל אֶחָד אֶת הַנִּקְדָּה
טוֹבָה שֶׁיֵּשׁ בּוֹ. וְזֶה חֻבֵּל דֵּק בִּינִיָּהֶם. וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר
אִיךָ וּמָה וְכוּ' וְכוּ'. כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת
מְרִיבָה, סִימָן פח): אֵין מְלַמְדִין זְכוּת עַל הַמְּסִית; הִיָּנוּ, זֶה שְׂרַבְנוּ ז"ל
גְּלָה לָנוּ (לְקוּטִי-מֹהֲרֵ"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב), שְׂצְרִיכִים לְדוֹן לְכַף זְכוּת

את כל בר ישראל, אפלו רשע גמור. זה סובב שאדם שמתגבר עליו יצרו, ואינו יכול לעמד נגדו, עלינו לדונו לכף זכות. אבל מסית ומדיח נגד הקדוש-ברוך-הוא, ונגד קיום התורה והמצוות, ופוער פיו נגד הצדיק, שזה בכלל מסית ומדיח, עליו אין שום למוד זכות, והוא רשע מרשע, טמא מטמא, וצריכים להבדל ממנו. נמצא, ששתי הדרכים הן דרך אחת. את כל בר ישראל צריכים לדון לכף זכות, אפלו רשע גמור. כדרכו ושיטתו של הרב הקדוש מברדיטשוב זי"ע. אבל נגד מסיתים ומדיחים שמדברים פתוח נגד הקדוש-ברוך-הוא, עליהם אסור לרחם, וצריכים להתרחק מהם בתכלית הרחוק, כי אין מלמדין זכות על המסית, כדרכו ושיטתו של ה'חתם-סופר' זי"ע, שצריכים להבדל ממסיתים ומדיחים. ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו, תשמרו מאד מהגנב הרומני, טמא מטמא, מסית ומדיח, שכל הצרות שאנחנו סובלים זה רק ממנו, ואל תחיו באשליות, כאלו האדם הזה הוא רוצה שלום. כי עליו נאמר (ישעיה מח, כב): "אין שלום אמר הוי"ה לרשעים", ואמרו חכמינו הקדושים (דברים רבה, פרשה יא, סימן י'): שאמר משה לסמאל, "אין שלום אמר הוי"ה לרשעים"; הרי שלכם לפניכם, שעל הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, אין שיף שום שלום, וצריכים לברח ממנו כמו שבורחים מאש שורפת.

נא ונא תחזיקו את עצמכם ביחד, ותעזרו אחד לשני, ודיקא על-ידי-זה נהיה קהלה מגבשת ומאחדת, שלא יוכלו להזיק לנו בשום פנים ואופן.

באתי לבקש את כל אחד מאנשי שלומנו, מי שחייב חוב למפלת של ... גרו יאיר, שישתדל להחזיר לו, כי הוא מתמוטט מרב חובות, ואין זה הוגן להשאיר אותו עם החובות, וכן כל מי שחייב למפלת של ... גרו יאיר, שישתדל לשלם את החוב. כי אתם יודעים, שבמפלת יכולים בנקל להתמוטט ולהיות פושט את הרגל, חס ושלום, ולכן צריכים מאד מאד לשמר לשלם את החובות, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קכב): שצריכים להרגיל את עצמו לא לעשות שום חובות, וזו תאנה גדולה מאד לאדם להפנס

בְּחֻבּוֹת, וְאַחַר־כֵּן הוּא לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ לְצִאת מִזֶּה, וְלָכֵן אָמַר רַבֵּנוּ
וַיֵּל: יוֹתֵר טוֹב לֵהִיּוֹת בְּעַל חוֹב לְעֲצָמוֹ, מֵאֲשֶׁר לֵהִיּוֹת בְּעַל חוֹב
לְחַנּוּת.

הַעֲקָר זֶה אֱמוּנָה, כִּי כָּל שֶׁהָאָדָם יוֹתֵר מִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה
בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְדַבָּר גָּדוֹל
וְדַבָּר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בַּהֲשֻׁגַחַת הַמֵּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, בְּזֶה
הוּא שְׁמוֹר מִהַכֵּל, כִּי הָאֱמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ זֶה הַדְּבָקוֹת, וְהַדְּבָקוֹת זֶה
הָאֱמוּנָה, וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁמְכַנִּיס בְּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה, מִתְבַּרֵּךְ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ,
וְכִמּוֹ שֶׁכָּתוּב (מְשָׁלִי כח, כ): "אִישׁ אֱמוּנוֹת רַב בְּרֻכּוֹת", וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה נא, סִימָן א'): אַתָּה מוֹצֵא, כָּל מִי שֶׁהוּא
נֶאֱמָן, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְבִיא בְּרֻכּוֹת עַל יָדָיו.

נָא וְנָא רְאוּ לְצִאת בְּכָל יוֹם בַּשָּׂדֶה וּבְהָר לְהַתְּבוֹדֵד אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ,
אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית,
הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מַה
זֶה לְדַבֵּר עִם הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֲפִלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, הִיָּה מִתְמַיֵּד בְּזֶה
מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר מוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא הָאֱמוּנָה
בְּאָדָם. אֲשֶׁרִי מִי שִׁיְהִיָּה חֹזֵק בְּזֶה.

הַמֵּאחַל לָכֵם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תרעט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ו תְּשֵׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ זָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שִׁישׁ לִי,
שֶׁהַתְּחִיל הַפּוֹלֵל לְלַמֵּד בַּהֲתַמְדָּה רַבָּה, וּבּוֹדָאֵי יִתְרַחֵב לָכֵם לְבַסּוּף,
כִּי מְנַסִּים אֶת כָּל אָדָם בְּכָל מֵינֵי נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וּבַפְּרָט אֶת
בְּנֵי תוֹרָה, לְרֵאוֹת אִם יִלְמְדוּ תוֹרָה לְשִׂמְחָה, לְשֵׁם אֵל עוֹלָם,

וּכְשֶׁעוֹמְדִים בְּנִסְיוֹן, אִז הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵב לִבִּי תוֹרָה, וּמְשַׁפֵּיעַ לָהֶם שְׂפַע גְּדוֹל בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד.

וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת הָאֲבָרְכִים, כִּי אֵין עוֹד חָשׁוּב בְּעוֹלָם כְּמוֹ לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מֵה זֶה חֲמִידוֹ דְּאוֹרֵייתָא, חֲשַׁק הַתּוֹרָה, לֹא הָיוּ עוֹזְבִים אֶת הַתּוֹרָה כְּרָגַע. וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן יז): כְּשֶׁהַתּוֹרָה מֵרָאָה אֶת פְּנֵיהָ, אִז כָּבַר לֹא רוֹצִים עוֹלָם הִבָּא בְּשִׁבִיל הַתּוֹרָה, רַק רוֹצִים אֶת הַתּוֹרָה לְבַד. וְלִכֵּן, אֲשַׁרְיָהּ וְאֲשַׁרֵּי חֵלְקָהּ, שְׂאֵתָהּ זוֹכָה וּמְזוֹכָה אֶת הַרְבִּים, שְׂזוֹכוֹת הַרְבִּים תְּלוּיָהּ בְּיָדָהּ, וּבּוֹדְאֵי עוֹד תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים, שְׂתִהְיֶה מְלֵגָה יָפָה לְכָל הָאֲבָרְכִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדָּהּ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תרפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ו תְּשֵׁרֵי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מֵה מְאֹד גְּדֹלָה שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ שְׂהִתְחַלַּתְּ אֶת הַזְּמַן עִם הַבְּחוּרִים בְּחוּרֵי חֲמֵד, אֲבָל לְדַעְתִּי, תַּחְלִיף מְסַכָּת, בְּמָקוֹם לְלַמֵּד אֶתְּם מְסַכָּת גִּטִּין, שְׂזֶה לְדַעְתִּי לֹא לְבְּחוּרִים צְעִירִים, יוֹתֵר טוֹב שְׂתַקַּח אִיזוֹ מְסַכָּת, אוֹ מְמוּעֵד, כְּגוֹן: בֵּיצָה, אוֹ מְנֻזִיקִין, כְּגוֹן: בָּבָא מְצִיעָא. כִּי צְרִיכִים לְלַמֵּד עִם הַתְּלָמִידִים מְסַכָּת כְּזוֹ, שְׂהִיְיָהּ יוֹתֵר מוּחָשׁ בְּדַעְתְּם וְכוּ'. הַלְוֹאֵי שְׂהָיוּ לוֹמְדִים עִם הַבְּחוּרִים מְסַכָּת שְׂבֵת, כִּי זוֹ מְסַכָּת שְׂצְרִיכִים לְדַעַת טוֹב טוֹב, כִּי הֵן הַלְכוֹת חֲמוּרוֹת, וְצְרִיכִים אֶת זֶה עַל כָּל הַחַיִּים, כִּי חֲלוּל שְׂבֵת זֶה בְּסִקְלָהּ, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְיִדוּעַ מֵה שְׂפֵתְךָ הַרְבִּי רַבִּי יוֹנָתָן אֵיבְשִׁיץ זי"ע, שְׂמִי שְׂלֹא לוֹמַד בְּקַבְלֵיעוֹת

אָשֶׁר לַג תּרפּא — לַג תּרפּב בְּנַחַל קצא

הַלְכוֹת שֶׁבֶת, לֹא יִמְלֹט שְׁלֵא יִכְשַׁל בְּאִיזָה אֲסוּר שֶׁבֶת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.
וַיְכוּלִים לְהִתְחִיל עִם פָּרָק קַל בְּאַמְצֵעַ, וְכִכָּה לְסִיִּים כַּמָּה פָּרָקִים,
וְאַחַר־כֵּן מִתְחִילִים פָּרָק יִצְיָאוֹת הַשֶּׁבֶת, שְׁנֵיהֶם קָשָׁה.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת מְשׁוּם דְּכָר שְׁבַעֲוֹלָם, וְאִז
תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תּרפּא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ו תְּשֵׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

יֵצֵן שְׁעֵדִין לֹא נִגְמַר הַמְּבִנָה לְבַחֲוֵרִים שֶׁל יְשִׁיבַת "בֵּית
שְׁלֵמָה", לְכֵן רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּתֵּן לְכַתֵּב הַזֶּה פְּנֵה בְּהִיכַל יְשִׁיבַת
"דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", וְשֵׁם יִלְמַד אֶתֶם ר' ... גְּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְדוּחַ לִי אֵיךְ הוֹלֵךְ הַיְשִׁיבָה, וְהַעֲקֹר תִּרְאֶה שְׂיִהְיֶה נִקְיוֹן
מִחֻלָּט בְּתוֹךְ הַיְשִׁיבָה, וּמְחוּצָה לָהּ, וְתַעֲשֶׂה תוֹרְנוֹת, וְתַעֲמַד חֲזוּק
וְאֵל תִּפְחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא, שְׂנַצְלִיחַ הַשָּׁנָה עִם יְשִׁיבָה גְּדוּלָּה מְאֹד [חֲסֵר].

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תּרפּב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ו תְּשֵׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הַיִּקָּר לִי מְאֹד ...
גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם
שְׂיִשְׁרָה הַשְּׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם, כִּי כְּשֵׁשׁ שְׁלוֹם בְּתוֹךְ הַבַּיִת, אִז יֵשׁ בְּרַכָּה

בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאַתָּה צָרִיף לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְזֶה יָבִיא לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ. וְרַבְּנֵנוּ ו'ל אָמַר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סט), שְׁפָל הַכֶּסֶף בָּא לְאָדָם בְּזָכוּת אֲשֶׁתּוֹ; וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנַשְׂיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ [תִּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׂוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׂתַתְּעִשְׂרוּ]. וְזֶה בָּרִיא לִילָדִים כְּשֵׁרוּאִים שֶׁהַהוֹרִים מְסַתְּדִרִים, וַיֵּשׁ בְּיַגִּיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְהַבְּנָה הַדְּדִית.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע וְלִהְיוֹדִיעַ וְלִהְיוֹדֵעַ, שְׂאִין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַפֵּל לְפַל אֱלָקוֹת גָּמוֹר הוּא. וְרַבְּנֵנוּ ו'ל אָמַר (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת אַמוּנָה, סִימָן לג): עַל-יְדֵי אַמוּנָה יִסְלַח לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ; וְלִכֵּן צָרִיף לְהַכְנִיס אֶת עַצְמוֹ הַיֵּטִב הַיֵּטִב בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְכֵן לְדַבֵּר תְּמִיד רַק מְאַמוּנָה בְּכָלֵי הַתְקַשְׁרָת, לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר זֶה תְּקוּנָה לְפָנֵי יוֹדַע תְּעִלּוּמוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תרפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ו תְּשֵׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עַצְמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּמְכַנְיָסָה בְּאָדָם יָשׁוּב הַדַּעַת, וְזוֹ רְפוּאָה בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאַתָּה צָרִיף לְדַעַת, שֶׁהַעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְזָכוּת בְּזֶה הָעוֹלָם זֶה לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַשִּׂמְחָה, וְצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזוֹ הַעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה, וְלִכֵּן

אֲשֶׁר לַג תִּרְפַּד — לַג תִּרְפָּה בְּנַחֲל קִצָּג

תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמַר לֹא לְשִׁתּוֹת מִשְׂקָה הַמְּשַׁכֵּר,
וְלֹא לְעֵשֶׂן, אֲשֶׁר עַל שְׁנֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ וְ"ל יוֹתֵר
מֵהַכֹּל.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּרְפַּד.

בְּצִוְתָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ו תְּשֵׁרֵי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְתַהֲיִי בְּרִיאָה,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מִמֶּךָ תָּמִיד, וְאֵל תִּדְאָגִי כָּלֵל.

תִּהְיֶה לְאֵל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזֹר לְכֶם עִם יְלָדִים מְצַלְחִים,
וּבִפְרִט הַבֵּן שְׁלֹכֶם ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, עוֹשֶׂה חֵיל בְּכּוֹלֵל, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהֲיִי בְּרִיאָה, וְתִרְוִי רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכֹל
יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם.

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּרְפָּה.

בְּצִוְתָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ו תְּשֵׁרֵי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תַּלְמִידֵי הַכּוֹלֵל
"אוֹר הַמַּאִיר", הַגִּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשִּׂמְחָה שֵׁישׁ לִי,
שֶׁהַתַּחֲלָתֶם בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב אֶת הַזְּמַן הַחֲדָשׁ שֶׁל הַכּוֹלֵל, הֵן

אָמַת שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעֲדִין הַמְּלָגָה שֶׁל הַכּוֹלָל זְעוּמָה וְקַטְנָה, אָבֵל גַּם זֶה יִתְהַפֵּף לְבִסּוּף, וְתִהְיֶה לָכֶם הִרְחָבָה גְּדוֹלָה.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל תַּלְמִידֵי הַכּוֹלָל, שֶׁתְּדַעוּ לָכֶם, שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ת.): מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, אֵין לּוֹ לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֲלֵא ד' אֲמוֹת שֶׁל הַלְּכָה, תִּשְׁתַּדְּלוּ שֶׁהַד' אֲמוֹת שֶׁלָּנוּ יִהְיֶה רַק תּוֹרָה, כִּי אֵין עוֹד טוֹב כְּמוֹ לַמּוֹד תּוֹרָה. וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר לְאַבְרָהָ אֶחָד: מָה אֲכַפֵּת לָךְ שֶׁתִּתְחִיל לְלַמֵּד תּוֹרָה, לֹא מִבְּעֵי שֶׁתִּקְבַּל עַל זֶה שְׂכָר נִצְחִי, אֲלֵא עוֹד תִּקְבַּל גַּם שְׂכָר גִּשְׁמִי, וּבְזִכּוֹת הַתּוֹרָה זֹכִים גַּם לְפָרְנֶסָה, וְכַעֲיִן שְׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁבְתָּ סג.): מֵאֵי דְכִתִּיב (מְשָׁלִי ג): "אֲרָךְ יָמִים בִּימִינָה בְּשִׂמְלָה עֹשֶׁר וְכַבּוֹד"? אֲלֵא בִּימִינָה אֲרָךְ יָמִים אֵיכָא, עֹשֶׁר וְכַבּוֹד לֵיכָא? אֲלֵא: לְמִימֵינוּ בְּהָ אֲרָךְ יָמִים אֵיכָא, וְכָל שְׁפָן עֹשֶׁר וְכַבּוֹד. לְמִשְׁמָאִילִים בְּהָ עֹשֶׁר וְכַבּוֹד אֵיכָא, אֲרָךְ יָמִים לֵיכָא; וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה לַה, סִימָן ו'): תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, הַכֶּכֶר וְהַמִּקֵּל נִתְּנוּ מְכַרְכִּין מִן הַשָּׁמַיִם, אָמַר לָהֶם: אִם שְׁמַרְתֶּם אֶת הַתּוֹרָה, הָרִי כֶּכֶר לְאֹכֵל, וְאִם לֹא — הָרִי מִקֵּל לְלִקוֹת בּוֹ, הֵיכֵן הוּא מְשַׁמְעוֹ שֶׁל דְּבָר? (יִשְׁעִיָּה א): "אִם תֹּאבּוּ וְשִׁמְעֶתֶם טוֹב הָאָרֶץ תֹּאכְלוּ, וְאִם תִּמָּאֲנוּ וַיִּמְרִיתֶם חָרַב תִּאֲפְלוּ"; וְלָכֵן אֲשַׁרִּי מִי שְׁמַכְנִים אֶת עַצְמוֹ בַּתּוֹף לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבִפְרָט אֲבָרְכִים צְעִירִים, עֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן שֶׁלָּכֶם, וְאַתֶּם יְכוּלִים לְהַשְׁלִים אֶת עַצְמְכֶם, אִם לֹא תִטְעוּ אֶת עַצְמְכֶם. וְזָכְרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר כָּל יוֹם הוּא מִתְּנָה מִהַשָּׁמַיִם, וְצָרִיכִים לְמַלֵּא אֶת הַיּוֹם עִם טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי, שֶׁהוּא לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְקִיּוּם הַמִּצְוֹת, וְלִהְתַּפְּלֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִדְבֹק אֶת עַצְמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִף שֶׁבִּהְתַּחֲלָה בָּא לְאָדָם מָאד קָשָׁה לְשַׁבֵּת עַל מְקוֹם אֶחָד וְלִלְמַד תּוֹרָה, אָבֵל מִי שֶׁשׁוֹבֵר אֶת טְבַעוֹ הָרַע, וַיּוֹשֵׁב עַל מְקוֹם אֶחָד וְלוֹמַד תּוֹרָה, לְבִסּוּף מְאִינָה לּוֹ הַתּוֹרָה בְּהֶאֱרַת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְכַמְאָמְרָם ו"ל (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ז', סִימָן ג'): מָה הַשָּׁמַן הַזֶּה תִּחְלָתוֹ מִר וְסוּפוֹ מִתּוֹק, כִּף הֵן דְּבָרֵי תּוֹרָה, אָדָם מִצְטַעַר בְּהֵן בַּתְּחִלָּה, וְעוֹשֶׂה בְּהֵן אַחֲרֵית טוֹבָה, שְׁנֵאֲמַר (אֵיּוֹב ח): "וְהָיָה רֵאשִׁיתְךָ מִצְעָר" וְגו'. דְּבָר אַחֵר מָה הַשָּׁמַן הַזֶּה חַיִּים לְעוֹלָם, אִף דְּבָרֵי תּוֹרָה חַיִּים

אָשֶׁר לַג תּרפּוֹ בְּנַחַל קִצֵּה
לְעוֹלָם. מֵה הַשָּׁמֶן הַזֶּה אוֹרָה לְעוֹלָם, אֵף דְּבָרֵי תוֹרָה אוֹרָה לְעוֹלָם.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אֵל תִּהְיוּ בְּטַלְנִים! וְזָכְרוּ הֵיטֵב,
כִּי הַשָּׁנָה בְּזִמְנֵי חֶרֶף הֵבֵא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה הַרְוֵחְנוּ חֹדֶשׁ נוֹסֵף, וְיִכּוּלִים
בְּשֵׁשׁה חֳדָשִׁים אֵלּוּ לְהַשְׁלִים אֶת עֲצָמוֹ בְּיֹתֵר עִם לְמוֹד הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, וְהַעֲקֹר הוּא הַרְצוֹן, מִי שְׂרוּצָה בְּאַמֶּת לְלַמֵּד תּוֹרָה, יִזְכֶּה
לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, הַלְכָה וְאַגְדָּה, סִפְרֵי
מוֹסֵר וְחִסְדוֹת, רַק שְׂיִהְיֶה מְסֻדָּר עִם סֵדֵר הַגּוֹן. וְלִמְעַן טוֹבֶתְכֶם
הַנְּצַחִית, תַּחֲזִיקוּ אֶת הַסֵּדֵר שֶׁל הַכּוֹלָל, וְלִשְׁמֹר אֶת הַד' אֲמוֹת שֶׁלְנוּ
מְאֹד, שְׁלֹא יִדְבְּרוּ דְבָרִים בְּטַלִּים בְּתוֹךְ הַכּוֹלָל, וְשְׁלֹא יַעֲשֻׂנוּ, וְשְׁלֹא
יִהְיֶה שֵׁם מְקוֹם שֶׁל הוֹלְכֵי בְּטַל, וְצָרִיכִים לַעֲמֹד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד
חָזֵק, וְאֵז תַּצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תּרפּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֵדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ח תְּשׁוּבָה
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְצִיתִי מְאֹד, שֶׁתִּלְמַד עִם הַבַּחֲוָרִים שְׁעוֹר עִיּוֹן בְּפֶרֶק "בְּמָה
מְדַלְקִין", כִּי הַפֶּרֶק הָרֵאשׁוֹן יִהְיֶה לָהֶם קִשָּׁה לְקַלֵּט, וְלָכֵן כְּדֹאֵי
לְהִתְחִיל אִתָּם פֶּרֶק שְׁנִי, וְכֵן תִּדְלַג עַל כְּמָה פְּרָקִים, וְתִלְמַד אִתָּם רַק
פְּרָקִים קָלִים, וְלֹאט לֹאט, מִן הַקַּל תֵּלַף אֶל הַכְּבֵד.

הַעֲקֹר לְהַחֲדִיר בָּהֶם יִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שֶׁתַּצְלִיחוּ הַשָּׁנָה לְהַקִּים יְשיבָה לְתַפְאֲרָת.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׁבֵת שְׁלוֹם...

לג תרפז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת קִדְּשׁ לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ח תְּשׁוּבָה
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

פְּתַחְתִּי מִכְתָּב לִידִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֵׁיתְחִיל לְלַמֵּד עִם הַבְּחוּרִים
שְׁעוֹר עֵינִן, בְּפָרֵק "בְּמָה מְדַלֵּקִין", וְאַחֲרֵי כֵן יִקַּח עוֹד בְּמָה פְּרָקִים
מִמְּסַכַּת שַׁבַּת שֶׁהֵם קָלִים, וּמֵהַקָּל יָבוֹא אֶל הַכָּבֵד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ, שֶׁהַבְּחוּרִים בְּ"דַמְשֶׁק אֱלִיעֶזֶר" מְשַׁתְּפִים
אִתָּךְ פְּעֻלָּה, וְזֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד שְׁלוֹמֵי דִים בִּיחַד ח"י פְּרָקִים
מְשֻׁנָּיוֹת, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר גָּדוֹל מִזֶּה, וְזֶה לִי לְנַחֲת־רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד,
וּתְשׂוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה.

הַעֲקֵר תַּעֲמִיד חֲזוֹק וְאֵל תּוֹתֵר לְבַחוּרִים בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּסֵן, וּמִי
שֶׁלֹּא רוֹצֵה לְשַׁתֵּף פְּעֻלָּה אִתָּךְ, שׁוֹלְחִים אוֹתוֹ הַבִּיתָה! וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת
סֹדֵר בִּישִׁיבָה, אִי אֶפְשֶׁר שִׁיְהִיָּה הַפֶּקֶר, אִישׁ כָּל הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּעֲזֹר לְעַת עֵתָה לְבַחוּרִים
מִישִׁיבַת "בֵּית שְׁלֹמֹה", עַד שִׁיְהִיָּה לָנוּ מְקוֹם נִפְרָד בְּשִׁבְלֵם, וּבְקִאֲמַת
רְצִיתִי שִׁיְהִיָּה מְגִיל אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה עַד גִּיל שֶׁשׁ-עֶשְׂרֵה, וּמְגִיל
שֶׁשׁ-עֶשְׂרֵה עַד הַחֲתֻמָּה שִׁילְמָדוֹ בִּישִׁיבַת "דַּמְשֶׁק אֱלִיעֶזֶר". וְהַעֲקֵר
שֶׁהַבְּחוּרִים יְהִיָּה לָהֶם מְשֻׁמַּעַת וְדַרְךְ אֶרֶץ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמַּחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תּרפּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ח תְּשׁוּרִי
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנוּכַל לְגַמֵּר שְׂדֵיךָ
עִם בְּגָךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, הוּא רַק צָרִיךְ לְקַחַת אֶת עֲצָמוֹ בַּיָּדִים, וְלִהְיוֹת
יוֹתֵר רְצִינִי, כִּי נִשׁוּאִין זֶה אַחֲרֵי־זֶה גְדוּלָּה, אֲנִי לֹא צָרִיךְ לְסַפֵּר לָךְ.
וְלָכֵן, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְיָה שֶׁהוּא יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל
צַד הַכִּי טוֹב.

בְּזֶה שֶׁהוּא בְּחֻבְרָה עִם ... גֵּרוּ יְאִיר, זֶה יַעֲזֹר מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תּרפּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ח תְּשׁוּרִי
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲתָה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הַצַּעַר שֶׁיֵּשׁ לִי לְמָה אֲתָה
עוֹשֶׂה דְּבָרִים פְּזִיזִים, תֵּאמְרִי לִי, שְׂזַמֵּן הַמְּנוּחָה הַכִּי טוֹב שֶׁיֵּשׁ לִי,
זֶה כְּשֶׁאֲנִי טֹס בְּאִוִיר, וַיּוֹשֵׁב בְּמַחְלָקָה רֵאשׁוֹנָה, וְאִף אֶחָד לֹא יְכוּל
לְהַכְנִס אֵלָי, וְאִף אֶחָד לֹא יְכוּל לְהַפְרִיעַ לִי, זֶה הַמְּנוּחָה הַיְחִידָה
שֶׁיֵּשׁ לִי. וְלָכֵן לְמָה אֲתָה עוֹשֶׂה דְּבָרִים פְּזִיזִים לְבוֹא לְכָאן וּלְקַחַת
אוֹתִי, כְּאֵלוֹ אֲנִי בְּגִיל מְאֹה וּשְׂמוֹנִים. אֲנִי לֹא צָרִיךְ שְׂמֵשִׁים

ומְשָׁרְתִים, וְיוֹצְאֵי מְשָׁרְתִים. אַתָּה לֹא רוֹאֶה אֵיךְ אַתָּה נִכְנָס בְּחוֹבוֹת
בַּחֲנָם?! כָּל-כֶּךָ חָבֵל עַל הַכֶּסֶף שְׂאֵתָה מְבֻזָּבֵז עַל לֹא דָבָר.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, חַפְּהָ כִּבְרָה עַד שְׁאֲנִי בָּא, וְאֶז
תִּחְזֹר אֵתִי, וְתֵאסֵף כֶּסֶף בְּעֵבוֹר חוֹבוֹתֶיךָ, אֲבָל לְמָה לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים
פְּזִיזִים, וְלִבְזֻזָּבֵז כֶּסֶף עַל לֹא דָבָר.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תרצ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ח תְּשׁרִי
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

עֲכָשׁוּ עוֹמֵד אֶצְלִי אַבְרָךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וּמִסְפָּר לִי אֵת הַתְּכֻנִית
שֶׁלְּךָ לְבוֹא וְלִקְחַת אוֹתִי וְכוּ', וְלִחְזֹר וְכוּ'. אֲנִי אוֹסֵר עָלֶיךָ דְּבָר זֶה!
אַתָּה לֹא רוֹאֶה אֵיךְ שְׂאֵתָה נִכְנָס יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּחוֹבוֹת שְׂאִין צְרִיכִים!
אַתָּה מִמֶּשׁ מְאֹד עֲצֻמָּךְ לְדַעַת.

הָאֵם אֲנִי כִּבְרָה כָּל-כֶּךָ זָקֵן, שְׁאֲנִי צְרִיךְ מְשָׁרְתִים וְיוֹצְאֵי
מְשָׁרְתִים? מִסְפִּיק שְׂאֵתָה תִּחְזֹר אֵתִי, וְאֶז תִּלְךָ פֶּה לְצַדְקָה, וְתוֹכֵל
לְשֵׁלֵם קִצַּת חוֹבוֹת. אֲנִי לֹא מִבִּין אוֹתְךָ, לְמָה אַתָּה עוֹשֶׂה דְּבָרִים
פְּזִיזִים כְּאֵלוֹ? הֲלֹא רַבְּנוּ ז"ל כָּל-כֶּךָ הִזְהִירֵנוּ מִחוֹבוֹת. וְאֲנִי יוֹדֵעַ
לְצַעֲרֵי הָרַב, מַה זֶה חוֹבוֹת. וְלִכֵּן, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֵא תְבוֹא
עֲכָשׁוּ, רַק כְּשְׂאֲנִי אִחְזֹר תְּבוֹא אֵתִי יַחַד.

אֲנִי מְקַוֶּה שְׂתַעֲשֶׂה רְצוֹנִי.

הַמֵּאחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לג תרצא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בראשית, כ"ח תשרי
ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
ש'לומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את כל אנשי שלומנו היקרים בלי יוצא מן הכלל,
ראו לשמע כל יום ויום, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק
א', סימן ערב), על הפסוק (תהלים צה): "היום אם בקולו תשמעו", אם
אתם רוצים לשמע בקולו יתברך, תדעו שאין לכם רק היום הזה,
וצריכים לדעת, אשר כל יום ויום הוא מתנה מן השמים, ולכן
צריכים לשמר על כל יום ויום, למלא את כל יום בטוב אמתי
ונצחי, שהם הנקודות טובות: יציצית, תפלין, מזוזה, צדקה, תפלה,
תורה וכו' וכו', שכל בר ישראל זוכה לחטף בכל יום, והעולה על
הכל צריכים להתחזק בשמחה עצומה, ולשמח בכל יום ויום
בשמחה אין סופית, כי ראוי לכל בר ישראל לשמח מאד מאד, על
נעם חלקנו, על אשר בנחל שם גורלנו, וזו השמחה הכי גדולה
שאנחנו רק יכולים לשמח, שאין אנחנו מתנגדים על רבנו ז"ל, ומה
היינו עושים בלי רבנו ז"ל?! ולכן צריכים לשמח בכל יום ולרקד
אחר כל תפלה בכלי זמר, כי העקר שישמע בבית מדרשנו בכל יום
קול ששון וקול שמחה. וכן בכל בית ובית שתדלו שייצא כלי זמר,
להראות להרשעים שאין אנחנו מתפעלים מהם, ולא מתפחדים
מהם, והם בעינינו כלא ממש, ואני מאד מאד מבקש את אנשי
ש'לומנו בלי יוצא מן הכלל, מי שעדין לא שם שלט על ביתו:
"ברוכים הבאים ליבנאל עיר ברסלב", שתכף-ומיד יקח את זה
מהאכרף ... גרו יאיר, ויתלה את זה על ביתו, ובזה תגרמו לי נחת
רוח גדול מאד. כי אם יש דבר אחד ששורף את הרשעים, באו
ונעשה את זה בהדור רב...

וְכֵן רְצִיתִי, שְׁפֹל אֶחָד יִתְּלֶה עַל הַרְכָּב שְׁלוֹ עוֹד מִדְּבִקוֹת, וּנְגַלֶּה לְכֻלָּם שְׁפָאן הוּא "יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", וְלֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוּם דְּבָר. גַּם אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל הַמְשֻׁפְּחוֹת הַחֲדָשׁוֹת שֶׁנִּכְנָסוּ לְגוֹר פֶּה אֲתָנוּ, וְנִצְטָרְפוּ לְקַהְלָתָנוּ, שִׁירְשָׁמוּ בְּמִשְׁרָד הַפְּנִים שֶׁהֵם גָּרִים בְּיִבְנָאֵל, וְאֶפְלוּ אֵלָיו שִׁישׁ לָהֶם פְּרֻנְסָה מְחוּץ לְיִבְנָאֵל, וְהֵם צְרִיכִים לְהִיּוֹת כָּל הַשָּׂבוּעַ בְּמִרְכּוּזוֹ, עַל-כָּל-פְּנִים בְּשַׁבַּת שִׁיחֲזוּרוּ לְיִבְנָאֵל, וְתָרְאוּ אִיף שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַעֲקָר הוּא הַתְּחִינּוֹת, לְהַתְּחִיךְ בְּשִׁמְחָה, וְהוּא סִגְלָה לְהַצְלָחָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׁמְחָה, סִימָן א'): מִי שֶׁשִּׁמְחָה תְּמִיד, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְצַלִּיחַ; וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ לַעֲזוֹר זֶה לְזֶה בְּכָל מָה שֶׁיִּרְקַח תּוֹכְלוּ.

צְרִיכִים לְהִרְחִיק אֶת הַדְּאָגוֹת לְגַמְרֵי, כִּי כָּבֵד אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין ק:): לֹא תַעֲלֵל דְּוַיָּא (דְּאָגָה) בְּלַבְרָה, דְּגַבְרֵי גִיבְרִין קָטַל דְּוַיָּא (דְּאָגָה). הֵא שְׁלֵמָה אָמְרָה (מִשְׁלֵי יב): "דְּאָגָה בְּלָב אִישׁ יִשְׁחַנָּה". רַבֵּי אַמֵּי וְרַבֵּי אַסִּי, חֵד אָמַר: יִשְׁחַנָּה מִדְּעֵתוֹ, וְחֵד אָמַר: יִשְׁחַנָּה לְאַחֲרִים; כִּי הַדְּאָגָה מְכַלֶּה אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וַיֵּשׁ שְׁתֵּי עֲצוֹת אִיף לְהוֹצִיא אֶת הַדְּאָגָה מִלְּבוֹ, א' — יִשְׁחַנָּה מִדְּעֵתוֹ, וְלִף לְהַתְּבוּדָד עִמּוֹ יִתְּבַרְךָ, וְיִסְפַּר לוֹ יִתְּבַרְךָ כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי. ב' — שִׁיחַת חֲבָרִים, שִׁיבְרָ עִם חֲבָרוֹ בְּעֵבֹדַת הַשָּׁם יִתְּבַרְךָ, וּמַעֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, כִּי שִׁיחַת חֲבָרִים הִיְתָה תְּמִיד בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד, וְכַמוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לד): אֲשֶׁר יֵשׁ שְׁלֵשׁ נִקְדוֹת: נִקְדַּת הַרְב, נִקְדַּת הַחֲבֵר, נִקְדַּת עֲצָמוֹ, שְׁנֵיהֶן הַהִתְּבוּדוֹת, וְלִדְבַר עִם חֲבָרִים טוֹבִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִכּוֹן יִהְיֶה לְבַכֶּם בְּטוֹחַ, שְׁאַתֶּם מְקַבְּלִים אֶת נִקְדַּת הַרְב, כִּי אִם יֵשׁ נִקְדַּת עֲצָמוֹ שֶׁהִיא הַתְּבוּדוֹת, וְנִקְדַּת הַחֲבֵר, שֶׁהִיא שִׁיחַת חֲבָרִים, עַל-יְדֵי-זֶה בְּטוֹחַ, שְׁאַתֶּם מְקַבְּלִים וְתִקְבְּלוּ מִנִּקְדַּת הַרְב, שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל. וְלִכֵּן תִּהְיוּ חֲזָקִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, אֲבָל לְהִרְחִיק אֶת הַדְּאָגָה מִהֵלֶב לְגַמְרֵי, כִּי הַדְּאָגוֹת מְכַלּוֹת אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת עֲצָבוֹת, סִימָן א'):

מִי שֶׁלֹּא תִקַּן חֲטָאת נְעוּרִים, עַל-יְדֵי-זֶה בָּאִים לְדַאָּגוֹת; וְלִכֵּן עַל כָּל מִי שֶׁנּוֹפְלֵת דַּאָּגָה, עָלָיו לֵידַע שֶׁהוּא צָרִיךְ לְתַקֵּן אֶת חֲטָאת נְעוּרִים שְׁלוֹ. וְצָרִיכִים הֵרְבֵה לְהִתְנוּדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכִמוּ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שם, סִימָן כח): מִי שֶׁאֵין מִתְנוּדָה עַל עוֹנוֹתָיו, אֲנַחֲוֹת וְדַאָּגוֹת בָּאִים עָלָיו; וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, שֶׁזֶה מִרְחִיק אֶת הַמַּחְלוֹת עֲצָבִים, שֶׁמִּשָּׁם נוֹבֵעַ הַדַּאָּגוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה, וְתִמְשִׁיכוּ עַל עֲצָמְכֶם אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ.

אֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם רָשַׁע שֶׁבַעוֹלָם, כִּי כִּף אָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע: סִגְלָה לְנֹצַח אֶת הַרְשָׁעִים, לְהִרְאוֹת לָהֶם שֶׁלֹּא מִפְּחָדִים מֵהֶם. וּבִפְרָט פֶּה בִּיבְנָאֵל, הַסֵּמ"ך-מ"ם מְסִית אֶת "חֲבוּרַת הָאֲפָרִים" נִגְדָנוּ, עָלֵינוּ לְהִרְאוֹת לָהֶם שֶׁאֲנַחְנוּ לֹא מִפְּחָדִים מֵהֶם. וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּלְכוּ בְּמוֹצְאֵי שַׁבַּת לְמַגְרֵשׁ הַכְּדוּרְגָל, אוּ לְלַכֵּת אֵל הַכְּבִישׁ הָרְאשִׁי, וְלְהִרְאוֹת לָהֶם שֶׁאֲנַחְנוּ עֹבְדֵי קִימַת! וַיִּקְרָא (יִרְמְיָה טו, יט): "לִכֵּן כֹּה אָמַר ה' הִנְי"ה אִם תָּשׁוּב וְאֲשִׁיבְךָ לְפָנַי תַּעֲמַד, וְאִם תּוֹצִיא יָקָר מִזּוֹלָל כְּפִי תִהְיֶה, יֵשְׁבוּ הָמָּה אֵלֶיךָ וְאִתָּה לֹא תָשׁוּב אֲלֵיהֶם."

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַג תִּרְצַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי נַח, ל' תְּשַׁרִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סִלָּה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרָים, "חֲסִידֵי בְרִסְלָב", תְּלִמִּידֵי "הַיִּכְלֵ-הַקְּדוּשׁ" דֵּי בְּכָל אֲתַר וְאֲתַר, הִנְי"ה עָלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

חסדי השם יתברך, שאנו זוכים עוד לילה אחד בזה העולם לדבר מדבורי רבנו ז"ל.

ידוע, אשר המגיד ממעזריטש זי"ע סבל על רגליו, והצריך לילך בקבים, אבל היו לו תלמידים מסורים מאד אליו: הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע הרבי רבי זושא זי"ע, הרבי מניקלשבורג זי"ע בעל הפלאה, הרבה תלמידים קדושים עליונים, שהקטן מהם היה 'בעל התניא' זי"ע, שאין לנו משג מי הוא היה, שרבנו ז"ל קראו שר האלף ושבחו מאד. והתלמידים היתה להם דרך ארץ הכי גדולה לרבים, עד כדי כך ש'בעל התניא' אמר: למה קבלנו כל-כך הרבה מהרבי? פי היה לנו יראת שמים, יראת הרב, פחדנו מהקדוש-ברוך-הוא, פחדנו מהרב, כשרק שמענו את קול טפיפות הקבים וקול צעדי הרבי, כבר החילוננו לרעד מרב פחד, ולכן זכינו לקבל ממנו כל-כך הרבה תורה, פי היה לנו כל-כך הרבה דרך-ארץ לרבי, והיתה לנו אמונת חכמים חזקה, והיו כל התלמידים מאחדים במאד מאד.

יום אחד שמעו שהרבי הגיע לא בזמן שהיה צריך לבוא, וישבו באימה ופחד, ברתת ובזיע, ושמעו קול פסיעותיו האיטיות (היות שהיה חולה ברגליו) ופתח את הדלת, ונעמדו כלם, והיו יראים מאד מפניו. וישב בראש השלחן ואמר להם: עכשו היה אצלי הסמ"ך-מ"ם, ואמר: אם אינכם מפסיקים לגלות את הקדוש-ברוך-הוא, אני אקח עצמי על ילדיכם, אתם מוכנים לזה או לא? אזי ענה לו: לך ובוא מחר ואשיב לך תשובה. והמשיך המגיד ממעזריטש זי"ע ואמר לתלמידיו: ההכרח לי לומר לכם, קומו כלכם ותלכו לחיים ולשלום ועזבו אותי, לי אין כח יותר. אתם רואים באיזה מצב אני נמצא, אינני יכול יותר. נעמדו כל התלמידים ואמרו: רבי, אנו נשבעים שאיננו עוזבים אתכם בשום פנים ואופן, יהיה מה שיהיה, כלנו מאחדים, אתכם לא נעזב! תכף כששמע כזאת המגיד הקדוש, שאלם: אתם מתכוננים למה שאתם מדברים? ונשבעו בשבועה וכו'. ממי מדבר כאן? מתלמידים עצומים: הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע, 'הבעל התניא' זי"ע, בעל מח עצום

וְכוּ' וְכוּ', וְרָאוּ חֵיוֹף עַל פְּנֵי הָרַבִּי, וְשָׂמַח מְאֹד. וּכְשָׁבָא הַסֵּמ"ךְ-
מ"ם לְמַחֲרַת, עָנָה וְאָמַר לוֹ הַמַּגִּיד: לֵךְ מִכָּאן, אֵין לִי עֵסֶק אֶתְךָ
כָּלֵל וְכָלֵל!

לְגַבִּי מָה אֲנִי מְסַפֵּר לָכֶם אֵת כָּל זֹאת? אֲנִי מְסַרְתִּי נַפְשִׁי בְּעִבּוּר
הַקְּהֵלָה, וְעֵדִין אֲנִי מוֹסֵר נַפְשִׁי, אֲבָל הַצְּרוּת שְׁאֲנִי סוֹבֵל מִבֵּית
וּמִבְּחוּץ — אֵין לִי כֹחַ, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹצֵה לְשַׁכְּרֵנִי כְּחֵרֶס הַנְּשָׁפֵר,
כָּל פֶּעַם לְפָנַי שְׁאֲנִי בָּא, יְדִידֵי שׁוֹכְרִים אוֹתִי בְּכָל מִינֵי שְׁבָרִים וְכוּ',
אֲנִי רַק מוֹסֵר נַפְשִׁי בְּעִבּוּרְכֶם, חַתַּנְתִּי יְלִדִיכֶם וְכוּ', וְחֵרָאוּ לְאִיזוֹ צָרָה
נִקְלַעְתִּי, אֵינְנִי נִמְצָא תָּמִיד בְּחַדְרִי, וְלֹא תָּמִיד אֲנִי יָכוֹל לְעֲנוֹת עַל
שְׁאֵלוֹתֵיכֶם, אִם אֵינְנִי עוֹנֶה, כַּנֶּרְאָה שְׁאֵינְנִי נִמְצָא בְּחַדְרֵי וְכוּ', וְכִיֵּצֵד
תְּבוֹאוּ בְּטַעְנוֹת? ! וְזֶה דְּבָר פְּעוּט, אֶךְ מָה שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְשַׁמֵּן
אוֹתִי שְׁעֲרוֹתֵיכֶם תְּסַמְרְנָה, מָה שֶׁהַכֹּמֵר בְּעֵירוֹת הַגּוֹיּוֹת הִיָּה מְסִית
וּמְדִיחַ נֶגֶד הַיְהוּדִים, כִּף הַסֵּמ"ךְ-מ"ם נִדְמָה כְּכֹמֵר יוֹנִי, מְסִית וּמְדִיחַ
תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נֶגְדִי, וּמוֹסֵר אוֹתִי מְסִירוֹת וְכוּ', וְלִדְאֹבוּנֵי הָרַב, זֹו
מְדִינַת חָלֶם, וְכָל אֲשֶׁר הוּא אוֹמֵר נַעֲשֶׂה בְּעֵינֵיהֶם קְדוֹשׁ וְכוּ'. אִם
יָכוֹל אָדָם לְהוֹצִיא מִבְּגַ"ץ מְלִיּוֹן וּמְאֵתִים אֶלְף שְׁקָל, וּמִקַּבֵּל חֲדָשִׁית
שׁוּטֵף חֲמִשִּׁים אֶלְף שְׁקָל וְכוּ', בְּשַׁעַה שְׁחִילִים בָּאִים לְמַפְקָדִם
וְאוֹמְרִים: אֵינְנוּ יְכוֹלִים לְהַמְשִׁיךְ לְהִיּוֹת בְּצָבָא, כִּי עֲלִינוּ לְפָרְנֶס אֵת
הַהוֹרִים, אֵין בְּבֵית מָה לְאָכֵל, וְדָבָר זֶה מְפָרְסֵם, חִילִים מִתְּלוֹנְנִים
שְׁעֲלֵיהֶם לְעוֹר לְבָנֵי מִשְׁפַּחְתָּם, וּמִקְצָצִים קְצָבָאוֹת יְלָדִים, נִכִּים
צְרִיכִים לְהַפְגִּין לְפָנַי הַכְּנֶסֶת בְּכֶסֶף גְּלָגָלִים, וּמִקְצָצִים בְּזִכְיוֹתֵיהֶם,
הֵיִתְכֵן? ! מִשְׁפַּחוֹת מְרַבּוֹת יְלָדִים מְקַצָּצִים קְצָבָאוֹתֵיהֶם. וְכָאן הַכֹּמֵר
דִּיבְנָאֵל מְצָלִיחַ לְהוֹצִיא גְזֻמָּאוֹת כְּסָפִים, הָאֵין זֹו מְדִינַת חָלֶם? ! וְכִדִּי
שְׁלֹא יִגְלוּ אֵת שְׁחִיתוֹתוֹ, הוּא מְקַדִּיחַ תְּבַשְׂלוֹ עָלַי, וְעוֹשֶׂה עֶשֶׂן רַב
לְהַשְׁמִיצָנִי...

הַהֶכְרַח לִי לֹאמֵר לָכֶם, הֵייתִי בִּיצִיאַת הַנְּשָׁמָה שֶׁל אָבִי זְצ"ל,
וּבִיּוֹם חֲמִשִּׁי בְּלִילָה, אֶקְוֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְעֲשׂוֹת סְעֻדַת
הַלּוּלָא בְּעִבּוּרוֹ, וְאֶסְפֵּר לָכֶם סְפּוּרִים מְדַהִימִים מִי הִיָּה אָבִי זְצ"ל,
וּבִיּוֹם רֵאשׁוֹן בְּלִילָה אֶעֱשֶׂה סְעֻדַת הַלּוּלָא לְאִמִּי, עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם,
וְאֶסְפֵּר לָכֶם סְפּוּרִים נִפְלְאִים עָלֶיהָ, וְתִדְעוּ מֵאִיזָה בֵּית אֲנִי בָּא. קֶשֶׁה

לי מאוד לדבר, עבר עלי חג קשה מאד, הייתה לי נדלקת ריאות ובקשי יכלתי לדבר, וכל אשר דברתי היה במסירות נפש גדולה. והנה פה ושם יש המעזים להיות בדי אמות של הסמ"ד-מ"ם, בכך זאת אני רוצה לומר לכם: מי שיהיה לו איזה קשר עם הסמ"ד-מ"ם, אין לו חלק אצלי לא בזה ולא בבא.

אני בונה לכם עתה מקנה עם כל ההדורים, ולמי אני עושה את כל זאת, אם לא לכם וכו'. והנה הטמא מטמא הזה מפרסם, שהוא גם-כן בונה מקנה, ומקבל כספים מהמדינה לבניית המקנה, שלא הייתה ולא נבראה ואיננה קיימת כלל, היתכן?! אחיו של הסמ"ד-מ"ם אוסף כספים בחו"ל כאלו בעבור המוסדות שלו ביבנאל שאינם קיימים כלל וכו'. היתכן?! כואב לי מאד מאד, היכן האמונת חכמים שלכם?! דעו לכם, אין לי כח יותר בשום פנים ואפן, כמו שהמגייד ממעזריטש אמר, הסמ"ד-מ"ם לקח עצמו עלי, ורוצה לשברני מכל הבחינות, שהרי רבנו ז"ל מביא (ספורי-מעשיות, מעשה ז' מהזבוב והעכביש), שקדם שירדה נשמת רבנו ז"ל לזה העולם, הסמ"ד-מ"ם אמר, שאם הנשמה הזו תרד, אין לו מה לעשות בזה העולם, ואמרו לו, שהנשמה הזו מכרחה לרדת, ואתה תצא ותמצא לה עצה... ויצא וחזר עם איזה זקן וצחקו. והנה הגיע הזמן שברוך השם, ארבעים שנה אני מפרסם את אור רבנו ז"ל, והראש השנה הזה היו קרוב לשמונה-עשר אלף איש מכל העולם, אז הסמ"ד-מ"ם אומר כך: "אני טענתי בבית-דין של מעלה, שאם נשמת רבנו תרד — אין לי מה לעשות, ואתה מוהרא"ש לקחת על עצמך לפרסם את רבנו ז"ל בכל העולם כלו, אזי אני מקבל על עצמי להתלבש עליך ועל ילדיך" וכו' — אלו דברי הסמ"ד-מ"ם.

אזי אני אומר לכם: באו ותטכסו עצה, אין לי כח יותר. אני מודיע לכם: אינני מפחד ממנו כלל וכלל, ברוך הוא וברוך שמו, רק אני מפחד עליכם, מה יהיה אתכם. אם יש רק תולעת אחת קטנה בשדה תפוחים, היא תרקיב את כל התפוחים. ולכן ראו לטכס עצה, מי שיכול לעזור לסעדת ההלולא, אני מזמין את כל האנשים

אָשׁר לַג תּרַצַּג בְּנַחַל רַה

וְהַנָּשִׁים וְכוּ', וְכֵן הַיְלָדִים, בְּיָדַי הַיְלָדִים הַקְּטָנִים יִרְעִישוּ, וְלָכֵן לֹא
בְּיָדַי לְהַבִּיאֵם, אֲלֵא אֶת הַגְּדוֹלִים.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂזָכוֹת הָאָבָא הַקְּדוֹשׁ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם,
תִּגַּן עֲלֵיכֶם וְעָלַי. פַּעַם הַתְּלוּנְנֹתַי לְאָבָא, עָלָיו הַשְּׁלוֹם: "אֵינְנִי יָכוֹל
יּוֹתֵר, הֵיכֵן שְׁאֲנִי הוֹלֵךְ יֵשׁ עָלַי מִחֻלְקֹת" וְכוּ', וְעָנָה וְאָמַר לִי בְּחִיּוּךְ:
"הִיָּה בֶן צַדִּיק שֶׁהֵיָתָה עָלָיו הַרְבֵּה מִחֻלְקֹת, אֲזִי בָרַח בְּתוֹךְ יַעַר
וַיֵּשֶׁב שָׁם, וַחֲשָׁב, שְׁשֵׁם יְהִיָּה לוֹ שְׁקֵט וְכוּ'. פִּתְאֹם בָּאָה רוּחַ חֲזָקָה
וְהַפִּילָה עֲנָפִים שֶׁל אֵילָנוֹת עַל רֵאשׁוֹ, וְהַחֵל לָרוּץ לְהַנְצִיל, וְהֵיכֵן
שָׁרַץ נֶפֶל עָלָיו עֲנָף, רָאָה שְׁאִין עֲצָה, נִגְזַר עָלָיו שְׁצָרִיכִים לְחַלֵּק
עָלָיו, אֶפְלוּ בֵּין הָעֲצִים יִפֹּל עָלָיו אֵיזָה דָּבָר". וְכֵן הוּא אֶצְלִי, אִם
נִגְזַר עָלַי בְּזֹאת, אֲנִי מִקְּבֵל בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, אִךְ לֹא מֵרָא לָכֶם שְׂזָה
קַל — בְּיָדַי זֶה קֶשֶׁה מְאֹד.

וְלָכֵן אֲנִי מוֹדָה לָכֶם מְאֹד שֶׁאַתֶּם מִתְּפַלְלִים עָלַי, וַיַּעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתְקַבְּלוּ הַתְּפִלוֹת, "הֵן אֵל כְּבִיר לֹא יִמָּאֵס
תְּפִלַּת רַבִּים", אִךְ עֲלֵיכֶם לְמִצַּא עֲצָה מַה לַּעֲשׂוֹת, כִּי אִם יְהִי
פְּרוּדִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, אֲנִי עוֹזֵב אֶתְכֶם, אֲזִי רְאוּ לְטַכֵּס עֲצָה
וְאֶהְיָ לָכֶם אֶסִּיר תּוֹדָה.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם....

לַג תּרַצַּג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי נֹחַ, א' דְּרֵאשִׁי-חֲדָשׁ חֲשׁוֹן ה'תּשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן שְׂמֵעֲתִי אֶת הַהוֹדָעָה שֶׁהִשְׁאֲרֵתִי לִי. וְכֵן אֲנִי רוֹצֵה שְׂאַתָּה
תְּלַמֵּד אֶת הַיְלָדִים, וְדַבְּרֵנוּ שְׂכַדָּאֵי לְהַתְּחִיל אִתְּם פָּרָק "בְּמָה
מְדַלִּיקִין", וְלֹאט לְלַמֵּד עוֹד כְּמָה פָּרָקִים קָלִים, עַד שֶׁתַּחֲזִרוּ אֵל פָּרָק
"יִצְיָאוֹת הַשַּׁבָּת", כִּי זֶה מִסְכַּת שֶׁהַתְּלַמִּידִים צָרִיכִים אֶת זֶה לְכָל
הַחַיִּים, וּמִסְפָּרִים עַל הַגָּאוֹן רַבִּי שְׁלֵמָה וְלָמֵן אוֹיְרָבָאף זְצ"ל, אִיף

התמקד כל-כף על ימי על הלכות שבת, עד שהיה יחיד ממחה בקי בכל הלכות שבת? פי כשהיה ילד למד בשיבת "עץ חיים", והיה שם מלמד נפלא, שהסביר את הלמוד לתלמידים בצורה כזו, שאפלו מי שהיה לו ראש כבד הבין את זה, ולמדו מהבקר עד הלילה רק גמרא, ודרכו של המלמד היתה, ששנה אחת סיים חצי מסכת, ושנה שניה התחיל מאמצע המסכת שהשאיר משנה שעברה, וסיים את המסכת, וכך הלוך, שבכל שנתים הוא סיים מסכת שבת, בהסברה נפלאה לתלמידים, אבל היה חסרון אחד, שבדרך כלל, כל פתה למדו רק שנה אצלו, וגמרו עם מלמד אחד, ולכן החסירו חצי מסכת, ורבי שלמה זלמן זצ"ל, שלמד אצלו שנה וסיים חצי מסכת, התעקש בשנה החדשה שרוצה להשאר בפתה, ולסיים אצל המלמד הזה את החצי השני, והנהלת הישיבה התנגדה, אין דבר כזה שילד ישאר פתה, אם הוא יודע את הלמוד, ולא הועיל שום דבר, והוא התעקש ויכה מאד, ובקש שיעשו אתו חסד, שיתנו לו ללמד עוד שנה אצל אותו מלמד, הוא רוצה להשאר פתה, וכראות ההנהלה וכן אביו את גדל העקשנות שלו שפונתו לאמת, אז השאירו אותו, וכך זכה ללמד אצל המלמד הזה בשנתים כל מסכת שבת, ומאז חזר כמה שנים על מסכת זו, עד שהיה שגור בפיו. רואים מזה, אם מסבירים לילדים היטב את החמר, אזי נקלט אצלם, צריכים רק להיות מלמד עם סבלנות. והעקר להחזיר בהם יראת שמים.

בגיל כזה צריכים לתת לתלמידים לצאת להתאונר, הן במשחק כדור, הן בשאר משחקים, עד שיכנס חמידו דאורייתא, חשק ללמד, אז הם פכר בעצמם לא ירצו לצאת לשחק, אבל זה צריך לקחת זמן, ואסור להכביד עליהם יותר מדי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

תראה את המכתב הזה גם לידידנו ... גרו יאיר, פי גם אליו הדברים האלו, פי גם הוא ילמד אתם.

לג תרצד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נָח, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַיּוֹם תִּתְחַלּוּ עִם כּוֹלָל ג"ס, וְלִדְעָתִי צְרִיכִים לְהַכְנִיֵס אֶת כָּל הַנְּשִׁים צְעִירוֹת שֶׁרַק רוֹצוֹת, וַיְהִי שֶׁפַּע לְכֻלָּם, אֲבָל רַק בַּתְּנַאֲי שֶׁכָּל אֱלוֹ שֶׁבְּאִים לְכוֹלָל, שֶׁיִּגְמְרוּ שֵׁם סֵפֶר תְּהִלִּים שְׁלֹם, הֵינּוּ הַתְּהִלִּים מְחֻלָּק לְחֻמְשָׁה סִפְרִים, וַיֵּשׁ חֻמְשָׁה יְמֵי כּוֹלָל, וְרִצִּיתִי שֶׁבְּכָל יוֹם יִגְמְרוּ סֵפֶר שְׁלֹם, וְכֵן שֶׁיִּלְמְדוּ הַלְכוֹת, וּפְעֻמִּים בְּשַׁבּוּעַ, יְבוֹא הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וַיִּלְמַד אֶתְכֶם הַלְכוֹת, בְּיוֹם שְׁנֵי הַלְכוֹת טְהוֹרַת הַמְשַׁפָּחָה, וּבְיוֹם חֻמִּישֵׁי הַלְכוֹת בְּשָׂרוֹת הַבַּיִת.

תִּרְשָׁמֵי לִי אֶת כָּל אֱלוֹ שְׁלוֹמְדוֹת בְּכוֹלָל בַּחוּרְךָ הַזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תרצה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נָח, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם אֶל כָּל הַנְּשִׁים שֶׁבִּזְיוֹ אֶת גְּבֻרַת ... תַּחֲיָה.

אִם אַתָּן לֹא הוֹלְכוֹת לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִמֶּנָּה, אֵינן לְכֵן יוֹתֵר מֵה לְבוֹא אֶצְלִי, אָנִי לֹא הַתְּכַוְּנֵתִי אֵלֶיךָ, וְאֵיךְ אַתָּן עוֹשׂוֹת דִּין בְּעֶצְמָכֶן, אַתָּן מְאֹד מְצַעְרוֹת אוֹתִי, תְּבַקְשְׁנָה מִמֶּנָּה סְלִיחָה, וְאִזּוֹ אוֹלֵי יִרְפָּא לְכֵן מֵה שֶׁעֲשִׂיתֶן.

הַפּוֹתֵב בְּצַעַר גְּדוֹל מְאֹד...

לג תרצו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר נח, ה' מרחשון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הזי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את כל אנשי שלומנו היקרים! באו ונתאחד יחד,
ונבנה קהלה בריאה ושלמה. תהלה לאל, יש לנו את המוסדות
הקדושים מגיל פעוטון ועד גן, ומגנים עד תלמוד תורה ובית־ספר
ותיכון לבנות, וישיבה קטנה לבני בר־מצוה, וישיבה גדולה וכולל,
ממש לתפארת. אבל אני צריך לעזרתכם.

ועקר העזרה שלכם — שתהיה בינינו אחדות ואהבה,
ולהשמר מההסתות הפרועות של הסמ"ך־מ"ם, שמסית ומדיח את
תושבי המקום נגדנו, אל נא נתפעל ממנו, גם הסוף שלו יגיע, אבל
רק בידי הקדוש־ברוך־הוא! וכבר היה דבר זה לעולמים, שרשעים
ארורים רדפו צדיקים, ולבסוף נעקרו מן העולם במיתות משנות.
ולכן אל תתפעלו מאלו הרשעים שרודפים אותנו, גם הסוף שלהם
יבוא!

ולפני שנסעתי לאומן לראש השנה, ונפרדתי מאדוני, אבי מורי
ורבי, הריני כפרת משכבו, אמר לי בזו הלשון: "תגיד את העשרה
מזמורי תהלים בשבילי על הציון, ואחר־כך תגיד את ה"יהי רצון"
וכו', ויהיה נחשב כאלו אני אמרתי את זה על הציון. ובענין
השונאים שלך — אל תדאג, תהיה לכלם מפלה, גם הסוף שלהם
יגיע". ובאלו המלים האחרונות נפרד ממני. וממש חכה עלי עם
הסתלקותו, פי פשחזרתי בצום גדליה אחר הצהריים, רצתי אל
בית־החולים, ומצאתי אותו חי, אף כבד לא דבר, ותכף־ומיד החל
גוסס עד שנסתלק אחר־כך.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֹשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים! בְּאוֹ
 נִתְאַחַד יַחַד, בְּאוֹ נַעֲזֹר זֶה לְזֶה, בְּאוֹ נִשְׁפֹּר אֶת חֲנוּךְ יִלְדֵינוּ, שֶׁהֵם
 הַעֲתִיד שְׁלֵנוּ, וְאֵל תִּהְיוּ אֲדִישִׁים, אֱלֹהֵי הַיְלָדִים שְׁלָכֶם! אִם אַתֶּם לֹא
 תִּשְׁקִיעוּ, מִי יִשְׁקִיעַ בָּהֶם? אֲנִי בּוֹנֵה אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלִי עַל-פִּי דַעַת
 רַבְּנוּ ז"ל, בְּלִי שׁוֹם כַּחַל וְשָׂרָק, וְאֲנִי רוֹצֵה שֶׁהַד' אֲמוֹת שְׁלִי יִהְיוּ
 רַק מְקוֹם שֶׁל תּוֹרָה, מִי שְׁאַיְנוּ מִחֲזִיק מִזֶּה, שֶׁהַד' אֲמוֹת שְׁלֵנוּ יִהְיֶה
 מְקוֹם תּוֹרָה, אֵין לוֹ מָה לַעֲשׂוֹת פֹּה! וּמִכָּל שֶׁכֵּן מִי שֶׁמִּפְקָר, וְלֹא
 אֲכַפֵּת לוֹ מִחֲנוּךְ יִלְדָיו, שְׂעֵעֵשֶׂה חֶסֶד עִם כָּלל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וַיֵּצֵא
 מִפֹּה מָה שְׂיוֹתֵר מֵהֵרָ. אֲנַחְנוּ מְעַנְיָנִים רַק בִּילְדִים בְּנֵי תּוֹרָה, שְׂיִישׁ
 לָהֶם חֶשֶׁק לְלַמֵּד וְרוֹצִים לְלַמֵּד, כִּי אָנוּ רוֹצִים שְׂיִלְדֵינוּ יִהְיוּ צְדִיקִים,
 נוֹטְרֵי הַבְּרִית בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, וַיִּהְיֶה לְכָלְנוּ גַחַת מֵהֵם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל
 הַצֵּד הַכִּי טוֹב, וְתַעֲזְרוּ לִי לְהַקִּים קְהֵלָה חֲזָקָה עַל-פִּי הַתּוֹרָה
 וְהַיְרָאָה, שֶׁקְּבַלְנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל.

אֲנִי מְזַמֵּן אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּלִילָה
 בְּשַׁעַת 8.00 לְהַלּוֹא שֶׁל אִמִּי מוֹרְתִי, עֲלֶיהָ הַשְּׁלוֹם.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

לג תרצז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר לְד-לָךְ, ז' מַרְחֶשֶׁן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֶל נְשׂוֹת אַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
 הַנּוֹי"ה עֲלֶיהֶן יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

עֲלֵינוּ לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים מְאֹד מְאֹד, שְׂזַכֵּינוּ לִידַע מִרַבְּנוּ ז"ל. רַבְּנוּ
 ז"ל מִחֲדִיר בְּנוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׂנִרְגִיל עֲצָמְנוּ לְדַבֵּר אֶל
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּלְבַקְשׁוֹ כָּל צְרִכֵינוּ. בְּאֲמַת אֵין זֶה קָל, כִּי כְּדֵי
 שְׂאָדָם יִגִּיעַ לְמַדְרָגָה זוֹ, שְׂיִוְכַל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, בְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ

אֶל רַעְהוּ וְהַבֵּן אֶל אָביו, הוּא צָרִיף לְהִיּוֹת חֲדוּר אַמוּנָה, שְׁיִרְגִישׁ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אֲצֵלוֹ, עִמּוֹ וְאִתּוֹ, וְזֹאת מְקַבְּלִים אֲצֵל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא רַבְּנוּ ו"ל, שְׁאָמַר (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'), שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְאַמוּנָה רַק עַל-יַדֵי הַתְּקַרְבוֹת לְצַדִּיקִים וְלִקְבֵּל עֲצָתָם. וְלָכֵן הִיסוּד אֲצִלְכֶם יִהְיֶה: אַמוּנַת חֲכָמִים, וְאָמַר (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא): כְּשֵׁישׁ לְאָדָם אַמוּנַת חֲכָמִים, יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג, וְעֵקֶר הַהַתְּנַהֲגוּת — רַק עַל-פִּי הַשְּׁלֵחַן עֲרוּף. וְרַבְּנוּ ו"ל הַקָּפִיד מְאֹד, שֶׁנִּלְמַד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, הַלְכָה זֶה יְסוּד הַיְהוּדוּת, וּבְלִי לְמוּד הַלְכָה אָדָם מִסִּבָּן, הוּא רַחוּק לְגַמְרֵי מִהַיְהוּדוּת. וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט), שֶׁכָּל יְהוּדֵי מַחְיָב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, וּבַפְּרָט אֵלּוּ שְׁחֹזְרִים וְחֹזְרוֹת בַּתְּשׁוּבָה, הֵם צָרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה הַלְכָה לִידַע אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג יוֹם יוֹם, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת יְהוּדִיָּה כְּשֶׁרָה בְּלִי לְלַמֵּד, יִשְׁנֶן כָּל-כַּף הַרְבֵּה הַלְכוֹת בְּכָלל וְכוּ', וּבַפְּרָט בְּעִנְיַי טְהַרַת הַמְּשַׁפָּחָה וְכוּ', וְצָרִיכִים לְשָׂאֵל מוֹרֵה הוֹרָאָה בְּכָל מִינֵי סְפָקוֹת וְכוּ', וְאִם אֵין מְקַפִּידִים בְּזֶה, נוֹלְדִים עַל-יַדֵי-זֶה יְלָדִים בְּעַלֵי מוֹמִים וְכוּ', וְלָכֵן צָרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה דֵינָיִם אֵלּוּ. וְכֵן צָרִיכִים לְשָׁמֹר מְאֹד עַל מִדַּת הַצְּנִיעוּת, הֵן צְנִיעוּת הַדְּבָר, הֵן צְנִיעוּת הַלְּבוּשׁ וְכוּ', לֹא לְנַבֵּל אֶת הַפֶּה וְכוּ', אֲשֶׁה צָרִיכָה לְשָׁמֹר מְאֹד, שֶׁלֹּא יִתְגַּלּוּ שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה, כִּי אִם לֹא, גּוֹרְמַת קְלָלָה בְּבֵית וְעִנְיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכָל מִינֵי מַרְעִין בִּישׁוּן, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, בְּאִים עָלֶיהָ וְעַל בְּנֵי בֵיתָהּ. וְכֵן צָרִיף לְשָׁמֹר מְאֹד עַל פְּשָׁרוֹת הַמַּאֲכָלִים. וְלָכֵן זָכַנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם שׁוֹחֵט פְּרֻטֵי וְכוּ', שֶׁהוּא יֵרָא שָׁמַיִם גְּדוּל, וְאֲנִי אוֹכֵל רַק מִשְׁחִיטָתוֹ. [חֲסֵר]. וְהַעֲקָר צָרִיכִים לְבַדֵּק שֶׁהַכֶּשֶׁר יִהְיֶה שֶׁל בֵּית-דִּין צָדֵק, שֶׁהֵם יֵרָאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וּמְקַפִּידִים עַל קָלָה כְּבַח-מוֹרָה וְכוּ', וְלָכֵן כָּל אֵלּוּ הַגְּרָמִים בְּמַרְפֵּז, וְצָרִיכִים לְבּוֹא אֶל הַהוֹרִים, שֶׁהֵם עֹדִין רַחוּקִים מִתּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְקָשָׁה לָהֶם לְהִבְיֵא בְּשׁוֹר מִיבְּנָאֵל לְמַרְפֵּז, יְכוּלִים לְקַנּוֹת בְּמַרְפֵּז אֵךְ וְרַק שְׁחִיטַת בֵּית-דִּין צָדֵק שֶׁל יֵרָאִים וְשְׁלָמִים וְכוּ', אֲבָל זֶה צָרִיף לְהִיּוֹת בְּאַרְיִזַת חוֹתֶם בַּתוֹף חוֹתֶם וְכוּ', זֶה מֵה שְׁאֲנֵי יְכוּל לְהַמְלִיץ לְאַחֲרִים. כִּי בְּאַמַּת צָרִיכִים לְהַשְׁמֵר מְאֹד מֵה מְכַנְיָסִים בַּתוֹף הַבֵּית, אֵינְזָה אַכְּל, כִּי עַל-יַדֵי שְׁמַלְעִיטִים אֶת הַיְלָדִים טְרַפּוֹת וּנְבִלּוֹת, מִזֶּה יוֹצֵא, רַחֲמָנָא

לְצִלּוֹ, שְׁאֲחֵר-כֶּף אֵינָם יְכוּלִים לְקַבֵּל אֲמוּנָה, וְכֵן אָמַר הַרְמַב"ם, שְׁעַל-יְדֵי טְרַפּוֹת וּנְבִלּוֹת הַדָּם מִתְעַפֵּר, וְכִבֵּר אֵין יְכוּלִים לְקַלֵּט אֲמוּנָה. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכְנִיס בְּבֵית שׁוּם מוֹצֵר, שְׂאִין עֲלָיו הַכֶּשֶׁר טוֹב מִבֵּית-דִּין צָדֵק מִפְּרָסָם לִירְאֵי ה' וְלַחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ. וְזֹאת תִּדְעוּ, הַכֶּשֶׁר שֶׁל הַרְבֵּנוֹת הִרְאִישִׁית אֵינָנוּ הַכֶּשֶׁר כָּלָל !!! צְרִיכִים הַכֶּשֶׁר שְׁמִפְרִים אֶת הַרְבֵּ, וְכִיוֹם יֵשׁ בְּרוּךְ הַשֵּׁם, רַבָּנִים יִרְאֵי ה' וְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.

כְּמוֹ-כֵן צְרִיכִים לְהִשְׁמֵר מְאֹד מְאֹד מִמַּחְלֶקֶת וְאֵי הַבְּנוֹת וְעֵלְבוֹנוֹת, עֲלֵינוּ לִהְיוֹת מְאֻחָדִים יַחַד, כִּי זֶה הַנַּחֲת־רוּחַ הַכִּי גְדוֹל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּשֶׁבָּנִינוּ וּבְנוֹתָיו מְאֻחָדִים יַחַד. חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַקְּמָנוּ קָהֵלָה קְדוּשָׁה הַמִּתְנַהֶגֶת עַל-פִּי דִרְךְ רַבָּנוּ ו"ל. וְלִכֵּן אֲבָקֵשׁ אֶתְכֶן מְאֹד: שְׁמְעוּ אֵלַי וְיִשְׁמַע אֶתְכֶן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָל אִשָּׁה בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל תִּתְחַזַּק בְּאֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְרַבָּנוּ ו"ל אֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֵלֵק א', סִימָן קנ"ה), שֶׁהָאֲמוּנָה מְבִיאָה לְאָדָם סְבֻלָּנוֹת, וְצְרִיכִים הַרְבֵּה סְבֻלָּנוֹת בְּתַיִם, הֵן עִם עֲצָמָה, הֵן עִם בְּעָלָה, הֵן עִם הַיְלָדִים. חַנוּךְ הַיְלָדִים זֶה יִסוּד הַיִּסוּדוֹת שְׂבִינְהוּת, וְצְרִיכִים סְבֻלָּנוֹת גְּדוֹלָה בְּעִבּוּרָם, הַיְלָדִים מִתְפָּרְעִים, זֶה טְבָעָם הַבְּרִיא, וְצְרִיכִים לְתַת לָהֶם לְהוֹצִיא פֶרֶקָן לְעֲצֻבֵיהֶם וְכוּ', אֲבָל צְרִיךְ לְשֹׁמֵר הַיֵּטֵב מִי הַחֲבָרִים שֶׁל הַבָּנִים וּמִי הַחֲבָרוֹת שֶׁל הַבְּנוֹת, אֵל תִּהְיוּ תְּמִימִים לְחֹשֵׁב שֶׁהַיְלָדִים שְׁלָכֶם אֵינָם מְסֻגָּלִים לְדַבְּרִים אֵלָיו אוֹ אֲחֵרִים, כִּי לְצַעֲרָנוּ הַיְלָדִים הֵם פְּקוּחִים, וְתַחַת גַּבֶּם שֶׁל הוֹרִיָּהֶם הֵם מְדַרְדְּרִים, חַס וְשְׁלוֹם, הַחֲסוּן הַכִּי טוֹב בְּעִבּוּרָם — לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאֲמוּנַת חֲכָמִים, וּבּוֹדָאֵי אִם בָּכֶם יֵשׁ אֲמוּנַת חֲכָמִים וְאֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי גַם הֵם יַחֲדִירוּ בְּעֲצָמָם זֹאת, אֵךְ אִם, חַס וְשְׁלוֹם, הַיְלָדִים שׁוֹמְעִים בְּבֵית דְּבוּרֵי לְעֹז נֶגֶד הַצַּדִּיק, אוֹ רִפְיוֹן בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים, אוֹ שְׂמִיטִיחִים חֲלִילָה, דְּבָרִים כְּלָפִי מַעְלָה, הַיְלָדִים יַחֲקוּ אֶתְכֶם, וְגַם בָּהֶם תִּחַדֵּר תּוֹלַעַת הַכְּפִירוֹת וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת וְכוּ', וְלֹא רַחוּק מִכֶּם הַמְּצִיאוֹת טְפָחָה עַל הַפָּנִים, בְּרֵאוּתְכֶם [חֲסֵר].

וְלִכֵּן הַיִּסוּד זֶה חַנוּךְ הַיְלָדִים, אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד, שְׁכָל אִם תִּלְךְ

לְאַסְפֹּת הַדּוֹרִים, וְתַתְּעִינֵנִי אֶצֶל הַמּוֹרֶה עַל הַתְּנַהֲגוֹת הַיְלָדָה, וְלִתֵּן גַּב
לַמּוֹרֶה וְתַמְיִכָה לָהּ, וּבִשְׂתוּף פְּעֵלָה וּבְצוּתָא יְכוּלִים לְבָנוֹת מְעַרְכַת
חַנוּף קְדוּשָׁה וְטֵהוֹרָה.

אֲבָקֵשׁ אֶתְכֶן מְאֹד, שְׁפַעֵם בְּשָׁבוּעַ בְּלִיל שְׁלִישִׁי תַתְּאַסְפֶנָּה יַחַד
לְלִיל שְׂמֻחָה, וְתַדְבְּרֶנָּה הַרְבֵּה דְבוּרֵי אַמוּנָה, סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְהַעֲקֹר
לְרִקְדָּה וְלֵהִיֹּת בְּשֻׂמְחָה עֲצוּמָה. הַשְׂמֻחָה, אוֹמֵר רַבְּנוּ וְ"ל (לְקוּשְׁטֵי-
מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) זֶה רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין
בְּרוּחַנִיּוֹת. לְכֵן תַּעֲשׂוּ כָל שְׂבִיכְלַתְכֶם לְהַתְּאַסֵּף אֶז יַחַד, וְלִהְתְּאַחַד
בְּאַחֲדוֹת אַחַת, וְלֹא לְהַתְּפָרֵץ זֶה עַל זֶה, אֲלֵא לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף
זְכוּת.

הַשְּׂמֵרוֹ מְאֹד מְאֹד מִהַסְּמִ"ךְ-מ"ם וּשְׁלִיחֵיו, זֶה טָמֵא מְטָמֵא,
וְאֵין לָנוּ עֶסֶק עִמוֹ, וְאֲסוּר לְהַסְתַּכֵּל עַל פְּרָצוּפוֹ הַטָּמֵא שְׁלוֹ וְשֵׁל
אֲשֶׁתוֹ, הַסֶּכֶל שְׁאֵנוּ סוֹבְלִים זְקוּף לְרַשְׁעוֹתוֹ, אֵל גַּא נִשְׁפַּח גְּדֵל
אֲכֻזְרִיּוֹתוֹ, שְׁבַעֲטֵיו יִלְדִינוּ צְרִיכִים לְעֵלוֹת לְלַמֵּד עַל הָהָר בְּשִׂיא
הַקּוֹר וְהַכְּפוּר, וְכֵן בְּשִׂיא הַחַם וְהַזֵּעָה וְכוּ'. וְלְכֵן הַבְּדִלוּ מֵהֶם מְאֹד.

וְהִנֵּה הַקְּמֵתִי שְׂתִי מְכוּלוֹת, תִּרְאוּ לְקִנּוֹת שָׁם, וּמִי שֶׁחִיב כְּסֵף
יִרְאֶה לְשֵׁלֶם, וְדַעוּ שְׂכֶסֶף רַק בְּיָדוֹ יִתְבַּרֵךְ, אִם תִּצְאוּ לְהַפְצָה, אֵף
פַּעַם לֹא יִחְסֹר לָכֶם כְּסֵף, וְזֶה בְּדוּק וּמְנַסָּה, וּבְפָרֵט עֲכָשׁוּ שְׂאֵמוֹת
הָעוֹלָם מִתְגַּרְוֹת זֹו בְּזוֹ, וּמִדְּבָרִים עַל מְלַחְמָה אֵימָה, מִי שֶׁיְכוּל
לְהַפִּיץ קְמִיעוֹת — תְּבוֹא עֲלָיו בְּרָכָה, וְזֶה זְכוּי הַרְבִּים. וְעַל כָּלֵם
— אֵל תִּשְׁכַּחוּ שְׁעוֹד מְעַט יִפְתַּח לָכֶם מְקוֹה עִם כָּל הַהִדוּרִים, שְׁזֶה
בְּעֲצָמוֹ יִצְלִינוּ וְאֶת יִלְדֵינוּ מְכָל רַע, וּמוֹבָא בְּשֵׁם צְדִיקִים, שְׁבַעֲעִיר
שְׂבוּנִים טְהָרָה — מְגַרְשִׁים אֶת הַסְּמִ"ךְ-מ"ם, בְּזִכּוֹת הַמְּקוֹה
הַחֲדָשָׁה שְׁאֵנִי בּוֹנֶה עֲכָשׁוּ — הֵן לְנִשְׁיִם וְהֵן לְגַבְרִים, גְּזֵפָה לְרֵאוֹת
בְּנִפְלִית הַסְּמִ"ךְ-מ"ם וְלִהְתְּפַטֵּר מְצָרָה זֹו, שֶׁהוּא מְסִית וּמְדִיחַ
תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נְגִדְנוּ, אֲבָל הַכָּל תְּלוּי כְּפִי שְׁנַחֲזִיק עֲצָמֵנוּ בִּיחַד
וְנַעֲזוֹר זֶה לְזֶה, זֶה אֲשֶׁר יַעֲזוֹר לָנוּ.

אֲבָקֵשׁ אֶתְכֶם, רְאוּ לְהַשְׁלִים בִּינֵיכֶם לְבֵין בְּעֲלֵיכֶם, אֵין זֹו עֲצָה
לִילֵךְ כָּף-כָּף מְמַרְמֵר, וְלֵהִיֹּת תְּמִיד בְּמַחְלָקָת וּבְמַרְיבוֹת בְּבֵית, אִם

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְגַם אֶתְכֶם בְּיַחַד, סִימָן שֶׁזֶה הַזְּמוּג שְׁלָכֶם, תַּעֲשׂוּ כָל מִינֵי מַאֲמָצִים לְהַשְׁלִים, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם-בַּיִת בְּיַנְכֶם, הַמְחַלֶּקֶת בַּבַּיִת מִבִּיאָה לְכָל הַצְּרוּת. וְתַעֲזְרוּ אֶת בְּעַלְיֶכֶם שְׁיִלְמְדוּ תוֹרָה, כִּי אֵין דָּבָר חָשׁוּב יוֹתֵר מִזֶּה, וְהָאִשָּׁה מִתְחַלֶּקֶת בְּשִׁכְרֵי הַלְמוּד שֶׁל הַבַּעַל, וְלָכֵן רְאוּ לְסַיֵּעַ לְבַעְלֵיכֶן לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם תוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּבִזְכוּת זֶה שְׁתַּחֲזְקוּ וְתַעֲזוּדוּ אֶת בְּעַלְיֶכֶן, יַחֲזֹק וְיַעֲזוּד אֶתְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְאַבְקֵשׁ אֶתְכֶן מְאֹד מְאֹד, רְאוּ לְדוֹן זוֹ אֶת זוֹ לְכַף זְכוּת, הַדְמִיוֹן עִמַּל שְׁעוֹת נוֹסְפוֹת, הַעֲקָר שֶׁיְהִיָּה בְּרִגְזוֹ אֶצֶל נָשִׁים, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְגִלָּה יג.): אֵין אִשָּׁה מְקַנְאֵת אֶלָּא בְּיָרֵךְ חֲבָרְתָּהּ; הַקְנָאָה מְצוּיָה אֶצֶל נָשִׁים יוֹתֵר מֵאֶצֶל גְּבָרִים וְכוּ', כָּל אַחַת חוֹשֶׁבֶת שֶׁהִדְשָׂא שֶׁל הַשָּׂנִי יָרַק יוֹתֵר, אִם הָיִיתָ יוֹדְעוֹת הַסֶּכֶל שֶׁל הַשָּׂנִיָּה, לֹא הָיִיתָ מְקַנְאוֹת כָּלֵל, תְּדוּנוּ אֶת בְּעַלְיֶכֶן וְיִלְדִיכֶן לְכַף זְכוּת, אֲבָל תִּשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים לְהִיכֵן הוֹלְכִים לְשַׁחַק וְעַם מִי מִשְׁתּוֹכְבִים וְכוּ', וּבִפְרָט עַל הַבָּנוֹת, אֲשֶׁר אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יַחֲזַקָּאל טז, מד): כָּאִמָּה כֵּן בַּתָּהּ, אִם תִּלְכְּנָה בְּצַנִּיעוּת, גַּם בְּנוֹתֶיכֶן תִּנְהַגְנָה כֵּן, לְאִשָּׁה אֲסוּר לְהִסְתּוֹכֵב בֵּין גְּבָרִים, לְאִשָּׁה אֲסוּר לְדַבֵּר עִם גְּבֹר זָר, וְאֲסוּר לָהּ לְהִתְיַחַד עִם גְּבֹר זָר, וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שְׂאֲסוּר לְגַבֵּר לְהִסְתּוֹכֵב בֵּין נָשִׁים, וְצָרִיכִים לְשַׁמֵּר עַל הַצְּנִיעוּת, כִּי בְּמָקוֹם הַצְּנִיעוּת שֶׁם הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה, וְאֲנִי רוֹצֵה מְאֹד שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁרָה בְּיַנְנוּ, וְכַפִּי שְׂאֲנוּ נִתְנַהֵג, כִּי יִנְהַג הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמָּנוּ. אִם תִּהְיֶה בְּיַנְנוּ אֲהָבָה, וְאִשָּׁה אַחַת תַּעֲזוּר לְרַעוּתָהּ, יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לָנוּ.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁכֶן מְאֹד, תִּתְחַזְקוּ וְתִרְקְדוּ מְרַב שְׂמִחָה, וּבְכָל יוֹם יִשְׁמַע בְּבִיתְכֶן רַק קוֹל שְׂמִחָה, תוֹצִיאוּ אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּפֹאוֹן, טֹבַע הָאָדָם שְׂנוּפֵל לְדַפְאוֹן וְלִמְרָה שְׁחוּרָה, מִפְּגַעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן, וְעַקֵּר מַעֲלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׂמִתְחַזֵּק וְשִׂמַּח, וְעַל-כֵּן הַעֲקָר רְאוּ לְהוֹצִיא אֶת הַפְּחָדִים מִכֶּם, וְצִאוּ לְהַפִּיץ בְּכָל בַּיִת בְּיִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא יִהְיֶה בַּיִת אֶחָד, שֶׁלֹּא יִהְיוּ בּוֹ סִפְרֵי רַבָּנוּ ז"ל, וְשׁוּם דָּבָר לֹא יִמְנַע אוֹתִי מִכֶּף, וְאֵינִי מִסְתַּכֵּל עַל אַף אֶחָד, לָכֵן רְאוּ לַעֲזוּר לִי לְהַפִּיץ.

יש הרבה קונטרסים לנשים, קחו אותם ותפיצו אותם לבנות ישראל, ישנן הרבה בנות ישראל שרוצות לשוב בתשובה, ומסכנות נוסעות למזרח הרחוק או למערב הפרוע, ולא די בלכלוף והזהמה שנודהמו על-ידי הערבי-רב, עוד צריכים לנסע לקצה העולם וכו' ולהתבולל שם, ולכן תפיצו לכל בנות ישראל את הקונטרסים השייכים לנשים: "בת ישראל", "גרות שבת", "תשובת הנשים", "עקרת הבית" וכדומה וכו' וכו', ובזכות זה שתפיצו לנשים, וישובו בתשובה שלמה, ימחל הקדוש-ברוך-הוא גם לכן.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שבזכות הפצת מעינות החכמה חוצה, נזכה להגאלה השלמה.

אבקש אתכן מאד, כשאתן מתקבצות יחד, תדברו רק מהטוב, אל תחטטו אחר הרע של שאר הנשים, זו עצת היצר הרע, עלינו להתאחד יחד, ואז נראה ישועות גדולות.

ולבסוף אבקשכן, שתתפללנה בשביל הבריאות שלי, והקדוש-ברוך-הוא יצליח דרככן.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

לג תרחצ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר לך-לך, י' בחשון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל אנשי שלומנו היקרים, המפיצים את ספרי רבנו ז"ל, הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש אתכם, היות ששורים הרבה דינים על עם ישראל, רחמנא לישזבן, ואי אפשר להמתיקם אלא על-ידי צדקה, והצדקה הכי גדולה היא הפצת ספרי רבנו ז"ל, פי אין לך צדקה גדולה מצדקה כזו, להחזיר את נשמות ישראל בתשובה. ואנחנו יודעים מה הקונטרסים האלו ופועלים אצל נשמות ישראל, שכבר

הִצִּילוּ רַבִּים מִמּוֹת לַחַיִּים, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ. וּמָה גַם שֶׁהִחֲזִירוּ
אֶלְפִים וְרִכְבוֹת נִשְׁמוֹת בְּתִשׁוּבָה בְּיִוְדָעִין וּבִלֹּא יוֹדָעִין. וְלִכֵּן תִּדְעוּ
לָכֶם, שֶׁכָּל קוֹנְטֵרַס שְׂאֵתָם מְפִיצִים לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, זֶה הַצְּדָקָה
הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר, וְזֶה מִשְׁכָּף אֶת כָּל הַעֲנָשִׁין וְהַדִּינִים קָשִׁים הַשּׁוֹרִים
בְּעוֹלָם, וְאֵל תִּהְיֶה הַתְּפִצָּה קֵלָה בְּעֵינֵיכֶם, כִּי אִפְלוּ לֹא זוֹכִים לְהַפִּיץ
אֶלָּא קוֹנְטֵרַס אֶחָד בְּיוֹם, הַצְּלָתָם נְשִׂמָה מְלֻלָּת לְאַבּוּד.

וּחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא בְּתָרָא ח): מָה שְׂרִיזֵן זֶה, כָּל
קִלְפָּה וְקִלְפָּה מְצֻטְרָפֵת לְשְׂרִיזֵן גְּדוֹל, אִף צְדָקָה כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה
מְצֻטְרָפֵת לְחֶשְׁבוֹן גְּדוֹל. עֲלֵיכֶם לְזָכֹר, שֶׁכָּל קוֹנְטֵרַס וְקוֹנְטֵרַס
שֶׁמְפִיצִים, מְצֻטְרָף לְחֶשְׁבוֹן גְּדוֹל מְאֹד בְּשָׁמַיִם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי
שְׁהוֹלֵף וּמְזַכֶּה אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמְקַרְבֵּם לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עַל-יְדֵי הַפְּצַת הַקּוֹנְטֵרַסִים.

הֲלֹא כְּדֵי לְתַקֵּן אֶת מַעֲשֵׂינוּ, מִי יוֹדֵעַ כַּמָּה תַּעֲנִיּוֹת וְסִגּוּפִים וְכוּ'
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת וְלִקְבֹּץ, וְלִמִּי יֵשׁ כַּח וּמַח לְזֶה?! וְהִנֵּה בָּא
רַבֵּנוּ וְ"ל, וְאוֹמֵר לָנוּ: בְּזֶה שְׂאֵנוּ נִקְרָב עוֹד נִשְׁמוֹת אֶל הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, בְּזֶה יִמְחַל לָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל אֲשֶׁר עָשִׂינוּ
וּפְגַמְנוּ וְקִלְקַלְנוּ וְכוּ'.

וְלִכֵּן רְאוּ לְקַחַת עֲצָמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְתַפִּיצוּ מָה שְׂיִוְתֵר קוֹנְטֵרַסִים
לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֵן סְפָרִים מְכַרְכִּים, וְהַזְכּוֹת הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל
הַזְּכוֹת, כִּי מְקַרְבִים עַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

וּבִפְרָט מִי שְׂיִכּוֹל לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", אֵין
לְמַעַלָּה מְזַכּוֹת זֶה. וְאֵין מְבַטֵּיחַ, שֶׁכָּל מִי שֶׁצְּרִיף אֵיזוֹ יְשׁוּעָה, אוֹ
רְפוּאָה, אוֹ גַם פְּלֵאִי, אִם יִדְפִּיס כְּרֵךְ אֶחָד מִשׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֲל" —
יִמְלֵא לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת כָּל מְשָׁאֵלוֹת לְבוֹ לְטוֹבָה, וְאֵין חֶזֶק
בְּזֶה מְאֹד!

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תרצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֵר לַךְ-לְךָ, י"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוֹם דְּבַר שְׁפַעוּלָם, וְאֵל תַּעֲשֶׂה שׁוֹם חֲשָׁבוֹנוֹת וַחֲקִירוֹת, אֲלֵא תַחֲדִיר בְּעֲצָמְךָ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי־זֶה יִמְחַל לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, כַּמּוּכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ו' (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִמֶּן לֵג): עַל-יְדֵי אֲמוּנָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִסְלַח לְךָ; וְלִכֵּן אַתָּה לֹא צָרִיךְ לְהַתְּבַלְבֵּל מִשׁוֹם דְּבַר, וְלֹא לַחֲקוֹר בְּשׁוֹם דְּבַר, רַק לְהִיּוֹת תָּמִים, וְלִלְכֵת בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, וְאֲזוֹ תִרְאֶה נְסִים נְגָלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֶסֶד שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, שְׁאַתָּה כּוֹתֵב אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה, וְזֶה יוֹצֵא מְאֹד מְאֹד יָפֵה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַעֲקָר לֹא לְהַתְּבַלְבֵּל מִשׁוֹם דְּבַר, וְאֲזוֹ תִרְאֶה נְסִים נְגָלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אָדָם צָרִיךְ לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ כָּל-כַּף בְּאֲמוּנָה, עַד שְׁלֵא יִרְאֶה וְלֹא יִשְׁמַע וְלֹא יִרְגִישׁ בְּשׁוֹם דְּבַר, רַק אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לג תש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֵר לַךְ-לְךָ, י"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְכֵן אֶת הָעֲלוֹן בְּרִסְלָב שֶׁהוֹצֵאת, וְלִדְעֹתִי, תִּפְסִיק עִם זֶה, כִּי זֶה סֵתֵם נִרְאָה מְגַחֵךְ וְלִיצְנוּת אַחַת גְּדוֹלָה, כִּי אִם כָּבֵר מְדַפְּיִסִים, צְרִיכִים לְהִדְפִּיס עִם סֵדֶר חֲדָשׁ, אֲבָל לֹא לְהִדְבִּיק חֲתִיכוֹת חֲתִיכוֹת, כִּי זֶה נִרְאָה לִיצְנוּת אַחַת גְּדוֹלָה.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז לְהַפְּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, כִּי הַשְּׁנָה אֲנִי רוֹצֵה לְהִדְפִּיס וְלְהַפְּיץ בְּצוּרָה כְּזוֹ, שְׁעוֹד לֹא הָיָה בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לַג תּשׂא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר לַךְ-לְךָ, י"ב חֶשְׁוֹן ה'תּשׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחֲתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, כִּי סוֹף כָּל סוֹף אַחַר הַרְעָ יבוא הַטּוֹב, וְאַתָּה צְרִיף לְהַתְּחִזֵּק מֵאֵד מֵאֵד, וְלֹא לְתַת שֶׁהֵיָצַר הַרְעָ יִתְפַּשֵּׁט עָלֶיךָ וְיִשְׁבֵּר אוֹתְךָ, וְתִרְאֶה אֵיךְ שְׁשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ אֲפִלּוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי הַתְּפִלָּה עוֹלָה עַל הַכָּל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לַג תּשׁב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר לַךְ-לְךָ, י"ב חֶשְׁוֹן ה'תּשׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי

שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַהֲנָאָה רוּחַנִית שֶׁהִיְתָה לִי בַהִיוּתִי בַמַּחְנִיכִים, מִמֶּשׁ הַמָּקוֹם בְּלִתי הַכִּיר, נַעֲשֶׂה מְקוֹם תּוֹרָה לְתַפְאֶרֶת. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד תִּתְעַלֶּה קְהֵלְתֵנוּ בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֹז, בְּתוֹרָה, וּבַתְּפִלָּה, וּבַצְּדָקָה וְחֶסֶד, שֶׁיַּעֲשֶׂה אִישׁ עִם רֵעֵהוּ.

נָא וְנָא אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים! תִּשְׁמְרוּ אֶת עֲצֻמְכֶם מֵאַיְנְשֵׁי דְלֹא מַעֲלֵי (אַנְשִׁים בְּלִתי רְצוּיִים). וְאִם רוֹאִים אֲדָם מִשְׁנֵה קֶרֶן, תִּדְעוּ לָכֶם שֶׁזֶה כָּבֵר חֲצִי נֹזֵק. וְלֹא שִׁיף בְּכָלֵל לְקְהֵלְתֵנוּ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד לֹא לְהַכְנִיס אַנְשִׁים מִפְּקָקִים כְּאֵלוֹ בְּקְהֵלְתֵנוּ.

וְזָכְרוּ אֶת הַכָּלֵל הַזֶּה: "יְבִנְאֵל אֵינְנָה הָרִי מְקַלֵּט", וְאֲנִי לֹא אֶתֵּן, שְׂאֲנָשִׁים בְּלִתי רְצוּיִים יַחְרִיבוּ לִי אֶת הַקְּהֵלָה שְׂאֲנִי בּוֹנֵה זֶה חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּיַזַּע וּבְכָדָם.

רְאוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד, הוּא וְאִשְׁתּוֹ, לְהַתְּמַסֵּר אֶל יְלָדָיו, וְלִתְּתָה לָהֶם תְּשׁוּמַת-לֵב, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, וְכָל הַהִשְׁקָעָה שֶׁמִּשְׁקִיעִים בַּיְלָדִים זֶה כְּדָאִי, כִּי אַחֲרֵיכֶם יוֹצֵאִים מֵהֶם פְּרוֹת נִפְלְאִים. וְלִכֵּן אֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלוּת, הַיְלָדִים צְרִיכִים תְּשׁוּמַת-לֵב מִהַהוֹרִים, וְאֵין זֶה דֶּרֶךְ לְצַעֵק וּלְהַתְּפַרֵץ עַל הַיְלָדִים. וּמִכָּל שֶׁפֶן לְהַכּוֹתָם, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל מִי שֵׁשׁ לוֹ עֲצָבִים, הוּא מוֹצִיא אֶת הַעֲצָבִים שְׁלוֹ עַל הַיְלָדִים. וְרַבְּנוּ ו"ל הַקַּפִּיד עַל דְּבַר זֶה יוֹתֵר מֵהַכָּל. וּפְעַם אַחַת הַתְּבַטָּא לְמוֹתֵרְנָת ו"ל, בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: "וְיִדְעֵר אַ קִּינֵד שְׁלֹא גִט מְעַן?" הָאֵם מִרְבִּיצִים לְיֵלֵד?! וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהַר בְּדְבָרִים אֵלוֹ, לְהִשְׁקִיעַ בַּיְלָדִים, וּלְהַתְּמַסֵּר אֲלֵיהֶם, וּלְהַתְּעַנֵּן אִיפֹה הֵם הוֹלְכִים, וְעַם מִי הֵם מִתְּחַבְּרִים, וּמֵה הֵם עוֹשִׂים. וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת זֶה בְּשִׁבִיל עֲצֻמְכֶם, קִדְּם שִׁיחִיָּה מְאֹד, וְאִם יֵלֵד הוֹלֵךְ בְּטֵל, אִזּוּ הוּא מִזִּיק לְאַחֲרִים, וְעוֹשֶׂה כָּל מִינֵי מַעֲשֵׂי קִנְדָּס, עַד שֶׁהוּא מִתְּדַרְדֵּר לְגַמְרִי, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְאִזּוּ שְׁלֹא יִהְיוּ לָכֶם

שׁוּם טְעָנוֹת עַל הַמְלַמְּדִים וְעַל הַמּוֹרֹת, אֲלֵא תִדְעוּ שְׂאֵתָם חֲבִיבִים, כִּי הַיְלָדִים רוֹאִים שְׂאֵתָם לֹא נוֹתְנִים לָהֶם תְּשׁוּמַת-לֵב, וּמְכַל שֵׁפֶן שְׂאֵתָם מִתְפָּרְצִים עֲלֵיהֶם, וְעוֹד מְקַבְּלִים נְזִיפוֹת וְצַעְקוֹת וּבְזִיווֹת, וְלִפְעָמִים גַּם מִכּוֹת רָצַח, אִזּוּ מָה אַתֶּם רוֹצִים, שֶׁהַיְלָדִים יִגְדְּלוּ כְּמוֹ שְׂצָרִיף?! וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, לְמַעַן טוֹבַתְכֶם הַנִּצְחִית, שְׂמְרוּ מְאֹד עַל יַלְדֵיכֶם, וְתִתְּנוּ לָהֶם תְּשׁוּמַת-לֵב מְלֵאָה. וְכֵן תִּתְּעַנְיֵנוּ בְּכָל שָׁבוּעַ אֲצֵל הַמְּלַמֵּד אוֹ הַמּוֹרֵה שֶׁל יַלְדֵיכֶם אִיךָ הֵם לוֹמְדִים, וְאִיךָ הֵם מִתְּנַהֲגִים, וְאִם הַהוֹרִים לֹא עוֹשִׂים אֶת זֶה, אֲצֵלִי הֵם נֶחֱשָׁבִים כְּרוֹצְחִים מִמֶּשׁ. כִּי הַיּוֹם הַנֶּעַר מִתְּדַרְדֵּר מְאֹד מְאֹד, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, מִפְּנֵי שְׁלֵא מְקַבְּלִים תְּשׁוּמַת-לֵב, וְהַהוֹרִים הֵם אֲדִישִׁים וְלֹא מִתְּעַנְיָנִים בְּבַעֲיוֹת יַלְדֵיהֶם. לָכֵן, אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, לְהִתְעַנֵּן בְּיַלְדִים, וְלִשְׁמֹר אִיפֹה הֵם הוֹלְכִים, וּמָה הֵם עוֹשִׂים. וְעַם מִי הֵם מִתְּחַבְּרִים, וְאִזּוּ כְּשֶׁתּוֹסִיפוּ עוֹד הַרְבֵּה תִּפְלֶה עַל הַצְּלַחְתְּכֶם, תִּזְכּוּ לִילְדִים יְרֵאֵי הַשָּׁם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן דְּיָקָא בְּכָל יוֹם, וּבִפְרֵט בְּשַׁבָּת. וְתִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה מְנַיְנִים, וְכֵן בְּשַׁבָּת יֵשׁ כְּמָה וְכְמָה מְנַיְנִים, וְאִם אָדָם אַחֵר מְנַיְנֵן זֶה, יֵשׁ לוֹ כְּבָר מְנַיְנֵן אַחֵר, וְאִין זֶה תְּרוּץ לֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן. וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שֶׁבִּיכְלַתְכֶם לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן, וְאִזּוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם דְּבָר שֶׁבְּמִנְיַן, שֶׁהוּא פְּרִנְסָה בְּרוּחַ.

יֵעַן שֶׁהַעֲרַב-רַב הַשְּׂנִיאוּ אֶת הַדָּת עַל הַמּוֹנֵ-עַם, עַל-יְדֵי שְׁלוּחֵיהֶם הַרַע-בְּנִים, וְשָׂאָר מְרַעֲיָן בִּישׁוּן, וְכֵן הַחֲנוּף הַקְּלוּקֵל שְׂמַקְבָּלִים. וְלָכֵן, עָלֵינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְעַסֵּק בְּהַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, לְהַפְּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרַסִים בְּיִתְרָה שְׂאֵת וּבְיִתְרָה עוֹ, כְּדִי לְקַרֵּב אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה הַיּוֹם הַפְּתוּרֵן הַיְחִידִי, לְמַלֵּא אֶת כָּל אֲרָצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה עִם סִפְרֵי רַבְּנוּ וְ"ל, בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְזֶה תִּקּוֹן עַל כָּל הָעֶבֶר שְׁלָנוּ, כִּי אִם הָיִינוּ צְרִיכִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה עֲכָשׁוּ, וְלְהַתְּעַנּוֹת תַּעֲנִיּוֹת עַל כָּל חֲטָא וְעוֹן, וְחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אִין מִסְפִּיק יָמִים וְשָׁבוּעוֹת וְחֻדְשִׁים וְשָׁנִים לְצוּם. וְלָכֵן שְׂמַקְרָבִים עוֹד נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הַקְּדוֹשׁ-

ברוך-הוא מוחל על כל העוונות. ולכן, ראו להפיץ בכל יום ספרי רבנו ז"ל, ולקרב נשמות ישראל אל הקדוש-ברוך-הוא, וזה הפתרון היחידי, כי כנגד שהשניאו את הדת, כמו-כן ויותר מכן אנחנו צריכים להשתדל לקרב מה שיותר נשמות ישראל אל אבינו שבשמים. ובזכות זה ימחל לנו הקדוש-ברוך-הוא על כל עוונותינו.

המאחל לכם שבת שלום...

לג תשג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר לך-לך, י"ג חשון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מתפלא איך אדם שמתנשא ומתגדל שסים את כל חלקי "אשר בנחל", שהם שלשים פרכים, וכן למד את שאר ספרי, שהוא ילך ויעשה מעשים כאלו! וזה פלא על גבי פלא איך אדם יכול להתדרדר אל שפלות כזו [חסר]. וזה מראה, איך שאדם מנח בסכנה בכל יום ובכל שעה ובכל רגע, ובפרט מי שקורא את עצמו "בעל תשובה", הוא במצב מסכן כל החיים שלו, כי אדם שנולד שלא בקדשה, רחמנא לישזבן, ועבר על עריות ועל פרייתות ועל מיתות בית-דין, עברות חמורות מאד, בפרט על נשג"ז, רחמנא לישזבן, רחמנא לצלן, אפלו שקורא את עצמו בעל תשובה, הוא מסכן עד מאד כל ימי חייו, שלא יחזר לסורו, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (סוטה ג): כל העובר עברה אחת בעולם הזה מלפפתו והולכת לפניו ליום הדין, שנאמר (איוב ו): "ילפתו ארחות דרכם יעלו בתהו ויאבדו". רבי אליעזר אומר קשורה בו ככלב; וכן אמרו (תנחומא וישב): את למד, שהבא על עבודת עכו"ם קשורה בו ככלב; ואין זה פלא שבנוש כזה יכול לאים וכו' וכו', ומאד מאד אני מצטער, שעוד יגיד שקרים בשמי.

לְדַעַתִּי, זֶה גַּם לַמּוֹד בְּשִׁבְלֶךָ אֵיךְ שְׁצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם
רַחֲמִים רַבִּים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שֶׁלֹּא יִחְזֹר לְמָקוֹם שֶׁבָּא מִשָּׁם, וְלִכְן
צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁלֹּא יִפְּל חֲזָרָה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׁד.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר לְךָ-לֵךְ, י"ג חֲשׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד נִדְעָעוּעַתִּי לְשִׁמְעַע שְׁאַתָּה מְדַבֵּר בְּשָׁמֵי דְבָרִים שֶׁל
שְׁקָר, הֲרִי אֲמַרְתִּי לְךָ חַד וְחָלַק בְּסִכְסוּף שֶׁל כֶּסֶף אֲנִי לֹא מִתְעַרֵּב,
וְאִם יֵשׁ לְךָ דִּין וּדְבָרִים עִמוֹ, תָּבוֹאוּ לִיְדֵי פְשָׁרָה וְכוּ', וּפְתָאֵם אֲנִי
שׁוֹמֵעַ מִהָאֲבָרָךְ ... גְּרוּ יְאִיר, שְׁאַתָּה מְאִים וְכוּ' וְכוּ', הָאֵם אַתָּה לֹא
יודע, שְׁבִשְׁבִיל זֶה יְכוּלִים לְקַבֵּל כַּמָּה שָׁנִים טוֹבוֹת בְּבֵית-סֵהר !?

אֲנִי מָאד מָאד מִתְפַּלָּא עֲלֶיךָ, אַתָּה מִתְפָּאָר שְׁסִימַתְּ אֶת כָּל
הַשְּׁלֵשִׁים כְּרַכִּים "אָשֶׁר בְּנַחֵל", לְדַעַתִּי, לֹא הִתְחַלַּתְּ כָּלֵל, כִּי אִם
הֵייתָ מְסִימָם, לֹא הֵייתָ מְדַבֵּר כֵּן, וְעֲלֶיךָ לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה רַחֲמִים מִמֶּנּוּ
יִתְבַּרְךָ, שְׁהַנְּשׂוּאִים שֶׁלְּךָ יִחְזִיקוּ מֵעַמֵּד, וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן ב'): מִי שֶׁרוּדֵף אֶת חֲבֵרוֹ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מְבִיא עֲלָיו רָעָה, כְּדֵי שְׁיִשְׁפַח אֶת חֲבֵרוֹ מִלְרֹדֵף אוֹתוֹ, וְלִכְן אֲנִי
מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁמַר מָאד לֹא לְפַלֵּט דְּבָרִים מִהַפָּה שֶׁלְּךָ מֵהַ
שֶׁלֹּא צָרִיכִים, כִּי כְבָר אָמַר הַחֲכָם מְכַל הָאָדָם (מִשְׁלֵי כ"א): "שְׁמַר פִּיו
וְלִשׁוֹנוֹ שְׁמַר מִצְרוֹת נִפְשׁוֹ".

אֲנִי מָאד מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצִּיחַ אוֹתִי, כְּשֶׁאֲמַרְתִּי
לְךָ בְּעִנְיַן כֶּסֶף לְהִסְתַּדֵּר אִתּוֹ, וְשֶׁלֹּא תִלָּךְ בְּאֵלִימוֹת, חַס וְשְׁלוֹם,
וּבְאֵמַת אַתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין, שֶׁלֹּא יְכוּלִים בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לְתַת לְךָ

תְּלוּשׁ, וְחָבַל מְאֹד שֶׁתִּדְבַר כָּךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּשֵׂה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר לְךָ-לָךְ, "ג חֲשׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְאֵל תִּפְחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע-עוֹלָם, וְאֲנִי מְקַוֶּה שֶׁהַמְּשַׁפֵּט יַעֲבֹר, וְיִקְרָם (תְּהִלִּים ז'): "בּוֹר כָּרָה וַיַּחֲפְרֶהוּ, וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יִפְעַל", בְּבוֹר שְׁחוּפְרִים לָךְ בְּהַ יִּפְלוּ, וְכֵן כָּל הַשּׁוֹנְאִים שְׁלָנוּ יִפְלוּ נִפְיֵלָה אַחַר נִפְיֵלָה, וְהַעֲקָר לֹא לְפָחַד מֵהֶם כָּלֵל.

קִבְּלָתִי אֶת הַמִּכְתָּב מֵאִשְׁתְּךָ שְׁפוֹתְכֵת אֶת הָאִיוּמִים שְׂאִים עָלֶיךָ ... אֵין לָךְ מַה לְפָחַד מִמֶּנּוּ, כִּי כְּתִבְתִּי לוֹ כְּבָר מִכְתָּב חֲרִיף, וְאֲנִי אֲשִׁים אוֹתוֹ עַל הַמְּקוֹם, וּבְכָלֵל תִּשְׁמֹר מְאֹד לֹא לְהוֹצִיא שׁוֹם דְּבָר מִהַמְּשַׁרְדִּי, כִּי מַה לָּנוּ וּלְצָרָה הַזֹּאת, אֵל תִּשִּׁים לֵב לְאִיוּמִים שְׁלוֹ, כִּי הוּא יִשְׁלַם מְחִיר כְּבֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם עָלֵינוּ, וְיוֹצִיאֵנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת שְׂאֵנַחְנוּ סוֹבְלִים, וְעוֹד נִרְאֶה דְּבָרִים יְפִים פֹּה בְּיִבְנָאֵל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשׁוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר לְךָ-לָךְ, "ג חֲשׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ אִיךָ שְׁבִנְךָ
מִשְׁתַּפֵּר, וְאֲנִי אֶעֱמַד מָאד חֹזֵק עַל הַהִתְנַהֲגוֹת שֶׁל בַּחוּרֵי הַיְשִׁיבָה,
וְאֲנִי מוֹדֶה לְךָ מָאד מָאד, שְׂאֵתָה מְדוּחַ לִי כָּל מֵה שְׁצָרִיכִים לְתַקֵּן,
וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ שְׂתִמְשִׁיךְ לְדוּחַ לִי עַל הַכֹּל, בְּאִפְּן שְׂאוּכַל לְעִמַּד עַל
הַמְּשֹׁמֵר.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תּשׁוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרֵי-לֶךְ-לְךָ, י"ג חֶשְׁוֹן ה'תּשׁס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תְּדַאֲגִי, תַּתְּפַלְּלִי בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ יָמִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהוּלָד יֵצֵא בְּרִיא וְשָׁלֵם, וְכֵן תֵּאמְרֵי בְּכֹל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, אֲשֶׁר
דָּבַר זֶה עוֹשֶׂה פֶּלֶא, וְכִמּוֹ שְׂאֵמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק
ב', סִימָן כ'): עַל-יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִים לְהִבְיֵא שְׁנוּי
בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, כְּלוֹמַר לְשָׁנוֹת הַטָּבַע, אֵל תְּדַאֲגִי כָּלֵל, וְהִיִּיתִי
מִזַּעֲץ לְךָ, שְׂאֵת הַבְּדִיקוֹת הַבְּאוֹת תַּעֲשִׂי וְכֵן תִּלְדִּי בְּבֵית-חוּלִים אוֹ
"בְּמַעֲיָנִי הַיְשׁוּעָה" בְּבִנְיַת בְּרַק, אוֹ בְּלִנְיָאָדוֹ בְּנִתְנֶהָ, כִּי יִשָּׁנֵם רוֹפְאִים
אַחֵרִים פּוֹרְקֵי הָעַל, שְׂלֵא אִכְפַּת לָהֶם, רַחֲמֵנָא לִישִׁיזְבוֹן, לְעַשׂוֹת
הַפְּלוֹת, וְלָכֵן הֵם מְמַצִּיאִים כָּל מִינֵי הַמְּצָאוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תּשׁח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרֵי-לֶךְ-לְךָ, י"ג חֶשְׁוֹן ה'תּשׁס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַל תִּפְתָּחֵדִי מִשׁוּם דְּבָר, כִּי סוֹף כָּל סוֹף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְעוֹד יִהְיוּ לָכֶם הַרְבֵּה יְלָדִים, רַק תִּרְאֵי לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲפִלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְתַפִּיצִי קוֹנְטֵרְסִים, וְתִרְאֵי נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמָּךְ לֹאמַר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שְׁזֶה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִימָן כ'): עַל-יְדֵי הַזְּכוּת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִים לְהֵבִיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, כְּלוֹמַר לְשָׁנוֹת הַטָּבַע.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תּשׁט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר לְךָ-לֶךְ, י"ג חֲשׁוֹן ה'תּשׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אוֹדוֹת זְרוּז וְכוּ', אִם רוֹפֵא אוֹמֵר שְׂצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת זְרוּז אֲסוּר לְהִתְעַצֵּל בְּזֶה, כִּי זֶה פְּקוּחַ נֶפֶשׁ, כִּי הַיְלָד יְכוּל לְהִשָּׂאֵר בְּלֵי מַיִם, חֵס וְשְׁלוֹם, וְיְכוּל לְקִרוֹת הַכִּי גְרוּעַ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְלִכְּן תַּעֲשׂוּ מַה שְׁהָרוֹפְאִים אָמְרוּ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח אֶת מְלָאָךְ רִפְאֵל עַל יְמִין הָרוֹפֵא, וְתִלְדֵי בְּקִלוֹת, וְתִבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תּשׁי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר לְךָ-לֶךְ, י"ג חֲשׁוֹן ה'תּשׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מְאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אִיף
שְׁעַבְרָה הַסְּעֵדָה שְׁלִישִׁית בְּרַב עִם הַדְרַת מְלֶךְ, וּכְמוֹ שְׁדַבְּרָנוּ אָנִי
לוֹקַח אֶת זֶה עַל עֲצָמִי, וְאָנִי אַחְרָאִי, שְׁבָכְל רֵאש־חֹדֶשׁ אֶתֵּן לָךְ אֶלֶף
ש"ח, רַק הַחֹדֶשׁ הַזֶּה יִהְיֶה שְׁבַע-מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים כִּי נִחְסְרָה שְׁפַת,
לֹא פָדָאִי לְהִלְחִיץ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּהוֹרָאת קִבְּעַ, כִּי הֵם כְּבָר
לְחוֹצִים מִהֶרְבֵּה הַתְּחִיבִיּוֹת, אָנִי רַק אֲשִׁים גַּבְּאִי, שְׁבָכְל לֵיל רְבִיעִי
הוּא יֵלֶךְ עִם קַפַּת צְדָקָה, וְכַמָּה שִׁיגָבָה זֶה יִקַּל מִמֶּנִּי מֵהַחֹב.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּשִׂיא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר לְךָ-לֶךְ, "ג חֲשׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׁהִלְכַת לְבֵית
הַמְּטַבְּחִים, וְרֵאִית אִיף שְׁשׁוֹחֲטִים וּמְכַשִּׁירִים וּבוֹדְקִים אֶת הָרְאוֹת
וְכוּ' וְכוּ', זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי, שְׁלֹא יֵצֵא, חַס וְשָׁלוֹם, אֵיזָה מְכַשׁוֹל
תַּחַת יָדִי, וְאָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד, שְׁנִזְכֶּה בְּקַהֲלָתֵנוּ
שִׁיְהִיָּה רַק בְּשֹׁר חֲלֵק בְּלִי שׁוֹם שְׁאֵלוֹת וּפְקַפּוּקִים, וּבְאֵמַת הוּא כְּמוֹ
שְׁאֵמַרְתִּי לָךְ, שְׁאֵלוֹ הַשׁוֹחֲטִים הֵם יְרֵאִי הַשֵּׁם מְאֹד, וּבְפָרֵט שְׁרַק
רוֹצִים לְתַפֵּס אוֹתָם, מִפְּנֵי פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׁקֵר, וְלָכֵן תֵּלֶךְ מֵדִי פַעַם
בְּפַעַם וְאָנִי אֲשַׁלֵּם לָךְ.

רַק תּוֹק וְאַמֶץ, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, וְאָנִי מְקַנֶּה
לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁבַעֲנֵן הַבְּשֹׁר עֲשִׂינוּ עַכְשָׁו תִּקּוֹן גְּדוֹל עַד מְאֹד,
וְדִי לְחַפְּיָמָא.

בְּאֵמַת כְּשֶׁהִגַּעְתִּי לְבִנֵּי בְּרַק פְּגַשְׁתִּי אֶת אַחִינְ שְׁלִי, וְהוּא נָתַן לִי
דְרִישַׁת שְׁלוֹם מִמֶּךָ, וְסִפֵּר לִי שֶׁהוּא הַמְּשַׁגֵּיחַ שְׁמָה, וּכְבָר הָיָה
בְּהֶרְבֵּה בְּתֵי מְטַבְּחִים, וְלֹא רָאָה חֲמֵרוֹת וְהַדּוּרִים כְּמוֹ בְּשַׁחֲטָה זֹו.

וְשִׁמְחֵתִי מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּל הַזְּמַן הָיָה לִבִּי נוֹקֵפִי וְכוּ', אֲבָל עֲכָשׁוּ
אֲנִי שְׂמֵחַ עַד מְאֹד, שְׁעִשִּׁיתִי אֶת הַתְּקוּן הַגָּדוֹל הַזֶּה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תשיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיְרָא, "י"ד חֶשׂוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמֵחַ, שְׂאֵת לֹקַחַת אֶת חֲנוּפֵי הַבְּנוֹת בְּרֻצִּינוֹת
הַמְּלֵאָה כְּמוֹ שְׁצַרְיָה, וּבְזִכּוֹת זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּרְוִי
רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכֹל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

בְּעֵנִין הַתְּקַנּוֹן שְׂאֵת רוּצָה לְכַתֵּב, לְדַעֲתִי, צְרִיכִים לַעֲמֹד עַל
כְּמָה נְקֻדּוֹת מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּבוֹת, וְאֵלוֹ הֵן:

א. הַצְּנִיעוּת אֲצֵל הַבְּנוֹת זֶה הַיְסוּד שֶׁבְּכָל הַיְסוּדוֹת, וְלִכְנֹן
צְרִיכִים לְהַקְפִּיד מְאֹד מְגִיל צָעִיר לְלַכֵּת עִם גְּרֵבִיוֹנִים, בְּאִפְן
שְׁפָשְׁיוֹשְׁבוֹת, שְׁלֹא יִירָאוּ אֶת רַגְלֵיהֶן חֲשׁוּפוֹת.

ב. הַחֲלֻצוֹת צְרִיכוֹת לְהִיּוֹת רַק מִבֶּד, וּבְצְנִיעוּת הַכִּי גְדוּלָּה, לֹא
צְמוּדוֹת וְלֹא שְׁקוּפוֹת.

ג. שְׁלֹא יִבִּיאוּ בְּשׂוֹר אוֹ נִקְנִיקוֹת אוֹ סְנֻדְבִּיצִים שֶׁל כָּל מִינֵי
בְּשׂוֹר בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי זֶה רַק יִגְרַם, רַחֲמָנָא לְצַלְן, בְּשׂוֹר וְחֵלֵב,
כִּי יִלְדִים יִתְחַלְקוּ זֶה עִם זֶה, וַיִּמָּה גַם מִפְּנֵי הַקְּנָאָה, כִּי יֵשׁ הוֹרִים
שְׁלֹא יְכוּלִים לְשַׁלַּח אֶת זֶה עִם יְלָדִים.

ד. בְּעֵנִין מִמְתַּקִּים צְרִיכִים לְצַמְצֵם מְאֹד, שְׁלֹא יִפְרִיזוּ יוֹתֵר מְדִי,
גַם-כֵּן שְׁלֹא תַהֲיֶה קְנָאָה בֵּין אַחַת לַשְּׁנֵיָהּ.

ה. בְּכֹל הַפְּתוּת צְרִיכִים לְדַבֵּר הַרְבֵּה מְאֻמּוֹנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא וממדות טובות, ומדַרְךְ-אָרֶץ לְהוֹרִים וְלִמְבַגְרִים.

לפני כל יום שיש אספת הורים, תודיע לי, ואני אכתב מכתב
כללי להורים, ואת תשכפלי את זה, ותשלחי את זה הפיטה עם
התלמידות.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי
שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי במשימתך הקדושה, ונשמע
ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תשיג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וירא, י"ד חשוון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ההורים היקרים
של הבנות הלומדות בבית ספר "בית פיגא", ביבנאל "עיר ברסלב",
הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

להוי ידוע, שאחד מהיסודות, והוא יסוד שביסודות בחנוך
הילדים, שההורים יתענינו מה שלום בניהם ובנותיהם, ואיך הם
מתנהגים בבית-ספר, ומה לומדים, ואיך מתקדמים בלמודים, ואיך
ההתנהגות שלהם. ולדעתי, מי שלא עושה את זה, הוא פשוט
מפקר ואכזרי על הילדים, כי אנחנו חיים בדור פרוץ, וצריכים מאד
מאד לשמר על הילדים, והדבר הראשון איך יכולים לראות אם
הורים הם בעלי אחריות ואוהבים את ילדיהם, או הם מפקרים
ואדישים, אם הם באים לאספת הורים, זה מראה אכפתיות,
ושאוהבים את ילדיהם, ואלו שלא באים לאספת הורים, הם מראים
שהם מפקרים, ולא אוהבים את ילדיהם.

ולכן אני מבקש, שכל ההורים יבואו ויגיעו לאספת הורים, בלי
יוצא מן הכלל, כי אחרת הם בעיני מפקרים ומפקירים את ילדיהם.

ראו כל אחד ואחד, הוא ואשתו, להתמסר אל ילדיו, ולתת להם תשומת-לב, כי סוף כל סוף זה הילדים שלכם, וכל ההשקעה שמשקיעים בילדים זה כדאי, כי אחר-כך יוצאים מהם פרות נפלאים. ולכן אל תקחו את זה בקלות, הילדים צריכים תשומת-לב מההורים, ואין זה דרך לצעק ולהתפרץ על הילדים, ומכל שכן להפנותם, כי בדרך כלל מי שיש לו עצבים, הוא מוציא את העצבים שלו על הילדים. ורובנו ו"ל הקפיד על דבר זה יותר מהכל. ופעם אחת התבטא למוהרנ"ת ו"ל בזה הלשון: "ווידער א קינד שלאגט מען?" האם מרביצים לילד? ולכן צריכים מאד מאד להזהר בדברים אלו, להשקיע בילדים, ולהתמסר אליהם, ולהתעניין איפה הם הולכים, ועם מי הם מתחברים, ומה הם עושים. ואני מאד מבקש אתכם, שתעשו את זה בשביל עצמכם, קדם שיהיה מאחר, ואם ילד הולך בטל, אז הוא מזיק אחרים, ועושה כל מיני מעשה קנדים, עד שהוא מתדרדר לגמרי, רחמנא לצלן, ואז שלא יהיו לכם שום טענות על המלמדים ועל המורות, אלא תדעו שאתם חייבים, כי הילדים רואים שאתם לא נותנים להם תשומת-לב, ומכל שכן שאתם מתפרצים עליהם, ועוד מקבלים נזיפות וצעקות ובזיונות, ולפעמים גם מכות רצח, אז מה אתם רוצים, שהילדים יגדלו כמו שצריך?! ולכן אני מאד מבקש אתכם, למען טובתכם הנצחית, שמרו מאד על ילדיכם, ונתתו להם תשומת-לב מלאה. וכן התענינו בכל שבוע אצל המלמד או המורה של ילדיכם, איך הם לומדים, ואיך הם מתנהגים, ואם הורים לא עושים את זה, אצלי הם נחשבים כרוצחים ממש. כי היום הנער מדרדר מאד מאד, פשוטו כמשמעו, מפני שלא מקבלים תשומת-לב, וההורים הם אדישים, ולא מתענינים בבציות ילדיהם. לכן אני מאד מאד מבקש אתכם, בלי יוצא מן הכלל, להתענין בילדים, ולשמר איפה הם הולכים, ומה הם עושים, ועם מי הם מתחברים, ואז כשתוסיפו עוד הרבה תפלה על הצלחתם, תזכו לילדים יראי השם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לַג תְּשִׁיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ד חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד, שֶׁתַּעֲמִד חֲזַק שָׁכַל תִּלְמִיד יִלְךְ עִם פְּאוֹת בַּחוּץ, וְלֹא אַחֲרֵי הָאֵזֶן, וַיֵּשׁ דְּבוּר בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי בְּאֵמַת מַה יֵּשׁ לְבַר יִשְׂרָאֵל לְהַתְּבַיֵּשׁ עִם הַפְּאוֹת שְׁלוֹ.

תַּעֲמִד חֲזַק עַל הַנְּקִיּוֹן וְעַל הַיְרֵאת שְׁמַיִם וְתִדְרֹךְ אֶרֶץ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּהְיֶה לָנוּ יְשִׁיבָה לְתַפְאֶרֶת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּשִׁטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ד חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאת וּבְיָתֶר עֲזוֹ, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִיִּים נִגְלִיִּים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָעֵקֶר לֹא לְהַתִּיאֵשׁ, וְלַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה תְּדַשָּׁה, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לִפְלִי בִּיאֹשׁ וּבְדַפְאוֹן, וְאִם תִּהְיֶה חֲזַק בְּזֶה, אִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִיִּים נִגְלִיִּים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָעֵקֶר תַּעֲבֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, כִּי זֶה מְאֹד הַכְּרַחֵי, כִּי הַשְּׂמִחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּמְבִיאָה לְאָדָם בְּרִיאוֹת וְהַצְּלָחָה, כִּי מִי שֶׁשָּׂמַח תָּמִיד הוּא מְצַלִּיחַ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׁטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ד חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד אָנִי שְׂמֵחַ, שְׂאֲתָה עוֹסֵק בְּעֵסֵק הַהֶפְצָה, וּמִי יִתֵּן שְׂתַפְּיִץ בִּישִׁיבוֹת סְפָרֵי שׁו"ת "אָשׁר בְּנַחַל", וְזוֹ הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׂיִכּוֹלִים לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים, כִּי כָּל בְּחוֹר שְׂרָק יַעֲיִן בְּאִיזָה פְּרָף מִסְפָּרֵי שׁו"ת "אָשׁר בְּנַחַל", תִּפְגַּס בּוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת וְהַתְּחַזְקוֹת לְשׁוֹב בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְהַקְּדוּשָׁה בְּרוּף־הוּא בְּוַדָּאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשִּׁיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ד חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַיּוֹם אָנִי אֶשְׂתַּדֵּל לְדַבֵּר עִם אַבִּיךָ, וְאָנִי מָאד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשָׁה בְּרוּף־הוּא שְׂיַעֲזֹר לְךָ, וְהַעֲקֹר רְאָה לְהַתְּחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אָשׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מַחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

פַּעַם הָיָה יְהוּדֵי בִירוּשָׁלַיִם, וְנִגַּשׁ אֵל הַמַּגִּיד הַירוּשָׁלַמִי ר' בֶּן צִיּוֹן יַאֲדָלְעֵר זְצ"ל, וְהַתְּאַנַּח שֶׁהוּא נִמְצָא בְּדַחְקוֹת גְּדוֹלָה מָאד, עָנָה וְאָמַר לוֹ הַמַּגִּיד: הֲלֹא יֵשׁ לְךָ אַבָּא; וְעַל זֶה הִשִּׁיב הַיהוּדִי: מַה כָּבֹד יְכוֹל לַעֲזוֹר לִי אַבָּא זִקֵּן שְׁגֹר בְּצַפַּת... וְהִשִּׁיב לוֹ עַל זֶה הַמַּגִּיד: לֹא,

לא, אָל זֶה הָאָבָא הַתְּפוּנָתִי, יֵשׁ לָנוּ אָבָא שְׁבַשְׁמִים, שֶׁהוּא לֹא גָר
 רק בְּצִפְת, אֲלֵא בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. וּבְאֵמֶת אִם תִּכְנִים אֶת עֲצֻמָּךְ
 בְּאֵמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְכֵן תִּתְאֲמֵן לְלַמֵּד אֶת הַתְּלִמִּידִים יִרְאֵת
 שְׂמִים שְׁלֵמָה, אִז תִּרְאֶה לְאֵילוֹ טוֹבוֹת תְּבוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תשיח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיְרֵא, "י"ד חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

הַכְּתָב וְהַמְּכַתֵּב בִּיְדֵי מוֹסֵר כְּתָב זֶה הוּא לְאוֹת וּלְרֵאִיָּה שֶׁהוּא
 הוֹלֵךְ עֵבוֹר בְּנִית שְׁתֵּי מְקוֹאוֹת גְּדוֹלִים — אֶחָד לְגִבְרִים וְאֶחָד
 לְנָשִׁים, בְּעִירַת יִבְנָאֵל, אֲשֶׁר בְּגִלִּיל הַתְּחַתּוֹן, שֶׁשָּׁם מִתְגוֹרְרִים קְרוֹב
 לְשֵׁלֶשׁ-מֵאוֹת מְשֻׁפְּחוֹת, אֲבָרְכִים חֲרָדִים לְדַבֵּר הַשָּׁם, בְּנֵי תוֹרָה, וְהֵם
 כְּלָם בְּמַצֵּב מְאֹד קָשָׁה, וְאֵין בִּיָּדָם לְפָרְטָה אֲפִלּוּ פְּרוּטָה לְצַרְךָ יוֹם
 יוֹם, וּמְכַל שָׁפֵן בְּעֵבוֹר בְּנִית מְקוּה טְהָרָה.

וְלָכֵן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ מִכֶּם, גַּא וְנָא תִקְבְּלוּ אֶת מוֹסֵר כְּתָב זֶה בְּסֹכֵר
 פְּנִים יְפוֹת, וְתִתְרַמוּ בְּעֵין יָפָה, וּבִזְכוּת גְּדֹל הַמְּצוּה הַזֹּאת שֶׁל בְּנִית
 מְקוּה, תִּתְבַרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן, בְּשִׁפְעַ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, בְּנֵי, חַיִּי
 וּמְזוּנֵי רוּיָחִי, כִּי מוּבָא בְּשֵׁם צְדִיקִים, אֲשֶׁר מִי שֶׁרַק עוֹזֵר לְטְהָרַת
 בְּנֵי וּבְנֹת יִשְׂרָאֵל, יִהְיֶה מְבֹטָח שֶׁבְּנָיו וּבְנֹתָיו לֹא יֵצְאוּ לְתַרְבוֹת
 רְעָה, וַיִּשְׂאוּ חַן וְחֶסֶד בְּעֵינֵי כָל רוּאֵיהֶם, וַיִּצְלִיחוּ בְּכָל דְּרָכֵיהֶם, כִּי
 כְּשֶׁעוֹזְרִים שִׁינְלָדוֹ נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 מְשַׁלֵּם חֲזָרָה מְדָה כְּנֶגֶד מְדָה. וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ חֵלֶק בְּמְצוּה
 הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת.

הַפּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַמְּצוּה...

לג תשיט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגא, י"ד חשוון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... ואתו עמו ...
שיחיו נצח.

מאד מאד אני מבקש אתכם, שתתכוננו היטב היטב על המשפט השבוע, כי מאז המקרה נחלשתי מאד, ועד היום אני לא יכול לחזור אָל עצמי, איך שקרן רמאי צבוע, גנב ועשק אותי, ועוד יותר ממאה אנשי קהלתי, ואם זה לא מספיק, הוא עוד הולך הפוך על הפוך.

אני מברך אתכם, שתצליחו במשימה הקדושה, להציל עשוק מיד עושקו. ובזכות זה תמיד תצליחו לעלות מעלה מעלה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לג תשכ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגא, י"ד חשוון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל הבחור ... גרו
יאיר תלמיד ישיבת "דמשק אליעזר".

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להתחזק ביתר שאת וביתר עז להתמיד בתורה הקדושה, כי אין טוב אלא תורה, ובפרט בימי הנעורים, אין עוד דבר יותר גדול מזה, כי ינוקא כלילא דנורדא, עקר יפי הפרח כשעדין בצעירותו, ולכן אני מאד מבקש אותך, שתקח את עצמך בידיך, והקדוש־ברוך־הוא יצליח את דרכך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַג תִּשְׁכַּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיְרֵא, ט"ו חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה שְׁנוּלְדוּ לָךְ תְּאוֹמוֹת, וְהִנֵּה אֲנִי מְבָרֵךְ
אוֹתְךָ בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שֶׁתִּזְכּוּ שְׁנֵיכֶם, אֶתְּךָ וְאֶשְׁתְּךָ לְגִדְלָם לְמַצּוֹת, וְאֶתְּךָ יְכוּל לְתַת
לְרֵאשׁוֹנָה אֶת הַשֵּׁם מְלַכָּה, וְלִשְׁנֵי בְרָכָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שֶׁהַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בְּבֵיתְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

לַג תִּשְׁכַּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיְרֵא, ט"ו חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאָד מָאָד רְצִיתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם תּוּכַל לְצַבֵּעַ אֶת הַקִּיר גָּבֶס
שֶׁעָשָׂה ... גֵּרוּ יְאִיר בְּכַנְיָסָה, וְאֶהְיֶה לָךְ אֶסִּיר תּוֹדָה, וְגַם אִם תּוּכַל
לְצַבֵּעַ אֶת הַפְּרוּזְדוֹר בְּבֵיתִי, וְאַשְׁלֵם לָךְ, וְתִהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם ... גֵּרוּ
יְאִיר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

לַג תִּשְׁכַּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיְרֵא, ט"ו חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אל תבלבל את עצמך משום בריה שבעולם, ואתה לא צריך לשים לב מפל פלב שנובח עליך, כי פשאדם חוזר בתשובה, הוא צריך לדעת שיקומו עליו כל מיני פלבים שינשכו אותו, והכל כדי לנסות אותו אל מי יברח בעת צרה, ולכן אל תשים לב אליהם כלל, ותברח רק אליו יתברך, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא פונדאי לא יעזב אותך, תכניס את עצמך בעבודה צבורית לקרב את נשמות ישראל להשם יתברך, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, העקר לא להתבלבל, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תשכד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וירא, ט"ו חשוון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ותתמיד בלמוד ספרי רבנו ו"ל, ושם תמצא מרגוע לנפשך, כי רבנו ו"ל מחזק ומעודד ומשמח את נפש כל חי.

אבל אתה צריך תמיד לזכר את העבר שלך, כדי שלא תכנס בך איזו ישות וגאות, שזה הכי גרוע, כי באמת אדם צריך להיות בטל ומבטל לאין סוף ברוך הוא, ולידע שהוא פלוס, ואז יהיה כלי שתשרה בו שכינת עזו יתברך, אבל בו ברגע שאדם חושב שהוא משהו, הוא דוחה את השכינה ממנו. ולכן תהיה מפיר את מקומך, ואז טוב לך כל הימים.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתעזר שהמנין של בית-המדרש

לְעֵדֶת יוֹצְאֵי תִימָן, שְׁאֵנִי בּוֹנֵה לְמַעַלָּה, שְׁיִהְיֶה בְּהַצְלָחָה רַבָּה מְאֹד,
 הֵן שֶׁתַּחֲפִלֵּל עִמָּהֶם בְּקִבְיֵעוֹת, וְהֵן תַּעֲזֹר בַּמָּה שְׁאִתָּה יְכוּל לַעֲזֹר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׁכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵר וַיֵּרָא, ט"ו חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם
 שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינָךְ לְבֵין אֲשֶׁתְךָ, כִּי זֶה הִיְסוּד שֶׁל הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהָרָה,
 וּבִזְהַר אֵימָתָא, שְׁבָלֵי אִשָּׁה אָדָם נִקְרָא פְּלַג גּוֹף. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 אָמְרוּ (וַיְמֹת סב.): כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא תוֹרָה וּבְלֹא
 טוֹבָה, וּבְלֹא שְׂמֻחָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שְׁבִימֵי אֲבָרָהֶם הִיְתָה הַשְּׂכִינָה
 נִקְרָאת שְׂרָה, וּבִימֵי יִצְחָק הִיְתָה הַשְּׂכִינָה נִקְרָאת רַבֶּקָה, וּבִימֵי יַעֲקֹב
 הִיְתָה הַשְּׂכִינָה נִקְרָאת רַחֵל וְלֵאָה, וְהַמּוֹבָן מְדַבְּרֵינוּ, שְׁאֲשֶׁתוֹ שֶׁל אָדָם
 זֶה בְּחִינַת הַמַּלְכוּת הַשְּׂכִינָה שְׁלוֹ, וְלִכֵּן "כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר שְׂרָה שְׁמַע
 בְּקוֹלִי", שְׂרָה סוֹד הַמַּלְכוּת (מְדַרְשׁ אַגְדָּה), וְלִכֵּן אִם אִתָּה רוֹצֶה
 לְהַתְּעִלוֹת בְּקְדוּשָׁה, אִתָּה מְכָרַח לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְךָ, וְעַלֶיךָ
 לְזַכֵּר, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִימוֹהֵר"ן, חֵלֶק א', סִימָן י'): כִּשְׂאָדָם
 מְחַעֲנָה זֶה כְּמוֹ שֶׁק מְלֹא חוֹרִים וְכוּ', וְכַמוֹ-כֵּן אִם אָדָם לוֹקֵחַ עַל
 עַצְמוֹ תַּעֲנִית דְּבוּר, וְהוּא בְּכַעַס וְרַב עִם אֲשֶׁתוֹ, חָבֵל עַל כָּל הַיְגִיעָה
 וְהַטְּרָחָה שֶׁל תַּעֲנִית דְּבוּר. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם
 לְהַשְׁלִים עִם אֲשֶׁתְךָ, וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַשְּׂכִינָה תִּמְיֵד
 תִּשְׂרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׁכּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְרֵא, ט"ו חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּתִבְתִּי מִכְתָּב לְבַעֲלֶךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַפֶּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב, כִּי אֶת תְּרֵאֵי מִצְדֶּךָ לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, וְלֹא לְהַשְׁפִּיל אוֹתוֹ, כִּי כְמוֹ שֶׁהַבַּעַל צָרִיךְ לְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה, כִּי הָאִשָּׁה צָרִיכָה לְכַבֵּד אֶת בַּעְלָהּ, וְחִכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה יז.): זְכוּ — שְׂכִינָה בִּינֵיהֶם, לֹא זְכוּ — אִשׁ אוֹכְלָתָם. אֶצֶל הָאִישׁ יֵשׁ י', וְאֶצֶל הָאִשָּׁה יֵשׁ ה', שְׂזָה י"ה, הַשְּׂכִינָה. וּכְשֶׁזָּה פוֹרַח, נִשְׂאָר אִשׁ וְאִשׁ, וְשׁוֹרְפִים אַחַד אֶת הַשְּׁנַי עַל-יְדֵי מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת וּצְעָקוֹת, וְחָבַל שֶׁהֵילְדִים צָרִיכִים לְשִׁמְעַת אֶת זֶה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׁכּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְרֵא, ט"ו חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קִדְּם אֶת צָרִיכָה לְכַדֵּק אֶת הַמַּדוֹת שֶׁל הַבְּחוּר, כִּי הָעֶקֶר זֶה מַדוֹת, אִם יֵשׁ לוֹ מַדוֹת טוֹבוֹת, אִזּוֹ יֵשׁ עַל מֵה לְדַבֵּר.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתִּזְכְּי לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְעַלּוֹת בְּיַרְאֵת שָׁמַיִם, וְתִזְכְּי לְמַצֵּא אֶת בֶּן זוּגָךְ כְּמֵה שְׁיִיתֵר מֵהָר.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תשכח.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיְרֵא, ט"ו חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהֵבִין, שְׁכַבּוּד אַב וְאִם הִיא מֵהַחֲמוּרָה שְׁבַח־מוֹרוֹת, וְלִכְּנֵן צְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר הֵן עַל כְּבוֹד הָאָב וְהֵן עַל כְּבוֹד הָאִם, וְלִכְּנֵן בַּמָּצֵב שֶׁלָּךְ אֶת צְרִיכָה לְהֵיוֹת גִּטְרָא־לִית, אַבְּל לְעֹזֵר הַרְבֵּה לְאִמָּא, כִּי הִיא מְסַפְּנָה נִפְגָּעָה יוֹתֵר מִכָּלֵם, וְלִחְזֹק אוֹתָהּ וּלְעוֹדֵד אוֹתָהּ וּלְשַׁמֵּחַ אוֹתָהּ, וְלִתֵּת לָהּ הַרְגָּשָׁה שֶׁהִיא לֹא לְבַד, אֶלֶּא בְּתֵּה עוֹמֶדֶת אַחֲרֶיהָ, וּבִזְכוּת זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִפְתַּח לָךְ אֶת שַׁעֲרֵי הַפְּרָנְסָה, וּתְצַלִּיחִי בַּעֲסֶק.

תִּקְבְּלִי עַל עֲצִמְךָ תְּמִיד לְתֵת מְעַשֵּׂר מִמָּה שָׁאֵת מְרוּיַחָה לְעֻנְיִים הַגּוֹנִים, וּבִזְכוּת זֶה כָּל הַמְשַׁפְּחָה שֶׁלָּךְ תִּתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תשכט.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיְרֵא, ט"ו חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שָׁאֵתָה עוֹשֶׂה עִמִּי בְּסִפִּירַת הַמַּעוֹת, שְׁנִכְנְסוּ מֵהַקְּפוֹת וּמֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְזֶה אֵתָה עוֹזֵר לִי מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִזְכוּת זֶה תִּתְבָּרַךְ מִמְּעוֹן הַבְּרָכוֹת.

רְצִיתִי מְאֹד שְׁבָכֶל יוֹם רְבִיעִי בְּעֵת שְׁאֲנִי נוֹתֵן דְּרָשָׁה, שְׁתִּלָּךְ עִם קִפְתַּ צְדָקָה בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁכָל אֶחָד יִתְרַם בָּמָה שֶׁהוּא יָכוֹל, וְזֶה עֲבוּר הָאוּלָם לְסַעֲדָה שְׁלִישִׁית, כִּי אֲנִי הִתְחַיְבֹתִי לְתֵת לוֹ מְאֵתִים וְחֲמִשִּׁים ש"ח כֹּל שְׁבוּעַ בְּשָׁבִיל הַנְּקִיּוֹן, וּבְזֶה שְׁתִּלָּךְ עִם הַקִּפְתָּ, בְּזֶה תִּקַּל מֵעַלִי אֶת הַסְּכּוּם הַגָּדוֹל הַזֶּה, וְכִמָּה שָׂרָק יִכְנַס מְאָה ש"ח אוֹ מְאָה וְחֲמִשִּׁים ש"ח, זֶה יִקַּל מִמֶּנִּי מְאֹד.

הַמֵּאחֲל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׁלַח

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיֵּרָא, ט"ו חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה שֶׁאַתָּה עוֹסֵק לְסַפֵּר אֶת כִּסְפֵי הַצְּדָקָה, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּזְכֶּה לְזַכֵּךְ אֶת בְּשֵׁר גּוֹפְךָ, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כב): עַל יְדֵי שְׁמִירַת צְדָקָה נִזְדַּכְּךָ הַגּוֹף.

לְדַעֲתִי, אֵל תִּתְעַרֵּב יוֹתֵר בְּשׁוּם דְּבָר, וְאַתָּה לֹא צָרִיךְ לְהַכְנִיֵס אֶת הָאֵף שֶׁלָּךְ בְּכָל מְקוֹם שֶׁלֹּא שִׁיף אֵלֶיךָ, וְכֵן תִּמְנַע מִמְחַלְקָתָהּ, הֵן בְּבִיתְךָ, וְהֵן בְּמִשְׁפַּחְתְּךָ, וְהֵן אֲצֵל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ.

הַמֵּאחֲל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׁלַח

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיֵּרָא, ט"ו חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת כְּתִיבַת מִצְבָּה וְכוּ', קֶשֶׁה לִי הַדְּבָר הַזֶּה, רְאֵה אַתָּה לְסִדְר

אָשֶׁר לַג תְּשִׁיב — לַג תְּשַׁלַּח בְּנַחֲל רִלֵט

אֶת הַנֶּסֶחַ, הַעֲקֹר לְכַתֵּב אֶת הָאִמֶּת, כִּי לְנִפְטָר אוֹ לְנִפְטָרַת זֶה בְּזִיוֹן
גָּדוֹל אִם כּוֹתְבִים דְּבַר שְׁלֹא כֵן.

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִנַּחֵם אֶת אֲשֶׁתְּךָ בְּתוֹךְ שְׂאֵר אֲבְלֵי צִיוֹן
וִירוּשָׁלַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּשִׁיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְר וַיְרֵא, ט"ו חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּקֶשֶׁר לְמָה שְׁשָׂאֵלְתָּ הָאֵם לְקִנּוּת וְכו', וְכו', בְּוִדְאֵי מָה שְׁיִכּוֹל
לְהַקֵּל עָלֶיךָ, תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה.

בִּיָּדָה לְבָנָה בְּוִדְאֵי זֶה מִשְׁקָה הַמְשַׁכֵּר, וְצָרִיכִים לְשָׁמֵר מִזֶּה.

הַעֲקֹר תִּתְחַזַּק וְתִלְמַד בְּהַתְמַדָּה, וְתַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל
בְּעוֹלָם, וְתַצְלִיחַ בְּכֹל דְּרָבְךָ.

אֶת סֵפֶר הַחַיּוֹנוֹת וְכו' יֵשׁ לִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּשַׁלַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְר וַיְרֵא, ט"ו חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לדעתתי, תקיים את דברי רבנו ז"ל שאמר, כשבר ישראל רואה נסיעה לפניו שיסע, והקדוש-ברוך-הוא יתן לך הצלחה גדולה מאד.

העקר לזכור, שהנה נכנס שבוע חדש, וצריכים לסים שנים מקרא ואחד תרגום, עם פרוש רש"י של פרוש וירא, וכן לסים את המדרש רבה ואת מדרש תנחומא, וכן להתמיד במשניות ובגמרא ובהלכה, כל השבוע החדש. שעדין לא היה לנו בזה העולם, וכן להתפלל שחרית, מנחה וערבית מתוך הסדור דיקא, ובמנין דיקא, וכן להתבודד אליו יתברך אפלו חמש דקות, ולקיים את כל המצוות בשמחה עצומה, ולכן ראה להיות פקח, שתעשה התחלה חדשה בשבוע זה, שהוא שבוע חדש, וכשיגמר השבוע, אף פעם לא יחזור לנו, ומה ישאר מהשבוע הזה? רק מה שזכינו לחטף כל יום טוב אמתי ונצחי, ואשרי מי שזוכה להפיץ את אור רבנו ז"ל לאחרים, אשר אין עוד תקון יותר גדול מזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תשלד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וירא, ט"ז חשון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני שמח שאתה ממשיך לכתב בכל יום עוד עמוד ועוד עמוד, וכך תזכה לסים את כל הספר תורה.

מסרתי אלה ש"ח לחתנך ... גרו יאיר, שימסר לך, ובכל פעם שרק תסים גליון עם ארבעה עמודים, תכף-ומיד תודיע לי דיקא, ולא על-ידי שליחים, ואז תכף-ומיד אשלם לך, כי לילא שדברת היום עם השליח, לא הייתי יודע בכלל שגמרת, והיה יכול לעבר שבוע שלא שלמתי לך. ולכן מכאן והלאה תראה רק להודיע לי,

וְכִי תִמִּיד אֲשַׁלֵּם לָךְ, הֶעֱקָר רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֹז, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׁשׂוּם דְּבָר בְּעוֹלָם, לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תִּמְדִּיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּשֻׁלָּה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כָּל הַמְלַמְדִים הַיְקָרִים הַחֲקוּקִים בְּתוֹךְ לְבִי כָּל הַיָּמִים, הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תִמְדִּיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּשַׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַתְּלַמְדִים שְׁלָכֶם, שְׁלֹא יִמָּצֵא בִּינֵיהֶם שׁוּם אַכְזָרִיוֹת וּקְטָטוֹת, וּצְרִיכִים לְהַחְדִּיר בַּתְּלַמְדִים אֶת חֹמֶר הָעוֹן שֶׁל מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּאַכְזָרִיוֹת, עַד שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין נח): "וְאָמַר רַבִּי חֲנִינָא, הַסּוֹטֵר לוֹעֵז שֶׁל יִשְׂרָאֵל, כְּאִלוֹ סוֹטֵר לוֹעֵז שֶׁל שְׂכִינָה, שֶׁנֶּאֱמַר (מְשִׁלִּי כ, כה): "מוֹקֵשׁ אָדָם יֵלַע קִדְשׁ", מִגְּבִיָּה עֲבָדוֹ שֶׁבֵּת, סִימָן אָמַר רִישׁ לְקִישׁ: הַמְּגַבִּיָּה יָדוֹ עַל חֲבָרוֹ, אֶף-עַל-פִּי שְׁלֹא הִפָּהוּ נִקְרָא רָשָׁע, שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹת ב'): "וַיֹּאמֶר לְרָשָׁע לָמָּה תִּפְּהַ רַעַךְ", לָמָּה הִפִּיתָ לֹא נֶאֱמַר, אֲלֵא לָמָּה תִּפְּהַ, אֶף-עַל-פִּי שְׁלֹא הִפָּהוּ נִקְרָא רָשָׁע. זְעִירִי אָמַר רַבִּי חֲנִינָא נִקְרָא חוּטֵא, שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹאל א' ב'): "וְאִם לֹא לְקַחְתִּי בְּחֻזְקָה", וּכְתִיב (שְׁמוֹאל א' ב'): "וַתְּהִי חֲטָאת הַנְּעָרִים גְּדוּלָּה מְאֹד". רַב הוֹנָא אָמַר: תִּקְצֹץ יָדוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (אִיּוֹב לא): "וַיִּזְרַע רְמָה תִּשְׁבֵּר", רַב הוֹנָא קִץ יָדָא. רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר: אֵין לוֹ תִּקְנָה אֲלֵא קְבוּרָה, שֶׁנֶּאֱמַר (אִיּוֹב כב): "וְאִישׁ זָרוּעַ לוֹ הָאָרֶץ"; כָּל-כֹּף הַחֲמִירוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים עַל אֶחָד שֶׁמְפָה אֶת בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאֵת זֶה צְרִיכִים לְחַנּוּף אֶת הַיְלָדִים בְּעוֹדָם קְטַנִּים, כִּי רוֹאִים הַרְבֵּה פְּעָמִים יְלָדִים מְזִיקִים אֶחָד לַשָּׁנִי, וְזֶה בָּא מִמֵּדַת הָאַכְזָרִיוֹת שֶׁנוֹלְדוּ עִמָּהֶם, וְכֵן הַרְבֵּה פְּעָמִים רָאוּ אֶת זֶה

בבית, ולכן צריכים לשרש את זה מהם בעודם קטנים, ותמיד תדברו מחמור העון של המכה את חברו.

אתם צריכים להבין, שייסוד גדול בחנוך הילדים הוא להרבות להם בספורי צדיקים, ולהמחיש להם את כל מה שרוצים, להעביר להם שיראו את זה במוחש, וזה נעשה על-ידי כח הציור שבספורים שמשפרים להם.

הנה מה טוב ומה נעים להחדיר בהם מדות טובות, וללמד עמהם בכל יום "ספר המדות", שרבונו ו"ל מאד מאד רצה, שגשקד בספר הזה תמיד, עד שיהיה שגור על פינו.

לתלמידים צריכים הרבה סבלנות, ובלי סבלנות אי אפשר בשום פנים ואפן ללמד, ולכן תהיו חזקים בזה, ומלמד צריך מאד מאד לשמר לאכל טוב ולישן טוב, כדי שיהיה לו מחין וישוב הדעת עם התלמידים, כי מלמד אסור לו להתענות וכן למעט בשנה, כי על-ידי-זה הוא נעשה עצבני, והוא מוציא את העצבים שלו על התלמידים, ולכן כל מלמד צריך לאכל, ולשתות, ולישן, כדי שיהיה לו ניקח למחין, ויקנה לעצמו מדת הסבלנות, שזה היסוד בכל היסודות בחנוך הילדים.

זכרו היטב מה שאתם עוסקים במלאכת הוי"ה ברוך שמו, ואמרו חכמינו הקדושים (פבא בתרא ח:): ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד — אלו מלמדי תינוקות. וחכמינו הקדושים מספרים (תענית כד:): רב איקלע ליה הוא אתרא, גזר תעניתא ולא אתא מיטרא. נחית קמיה שליחא דצבורא, אמר "משיב הרוח" ונשב זיקא, אמר "מוריד הגשם" ואתא מיטרא, אמר ליה: מאי עובדך? אמר ליה: מיקרי דרדקי אנא, ומקרינא לבני ענני פבני עתירי, וכל דלא אפשר ליה לא שקלינא מניה מזדי. ואית לי פירא דכורי, וכל מאן דפשע משחדינא ליה מנייהו, ומסדרינן ליה, ומפסינן ליה, עד דאתי וקרי. הרי שלכם לפניכם, שמלמד פעל להוריד גשם מה שרוב לא פעל, והסביר לרב מה פחו שהוא מלמד, ומלמד עם בני עננים ובני עשירים באותה רמה, ויש לו אקוריום עם דגים קטנים, ומי שלא

רוצה לענות, הוא מִשְׁחַד אותם עִמָּהֶם, וְכֵן מוֹשֵׁף אותם שִׁירְצוּ לְלַמֵּד, רואים מְכַל זֶה מֵה כָּחוּ שֶׁל מְלַמֵּד, שֶׁלִּשְׁחַד תְּלַמִּידִים שֶׁלֹּא רוֹצִים לְלַמֵּד עִם מִמְתַּקִּים, וְכֵן מוֹשְׁכִים אותם אֶל הַלְמוּד, וּבִזְכוּת זֶה יֵרְדוּ גְשָׁמִים, מֵה שָׂרֵב עִם הַתְעַנִּית גִּזֹּר לֹא פָעַל, וְלִכֵּן רָאוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֹז, לְהִתְמַסֵּר עִם הַתְּלַמִּידִים שֶׁלָּכֶם, וּלְהַחֲדִיר בָּהֶם יִרְאֵת שְׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְתַמִּיד לְדַבֵּר בִּפְתָה רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנַת חֲכָמִים, וּתְקַיְמוּ (מִשְׁלִי כב): "חֲנֹךְ לִנְעַר עַל-פִּי דַרְכוֹ גַם כִּי יִזְקִין לֹא יִסּוּר מִמֶּנָּה"; וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְרַשׁ מִשְׁלִי כב, סִימָן ג'): אִם חֲנֻכַּת בְּנֵךְ עַד שֶׁהוּא נֶעַר בְּדַבְרֵי תוֹרָה, הוּא מִתְגַּדֵּל בָּהֶם וְהוֹלֵךְ, שְׁנֹאמַר: "גַּם כִּי יִזְקִין לֹא יִסּוּר מִמֶּנָּה".

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּעִבּוּדַת הַקִּדְשׁ תַּמִּיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תשלו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לִנְכוּן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁתִּי שְׂאֵלָה בְּדָאָר, וְאָמְרוּ לָהּ שְׂזֵה לּוֹקֵחַ שְׁבוּעַ עַד שֶׁמַּעֲבִירִים אֶת הַכְּתָבָת.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַשְּׂמֹחָה שֵׁישׁ לִי, שֶׁלְקַחְתָּ אֶת זֶה בְּיַדְךָ, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם לָךְ מִשְׁכָּרַת חֲדָשִׁית, כְּפִי שֶׁנִּדְבַּר יְחַד.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב כָּלְלִי לְמַלְמָדִים, וְתִמְסַר מִכְתָּב אֶחָד לְכָל מְלַמֵּד.

רַק חֲזוּק וְאַמִּץ, וְתִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיֵן דִּיקָא,

והקדוש-ברוך-הוא ירחיב לך בגשמיות וברוחניות ותהיה לך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, ותראה רב נחת מבנך.

... גרו יאיר, שלח לי מודעה זו, וצריכים לתקן את זה כמו שצינתי בצד, ואקנה שתבין, ותגיד לו שפדאי להכניס גם את התמונה במודעה, הן של לשון-קדש והן של לשונם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תשלז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וירא, י"ז חשוון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו ויךדפו אל אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש" די בכל אתר ואתר, הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מכל צרה וצוקה, ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

חסדי השם יתברך, שאנחנו זוכים עוד לילה לדבר מרבנו ז"ל, איזו זכות זו לנו, כל זמן שאנחנו מלבשים בלבוש גשמי וחמרי, איננו יכולים לתאר ולשער גדל הזכות שזוכים לדבר מרבנו ז"ל. עלינו לשמח מאד מאד שזכינו להתקרב לרבנו ז"ל, זו מתנה מהשמים, שנתן לנו הקדוש-ברוך-הוא להתודע מרבנו ז"ל. הסוד של רבנו ז"ל נשאר סוד, ואמר פעם רבנו ז"ל: בדרך כלל כשמגלים סוד, אין כבר סוד, אבל הסוד שלי כמה שלא תגלוהו נשאר סוד, כמה שנגלה ונפרסם את רבנו ז"ל, רבנו ז"ל נשאר סוד, העקר עלינו לראות, שאצלנו רבנו ז"ל לא ישאר סוד, עלינו לגלותו ולפרסמו לכל העולם.

היסוד אצל רבנו ז"ל היה שיחת החברים, שאחד צריך לדבר עם זולתו דבורי תורה ותפלה ויראת שמים וחזוק ועדוד, במקום לדבר דבורים בטלים של מה בכך, ואמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן):

כָּל יְהוּדֵי יֵשׁ בּוֹ נִקְדָּה אֲשֶׁר אֵין בְּחֶבְרוֹ; וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַתְחֵלֵק עִם חֶבְרוֹ וְנוֹתֵן לְחֶבְרוֹ נִקְדָּתוֹ, וּמִקְבֵּל מִחֶבְרוֹ נִקְדָּתוֹ, וְזֶה יִסוּד גְּדוֹל מְאֹד, וְעַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לְקַבֵּל נִקְדַּת הַצַּדִּיק, שְׁזֶה תַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, שְׂאָדָם יִדְבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאָדָם יִזְכֶּה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאָדָם יִהְיֶה שְׂמֵחַ עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עוֹבֵר עָלֵינוּ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּל-כֶּף הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וּגְלִים, וּבְמָה יֵשׁ לָנוּ לְהִתְחַזֵּק? עִם הַנִּקְדָּוֹת הַטּוֹבוֹת, וַתְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ זֶקֶן וּפְאוֹת, יֵשׁ לָנוּ מְזוּזָה עַל פֶּתַח בֵּיתֵנוּ, הַנַּחֲנוּ תַפְלִין, אָנוּ אוֹכְלִים כֶּשֶׁר, הוֹלְכִים לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ תַפְלוֹת, בְּזֶה צְרִיכִים לְשִׂמְחָה עִם כָּל נִקְדָּה וּנִקְדָּה טוֹבָה, וַיֵּשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמְחָה שְׂיֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, שְׁמַגְלָה לָנוּ הַתְּחַזְקוֹת כּוֹז בְּתַקְוָה הַדַּחְקוֹת וְהַצָּרוֹת, וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וְעַז בְּשַׁעַה שְׁעוֹבֵר כָּל-כֶּף הַרְבֵּה פְחָדִים עַל עִם יִשְׂרָאֵל, כָּל-כֶּף הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים, וְלִכֵּן צְרִיף לְחַזֵּק אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלֹא לַעֲרֹף בַּקֶּרֶת עַל הַזוּלָת, אֵין זֶה חֻכְמָה לְמַצֵּא חֶסְרוֹנוֹת אֲצֵל הַשְּׁנִי, הַמַּעֲלָה וְהַחֻכְמָה הַכִּי גְדוֹלָה לְמַצֵּא אֶת הַטּוֹב שְׂיֵשׁ אֲצֵל כָּל יְהוּדֵי.

רַבֵּנוּ ו"ל מְגַלָּה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן ע'), שֶׁהַצַּדִּיק יֵשׁ לוֹ כַּחַם הַמּוֹשֵׁף, לְמַשֵּׁף אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲלֹא שְׂיֵשׁ כַּחַם הַמְּכַרִּיחַ וְהַמַּעֲכָב, שְׁמִכְרִיחִים וּמַעֲכָבִים בְּנֵי אָדָם שְׁלֹא יִתְקַרְבוּ אֶל הַצַּדִּיק הַאֲמֵת, וּמְדַבְּרִים עַל הַצַּדִּיק כָּל דְּבָר אִסוּר, עַד שֶׁהַצַּדִּיק נִגְעֵלָם וְנִסְתָּר מֵעֵינַי כָּל, וְלִכֵּן הַעֲבוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת לְגִלוֹת אֶת רַבֵּנוּ ו"ל, לְגִלוֹת אֶת הַלְמוּד הַקְּדוֹשׁ שְׁלוֹ, זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת אֲצֵלָנוּ קֹדֶשׁ קִדְּשִׁים, וּבְזָכוֹת שְׁנִצָּא לְהַפְּצָה, וְנַפִּיץ אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ו"ל, לֹא תִחַסֵּר לָנוּ פְּרִנְסָה, וְזֶה מְבַטֵּחַ לְכָל אֶחָד — מִי שְׂיִצָּא לְהַפְּצָה, יִחַזֵּר עִם שְׂפַע, תִּנְסוּ וְתִבְדְּקוּ וְתִנְכַחוּ שְׂכָף יִהְיֶה, וְלִכֵּן קָחוּ עִצְמֵכֶם בְּיַדְכֶם, וּבְשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן אֵל תִּתְּנוּ שְׂיִוְכְלוּ לְשִׁבֵּר אֶתְכֶם.

כְּשֶׂאָדָם זוֹכָה וְלוֹמֵד הַרְבֵּה סְפָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, נִכְנָסֶת בּוֹ הַתְּעוּרוֹרוֹת עֲצוּמָה, וְנִפְתַּח לוֹ הַלֵּב, כְּמוֹ שְׂאוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן ס'), שְׂמִי שְׁזוֹכָה לְשִׂמְעָה אֶת קוֹל הַצַּדִּיק, עַל-יְדֵי-זֶה נִפְתַּח לוֹ הַפֶּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הַעֲנֵן לְדַבֵּר

אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זֶה מִתְנַה נִפְלְאָה שְׁקִבְלָנוּ מִרְבֵּנוּ ו"ל, וְאֶלְמָלָא לֹא הִתְקַרְבְּנוּ לְרַבְּנוּ ו"ל רַק לְקַבֵּל מִתְנַה זֶה, כְּבָר הָיָה מִסְפִּיק, וּמִכָּל שָׁפָן וְכָל שָׁפָן שֶׁזְכִּינוּ לְקַבֵּל עוֹד מִתְנֹת, אֲבָל הִיסוּד הוּא יִשׁוּב הַדַּעַת, אָדָם צָרִיךְ לִישֵׁב עִצְמוֹ אִיךְ עֵבֵר עָלֵי הַיּוֹם הַזֶּה, שְׂזֵה דוֹר שָׁלֵם, וְזֵה יוֹם שָׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב בַּמְדְרָשׁ (לְקוּטֵי קִהְלָת תַּחֲסוּק): דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא, אֵין לָךְ יוֹם שְׂאִין בּוֹ שְׁשִׁים רַבּוֹא שְׁנוּלָדִים בּוֹ וּמְתִים בּוֹ, כָּל יוֹם וְיוֹם הוּא דוֹר חָדָשׁ, וְלִכֵּן עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת חֲשִׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ מִה עָשִׂינוּ כָּל הַיּוֹם, אִיךְ עֵבֵר עָלִינוּ הַיּוֹם, הָאֵם הִלְכְנוּ בְטָל, שְׂזֵה הַעֲבָרָה הַכִּי גְדוּלָה! הֲלֹא הַבְטָלָה מְכִיָּאָה לִידֵי זְמָה וְשַׁעֲמוּם, וְאָדָם יוֹצֵא מִדַּעְתּוֹ רַק מִחֲמַת הַשַּׁעֲמוּם, אָדָם מִסְתַּוָּבֵב נַע וְנָד, אֵין לוֹ מַה לַּעֲשׂוֹת כְּקִלְלַת קִיּוֹן, אֲבָל אִם יֵשׁ לְאָדָם אֱמוּנָה, אֲזִי הֵיכֵן שֶׁהוֹלֵךְ מְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַקֵּר הַדְּבָר: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַפְנֵי לִישׁוּב הַדַּעַת, שְׂאֲזֻכָּה לִישֵׁב דַּעְתִּי הֵיכֵן אֲנִי נִמְצָא בְּזֵה הָעוֹלָם, וּמַה עָלֵי לַעֲשׂוֹת". "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַפְנֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, שְׂזִכִּיתִי לְהַבְרָא מְזַרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת". "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תּוֹצִיא מִמֶּנִּי אֵת כָּל הָעוֹנוֹת שֶׁנִּחְקָקוּ עַל עֲצֻמוֹתַי". וְכִשְׂאָדָם מִתְבוֹדֵד לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֵה עוֹנוֹתָיו יוֹצְאִים מִעֲצֻמוֹתָיו, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד'), וְאִזּוֹכָה שְׁנִתְגַּלָּה עָלָיו הָאוֹר הַגָּנוּז. וְלִכֵּן עָלִינוּ לְשַׁמַּח כָּל הַיּוֹם, שְׂנִזְכָּה לְהִתְבוֹדֵד לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִזְכָּה לִישׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, כִּי כָּל דְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל. צָרִיכִים רַק דְּבוּר אֶחָד שֶׁל הַתְּבוֹדָדוּת: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תְּכַנִּיס בִּי שִׂמְחָה", "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תּוֹצִיא מִמֶּנִּי הַמְרָה שְׁחוּרָה", "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׂלֹא אָרִיב עִם אִשְׁתִּי" וְכוּ' וְכוּ', וּבִבְאֻמַּת כָּל הַמְרִיבוֹת זֶה מִחֲמַת הַשַּׁעֲמוּם שְׂאִין לוֹ מַה לַּעֲשׂוֹת, אֲבָל אִם אָדָם תְּמִיד עֲסוּק, אוֹ רֵץ לְמַקְוֶה, אוֹ רֵץ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל שְׁחֵרִית, מִנְחָה, עֲרֻבִית, אוֹ רֵץ לְבֵית-הַמְדְרָשׁ לְלַמֵּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדְרָשׁ, שְׁלִחַן עֲרוּךְ, אוֹ שֶׁהוֹלֵךְ לְהִתְבוֹדֵד לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אוֹ שֶׁהוֹלֵךְ לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד אֵת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אוֹ שֶׁהוֹלֵךְ לְהַפִּיץ אֵת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, כִּי אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת תְּמִיד עֲסוּק, אֵין זְמַן לִילֵךְ סֵתָם כְּךָ, אֲלֵא לְחַזֵּק וּלְשַׁמַּח אֵת אַחֲרִים,

ואם תלכו בצורה כזו, תמיד תהיו עסוקים, וזה היסוד שפכל היסודות.

ולכן עלינו לקבל על עצמנו מעכשו להתעורר עוד פעם מחדש, לדעת שכל יום ויום הוא יום חדש, ואסור להתיאש בשום פנים ואפן, ועליכם לדעת, שתפלה והתבודדות תלויות בשמחה, פי כשאדם שמח, נתרחב לו הדעת והלב, ויכול לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ואם אדם עצוב וממרמר, קשה לו להוציא מפיו דבור, עד שנכנסים בו קשיות על הקדוש-ברוך-הוא, ולבו מעקם, מחו מבבלבל. ולכן באו נמסר נפשנו רק לשמח, ונשמח איש את רעהו, אחר כל תפלה ותפלה התקינו אנשי שלומנו לפני כמה דורות לילך רקודים, שזכינו להתפלל אל הקדוש-ברוך-הוא, פי אם היינו זוכים לידע מה זה תפלת שחרית, מנחה וערבית, ומכל שפן וכל שפן אם היינו יודעים מה זה לומר חצות, שארץ עשר דקות, ומורידים כמה דמעות להקדוש-ברוך-הוא על גלות ישראל והשכינה, אז האדם הזה מקפיד על כל תפלה ותפלה, שמקשרת אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא תהלתך והוא אלקיך, ולכן אל תסתכלו על שום בריה שבעולם, אף שעובר עלינו צרות ויסורים, אל נא נשכח שיש לנו רבי גדול, ואמר לנו רבנו ז"ל: עליכם לשמח מאד שיש לכם רבי כזה, פי הוא מפיר את הקדוש-ברוך-הוא, ועליכם לסמוך עליו, ולכן בזה שאיננו חולקים עליו, זו שמחה עצומה מאד.

עלינו לשמר עצמנו, ששום גוף זר לא יכנס בתוכנו, היום ישנם כל מיני רמאים וצבועים, כל מיני שקרנים, כל מיני בגי-אדם העובדים על הזולת, ומסכנים בגי-אדם הולכים אחריהם כצאן לטבח, אנשים בורים ועמי ארצים, שאינם יודעים בין ימינם לשמאלם, הם מתמררים כאלו הם מקבלים וגאונים, ואינם אלא עמי ארצים גמורים, ומסכנים 'עמך', אינם יודעים, אכל כשאדם מתבודד להקדוש-ברוך-הוא, ננדבך מחו, ולכן באו עכשו נדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אפלו חמש דקות ביום, אשר אין למעלה מזה, ואחר-כך עוד חמש דקות ועוד חמש, עד שנצטרף כל החמש דקות

וְנַעֲשֶׂה מִזֶּה שְׂעָה, עָלֵינוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, שְׂשׂוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ.

אַבְקֵשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, עֲשׂוּ הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, אַל תִּנְיָחוּ עֲצָמְכֶם לְהַטְעוֹת עֲצָמְכֶם, וְאָמַר רַבְּנוּ ו'ל: אֵת זֹאת תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׁלֹא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטְעָה מְאֹד. וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְבַקֵּשׁ מְאֹד אֵת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא נִטְעָה אֵת עֲצָמָנוּ וְאֵת אַחֲרֵים, וְנִחְזִיק עֲצָמָנוּ בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה.

עַתָּה אֲבַקֵּשׁ אֵת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּכַמְּהַ נְקֻדּוֹת, שְׁצָרִיכִים לְמָסַר נַפְשָׁם, פְּשׁוּטוֹ כַּמְשָׁמְעוּ, עַל דְּבָר זֶה. א. חֲנוּךְ הַיְלָדִים צָרִיךְ לִהְיוֹת קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים, צָרִיכִים לְשַׁמֵּר עֲלֵיהֶם אֵיךְ לוֹמְדִים, וְכִיצַד מִתְּנַהֲגִים, וְעַם מִי מִתְּחַבְּרִים, וְאַל תִּתְּנוּ תְּמִיד הַצֶּדֶק לְיַלְדֵיכֶם, אִם קִבְּלוּ עֲנֵשׁ מִהַמְּלַמֵּד אוֹ הַמְּשַׁגֵּיחַ, מִסְּתָמָא מְגִיעַ לָהֶם, בְּוֹדָאֵי צָרִיכִים לְהַתְּוֹדַע מֵהַקְּרָה, כִּי הוֹרִים שְׁלֹא אֲכַפֵּת לָהֶם הַקְּוֹרוֹת אֵת יַלְדֵיהֶם, וְהֵם אֲדִישִׁים, הֵם רוֹצְחִים מִמֶּשׁ, וְאַחֲרֵיכֶם כְּשֵׁיגְדְלוּ הַיְלָדִים וַיֵּצְאוּ לְתַרְבוֹת רַעָה, מִי תֵיב בְּזֶה? הַהוֹרִים, כִּי עֲלֵיהֶם לְמָסַר נַפְשָׁם בְּעַבּוֹר חֲנוּךְ יַלְדֵיהֶם: הֵן הַבְּגִים וְהֵן הַבְּנוֹת.

ב. צָרִיכִים לְרְאוֹת מִי הֵם הַחֲבֵרִים, הָאֵם אֵינָם וַיִּפְּנִים כְּפִי שֵׁשׁ הַיּוֹם בְּלִי בּוֹשָׁה, אֲנָשִׁים הַמְּזִיפִים כְּסָפִים, סוֹף גִּנְבַּת חֲתֻפְסָה, כִּי אוֹתָם רַמְאִים יִגְמְרוּ לְבַסְפוֹ בְּבֵית-סֵהַר, וְצָרִיכִים לְשַׁמֵּר אִם הַחֲבֵרִים אֵינָם נוֹטְלִים סָמִים, וְצָרִיכִים לְהַתְּרַחֵק מֵהֶם כְּבַעֲלֵי רֵאָתוֹן, וְכִיוֹם רוֹאִים אֲנָשִׁים אֲפֵלוּ הַנְּרָאִים פְּחַרְדִּים לְדָבָר ה', וְהֵם נוֹאֲפִים גְּדוּלִים, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְצָרִיכִים לְהַתְּרַחֵק מֵהֶם, וְאָמַר הַרַמְבַּ"ם, שְׁצָרִיכִים לְהִזְהַר כִּיוֹם מִבְּעַלֵּי הַשְּׁקָפוֹת זְרוֹת, וְכֵן צָרִיכִים לְהַשְׁמֵר מֵאַנְשֵׁי בְּלִיעַל הַשׁוֹתִים וּמִשְׁתַּפְּרִים, וְצָרִיכִים לְהִזְהַר שְׁלֹא יִפְּלוּ אֶתְכֶם בַּפַּח וְכוּ', וְכֵן שְׁלֹא יִרְמוּ אֶתְכֶם וְכוּ' וְכוּ', וְרַבִּים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִפְּלוּ אֲצֵלָם, שְׁרָמוּ אֵת הַבְּרִיּוֹת בְּנִתְּנָם שְׁטָרוֹת מְזִיפִים שֶׁל כֶּסֶף, וְלִכֵּן הֶעֱקַר לְהַשְׁמֵר מִחֲבֵרִים רִיקִים וּפּוֹחֲזִים כְּאֵלוּ, וְכֵן לְהַתְּרַחֵק מִמְּעַשְׂנֵי סִיגְרִיּוֹת, כִּי רַבְּנוּ ו'ל הִזְהִיר עַל דְּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד.

ג. צָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד עַל צְנִיעוֹת הָאִשָּׁה, שְׁהָאִשָּׁה תִּלְךְ

בצניעות כבת ישראל כשרה, שלא יראו שערות ראשה וכו', וכן שתזהר מאסור יחוד, שזה אסור דאורייתא, וצריכים להזהר בזה מאד שלא תפשל, ויכולה לבוא לכשלונות רבים וכו' וכו'.

ד. צריכים להשמר מאד מרמאים וצבועים ושרקנים העובדים על בני-אדם, ולבסוף מאומה אין בידם, צריכים להתרחק מכל מיני עתונים ושאר כלי משחית: טלוויזיה, ווידיאו, ורדיו, שהם מלאים זקמת נאוף, שאומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן מג), שהדבור של הנואף הוא כבר, רחמנא לצלן, גורם לאדם לנאוף, ולכן ראו לברח מרשעים כאלו, והעקר צריכים להתחבא בתבת נח, שזה הצדיק האמת, שעליו נאמר: "זה ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו". הצדיק האמת בונה תבה, שמי שמתחבא בתוכה — נצול מהפל, ולכן עלינו להתחבא בתבת הצדיק, שזה בית-המדרש של הצדיק.

ולכן רציתי שבכל עיר ועיר תפתחו "היכל-הקדש", שאמר רבנו ז"ל, שהצדיק בונה "היכל-הקדש", ולא תהיה עיר בכל ארץ ישראל ובכל העולם שלא יהיה שם בית-הכנסת של "היכל-הקדש" חסידי ברסלב, ובזכות שנעזר זה לזה, ומכל שפן וכל שפן שנעזר לעם ישראל, ונפיץ להם את אור רבנו ז"ל, נזכה שהקדוש-ברוך הוא יעזרנו, ונגאל בגאלה שלמה, אמן ואמן.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לג תשלח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וירא, י"ח חשוון ה'תשס"ג.

שלום ובכרחה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני שמח על החדושי תורה שאתה כותב לי, וזה דבר גדול מאד, כי זה מטהר את המח

מִפֶּל מִיְנֵי חֲלָדָה, וְזֶה תִּקּוֹן הַבְּרִית, כַּמּוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל
(לקוטי-מוה"ר"ן, חלק ב', סימן קה).

מֵאֵד מְאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּרְאֶה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ,
כִּי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא נט:), אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכוּ כִּי הֵיכִי
דִּתְתַעְתְּרוּ; תִּכְבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׂוֹתֵיכֶם, כְּדֵי שְׁתַּתְעֲשְׂרוּ, וְאֲשֶׁתְּךָ
מִתְלוֹנְנֶת שְׂאֵתָה בָּא הַבֵּיתָה בְּשַׁעַר אַרְבַּע חֲמֵשׁ בַּבְּקָר, וְאֵתָה לֹא
מִתְיַחֵס אֵלֶיָּה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָהּ, וַיֵּשׁ מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל
פְּרוּ וּרְבוּ, וְכֵן יֵשׁ לְאוֹ שֶׁל "וְעוֹנֶתָה לֹא יִגְרַע" וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן תִּרְאֶה
לֹא לְהִיּוֹת פְּרוּשׁ מֵאֲשֶׁתְּךָ, אֲלֵא תִקְיָם אֶת הַמְצוּוֹה בְּשִׂמְחָה, כִּי הִרְבָּה
פְּעָמִים אָדָם מִקְבֵּל עֲנֵשׁ עַל שְׂמוֹנֶע מֵאֲשֶׁתּוֹ מֵה שֶׁהִיא צְרִיכָה, וְלִכֵּן
אֲנִי מְאֵד מְאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲשֵׂה כָּל מִיְנֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם
שֶׁהִיָּה שְׁלוֹם בֵּינְךָ וּבֵין אֲשֶׁתְּךָ, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

רק חזק ואמץ בפשיטות ובתמימות, ואז טוב לך כל הימים.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

לג תשלט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ח חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶךְ, אֲשֶׁר בּוֹ אֵתָה שׁוֹפֵךְ אֶת מֵר
לְבָבְךָ מִפֶּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

צְרִיף שְׁתַּדַּע, שְׂרַבְנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ דְרָף נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֵד
(לקוטי-מוה"ר"ן, חלק ב', סימן ב'), לְהִיּוֹת רִגִּיל בְּתוֹדָה וְהוֹדָאָה, שְׁעַל-
יְדֵי-זֶה יֵרֵד מִמֶּנּוּ הַלְחִץ שְׁמִלְחִיץ לוֹ עַל הַלֵּב, וּתְהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לְךָ
הִרְבָּה מֵה לְתַת תּוֹדָה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂזָכִיתָ לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבֵּנוּ
ז"ל, אֲשֶׁר זֶה זְכוּת מְאֵד גְּדוּלָּה, כִּי מֵה הֵייתָ עוֹשֶׂה בְּלִי רַבֵּנוּ ז"ל.
וְרַבֵּנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ (שיחות-ה"ר"ן, סימן קעז), שְׂרֵאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה בְּהַשֵּׁם

יִתְבַּרְךָ, גַּם רְאוּי לָכֶם לְשִׂמְחַח בִּי מֵה שְׂזֻכֵיכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם רִבִּי כְּזֹה,
עֵינַי שָׁם.

וְלִכְּזֶן רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְתַת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם
תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לְךָ כַּח לְבַקֵּשׁ עַל הַעֲתִיד.

אֵל תִּהְיֶה שְׂבוּר מִכָּל מֵה שְׂעוּבֵר עָלֶיךָ בְּעֵנֶיךָ יִלְדִיךָ, כִּי
מִלְמַעְלָה מְנַסִּים אֶת כָּלֶם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַחְזִיק מֵעַמְד וְאֵינוֹ נִשְׁפָּר.

רְאֵה לְקִרְבֵּךְ אֶת יִלְדֶיךָ, וְאֵל תַּעֲשֶׂה עֲלֵיהֶם בְּקִרְתָּ, רַק תִּרְאֶה לְהֶם
אֲהֶבָה, אֲזוֹ תִרְאֶה שְׁלִבְסוּף כָּלֶם יִחְזְרוּ אֶל הַדְרָךְ הַנּוֹכָחָה.

הַעֲקֹר תִּדְבַּר אִתָּם דְּבוּרֵי אַמוּנָה בְּעֻקֵּיפִין, וְאַמוּנָה יֵשׁ לָהּ כַּח
חֲזֹק לְהַפְּךָ אֶת הָאָדָם מֵהַקְּצָה אֶל הַקְּצָה, אִם מְדַבְּרִים לְאָדָם רַק
אַמוּנָה, לְבַסוּף הַנִּשְׁמָה נִדְלָקָת וּמִתְלַהֶבֶת לְהַכְלִיל בְּאֵינן סוּף בְּרוּךְ
הוּא.

הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵיתְךָ עִם אֲשֶׁתְךָ, וְאֲזוֹ מִמִּילָא
תִּבּוֹא לְךָ פְּרִנְסָה בְּנִקְל, וְלֹא תִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת מֵאַחֲרִים, וְיִהְיֶה לְךָ פְּנָאֵי
לְלַמֵּד הַרְבֵּה תּוֹרָה, וְיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְתִזְכֶּה בְּמִשְׁפָּט. רַק
חֲזֹק וְאַמֶּץ, וְאֲזוֹ תִרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תשמ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּרָא, י"ח חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וַיֵּרָא.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְאֵל תִּיֵּרָא וְאֵל
תַּחַת מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְאִם הַרְשָׁע הַמְרָשָׁע יִהְיֶה אֲצֶל הַמִּשְׁפָּט,
אֵל תִּפְחַד לְהַשְׁתִּיק אוֹתוֹ, וְאִיךָ שְׂאֵתָה יְכוּל לְהַבִּיא לְמַעְלָה מִמָּאָה

אֲנָשִׁים מְאֻנְשֵׁי קִהְלָתְנוּ, שְׁעֶשֶׂק וְגִנֵּב מְאוֹת אֶלְפֵי שְׁקָלִים מִכָּל אֶחָד, וְכֻלָּם יְכוּלִים לְבוֹא וְלִתֵּת עֲדוּת, אֵת זֶה אַתָּה יְכוּל לְהַגִּיד לְפָנַי הַשׁוֹפֵט, הָעֶקֶר אֵל תִּפְחָד כָּלֵל, כִּי כֹף אָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע: סְגָלָה נִגְדַּר שְׁעֵים לֹא לְפָחַד מֵהֶם, רַק תִּחְדִּיר בְּעֶצְמָךְ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמִהֵנָּה אֵת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם לְבוֹשׁ לְגִבֵּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּנֵן אֵין לָךְ מַה לְפָחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׁמָא.

בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ח חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְחֻזֵּק אֵת עֶצְמָךְ, כִּי אֵין זֶה יַעֲזָה לְפַל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, וּבּוֹדֵאי גַם לָךְ יִהְיֶה שְׂדוּף, וְאִם תִּתְמַיֵּד בְּתַפְלוּת הַמוּבָאוֹת בְּקִנְיָטְרִס "מְצִיאַת הַזּוּיָג", וְתִקְנִים כָּל מַה שְּׁנִנְאַמַּר שָׁם, אֲזוּ תִרְאֶה נְסִים נְגָלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָעֶקֶר רְאֵה לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה רַבָּה, וְאֲזוּ תִרְאֶה אֵת הַיְשׁוּעוֹת שְׁיִבּוֹאוּ אֵלֶיךָ, רַק אֵל תִּתְיָאֵשׁ, וְתִרְאֶה לְהַפְיִץ אֵת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּכֹל יוֹם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׁמַב.

בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ח חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אַבְקֶשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוּל גַּם הַיּוֹם לְבַקֵּשׁ אֶת הַבְּחוּרִים שְׂיִנְקוּ אֶת הַמְקוּוֹה, שְׂמָאד מָאד נִצְרָךְ, כְּדֵי לְגַמֵּר כְּבוֹר פְּעַם וּלְתַמִּיד בְּנֵית הַמְקוּוֹה, וְצָרִיכִים לְנִקּוֹת אִיפֹה שְׂשַׁנֵּי הַמְקוּאוֹת הַקְּטָנִים וְהַמְקַלְחוֹת.

כְּתַב לִי הַבְּחוּר ... נְרוּ יְאִיר, מֵה שְׂקָרָה, שְׂאַחַד מְצִיק לוֹ תְּמִיד וּבוֹעֵט בוֹ, עַד שֶׁלֹּא הָיָה יְכוּל לְשַׁלֵּט בְּעִצְמוֹ וְהַחְזִיר לוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן תִּבְרַר אִם זֶה אָמֵת, כִּי חָבַל לְשַׁלַּח אוֹתוֹ הַבֵּינְתָהּ, כִּי הוּא בּוֹכָה שֶׁהוּא יִתְקַלְקַל בְּבֵיתוֹ, וְתִבְרַר בְּאָמֵת מִי מִכָּה וְכוּ', וְאוֹתוֹ תַּעֲנִישׁ.

תִּשְׁמַר מָאד שְׂזֹר לֹא יִישַׁן בְּפָנִימֵיהָ, וְכֵן אִם יְכוּלִים לְסַדֵּר אֶת הַגָּג בְּפְרוּזְדוֹר שֶׁל הַפְּנִימֵיהָ, שֶׁהֵיְתָה שְׂמָה נְזִילָה, צָרִיכִים לְהַחְזִיר אֶת הַגָּג, כִּי עֲכָשׁוּ זֶה מְכַעֵר שְׂזֵה פְתוּחַ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עִצְמוֹךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

לַג תּשׁמַג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסַדֵּר וַיְרֵא, י"ח חֲשׁוֹן ה'תּשׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ אִיךְ שְׂיִלְדִיכֶם מְצַלִּיחִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וּבְבֵית סֵפֶר, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַרְווּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהֶם.

מֵה גַם שְׂמַחְתִּי מָאד לְשִׁמְעַ, שֶׁהַהוֹרִים שֶׁל ... נְרוּ יְאִיר, יַעֲזְרוּ לְכֶם לְהַתְּפַתַח, וְלִכֵּן בְּוֹדָאֵי שְׁכָל הַמַּעֲשָׂרוֹת תִּתְּנוּ עֲבוּר בְּנֵית שְׂתִי הַמְקוּאוֹת שְׂאַנְחֵנוּ בּוֹנִים עֲכָשׁוּ לְתַפְאָרַת.

רנד אֲשֶׁר לג תשדמ — לג תשמה בַּנְחַל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרַכְכֶם תָּמִיד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תשדמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ח חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

מָה טוֹב וּמָה זָעִים אִם תִּלְכִּי לְחַמֵּי טְבָרְיָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּכָל הַפְּרָקִים.

בְּיִדְאֵי אֵינִי לְמַעַלָּה מְלָבּוֹא לְגוֹר בִּיבְנֵאֵל, וְאִם אַתֶּם יְכוּלִים
לְקַנּוֹת גַּם אוֹטוֹבוּס, זֶה יָבִיא לָכֶם פְּרִנְסָה, וְגַם יִשְׁרַת אֶת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תשמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ח חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁתַּחֲיוּ בִּיחַד בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת
וְרַעוּת, וְתִבְיֵנוּ אַחַד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי אֵינִי עוֹד בְּרַכָּה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֶּה
שְׂיֵשׁ שְׁלוֹם-בֵּית אַמְתִּי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בְּבֵית, וּכְשֶׁהַשְּׂכִינָה

אָשֶׁר לַג תִּשְׁמוּ — לַג תִּשְׁמוּ בְּנַחֲל רְנָה

בְּבֵית אֹז הַבְּרָכָה מְצוּיָה, וְלִכְּנֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם
שִׁישְׂרָה בִּיגִיכֶם הַשְּׁלוֹם, וְאֹז טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

מָאד מָאד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּכְתְּבוּ לִי שְׁנִיכֶם מִכְּתָב שֶׁהַכֹּל
הַסְתַּדָּר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׁמוּ.

בְּצִוְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרֵי וַיְרָא, י"ח חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... שִׁישְׂרָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אַתֶּם צְרִיכִים לְהִבִּין, שְׁבִיִלְדִים צְרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ, וְכָכֵל
שְׁמִשְׁקִיעִים בָּהֶם קָף מוֹצִיאִים, הַיִלְדִים לֹא גִדְלִים בְּאוֹר, אִם
הַהוֹרִים מִשְׁקִיעִים בִּיִלְדִים, מוֹצִיאִים אַחֲר־קָף. וְעַקֵּר הַהַשְׁקָעָה זֶה
סְבָלְנוֹת, לֹא לְהַתְפַּרֵץ עֲלֵיהֶם, אִף שֶׁהֵם מוֹצִיאִים מִהַפְּלִים, עִם כָּל
זֹאת צְרִיכִים הַרְבֵּה סְבָלְנוֹת אֲלֵיהֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׁמוּ.

בְּצִוְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרֵי לָךְ-לָךְ, י"ח חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל כָּל פְּלָלִיוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵי אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַנִּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

באתי לבקש את כל אנשי שלומנו היקרים, היות שהיום יש לי משפט עם הרשע מרשע, שגנב ועשק את קהלתנו.

ולכן שאלתי ובקשתי שתתפללו בעבורי, ובשכר זה הקדוש-ברוך-הוא ישמע גם את תפלתכם. ואל תשפחו את הטובות שקבלתם אצלי, ואם יתן הקדוש-ברוך-הוא את החיים עוד תקבלו, אבל לעת עתה אני נמצא בצרה גדולה מאד, כי השקר מתגבר ומתפשט בעולם, וכלם מאמינים יותר לשקר, לדגמא אם הסמ"ך-מ"ם אינו מתבייש לגנב ולגזול לאור היום, והוא מפרסם לכלם שזה שלש שנים שיש לו תלמוד-תורה לחודים, ילדים עם פאות, מלמדים יראי השם, והתלמוד תורה נקרא בשם "מורשת אבות", ועוד שם "מורשת משה", בלי בושה הוא מפרסם את זה בכל העתונים, וכלם מאמינים לו, אז אני שואל אתכם איך אנחנו יכולים להאמין ברשעים כאלה, שנותנים הכשרים פיקטיביים על מוצרים, ובפרט על בשר של טרפות ונבלות, ולצערנו הרב (תמיד לב): שטנא נצח, ופרש רש"י: זו אינה ראיה, שהרי אתם רואים בכל יום שהשטן הוא נוצח ומטעה בני האדם. ולכן אנו צריכים רחמים רבים שנצליח בדין.

ולכן אני מבקש את כל אנשי שלומנו הן הגברים והן הנשים והן הילדים, שיתפללו היום בבקר להצלחתי, ושכבר יהיה סוף גזץ לצרותינו, ותחלה וראש לפדיון נפשנו, ותהיה מפלה גדולה לכל אלו המציקים לנו, ובפרט אלו שמציקים לי, נא ונא להרבנות בתפלה, ולפרט בפרטיות את שמם של הרשעים, שימח שמם וזכרם, והן אל פביר לא ימאס.

הקדוש-ברוך-הוא שומע תפלת רבים, ובפרט תפלת תינוקות של בית רבן, ומה עשה מרדכי הצדיק בשעה שעמד עליו המן הרשע? קבץ את נשמות ישראל, ובפרט התינוקות של בית רבן, והתפללו להקדוש-ברוך-הוא, שיצילם מהרשעים הקמים עליהם.

ראו להרבנות בתפלה ואל תתיאשו, כי תפלה מאד מאד חשובה בשמים, ובזכות התפלה נזכה לראות נסים ונפלאות, שיעשה עמנו

אָשֶׁר לַג תִּשְׁמַח — לַג תִּשְׁמַט בְּנַחֵל רַנֵּז

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל אֱלֹהֵי הַמַּעֲשִׂימִים וְהַמַּצְיִיקִים שְׂמֻצְעָרִים אוֹתָנוּ, יִפְלוּ גְפִילָה אַחַר גְּפִילָה, וְאַנְחֵנוּ נִצָּא בְּנִצְחוֹן גָּדוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׁמַח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ט חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב כָּלְלִי, וְתִתְלָה אֶת זֶה בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְתוֹרִיד אֶת כָּל הַמוֹדְעוֹת, רַק בְּלוֹחַ הַמוֹדְעוֹת שֶׁל קֶרֶן הַדְּפָסָה תִשְׁאִיר אֶת הַמִּכְתָּב כָּלְלִי לְהַתְחַזְקוֹת לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל.

אֵין לִי מַלִּים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שְׂאִתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, שְׂאִתָּה עוֹזֵר לְר' ... גְּרוּ יְאִיר, רְאֵה לְחִזּוֹק אוֹתוֹ, כִּי מִי שְׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר, הוּא צָרִיךְ הַרְבֵּה הַתְּחַזְקוֹת, וְכָל עֲנָן רַבְּנוּ ו"ל הוּא לְחִזּוֹק אַחַד אֶת הַשָּׁנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לַג תִּשְׁמַט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ט חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲרוּ נִצָּח.

לְנִכוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אַתֶּם צָרִיכִים לְהַבִּין, שְׂכַפּוּד אָב וְאִם זֶה חֲמוּרָה שְׂבַח־מוֹרוֹת, וְצָרִיכִים לְהַזְהֵר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְזֶה לֹא מִשְׁחָק יְלָדִים, כִּי אִם פּוֹגְמִים בְּכַבוֹד אָב וְאִם מְקַבְּלִים אֶת זֶה חֲזָרָה כָּפֹל כָּפֹלִים.

והנה בענין סנדקאות, צריכים להסביר לאבא שמחלל שבת וכו', שנה לא שיהך להיות סנדק, כי זה לא הולך ביחד. הרמב"ם ו"ל (פרק ל', מהלכות שבת, הלכה טו) אומר בפרוש: מי שמחלל שבת דינו כגוי. ולכן, עם כל הכבוד, איך מחלל שבת יכול להיות סנדק? ! ולכן עם הסברה יכולים לצאת מזה, וכל זה אם ברור לכם שהוא מחלל שבת בפרהסייה, אבל אם אין ברור לכם, אזי האב קודם, והרב שפבר פבדתם אותו, יבין שלא פדאי להסתכסך עם הורים ועם משפחה.

העקר אל תתבלבלו משום דבר, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם.

המאחל לכם שבת שלום...

לג תשנ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדוש לסדר וירא, י"ט חשוון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ואין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי שיצאת להפצה, ואתה מפיץ ומחזק נשמות ישראל אליו יתברך, אין מצוה יותר גדולה מזו. פי לצערנו הרב, עובר על כל אחד ואחד מאתנו מה שעובר, צרות ויסורים, ואי אפשר להחזיק מעמד, רק על-ידי שמקורבים אחרים, כמו שגלה לנו רבנו ו"ל (לקוטי-מותבר"ן, חלק א', סימן קפד): כשמדברים עם אחרים, אזי נעשה אור ישר ואור חזר, הינו הדבורים חוזרים אליו, ובזה שמחזקים אחרים הוא בעצמו נתחזק.

תמיד תסחב אתך עוד כמה מאנשי שלומנו להפיץ, כי זה דבר גדול מאד.

הַעֲקֹר תִּחְדִּיר בְּעֶצְמָךְ אֲמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ, וְדוֹמָם, צוֹמַח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם לְבוֹשׁ לְגַבֵּי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וּבִידִיעוֹת אֵלֹו יִמְתָּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לָךְ עַל כָּל עוֹנוֹתֶיךָ. וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוֹנָה, סִימָן לַג): עַל-יְדֵי אֲמוֹנָה יִסְלַח לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עוֹנוֹתֶיךָ; וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַע, שֶׁהָאֲמוֹנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ מְטַהֶרֶת אֶת הָאָדָם. הֵינּוּ, בְּזֶה שֶׁהָאָדָם מִתְחַזֵּק בְּאֲמוֹנָה, עַל-יְדֵי-זֶה נִטְהָר מִכָּל הַזְּהָמָה וְהַלְכָלוֹךְ שֶׁנִּדְבַק בּוֹ. וּמָה גַם, שֶׁעַל-יְדֵי אֲמוֹנָה, יְכוּלִים לְהַרְבוֹת בַּתְּפִלָּה לְהַתְּפִלֵּל אֵלֹו יִתְבָּרַךְ. כִּי כְּשֶׁהָאָדָם מֵאֲמִין שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא, וְאֵין בְּלִעְדָּיו נִמְצָא, אֲזִי הוּא תְּמִיד יִדְבֵר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יִדְבֵר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְזוֹ הַמַּתָּנֶה הִכִּי יָפֵה שֶׁקִּבְּלֵנוּ מִרַבֵּנוּ ו"ל. וְצָרִיךְ שֶׁתִּזְכֹּר, שֶׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שְׂבַת שְׁלוֹם...

לַג תִּשְׁנָא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר וַיְרֵא, י"ט חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, עֲכָשׁוּ שֶׁאֲשַׁתָּךְ צָרִיכָה לְלָדַת, כִּדְאִי שֶׁתִּתְמַקֵּד עֲכָשׁוּ בְּכַנֵּי בְּרַק, וְהִלְוֵאִי שֶׁתּוּכַל לִפְתַּח "הֵיכַל-הַקְדוֹשׁ" בְּשִׁכּוּנָה שְׁלָךְ, כִּי עֲכָשׁוּ צָרִיכִים לְקַרֵב אֶת הַנֶּעֱרָר אֵלֹו יִתְבָּרַךְ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הִכִּי גְדוּלָה.

מִי שֶׁעָבַר עַל כְּרִיתוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, עֲצוּתוֹ שְׁיִלְמַד מֵאָה פְּעָמִים
וְאַחַת מְסַכֶּת כְּרִיתוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לג תשנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שִׁשִּׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וִירָא, י"ט חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם שְׁלֵא יִהְיֶה
בֵּינֵיכֶם וּכְנוּחִים בְּשִׁבְלֵי הַיְלָדִים. אֲדַרְבֶּה, אֲחַד צְרִיף לְחִזּוֹק אֶת הַשָּׁנִי,
וּבְיָדָיו סוּף כָּל סוּף הַיְלָדִים יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לג תשנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שִׁשִּׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וִירָא, י"ט חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר, אֵיזוֹ שְׂמִתָּה יֵשׁ לִי שְׂאֵתָה עוֹזֵר
בְּהַדְפַּסַּת חֲלָקֵי שׁו"ת "אָשֶׁר בַּנְחַל", אָשֶׁר הַסְּפָרִים הָאֵלוֹ מְחַזְּקִים
וּמְעוֹדְדִים וּמְשַׂמְחִים מְנַעַר וְעַד וְקָן, וּמִי שֶׁרַק יִדְפִּיס כְּרִף אֶחָד,
יִרְאֶה יְשׁוּעָה.

אַתָּה צְרִיף לְהַבִּין, שְׁנִסְיוֹנוֹת יֵשׁ לְכֹל בַּר יִשְׂרָאֵל, מִיּוֹם עָמְדוֹ

עַל דַּעְתּוֹ עַד שְׁנִסְתַּלֵּק, אָבֵל אָסוּר לְהִתְיַאֵשׁ, כִּי אֵין זֶה חֻכְמָה
לְהִתְיַאֵשׁ, אַדְרָבָה צְרִיכִים לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְזֶה עֵקֶר הַגְּדֻלָּה שֶׁל בַּר
יִשְׂרָאֵל, שֶׁיְכוּל לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר בְּעַת שְׂבָא עָלָיו נִסְיוֹן,
כִּי הַנִּסְיוֹן זֶה מְקַטְנוֹת הַמַּחִין, וּמִי שֶׁמֵּאֲמִין שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, אֵין
זֶה נִסְיוֹן כָּלֵל.

בְּעֵינַיִן נִסְיַעְתָּךְ לְכֹאֵן, יְכוּל לְהִשְׁתַּנּוֹת הַכֹּל, רַק תַּחְזִיק מֵעַמֵּד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לַג תִּשְׁנֶה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קָדֵשׁ לְסִדְר וַיֵּרָא, י"ט חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּזְדַּרְזוּ בְּהִנָּהַת שׁו"ת "אָשֶׁר
בְּנַחֵל". וְכֵן אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים. כִּי הַשָּׁנָה אָנִי רוֹצֵה לְהַדְפִּיס גְּזֻמָּאוֹת,
וְהַכֹּל תְּלוּי בְּהִנָּהַתְךָ, וְרָאֵה לְשֹׁמֵר שֶׁלֹּא יֵצֵא שׁוֹם טְעִיּוֹת, וְלִכֵּן מֵה
טוֹב וּמֵה נְעִים שְׁעוֹד אֶחָד יַעֲבֹר עַל זֶה.

וְכֵן תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד שֶׁיְהִי הַרְבֵּה מִרְאֵי מְקוֹמוֹת, כִּי סִפֵּר שֵׁשׁ
בוּ מִרְאֵי מְקוֹמוֹת, יֵשׁ לוֹ צוּרָה אַחֶרֶת, וְחִשְׁבֵיכּוֹת אַחֶרֶת.

רַק תִּהְיֶה חֲזָק, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי
מִנְסִים אֶת כָּל אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לַג תִּשְׁנֶה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קָדֵשׁ לְסִדְר וַיֵּרָא, י"ט חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שְׁעֵשִׂיתָ מִגְּבִית עֲבוּר הַמְּקָנָה, וּבְכָבֵד יוֹתֵר מִעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים שְׁלַחוּ אֵלַי שְׂקָל כָּל אֶחָד, וּתְשׂוּאוֹת תֵּן לָךְ עַל זֶה. אִם תּוּכַל לַעֲשׂוֹת עוֹד פְּעַם פְּעַמִּים, תְּבוֹא עֲלֶיךָ בְּרָכָה, כִּי אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמַצָּב מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי לְקַחְתִּי עַל עֲצָמֵי חוֹבוֹת לְמַעַלָּה מִמָּאֲתִים אֵלַי שְׂקָל, וְכֵן אֲנִי צָרִיךְ עֲכָשׁוּ לְמַקְנָה שֶׁל הַגְּבֵרִים, חֲמִשָּׁה-עָשָׂר אֵלַי דוֹלָר, וְלִכֵּן אִם אַתָּה יְכוּל לַעֲזֹר לְעוֹרֵר אוֹתָם עוֹד פְּעַם וְעוֹד פְּעַם, תְּבוֹא עֲלֶיךָ בְּרָכָה.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְדַעַת, אֵיךְ אַתָּה מְתַקְּדִים עִם הָעֲבוּדָה? וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶיךָ לְגִלוֹת וּלְפָרֵסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזֶה הַתְּקוּן עַל הַכֹּל.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַג תִּשְׁנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר וַיְרֵא, י"ט חֲשׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל שְׁיַעֲשׂוּ אֶת הַרְצוֹף מֵה שְׂיוֹתֵר מֵהַר, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת לְמַעַלָּה בֵּית-הַכְּפֻסָּת פְּנִינָה.

הַמֵּאֲחִיל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַג תִּשְׁנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר וַיְרֵא, י"ט חֲשׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

פֹּה תִקְבְּלוּ פֶרֶק ז' מִפְּרוּשֵׁי "גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ", נָא לְשַׁלַּח מִסְפָּר דְאָר
 אֶלְקָטְרוֹנִי, שְׂאוּכַל לְהַעֲבִיר אֶת זֶה אֲלֵיכֶם, וְאֲנִי עֲכָשׁוּ מְזַדְּרֵז לְגַמֵּר
 אֶת פֶּרֶק ח' — ט', כִּי פֶרֶק י' יֵשׁ לִי כְּבָר גַּמּוּר, וְכִף יִהְיֶה הַסְפָּר
 גַּמּוּר שְׂתוּכְלוּ לְהַדְפִּיס אוֹתוֹ כְּבָר, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, שֶׁהַסְפָּר יוּכַל לְהִיזֵת בְּכַרְךָ אַחַד, כִּי אִם מֵרַבּוּי הַדְּפִיס לֹא
 תִהְיֶה בְּרָרָה, נַעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּשְׁנֵי פְּרָכִים, אֲבָל אֲנִי מְקַנְהָ שְׂיִוְכַל
 לְהִיזֵת בְּכַרְךָ אַחַד.

הַעֲקֵר רְאוּ לְהַתְחַזֵּק לְהַמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיס כְּרֵךְ אַחַר כְּרֵךְ "אֲשׁר
 בְּנַחֲל", כִּי זֶה חֲלָקֵי מְכַל עֲמָלִי, וּבִזְכוּת זֶה בְּתוֹכֶם תִּמְצָא בְּקָרוֹב
 שְׂדוּף הַגִּיזָן מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָכֶם שְׂבֵת שְׁלוֹם...

לַג תִּשְׁנַח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי לְסֹדֵר לָךְ-לָךְ, י"ט חֲשׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אֲנִשֵּׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
 הַיְזִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תִמִּיד.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וּבְפֶרֶט בְּשֵׁבֶת-קִדְשׁ שְׁהִיא
 הַמְּתַנָּה הַכִּי יָפָה שְׁנָתָן לָנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמֵאַמְרָם ו'ל (שְׂבֵת
 י): אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמַשָּׁה, מִתְּנֶה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית
 גִּנְזֵי וְשְׂבֵת שְׁמָה, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ לְתַנָּה לְיִשְׂרָאֵל, לָךְ וְהוֹדִיעֶם. וּבִקְאֵת
 מִי שְׂמֵתוּבּוֹנֵן, רוֹאֶה שְׂשֵׁבֶת הִיא מִתְּנֶה, וְלָכֵן עֲלִינוּ לְקַבֵּל אֶת הַשְּׂבֵת
 בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׂבֵת קִי.ח): כָּל הַמְּעַנֵּג
 אֶת הַשְּׂבֵת נוֹתְנִים לוֹ נַחֲלָה בְּלֵי מְצָרִים, הֵינּוּ כִּי מִי שְׂמַעְנֵג אֶת
 הַשְּׂבֵת בְּכָל מִינֵי עֲנָג, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁפִּיעַ לוֹ שְׂפַע בְּלֵי
 צְמֻצוּם. וְאָמַר רַבֵּנוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֲלָק ב', סִימָן יז), אֲשׁר צָרִיכִים

לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד בְּשַׁבָּת, כִּי מְעַלְתָּ קִדְשֵׁי שַׁבַּת גְּדוּלָהּ וַיִּקְרָה מְאֹד מְאֹד, וְשַׁבַּת מְכַפְּרֶת עַל כָּל הָעֲוֹנוֹת, עַד כְּדֵי כֹף, שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת קִיח:): כָּל הַמְּשַׁמֵּר שַׁבַּת כְּהִלְכָתָהּ, אֲפֹלוּ עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אֲנוֹשׁ מוֹחֲלִין לוֹ, וְחֲמָנָא לְצִלָּן, אָדָם עֲבַד עֲבוּדָה זָרָה, וְהוּא קָבַל עַל עֲצָמוֹ שֶׁהוּא מִתְחִיל לְשַׁמֵּר שַׁבַּת, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ, וְעַל אַחַת בְּמָה וּכְמָה שְׁאָדָם סָתָם עֵבֵר עֲבָרָה, חֹס וְשָׁלוֹם, אוֹ נִכְשֵׁל בְּמָה שְׁנֹכְשֵׁל, עַל-יְדֵי שִׁישְׁמַר שַׁבַּת, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו; וְלָכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְשַׁמֵּר שַׁבַּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירושלמי תענית, פֶּרֶק א', הֵלְכָה א'): אֱלֹהֵינוּ הָיוּ יִשְׂרָאֵל מְשַׁמְרִים שַׁבַּת אַחַת כְּתַקּוּנָהּ, מִיַּד הָיָה בֶּן דָּוִד בָּא; וְלָכֵן רָאוּ לְשַׁמֵּר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְלֹא לְדַבֵּר כָּל הַשַּׁבָּת דְּבָרִים בְּטָלִים, שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת קִיג:): "וְדַבֵּר דְּבָר" — שְׁלֹא יִהְיֶה דְּבִירוֹ שֶׁל שַׁבַּת כְּדְּבִירוֹ שֶׁל חַל, וְצָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד עַל דְּבָר זֶה לֹא לְרִיב עִם אִשְׁתּוֹ בְּשַׁבַּת, לֹא לְהִרְבִּיץ לְיִלְדִים בְּשַׁבַּת, וְלֹא לְהִתְפַּרֵּעַ בְּשַׁבַּת, אֲלֵא לְשִׁמְחַ כָּל הַשַּׁבָּת כְּלָה, וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נו): אֲכִילַת שַׁבַּת הִיא כְּלָה אֱלֻקוֹת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פֶּרֶשָׁה כה, סִימָן טז), בְּעֵת שְׁאָדָם שׁוֹמֵר אֶת הַשַּׁבָּת, גּוֹזֵר גְּזֵרָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַיְמָהּ, כֹּל-כֹּף תְּשׁוּבָה שְׁמִירַת שַׁבַּת, וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשַׁבַּת, וְאֵל תְּרִיבוּ בְּבֵיתְכֶם בְּשַׁבַּת, וּמִכָּל שֶׁכֵּן בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, אֲדַרְבֵּה תֵּרְאוּ לְבוֹא כָּלְכֶם לְבֵית-הַכְּנֶסֶת בְּשַׁבַּת, וְלְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְתִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ בְּמָה וּכְמָה מִנְּגִינִים, וְכָל אֲחָד יִבְחַר אִיזָה מִנְּגִן שִׁירְצָהּ, אֲבָל שִׁיתְּפַלֵּל בְּשַׁבַּת בְּמִנְיַן, וְכִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תָּנָא דְּבֵי אֵלֵהוּ רַבָּה, פֶּרֶק א'), אֶף-עַל-פִּי שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים מְלֶאכָה כָּל שְׁשֵׁה יָמִים, שַׁבַּת יַעֲשֶׂה כְּלוּ טוֹב, וְכֵן אָמְרוּ: יִשְׁכִּים אָדָם בְּשַׁבַּת וְיִלֵּךְ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וְיִלְבִּית-הַמְּדַרְשׁ, וַיִּקְרָא בַתּוֹרָה, וַיִּשְׁנֶה בְּנִבְיָאִים, וְאַחֲרֵי-כֵן יֵלֵךְ לְבֵיתוֹ וַיֵּאכַל וַיִּשְׁתֶּה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מַה זֶה שַׁבַּת, הֵייתֶם רוֹקְדִים כָּל הַשַּׁבָּת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הָיָה מוֹחֵל לְכֶם עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵיכֶם. וְלָכֵן אָנִי

מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְבוֹא לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַג' תְּפִלוֹת בְּשַׁבַּת בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, בְּלֵיל שַׁבָּת, וּבְשַׁבַּת בַּבֶּקֶר, וּבְמִנְחָה בְּשַׁבַּת, וְאֲנִי מָאד מָאד רוֹצֵה שֶׁכָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יֵאָכְלוּ סַעֲדָה שְׁלִישִׁית שֶׁל שַׁבַּת בְּאוֹלָם הַשְּׁמַחוֹת, וּבְיַחַד תְּשִׁירוּ אֶת הַזְמִירוֹת, וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִחַזֵּק וַיַּעֲזִיב וַיִּשְׂמַח אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בְּכָל שַׁבַּת שֶׁיִּדְרֹשׁ אַחֵר מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַעֲקֹר תִּזְכְּרוּ אֲשֶׁר שַׁבַּת הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא, וְאָמְרוּ חֻקֵּי מִינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְרוּשְׁלָמִי בְּרוּכֹת, פָּרָק ב', הַלְכָה ח') בְּרַבַּת הַיְוֵ"ה הִיא תַּעֲשִׂיר — זֶה בְּרַבַּת שַׁבַּת, כִּי שַׁבַּת מְעַשְׂרֶת, וְכָל מִי שֶׁשׁוֹמֵר שַׁבַּת וּבִשְׂמֻחָה כָּל הַשַּׁבָּת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁפֵּיעַ עָלָיו שְׁפַע עַל כָּל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, כָּל מִי שֶׁנִּזְהָר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשַׁבַּת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבָרְכוֹ שֵׁשׁ לוֹ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, וְכֹף אוֹמֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: נִתְּתִי לָכֶם שֵׁשֶׁה יָמִים, זֶה שְׁלָכֶם, וַיּוֹם הַשַּׁבָּת זֶה שְׁלִי. אִם תִּשְׁמְרוּ אֶת הַיּוֹם שְׁלִי, שֶׁהוּא יוֹם הַשַּׁבָּת, אֲזוּ אֶבְרָךְ אֶת הַשֵּׁשֶׁה יָמִים שְׁלָכֶם, שֶׁהֵם שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיוּ בְּטוֹלָנִים, תִּתְחִילוּ מֵהַשַּׁבָּת הַזֶּה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְלֹא לְרִיב עִם אִשְׁתּוֹ, עִם הַיְלָדִים, וּבְכֵיף הַמְדַרְשׁ, וְאֲזוּ תִרְאוּ אִיךָ שֶׁתִּתְבָּרְכוּ כָּל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְזֶה בְּדוּק וּמְנַסָּה, וּמִי שֶׁשׁוֹמֵר שַׁבַּת וְהוּא בְּשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת, יֵשׁ בְּרָכָה בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיִּכּוֹל לְשַׁמֵּר וְלֹא לְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטוֹלִים בְּשַׁבַּת, וּמְכַל שֶׁפֶן שְׁלֹא נִכְנָס בְּכַעַס וּרְצִיחָה בְּשַׁבַּת, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה הוּא הוֹרֵם אֶת כָּל הַשְּׁפַע שְׁלוֹ שֶׁל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, וְהוּא מֵהַצּוֹעֲקִים וְאִינָם נֶעְנָיִם, וְחָבֵל שֶׁתִּהְיוּ בְּכָלֵל שׁוֹטֵה הַמַּאֲבָד מֵהַשְּׁנוֹתָנִים לוֹ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְתַתּ לָנוּ שְׁפַע גָּדוֹל מָאד, וְאַנְחֵנוּ עַל-יְדֵי שְׂמֻחָלִילִים שַׁבַּת, רַחֲמָנָא לְצַלְן, שְׂרָבִים אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, וּבִפְרָט בְּבֵית עִם הָאִשָּׁה, גּוֹרְמִים לַעֲצָמָם הַפֶּסֶד גָּדוֹל מָאד, וְלִכֵּן תִּהְיוּ פְקָחִים וְתִרְאוּ לְהִשְׁלִים בְּיַנְיָכֶם, וְרַק תִּהְיוּ שְׂמֻחִים וְעֵלְזִים, וְתִשְׂמְחוּ אֶת הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים, וְאֲזוּ תִרְאוּ אִיזָה בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה יִהְיֶה לָכֶם כָּל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל.

רְאוּ וְגַם רְאוּ אֶת רִשְׁעַת הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְלִכֵּן הָאֲרָמִי הַגָּנָב, שֶׁגָּנַב וְעָשָׂק אוֹתִי וְאֶת הַקְּהֵלָה, וְעַדִּין אֲנִי צָרִיף

רַחֲמִים רַבִּים, וְלִכֵּן רַק תִּבְקָשׁוּ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שְׂיִהְיֶה לְרַשְׁעִים
הָאֵלוּ מַפְלָה, וַיַּעֲקְרוּ מִן הָעוֹלָם, וְאִזְכָּה כְּבָר לִישׁוּעָה לְצֵאת מִכָּל
הַצָּרוֹת וְהַחֻבוֹת שֶׁהִסְתַּבַּכְתִּי בָהֶם.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְבוֹא בְּמוֹצְאֵי שַׁבַּת לְ"אַכּוֹת וּבְנִים", לְלַמַּד
עִם הַיְלָדִים עַל-כָּל-פְּנִים שְׁעָה אַחַת, כְּמוֹ שֶׁהִנְהִיגוּ לְאַחֲרוֹנָה בְּכָל
תְּפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזֶה מִנְהַג טוֹב מְאֹד, שֶׁהָאָבָא יִלְמַד עִם הַבֵּן שְׁעָה
אַחַת, כְּמוֹ שְׁעֵץ קֵטָן צְרִיכִים לְטַפַּח אוֹתוֹ וְלִשְׁמֹר עָלָיו, וְלִהְשָׁקוֹתוֹ
וְלִנְקוֹת אוֹתוֹ שְׁלֹא יַעֲלוּ עָלָיו תּוֹלָעִים, וְכֵן אִם מְנַקִּים אוֹתוֹ, אִזּוֹ גְדֵל
עַץ גְּבוּהָ וְחֻזְקָה, וּמוֹצֵיא פְּרוֹת טוֹבִים, כְּמוֹ-כֵן וַיִּוָּתֵר מִבֵּן צְרִיכִים
לְשְׁמֹר עַל הַיְלָדִים כְּשֶׁהֵם עֹדִין קְטַנִּים, לְחַנּוּכָם וְלַתַּת לָהֶם תְּשׁוּמַת
לֵב, וְאִזּוֹ יִהְיוּ לָכֶם יְלָדִים מְצַלְחִים. לֹא שְׂאֵתֶם תִּלְכוּ לִישֵׁן וְתַנְיָחוּ
אֶת הַיְלָדִים שְׁלָכֶם הַפֶּקֶר, תְּשִׁימוּ עַל הַיְלָדִים אֶלֶף עֵינַיִם עִם מִי הֵם
מִתְחַבְּרִים, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, רַק רוֹצֵה
לְהַכְשִׁיל אֶת יְלָדֵינוּ, וְהוּא מְסִית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ
בִּיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים, וְהוּא טְמֵא מְטֵמֵא, אֲסוּר לְהִסְתַּפֵּל בְּפְרָצוֹפוֹ
הַטְּמֵא, וּכְמֵאמָרָם ו' (מְגִלָּה כ.ח.): אֲסוּר לְאָדָם לְהִסְתַּפֵּל בְּצֵלֶם דְּמוֹת
אָדָם רַשָּׁע, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְהִזְהִיר אֶת נַשְׁוֹתֵיכֶם, שְׂישְׁמְרוּ מִזְרַשׁ
אֲשֶׁתוֹ, כִּי הֵם שְׂנִיֵּהֶם טְמֵאִים וּמְטֵמֵאִים, וְהֵם עוֹזְרִים לְלַבֵּן הָאֲרָמִי
שְׁעֵשֶׁק וְגַב אֶת קְהֵלְתָנוּ קְרוֹב לְמַלְיוֹן ש"ח.

נָא וְנָא תִתְפַּלְלוּ שֶׁהַרְשָׁעִים הָאֵלוּ יִתְבַטְּלוּ כְּמָה שְׂיִוָּתֵר מִהֵר,
וְתֵאמְרוּ עֲלֵיהֶם אֶת הַמְזֻמּוֹר ק"ט, וַיֵּשׁ לָהֶם דִּין שֶׁל 'מוֹסְרִים', תִּפַּח
רוּחָם וְנִפְשָׁם, וּמִי שְׂאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֵאמֵר לְצָרוֹתַי דֵּי.

הַמֵּאחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לג תשנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת חַיִּי-שְׂרָה, כ"א חֲשׁוֹן
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר אֶת גִּדְל הָאֲהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי אֲלֵיכֶם, רַק תִּרְאוּ לְצִיַּת, וְאֶז תִּרְאוּ אֶת גִּדְל הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

יַעַן שְׂאֵת צְרִיכָה לְלֶדֶת בְּקָרוֹב, הִיִּיתִי מִיַּעַץ לָךְ, שְׁתַּסְּעוּ עִכְשָׁו לְמַרְפּוֹ, וּבֵינן פֶּךָ לַעֲזוֹר לְרַכּוֹ שְׂמָה יְשִׁיבָה, וְאֵת תְּהִי סְמוּכָה אֶל בֵּית-חֹלִים, אוֹ לְנִיאָדוֹ אוֹ "מַעֲיָנִי הַיְשׁוּעָה" וְכוּ', הַעֲקֹר אֶל תְּפַחְדִּי, תִּרְבִּי לומר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָךְ, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְתִבְשְׂרִי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אוֹדוֹת הָאָמָא, בְּאֵמֶת צַר מְאֹד, וְכַנְרָאָה שֶׁנִּפְלָה בְּדַכְּאוֹן, כִּי הִיא תְּמִיד הַשְּׂבָה שֶׁלְּבִסוּף הָאָבָא יִחֹר אֲלֵיהָ, וְעַכְשָׁו הִיא שְׁמַעָה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְהִתְחַתֵּן, וְזֶה מָה שֶׁהֵבִיא אוֹתָהּ לְדַכְּאוֹן, וְאֵת לֹא יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, רַק לְדַבֵּר עַל לְבָהּ דִּבְרוּרֵי אָמוּנָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאָנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תשס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן עָרְכֵב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְר חַיִּי-שְׁנָה, כ"א חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גִּרוּ יְאִיר, תְּלִמִּיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְתַעֲזֹב כְּבוֹר אֶת הַיְלָדוֹת וְהַנְּעוּרוֹת שְׁלָךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּתְבַּגֵּר וְתַצְלִיחַ. וְכֵן תִּשְׁמַר עַל קַדְשָׁה וְטַהֲרָה, וְדִי לְחַפְיָמָא.

רסח אֲשֶׁר לַג תִּשְׂמַח — לַג תִּשְׂמַח בְּנַחֵל

תְּתַמִּיד הַרְבֵּה בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" כְּסֻדְרוֹן, וְשֵׁם תְּמַצָּא מְרֻגָּע לְנַפְשָׁךְ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׂמַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֻדְרוֹן חַי־שָׂרָה, כ"א חֲשׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו.

בְּאֵתִי לְבִרְךָ אֶתְכֶם בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַלְדָּת הַבַּת, וְאַתֶּם כְּבָר יְכוּלִים לְחַת שֵׁם בְּיוֹם שְׁנֵי בְּעֵת קְרִיאַת הַתּוֹרָה. הַשֵּׁם לֹאֵה זֶה שֵׁם טוֹב מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לְכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם.

הַכוּלֵל זֶה הַחַיּוֹת שְׁלִי, כְּשֶׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׂיִשׁ לְכֶם הַצְלָחָה, בְּזֶה אַתֶּם מְחַיִּים אוֹתִי מִמֵּשׁ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי, שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד, שְׂיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְתִזְכּוּ לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמְכֶם אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךָ שָׁמוּ.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׂמַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֻדְרוֹן חַי־שָׂרָה, כ"א חֲשׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק, וְאֵל תִּשְׁפִּילִי אֶת עֲצָמַי, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהִשְׁבֵּר,
זֶה עֲצַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְהִכְנִיס אוֹתָךְ בְּדַכְאוֹן, תִּחַפְּשִׁי וְתִמְצְאִי אֶת
הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁשׁ בָּהֶן, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַעֲבִירִי עַל הַכָּל.

מֵאֵד מֵאֵד תִּשְׁתַּדְּלִי לְכַבֵּד אֶת בְּעִלְךָ, כִּי הוּא בַעַל גְּפֵלָא, מֵאֵד
עֲדִין גִּפְשׁ וּטְהוֹר לֵב, לָמָּה אַתְּ צָרִיכָה תָמִיד לַעֲשׂוֹת עָלָיו בִּקְרָת?!
הוּא רַק עוֹזֵר לָךְ, וְאַתְּ מִחַפְּשֶׁת אֲצִלּוֹ מוֹמִים, כֹּל מָה שְׂאֵת צָרִיכָה
תִּבְקְשִׁי מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִרְאִי אֵיךְ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא
יַעֲזֹב אוֹתָךְ, כִּי מָה שֶׁמִּבְקָשִׁים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַבְּלִים, הָעֶקֶר
לֹא לְהַכְנִיס בְּלִחְצִים, רַק סְבֻלָּנוֹת, וְאֲסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׂעָה, וְאֵז תִּרְאִי
אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֵנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד, שֶׁיְהִיֶּה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְתִזְכּוּ
לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְכֶם אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תשסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חַיֵּי-שְׂרָה, כ"א חֲשׁוֹן
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְפַחַד מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם, כִּי סוֹף כָּל סוֹף
הַכָּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב, אֵל תִּתְחַלֵּשׁ, כִּי מִי שֶׁעוֹסֵק עִם רַבִּים,
יֵשׁ זְמָנִים שְׁנוּפֵל בְּדַעְתּוֹ, וְאֵין זֶה עֲצָה, אֲלֵא צָרִיכִים לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד,
וְלֹא לְהִשְׁבֵּר בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֹּן, אֲנִי אֶכְתֹּב מִכְתָּבִים רְצוּפִים לִישִׁיבָה,
וְאוֹי לְמִי שֶׁלֹּא יַצִּית, אֲנִי אוֹצִיא אוֹתוֹ מִהִישִׁיבָה.

אַתָּה צָרִיךְ לְהַבִּין, שֶׁעַם בַּחוּרִים צָרִיכִים לְלַקֵּת מֵצַד אֶחָד בְּיַד
קָשָׁה, אֲבָל מֵצַד שְׁנַי בְּאַהֲבָה גְּדוּלָּה מֵאֵד, כִּי סוֹף כָּל סוֹף אֵין לָהֶם

אף אַחד, ובפֿרט אַלו שְׁחֹזְרוּ בַתְּשׁוּבָה, וְהַהוֹרִים כְּנִגְדָם, צְרִיכִים לְהַתִּיחֵס אֲלֵיהֶם, וּלְהַקֵּל מֵהֶם אֶת הַסֶּבֶל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלַּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד, שְׂיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְתִזְכּוּ לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמְכֶם אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תשסד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת חַי־שְׂרָה, כ"א חֲשׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח, שְׂהֶעֱנִין שָׁל סַעֲדָה שְׁלִישִׁית בְּאוּלָם מִתְּפִתָּח, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלִבְסוּף כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יִגְיַעוּ וְיִשְׁרִיּוּ יַחַד אֶת הַזְּמִירוֹת, וְאַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יֵאמֶר דְּרָשָׁה, בְּכֹל שָׁבוּעַ אָדָם אַחֵר.

בְּעִנְיָן ... תַּעֲמֹד לוֹ עַל הָרֵאשׁ, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת לְמַעַלָּה בֵּית-הַכְּנֶסֶת שֶׁל הַתִּימָנִים פְּנֵנָה, שְׂיִהְיֶה בֵּית-הַכְּנֶסֶת לְתַפְאַרֶת.

הַעֲקָר תַּתְּחִזֵּק, וְתַתְּפַלֵּל בְּכֹל יוֹם בְּמִנְיָן דִּיקָא עָרַב וּבִקְרַ וְצִהְרִים, וְכֵן תִּקְבַּע לְעַצְמְךָ שַׁעוֹר כְּסִדְרָן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד יַעֲמֵד עַל יְמִינְךָ, וְלֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ. אַתָּה צְרִיךְ לְזַכֵּר, אֲשֶׁר אֶפְלוּ דְבוֹר אַחַד שְׁמִדְבָרִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, וְרַק זֶה מַה שְׂשִׁשָּׂאָר מִמֶּךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלַּתִי שְׂאֲנִי

אָשֶׁר לַג תִּשְׁסָה — לַג תִּשְׁסוּ בְּנַחַל רַעַא

מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם תָּמִיד, שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְתִזְכּוּ
לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמְכֶם אֹר וְזִיו וְחַיִּוֹת וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׁסָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חַיִּי־שָׁרָה, כ"א חֶשְׁוֹן
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחֲיוּ.

בְּאֵתִי לְאַחַל לָכֶם בְּרַפְת "מְזֹל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדַת
הַנְּכֻדָה, יַעֲזוֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה לָכֶם שְׂמֵחוֹת
בְּבֵית, וְתִהְיוּ בְּרִיאִים, וְתִזְכּוּ לְרְאוֹת נַחַת מְכַל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם.

הַעֲקוֹר לְקַחַת אֶת הַחַיִּים בְּקִלּוֹת, וְלֹא לְהַתְאַמֵּץ יוֹתֵר מְדִי, מַה
שְׂצָרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם — רַק לְלַמֵּד תּוֹרָה וּלְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוָה, וּבְדַרְךְ
אֲגַב גַּם לְעֶסֶק בְּפִרְנִסָּה, וְאִם לוֹמְדִים תּוֹרָה, רֵאִים בְּרָכָה בְּפִסְף.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם תָּמִיד, שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים,
וְתִזְכּוּ לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמְכֶם אֹר וְזִיו וְחַיִּוֹת וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ
שְׁמוֹ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׁסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חַיִּי־שָׁרָה, כ"א חֶשְׁוֹן
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחֲיוּ.

לְנַכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אין אַתּם יְכוּלִים לְתַאֲר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׁהִתְחַלַּתְּם לְרִיב בֵּינֵיכֶם, הֲרִי אַתֶּם מְגַרְשִׁים אֶת הַשְּׂכִינָה מִבֵּיתְכֶם, וְאֲנִי לֹא מִבֵּין מָה אֶתְכֶם, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תְּרֹאוּ לְהַשְׁלִים וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְלֹא לְהִתְפָּרֵץ אֶחָד עַל הַשְּׂנִי, הַמְרִיבוֹת זֶה הַכְּשָׁלוֹן, וְהָאֲהָבָה זֶה הַהֲצִלָּה, וְלָכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה הַדְּדִית, כִּי אֵין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְכוּל לְסַבֵּל מְרִיבָה בְּבֵית, וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן טו): בְּמִקּוֹם שֶׁיֵּשׁ מְרִיבָה שֵׁם הַשֶּׁטֶן; וְלָכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְרִיב, וְתִכְתְּבוּ לִי תִכְף-וּמִיד שְׁהַשְׁלַמְתֶּם בֵּינֵיכֶם, כִּי אִם לֹא, אַתֶּם מְצַעְרִים אוֹתִי מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׂאֲתֶם לֹא רוֹצִים לְצַעַר אוֹתִי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד, שְׂיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְתִזְכּוּ לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמְכֶם אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תשסז.

בְּצִוֵּרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן עֶרֶב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר חַיִּי-שְׂרָה, כ"א חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

בְּהִיוֹתִי בִּיבְנָאֵל שְׁמַעְתִּי אֶת הַבְּשׂוּרָה הֵלֵא טוֹבָה עַל פְּטִירַת אַמָּךְ, עָלֶיךָ הַשְּׁלוֹם, אִךְ הֵיזוֹת שְׁהִיִּיתִי בְּאַמְצַע הַשְּׁלֵשִׁים אַחַר פְּטִירַת אֲדוֹנִי, אָבִי, מוֹרִי וְרַבִּי, הַרְגִּנִי כְּפִרַת מִשְׁכָּבוֹ, לֹא הִיִּיתִי יְכוּל לְבוֹא לְנַחַם, הַמִּקּוֹם יְנַחֵם אֶתְכֶם בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, וּכְבָר לֹא תִדְעוּ מִצְרוֹת, הַעֲקָר תִּרְאִי לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה בְּשָׁבִיל נְשִׁמַּת הָאִמָּא

מְצוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וּלְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים בְּאַמוּנָה, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְנִשְׁמָה בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד, שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בַּחַיִּים, וְתִזְכּוּ לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמְכֶם אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תשסח.

בְּצוֹרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן עֶרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר חַיִּי-שָׁנָה, כ"א חֲשׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מַצְטַעַר בְּצַעֲרְכֶם הַקָּשָׁה, וְאָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנּוּ ו"ל: יֵשׁ עֲנִינִן שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, אִם תּוּכַל לְצֵאת לְהַפְצָה — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ לָךְ שְׁפַע, שְׂיִהְיֶה לָךְ רֶכֶב טוֹב, וְתִהְיֶה לָךְ הִרְחָבָה גְּדוֹלָה מְאֹד. וְהִנֵּה אָנִי מַצְוֶה אֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׂיִתֵּן לָךְ אַרְבַּע-מֵאוֹת קוֹנְטֵרְסִים מִמִּנֵּי מִתְּנָה, וְזֶה יִהְיֶה הַתְּחִלָּה שֶׁל הַצְּלַחְתְּכֶם, רַק תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק, וְלַעֲזֹר אֶחָד לְשָׁנִי, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתִהְיֶה לָכֶם כְּבֹר הִרְחָבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְתִצְאוּ מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֻבוֹת, וְאֵל תִּתְיַאֲשׁוּ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן, כִּי הַיְאוּשׁ זֶה הֵכִי גְרוּעַ. וְרַבְּנּוּ ו"ל אָמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהֲרִין, חֵלֶק ב', סִימָן עח): אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֵין דְּבַר כְּזֶה לְהִתְיַאֲשׁ, אִפְּלוּ בַּמַּצְבִּים הֵכִי קָשִׁים צְרִיכִים לְהַכְנִיס בְּעַצְמוֹ אֶת אֲמִתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי

שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד, שְׂיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים,
וְתִזְכּוּ לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמְכֶם אוֹר וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבַּרְךָ
שְׁמוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תשסט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר חַי־שָׁרָה כ"א חֶשְׁוֹן
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹלַת הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֲתֶם זוֹכִים
וּמְזוֹפִים אֶת הַרְבִּים עַל צְרֻכֵי הַשַּׁבָּת, וּבְזִכּוֹת זֶה יַעֲזֹר לְכֶם
הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּכָל מְלֵי דְמִיטָב.

וְעַל כָּלֵם הַשְּׂמֵחָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁלִי זֶה, שְׂבַעֲלֶךָ לְקַח שְׁלֵשֶׁת
אַלְפִים קוֹנוֹטְרָסִים לְהַפְיִץ בְּצִרְפָּת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִהַפְצַת סִפְרֵי
רַבְּנוֹ ז"ל, כִּי זֶה זְפוּי הַרְבִּים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

בְּעִנְיָן שֶׁהִיא מִלְחִיצָה אוֹתָךְ בְּהוֹצָאָה לַפֶּעַל, לְדַעֲתִי, תְּנֹסִי לְבוֹא
אֲתָה בְּהֶסְדֵּר תְּשִׁלוּמִים, וְאִם הִיא לֹא תִרְצֶה, תִּגִּידִי לָהּ בְּפִרוּשׁ,
שְׂתַקְחִי עוֹרָךְ דִּין, וְאִזּוֹ הִיא תִקְבַּל רַק סְכוּם פְּעוּט בְּחֹדֶשׁ, אֵל תִּפְחָדִי
מִשׁוּם בְּרָיָה שְׂבַעוּלָם, אִף אֶחָד לֹא יְכוּל לַעֲשׂוֹת לָךְ שׁוּם דְּבָר רַע.

אִם אַתֶּם נוֹתְנִים תְּמִיכָה לְעִנְיֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ לְצִרְךָ שַׁבָּת,
תוֹסִיפוּ לְרַשְׁמִימָה שְׁלָכֶם אֶת מִשְׁפַּחַת ... שְׂיַחֲיוּ, כִּי הֵם בְּמַצֵּב מְאֹד
מְאֹד קָשָׁה, וְכֵן אֶת מִשְׁפַּחַת ... שְׂיַחֲיוּ, כִּי הֵם גַּם־כֵּן בְּמַצֵּב מְאֹד
מְאֹד קָשָׁה, וּבְזִכּוֹת הַעֲזָרָה שְׂאֲתֶם תַּעֲזְרוּ לְמִשְׁפָּחוֹת, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא יַעֲזֹר לְכֶם בְּכָל מָה שְׂאֲתֶם צְרִיכִים, וַיִּמְלֵא לְכֶם מִשְׂאֵלוֹתֵיכֶם
לְטוֹבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד, שְׁיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים,
וְתִזְכּוּ לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמְכֶם אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ
שְׁמוֹ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תשע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן עֶרְב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר חַיֵּי-שְׂרָה, כ"א חֲשׁוֹן
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחְיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם, שְׁלֹא תִרְיָבוּ, כִּי בְּבֵית שְׂיִשׁ שָׁם
מְרִיבוֹת, הַשְּׂכִינָה מְסַתְּלֶקֶת מִשָּׁם, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת
מְרִיבָה, סִמָּן 10): בְּמָקוֹם מְרִיבָה שָׁם הַשֵּׁטֶן, וְלִכְּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם, שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, שְׂאֵז תִּמְשִׁיכוּ אֶת
הַשְּׂכִינָה בְּבֵית.

רְצִיתִי שְׁתַּרְחִיבוּ אֶת הַבֵּית עִם עוֹד שְׁנֵי חֲדָרִים לְכָל הַפְּחוֹת,
וְכֵן לְקַנּוֹת רַכָּב תִּקְיִן, וְאֵל תִּדְאַגּוּ בְּעִנְיָן רֵאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי עַד אֵז יִהְיֶה
לָךְ פְּרֻטִים, וְמָה אַתָּה צָרִיךְ כָּבֵד עֲכָשׁוּ לְדָאג לְכַמָּה שָׁנִים, מָה אָדָם
יֹדֵעַ כַּמָּה שָׁנִים יֵשׁ לוֹ?! וְלִכְּן זֶה לֹא דִרְךָ לְצַמְצֵם בְּדַבְּרִים אַחֲרִים,
וְלִהְיֶיךָ אֶת עַצְמוֹ עַל עֲשָׂרִים שָׁנָה שֶׁל גְּסִיעוֹת, אֲנַחְנוּ מְחַכִּים וּמְקוּיִים
בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵגַע שֶׁתִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה, וּבִנְיָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ
וְתַחֲתֵת הַמַּתִּים, וְלִכְּן אֵל תִּקְמֵץ, אֵלֶּא תִכְנֶף-וּמְיָד תַּתְחִיל לְהוֹצִיא
מִהַבְּנֶק מִשְׁפָּנָתָא, כְּדֵי לְהַרְחִיב אֶת הַדִּירָה, וְכֵן תִּקְנֶה רַכָּב, וְהַעֲקֵר
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, שֶׁתִּהְיֶה בְּבֵית אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֻחָה, וְלֹא שֶׁל עֲצָבוֹת
וּמְרִירוֹת וְדַכְּאוֹן וּמַתַּח, אֲקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתַּצִּיתוּ אוֹתִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי

שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם תָּמִיד, שִׁיְהִיָּה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים,
וְתִזְכּוּ לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמְכֶם אֹר וְזִיו וְחַיִּית וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךָ
שְׁמוֹ.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תשעא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׁרָה, כ"א חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכַל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי יִשְׁבֵּית
"דַּמְשֵׁק אֲלֵיעֶזֶר" הַזְּקֵרִים, הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתִּזְכְּרוּ טוֹב, שִׁישִׁיבָה זֶה לֹא בֵּית הַבְּרָאָה,
בְּאֵתֶם לִישִׁיבָה לְלַמֵּד, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה לְרִאוֹת אִיךָ שְׂאֵתֶם
מִתְמַיְדִים בַּתּוֹרָה, כִּי יִמִּינוּ כָּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹה וְעוֹד מְעַט
יוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם, וְלָכֵן עֲכָשׁוּ כְּשֵׂאֵתֶם צְעִירִים, זֶה הַזְּמַן הַכִּי
מְסֻגָּל לְהַתְמִיד בַּתּוֹרָה, כְּמֵאמְרָם ו"ל (שְׁבַת קֹנֵב): יִנְיֻקוּתָא כְּלִילָא
דְּוִרְדָּא, הֵינּוּ עֵקֶר יְפֵי הַפֶּרֶחַ כְּשֶׁהוּא עֹדֵן צְעִיר, וְאִמֵּר רַבְּנּוּ ו"ל
(סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן עג): הָעֲבוֹדוֹת שְׂאֵדָם עוֹבְדֵי אֵת הַשָּׁם
יִתְבַּרְךָ בְּבַחְרוּתוֹ, כֹּל יוֹם עֲרָכוּ יָקָר מְשָׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוֹדָה לַעֲת
זְקֻנוֹתוֹ, כִּי כְּשֵׂאֵדָם בְּחֹר צְעִיר, אֲזִי יֵשׁ לוֹ מֶרֶץ גְּדוֹל, אִם יֵשׁ שִׁכְל,
הוּא מְכַנֵּס אֵת כָּל הַמֶּרֶץ שֶׁלוֹ בַּתּוֹרָה הַתּוֹרָה, וּמֵה שְׁלוֹמִידִים בְּעַת
צְעִירוֹתוֹ, זֶה נִשְׂאָר לְכָל הַחַיִּים, וְלָכֵן רְצִיתִי שְׁתַּחֲזְרוּ עַל הַמַּסְכַּת
שְׂאֵתֶם לוֹמְדִים בְּעִיּוֹן בִּישִׁיבָה מְאֵה וְאַחַת פְּעָמִים, וְלָרֶשֶׁם בְּסוּף
הַמַּסְכַּת בְּכָל פֶּעַם כְּאֲשֶׁר אֵתֶם מְסִימִים, בְּאִפְּן שִׁיְהִיָּה לְפָנֵי עֵינֵיכֶם,
וְזֶה יְכַנִּיס בְּכֶם חֲשֵׁק לְסִים כָּל-כָּף הַרְבֵּה פְּעָמִים אֵת הַמַּסְכַּת, וְאִם
חֹזְרִים עַל מַסְכַּת אַחַת מְאֵה וְאַחַת פְּעָמִים אֶפְלוּ בְּגִרְסָא וְחֻזְרָה, זֶה
יִשְׂאָר לְכֶם בּוֹכְרוֹן כָּל הַחַיִּים, וּמֵה גַם שְׁהַמַּסְכַּת תִּלְךָ לְפָנֵיכֶם בְּעַת
שְׁתַּצְאוּ מִזֶּה הָעוֹלָם, וְכִמוּ שְׁמִסְפֵּר, שְׁהִיָּה יְהוּדֵי פְּשוּט, שְׁחֹזֵר עַל
מַסְכַּת חֲגִיגָה מְאֵה וְאַחַת פְּעָמִים, כְּשֶׁנִּפְטֵר מִהָעוֹלָם אֲזִי, הַמַּסְכַּת
הַלְכָה לְפָנֵינוּ וְהוֹלִיכָה אוֹתוֹ עַד מְקוֹמוֹ בְּגִן-עֵדֶן, וְשׁוּם מְלֶאךָ מְשַׁחֵית

ומחבל לא היו יכולים לעשות לו שום דבר, ולכן אני רוצה שתחזרו את המסכת שאתם לומדים בישיבה בעיון מאה ואחת פעמים.

מלבד זאת אני רוצה שתלמדו בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, באפן שתסימו בכל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י, שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח): לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, ואפלו (במדבר לב) "עטרות ודיבון", שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו.

ועל כלם אני רוצה, שכל בחור יסיים בכל יום ח"י פרקים משניות, פי הלמוד משניות מוצף את הנשמה מכל מיני חלדה, פי משנ"ה אותיות נ'ש'מ'ה', ומה גם משנ"ה אותיות משנה, הינו מי שלומד הרבה משניות, יכול לשנות את עצמו לגמרי, וזכרו היטב, אשר מובא (מדרש תלפיות) שבפתח של גיהנום יושב אשר בן יעקב, ומי שהתמיד בימי חייו משניות, הוא לא נותן לו להכנס בגיהנום, ולכן אל תהיו בטלנים, ותשתדלו בכל יום ללמד ח"י פרקים משניות בלי יוצא מן הכלל.

מלבד זאת רציתי שכל אחד יעשה לעצמו שעור בשלחן ערוך כסדרן "מחבר רמ"א", באפן כזה תזכו לסיים את כל ד' חלקי שלחן ערוך, ותדעו לכל הפחות מה כל סימן בשלחן ערוך מדבר, ואם תזכו לסיים פעמים שלש ד' חלקי שלחן ערוך "מחבר רמ"א", אז תוכלו כבר להתחיל ללמד עם "המגני ארץ", שהם ה"מגן אברהם" וה"טורי זקב" וכו'.

ועל כלם — תתמידו הרבה ב"ספר-המדות", פי המדות הן עקר האדם, פי בלי מדות אין לאדם כלום, הוא חיה בדמות אדם, ולכן הזהירו רבנו ז"ל מאד ללמד בכל יום "ספר-המדות", ורצה שנדפיס את זה במהרה קטנה, שיוכלו להחזיק את זה בפיס, ומי שבאמת מתמיד, יעשה לעצמו גם-כן שעור כסדרן בש"ס, ולגרס הרבה דפים גמרא, עד שתזכו לסיים את הש"ס.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם אַתֶּם בַּחוּרִים צְעִירִים, וְכָל הָעוֹלָם לַפְּנִיכֶם, אִם תְּצִיְתוּ אוֹתִי, אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר אֶל מָה אַתֶּם יְכוּלִים לְזָכוֹת בִּימֵי הַנְּעוּרִים.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁמְרוּ עַל הַנִּקְיוֹן בִּישִׁיבָה, וְכֵן נִקְיוֹן בַּחֲדָר הַשְּׂנָה, כִּי הַנִּקְיוֹן זֶה מֵרָאָה עַל טְהוּרַת הַמַּטָּה, כִּי בַּחוּר שֶׁהוֹלֵךְ מְלַכְלֵף בְּבִגְדָיו, וְכֵן הַמַּטָּה שְׁלוֹ מְלַכְלַכְתָּ, וְכֵן מִשְׁאִיר אֶת פְּסֻלַּת הָאֵכָל אַחֲרָיו, זֶה מֵרָאָה שֶׁהַמַּטָּה שְׁלוֹ מְלַכְלֵף. וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַנִּקְיוֹן.

תִּלְכוּ לִישׁוֹן מְקַדָּם, וְכֵן תּוּכְלוּ לָקוּם מְקַדָּם, כִּי אִם הוֹלְכִים לִישׁוֹן מְקַדָּם, יְכוּלִים לָקוּם מְקַדָּם, וְתִלְכוּ בְּכָל יוֹם לַמַּקְוֵה.

אָנִי מוֹדִיעַ לָכֶם, שֶׁהַמְשָׁגִיחַ שְׁלָכֶם זֶה ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וּמִי שֶׁלֹּא יִשְׁמַע בְּקוֹלוֹ, אֵין לוֹ מַה לַעֲשׂוֹת בְּד' אֲמוֹת שְׁלֵנוּ, וְשִׁלְךְ לְחַפֵּשׁ יְשִׁיבָה אַחֲרַת, בְּכָל מְקוֹם בְּאַרְץ שֶׁהוּא רוֹצֵה, אֲבָל לֹא אֶצְלָנוּ, וְאָנִי אוֹמֵר לָכֶם אֶת זֶה חֵד מִשְׁמַעִית.

אָנִי רוֹצֵה שֶׁתִּצְאוּ לְהַפְצָה פְּעֻמִּים בְּשָׁבוּעַ, בְּיוֹם שְׁנֵי וּבְיוֹם חֲמִישִׁי, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ זְכוּי הַרְבִּים, שֶׁמְזַכִּים אֶת הַרְבִּים, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֶצְלוֹ יְתִבְרַךְ, לְקָרֵב עוֹד יְהוּדֵי לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזוֹ הַמְצָוָה הִכִּי גְדוּלָה בְּדוֹר הַזֶּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאָנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תשעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר חַיִּי-שְׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

תראי ליגור ולכבד את בעלך מאד, פי חכמינו הקדושים אמרו (תנא דבי אליהו, פרק ט'): איזוהי אשה פשרה? העושה רצון בעלה; ולכן תזכרי שיש לך בעל תלמיד חכם, שיושב ולומד שעות על גבי שעות בהתמדה גדולה מאד, ולכן תראי לכבד אותו, ואל תתפרצי עליו, אדרבה תשתדלי לעזור לו שיוכל ללמד, ואז תראי איך שהוא יכבד אותך, פי החיים הם דו סתרי, אם האשה מחזקת ומעודדת ומשמחת את בעלה, אז הבעל מחיה ומשמח את אשתו. ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, תראי להעריך את בעלך, ויהיה לך רק טוב בחיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תשעג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חיי־שרה, כ"ב חשון ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להבין, שבעלך עוזר לי מאד בישיבה, ולולא הוא, לא הייתה לי ישיבה, ולכן את צריכה לכבד וליגור מאד מאד את בעלך. ונזכור תזכרי אשר אשה צעירה צריכה לעשות לעצמה חברות, ומה טוב ומה נעים, שתעשו לעצמכן חוג, ותעזרו אחת לשנייה, ולדבר ביחד ולספר ספורים ביחד, ולצאת להפצה ביחד, וכך לא ישעמם לכן כלל.

תראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז באמונה פשוטה בו יתברך, ותדברי הרבה אליו יתברך, ועל־ידי־זה לא תהיי בודדה לגמרי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַג תּשׁעֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׁרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תּשׁס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תַּעֲשֵׂי כָּל מַה שְׁבִיכְלָתְךָ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַצְּדִיק, וְהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂיִהְיֶה לָנוּ חֵלֶק בְּהַפְּצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה,
שְׁזֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזוֹב אוֹתְךָ,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תּשׁעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׁרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תּשׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָרַב הַיָּקָר
וְהַנְּעִלָה, אִישׁ חֵיל וְרַב פְּעֻלִים, זוֹכֵה וּמְזַכֵּה אֶת הָרַבִּים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה זוֹכֵה וּמְזַכֵּה אֶת הָרַבִּים, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דָּבָר גְּדוֹל
מִזֶּה, וּבִפְרִט בְּדוֹרוֹת אֵלוּ, שְׂצָרִיכִים לְרַחֵם עַל הַנְּעוּר, שְׂהַעֲרִיב־רַב
קַלְקַל אוֹתָם לְגַמְרִי, וְהַעֲבִיר אוֹתָם עַל הַדַּת, וְלָכֵן מִי שָׂרַק עוֹזֵר
בְּהַפְּצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, שְׂכָרוֹ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׂבַעוּלָם רַק לַחֲזוֹק אֶת נַשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וְלֹא לְשַׁבֵּר אוֹתָם, וְאֵנִי מֵאֵד מֵאֵד רוֹצֵה, שְׂרַק תַּחֲזוֹק אוֹתָם,
וּבְזָכוֹת זֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַחֲזֹק אוֹתְךָ.

אָשֶׁר לַג תִּשְׁעוּ — לַג תִּשְׁעוּ בְּנַחַל רַפָּא

הַעֲקֹר רְאֵה לְקַיִם אֶת הַמְצֻוֹת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׂמְחָה
עֲצוּמָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַעֲלֶה מַעְלָה מַעְלָה, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל
(לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כד): כִּשְׁהָאָדָם מְקַיֵּם אֶת הַמְצֻוֹת בְּשִׂמְחָה,
הוּא עוֹלָה לְמַעְלָה מִנִּפְשֵׁי רִיחִין וְנִשְׁמָתִין, עַד שֶׁמֵּגִיעַ אֶל עֶצֶם
הָאֲצִילוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׁעוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חַיֵּי-שָׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלִמִידֵי יְשִׁיבַת
"בֵּית שְׁלֵמָה", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּתַמִּידוּ בְּגִרְסָא אֶת הַמַּסְכַּת שְׂאֵתֶם
לוֹמְדִים בִּישִׁיבָה מְאֹה פְּעָמִים וְאַחַת, כְּמוֹ שְׁדַבַּרְתִּי אֵתְכֶם, וְאֲנִי מְאֹד
מְאֹד רוֹצֵה, שֶׁכָּל אֶחָד יִכְתֹּב לִי מִכְּתָב, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְרְאוֹת הַרְבֵּה
נַחַת מִכֶּם. אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתְּלַמְּדוּ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת
חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, וּמָה גַם שֶׁתַּעֲשׂוּ חֶק וְלֹא יַעֲבֹר לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם
לְמַקְוֶה, כִּי מִי שֶׁנַּעֲשֶׂה בַר-מִצְוָה צְרִיךְ לְקַבֵּל עַל עֲצֻמוֹ חֶק וְלֹא יַעֲבֹר
לְטַבֵּל בַּמְּקוֹה לְפָנָי שֶׁהוּא מְנִיחַ תְּפִלִּין, וְכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתַּצְלִיחוּ
דְּרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׁעוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר חַיֵּי-שָׂרָה, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר.

מָאֵד מָאֵד אֲבָקֵשׁ אוֹתָךְ, אִם תּוּכַל לְצַבֵּעַ אֶת חֶלֶק מֵהַדִּירָה שְׁלִי, וְאַשְׁלֵם לָךְ.

רַק חֶזֶק וְאַמֶּץ מָאֵד, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, תִּהְיֶה לָּאֵל, יֵשׁ לָנוּ רַבִּי גָדוֹל, רַבִּי שְׁמִשְׁמַח וּמְחַזֵּק אוֹתָנוּ, זֶה חֶלְקֵנוּ מִכָּל עַמְלָנוּ, וְלָכֵן עָלֵינוּ לְגַלוֹת אוֹתוֹ לְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ בְּעֶדְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׁעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר חַיִּי-שְׁרָה, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה, אוֹ לְקִנּוּת אֶת הַצָּבֵעַ לְ... גֵּרוֹ יְאִיר, אוֹ תַתֵּן לְ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֶת הַכֶּסֶף, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׁיִצְבַּע לִי בַּפְּנִים הַדִּירָה, עַד שְׁאֵנִי בָּא.

בְּעֵינַי הַבֵּן שְׁלָךְ, כְּדָאֵי לַעֲשׂוֹת לוֹ בְּדִיקַת שְׁמִיעָה, כִּי כָּשֶׁהוּא צָעִיר יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת זֶה. אֵל תִּפְחָדוּ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׁעֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר חַיִּי-שְׁרָה, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא מְסַכֵּים בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, שְׁבָחוּר שְׁלֹא יְכוּל לְהַסְתַּדֵּר

אָפּשׁר לַג תּשׁפּ — לַג תּשׁפּא בּנַחַל רפּג

בִּישִׁיבַת "דַּמְשֶׁק אֲלִיעֶזֶר", שְׁיַכְנֶס לְשֶׁבֶת וְלִלְמַד בְּכוֹלֵל "אוֹר
הַמַּאִיר".

קָדָם כֹּל, בְּחוֹר צָרִיף לְדַעַת אֶת מְקוֹמוֹ, וְאִם הוּא לֹא מְסַתֵּדֵר
בִּישִׁיבָה זוֹ, עָלָיו לְהַכְנִס לִישִׁיבָה אַחֲרָת, תְּהִלָּה לְאֵל, עֲכָשׁוּ לֹא חָסֵר
יְשִׁיבוֹת, יֵשׁ בְּכָל עִיר וְעִיר יְשִׁיבוֹת בֵּן יָרְבוּ. וְשִׁנִּית, הַכוֹלֵל שְׁלָנוּ
אִינוּ עָרֵי מְקַלֵּט, זֶה כּוֹלֵל רְצִינֵי שְׁלוֹמְדִים שֶׁם בְּהַתְמַדָּה, וְאִנִּי לֹא
רוֹצֵה שְׁיַכְנֶסוּ לְשֶׁם בְּחוֹרִים בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּנֵי.

מִי שֶׁלֹּא יָכוֹל לְהַסְתֵּדֵר עִם רֵאשׁ יְשִׁיבָה, אוֹ עִם מְשֻׁגֵּית, סִפְק
גְּדוֹל אִם יוֹכֵל לְהַסְתֵּדֵר עִם אִשָּׁה.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תּשׁפּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר חַיִּי-שְׁרָה, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תּשׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גִיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רָאָה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, פִּי רַק זֶה מָה שְׁיִשְׁאַר
מֵאֲתָנוּ, וְלוֹלֵא זֹאת הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוֹת רוּחַ, פִּי יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה
אֲנַחְנוּ כָּאֵן, וְעוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִפֶּה, וְלָכֵן חָבַל מְאֹד עַל כָּל
רַגַע וְדַקָּה שְׁמַבְטָלִים בִּימֵי הַנְּעוּרִים.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תּשׁפּא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר חַיִּי-שְׁרָה, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תּשׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גִיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להתמיד הרבה בשו"ת "אשר בנחל", ושם תמצא מרגוע
לנפשך, ותתחיל מהתחלה, וכך תצין בכל יום בכמה מכתבים, ושם
תמצא הנהגות ישרות על כל מה שעבר עליך בחיים, ואיך לתקן
את זה.

ראה ללמד הרבה משניות, כי אין עוד תקון לנשמה כמו למוד
משניות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תשפב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חיי-שרה, כ"ג חשוון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תפחד ממה ששולחים אותך אל רופא פסיכיאטר... כי הוא
יאבחן שאתה נורמלי... וממילא לא יתנו לך שום זריקות וכיו'.

בודאי כל מה שאנשי שלומנו סובלים עכשו, זה מהמסירות
של הרשע מרשע, והלוואי שיגיע גם הסוף שלו, כי כבר אין לנו
פח לכל המסירות שלו, ועל זה אנחנו מתפללים בכל יום:
"ולמלשינים אל תהי תקוה", כל אלו שמלשינים על זולתם
לממשלה, שלא תהיה להם שום תקוה לחיות.

בענייניך מה שעובר עליך, העקר ראה למסור את נפשך לגמרי
אליו יתברך, ותדע שהוא יתברך מחיה ומתיה ומקים את כל
הבריאה פלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות
אלקותו יתברך, וגם בצער של האדם, עליו לברח אליו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַג תּשׁפּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיִּי-שָׁרָה, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תּשׁס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְאֵל תִּמְשִׁיכִי עֲצָמְךָ אֶל הַעֲצָבוֹת וְהַצָּעֵר, הַעֲקֹר תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׁמְּחִי אֶת בְּעַלְךָ, וְאִז תִּהְיֶה שִׂמְחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלָכֶם, וּבְמָקוֹם הַשִּׂמְחָה שָׁם הַהֲצִלְחָה.

מִצַּד מַצּוֹת כְּבוֹד אִם, רְאֵי לְשַׁמַּח אֶת הָאִמָּא בְּכָל מָה שְׂאֵתָּ יְכוּלָה, כִּי זֹו מַצּוֹה מְאֹד גְּדוּלָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁהַהֲרִיזוֹן יַעֲבֹר בְּקָלוֹת, וְתִלְדֵי בְּנִקָּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תּשׁפּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיִּי-שָׁרָה, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תּשׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מִי יִתֵּן, שְׁפָל הָעֲנִיָּן שֶׁל לְהַקִּים סְנִיף חֲדָשׁ "הַיְכַל-הַקְּדוֹשׁ" בְּעַפּוּלָה — שִׁיתְגַּשֵּׁם, וְכֵן שִׁתְהַיָּה שָׁם יְשִׁיבָה. אֲבָל רְצִיתִי שְׂאֵתָה וְאִשְׁתָּךְ תִּכְנִיסוּ אֶת כָּל הַמֶּרְץ לְפִתַח מִדְרָשְׁיָה בִּיבְנָאֵל.

גַּא וְנָא רְאֵה לְחִזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְהַקְּדוּשׁ-

בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, הָעֵקֶר זֶה אָמוּנָה, לְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי תַקְוָה הָאָמוּנָה, עוֹבְרִים עַל הַכֹּל.

אֵיךְ שְׁאֵנִי רוֹאֶה אֶת הַמַּדּוֹת שֶׁל ... תַּחֲיָה, וְאֶת הַהִתְלַהֲבוּת שֶׁלָּהּ לְגַבֵּי הַבְּחֹר ... גֵּרוּ יְאִיר, לְדַעֲתִי רְאֵה לְגַמֵּר אֶת הַשְּׂדוּף, פִּי שְׁנִיָּהֶם מִסְכָּנִים, וְעַל-יְדֵי הַדְּרָכָה טוֹבָה, שְׁנִיָּהֶם יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ. וְחָבֵל שְׁשִׁנִּיָּהֶם יִסְתַּכְּבוּ בָכָה, יְכוּל לְצַאת מִזֶּה אֵי נְעִימוֹת, וְדִי לְחַפִּימָא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׁפָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׂרָה, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא עַל-יְדֵי שְׂמֻחָה וּתְפִלָּה, וְאִם תִּרְגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לְחֹזֶק אֶת בְּעַלְךָ, וְכֵן אֶת חֲבָרוֹתֶיךָ, עַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָךְ בְּטָחוֹן עֲצֻמִּי, וְתַצְלִיחִי בְּחַיִּים. אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתוּכְלִי לְהַמְשִׁיךְ לְחַנּוּךְ בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂתַצְלִיחִי בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׁפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׂרָה, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

קראתי את מכתבך בכבוד ראש. ואענה לך על כל שאלה כפי מספר השאלות שרשמתי במכתבך.

בענין מה שכתבת במספר אחד, כתבתי לה מכתב, ואני מקוה להקדוש-ברוך-הוא, שתתחזק ותחזור לחנוך.

בענין מספר שני, זה מאד מקבל עלי, והלואי שתחזיק מעמד, ותרצה להמשיך לחנוך, כי היא מחנכת מעלה.

בענין מספר שלש, בודאי צריכים לשמר מאד מאד, בבחינת "כבדהו וחשדהו", ובפרט שהיא יכולה להיות [חסר], וכך לקלקל להם את הפרנסה, ודי לחכימא.

בענין מספר ארבע, בודאי צריכים לשמר שהבנות יבואו גם ביום ששי עם חלצה צנועה, וכי מה זאת אומרת, יום בשבוע יכולים לעבר את הרצון של הקדוש-ברוך-הוא? ! ולכן, שהאמהות יקנו שטים או שלש חלצות, רק שהן תלכנה בצניעות. ובענין התקנון של הצניעות, אני אעמד על זה חזק מאד, ותמשיכי בזה, כי זו הגאנה של בת ישראל אצלו תברך.

בענין מספר חמש, את צריכה לשים מודעה בעזרת נשים, או ביום שלישי בעת התקבצות הנשים בערב שמחה, כל מי שביכלתה להיות ממלאת מקום בכתה, שתהיה בקשר אתך, וכך תהיה לך רשימה של הרבה נשים, ובפרט בין הצעירות שמענינות בעבודה, וזו לא בעיה.

בענין מספר שש, יכולים לשמע מוזיקה של יראי השם, ותהלה לאל, יש היום המון קלטות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיו תמיד שמחות ועליזות, אבל צריכים מאד לשמר על הרקודים, שיהיה רק בצניעות.

בענין מספר שבע, לדעתי, כל הטיולים עכשו צריכים להיות רק לקברי צדיקים, כי שלוחי מצוה אינם נזוקים, היום כל הדרכים בחזקת ספנה, ולא כדאי לנסע סתם פכה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַנוּךְ הַבְּנוֹת, שֶׁזוֹ הַמְצָוָה
הַכִּי גְדוֹלָה, וּבִפְרָט בְּעֵתִים הַלְלוּ, שְׁרוּחַ הַחוֹלְגָנוּת מִנְשֻׁבַת בַּחוּץ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תשפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שְׂרָה, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל בְּנוֹת הַתֵּיכּוֹן "בֵּית פִּיגָא", חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב בִּיבְנָאֵל,
הַנְי"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן, שֶׁתְּשַׁמְרְנָה עַל לְבוּשׁ הַצְּנִיעוּת,
שְׁפֹל-כֶּף נְחוּץ לְבַת יִשְׂרָאֵל, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה
הַצְּנִיעוּת שֶׁל הָאִשָּׁה, כִּי אִשָּׁה שֶׁהוֹלֶכֶת בְּצְנִיעוּת, זוֹ הַגְּאוּהָ שֶׁל בְּנוֹת
יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן אֲנִי רוֹצֵה שְׁפֹל בַּת שְׁלוֹמֶדֶת בְּתֵיכּוֹן, שֶׁתְּחַזִּיק בְּתַקְנֹן
בְּעִנְיַן הַלְבוּשׁ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן, שֶׁתְּתַמִּידוּ בְּלִמּוּד "סֵפֶר-הַמְּדוּת",
כִּי הַמְּדוּת הֵן עֶקֶר הָאָדָם, כִּי בְּלִי מְדוּת הָאָדָם הוּא פָּמוֹ חִיָּה בְּצוּרַת
אָדָם. וְרַבְּנּוּ וְ"ל גַּתָּן לָנוּ מִתְּנָה אֶת "סֵפֶר-הַמְּדוּת", וְרָצָה מְאֹד
שֶׁנִּתְמַיֵּד בְּזֶה, וּבִפְרָט אֶתְּךָ, בְּנוֹת הַתֵּיכּוֹן, שֶׁעוֹד מְעַט תְּתַחַתְּנּוּ, רְאוּ
לְקַנּוּת לְעֲצָמְכֶן מְדוּת טוֹבוֹת, וּמָה שְׂקוּנִים בְּצַעֲרֵיכֶן, עַל-יְדֵי-זֶה
נִשְׁאָר עַל כָּל הַחַיִּים, וְעַל מְדוּת טוֹבוֹת צְרִיכִים לְהַתְּנִיעַ.

הַחֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה דְקוֹת שֶׁל הַחֲפָה, זֶה לֹא מִשְׁנָה אֶת הָאָדָם, אִם
לֹא יִגְעוּ וְיִרְחוּ לְתַקֵּן אֶת הַמְּדוּת בִּימֵי הַנְּעוּרִים, אַחֲרֵי-כֵן מְאֹד קָשָׁה
לְשַׁנּוֹת אֶת זֶה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן, שֶׁתְּשַׁמְרְנָה לֹא לְהַמְשִׁיךְ אַחֲרֵי
רְקוּדִים שֶׁל הוֹלָלוּת, וְרְקוּדִים לֹא צְנוּעִים, וְזֶה מְעוֹרֵר קְטְרוּגַת עַל
בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא-תִרְוָה אֲנַחְנוּ שׁוֹמְעִים מְקָרִים מוֹעֲזֵעִים מֵהַ שְׂקוּרָה
לְצַעֲרֵיכֶן וְלְצַעֲרֵיכֶן, וְלָכֵן תְּשַׁמְרְנָה מְאֹד מְאֹד עַל כָּל זֶה.

אַתָּן צְרִיכוֹת לְהֵבִין, שְׁבִית-סֵפֶר זֶה לֹא בֵּית-סֵהֶר, וְלָכֵן אַתָּן צְרִיכוֹת לְשַׁתֵּף פְּעֻלָּה עִם הַמּוֹרֶה, וּבִיחֻד לְלַמֵּד וּלְהַתְּעִלוֹת בְּקִדְשָׁה, וּתְתַחֲלֶנָּה לְהִיּוֹת רְצִינִיּוֹת, כִּי לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, שֶׁתְּתַחַתֵּנָה וְתִקְמָנָה בֵּית גְּאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל. וְלָכֵן תְּתַחֲלֶנָּה לְחַשֵּׁב עַל הַתְּכֵלִית הַנּוֹצְחִית, וְתִזְכְּרֶנָּה, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבִמְשֻׁפֵּט, וְאֲשֶׁרֵי הַבַּת שְׁקוּנָה לְעֲצָמָה יֵרָאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶן, שֶׁתְּצַלְחָנָה בַּלְמוּדִים, וְתִשְׁאֲנָה חַן בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׁפַח

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׂרָה, כ"ג חֲשׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי קַבְּלָתִי אֶת הָאֵלֶּף שֶׁקָּל עֲבוּר הַמְּקוּנָה, וְתִשְׁוֹאוֹת חַן לְכֶם עַל זֶה, וּבְכוּדָאֵי תִזְכְּרוּ בַּשָּׁמַיִם לְטוֹבָה.

בְּעֵנִין הַשְּׂכָנָה וְכוּ', אֲנִי מְאֹד מְאֹד לֹא רוֹצֵה שְׂאֲנָשִׁי שְׁלוּמָנוּ יִתְחַבְּרוּ אִתָּם, מֵאַחַר שֵׁישׁ לָהֶם קָשֶׁר הַדּוּק עִם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שֶׁהוּא בְּעֵינֵי כְּמֵר נוֹצְרִי, טָמֵא מְטָמֵא, מוֹסֵר יְהוּדִים אֶל הַמַּלְכוּת, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְרַחֵק מִכָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ רַק שְׂיִכוּת עִם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם.

בְּעֵנִין הַכֶּסֶף שֶׁל הַפָּצָה מְרַכְזֵת וְכוּ', טוֹב שֶׁתְּשִׁימִי אֶת זֶה בְּצַד, וּכְשֶׁאֲנִי בָּא, אֲזוֹ תִמְסְרוּ אֶת זֶה לִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׁפֹּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׁרָה, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּתַבְתִּי מִכְתָּב חֲרִיף לְבַעֲלֶךָ, אֲבָל הוּא מְסַפֵּר סְפוּר אַחַר לְגַמְרֵי וְכוּ', וְכַפִּי הַסְּפוּר שְׁלוֹ, אֶת עוֹבְרַת עֲבָרָה חֲמוּדָה מְאֹד, שְׂאִין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל עַל זֶה, וְאֶת צְרִיכָה לְשִׁנוּת אֶת דְּרָכֶךָ וְכוּ', כִּי אֲסוּר לְמַנַּע מִהַבְּעַל וְכוּ', וְזֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד לְאִשָּׁה.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָל הַמְּצַב בְּבֵית יִשְׁתַּנָּה לְטוֹבָה.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשַׁע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׁרָה, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיִחְוִיו.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתִּשְׁתַּדְּלוּ לְהַבִּין אַחַד אֶת הַשְּׁנַי, וְחִשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, כִּי יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְחֻבֵּל שְׂהִימִים הַטּוֹבִים שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לָנוּ, שְׂיִלְכוּ עִם עֲצָבוֹת וְעִם מְרִירוֹת, וְעִם דְּכָאוֹן, וְעִם מְרִיבוֹת, וְלִכְּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוֹלָם לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, כִּי חֻבֵּל שְׂתַבְּלוּ אֶת הַיָּמִים רַק עִם מְרִיבוֹת.

אַשֶׁר לַג תִּשְׂעָא — לַג תִּשְׂעָב בְּנַחֲל רִצָּא

נָא וְנָא תַחֲדִירוּ בְּבֵיתְכֶם אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הִינּוּ תָמִיד
תִּדְבְּרוּ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׂעָא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׁרָה, כ"ג חֲשׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.
לְנִכּוֹן קַבְּלוּ אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק יַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשְּׁנִי,
וְזֶה יִגְרַם נַחַת רוּחַ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, כִּי אֲצַלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב
כְּשׂוֹגֵג מִסִּתְדָרִים יַחַד, וְעוֹזְרִים אֶחָד לַשְּׁנִי, כִּי שְׁנוּאָה הַמַּחְלֶקֶת
וְהַמְרִיבוֹת בְּבֵית יְהוּדִי.

אִם תִּהְיוּ שְׂנִיכֶם בְּשְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אִז תִּרְאוּ אֶת גְּדֹל הַטּוֹבוֹת
שְׂיַצְמְחוּ לָכֶם מְזִיחַ, וְתוֹלִידוֹ בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים, וְהַכֹּל תְּלוּי
כִּפִּי הַהִבְנָה שְׁתִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁתַּצְּלִיחוּ בְּחַיֵּי גְשׁוּאֵיכֶם.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּשְׂעָב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׁרָה, כ"ג חֲשׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׂאַתֶּם מִתְחַזְּקִים בְּיַחַד, אֲכַל צַר לִי, שֵׁישׁ בֵּינֵיכֶם אֵי הַבְּנוֹת בְּעֵנִין הָאוֹפְנוּעַ וְכוּ', לְדַעְתִּי, זֶה מְסַפֵּן מָאד, וְרַב הַתְּאוֹנוֹת שְׁקוֹרוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, זֶה עַל-יַדֵּי אוֹפְנוּעַ, וְלִכְּן לֹא כְּדָאֵי לְנִסְעַ, וְזֶה גַם לֹא מִתְאַיִם לְבֵן תּוֹרָה, אֲנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שְׁלֹא תִתְנַכְּחוּ, כִּי הַיּוֹפּוּחִים מְבִיאִים אַחֲרֵךְ לְמְרִיבוֹת, וְהַמְרִיבוֹת מְבִיאֹת אַחֲרֵךְ לְדְבָרִים לֹא רְצוּיִים. אֲנִי מָאד מָאד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתְּבִינּוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתַעֲשׂוּ אֶת הַרְצוֹן אֶחָד שֶׁל הַשְּׁנִי, וְכֵךְ תִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּי גִשׁוּאֵיכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְהַעֲקֹר שְׁתּוֹלִידוּ בְּקָלוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תשצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר חַיֵּי-שְׁרָה, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיַתֵּר שְׂאַת וּבְיַתֵּר עֵז, וְתִהְיֶה תְּמִיד שְׂמִחַ וְעֵלִיז, וְתִכְבֵּד אֶת אִשְׁתְּךָ, וְעַל-יַדֵּי-זֶה תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂעִיעֶשָׁה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְבִית שְׁשֵׁרוּי הַשְּׁלוֹם, שֵׁם מְצוּיָה הַבְּרָכָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תּשׁוּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַיִּי-שָׁרָה, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תּשׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
 לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ, וְאִין אֶתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
 הַשְּׂמִיחָה שְׂאֶתָּה גּוֹרֵם לִי, בְּזוֹה שְׂאֶתָּה מְשַׁגֵּיחַ עַל הַיְשִׁיבָה שְׁלִי, יִתֵּן
 לְךָ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כַח לְהַמְשִׁיךְ הַלְּאָה, הַעֲקֹר אֵל תַּתִּיחַס לְשׁוּם
 בְּקִרְתָּ, אֲנִי עוֹמֵד תַּחְתָּךְ, וּבּוֹדָאִי צְרִיכִים גַּם לְרַחֵם עַל הַבְּחוּרִים, פִּי
 סוּף כָּל סוּף לְבַחֲוֹר מֶר מְאֹד מְאֹד הַחַיִּים, כְּמוֹ שְׂאֶתָּה זוֹכֵר כְּשֶׁהֵייתָ
 בְּעֲצָמְךָ בַּחוּר, וְלִכֵּן מִצַּד אֶחָד תִּלְךָ אֶתָּם בְּחִמְרָה עַל הַנְּקִיוֹן, אֲבָל
 מִצַּד שְׁנֵי תִלְךָ אֶתָּם בְּדֶרֶךְ אֶהְבָּה, וּלְהַסְבִּיר לָהֶם בְּצוּרָה יְפָה, וְתַמִּיד
 יָק לֹא בְּרַבִּים, פִּי יֵשׁ בַּחוּרִים שְׂמְאֹד נִפְגָּעִים כְּשֶׁעוֹשִׂים עֲלֵיהֶם
 בְּקִרְתָּ בְּרַבִּים.

חִזּוֹק וְאַמֵּץ מְאֹד, פִּי כָּל הַיְשִׁיבָה עוֹמֶדֶת עֲלֵיךָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אִם אֶתָּה יְכוּל עַכְשָׁו עַל הַבְּקָר לְבַקֵּשׁ
 אֶת כָּל הַבְּחוּרִים שְׁיִוְרִידוּ אֶת הַקְּרַמִּיקָה מְשַׁנֵּי הַמְּקַנּוּאוֹת הַקְּטַנִּים,
 פִּי אֲנַחְנוּ כְּבָר רוֹצִים תוֹךְ יוֹם יוֹמִים, לְגַמֵּר פֶּעַם וּלְתַמִּיד עִם הַמְּקַנּוּה
 לְגַבְרִים, וְתַהֲיֶה בְּקִשָּׁר עִם ... וְהוּא יְדַרִּיךְ אֶתְכֶם מַה לַּעֲשׂוֹת.

הַמַּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תּשׁוּעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַיִּי-שָׁרָה, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תּשׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

אִתְּם צְרִיכִים לְדַעַת, שְׁלֵהחֲלִיט עֲבוּרְכֶם אִיפֹה שְׁתַּגּוּרוּ, זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי זֶה עֲנִינְ מְאֹד מְאֹד גּוֹרְלִי, בְּוִדָּאֵי לְקִנּוֹת דִּירָה בִּיבְנֵאֵל כְּדָאֵי וּכְדָאֵי, כִּי הַמְּקוּם מִתְּפַתַח, וְלֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, עַד שְׁמִסְפֵּר הַמְּשֻׁפְּחוֹת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יַעֲלֶה לְמַעֲלָה מֵאַלְף, וְזֶה הַמְּקוּם הַכִּי יִפֹּה בְּאַרְץ, וְגַם לְקִנּוֹת עֲבוּר דִּירַת קִיט וְלִנּוֹחַ, זֶה מִשְׁתַּלֵּם.

בְּעֵנִין הַפְּרָנְסָה, יַעַן שְׁאַתֶּם מְאֹד מְצַלִּיחִים, לֹא כְּדָאֵי לְזִרְק אֶת זֶה, עַד שְׁלֹא יִהְיֶה לְכֶם מִשְׁהוּ יוֹתֵר טוֹב.

עֵקֶר הַהֲצֻלְחָה בְּפְרָנְסָה וּבְהֲצֻלְחַת הַחַיִּים, לְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, בְּוִדָּאֵי יֵשׁ בֵּין כָּל זׁוג חֲלוּקֵי דַעוֹת וְאֵי הַבְּנּוֹת, אֲבָל בְּשִׁבִיל זֶה לֹא צְרִיכִים לְהַגִּיעַ לְמַצְבִּים שֶׁל לְשֵׁנָא אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, עַד כְּדִי כֶּף לְהַפְסִיק לְדַבֵּר אֶחָד עִם הַשְּׁנַי וְכוּ', לְכָל אֶחָד מִתֵּר לְהַבִּיעַ אֶת דַּעְתּוֹ, וְאֲסוּר שְׁאַחַד יִשְׁבֹּר אֶת הַשְּׁנַי, וּיִבְטֹל אֶת דַּעְתּוֹ, וְאִם תִּכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, אֲזִי תִרְאוּ בְּרָכָה וְהֲצֻלְחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִיכֶם, כִּי הַבְּרָכָה וְהַהֲצֻלְחָה בְּבֵית תְּלוּיָהּ רַק כְּפִי הַשְּׁלוֹם, כִּי לֹא מְצָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלִי מַחְזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם.

בְּעֵנִין מַה שְׁכַתְּבַת, שְׁמִפִּים אֱלוּ בְּאֱלוּ וְכוּ' וְכוּ', זֶה מִמֶּשׁ זְוֹעָה וְגַעַל נֶפֶשׁ, וְאֵוִי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה וּבּוֹשָׁה, וּבְכָלֵל מַה שְׁקוּרָה עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם הַחַרְדִּי, שְׁאַחַד אוֹכֵל אֶת הַשְּׁנַי, זֶה גַעַל נֶפֶשׁ, וּבְשִׁבִיל זֶה בְּרַחֲמֵי עַד שֶׁהַגַּעַתִּי לְיִבְנֵאֵל, אִף לְצַעֲרֵי הָרַב, נִתְקַיֵּם כִּי מֵאֲמָרָם וְ"ל עַל פְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים): "יִוְנָתִי בַּחֲגוּי הַסֶּלַע בְּסִתֵּר הַמְּדַרְגָּה", הַיּוֹנָה הַזֹּאת בּוֹרַחַת מֵהַנֶּץ הַטּוֹרֵף אוֹתָהּ, וְרוֹצֶה לְהִתְחַבֵּא בֵּין נְקִיטֵי הַסֶּלַעִים, וְהִנֵּה יוֹצֵא נֶחֶשׁ שָׂרֵף וְכוּ', אִף עַדִּיף לְחַיּוֹת כְּאֵן בִּיבְנֵאֵל, שְׁאַנִּי מִבֵּין לְמַה, לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, אֲנָשִׁים נִתְרַחֲקוּ מֵהַדַּת, כִּי אִם בְּאַרְזִים נִפְלָה שְׁלֵהבַת מַה יֵּאֱמָרוּ אֲזוּבֵי הַקִּיר.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְגַלּוֹת וּלְפָרְסָם אֶת רַבְּנוּ וְ"ל, וְלְהַפִּיץ אֶת הַסְּפָרִים שְׁלוֹ, וְהַכֵּל כְּבוֹר יִסְתַּדֵּר לְבַד, וְלֹא כְּדָאֵי לְהִתְעַרֵּב בְּדַבְּרִים שְׁלֹא שִׁיכִים אֵלֵינוּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי

שָׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם שְׁתַּצְלִיחוּ, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם וְהַבְּנָה בְּיַנְיְכֶם, וְנִזְכֶּה לְשִׁמְעַת הַטּוֹב בְּיַנְיְכֶם תָּמִיד.

הַאוֹהֵב אֶתְכֶם מְאֹד, וּמִצְפֵּה לְרִאוֹת בְּהַצְלַחְתְּכֶם הַנִּצְחִית...

לג תשצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׁרָה, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצְח.

בְּאֵתִי לְאַחַל לְכֶם בְּרֶפֶת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבִבִית עַל הַלְדָּת הַנֶּכֶד שְׁלָכֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַשְּׂמֵחָה תָּמִיד תִּשָּׂרָה בְּבִיתְכֶם, וּכְבֹר לֹא תִדְעוּ מִשׁוֹם צַעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ, וְתִזְכּוּ לְגַדֵּל אֶת יְלָדֵיכֶם עַל-פִּי דָרֶךְ הַתּוֹרָה וְהִירְאָה, וְהַחֲסִידוֹת וְהַמּוֹסֵר.

אִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂצִיפָת אֹתִי, שְׁנִתְרַחֲקֶת מִהַפְּלִי שׁוֹפְכִין הַנֶּקְרָא פּוֹלִיטִיקָה, שְׂמָאוּמָה לֹא מְבִיא, אֲלֵא לִידֵי בְטוֹל זְמַן, וְלִלְשׁוֹן-הַרַע, וּלְשִׁנְאָה, וּלְמַחְלָקָת, וּלְתַחֲרוֹת, וּלְכַבּוֹד וְכוּ' וְכוּ'.

רְאֵה לְבָרַח מִכָּל זֶה, מִסְפִּיק סְבֵלֶת בְּחַיֵּיךְ, וְתִאֲמִין לִי, שְׁלִגְדוּלוֹת מִזֶּה נּוֹצֵרָת, לָךְ בְּכַחַךְ זֶה וְהוֹשַׁע אֶת יִשְׂרָאֵל, רַק תִּחַזַּק וְתַעֲזֹד וְתִשְׂמַח אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתִגְלֶה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַק זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל מַהוּתְךָ. וְהַעֲקֹר לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּנַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְהַכְנִיס מַה שְׁיִוָּתֵר יְלָדִים בְּחַנוּף תּוֹרְנִי. וְתִהְיֶה לְאֵל, הָעַם אַתָּה, וְכָלֶם אוֹהֲבִים אוֹתְךָ, וּפְנֵה עֲרַף אֵל כָּל אֱלוֹ שְׂהַצִּיקוּ לָךְ, אֲבָל תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּחֻכְמָה עֲצוּמָה, תִּתְחַמֵּק מִכָּלֶם, רַק לָךְ לָךְ אֵל הַשְּׂבִיל שְׁתַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּה, הִינּוּ שְׂכָל מְגַמְתֶּךָ תִּהְיֶה לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְקַרֵּב אֶת לְבָבוֹת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

זְכוֹר גַּם תִּזְכּוּר, שְׂאֵתָה לֹא צָרִיךְ כְּבֹר אֶת אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, רַק אֶת בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, וְעַמְךָ פְּשׁוּטֵי הָעַם אוֹהֲבִים אוֹתְךָ, וְרַק רוֹצִים

לְשִׁמְעַ אֹתָךְ. וְלִכֵּן תִּהְיֶה שְׁלוּחָא דְרַחֲמָנָא, וְכָל מַה שְׂאַתָּה לֹמֵד
תִּלְמַד לְאַחֵרִים, שְׂנֵה נִקְרָא תוֹרָה לְשִׁמְהָ, שְׁלוּמֵד עַל מְנַת לְלַמֵּד.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרַפְת מְזֵל טוֹב חֲמָה...

לַג תִּשְׂצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר חַיֵּי-שָׁרָה, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצַח.

בְּאֵתִי לְאַחֵל לְכֶם בְּרַפְת "מְזֵל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית, עַל
הַבְּרִי-מְצוּהָ שֶׁל בְּנֵכֶם ... גֵּרוּ יְאִיר, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַרְוּ
מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִרְחִיב לְכֶם תְּמִיד בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרַפְת מְזֵל טוֹב...

לַג תִּשְׂצַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר חַיֵּי-שָׁרָה, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל אַנְשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ
הַיִּקְרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תִּלְמִידֵי "הַיִּכְל-הַקְּדוֹשׁ" דֵּי בְּכָל אֲתֵר
וְאֲתֵר, הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה
וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶם, אָמֵן.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂאַנְחֵנוּ זוֹכִים עוֹד פְּעַם לְהַתְקַבֵּץ יַחַד
וּלְדַבֵּר מִרְבֵּנוּ ו"ל.

רַבְּנוּ ו"ל אֹמֵר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת פַּחַד, סִימָן לַג): מִי שֵׁישׁ לוֹ פַּחַד,
הוּא סִימָן שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ, וְסִימָן שְׂדִינְגִים
שׁוֹרִים עָלָיו. כְּשֶׁאָדָם מֵאֲמִין שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא, וְאִין

בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא, אִזּוֹ לֹא שִׁיף בְּכָלֵל כָּל הַעֲנִינִן שֶׁל פֶּחַד, מִמֵּי יֵשׁ לִפְחַד, וּמִמֶּה יֵשׁ לִפְחַד? אֲדָם צָרִיף לְהַכְנִיִס בְּעַצְמוֹ אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ וּלְהַפְחִידוֹ, אִם אֲדָם דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינְנוּ מִפְּחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי מֵה יַעֲשֶׂה לִי אֲדָם?! מָה אֲדָם יְכוּל לַעֲשׂוֹת לִי? לְהַרְגֵנִי, מִמִּילָא אֲצַטְרֵךְ לְמוֹת פֶּעַם, לֹא נַחֲיָה לְנִצָּחַת, וְלֹא נִשְׁטָה עֲצֻמְנוּ, וְלֹא נַחֲיָה בְּאֲשֻׁלְיוֹת, אֲדָם מִכְרַח לַעֲזוֹב אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּמַקְדָּם אוֹ בְּמֵאָחֵר. וְלִכֵּן מָה אֲדָם צָרִיף לִפְחַד?! וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן טו): כְּשֶׁאֲדָם שׁוֹפֵט אֶת עַצְמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם, יוֹרְדִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדְּיִנִּים, כִּי כְּשֵׁיִשׁ דִּין לְמִטָּה, אֵינִן דִּין לְמַעְלָה, כְּשֶׁשׁוֹפֵט עַצְמוֹ לְמִטָּה, אֵינִן מִשְׁפֵּט עֲלָיו לְמַעְלָה, אֲדָם צָרִיף לְחַיּוֹת עִם מִשְׁפֵּט. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בִּיצָה טו): אֲדָם גִּדּוֹן בְּכָל יוֹם מֵה יִהְיֶה וְאֵיף יִהְיֶה, אֵיף יַעֲשֶׂה וּמֵה יַעֲשֶׂה, דְּנִים אֶת הָאֲדָם מִחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם מֵה יִקְרָה עִמּוֹ בַּיּוֹם הַזֶּה; וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שם): אֲדָם גִּדּוֹן כָּל שָׁעָה וְשָׁעָה. וְלִכֵּן אִם אֲדָם פִּקַּח, אִזּוֹ בְּרַגַּע שֶׁפּוֹקַח אֶת עֵינָיו, כְּשֶׁנִּתְעוֹרֵר מִהַשְּׁנָה, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ב'), שֶׁכָּף דְּרָכּוֹ, תִּכְפֹּף כְּשֶׁמִּתְעוֹרֵר מִהַשְּׁנָה, הוּא מוֹסֵר אֶת כָּל הַיּוֹם שֶׁיִּתְנַהֵג כְּפִי שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה, וּמִקְשֵׁר אֶת עַצְמוֹ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַיּוֹם הַזֶּה. וּמֵה שְׁלֵא יִקְרָה עִמּוֹ, הוּא מוֹסֵר עַצְמוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ. אֲדָם כְּזֶה, מִסְבִּיר רַבְּנוּ ז"ל, אֵינְנוּ דוֹאֵג וְאֵינְנוּ מִתְפַּחַד מְשׁוּם דְּבָר, כִּי מוֹסֵר עַצְמוֹ לְגַמְרֵי לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הַדְּבָר הֵרָאשׁוֹן, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נד), כְּשֶׁאֲדָם פּוֹקַח עֵינָיו, שֶׁיִּזְכֹּר עַצְמוֹ בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, שֵׁיִשׁ בּוֹרָא עוֹלָם, וְיִגִּיעַ הַיּוֹם וְהַשָּׁעָה וְהַרְגַע שֶׁנִּעֲזוֹב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְלֹא יוֹעִיל לָנוּ דְּבָר, הַפֶּסֶף לֹא יִצְלִינוּ, הַמְשַׁפְּחָה לֹא תוּכַל לַעֲזוֹר לָנוּ, הַקְרוּבִים וְהַרְחוּקִים, הַחֲבָרִים וְהַיְדִידִים יַעֲמְדוּ מִרְחוּק, וּמֵה עֲלֵינוּ לַעֲשׂוֹת? לְהַזְכִּיר אֶת עַצְמְנוּ שֵׁיִשׁ עוֹד עוֹלָם, לְהַזְכִּיר עַצְמְנוּ בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחַה פְּרָטִית, וְכָל הַקּוֹרָה עִם הָאֲדָם הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּכְשֶׁאֲדָם חֵי בְּצוּרָה כְּזוֹ, כָּל חַיֵּי הֵם חַיִּים אַחֲרֵים לְגַמְרֵי, כְּכֹר אֵינּוּ מִפְּחַד מְשׁוּם דְּבָר. וְאֶת זֹאת רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַחֲדִיר בָּנוּ, וְלִכֵּן רָצָה מְאֹד רַבְּנוּ ז"ל שֶׁנִּתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּרְגָּל

עצמנו לעשות משפט לעצמנו, שנשפט את עצמנו, כל מה שעובר עלינו — דבר גדול ודבר קטן, עלינו לבוא ולדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, לשיח ולספר עם הקדוש-ברוך-הוא את כל לבנו. זה מכניס בנו בטחון עצמי, בטחון בהקדוש-ברוך-הוא, זה מוריד מאתנו את כל הפחד, אין לנו ממה לפחד.

כי באמת רואים בחיוש, שבני-אדם שרויים עכשו בפחד גדול מאד, אומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות פחד, סימן ח'): הפחד מכחיש כחו של אדם; הפחדים מחלישים את כח האדם. אבל מי שמרגיל עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, איננו מפחד משום דבר, יש לו את הקדוש-ברוך-הוא, ומה עלי להתפחד מה יקרה אתי?! ממי יש לי לפחד, הלא אני צריך ממילא לחזור להקדוש-ברוך-הוא, ומה אכפת אם עכשו או מחר, או עוד חדש או שנה, אני מוסר עצמי לגמרי אליו ותברך. ואז אדם חזק במשפט ששופט עצמו לפניו ותברך, והוא חי עם הקדוש-ברוך-הוא, ונושם את הקדוש-ברוך-הוא, ואיננו מפחד. אומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות פחד): בר דעת איננו מפחד מכל מה דעלמא, בר דעת איננו צריך לפחד ממה שמדברים, כלם מדברים ממלחמה, יראים לקראת הפחדים, והם אוכדי עצות, אומר רבנו ז"ל (שם, סימן טו), על-ידי בטחון לא יהיה לך פחד. וכמו שכתוב (ישעיה יב, ב): "אבטח ולא אפחד". וזה מה שאנו צריכים לראות, להתדיר בעצמנו את הקדוש-ברוך-הוא, להרגיל עצמנו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא חק ולא יעבר, שכל אחד מאנשי שלומנו יתבודד להקדוש-ברוך-הוא לכל הפחות חמש דקות, ואם יכולים, אזי כל שעה שעתיים ושלוש 'לגנב' חמש דקות, יוצאים לטייל ומדברים אז אליו ותברך, אינכם יכולים לתאר ולשער מה זה גורם למעלה המתקת הדינים מעל כל העולם ומעל כלל נשמות ישראל.

ולא פעם אמרתי: מה שקורה ביבנאל — קורה בכל ארץ ישראל, מה שקורה בארץ ישראל — קורה בכל העולם כלו, ואם לילה שעבר החלו כלם לרעד ולפחד, סימן שהפחד הוא בכל ארץ ישראל, ואם בארץ ישראל מפחדים — הפחד בכל העולם כלו.

וּבְאֵמֶת עָלֵינוּ לְהִתְאַחַד יַחַד בְּאַחֲדוּת אֲמִתִּית. רַבֵּנוּ ו"ל אֹמֵר (אֹת פֶּחַד, סִימָן כד): כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל בְּאַחֲדוּת, הָאֲמוֹת מִתְפַּחֲדִים מֵהֶם; אֵיךְ מָה לַעֲשׂוֹת? אֵינָנו יְכוּלִים לְאֶחָד אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ כָּל־כָּף הַרְבֵּה שְׂקָרִים, כָּל הַמְּפַלְגוֹת הֵן שְׂקָר גְּדוֹל, וְכָל אֶחָד אֲשֶׁר דּוֹרֵשׁ — לְטוֹבָתוֹ הוּא דּוֹרֵשׁ, אִם אָדָם אֵינוֹ מַחְדִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּתוֹךְ חַיָּיו הַפְּרָטִיִּים, תִּדְעוּ לָכֵם שֶׁזֶה שְׂקָר, בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ הַחַיִּים הֵם שְׂקָר, וְאֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי־מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נא), אֲמַת זֶה רַק הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא! אִם אָדָם נִכְלָל בְּהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הוּא נִכְלָל בְּאֵמֶת, וְאִם אָדָם מִתְרַחֵק מִהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הוּא בְּשְׂקָר, וְלִכֵּן אָנוּ צְרִיכִים לְתֵת תּוֹדָה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מִרַבֵּנוּ ו"ל, שֶׁהוּא מַחְדִּיר בָּנוּ דְבוּרִים כְּאֵלוֹ, שֶׁנִּדְעַע שְׂאִין לְפֶחַד, מְתֵי מְפַחֲדִים מִהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא? כְּשִׁלָּא מְפַחֲדִים מִבְּשׂוֹר וְדָם. מְתֵי אֵינן לוֹ יִרְאֵת שְׁמַיִם? כְּשֶׁמְפַחֵד מִהַבְּרִיּוֹת, מִהַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא, כִּי כְּשֶׁאֵינן לְאָדָם יִרְאֵת שְׁמַיִם, כָּל הַשְּׂדִים וְהַרוּחוֹת מְפַחֲדִים אוֹתוֹ, וְכֵן הַסְּמ"ך־מ"ם מִבְּהִיל אוֹתוֹ, וְאִז, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, סִימָן שֶׁנִּפְלָה הִירְאֵת שְׁמַיִם שְׁלוֹ. וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְהַחְדִּיר בְּעֶצְמָנוּ אַחֲדוּת, כִּי אִם רַבֵּנוּ ו"ל אֹמֵר: שְׂכֶשְׁעִים יִשְׂרָאֵל מְאַחֲדִים הָאֲמוֹת יִפְחָדוּ מֵהֶם, אֲזִי צְרִיף לְהִתְאַחַד יַחַד. אָבֵל אֵינָנו יְכוּלִים לְאֶחָד אֶת כָּלל יִשְׂרָאֵל, וְכַמָּה שֶׁנִּדְבַּר מִהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, עֲדִין יֵהִיו חֲלוּקֵי דַעוֹת, אִז לְכָל הַפְּחוֹת בְּקִהְלָתָנוּ צְרִיף לְרֵאוֹת שְׂתַהֲיָה אַחֲדוּת וְאַהֲבָה. אֵינָנִי מַכְרִיחַ אֵיךְ אֶחָד לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, מִי שְׂרוּצָה לְעֹזֵב — שְׂיַעֲזֹב, אֲנִי רַק יוֹדַע, שְׂעוּד מַעֲט אֲנִי כָּא לְגוֹר אַתְּכֶם.

יבנאל — אֲנִי יְכוּל לְהַבְטִיחְכֶם, זֶהוּ הַמְּקוֹם הַכִּי בְּטוֹחַ בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ! וְלִכֵּן אֵינן לָכֵם מָה לְפַחֵד, וּמֵי שֶׁמְפַחֵד — מִסְּפֵן, יִפְחָד בְּכָל מְקוֹם בְּאֶרֶץ. וּכְבָר אֶרַע סְפוּר מְאֹד מְזַעֲזַע שֶׁל מְשַׁפְּחָה, שֶׁהִיו גְּרִים בְּמְקוֹם הַהִתְנַחֲלִיּוֹת, וְכִיּוֹן שֶׁשְׂמַעוּ הַפְּצִצוֹת, עֲזָבוּ דִירְתָם, וּבָאוּ לְגוֹר בְּמִרְכְּזוֹ יְרוּשָׁלַיִם, וּבְאוֹתוֹ יוֹם שֶׁעָבְרוּ לְגוֹר, נִהְרְגוּ בְּפִגּוּעַ עַל־יְדֵי יִשְׂמַעְאֵלִי, יִמַּח שְׂמוֹ וְזָכְרוּ. לְמִדִּים מְכָאן, שְׂאִין לְבָרַח מִהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאֵינן מְשַׁג כְּזֶה לֹמֵר: הַמְּקוֹם הַזֶּה בְּטוֹחַ וּמְקוֹם זֶה לֹא וְכוּ', וְלִכֵּן אִם אָדָם חֲזַק

בְּאִמּוֹנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינָנוּ מִפְּחַד מְשׁוּם דָּבָר. וְהֵיכָן מְגַלִּים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? בְּיִבְנָאֵל! וּכְבָר אֲמַרְתִּי רַמְזוֹ: "וַיֵּרָא אֵלָיו הַיְוָ"ה 'בְּאֵלֵינוּ', שֶׁהוּא אוֹתִיּוֹת יִבְנָאֵל, דִּיקָא בְּיִבְנָאֵל הַיְוָ"ה נִרְאָה אֵלָיו, וְלֹא בַחֲנָם שְׂדִיקָא כְּאֵן יֵשׁ אַרוּר טָמֵא, כְּמָר וְכוּ', אוֹתָנוּ חֲנוּכוּ מִגִּיל צָעִיר, לְמַדְנֵנו הַרְבֵּי, שְׂכָשְׂרוּאִים כְּמָר אֵין לְהִסְתַּפֵּל בְּפִרְצוּפוֹ, כִּי רוּחַ הַטְּמָאָה שׁוֹרָה עָלָיו, וְלִכֵּן פֹּה בְּיִבְנָאֵל יֵשׁ כְּמָר, אֲשֶׁר מִסִּית וּמְדִיחַ תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נְגַדְנוּ, אֵל תִּסְתַּכְלוּ בְּפִנְיֵנו, כִּי אֲסוּר לְהִסְתַּכֵּל בְּדַמוֹת רָשָׁע, אָדָם שְׂמַלְשִׁין עָלֵינוּ, אָדָם שְׂמוֹסֵר וּמְצִיק לָנוּ, אָדָם שְׂאֵינוּ בּוֹחֵל בְּשׁוּם דָּבָר וּמִסִּית וּמְדִיחַ נְגַדְנוּ, אֲסוּר שְׂתַהֲיָה לָנוּ שׁוּם שְׂיִכּוּת עִם הַטְּמָאָה הַזֶּה! וְאֲסוּר לְהִסְתַּכֵּל בְּפִרְצוּפוֹ הַטָּמֵא! וְלֹא רַק עִמוֹ, אֲלֵא כָּל מִי שְׂרַק יֵשׁ לוֹ שְׂיִכּוּת עִם הַסֵּמ"ך-מ"ם, אֲסוּר לְדַבֵּר עִמוֹ, וְאֲסוּר לְהַכְנִס בְּבֵית-הַכְּנֻסֶת שְׁלוֹ.

אך אֵנוּ נִמְשִׁיךְ בְּשִׁלְנוּ, נִתְאַחַד יַחַד, וְנִמְשִׁיךְ בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עַז לְהַגְבִּיר אֶת הָאֵהָבָה שְׂיֵשׁ בֵּין הַבְּרִיּוֹת, נְעוֹר זֶה לְזֶה, וְתִרְאוּ אֵילּוּ יִשׁוּעוֹת אֲנַחְנוּ נִבְיָא לְעַם יִשְׂרָאֵל.

הַעֲקָר מַה שְׂאָנוּ צְרִיכִים עֲכָשׁוּ רַק לְהִתְאַחַד יַחַד, וְזֶה יִבְיָא לָנוּ אִמּוֹנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, שְׁלֵא נִפְחַד מְשׁוּם בְּרָיָה שְׂבַעוּלָם, יֵשׁ פְּחַד גְּדוֹל בַּחוּץ, וּמִי שׁוֹרָה בְּפִחַד גְּדוֹל? מִי שְׂאֵין לוֹ אִמּוֹנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵז שׁוֹאֵל עֲצִמוֹ: "מַה יִּהְיֶה וְאֵיךְ יִהְיֶה" וְכוּ', וּמִתְפַּחַד מְאֹד. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת פְּחַד, סִימָן כֵּה): כְּשִׁשׁוּכְחִים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵין נִשְׁעֲנִים עָלָיו, עַל-יַדֵּי-זֶה מִתְפַּחַדִּים מִהֲאֵמוֹת, וְלִכֵּן אִם נִבְטַח רַק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין לָנוּ מַה לְפַחַד מִהֲאֵמוֹת. וְאֵני מְבַטֵּחְכֶם, מִי שְׂיִלֵךְ עִם קְמִיעַ, לֹא יֵאָרַע לוֹ מְאוּמָה! וְאֵני חֲזַק בְּזֶה, אֵני מְבַטֵּיחַ לְכָל יְהוּדִי וְיְהוּדִי, מִי שְׂיִלֵךְ עִם קְמִיעַ — לֹא יִקְרָה לוֹ כְּלוּם! וְגַם לִי יֵשׁ קְמִיעַ, אֲשֶׁר זֶה שֵׁם קְדוּשׁ וְנוֹרָא שְׂמֻצִיל אֶת הָאָדָם מִמִּיתוֹת מְשֻׁנוֹת, מִיתוֹת אַכְזָרִיּוֹת, וּמִבְיָא לְאָדָם הַצְּלָחָה.

וְכֵן רְצִיתִי שְׂתַצְאוּ וְתַפְּצוּ, וְתִקְרְבוּ אֶפְלוּ עֲשֶׂרָה יְהוּדִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאוֹמְרִים חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין לט.): עַל כָּל בֵּי עֲשֶׂרָה

שְׁכִינְתָא שְׂרִיא. וְלִכְּן אַם מְפִיזִים דְּבַר ה' אָפְלוּ לַעֲשֶׂרָה אַנְשִׁים, מְשָׂרִים אֶת הַשְּׁכִינָה בְּזַה הַעוֹלָם, וְזֶה צְרִיכִים עַכְשָׁו, לְהַשְׁפִּין שְׁכִינַת עִזוּ פִּה לְמַטָּה, שְׁכַל עִם יִשְׂרָאֵל יִפִּירוּ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר רַב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵינָם יוֹדְעִים מֵהַסּוּד הַזֶּה — לְשִׁיחַ בֵּינָם לְבֵין קוֹנָם, וְאַצְלָם זֶה דְּבַר זָר מְאֹד, אַבְּל אִם אָדָם חֲזַק בְּאַמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינּוּ מְפַחַד מִשׁוּם דְּבַר, אֲלֵא שׁוֹפֵט עֲצָמוֹ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, קָמְתִי בְּבִקְרָה בְּשַׁעַה זֹו וְזוֹ, וְכַף וְכַף קָרָה לִי", וּמְמַשִּׁיף הַלָּאָה וְהַלָּאָה לְשֹׁפֵט עֲצָמוֹ מִה הָיָה עֲמוֹ, אֵיף הַלֵּף לְמַקְוָה, לְתַפְלָה, אִם חַס וְשְׁלוֹם, לֹא הַלֵּף לְמַקְוָה הַיּוֹם, וְלֹא הַתְּפַלֵּל בְּמַגִּין, אוֹ רַב וְהַסְתַּכְסֵּף עִם אַנְשִׁים, אוֹ שְׁבִטֵל אֶת הַזְּמַן הַיֶּקֶר, וְלֹא לְמַד תּוֹרָה, אִם אָדָם רַק שׁוֹפֵט עֲצָמוֹ, אֵינּוּ לוֹ מִשְׁפָּט לְמַעְלָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ, אָדָם שְׁחִי רַק עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הִכִּי מְאֹשֶׁר, אֵינְנוּ שְׁבוּר, אֲלֵא רַק שְׁמַח, וּבְאַמַּת לְמָה צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׁבוּר? וְלָמָּה לְהַשְׁכֵּר וְלָמָּה לְדַאֵג? אִם אָדָם מוֹסֵר עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא תְּמִיד שְׁמַח. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת פַּחַד, סִמָּן יא), מִי שֵׁישׁ לוֹ פְּחָדִים יִזְמַר זְמַר שֶׁל שְׁמָחָה; וְאַחַר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה שֵׁילֵף בְּרִקּוּד, כִּי הַשְּׁמָחָה זֶה הַגְּאֻלָּה, הַשְּׁמָחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, הַשְּׁמָחָה עוֹזֶרֶת לְאָדָם לְהַתְּקַרֵּב בֵּיתֵר שְׂאֵת וּבֵיתֵר עִזוּ אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אֵל תִּירָאוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ מֵאַף אֶחָד בְּעוֹלָם, יְהִיִּה אֵיף שְׂיִהִיָּה וְיִהִיָּה מִה שְׂיִהִיָּה. אִם תִּהְיוּ חֲזַקִּים בְּאַמוּנָה וּבְאַחֲדוּת, וְאֶחָד יַעֲזוֹר לְשֹׁנֵי, אֵינּוּ לָכֶם לְחַשֵּׁשׁ מִשׁוּם רִיק וּפּוֹחַז, מִשׁוּם גּוֹי טָמֵא וְסִטְרָא אַחְרָא, וּבְיַדֵּי לֹא מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שְׁהוּא חֲתִיכַת זָבֵל, שְׁמוּסֵר אוֹתְנוּ — לְרֹאוֹת לְמִי נִתְקַרֵּב בַּעַת צָרָה.

עֲלִינוּ לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הַפְּחוֹת, וּתְזַכּוּ אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל גַּם-כֵּן לְדַעַת יְדִיעוֹת אֱלֹהִים, וְלִקְרֹב נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְזִכּוֹת זֶה נִזְכָּה לְגֻאֻלָּה.

אַבְקֵשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, יֵשׁ לָנוּ פִּה יְהוּדִי בְּקִי בְּמַקְוֹאוֹת, וְרוֹצֵה לְלַמֵּד עִמָּכֶם הַלְכוֹת מַקְוֹאוֹת, כָּל הַהֲלָכוֹת מִהֶרָאוֹשׁוֹן שְׁפָרָאוֹנוּ עַד הָאַחֲרוֹן שְׁפָאֲחֲרוֹנִים, כָּל פְּרִטֵי הַפְּרִטִים, וְיִלְמַד עִמָּכֶם כְּמָה שְׁעוֹרִים, מִה זֶה מַקְוָה, וְאֵיף בּוֹנִים מַקְוָה, וְכָל הַשְּׂיָף

לְזֶה, הוּא יְחִיד מְמַחֶה. וְאִם הוּא יִלְמַד אֶתְכֶם, זֶה יִהְיֶה לְכֶם לְמוֹד חַי.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, אִם יֵשׁ בְּכֶם אַבְרָכִים — עֲשֵׂרָה אוֹ חֲמֵשֶׁה-עֶשֶׂר אוֹ עֶשְׂרִים, שְׂיֵשׁ לָהֶם רְצוֹן אוֹ יַדַּע בְּבִנְיָה, שְׂיַעֲזְרוּ לוֹ, וְכִף מְשֻׁךְ יוֹמִים שְׁלֹשָׁה נְסִיִּים אֶת הַמְּקָנָה לַגְּבָרִים, וְתַהֲיֶיהָ לְנוּ מְקָנָה לְתַפְאֶרֶת, וְכִף אַתֶּם יְכוּלִים לְחַסֵּף לִי שְׁלֹשִׁים אֶלְף דּוּלָר. וְלִכֵּן רְצִיתִי מְאֹד דְּבַר רֵאשׁוֹן, שְׂתַדְעוּ מֵה זֶה מְקָנָה, הֵן הַלְכוֹת נְדִירוֹת שְׂאִין הַזְדַּמְנוֹת לְלַמְדוֹן, וְיִמְחִישׁ לְכֶם מֵה זֶה מְקָנָה וּסְגֻלָּתוֹ וְכוּ', וְכָל הַשִּׁטוֹת אֵיךְ מְקָנָה צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּשֵׁר, וְכֹדַאי לְכֶם, זֶה הַזְדַּמְנוֹת פּוֹ, וְאִם תִּהְיוּ חֲזָקִים בְּזֶה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְבַטֵּל מִכֶּם אֶת כָּל הַפְּחָדִים, כִּי מְקָנָה מְמַתְקֶת אֶת כָּל הַדְּיָנִים, וְלִכֵּן יִקְבַּל עַל עֲצֻמוֹ כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו כָּל יוֹם לֵילָף לְמְקָנָה טְהוֹרָה, וְהִבְטִיחַ מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל: מִי שְׂיִלָּף בְּכָל יוֹם לְמְקָנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יֵשׁ לוֹ תִקְוָה לְתַקֵּן הַכָּל; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, רְאוּ שְׂיִלְמַד עִמָּכֶם כָּל הַלְכוֹת הַמְּקָנָה, וְזֶה הַזְדַּמְנוֹת פּוֹ, וְכֵן אֵלּוּ שְׂיִכּוּלִים לְעֹזֵר בְּבִנְיָה, אַתֶּם חוֹסְכִים לִי הוֹן תּוֹעֲפוֹת, אַבְקֵשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, שְׂתַעֲזְרוּ לִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכְּנוּ בְּאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכְּכַת, וְלֹא נִפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְיִקְיִם (שְׁמוֹת טו, טז): "תִּפְּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּנְפִחַד בְּגִדְל זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן", אֲבָל זֶה תְּלוּי רַק בְּמַדַּת הָאַמוּנָה, כִּפִּי שְׂתַהֲיֶיהָ לְנוּ אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כֵּן לֹא נִפְחַד מֵהֶם, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּיטִי-מוֹהֲרַ"ן, חֶלֶק א', סִימָן ז'): אֲמוּנָה מְקַבְּלִים רַק מִהַצְדִּיק; וְלִכֵּן רְאוּ לְלַמַּד סִפְרֵי הַצְדִּיק חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, תִּלְמְדוּ בְּכָל יוֹם "לְקוּיטִי-מוֹהֲרַ"ן", חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, תִּלְמְדוּ בְּכָל יוֹם "סִפְרֵ-הַמְדוֹת", "סִפְוֵרִי-מַעֲשִׂיֹת", וְשִׁיחוּתֵינוּ הַקְדוּשׁוֹת: "חֵי-מוֹהֲרַ"ן" וְ"שִׁיחוּת-הַרְ"ן", וְאִז אִם סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל יִהְיוּ שְׂגוּרִים עַל פִּיכֶם, אֵין לְכֶם לְפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְתִרְאוּ נְסִיִּים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תשצט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חיי-שרה, כ"ד חשון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אָל כָּל־לִיּוֹת אָנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלַב",
הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאָנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּלִי יוֹצֵא מִן
הַכָּלָל, שֶׁתִּתְקַבְּצוּ יַחַד, הַיּוֹם בְּעָרֵב בְּשַׁעַת תְּשׁוּעָה וְחֲצִי בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת
לְאַסְפַּת חֲרוֹם, כִּי יֵשׁ פְּמָה נוֹשָׂאִים מְאֹד חֲשׂוּבִים לְדַבֵּר עִם כָּל־
אָנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת
רְצוֹנִי, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תת.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חיי-שרה, כ"ה חשון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אָל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָה מְאֹד נִבְהַלְתִּי לְשִׁמְעַע עַל בְּתָרָךְ
תְּחִיָּה.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂזֵה כָּלוּם, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד
מְאֹד לֹא לְשִׁמְעַע בְּקוֹל רוֹפֵא אֶחָד שֶׁמְקַשֵּׁק לְעֲשׂוֹת טְפוּלִים, כִּי
בְּדַבָּרִים כָּאלוֹ צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהָר, צָרִיךְ לְכָל הַפְּחֻת עֲצַת
שְׁלֹשָׁה רוֹפְאִים מְמַחִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלַּתִּי שְׂאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַד בְּתָכֶם, שֶׁתִּהְיֶה לָּהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְאֲרִיכוֹת
יָמִים, רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ תִרְאֶה נְסִים וּנְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הָאֲמוּנָה הִיא יְסוּד קִיּוּם הַיְהוּדוּת, וְרַבְּנּוּ וְ"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן לַג): עַל-יְדֵי אֲמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ. וְלִכְּנֹן מִי שְׂיִוָּדַע שְׂפָגַם בְּאֵיזָה פְּגָם, עָלָיו לְהִתְחַזֵּק רַק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּכְבָר אָמַר רַבְּנּוּ וְ"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן סג): אֲצֵל הָעוֹלָם אֲמוּנָה הוּא דְבָר קָטָן, אֲבָל אֲצֵלִי הָאֲמוּנָה הוּא דְבָר גָּדוֹל מְאֹד.

רַק חִזּוֹק וְאֲמִץ, וְחֲצִיר בְּדַעְתָּךְ, אֵיךְ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, דּוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הוּא לְבוּשׁ לְגִבֵּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיִּי-שָׁרָה, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ וְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְהִתְנַהֵּג בְּדַרְךָ אֶרֶץ פִּיאוֹת לְבַר יִשְׂרָאֵל אֲבָרְךָ תִּלְמִיד חָכָם, וְתִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד תּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

לְאַחֲרוֹנָה יֵשׁ מְנַהֵג רַע, שְׁנוֹסְעִים עִם אוֹפְנוֹעַ, וְזֶה כָּלֵל לֹא צָנוּעַ, לְכֹן רְצִיתִי שְׁלֹא תִסַּע עִם זֶה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׁרָה, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

קִדְּם זֶה לֹא בְטוֹחַ מְתִי אֶת יוֹלְדֹת, זֶה יָכוֹל לִהְיוֹת לֹא בְשַׁבָּת, אֲבָל אִם צְרִיכִים לְנִסְעַ בְּשַׁבָּת, עֲדִיף לְקַחַת נְהַג שְׂאִינוּ יְהוּדִי, וְאִם אֵין דְּבַר כְּזֶה, אִזּוּ הַבַּעַל יָכוֹל לְקַחַת, אֲבָל צְרִיכִים לְרְאוֹת לְמַעַט כַּמָּה שְׂיֹתֵר בְּחִלּוֹל שַׁבָּת, הֵינּוּ לֹא לְקַחַת דְּבָרִים שְׁלֹא תַצְטַרְכִי אֶת זֶה תַכְף-וּמִיד, כְּגוֹן: בְּגָדִים שְׂיִישׁ זְמַן לְהַבִּיא אֶת זֶה בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת, וְכֵן שְׂאֵר הַדְּבָרִים, בְּוֹדָאֵי אִם יָכוֹלִים לְנִסְעַ לְבֵית-חֹלִים חֲרָדִי, כְּגוֹן "מַעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה", אוּ "לְנִיאָדוּ", שְׂשֵׁם לֹא יִבְקָשׁוּ אֶתְכֶם לְחַתֵּם אוּ לְכַתֵּב בְּשַׁבָּת - זֶה עֲדִיף, אֲבָל אִם כָּבֵר אֵין זְמַן, וּמַרְגִּישִׁים צִירִים חֲזָקִים, אִזּוּ צְרִיכִים לְנִסְעַ לְבֵית-חֹלִים הַכִּי קָרוֹב, וְלִהְתַּחַמֵּק מִלְחַתֵּם, וְאִם הֵם לֹא רוֹצִים לְקַבֵּל, צְרִיכִים לְחַתֵּם בְּשֹׁנֵי, כְּגוֹן: לְחַתֵּם בְּיַד שְׂמַאל, וְכֵן בְּכָל דְּבַר צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל, שְׂיִהְיֶה כַּמָּה שְׂפָחוֹת חִלּוֹל שַׁבָּת, וּבַעֲנֵן שְׂיִישׁ שְׂנֵי בְתֵי חֹלִים אֶחָד קָרוֹב וְאֶחָד רְחוֹק, אִם הַבֵּית-חֹלִים הֶרְחוֹק מֵיִשָּׁב אֶת דַּעַת הַיּוֹלְדֹת, עֲדִיף לְנִסְעַ שָׁמָּה, וְשְׂאֵר הַדְּבָרִים מֵהַ שְׂהַרּוֹפָא אוֹמֵר בְּעֵנֵן יוֹלְדֹת, כְּגוֹן: זְרוּז, אוּ גַתּוּחַ קִיֶּסְרִי, אוּ שְׂאֵר הַדְּבָרִים שְׂהַרּוֹפָא רוֹאֶה שְׂזֶה פְקוּחַ נֶפֶשׁ, אֵין שׁוּם שְׂאֵלָה, וְצְרִיכִים לְקַיֵּם אֶת זֶה תַכְף-וּמִיד.

הַקְדוּשׁ-כְּרוּף-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתִלְדִי בְקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי־שָׁרָה, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּדַע, שְׁמִצּוֹת כְּבוֹד אִם זֹו מִצְוָה מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה.

בְּעֵינַי גְּדוּל בְּעֵלֵי חַיִּים, אֶתָּה צְרִיף לְהִבִּין, אִם נוֹתְנִים לְכָל־ב
בְּשָׁר אוֹ לְחַתּוּל חֶלֶב, הֵם לֹא יַעֲזְבוּ אוֹתְךָ, וְלֹא בְּחִנָּם שָׁהֵם בְּאִים
תְּמִיד וְכוּ', וְלִכֵּן אִם לֹא רוֹצִים אוֹתָם, צְרִיכִים לְרֵאוּת לֹא לְתֵת לָהֶם,
וּבְכָל־ל לֹא כְּדַאי לְגַדֵּל חַיּוֹת טְמֵאוֹת בְּבֵית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי־שָׁרָה, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִין אֶתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדוּל הַשְּׂמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂאֶתָּה
לוֹמֵד הֶלְכוֹת נְחוּצוֹת, כְּגוֹן: מְקַנְאוּת, נְדָה, שְׂחִיטָה וְנִקּוּר וְכוּ' וְכוּ',
כִּי זֶה מְקַצּוֹעַ שְׂמוּרָה הוֹרָאָה צְרִיף לְדַעַת, וּבְטוּחָנִי שְׂתִהְיֶה עוֹד
מוֹרָה הוֹרָאָה בְּיִשְׂרָאֵל, וּמָה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ עֲכָשׁוּ עֲנִיוֹת, זֶה מְנַסִּים
אוֹתְךָ עֲכָשׁוּ מִן הַשָּׁמַיִם, לְמִי תִפְנֶה בְּעַת צָרָה. וְלִכֵּן רֵאָה לְחַזֵּק אֶת
עֲצָמְךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׂשׂוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׂאֶתָּה יוֹרֵד מִפְּעַם לְפְעַם לְשְׂחִיטָה,

לְרֵאוֹת אֵיךְ שׁוֹחֲטִים וְאֵיךְ שְׂבוּדָקִים וְאֵיךְ שְׂמִכְשִׁירִים, אָשׁוּר מְלֻבֵד
שְׁזָה תּוֹעֵלֶת, שְׂאֵתָה לּוֹמֵד מִזֶּה הַרְבֵּה, מַה גַּם שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי עִם
הַהִשְׁגָּחָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד, שְׁלֹא יִהְיֶה בְּשֵׁר טָחוּן בְּלֵי חוֹתָם בְּתוֹךְ
חוֹתָם, כִּי מִי יוֹדֵעַ מִי טָחוּן אֶת זֶה?!

בְּזֶה שְׂאֵתָה לּוֹמֵד פְּעָמִים שְׁעוֹר עִם הַנְּסִים "בְּכוֹלֵל ג'ס", וְכֵן
שְׂאֵתָה לּוֹמֵד עִם הַבְּחוּרִים, אֲנִי אֶשְׁתַּדֵּל מְאֹד, שְׂאֵתָה תִקְבַּל אִיזוֹ
מְשַׁכְּרֶת, וְעַל כָּלֵם סוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְתִצָּא מִכָּל
צְרוּתֶיךָ וְחוֹבוֹתֶיךָ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתָּה.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר חַיֵּי-שְׂרָה, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁיָחִיו.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף תְּבוֹאוֹ אֶל
הַמְּנוּחָה וְאֶל הַנְּחִלָּה, וְתִהְיֶה לְכֶם דִּיּוּרָה מְשַׁלְּכֶם וְרֻכָּב מְשַׁלְּכֶם, וְלֹא
תִצְטָרְכוּ טוֹבוֹת מֵאַף אֶחָד בְּעוֹלָם.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׂתַפְּסִיק לְהַאֲמִין
לְאֲנָשִׁים, כְּכֹר כָּל-כָּף הַרְבֵּה פְּעָמִים נְכוּיֶת, מְאֲנָשִׁים שְׂאֲמוּרִים
לְהִיּוֹת הַחֲבָרִים שְׁלֶךְ, וְלִבְסוּף קָבְרוּ אוֹתְךָ, הַטּוֹב לֵב שְׁלֶךְ זֶה מַה
שְׂהוֹרָס אוֹתְךָ לְגַמְרִי, אִף פַּעַם לֹא גוֹתְנִים הַלְוָאוֹת וְקַרְדִּיט כָּל-כָּף
גְּדוּל, כִּי אֲנָשִׁים הֵם סֶתֶם מְפַקְרִים, וְהֵם מְנַצְּלִים אֶת מִי שְׂרַק
יְכוּלִים, וְלִכֵּן כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל הַמְּסַחֵר שֶׁל הַטְּלָפוֹנִים, זֶה הִיָּה אִף
לְמוֹתֵר, כִּי עֲכָשׁוּ נִשְׂאֲרֶת תְּקוּעָה, וְהֵם לֹא מְשַׁלְּמִים לְךָ, וְלִדְעֵתִי,
תְּדַבֵּר אִתָּם קָשָׁה, וְתוֹרִיד אֶת הַכְּפּוֹת שֶׁל מְשִׁי, הֵם לֹא מְבִינִים

שְׁפָה אַחֲרַת, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאֵתָה עֲדִין מְדִי לְדַבֵּר אִתָּם בְּקִשְׁיָחוֹת,
אָבֵל אֵין בְּרָרָה, הֵם לֹא יִבְיֵנוּ שְׁפָה אַחֲרַת.

בְּעֵינַי ... תִּהְיֶה חֶזֶק וְקִשּׁוּיָם וְאֵל תִּפְחַד מִמֶּנּוּ, אֵתָה צְרִיף
לְהִסְתַּכֵּל רַק מָה שְׁטוֹב לָךְ, וְכֵן כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה תִּסְתַּכֵּל
רַק מָה שְׁטוֹב לָךְ, וְלֹא מָה שְׁטוֹב לְאַחֲרִים, כִּי אַחֲרִים לֹא יִסְתַּכְּלוּ
עַל הַטּוֹב שְׁלָךְ, וְהִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתִּגְיַע לְמִסְקָנָה הַזֹּו.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתו.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיִּי-שְׁרָה, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

לְדַעְתִּי, הַבְּחוּרָה ... תַּחֲיָה, זֶה מְאֹד מִתְאִים לְבָנֶךָ ... גֵּרוּ יְאִיר,
כִּי הִיא כּוֹתֶבֶת לִי שֶׁהִיא רוֹצֶה אוֹתוֹ, אֶלָּא שִׁיְהִיָּה קֶצֶת יוֹתֵר מִסֵּדֶר
וּרְצִינִי, וְלְדַעְתִּי, בָּנֶךָ, גֵּרוּ יְאִיר, כָּכָר עֵבֶר שְׁבַעַה מְדוּרֵי גִיְהֵנוּם
בְּחַיִּים שְׁלוֹ, וְהִגִּיעַ הַזְּמַן שִׁיְתַחַתֵּן, וְאֲנִי מְקַוֶּה שְׁאֵז הַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל
הַצֵּד הַכִּי טוֹב.

רַק תִּתְחַזְּקִי בְּכֹל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְעוֹד תִּרְאִי הַרְבֵּה נַחַת מִכָּל
יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתו.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיִּי-שְׁרָה, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה שְׁתַּקְחִי אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדִים, וְתִקְנִי לְעֲצֻמְךָ מִדּוֹת טוֹבוֹת, וּבִפְרָט מִדַּת הַצְּנִיעוּת, וְאִם תִּהְיִי בַחֲוָרָה רְצִינִית, אֲזִי אֶעֱשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבַעֲוֹלָם לְשִׁדְךָ אוֹתָךְ עִם בַּחֲוֹר יָרֵא שָׁמַיִם, וְתִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה גְדוֹלָה בַחַיִּים. הֶעֱקָר תִּקְנִי לְעֲצֻמְךָ מִדַּת הַצְּנִיעוּת, שִׁזוּ מְדָה יָפָה לְבַת יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר חַיֵּי-שָׁרָה, כ"ה חֲשׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְאַל תִּדְּאָגוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְעָה יָבוֹא הַטּוֹב, וְהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָיו לֹא יַעֲזוֹב אֶתְכֶם, רַק תִּרְאוּ שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וְשְׁלוֹם וְאַחֲדוּת, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְהַפְרִיד בֵּינֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר חַיֵּי-שָׁרָה, כ"ה חֲשׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

אין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנַּחַת שְׁיֵשׁ לִי, שְׂאֵתָה מִשְׁגִּיחַ עַל הַיְשִׁיבָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַצְלִיחַ עִם הַבַּחֲוָרִים.

אָנִי צָרִיךְ דְּחוּף עַל הַבִּקֵּר אַרְבָּעָה בַּחֲוָרִים שְׁיַעֲזְרוּ לִי... גֵּרוּ יְאִיר, לְסַדֵּר אֶת הַגָּג עַל בֵּיתוֹ, שְׁמֹשׁ יָרְדוּ הַמַּי גְּשָׁמִים לְתוֹךְ הַמְּקוֹה, וְזֶה מְכַרַח לְהִיּוֹת כְּבָר עַל הַבִּקֵּר מְקַדָּם, וְלִכְן תִּקַּח אַרְבָּעָה בַּחֲוָרִים זְרִיזִים, וְתִשְׁלַח אוֹתָם לְשִׁמָּה, וּבְזֶה תַעֲזֹר לִי לְזַרְזֹת אֶת בְּנֵי הַמְּקוֹה, וְכֵן אָנִי צָרִיךְ כַּמָּה בַּחֲוָרִים שְׁיִנְקוּ אֶת שְׁנֵי הַבוֹרוֹת הַקְּטַנִּים וְהַקְּרֹמִיקָה, וְזֶה גַם-כֵּן נַחוּץ, כִּי אָנִי רוֹצֵה כְּבָר לְגַמֵּר עִם הַמְּקוֹאוֹת פַּעַם אַחַת וּלְתַמִּיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתי.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר חַיֵּי-שְׂרָה, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רְאֵה לְשִׁלֹּם אֶת הַקְּלֶף שְׁלַקַּח חֲמִידָא אֶצְל ... גֵּרוּ יְאִיר, וְתִרְשֵׁם לִי כַּמָּה זֶה עָלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתיא.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר חַיֵּי-שְׂרָה, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי, תַחֲכָה עוֹד עִם הַנְּסִיעָה, כִּי עַכְשָׁו הָעוֹלָם צָרִיכִים

אָשֶׁר לַג תְּחִיב — לַג תְּחִיג בְּנַחַל שִׂיא

רַחֲמִים רַבִּים, וְלֹא כְּדַאי לַעֲשׂוֹת נְסִיעוֹת, רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ לְהַתְמִיד
בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִכְתֵּב חֲדוּשֵׁינָיִם דְּאוֹרֵי־תָא.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּחִיב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲמִי-שָׁרָה, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה שְׁאַתָּה מְחַפֵּשׂ אוֹתִי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוֹל לַעֲזֹר לִי... אֶת הַגָּג
כְּבֹר מְחַר, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים אֶת זֶה עֲבוּר הַיָּמִים גְּשָׁמִים לְמַקְנֶה, וְזֶה
מְאֹד מְאֹד נְחוּץ, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם לָךְ עַל זֶה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תְּחִיג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֲמִי-שָׁרָה, כ"ו חֶשְׁוֹן
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי
מֵאַמְצִים שְׁבַע־עוֹלָם לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, בְּשְׁלוֹם בְּאַהֲבָה, כִּי
זֶה הַיְסוּד שֶׁל כָּל הַיְסוּדוֹת, כִּי כֹּף אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עַקְצִין,
פָּרָק ג'): לֹא מֵצָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּלִי הַמְּחַזֵּק בְּרַכָּה, אֶלֶּא
הַשְּׁלוֹם. וְהִנֵּה בְּעֵגְנֵן שְׁלוֹם רַבִּים טוֹעִים, שְׁחוֹשְׁכִים שְׁצָרִיכִים
לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם עִם כָּלֵם, אֲבָל רַבְּנוּ וְ"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אָמַת,

סימן כב): כְּשֵׁישׁ אָמַת יֵשׁ שְׁלוֹם, הֵינּוּ כְּשֵׁאָדָם רַק נִמְשָׁף אַחַר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שָׂרַק הוּא אָמַת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יְרֵמְיָה י, י): "וַהֲוִי"ה אֱלֹקִים אָמַת", הוּא אֱלֹקִים חַיִּים וּמְלַךְ עוֹלָם" וְגו', אִזּוּ הוּא מִחֲפֵשׁ רַק אֶת הַשְׁלוֹם, כִּי שָׁמוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁלוֹם, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שִׁבְת י:): שֵׁם גּוֹפִיָּה אֵיקָרִי שְׁלוֹם, דְּכַתִּיב (שׁוֹפְטִים ו'): וַיִּקְרָא לוֹ הוֹי"ה שְׁלוֹם וְגו', וְלִכֵּן אָמַת וְשְׁלוֹם תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה, כִּי מִי שֶׁמְחַזֵּיק בְּאָמַת, שֶׁהוּא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִזִּי תָמִיד מִמְשִׁיף אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשְׁלוֹם, שֶׁהוּא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכְמֵאמָרָם ז"ל (בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פָּרָשָׁה יב, סִימָן ד'), שֶׁלֹּא בָּרָאוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת עוֹלָמוֹ, אֲלָא עַל מְנַת שְׂיָהָא שְׁלוֹם בֵּין הַבְּרִיּוֹת, שֶׁנֶּאמַר (יִשְׁעְיָהוּ מֵה): "יּוֹצֵר אוֹר וּבּוֹרֵא חֹשֶׁךְ עוֹשֶׂה שְׁלוֹם" וְגו'. וְזֶה (זְכַרְיָה ח, יט): "וְהָאָמַת וְהַשְׁלוֹם אֶהְבּוּ". וְאָמְרוּ (זֵהר וַיִּקְרָא יב:): דְּאָמַת וְשְׁלוֹם קָשִׁיר דָּא בְּדָא, וְעַל דָּא הוּא שְׂלִימוּתָא דְכָלֵּא. וְלִכֵּן רוֹאִים מְזֶה, שֶׁאָמַת וְשְׁלוֹם הוֹלְכִים בְּיַחַד, וְזֶה כְּשֵׁישׁ אָמַת יֵשׁ שְׁלוֹם, עִם כָּל זֹאת אֶל הַשְׁלוֹם צָרִיף לֵהִיּוֹת מִקְשָׁר גַּם אָמַת, שֶׁהוּא מְחַזֵּיק בְּאָמַת שֶׁהוּא הַתּוֹרָה וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אִם הוּא מְנַתֵּק מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבּוּ, וְרַחוּק מֵהַתּוֹרָה וְקִיּוּם הַמְצוּוֹת, וְהוּא עוֹד הוֹלֵךְ לְהַכְעִיס, מֵה שֶׁיָּד לְהַשְׁלִים אִתּוֹ!?! עַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַשְׁלוֹם רַק כְּשֶׁמְחַבֵּר עִם אָמַת, כִּי אִם הֵהוּא רַחוּק מֵהָאָמַת, שֶׁהוּא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְהַתּוֹרָה, לֹא שֶׁיָּד לְהַשְׁלִים אִתּוֹ, וְזֶה הַסְּפָר־מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שָׁמוּ וְזָכְרוּ וַגְּנָדָא דִּילָהּ, שֶׁהֵם רְשָׁעִים אַרְוּרִים וּמוֹסְרִים, שֶׁמוֹסְרִים אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנּוּ וְכוּ' וְכוּ', מֵה שֶׁיָּד לְהַשְׁלִים אִתָּם, עֲלֵיהֶם אָנוּ מִתְּפַלְּלִים בְּכָל יוֹם: "וְלַמְלַאֲשִׁינַיִם אֵל תְּהִי תִקְוָה", שֶׁלֹּא תְהִיָּה לָהֶם תִּקְוָה לַחַיּוֹת, וְלִכֵּן שְׁלֵמוֹת הַשְׁלוֹם זֶה רַק עִם יְרֵאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שָׁמוּ, אִתָּם צָרִיכִים לְהַשְׁלִים וְלְהַחְזִיק אֶת עֲצָמוֹ יַחַד, אֲבָל עִם הַסְּפָר־מ"ם וְכָל מִי שֵׁישׁ לוֹ שְׂיָכוֹת עִמוֹ, אִתָּם צָרִיכִים לְהַבְדִּיל מֵהֶם לְגַמְרִי, וְשֶׁלֹּא יְהִיָּה לָכֶם שׁוּם עֶסֶק עִמָּהֶם בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפָּן, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׁאִסוּר לְהִנִּיחַ אוֹתָם לְהַכְנִס בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, כִּי אֲנַחְנוּ בְּנֵינוּ אֶת הַבֵּית-הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ וְהַקְהָלָה שְׁלָנוּ רַק עַל-יְדֵי יְסוּדוֹת חֲזָקִים שֶׁל הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת וְאִמּוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכְכָּת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד שְׁזֵר לֹא יִכְנַס בְּקֵהֶלְתָּנוּ, וְזָכְרוּ הֵיטֵב, אֲשֶׁר מְסַרְתִּי נַפְשִׁי חֻלְבִּי וְדַמִּי לְהַקִּים קֵהֶלָה קְדוּשָׁה

כּוֹז, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַקְּהֵלָה שְׁדָר לֹא יִכְנַס בֵּינֵינוּ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן לֹא לְהַנִּיחַ טְפוּסִים תְּמַהוּנִיִּים וּמִפְּקָפְקִים בְּתוֹךְ קְהֵלְתֵנוּ, הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ אֵינָה עָרִי מְקַלֵּט לְמַשְׁגָּעִים וְלְמַטְרָפִים, וְיִכְבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהדְרִין צ.ב.): כָּל אָדָם שָׂאִין בּוֹ דְּעָה, אָסוּר לְרַחֵם עָלָיו, וְלִכֵּן תִּכְףּ-וּמֵיד כְּשֵׁרוּאִים אָדָם מְשָׁנָה, אוֹ שֶׁהוּא מִתְנַהֵג מְשָׁנָה, אֵינן לוֹ מַה לַעֲשׂוֹת בְּקְהֵלְתֵנוּ, וְאֵל תִּהְיוּ רַחֲמָנִים יוֹתֵר מִדִּי, כִּי כָּבֵר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְהֵלֶת זוּטָא, פֶּרֶשֶׁה ז', סִימָן יד): אָמַר רִישׁ לְקִישׁ, כָּל מִי שֶׁנַּעֲשָׂה רַחֲמָן עַל אַכְזָרִים, נַעֲשֶׂה אַכְזָר עַל רַחֲמָנִים, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ, כִּי הֵם הַעֵינָיִם שְׁלֵנוּ, וְלִכֵּן אִם אֲנַחְנוּ רוּאִים טְפוּסִים תְּמַהוּנִיִּים, תִּכְףּ-וּמֵיד עָלֵינוּ לְגַרֵשׁ אוֹתָם מִקְהֵלְתֵנוּ, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ קֹדֵם, זֶו צָרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל דְּאֲגַתְנוּ.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! רְאוּ לְשִׁתְּףָ פְּעֻלָּה, וְלְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד, שֶׁקְהֵלְתֵנוּ תִּהְיֶה נִקְיָה מִכָּל מִינֵי תְּמַהוּנִיִּים וּמַטְרָפִים, וּבְזֶה שְׂאָדָם מְרַחֵם עַל שׁוֹטֵה מְטָרְף, מַה הוּא גּוֹרֵם? שְׁמִסְכָּן אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ, כִּי אֵף פָּעַם לֹא גִדַּע לְמַה הֵם מְסֻגְלִים. וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד מִי מְסֻתּוֹבֵב בֵּינֵינוּ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן רִשָּׁע אַרוּר טָמָא, שֵׁישׁ לוֹ שְׂיִכּוֹת עִם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, צָרִיכִים לְהִרְחִיק אוֹתוֹ בְּתַכְלִית הָרַחוּק. כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הוּא גָחַשׁ עֲרֻמוּמִי, וְיִכְבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא קָמָא כג.): אָרְס גָּחַשׁ בֵּין שְׁנָיו הוּא עוֹמֵד, הַרְשָׁע הַזֶּה כָּל כַּחוֹ הוּא עִם פִּיּוֹ הַטָּמָא, כְּשֶׁמְדַבֵּר יוֹרֵד דְּבַשׁ מִשְׁפָּתָיו, אֲבָל טָמָא מְטָמָא, עוֹכֵר יִשְׂרָאֵל, שְׂאֲנַחְנוּ סוּבְלִים מִמֶּנּוּ שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהַר מִי מְסֻתּוֹבֵב בְּקְהֵלָה שְׁלֵנוּ, וְאֵל תִּהְיוּ חֲכָמִים בְּעֵינֵיכֶם, אֲלֵא לְדָאג לְטוֹבֵת קְהֵלְתֵנוּ, וְאִזּוּ נַצְלִיחַ לְהַמְשִׁיךְ קְהֵלָה יָפָה מְאֹד.

נָא וְנָא לְהַחְדִּיר בְּעֵצְמְכֶם אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְרַק לְחֻשָּׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה כָּל הַחַיִּים שְׁלָכֶם יִשְׁתַּנוּ לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לַג תּתִיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תּשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיִחִיו נְצַח.
לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

וְהִנְנִי מְבַרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלֵּדֶת
הַנִּכְד, וּבְנֵדֵי פְדֵי שְׁהַסְפֵּא יִהְיֶה סַנְדֵק, וּבְנֵדֵי יִקְרָאוּ אֶת הַבֵּן עַל
שֵׁם אָבִי מוֹרֵי מְנַחֵם זָאב, וְהַיֵּלֶד הַזֶּה יִגְדֵל צְדִיק גְּדוֹל מְאֹד, וְתִרְוֶה
רוֹב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְמֹנֹ, וְיִוָּכַל לְעֲלוֹת מְעֵלָה מְעֵלָה תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרַכַּת מִזֵּל טוֹב...

לַג תּתּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תּשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיִחִיו נְצַח.
לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

לְדַעֲתִי, פְדֵי שְׁתַּקְחוּ אֶת הַדִּירָה לְיַד הַמְדַרְשֵׁיָה, וְאַנִּי רוֹצֶה
מְאֹד מְאֹד לְהַקִּים מְדַרְשֵׁיָה רְצִינִית, וְאִם יִהְיֶה רְצוֹן טוֹב, נְצַלִּיחַ
בְּגְדוֹל, הָעֶקֶר לֹא לְפָחוֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פְדֵי יַעֲזֹר לָךְ.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תּתּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תּשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיִחִיו נְצַח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו להתחזק ואל תדאגו, הבת שלכם תהיה לה רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ותשמרו מאוד על הטפול שהרופאים עושים, פי על-פי-רב הם רק מתלמדים על הפציינטים, ולכן צריכים מאוד מאוד לעמד על המשמר, פי לפעמים הרופאים יותר מקלקלים מאשר מתקנים, אני על משמרי אעמדה, לבקש ולהתחנן שתהיה רפואה שלמה לבת שלכם, ותרוו רב נחת מקל יוצאי חלציקם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לג תתיז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ח חשון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאוד אני מבקש אותך, שתקח את עצמך בידיים, ואז תוך כמה שבועות אתה מתחנן, תלמד בכל יום בפולל חמש ורש"י עם התרגום, ח"י פרקים משניות, ותגורס "עין יעקב", וזה לא כל-כך קשה לקלט, וכן תלמד הרבה הלכות בספר "ילקוט יוסף", כדי שתהיה בקי בהלכה, פדת מה לעשות, ואל תתחבר עם פרחחים, אלא תתחיל להיות תלמיד רציני, ואז תראה ברכה והצלחה בכל מעשי ידך, אני מאוד מקנה שתצית אותי, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַג תּתִּיחַ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תּשּׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַבַּחּוּר ... גֵּרוּ יְאִיר.

אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּבְקֵשׁ סְלִיחָה מִהַמְשַׁגֵּיחַ וְתַחֲזוֹר לְיִשְׁיבָה, אָנִי לֹא רוֹצֵה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן שְׁתִּלְמַד בְּכוֹלֵל, אִם אַתָּה לֹא תִצִּיחַ, אָנִי אוֹצִיא אוֹתְךָ לְגַמְרֵי מִיְכַנְאֵל, הַגִּיעַ הַזְמַן שְׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמָּה בְּיָדֶיךָ, כִּי אַחֲרַת תּפֹּל נְפִילָה אַחַר נְפִילָה, וּמִי יוֹדֵעַ אֵל הֵיכָן תִּתְרַדֵּר. וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּה פֶּעַם וּלְתַמִּיד בְּיָדֶיךָ, וְאִזּוֹ הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, אִם תִּצִּיחַ אוֹתִי, יִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְאִם לֹא תִצִּיחַ אוֹתִי, אִזּוֹ יִהְיֶה לְךָ רַע בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד.

אָנִי אֶת שְׁלִי אֶמְרָתִי לְךָ, וְעַכְשָׁו תִּבְחַר אֶת הַבַּחֲרִיהַ שְׁלֶךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תּתִּיט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תּשּׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רֵאָה לְהַתְמִיד הַרְבֵּה בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָע לְנַפְשֶׁךָ. כִּי בַסֵּפֶר הַזֶּה תִּמְצָא כָּל מִינֵי עֲצוֹת עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

אָשֶׁר לַג תִּתֵּכּ — לַג תִּתְּכֵא בְּנַחֲל שִׁיז

הַעֲקֹר רְאֵה לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאֵל תִּרְיִבוּ בֵּינֵיכֶם, כִּי זֶה הִיְסוּד
לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַשְּׂכִינָה בְּבֵית.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּתֵּכּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֲשׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְקָרוֹב
מְאֹד תִּהְיֶה לָכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשָׁכְנוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּתְּכֵא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֲשׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ,
אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין, שֶׁכַּפּוּד אֵב וְאֵם זֶה מְאֹד חֲמוּר, עִם כָּל זֹאת בְּמִצְבַּב
שְׁלָךְ אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַמֵּק מְאֹד, וְלֹא לְבוֹא לְיַדֵּי עַמּוֹת, מִחֲלָקַת
וּמְרִיבוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, אִם אֶת יְכוּלָה לְהִתְחַמֵּק שְׁתָּבוֹא אֶצְלֶךָ, זֶה
יִהְיֶה הַכִּי טוֹב.

הַעֲקֹר תִּתְחַזְּקִי בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאִז תִּרְאִי אֶת הַנְּסִים
נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְּכַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ, שֶׁבְּכֹל שְׁבוּעַ מִתְּרַחֵב הָאוֹלָם עִם אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמִנוּ, שֶׁמִּתְקַבְּצִים יַחַד עַל סְעֻדָּה שְׁלִישִׁית, בֵּן יָרְבּוּ, עַד שֶׁיִּבְאוּ
כֹּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ בְּיַחַד.

בְּעֵינַי הַבְּרִי-מְצוּה וְכוּ', אֲמַרְתִּי לוֹ, שֶׁבֵּין כֶּף עוֹשִׂים סְעֻדָּה
שְׁלִישִׁית, אִז שֶׁיִּצְרַף אֶת זֶה עִם הַבְּרִי-מְצוּה שְׁלוֹ, וְזֶה לֹא צָרִיף
לְעֹלוֹת לוֹ כֶּסֶף, כִּי תִהְיֶה סְעֻדָּה שְׁלִישִׁית רְגִילָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ, שֶׁסוּף כֹּל סוּף הַתְּחִיל אֶת הַרְצוּף לְמַעְלָה,
וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְכָּה כָּבֵד לְרְאוֹת בֵּית-
הַכְּנֶסֶת מִפְּאֵר לְעֵדֶת הַתִּימָנִים. וְאֲנִי רוֹצֵה שֶׁיִּתְרַבּוּ בְּיִבְנָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְּכַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַתִּי לְקִרְאָת דְּכַרְיָךְ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא-

אָשׁר לַג תתכד — לַג תתכה בַּנְחַל שׁיט

שִׁיתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת גַּם יַחַד, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אוֹתְךָ יְהִי אִיךָ שְׁיִהְיֶה, וְיִהְיֶה מֵה שְׁיִהְיֶה, חֹזֵק וְאַמִּץ, וְאִז תִּרְאֶה
נִסִּים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תתכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַעֲקָר הוּא אַמוּנָה. וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת אַמוּנָה, סִימָן
לג): עַל-יְדֵי אַמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ;
וְכֵן לֹא צְרִיכִים לְסַפֵּר לְאָף אֶחָד אֶת הָעֵבֶר שְׁלוֹ רַק לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּעֶצְמוֹ, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחִי בְּחַיֶּיךָ, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תתכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי, עַכְשָׁו תְּחַכֶּה, כִּי לֹא יוֹדְעִים מֵה יוֹלֵד יוֹם, וְלֹא כְּדַאי
לְנִסֵּעַ נְסִיעוֹת, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת,
וְסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת אֲצִלְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתכו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֲשׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקָשׁ אֲתָכֶם, שְׁתַּחֲוִי בְיַחַד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה וּבְתַבְנֵה הַדְּדִית, וְשִׁתְּעֲזְרוּ אֶחָד לְשֵׁנִי, וְלִמְעַן טוֹבְתְּכֶם הַנְּצָחִית אֵל תְּרִיבוּ, כִּי זֶה לֹא בְּרִיא בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, אַתֶּם זוּג מֵהַשָּׁמַיִם, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְחַיּוֹת בְּיַחַד, וְלְאַהֲבָה אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, וְלִכְבֹּד אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, וְזֶה הִיָּה הַרְצוֹן שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, וְתִשְׁמְרוּ מֵאֵד מֵאֵד עַל הַשְּׁלוֹם-בַּיִת שְׁלָכֶם.

אֲנִי מֵאֵד מְקַוֶּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצְיְתוּ אוֹתִי, וְאֵז טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים, כִּי אֲנִי אוֹהֵב אֲתָכֶם מֵאֵד מֵאֵד, וְאֲנִי רוֹצֵה לְרְאוֹת הַרְבֵּה נַחַת אֲצֻלְכֶם, וְאִם תַּחֲוִי בְיַחַד בְּשְׁלוֹם וְאַהֲבָה, תִּגְרְמוּ לִי הַרְבֵּה נַחַת.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתכו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֲשׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲוִי נֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

בְּאִתִּי לְאֵחַל לְכֶם בְּרַפְת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבֵּית עַל הַלְדָּת בְּתָכֶם, וְאִם לֹא נִתְתֶם שֵׁם תִּתְּנוּ כְּכָר מְחַר בְּיוֹם שְׁנֵי שָׁם: רַבְקָה, וְהוּא מִפְּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, רַבְקָה אֲמֵנוּ, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכֶם, שְׁיִהְיֶה לְכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִמְּנֶה וּמְכָל יוֹצְאֵי חַלְצִיקֶם.

אָשֶׁר לַג תַּתְּכַח בְּנַחֵל שְׂכַא

בְּךָ תִּתְחַזְּקוּ יַחַד וּתְכַבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְתִרְאוּ אִיזוֹ בְּרָכָה
תָּבוֹא אֵלֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְּכַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂתַפְּסִיקוּ לְרִיב בֵּינֵיכֶם, אַתֶּם
הַוֹרְסִים אֶת הַחַיִּים שְׁלָכֶם עַל לֹא דָבָר, אַתֶּם לֹא רוֹאִים אִיךָ
שְׂהַסְמִ"ךְ-מ"ם נִכְנָס בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלָכֶם, וְהוֹרֵס לָכֶם אֶת הַבַּיִת עַל
לֹא דָבָר, וְלִכֵּן אָנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּרְחַמוּ עַל יְמֵי נְעוּרֵיכֶם,
וּתַפְּסִיקוּ כְּבָר אֶת הַוּפּוּחִים, שְׂעַל כָּל דָּבָר אַתֶּם מְתוֹפְּכִים כְּמוֹ יְלָדִים
קְטָנִים, וְזֶה מֵה שְׂמַבִּיא לָכֶם אֶת כָּל הַצָּרוֹת, אָנִי מָאד מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַצִּיתוּ אוֹתִי, וְאִז לֹא תַפְּסִידוּ לֹא בְּגַשְׁמִיּוֹת
וְלֹא בְּרוּחָנִיּוֹת.

רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִיד מָאד מָאד עַל שְׁלוֹם-בַּיִת, וְאָמַר (שִׁחוֹת-הַר"ן,
סִימָן רסג, רסד): שְׂהַסְמִ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוּלָם לְשֹׁבֵר
אֶת הַשְּׁלוֹם-בַּיִת אֲצֵל בְּנֵי הַנְּעוּרִים; וְלִכֵּן תַעֲשׂוּ כָּל מֵה שְׂבִידְכֶם
לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, וְאִז תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תַּחֲכַט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח, שְׂאַתֶּם עוֹזְרִים אֶחָד לַשָּׁנִי, וְהַשְּׁלוֹם נִמְצָא בְּבִיתְכֶם, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂכַף יִהְיֶה תְּמִיד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, הַעֲקָר לֹא לְפָחוֹד מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵם תִּהְיֶה חֲזָקִים בְּאֻמוּנָה, לֹא יַחֲסוּ לְכֶם שׁוֹם דְּבָר, כְּמוֹ שְׂאַמַּר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם: "אִישׁ אֻמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת".

הַמֵּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תַּחֲל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאָה לְבִטֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמָּךְ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַעֲקָר זֶה אֻמוּנָה, וּכְכֹל שְׂהָאָדָם חֲזָק בְּאֻמוּנָה, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ מְשֻׁתָּנִים לְטוֹבָה, כִּי "אִישׁ אֻמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאַמְצִים שְׂבַעוּלָם רַק לְחֶשֶׁב מְמֵנוּ יִתְבָּרַךְ, וְאֲזוּ תִּרְאוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת שְׂיִכְוְאוּ אֲלֵיכֶם.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְּלֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר, תְּלִמִיד יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּתְיָאֵשׁ, כִּי גַם יְשׁוּעָה קְרוּבָה לְבוֹא, אַתָּה לֹא צָרִיף לְהִתְיָאֵשׁ, כִּי סוֹף כָּל סוֹף אַחַר הַרְעָה יְבוֹא הַטּוֹב, גַּם הַטּוֹב שֶׁלְךָ יְבוֹא, שְׁתִּזְכֶּה לְהִתְחַתֵּן, וְעוֹד תִּצְחַק עַל כָּל הַמְרִירוֹת וְהַדְּפֹאוֹן שֶׁנִּכְנְסוּ בְּךָ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְלַמֵּד הַרְבֵּה "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרַסִּים", וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁבְּכֹל יוֹם תִּלְמַד קּוֹנְטְרַס אֶחָד, וְאִם תּוֹכֵל לַעֲיִן בְּכֹל יוֹם בְּכֹמָה מִכְתָּבִים מִשׁוֹ"ת "אָשֶׁר בְּנַחֵל" - מַה טוֹב וּמַה נְעִים, כִּי שֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשְׁךָ.

אִם תִּצְיִית אוֹתִי בְּזֶה, תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְּלֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְאוּ לְשִׂמְחָה יַחַד, וְלַעֲזוֹר אֶחָד לְשָׁנִי, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְרֵאוֹת לַעֲזוֹר

שכד אָשֶׁר לַג תתלג — לַג תתלד בַּנחֵל

אַחַד לַשָּׁנִי, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, וּבְזֶה הָעוֹלָם עָקַר הַשְּׁלֵמוֹת הוּא זוג שְׂיַעֲזְרוּ אַחַד לַשָּׁנִי, וּבְזֶה תַצְלִיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַשְּׁלֵמוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם לִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי זוֹ רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תתלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ נְצִיחַ.

עֲכָשׁוּ קַבְּלָתִי אֶת כָּרְךָ ל"ב "אָשֶׁר בַּנחֵל". מָה אִמַּר לָכֶם! זֶה מִמֶּשׁ פֶּאֶר, הֵן הַפְּנִיִּים וְהֵן הַחִיצוֹנִיּוֹת, זוֹ הַשְּׂמִיחָה הַכִּי גְדוּלָה שְׁלִי, כִּי כָּל חֵלֶק וְחֵלֶק שְׂיִוָּצָא לְאוֹר, זֶה קְרוֹב הַגְּאֻלָּה, כִּי הַסִּפֵּר הַזֶּה עוֹד יוֹפֵץ בְּמֵאוֹת אֲלֵפֵי עֵתָקִים, לְבַחְוָרִים וְלְאַבְרָכִים, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂבִזְכוּת זֶה בְּתַכְּם תַּחֲיֶה תִמְצָא שְׂדוּף טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תתלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי בְּשׁוֹם פְּנִיִּים וְאִפְּן לֹא מִסְכִּים שְׂתַפְּסִיק לְסַפֵּר אֶת הַכֶּסֶף,

וְאֲנִי מְכָרָח לְהַגִּיד לָךְ, שְׁכַל מֵה שְׁכַתּוֹב בְּלִקּוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"ב, שֶׁעַל-יְדֵי שְׂמִשְׁמִיעִים קוֹל קְשָׁקוּשׁ מְעוֹת, זֶה מְזַכֵּךְ אֶת הַגּוֹף; וְלִכֵּן לְדַעְתִּי, זֶה הַתְּקוּן שְׁלָךְ, וְלִבְסוֹף אַתָּה רוֹצֵה לְכַרַח מִהַתְּקוּן שְׁלָךְ, הֲאֵם זֶה לֹא מְצַחֵיק? הֲאֵם אַתָּה רוֹצֵה לְהַגִּיעַ לְמַצָּב לְהַתְגַּרֵּשׁ לְגַמְרִי, וְלֹא תִרְאֶה יוֹתֵר אֶת הַבְּעִיּוֹת שְׁלָךְ?! כִּי הֲרִי כָּל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָךְ תְּלוּי עַל חוּט הַשְּׁעָרָה אַחַד. וְלִכֵּן, אִם אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ טוֹבָה, מִסְתָּם אֲנִי יוֹדֵעַ מֵה שְׁאֲנִי רוֹצֵה, וּמִסְתָּם אֲנִי יוֹדֵעַ מֵה שְׁאֲנִי עוֹשֶׂה. תִּאֲמִין לִי, שְׁלֹא חָסֵר לִי אֲבָרָכִים שְׁיִקְפְּצוּ עַל הַעֲבוּדָה הַזֶּה, אֲנִי אֶת שְׁלֵי כְּתַבְתִּי, וְאַתָּה תַּעֲשֶׂה מֵה שְׁאַתָּה רוֹצֵה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְּלֵה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֶשְׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ טוֹבָה, שְׁכַפְמָה בַּחֲוָרִים יְזִיזוּ אֶת הַשְּׁלֻחָנוֹת וְהַסְּפָסָלִים לְמַעַלָּה אֲצַל מִנְיַן הַתִּימָנִים, כִּי הוּא צָרִיךְ לְגַמֵּר עִם הַרְצוּף.

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל מֵה שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי בְּעִנְיַן שְׁאַתָּה מְחַזֵּיק אֶת הַבַּחֲוָרִים, וְכִּי אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מְאֹד מְאֹד, מְצַד אַחַד תִּלְךָ עִם הַבַּחֲוָרִים בְּיַד חֲזָקָה, אֲכַל מְצַד שְׁנֵי תִרְחַם עֲלֵיהֶם וְתִלְךָ אִתָּם בְּאַהֲבָה, כִּי סוֹף כָּל סוֹף בַּחֲוֹר שְׁבוּר, אִין לוֹ כְּלוּם, וְאַתָּה בְּעֶצְמָךְ זוֹכֵר אִיךָ הִיִּיתְ נִרְאֶה כְּשֶׁהִיִּיתְ בַּחֲוֹר וְכוּ' וְכוּ', אִם הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְעִידָה וְאוֹמְרָת: "לֹא טוֹב הִיּוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ", בְּוַדָּאִי לֹא טוֹב לְבַחֲוֹר. וְכֵן אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת סב.): 'כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמֻחָה, בְּלֹא טוֹבָה' וְכוּ' וְכוּ'.

בַּנְחַל

לג תתלה

אֲשֶׁר

שכו

וְלִכֵּן תִּרְחַם עַל הַבַּחֲוֵרִים, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזְכָה
לְגַדֵּל בַּחֲוֵרִים יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וַיִּתְרַבֶּה הַקְּבוּץ שְׁלֵנוּ, אֶלֶף
פְּעָמִים כָּכָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׂזַכְנוּ לְסִיַּים אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא כָּרֵךְ
קל"ו יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת כָּרֵךְ קל"ז לְהַגְדִּיל
תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּא ה' הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא ה' הַצְּלִיחָה נָּא.



תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

חֵלֶק קָלוּ

ג פֶּתַח דְּבָר

ה הַקְדָּמָה

יא לֵג תְּקִיא

יֵאָחַל רַב נַחַת וּבְרָכוֹת וִישׁוּעוֹת, וְהַעֲקָר לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה, וְאֵז רוֹאִים
נַפְסִים נִגְלִים.

יא לֵג תְּקִיב

מִכְתָּב פְּלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזַקְם בְּחַדְשׁ אֱלוֹל לְבַקֵּשׁ
סְלִיחָה אִישׁ מֵרַעְהוֹ, וְכֵן אִישׁ מֵאֲשֶׁתּוֹ, וְלִמְחַל זֶה לְזֶה, וַיַּעֲוֹרֵר עַל
הַתְמַדָּה בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי רְצוֹנוֹ שֶׁיִּבְקַהֲלָה שְׁלֵנוּ יִהְיֶה רַק קוֹל תּוֹרָה,
וְד' אַמוֹת שֶׁל הַלְכָה, וְזֶה אֲשֶׁר מְלִיָּה אֶת הָאָדָם לְנַצַּח נְצָחִים.

יג לֵג תְּקִיג

יִבְהִיר הַיִּטֵּב, אֲשֶׁר אֶחָד מִקְּנִינֵי הַתּוֹרָה: "הַמְּפִיר אֶת מְקוֹמוֹ", וְלִכֵּן צָרִיף
כָּל אֶחָד לְזַכֵּר אֶת עֲבָרוֹ, וְלִדְעַת מָה עָשָׂה קִדְּם שֶׁחֲזַר בְּתַשׁוּבָה, וּמָה
יִגַּע בְּעַבּוּרוֹ הַצַּדִּיק, שֶׁהוֹצִיאֹ מֵהַרְפֵּשׁ וְהַטִּיט וְכוּ', וְלִכֵּן צָרִיף לְהִזְהַר
מְאֹד בְּאַמוּנַת חַכְמַיִם, וְלִשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל פְּגָם זֶה, וּבְאַמַּת מִי
שֶׁפָּגַם בְּבִרְיִת, הוּא פָּגוּם בְּאַמוּנַת חַכְמַיִם, כִּי אֵינוֹ יָכוֹל לְהַכִּין אֶת
הַצַּדִּיק, וְעַל זֶה צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת תַּשׁוּבָה שְׁלֵמָה אוֹלֵי יֵאָבֵה ה' וַיִּסְלַח לוֹ.

טו לֵג תְּקִיד

יִזְכִּיחַ הַנְּמַעֵן, שְׂאֵם יִנְהַג בְּאֵלִימוּת בְּבִיתוֹ, יִכְרַח לְהַתְגַּרֵּשׁ, וַיִּשְׁלַם עַל
כֶּף מַחִיר כָּבֵד.

טו לֵג תְּקִטו

יִשְׁבַּח הַמְּגִיד שְׁעוֹר, וַיִּשְׂמַח לִשְׂמֹעַ שֶׁהַתְּלַמִּידִים עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וַיִּרְאֵת
שְׂמַיִם וְאַמוּנָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

טז לֵג תְּקִטז

יִוָּרָה לְדוֹן אֶת הַבַּעַל לְכַף זְכוּת, וְלִרְאוֹת לַעֲזוֹר בְּמַצְרָכֵי מְזוֹן לְכָל
הַמְּשֻׁפָּחוֹת הַנְּזַקְקוֹת, וּבְזִכְרוֹת הַצְּדָקָה הַזוֹ יִזְכּוּ לְכָל מְלֵי דְמִיטָב.

- טז **לג תקיז**
 יחזק שְׁלֹא לְהִשְׁכַּר מִשׁוּם דְּבַר, וּבְזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים רַחֲמִים עַל כָּל פְּרֻט
 וּפְרֻט, וְהַעֲקָר לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.
- יז **לג תקיח**
 יקוּה לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, שֶׁהִד' אַמּוֹת שְׁלֵנוּ? הֲיָה מְקוּם תּוֹרָה וּתְפִלָּה וַיִּרְאֵת
 שְׁמַיִם.
- יח **לג תקיט**
 מִכְתָּב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזְקֵם לְעֲשׂוֹת חֻשְׁבוֹן הַנְּפֶשׁ
 אִיף עָבְרוּ עֲלֵיהֶם אַחַד-עֶשֶׂר חֲדָשִׁים וְכו', וְלִהְכִין עֲצָמָם לְיוֹם הַדִּין
 הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. וְהַעֲקָר לֹא לְהִטְעוֹת אֶת עֲצָמָם, וְלִרְאוֹת מַה יֵשׁ לָהֶם
 בְּיַד, אִם הֵם בְּאִים עִם מִטְעֵן שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה, וּמִצּוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים,
 זֶה הַסִּימָן שֶׁמְקַרְבִים לְרַבֵּי אֲמֶת גְּדוֹל וְעֶצוּם, וַיַּעֲוֶר עַל אַחַדוֹת וְאַהֲבָה,
 וְלַעֲקָר אֶת הַשְּׂרָשׁ פּוֹרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה מְקַרְבָּנוּ, וְלִהְקַפִּיד עַל שְׁמִתָּה
 וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא, וְתוֹרָה וּתְפִלָּה וְהַתְּבוּדָרוֹת, אֲשֶׁר זֶה הַיְסוּד בְּקִהְלָה.
- לה **לג תקכ**
 יִבְקֶשׁ לַעֲזֹר לְפָלוֹנִי שְׂאִין לוֹ מֵאוּם, וַיִּחְזַק עַל נְקֻדַּת הַשְּׁמִתָּה, אֲשֶׁר הִיא
 עֵקֶר הַרְפוּאָה וְהַהֲצִלָּתָה לְאָדָם.
- לו **לג תקכא**
 מִכְתָּב לְבָנוֹת הַתִּיכּוֹן "בֵּית פִּיגָא", בּוֹ יִחְזְקֵן עַל שְׁמִירַת הַפֶּה וְקֻדְשָׁתוּ,
 לֹא לְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחֵן, וְכֵן לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וַיַּעֲוֶרֶן עַל מִדַּת
 הַצְּנִיעוּת וְלִמּוּד "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת".
- לז **לג תקכב**
 יִבְקֶשׁ לְשַׁלַּח אִיזוֹ מַעֲטָפָה לִירוּשָׁלַיִם, וַיַּעֲוֶרֶר לְסִיָּם אֶת כָּל סִפְרֵ הַתְּקוּנִים
 עַד אַחַר שְׁמַחַת תּוֹרָה.
- לח **לג תקכג**
 יוֹדָה לְנִמְעָן עַל הַמִּכְתָּב שֶׁכָּתַב לוֹ, אֲשֶׁר זֶה הַחִיָּה אוֹתוֹ מְאֹד, נִכַח כָּל
 הַיְסוּרֵי תַפְתֵּ שְׁסוּבָל בְּתַקוּפָה הָאַחֲרוֹנָה.
- לח **לג תקכד**
 יִשְׁמַח מְאֹד עַל שֶׁהִנְמָעָן עָלָה עַל הַדְרָךְ הַנְּכוֹנָה בַּחֲזָרָה בְּתַשׁוּבָה, וּמִצָּא
 זְוֵוג הַגּוֹן, וַיִּנְעֵץ אוֹדוֹת דִּירָה, וְכֵן אוֹדוֹת שְׁחִיטָה.

- לג תקכה לט
 יודה לנמֶעַן על עֲזָרְתּוֹ, וַיֵּאחֲלוּ שֶׁכָּר רִוְחָנִי רַב, מְלֻבֵּד הַשֶּׁכֶר הַגָּשְׁמִי.
- לג תקכו מ
 יִשְׁבַּח לְאִשָּׁה אֶת גִּדְּל זְכוֹת בְּעֵלָהּ, שְׁעוֹזֵר לוֹ וְלִמּוֹסְדוֹת, וַיֵּאחֲל בְּזִכּוֹת
 זֶה יְלָדִים טוֹבִים וּבְרִיאִים וּפְרָנְסָה בְּשִׁפְעוֹ.
- לג תקכז מ
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַנְּסִיעָה לְאוֹמֵן לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְלֹא לְנֹתֵר עַל זֶה בְּשׁוּם פְּנִים
 וְאַפֵּן.
- לג תקכח מא
 יוֹרָה לְחִזָּק אֶת הַמְּלַמְּדִים, וּבְזִכּוֹת זֶה יִשְׁמַחוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וַיִּזְכֶּה לְנַחַת.
- לג תקכט מא
 יוֹדָה לְנִמְעָן שֶׁמְּבִיא לוֹ סִפְרִים חֲדָשִׁים שְׂיֻצָאִים בְּכָל פֶּעַם, וַיַּעוֹרְרוּ עַל
 חֲדוּשֵׁי תוֹרָה שֶׁהֵם תִּקְוֵן הַבְּרִית.
- לג תקל מב
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָנֵת שְׁחֹרָה בְּתִשׁוּבָהּ, וַיֵּאחֲלָה שְׁתַּעֲלֶה מֵעֵלָה מֵעֵלָה.
- לג תקלא מב
 יִחֲזֹק עַל מַדַּת הַשְּׂמִחָה, וְלִכְבֵּד זֶה אֶת זֶה, וְלִשְׁמֹר מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם
 וְאַהֲבָה.
- לג תקלב מג
 יִחֲזֹק שְׁלֵא לְהִתְפַּחַד כָּלֵל, וַיִּוֹרָה עַל הַתְּמִדַּת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאַזּוּ יֵאִיר
 עָלָיו הָאוֹר הַגָּנוּז.
- לג תקלג מד
 יִשְׂמַח עַל שֶׁהַנִּמְעָן סִיֵּם הַרְבֵּה פְּעָמִים שָׁשָׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה וְכֵן אֶת
 הַלְּקוּיֵי מוֹהַר"ן, וְכֵן כִּמְהָ מִסְּכָתוֹת לְמַעֲלָה מִמָּאָה פְּעָמִים, וַיַּעוֹרְרוּ
 לְהַמְשִׁיף לְהַתְּמִיד בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- לג תקלד מה
 יוֹדָה לְנִמְעָן עַל הַסִּפְרִים שֶׁהֵבִיא לוֹ, וַיַּעוֹרְרוּ עַל שְׂמִחָה.
- לג תקלה מה
 יַעוֹרֵר לְהַמְשִׁיף לְעֹזֵר לְהַדְּפֹסֵת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

לג תקלו מו
 יחזק ידי השוחט מאנשי שלומנו, אשר רצונו לאכל רק משחיטתו,
 והעקר להתחזק באמונה פשוטה.

לג תקלו מו
 יורה בענין ההקשר, ויורה לנמנען שמשמש את האברך ... שעוזר לנו
 בענין המקנה, ואחר-כך נסדר את הערוב, ויחזק על אמונה.

לג תקלח מז
 יעזר על מדת הצניעות ועל כבוד הבעל, ויורה כמה גרות להדליק
 לכבוד שבת קדש.

לג תקלט מח
 יפליג במעלת הנמנענת שמזכה את העניים בצרכי שבת.

לג תקמ מח
 יורה בענין הבשר של מי ואיזה הכשר לאכל, ולהזהר בזה מאד מאד.

לג תקמא מט
 יחזק את המכין לדפוס שלא להשבר, אף שנמחק לו חמר שעבד עליו,
 והעקר לא להפגס בלחץ, ולהמשיך גם את "אשר בנחל", אשר אין
 למעלה מזה.

לג תקמב נ
 יתנה צערו מהרשעים שמדברים עליו פל דבר אסור, ובנדאי יקבלו
 ענשם מאתו יתברך, ומי שמשיב רעה תחת טובה, הרע ירדף אותו בתוך
 ביתו.

לג תקמג נא
 יחזק על למוד משניות, וירגיל לדבר אליו יתברך, אשר אין למעלה
 מזה.

לג תקמד נא
 ישמח לשמע ששמחת הנמנען עברה יפה מאד, ויורה לסיים את הרצוף
 תחת ארון-הקדש באפן שפשיגיע יוכלו להניחו שם.

לג תקמה נב
 יורה לאשה לשמר על שלום ביתה, ולכבד את בעלה, ואז כמים הפנים
 לפנים.

- נג** **לג תקמו**
 יורה לבעל לכבוד את אשתו, ולשמר שלא תהיינה מריבות ביניהם, פי
 זה פואב לו מאד.
- נג** **לג תקמז**
 יבקש לנקות את הרחבה של הבית-הכנסת, ואם לא יהיה נקי, יצטרף
 לקחת איזה רומני וכדומה בעבור הנקיון.
- נד** **לג תקמח**
 יאחל לתלמידה הצלחה גדולה ושירוו ממנה הוריה רב נחת.
- נד** **לג תקמט**
 יחזק על אמונה פשוטה, לידע שהשם יתברך צופה ומביט בכל מה
 שאדם עושה, ולכן העקר לבוא לספר לפניו הכל, וכך ימתקו כל
 הדינים.
- נה** **לג תקנ**
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יעורר בתשובה שלמה, ובפרט
 מי שידע שצער את הצדיק, עליו לבקש ממנו סליחה, כי השם יתברך
 מקפיד על דבר זה מאד, ויחזק מאד על תפלה והתבודדות, ושיחה בינו
 לבין קונו, ולהתרחק ממדת העזות, אשר מפסידה את העולם הזה
 והעולם הבא.
- נח** **לג תקנא**
 יורה לבדיק היטב לגבי ... שעומד להתחתן עם אלמנה וכו', אם הוא
 ריק או גרוש וכו', שלא יצא איזה מכשול.
- נח** **לג תקנב**
 מכתב כללי לאנשי שלומנו ביבנאל, בו יבקשם לבוא לכנס חרום ביום
 ראשון, איש אל יחסר, ובו רוצה להוקיע את הרע והרשעות, ולהוציא
 את הקוצים מן הכרם.
- ס** **לג תקנג**
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם לשוב בתשובה על כל
 מה שעשו כל השנה, כי הנה עומדים לפני השבת האחרונה של השנה,
 ויקשר את הנאמר בפרשת השבוע, שאמר משה רבנו לבני ישראל, אתם
 נצבים היום, אשר הנה זה ראש השנה, וגלה להם שעומד להסתלק מזה
 העולם, וכן שלא יכנס עמהם לארץ ישראל, ויחדש חדוש נפלא, איך
 יתכן שעם ישראל לא התעקשו לפניו יתברך, שאם רכם משה רבנו אינו

תִּכְן הַעֲנִינִים

נִכְנַס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, גַּם הֵם לֹא נִכְנָסִים, אֲשֶׁר בְּאֶמֶת אִם הָיוּ מִתְעַקְּשִׁים, הָיוּ פּוֹעֲלִים, אִךְ אֵין זֹאת אֶלָּא שְׂכַלְנוּ נְגוּעִים בְּאֲנוּכִיּוֹת וּבְגֵאוֹת וַיִּשׁוּת, וְחוֹשְׁבִים רַק מֵעֲצָמָנוּ וְלֹא מִטּוֹבַת הַצַּדִּיק, וְכֵן הוּא בְּכָל דּוֹר. וַיִּסְפָּר אֶת הַקּוֹרוֹת אִתָּם בְּיִבְנָאֵל, וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שֶׁהוּא סוֹבֵל מֵהֶסֶם"ף-מ"ם, וְכֵן הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה וְעוֹשֶׂה לְקַהְלָה, וְכִיצַד הִפָּךְ אֶת הַמְקוֹם מִמְדַּבֵּר שְׂמָמָה לְקַהְלָה מִשְׁגִּשְׁגָּת וּפּוֹרְחַת עִם מוֹסְדוֹת חֲנוּף וְכוּלְלִים וַיִּשְׁיבוֹת וְכוּ' וְכוּ', וַיְמָה מִקְּבֵל חֲזוֹנָה! וְלִכֵּן עֲתָה קִדְּם רֹאשׁ הַשָּׁנָה יִבְקֹשׁ לְעֲרוֹף חֲשׁוֹבֵן הַנֶּפֶשׁ מִכָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, אִיךְ עֲבָרָה עֲלֵיהֶם הַשָּׁנָה, וְלִקְנוֹת לְעֲצָמָם מִדַּת הַפֶּרֶת הַטּוֹב, וְלֹא לְהִפָּךְ, חַס וְשְׁלוֹם, וְשִׁירָאוּ לְקַדֵּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם, וְשֵׁם הַצַּדִּיק, וּבְזָה יִקְרְבוּ אֶת הַגָּאֻלָּה.

לג תקנד עה
יִבְקֹשׁ לְהַשְׁלִים וּלְיִשָּׁר אֶת הַהִדּוּרִים, כִּי נִעֲשֶׂה מִמֶּשׁ חוֹלָה מִהַתְקָרִית שְׂקָרְתָּה.

לג תקנה עו
יִזְרָה לְהַתְרַחֵק מִמַּחְלָקַת וּמְרִיבוֹת, וְלְהִרְבוֹת בְּשְׁלוֹם.

לג תקנו עז
יַעֲזוּר לְהַשְׁלִים תִּכְף-וּמִידָה, וְלְהִרְגִיעַ אֶת הַמַּצֵּב, וַיִּחַזַּק עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת לְמוֹד גְּמָרָא בְּכָל יוֹם.

לג תקנז עז
יַעֲזוּר עַל תְּפִלָּה בְּמַנְיָן בְּכָל יוֹם, וּבְזָכוֹת זֶה יִזְכֶּה לְפָרְנָסָה.

לג תקנה עח
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַשְׁלוֹם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

לג תקנט עח
יַעֲזוּר עַל הַתְּמַדָּה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם, וְלְהַפְּנִס לְכוּלֵּל לְלַמֵּד, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

לג תקס עט
יַעֲזוּר לְהִיּוֹת וּתְרֵן וְלִמְחַל, וְהַעֲקָר לְקַחַת עֲצָמוֹ בְּיָדִים, וְלִרְאוֹת תְּמִיד לְכַרֵּךְ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְלֹא לְהִפָּךְ.

לג תקסא עט
יִשְׁמַח עַל שֶׁהִנָּשִׂים אַרְגָּנוּ יוֹם תְּפִלָּה, וַיִּזְרָה לְתַן לְתַן אֶת הָאוֹלָם לְהַתְקַבֵּץ שָׁם.

- פ **לג תקסב**
 יוֹדָה לְנִמְעָן שְׁמֵאֲרַגְנֹת יוֹם תְּפִלָּה.
- פא **לג תקסג**
 יִשְׁמַח עַל הַיּוֹם תְּפִלָּה שְׁמֵאֲרַגְנֹת הַנְּשִׁים, וַיִּקְנֶה לְפָנָיו יְתָבְרָךְ שִׁימְתִּיקוּ
 הַדֵּינִים מִמֶּנּוּ וַיַּעַל כָּל בְּנֵי בֵיתוֹ.
- פב **לג תקסד**
 יִחֲזַק עַל מַדַּת הַשְּׂמִיחָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת הֵן מִחֲמַת הָעֲדָרָה, וַיַּעֲזֹר עַל
 לְמוֹד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם וְעַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּוֹת.
- פב **לג תקסה**
 יִחֲזַק עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְעַל שְׂמִיחָה וְהַתְּבוּדָּוֹת.
- פב **לג תקסו**
 יַעֲזֹר עַל לְמוֹד דָּף גְּמָרָא אֲשֶׁר מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְעַל שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין
 קוּנּוֹ.
- פג **לג תקסז**
 יוֹרָה עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יְתָבְרָךְ, אֲשֶׁר אָז הַחַיִּים אַחֲרַיִם לְגַמְרֵי.
- פד **לג תקסח**
 יֵאָחַל "מְזֹל טוֹב" לְאֲרוּסִים, וַיּוֹרָה עַל כְּבוֹד הַדְּרִי, אֲשֶׁר זֶה סוּד
 הַהֲצִלָּחָה.
- פד **לג תקסט**
 יִחֲזַק עַל שְׂמִיחָה וְאַמוּנָה, וְעַל תְּפִלַּת הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר גּוֹרְמַת שְׁעִשׂוּעִים
 גְּדוֹלִים בְּשָׂמִים.
- פה **לג תקע**
 יוֹרָה לַיְלִיךְ עִם הַבְּחוּרִים בְּאִפְּן שֶׁל 'שְׂמָאל דוּחָה וַיִּמִּין מְקַרְבַּת', וְהַעֲקָר
 לְרַחֵם עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.
- פה **לג תקעא**
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְהַתְּבוּדָּוֹת אֵלָיו יְתָבְרָךְ, אֲפִלוּ
 חֲמֵשׁ דְּקוֹת מְדֵי פַעַם, עַד שְׂמִצְטָרֵף לְשַׁעָה שְׁלֵמָה וַיּוֹתֵר.
- פו **לג תקעב**
 יְדַרְבֵּן אֶת הַנִּמְעָן לְכַתֵּב לוֹ מִכְתָּבִים, וַיַּעֲזֹר עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה וְתְפִלָּה
 וְהַתְּבוּדָּוֹת וְלְמוֹד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם.

- פז** **לג תקעג**
 יאחל רב נחת, והעקר לעודד ולחזק את נשות אנשי שלומנו.
- פח** **לג תקעד**
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם לעשות יום תפלה, ולומר אז הרבה תהלים, ולשוב בתשובה על מיני מחלקת, ולהתפלל אז גם בעבורו, שיזכה להגיע לציון רבנו ו"ל לראש השנה, כי הוא אינו חש בטוב.
- פח** **לג תקעה**
 יורה לתן לנשים להתכנס באולם ליום תפלה, והן הבטיחו לנקות ולסדר אחריהן.
- פט** **לג תקעו**
 יפליג במעלת ההתבודדות, ויתן מקור לזה גם בשלחן ערוך, ויורה לנמנע על הספרים שהשיג בעבורו.
- צ** **לג תקעז**
 מכתב כללי לאנשי שלומנו ביבנאל, בו יחזקם על אהבה ואחדות, וישדלם לקנות בחניות של אנשי שלומנו ולפרנסם.
- צא** **לג תקעח**
 יוכיח את הנמנע שלא יגביהו כלל וכלל, כי אינו צריך לזה, וכל ענינו רק לגלות את אור רבנו ו"ל, ולהביא אנשים לדעתו הקדושה.
- צב** **לג תקעט**
 יבקש את הנמנע להיות ראש הישיבה של "בית שלמה", ושתהיה ישיבה לתפארת.
- צב** **לג תקפ**
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם לפשפש במעשיהם עתה קדם ראש השנה, ולהתבונן מה צריכים לתקן אחר שנה שלמה שחלפה, וזהו רצונו יתברך, שנשוב אליו בתשובה שלמה, ובפרט על מצוות שבין אדם לחברו, שצערנו והצקנו לזולת, ויעורר על צניעות הלבוש, ושמירה על החזות היהודית — זקן ופאות, ומצות כבוד אב ואם, שהיא מהחמורה שבחמורות, ובנדאי רבנו ו"ל יפעל בעבורנו לשנה טובה ומתוקה ולכל טוב.

- ק** **לג תקפא**
 יִרְדָּה לְנִמְעָנֶת שֶׁהִסְכִּימָה לְבַעֲלָהּ שְׂיִסַּע לְאוּמָן מִקֶּדֶם יוֹתֵר עַל מְנַח לְעֶזֶר
 שֵׁם בְּכֶמֶה עֲנִינִים, וַיֵּאחֲלָה כָּל טוֹב בְּזָכוֹת זֶה.
- קא** **לג תקפב**
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזְקוּם עַל קִדְשַׁת הַשַּׁבָּת,
 וְלִהְיוּהָר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת, וְלִהְתַּרְחֵק מִמְּרִיבוֹת וּמִחֻלְקוֹת, וַיַּעֲזֹר
 לְעֶזֶר לְהַפְיֵץ אֶת סִפְרֵי "אֲשֶׁר בַּנְּחַל" וְ"סִפְרֵן שֶׁל צַדִּיקִים", וַיִּבְקֹשׁ שֶׁכָּל
 אֱלוֹ שְׂאִינִים יְכוּלִים לְנַסֵּעַ לְאוּמָן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׂיִשְׁאָרוּ אַף וְרַק בְּיַבְנָאֵל,
 וַיַּעֲשׂוּ שֵׁם אֶת הַקְּבוּץ הַקָּדוֹשׁ.
- קד** **לג תקפג**
 יוֹרְדָה לְדָאג לְמַגִּין בְּ"הֵיכַל-הַקָּדוֹשׁ" בְּיַבְנָאֵל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, מִכָּל אֱלוֹ
 שְׂאִינִים יְכוּלִים לְנַסֵּעַ לְאוּמָן, וְכֹף הַנְּשִׂים תּוֹכְלָנָה לְשִׁמְעַ שׁוֹפֵר, וְלֹא
 תַּצְטַרְכְּנָה לִילָף לְמִקּוּמוֹת אַחֲרֵים.
- קה** **לג תקפד**
 יוֹרְדָה אֹדוֹת הַחֲרָסִינָה לְמַקְנָה, מֵה וְאִיף לְעֵשׂוֹת.
- קו** **לג תקפה**
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְנִשְׁוֹת אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזְקוּן לְתַת גְּבוּי לְבַעַל שְׁנוֹסַע
 לְאוּמָן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וַיִּפְלִיג בְּמַעַלַת הַעֲנִין הַזֶּה, מֵאַחַר שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הוּא
 בְּכַחֲסִינַת הַעֲוֹרֶף-דִּין שְׁלֵנוּ, שְׁעוֹמֵד בְּבֵית-דִּין שֶׁל מַעֲלָה, וּפּוֹעֵל בְּעִבּוּרָנוּ
 לְשָׁנָה טוֹבָה, וְלָכֵן רְאוּי לְשַׁלַּח אֶת הַבַּעַל בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵב, וְלִחְזְקוּ
 וַיַּעֲזֹדְדוּ מְאֹד, וּבְיָדָאֵי יֵשׁוּב אֶרְצָה עִם יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.
- קיג** **לג תקפו**
 יִרְדָּה לְנִמְעָנֶת שְׂאִרְגָּנָה שְׁנִשְׂיִים תִּישְׁנָה בְּבֵיתוֹ, וְכֵן בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וּבִישִׁיבָה
 וְכוּ' וְכוּ', וַיֵּאחֲלָ לָהּ בְּזָכוֹת זֶה כָּל טוֹב.
- קיד** **לג תקפז**
 יִרְדָּה לְנִמְעָנֶת שְׁלֻקְחָה עֲצָמָה לִישׁוֹן בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וַיֵּאחֲלָ לָהּ בְּזָכוֹת זֶה
 שְׁנָה טוֹבָה.
- קיד** **לג תקפח**
 יוֹרְדָה לְחַלֵּק אֶת הַמְּכַתְּבִים מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהוּ, וַיִּבְהִיר מִטְּרָתוֹ שְׁרָצוֹנוֹ
 לְשִׁמֵּר עַל הַמוֹסְדוֹת וְהַמְּבָנִים מִפְּנֵי הַרְשָׁעִים אֲשֶׁר הֵם פִּיִּם נִגְרָשׁ.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- לג תקפט** קטו
 יוֹרָה לַתֵּן כֶּסֶף בְּעִבּוֹר הַשּׁוֹמְרִים וְכֵן לְהַשְׁאִיר אֵיזָה סֵף לְשֵׁלֶם לַגּוֹי
 בְּאוֹמֵן עַל שְׁמוֹשׁ הַמְּקוֹם.
- לג תקצ** קטו
 יַחֲזֹק עַל אַמוּנָה פְּשׁוּטָה, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי תַקָּף הָאֲמוּנָה מִמְּשִׁיכִים רַק
 בְּרִכּוֹת.
- לג תקצא** קטז
 יִקְנֶה שֶׁהַנִּמְעָן מִמְּשִׁיף לְכַתֵּב אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה, וַיִּבְהִיר עֲנִין "אֵין
 כְּאֶלְקִינוּ".
- לג תקצב** קיז
 יַחֲזֹק מְאֹד שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָם, וְנִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת
 טוֹבוֹת.
- לג תקצג** קיז
 יַחֲזֹק עַל אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וַיִּקְנֶה שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.
- לג תקצד** קיח
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יַחֲזֹקֵם שְׁלֹא לְהִתְפַּחַד מִשׁוּם
 בְּרָיָה כְּלָל, וַיַּעֲוֹרֵם לְבַקֵּשׁ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כֹּל אֲשֶׁר רוֹצִים,
 כִּי זֶה הַזְּמַן לְהִתְפַּלֵּל וּלְבַכּוֹת, וְאִזּוֹ זוֹכִים לְשָׁנָה טוֹבָה.
- לג תקצה** קיט
 יוֹרָה שְׁלֹא לְפָרְסְמוֹ בְּאוֹמֵן כְּלָל, כִּי זֶה רַק מִצְעָרוֹ, וְהַעֲקָר לַחֲזוֹר
 בְּתִשׁוּבָה.
- לג תקצו** קיט
 יִיעֵץ אֹדוֹת שְׂדוּף, וַיִּסְפֵּר אֵילֹו סִפְרִים רְצוּנוֹ לְגַמֵּר לְהַדְפִּיס: "נִגְחַלַת
 אֲבוֹת", "גִּנְזֵי הַמְּלָךְ" וְכו'.
- לג תקצז** קכ
 יִקְנֶה שֶׁהַנִּמְעָן יַעֲזְרֶהוּ בְּהַדְפַּסַת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", אֲשֶׁר הִיא זְכוֹת הַרְבִּים
 גְּדוֹלָה מְאֹד, וַיַּחֲזְקוּ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה.
- לג תקצח** קכא
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יוֹרָה לָהֶם עַל נְחוּמֵיהֶם אַחַר אֲבִיו, עַל-יוֹ
 הַשְּׁלוֹם, וַיִּבְקָשׂם לְהַתְחִיל הַתְחִלָּה חֲדָשָׁה בְּהַקְהֵלָה, וְשִׁתְּשָׁרָה בֵּינֵיהֶם

שְׂמֵחָה וְאֶהְבֶּה תְּמִידִית, וְלַעֲשׂוֹת כָּל לִילָה שְׂמֵחַת בֵּית הַשְּׂוֹאֵבָה בְּבֵית אַחֵר.

לג תקצט קכג
יוֹכִיחַ בְּעַל שְׂמֵתְנֵהָג כָּל־פִּי אֲשֶׁתוֹ בְּאַכְזָרִיּוֹת, וַיֹּרְהוּ לְפִי־סָה תִכְף־וּמִיד.

לג תר קכד
יִפְלִיג בְּמַעַלַת הַסְּבִלְנוֹת, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלַעֲדִיָּה,
וַיִּרְגֵּל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה הַצִּלְחָה נִצְחִית מֵאִין כְּמוֹתֶיהָ.

לג תרא קכה
יִפְלִיג בְּמַעַלַת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", אֲשֶׁר מִי שִׁיִּדְפִּיס אֶפְלוֹ כֶּרֶךְ אֶחָד, וַיִּרְאֶה
גַּם מֵהַשָּׁמַיִם, וַיַּחֲזֵק מְאֹד עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת.

לג תרב קכו
יֹרֵה לְזוּג לְהַקְפִּיר עַל שְׁלוֹם־בֵּית, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וּלְכַבֵּד זֶה אֶת
זֶה, אֲשֶׁר אֵז הַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בְּבֵית.

לג תרג קכז
יֵאֱחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לַחַמּוֹת, וַיַּחֲזֵק מְאֹד לְשִׂמְחַ עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה
שְׁעוֹשִׂים, אֲשֶׁר זֶה עוֹשֶׂה שְׁעוֹשֵׁע לְמַעַלָּה.

לג תרד קכח
יִעַץ אוֹדוֹת יְשִׁיבָה לְבַחֲוִרִים וְכוּ', וַיַּחֲזֵק לֹא לְהַתְּבַלְבֵּל מֵאַחֲרִים כָּל־ל,
וּלְהַחֲשִׁיב כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שְׁעוֹשִׂים בְּעַבּוּרוֹ יִתְבַּרֵךְ.

לג תרה קכט
יִבְקֵשׁ לְפָנוֹת שְׁנֵי תְּאָרִיכִים בְּעַבּוּר הַהִלּוּלָא שֶׁל אָבִיו וְאִמּוֹ, עֲלֵיהֶם
הַשְּׁלוֹם, וַיַּחֲזֵק עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת.

לג תרו קל
יַעֲרַר עַל שְׁלוֹם־בֵּית וְכַבּוֹד הַדָּרִי, וְזֶה עַרְבָּה לְפָרְנָסָה בְּשִׁפְעָה.

לג תרז קלא
יֹרֵה בְּעִנְיַן הַסְּפָסְלִים וְכוּ', וַיִּבְקֵשׁ שְׁלֵא לַעֲשׂוֹת לוֹ מוֹדְעוֹת תְּנַחֲוּמִים,
כִּי אֶצְלוֹ לֹא חָשׁוּב מַה הַבְּרִיּוֹת יֹאמְרוּ, אֶלֹא מַה יֹּאמְרוּ לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם.

לג תרח קלב
מִכְתָּב לְבָנוֹת הַתִּיכּוֹן, בּוֹ יַחֲזֵקֵן עַל מַדּוֹת טוֹבוֹת וְצִנְיָעוֹת, וְקִדְשַׁת
הַדְּבוּר, וְעִזְרָה לְזוּלַת.

- לג תרט קלג
מכתב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְהִיר עֲנִין הַסִּפָּה, וַיִּסְפֹּר מִבְּנֵי
הַמִּקְוֵה שְׁבוּנָה, אֲשֶׁר זֶהוּ עֲנִין קְדוֹשׁ בְּיֹתֵר, וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׁיעֶזֶר לְזֶה.
- לג תרי קלה
יִיעֶץ בְּעֲנִין שְׂדִיף, וְהֶעֱקֵר לֹא לְדַחֵק אֶת הַשָּׁעָה.
- לג תריא קלו
יֵאָחַל הַמִּתְקַת הַדֵּינִים וְשָׁנָה טוֹבָה, וַיִּתְפַּלֵּא עַל הַנִּמְעָן שֶׁלֹּא הָיָה עִמּוֹ
בְּקֶשֶׁר זְמַן רַב.
- לג תרבי קלז
יִחֲזַק הַנִּמְעָן שְׁנוּעֵד לְגִדּוּלוֹת וּנְצוּרוֹת, וַיִּרְגִּילוּ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר
אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.
- לג תריג קלז
יִבְקֹשׁ הַנִּמְעָן לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת מְגִיד שְׁעוֹר בִּישִׁיבַת "דְּמִשְׁקַ
אֶלִיעֶזֶר", וַיּוֹרֶהוּ לְהַכְנִיס בְּתַלְמִידִים חֲמִימֵי דַעַת רַבָּנוּ וְ"ל וְאָמוּנָה
בְּרוּרָה וּמְזַכָּכָה, שְׁאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְכוּ'.
- לג תריד קלח
יִשְׁמַח עַל הָאֲחוֹת שֶׁחֲפָצָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, וַיִּיעֶץ עַל זְווג בְּעִבּוּרָה,
וְשִׁנִּיהֶם יִתְחַזְּקוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.
- לג תרטו קלט
יִשְׁבַּח הַנִּמְעָנִים שְׁעוֹסְקִים בְּמִצְוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד, וַיֵּאָחַל לָהֶם בְּזִכּוֹת זֶה,
שִׁיְהִיו שְׁמוּרִים מִן הַחֲטָא.
- לג תרטז קלט
מִכְּתָב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזַקְם עַל אָמוּנָה בְּרוּרָה, וְשִׁמְחָה,
וּבְפָרֵט בְּחֵג הַסִּפּוֹת שֶׁכָּתוּב בּוֹ: "וְשִׁמְחַת בְּחֶגְדְּךָ", וַיַּעֲרֹר עַל אֲחֵדוֹת
וְאִהְבָה, וְלֹא לְהִתְפַּחַד מִכָּל מִינֵי מַרְעִין בִּישִׁין.
- לג תריז קמב
יִוָּרָה לְתַלּוֹת מוֹדְעוֹת בְּעִבּוּר הַתְּרָמָה לְמִקְוֵה טְהוּרָה.
- לג תריח קמב
יִבְקֹשׁ שֶׁלֹּא לְעַרֵב אֶת הַצְּדָקוֹת, וְשִׁיְהִיָּה שֵׁם וּמִשְׁפָּחָה שֶׁל אֱלוֹ הַתּוֹרָמִים
בְּעִבּוּר הַמִּקְוֵה.

לג תריט קמג
 יורה לסדר את ההוראות קבע של "ישמח צדיק", והעקר לשמח
 בשמחת החג.

לג תרכ קמג
 ישמח שהנמען ממשיך בכתיבת הספר תורה, ושיהיה מוכן לראש חדר
 ניסן.

לג תרכא קמד
 יבקש לשמח בשמחת החג, והשם יתברך ישפיע שפע ברכה והצלחה.

לג תרכב קמה
 מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם, להתרחק מקנאה, שנאה
 ותחרות, ולהרבות בשלום, וזה הנחת-רוח לאבינו שבשמים.

לג תרכג קמה
 מכתב פללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם על נקדת אהבה ואהדות,
 אשר בזה תלוי כל השגשוג והפריחה של הקהלה, ויעורר על צדקה
 וחסד זה לזה, ולהקפיד על הלכה קלה כבחמורה, ולהתפלל במנון
 ולשמר על חנוך הילדים, אשר הם ההמשך של עם ישראל.

לג תרכד קנג
 יעודד אב על העובר על בנו, ויאחל לו רפואה שלמה.

לג תרכה קנג
 יחזק על נקדת השמחה, אשר היא עקר הרפואה בגשמי וברוחני, וזו
 התכלית להגיע בזה העולם.

לג תרכו קנא
 מכתב פללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יבקשם להתפלל בעדו לרפואה
 שלמה, ויבהיר קדשת מעלת היום הקדוש: הושענא רבא, שאז שולחים
 את הפתקים לכל אחד ואחד מה גזרו עליו בראש השנה וביום
 הכפורים. ויחזק מאד על התמדה בתורה הקדושה, ושמחה והתבודדות.

לג תרכז קנד
 יבקש הנמען לערוך חשבון פמה חייב לו, ויעוררו על למוד מקרא
 מפרשת השבוע, וכן שאר הלמודים: משנה, גמרא, מדרש, אשר ממשיך
 על עצמו אור מהד' עולמות.

תִּכְנֵן הָעֲנָנִים

- לג תרכח קנה
יחזק שלא לפל בתלישות הדעת, פי על-ידי-זה הקדוש-ברוך-הוא
עושה נסים גדולים.
- לג תרכט קנו
יאחל הצלחה גדולה, העקר להתחזק.
- לג תרל קנו
יעורר רק לחשב מהשם יתברך, ולא מבשר ודם, פי צריכים להכניס
בעצמו זכרון בעלמא דאתי.
- לג תרלא קנז
יורה למצא בעצמו הנקודות טובות, ולדון עצמו לכף זכות.
- לג תרלב קנז
יורה לנמען שהכניס את כל מרצו בתג שהכל ילך פשוטה, פי יש עליו
עמס גדול מאד.
- לג תרלג קנח
יקנה שהכל יתחיל להסתדר בתלמוד תורה, ואם יש איזו בעיה, שיראו
לספרו.
- לג תרלד קנח
יורה לבקש הרבה ממנו יתברך על ענוה, ולבטל את הישות והגאות
לגמרי.
- לג תרלה קנט
יורה להתחזק ולא להתפחד משום דבר, פי גדול אדוננו ורב להושיע.
- לג תרלו קנט
יחזק על שלום-בית.
- לג תרלז קס
יעץ באיזה ענין, ויחזק על אמונה, ויאחל רפואה שלמה.
- לג תרלח קס
יחזק בבטחון עצמי, שלזה זוכים על-ידי בטחון בהשם יתברך.
- לג תרלט קסא
יקפיד על כבוד הורים שהיא חמורה שבחמורות, ויורה לבקש סליחה
מהאמא.

- לג תרמ קסא
יבקש לארגן לו סעדה של דגים, לכבוד השלשים של אביו, וההלולא
של אמו עליהם השלום.
- לג תרמא קסב
יורה שלא לשים לב לכל החלומות וכו', פי הכל הכל, העקר להתחזק
באמונה.
- לג תרמב קסב
יחזק שלא להשבר כלל, והכל יסתדר על הצד הכי טוב.
- לג תרמג קסג
יורה על כבוד האשה, אשר רבנו ו"ל הקפיד על כך יותר מהכל.
- לג תרמד קסג
יחזק על שלום-בית, ולחזק זה את זה ולהפיץ אור רבנו ו"ל.
- לג תרמה קסה
יאחל רפואה שלמה, ויורה העקר לשמח שאנחנו יודעים מרבנו ו"ל,
פי מה היינו עושים בלעדיו ו"ל?!
- לג תרמו קסה
יורה על התנחומים, ויאחל בשורות טובות.
- לג תרמז קסה
יחזק על מדת השמחה, אשר אין למעלה הימנה.
- לג תרמח קסו
יורה לחזק את בני הנעורים באמונה בו יתברך, ולעוררם שלא לעשן
ולא לשתות, ויחזק על נקדת השמחה.
- לג תרמט קסו
יחזק על ענין הפצת אור רבנו ו"ל, אשר רק זה ישאר מאתנו לג'צח.
- לג תרנ קסז
יורה להתחזק ולחזק את האשה, פי צריכים רחמי שמים מרבים.
- לג תרנא קסח
יתפלא על שנתנו לאחד שמחבר לסמ"ך-מ"ם להכנס בינינו, פי אין
לרשע הזה שום דריסת רגל בגבולנו, שהרי הוא טמא מטמא ומשקץ
ומתעב.

לג תרנג קסח
 יורה שלא להוציא יותר שום ציוד מהאולם, ויעורר העקר על שמחה
 וילשמה את האשה, וזו סגלה לפרנסה.

לג תרנג קסח
 ?אחל בזכות הפצה הרחבה בגשמי וברוחני.

לג תרנד קסט
 יזהיר שלא להפגס במניות, כי על-ידי-זה מאבדים את כל הפסף.

לג תרנה קע
 יבקש להבהירו את הנאמר במכתב וכו', ורצונו השבוע למסר רק שעור
 אחד.

לג תרנו קע
 יבקש לדעת מה הסדר בשיבה, ומי ראש הישיבה וכו'.

לג תרנז קע
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם מאד להבדל ממנאצי השם,
 ולהתרחק מן הסמ"ך-מ"ם, שהוא טמא מטמא, מסית ומדיח, ויעורר
 לקבע שעורים כסדרן, מקרא משנה, גמרא, מדרש, אשר הד' למוזים
 האלו הם כנגד הד' עולמות.

לג תרנח קעג
 יורה שלא להלחיץ עצמם, וייעץ לעשות ה"א מפקס שזה מסגל לפריה
 ורכיה, ויחזק על שמחה.

לג תרנט קעד
 יורה להמשיך לכתב את הספר תורה, ויחזק על שמחה שאנו יודעים
 מרבי אמת בזה.

לג תרס קעה
 יחזק מאד על מדת השמחה, ולהרבות במצוות ובמעשים טובים, ואז
 יראו ברכה במעשי ידיהם.

לג תרסא קעה
 יבקש למסר נפשם על שלום-בית, כי בית שיש בו מחלקת, נעשה
 מקלל, ומקום השטן.

לג תרסב קעו
 יתנצל שאין באפשרותו להגיע לכאר שבע לדרש בפרים, ויחזק מאד

עַל הַפְּצַת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁכֵּל עֲנִינוּ זָהוּ סוּד גָּדוֹל, וְצָרִיכִים לְפָרְסָם אֶת
הַסּוּד לְכֹל עַם יִשְׂרָאֵל.

לג תרסג קעז
יאחל "מזל טוב" להפגס הבן לעל מצוות, ויאחל רב נחת.

לג תרסד קעז
יפליג במעלת הדפסת "אשר בנחל", אשר אין למעלה מזה, ויבהיר מה
שהבטיח רבנו ז"ל, שילד קדם גיל שבע, שיבוא על ציונו, יפגס לחפה
עם פתנת נקיה וכו'.

לג תרסה קעט
יאחל מזל טוב להגיע הבן לעל מצוות, ויבהיר שבצען הצלחת ילדים,
העקר להוריד פמה דמעות עליהם בכל יום, וזה יועיל להם מאד.

לג תרסו קעט
יבהיר, אשר מי שפלב רץ אחריו, סימן שקלקל בבירתו, ונכשל
במאכלות אסורים, והתקון הכי גדול לזה — לזכות את נשמות ישראל,
ולקרבים אליו יתברך.

לג תרסז קפ
יאחל נסים ונפלאות שיעשה עמהם השם יתברך, ובפרט בזכות
מעשרות הבנים נצולים ממחלות.

לג תרסח קפ
יחזק על למוד "ספר-המדות", וירגיל לדבר אליו יתברך, ולהיות
בשמחה.

לג תרסט קפא
ייעץ האם להיות שוחט אם לאו, ויבהיר גדל האחריות בענין זה, ואמר
רבנו ז"ל, שחסרון הפרנסה זה מחמת שוחטים שאינם מהגנים.

לג תרע קפב
ייעץ איזה שם לתן לילד, ויחזק על למוד התורה.

לג תרעא קפג
ירחיק מלשחות משקה המשפר, אשר הקפיד על כך רבנו ז"ל ואמר,
ששוכח על-יד-זה את המצוות.

- לג תערב קפג
יחזק על שלום-בית וכבוד הַדָּדִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לָהֶם בְּרוּחֵנִי
וּבְגִשְׁמִי.
- לג תרעג קפד
יִזְרָה לְהַחֲדִיר בַּתְּלֻמִּידִים יְרֵאת שָׁמַיִם, וְחֲמִידוֹ דְאוּרִיתָא.
- לג תרעד קפד
יִזְרָה עַד גְּמַר הַמְּבִנָה לְלַמֵּד עִם הַתְּלֻמִּידִים בְּ"דַמְשֶׁק אֲלֵיעֶזֶר", וְשֵׁם יִהְיֶה
לָהֶם שְׁנֵי מְלַמְדִים טוֹבִים מְאֹד.
- לג תערה קפה
יִיעֶץ לְשָׂאל בְּעֶצַת רוּפָא בְּעִנְיַן הַכְּדוּרִים.
- לג תרעו קפה
יִזְרָה לֹא לֶאֱכֹל בָּשָׂר, אֶלֶּא מִשְׁחִיטַת הַשּׁוֹחֵט שְׁלֵנוּ, אוֹ מִשְׁחִיטַת בֵּית-דִּין
צָדֵק שֶׁל יִרְאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שָׁמוֹ.
- לג תרעז קפו
יִצְטַעַר עַל שֶׁהִנְמַעְנִים בְּאִים לִידֵי רִיב וּמַחְלָקַת, וַיִּחְזַקֶם לְחַדֵּל מִכָּפָה,
וְלִהְמַשִּׁיף עַל עֲצָמָם אֵת זִיו הַשְּׂכִינָה.
- לג תרעח קפז
מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִבְהִירֶם לְהַבְדִּיל מִרְשָׁעִים חוֹטְאִים
וּמַחְטִיאִים אֵת הַרְבִּים, וַיִּבְהִיר הַהַבְדֵּל בֵּין רָשָׁע שֶׁמִּתְגַּבֵּר עָלָיו יִצְרוּ,
שְׂאוֹתוֹ צָרִיכִים לְדוֹן לְכָף זְכוֹת, לְבִין מְסִית וּמְדִיחַ שְׂאִין עָלָיו שׁוֹם לְמוֹד
זְכוֹת, וְצָרִיכִים לְהַבְדִּיל מִמֵּנוּ לְגַמְרֵי.
- לג תרעט קפט
יִשְׁמַח עַל שְׂאֲבָרְכֵי הַכּוֹלָל הַתְּחִילוֹ לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה, וּבְכוּדַי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
יִרְחִיב לְבַנְי תוֹרָה יִשְׁפִיעַ עֲלֵיהֶם שְׁפַע גְּדוֹל.
- לג תרפ קצ
יִשְׁבַּח הַנְּמַעֵן שֶׁחָחַל לְלַמֵּד עִם הַבְּחוּרִים, וַיִּבְקָשׁוּ לְהַחְלִיף אֵת מְסַכֵּת
הַלְמוּד, שֶׁתְּתַאֵם יוֹתֵר לָהֶם.
- לג תרפא קצא
יִבְקָשׁ לְשִׁמַּע דְּוִוח אֵיךְ הוֹלֵף בְּיִשְׁיבָה בְּרוּחֵנִי וּבְגִשְׁמִי, וְכֵן הַנְּקִיזוֹן,
וַיִּקְוָה לְהַצְלִיחָה גְּדוֹלָה.

- לג תרפב** קצא
 יְעוֹרֵר עַל שְׁלוֹם־בֵּית וְכבוֹד הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר בְּזָכוּתָהּ כָּל הַשִּׁפְעַ.
- לג תרפג** קצב
 יִחְזַק עַל מַדַּת הַשְׂמִיחָה, וְיִרְחִיק מִן הָעֲשׂוֹן וּמִמְשָׁקָה הַמְשַׁכֵּר, שֶׁרַבְנוּ
 וְ"ל הִזְהִירָנוּ עַל שְׁנֵי דְבָרִים אֵלוֹ יוֹתֵר מֵהַכֹּל.
- לג תרפד** קצג
 יִשְׂבַּח בֶּן הַנְּמָעָן שְׁעוֹשֶׂה חֵיל, וַיֵּאחֲל בְּרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה.
- לג תרפה** קצג
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְתַלְמִידֵי הַכוֹלֵל, בּוֹ יְבִיעַ שְׂמִיחָתוֹ עַל שֶׁהִתְחִילוּ אֶת הַזְּמַן
 הַחֲדָשׁ, וַיִּחְזְקוּ עַל לְמוֹד תּוֹרָה וְהִלָּכָה, וּבְזָכוּת הַתּוֹרָה זֹכִים גַּם
 לַפְּרִנְסָה. וַיּוֹרָה שְׁלֵא לְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטָלִים וְלֹא לְעֲשׂוֹן כְּלָל, וְאֵז יִצְלִיחוּ.
- לג תרפו** קצה
 יוֹרָה לְמַגִּיד שְׁעוֹר אֵיזוֹ מִסְכַּת עִיּוֹן לְהִתְחִיל לְלַמֵּד עִם הַתְּלָמִידִים,
 וְהַעֲקֹר לְהַחְדִּיר בָּהֶם יִרְאַת שְׁמַיִם שְׁלָמָה, וּבְיַדָּאֵי תַּהֲיֶה יְשִׁיבָה לְתַפְאֲרָת.
- לג תרפז** קצו
 יוֹרָה לְמַשְׁגִּיחַ כִּיִּצַּד לְנַהֵג עִם הַבְּחוּרִים, וְלַעֲמֹד חֲזָק לְשִׁמּוֹר עַל הַסֵּדֶר
 וְהַמְשָׁמְעַת בְּיְשִׁיבָה, וּבְעֲזָרְתוֹ יִתְבַּרַךְ יִצְלִיחוּ מְאֹד.
- לג תרפח** קצז
 קִנְיָה שֶׁהֵבֵן יִתְבַּגֵּר וַיִּקַּח עֲצָמוֹ בְּיַדָּים, וַיּוּכַל לְעֲשׂוֹת שְׂדוּף טוֹב.
- לג תרפט** קצז
 יִקְפִּיד עַל הַנְּמָעָן שֶׁחָפֵץ לְהַגִּיעַ לְאַרְצוֹת־הַבְּרִית לְקַחְתוֹ לְאַרְץ, וַיּוֹרָהוּ
 לְחַדֵּל מִמַּעֲשֵׂי פְזִיזוּת, וְלֹא לְהַכְנִס בְּחֻבוֹת.
- לג תרצ** קצח
 יִזְהִיר מִחֻבוֹת, אֲשֶׁר רַבְנוּ וְ"ל הַקְּפִיד עַל כָּף מְאֹד.
- לג תרצא** קצט
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְּקָרִים, בּוֹ יִחְזְקוּם לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיְּקָר,
 וְלִמְלֵא כָּל יוֹם בְּטוֹב אִמְתִּי וְנִצְחִי, וְלִהְיוֹת בְּשְׂמִיחָה גְּדוֹלָה, וְלִהְסִיר
 הַדְּאָגוֹת מִן הַלֵּב, וְלֹא לְהִתְפַּחַד מִן הַרְשָׁעִים, אֲשֶׁר לְבִסּוּף יִפְלוּ נְפִילָה
 גְּדוֹלָה.
- לג תרצב** רא
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְּקָרִים, בּוֹ יִפְלִיג בְּמַעֲלַת אֱמוּנַת חַכְמִים,

ויספר מתלמידי המגיד הגדול, איזו יראת כבוד היתה להם מפני רבם הקדוש, והסמ"ך-מ"ם התלבש עליו שיחדל מלפרסם את השם יתברך, אף גרשו המגיד הקדוש וכו', ויבהיר, שגם עליו התלבש הסמ"ך-מ"ם, ומנסה לשברו בכל מיני בחינות, אף לא יעלה בידו.

לג תרצג רה

יורה להתחיל ללמד עם הילדים פֶּרֶק "במה מדליקין", ואחר-כך עוד פרקים קלים, עד שיגיעו ליציאות שבת, אֲשֶׁר זו מסכת חשובה מאד, והעקר שלא להכביד עליהם יותר מדי, אלא לתן להם גם להתאורר.

לג תרצד רז

ישמח מאד על פתיחת הכולל ג"ס, ויורה לסיים שם את כל הספר תהלים, וללמד הלכות.

לג תרצה רח

יזכיר כמה שבישו את זולתן, ויורה תכף-וימַד לבקש סליחה.

לג תרצו רח

מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם מאד על אחדות ואהבה, ולהשמר מהסתות הסמ"ך-מ"ם, ולשמר על חנוף הילדים, אֲשֶׁר הם בבת עינינו.

לג תרצז רט

מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו, בו יחזקן על השמחה שזכינו לידיע מרבנו ו"ל, והעקר להרגיל עצמנו לדבר אליו יתברך, ויעורר על אמונת חכמים, ולמוד הלכה, והקפדה על פשרות המאכלים, ואמונה בהשם יתברך, אֲשֶׁר זה מחדיר סבלנות, שעל ידה יכולים לעבור את זה העולם בנגל, ולשמר על הילדים, עם מי מתחברים, ולהקפיד על מדת הצניעות, אֲשֶׁר היא היסוד אצל האשה.

לג תרצח ריד

מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם על הפצת ספרי רבנו ו"ל, אֲשֶׁר הצדקה הזו עולה על כל הצדקות, להחזיר את נשמות ישראל בתשובה, ויפליג במעלת הקונטרסים ופעלתם.

לג תרצט רטו

יחדיר אמונה פשוטה, וללכת בתמימות ובפשיטות, ואז יראה נסים נגלים.

- לג תש** רטו
 יבקש להפסיק להדפיס את עלון ברסלב, כי זה לא ערוף פראוי, והעקר
 יורה להתחזק בהפצה.
- לג תשא** ריז
 יחזק מאד שלא להשבר משום דבר, והעקר להתבודד אליו יתברך, כי
 התפלה עולה על הכל.
- לג תשב** ריז
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו ישבחם על התעלות הקהלה
 בתורה ובתפלה וצדקה וחסד, ויזהיר מאינשי דלא מעלי, ויעורר על
 חנוף הילדים, ולתן להם תשומת לב רבה, ולהקפיד על תפלה במנון,
 והפצת אור רבנו ו"ל, אשר זה תקוין על כל העבר.
- לג תשג** רכ
 יבהיר אשר כל אדם מנח בסכנה כל יום, שלא יפל וינדרר, ובפרט מי
 שעברו הנה מלכלך, ושב בתשובה, הוא בסכנה שלא יחזר לסורו.
- לג תשד** רכא
 יקפיד על הנמנען שמדבר בשמו דברים שלא אמר, ויוכיחו לחדל
 מלרדף את זולתו, ולשמר על דבורי פיו, כי שמר פיו ו לשונו, שמר
 מצרות נפשו.
- לג תשה** רכב
 יחזק שלא להתפחד כלל, וכל השונאים יפלו נפילה אחר נפילה, העקר
 שלא לפחד מהם.
- לג תשו** רכב
 ישמח על השתפרות הבן, ויבקש להמשיך לדנוח לו את כל הנעשה
 בשיבה, שיוכל לעמד על המשמר.
- לג תשז** רכג
 יורה לאשה הרה לומר בכל יום שמות הצדיקים, אשר זה עושה פלא.
 וכן להתפלל על הולד שיהיה בריא, והעקר לא לדאג כלל.
- לג תשח** רכג
 ירגיע שלא לפחד כלל, והכל יתהפך לטובה, ועוד יזכו להרבה ילדים,
 וירגיל לומר שמות הצדיקים, אשר זה מסגל לשנות הטבע.

- לג תשט** רכד
 יִיעֵץ לַעֲשׂוֹת זְרוּז, אִם זֶה הַהַמְלָצָה הַרְפוּאִית, כִּי אַחֲרַת יְכוּל לְהִיּוֹת
 מְסַכָּן, וַיֵּאחַל בְּשׁוּרֹת טוֹבוֹת.
- לג תשי** רכד
 יִשְׂמַח עַל שְׁעֲבָרָה הַסְּעָדָה שְׁלִישִׁית בְּרַב עִם הַדְּרַת מְלֶךְ, וַיִּצִיעַ לְתַן אֶלֶף
 שְׁקָל בְּעֵבוֹר הַהוֹצָאוֹת לָזֶה, וְכֵן כָּל שַׁבַּת יוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת כֵּן.
- לג תשיא** רכה
 יִשְׂמַח שֶׁהִנְמָעַן הַלֵּךְ לְבֵית הַמְּטַבְּחִים לְרֵאוֹת אֶת הַשְּׁחִיטָה וְהַהֲכָשָׁרָה
 וְכוּ' וְכוּ', שְׁלֵא יֵצֵא מִכְּשׁוֹל פִּתְחַת יָדָיו.
- לג תשיב** רכו
 יוֹדָה לְנִמְעָנֶת שְׁנֻטְלָה עַל עֲצָמָה חֲנוּךְ הַבְּנוֹת, וַיֵּאחֲלָה רַב נִחַת בְּזִכּוֹת
 זֶה, וַיִּבְהִיר עַל אֵילוֹ נְקֻדּוֹת לְעַמֵּד בְּתַקְנֹנָן לַהוֹרִים: צְנִיעוּת, כְּשָׂרוֹת,
 לְדַבֵּר הַרְבֵּה מֵאֲמוּנָה וּמִדּוֹת וְדַרְךְ אֶרֶץ.
- לג תשיג** רכז
 מִכְּתָב כְּלָלִי לַהוֹרֵי תַלְמִידוֹת בֵּית-סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא", בּוֹ יַחְזֹקֻם עַל חֲנוּךְ
 הַיְלָדִים, וְלַהֲתַעֲנִינָן בְּמַעֲשֵׂיהֶם, וְלַהֲתַמְסֵר אֲלֵיהֶם מְאֹד עִם תְּשׁוּמַת לֵב
 רַבָּה, כִּי הַיְלָדִים הֵם בְּבַת עֵינֵינוּ, וְצָרִיךְ לְהִשְׁקִיעַ בָּהֶם יוֹתֵר מֵהַכֵּל.
- לג תשיר** רכט
 יוֹדָה לַמְּשֻׁגָּיִת בִּישִׁיבָה לְעַמֵּד חֲזֵק, שְׁכָל תַּלְמִיד יֵלֵךְ עִם הַפְּאוֹת לְפָנָי
 הָאֲזֻנִים וְלֹא מֵאֲחֹרֵיהֶן, וְלִשִׁים דָּגֵשׁ עַל הַיְרֵאת שָׁמַיִם וְדַרְךְ אֶרֶץ
 וְהַנְּקִיּוֹן.
- לג תשטו** רכט
 יַחְזֹק שְׁלֵא לְהִשְׁבֵּר כָּלֵל, וְלַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלַעֲבֹד עַל
 מִדַּת הַשְּׂמֻחָה, אֲשֶׁר מִרְחַבַת אֶת הַדַּעַת, וּמִבִּיאָה בְּרִיאוֹת וְהַצְּלָחָה.
- לג תשטז** רל
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַהֲפָצָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.
- לג תשיז** רל
 יַחְזֹק עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְנֶקֶד הוּא יִתְבָּרַךְ יְכוּל לַעֲזֹרָנוּ, וְלֹא
 אֶף אֶחָד אַחֵר.
- לג תשיח** רלא
 מִכְּתָב הַמְּלָצָה לְעֹזֵר לְבָנֵי הַמְּקוּוֹה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִצְדָּקָה זֶה.

- לג תשיט** רלב
 יִבְרָךְ הַנִּמְעָנִים, שִׁיבְרָאֵיחוּ בְּמִשְׁמֵימָה הַקְּדוּשָׁה לְהַצִּיל עֲשׂוֹק מִיַּד עוֹשֶׁקוֹ.
- לג תשכ** רלב
 מִכְּתָב לְכַחֲרוֹר צָעִיר, בּוֹ יִחְזְקוּ עַל הַתְּמַדָּה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי עָקַר יִפִּי הַפֶּרַח כְּשֶׁעֲדִין בְּצַעֲרוֹתוֹ.
- לג תשכא** רלג
 יֵאָחַל "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְדֹת הַתְּאוֹמוֹת, וַיִּעַץ אֵילָו שְׁמוֹת לַתֵּן לָהֶן.
- לג תשכב** רלג
 יִבְקֹשׁ לְצַבֵּעַ אֶת הַקִּיר גָּבֵס בְּכַנִּיסָה, וְכֵן אֶת הַפְּרוּזְדוֹר בְּבֵיתוֹ, וַיְהִיֵּה לוֹ אָסִיר תּוֹדָה.
- לג תשכג** רלג
 יוֹרָה שְׁלֵא לְהַתְּפַעֵל מִכָּל כָּלָב נוֹבֵחַ, וְהַעֲקַר לְבָרוּחַ בַּק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- לג תשכד** רלד
 יַעֲוֹרַר עַל הַתְּמַדָּה בְּסַפְרֵי רַבְּנֵי ו'ל, וּלְבַטֵּל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִידַע שֶׁהוּא כְּלוּם, וְאִזּוֹ זוֹכָה לְהִיּוֹת כְּלִי לְהַשְׁרָאת שְׂכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרַךְ.
- לג תשכה** רלה
 יַעֲוֹרַר עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְעַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, וְאִזּוֹ תִּשְׁרָה הַשְּׂכִינָה בְּבֵיתוֹ תְּמִיד.
- לג תשכו** רלו
 יוֹרָה לְאִשָּׁה לְדוֹן אֶת בְּעֻלָּה לְכַף זְכוּת, וְלֹא לְהַשְׁפִּילוֹ.
- לג תשכז** רלו
 יִעַץ בְּעֲנַן שְׂדוּף, לְבַדֵּק אֶת מַדּוֹת הַבְּחוֹר, אֲשֶׁר זֶה הָעֶקֶר, וַיֵּאָחַל מְצִיאַת הַזּוּוּג בְּקָרוֹב.
- לג תשכח** רלז
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר כְּבוֹד אָב וְאִם הִיא מִהַחֲמוּרָה שְׂבַחֲמוֹרוֹת, וַיֵּאָחַל הַצְּלָחָה גְּדוּלָּה בְּזְכוּת זֶה, וְכֵן לַתֵּן מַעֲשֵׂר לְעַנִּיִּים הַגּוֹנִים, וּבְזְכוּת זֶה יִתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.
- לג תשכט** רלז
 יוֹרָה בְּכָל יוֹם רְבִיעִי בַּעַת הַדְּרָשָׁה לִילֵךְ עִם קַפַּת צְדָקָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שְׁפָל אֶחָד יִתְרַם בְּעַבּוֹר סַעֲדָה שְׁלִישִׁית בְּשַׁבָּת, וְזֶה יִקַּל עָלָיו מְאֹד.

- לג תשל** רלח
 יוֹדָה לְנִמְעָן שְׁעוֹזֵר בְּסִפִּירַת הַכִּסְפִּי צְדָקָה, וַיֹּרְהוּ שְׁלֹא לְהִתְעַרֵּב
 בְּדַבְרִים לֹא לוֹ.
- לג תשלא** רלח
 יִיעֵץ בְּעִנְיַן כְּתִיבַת מַצְבֵּה לְחִמּוֹת הַנִּמְעָן, וְהֶעֱקָר לְכַתֵּב אֶת הָאָמֶת, כִּי
 אַחֲרַת זֶה בְּזִיוֹן לְנַפְטָר.
- לג תשלב** רלט
 יִבְהִיר בְּעִנְיַן בִּירָה לְבָנָה, שְׁזָה מְשַׁכֵּר, וּצְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְזָה, וַיִּחְזַק עַל
 הַתְּמַדָּה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַפְצַת אֹר רַבָּנוּ ו"ל.
- לג תשלג** רלט
 יִחְזַק עַל לְמוֹד שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תַּרְגוּמֵם, וְעַל תְּפִלָּה בְּמַגֵּן, וְקִיּוּם
 מְצוּוֹת בְּשִׂמְחָה.
- לג תשלד** רמ
 יִשְׂמַח שֶׁהַנִּמְעָן מִמְשִׁיף בְּכִתִּיבַת הַסֵּפֶר תּוֹרָה, וַיִּבְקֹשׁ לְהוֹדִיעוֹ עַל
 הַהִתְקַדְּמוֹת, כְּדֵי שִׁיּוּכַל לְשַׁלְּמוֹ.
- לג תשלה** רמא
 מְכַתֵּב כְּלָלִי לְמַלְמָדִים, בּוֹ יְעוֹרְרֵם לְשֹׁמֵר עַל הַתְּלִמִּידִים שְׁלֹא יִמָּצֵא
 בִּיגִיָּהֶם אַכְזָרִיוֹת וְקִטְטָה, וְלִהְרַבּוֹת לָהֶם בְּסִפּוּרֵי צְדִיקִים, וּמַדּוֹת טוֹבוֹת,
 וְלִהְתְּאָזֵר כְּלַפִּיָּהֶם בְּסִבְלָנוֹת, וְלִתֵּן לָהֶם הַמּוֹן תְּשׁוּמַת לֵב, אֲשֶׁר זֶה סוּד
 הַהֲצִלָּחָה.
- לג תשלו** רמג
 יוֹרָה לְמַסֵּר אֶת הַמְּכַתֵּב לְכָל הַמְּלַמְדִים, וַיִּחְזַק עַל תְּפִלָּה בְּמַגֵּן, וַיֵּאֱחָל
 הַהֲצִלָּחָה וּבִרְכָּה.
- לג תשלז** רמד
 מְכַתֵּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזַקֵּם עַל גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לָנוּ,
 שְׁאֵנוּ זֹכִים לְדַבֵּר מִרַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר הוּא מִתְּנָה שְׁנַתֵּן לָנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
 וְהַסּוּד שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל גִּשְׁאָר סוּד, אִף שְׁמַגְלִים וּמְפָרְסָמִים אוֹתוֹ עוֹד וְעוֹד,
 וְלִכְּן עַלֵּינוּ לְרֵאוֹת, שְׁאֲצַלְנוּ רַבְּנוּ ו"ל לֹא יִשְׁאָר סוּד, וְלִפְרָסְמוֹ לְכָל
 הָעוֹלָם כְּלוֹ. וַיִּבְהִיר, אֲשֶׁר הַצְּדִיק יֵשׁ לוֹ כַּח הַמוֹשֵׁף אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְלִכְּן צְרִיף לְלַמֵּד הַרְבֵּה אֶת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, כִּי
 שֵׁם מְנַחֵם פְּנִיּוֹ, שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ, וַיַּעֲרַר עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת וְשִׂמְחָה,
 וְלִהְתְּחִיל בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלִהְקַפִּיד מְאֹד עַל חֲנוּפָה הַיְלָדִים,

אֲשֶׁר הֵם בָּבֶת עֵינֵינוּ, וְלֹהֶשֶׁמֶר מִחֻבְרָה רָעָה וּמִכָּל מִינֵי צְבוּעִים וְרָמָאִים,
וְלִשְׁמֹר עַל צְנִיעוֹת הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר זֶה הִסּוּד אֲצֵל בֵּת יִשְׂרָאֵל, וְלִהְיוֹתָהּ
שְׂלֵא תִתְגַּלֵּינָה שְׁעֵרוֹתֶיהָ לְבַחוּץ, וַיַּעֲזֹר לִפְתָח בְּכָל עֵיר וְעֵיר בְּתֵי
כְּנָסִיּוֹת שֶׁל "הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ", וְלִהְרַבּוֹת כְּבוֹד רַבְּנוּ ז"ל.

לג תשלח רמט
יִשְׁבַּח הַגִּמְעָן עַל הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה, אֲשֶׁר מִטְּהַר אֶת הַמַּחַם מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה,
וַיַּעֲזֹר עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, וְלִתֵּן לָהּ כָּל צְרָכֶיהָ.

לג תשלט רנ
יְבָהִיר, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ דֶרֶךְ נוֹרָאָה וְנִפְלְאוֹת לְהִיּוֹת רָגִיל בְּתוֹרָה
וְהוֹדָאָה, וַיֵּשׂ הַרְבֵּה עַל מֵה לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְכִף יֵשׁ כַּח לְבַקֵּשׁ
לְעֵתִיד, וַיַּחֲזֹק שְׂלֵא לְהַשְׁכֵּר בְּמֵה שְׁעוֹכֵר, וְהַעֲקֹר לְדַבֵּר עִם הַיְלָדִים
בְּאִמּוּנָה אֲפִלוּ בְּעִקְיָפִין, וַיֵּשׁ לָהּ כַּח לְהַפִּיךְ אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי.

לג תשמ רנא
יִוְרָה שְׂלֵא לְהַתִּירָא מִשׁוּם בְּרִיָּה כָּלֵל, וּבְאִמַּת סְגֻלָּה נִגְדַר רְשָׁעִים שְׂלֵא
לְהַתְּפַחַד מֵהֶם.

לג תשמא רנב
יַחֲזֹק בְּחוּר שְׂלֵא יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ, וַיִּוְרָהוּ לְהִתְמַיֵּד בְּתַפְלוֹת הַמוֹכָאוֹת
בְּ"מִצִּיאַת הַזּוּזִיג", וְלִקְיָם כָּל הַנְּאָמֵר שָׁם, וּכְבוֹדָאֵי יִרְאֶה נְסִים.

לג תשמב רנב
יִוְרָה לְבַקֵּשׁ אֶת הַבְּחוּרִים לְנִקּוֹת אֶת הַמְקוֹה מִהַבְּנִיָּה שְׁהִיְתָה, וְכֵן יְבַקֵּשׁ
לְשֹׁמֵר שְׁזֹר לֹא יִישֵׁן בְּפָנִימִיָּה, וְלִטְפֹּל בְּבַעֲיוֹת הַחֻבְרָתִיּוֹת שְׁבִין
הַבְּחוּרִים.

לג תשמג רנג
יִשְׁמַח עַל שְׁיִלְדֵי הַגִּמְעָן מִצְּלִיחִים בְּמוֹסְדוֹת לְמוֹדִיָּהֶם, וַיִּיעֵץ לָמָּה לִתֵּן
הַמַּעֲשׂוֹת.

לג תשדמ רנד
יִיעֵץ לִילָךְ לְחַמֵּי טְבָרִיָּה לְרַפּוּאָה, וְכֵן אוֹדוֹת מְגוּרִים בְּכִנְבָּאֵל.

לג תשמה רנד
יַעֲזֹר עַל שְׁלוֹם־בֵּית, אֲשֶׁר בְּזָה מְשָׁרִים אֶת הַשְּׂכִינָה בְּבֵית, וְאֵז הַבְּרָכָה
מִצְוִיָּה.

- לג תשמו** רנה
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר כְּפִי הִהַשְׁקָעָה שְׁמִשְׁקִיעִים בִּילָדִים, כֵּן מוֹצִיאִים מֵהֶם,
 וְהַעֲקֹר שְׁצָרִיף הַרְבֵּה סִבְלָנוֹת בְּעִבּוּרָם, וְזֶה סוּד הַהֲצִלָּה.
- לג תשמז** רנה
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְקָשׁם לְהַתְּפִלֵּל בְּעִבּוּרוֹ, הֵיטֵב
 שְׁנִמְצָא בְּצָרָה גְדוֹלָה עִם גִּבּוֹב שְׁעֵשְׂקוֹ בְּהוֹן עֲתָק, שְׁלִקְחוּ לְמִשְׁפָּט, וְלִכְן
 יִבְקָשׁ לְהַתְּפִלֵּל לְהַצִּלָּתוֹ, וְשִׁתְּהִי מִפְּלֵה לְכָל הַמְּצָרִים וְהַמְּצִיָּקִים.
- לג תשמח** רנז
 יוֹרָה לְתֵלוֹת אֶת הַמִּכְתָּב כְּלָלִי בְּלוֹחַ הַמוֹדְעוֹת, וַיּוֹדָה לְנִמְעַן שְׁעוֹזֵר לְ...
 וּמְחִזְקוֹ בְּעֶסֶק הַרְבִּים.
- לג תשמט** רנז
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר כְּבוֹד אָב וְאָם זֶה חֲמוּרָה שְׁבַחְמוּרוֹת, אִף בְּעִנְיֵן סִנְדְקָאוֹת,
 אִי אֶפְשֶׁר לְתֵן לְאָב שְׁמִחָלֵל שְׁבַת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אִף צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת
 הַכֹּל בְּחֻכְמָה שְׁלֵא לְפִגְעַ, חֵס וְשְׁלוֹם.
- לג תשנ** רנח
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מְזָה, וְכֵן יַעֲזֹרר עַל אַמוּנָה
 פְּשׁוּטָה, הַמְטַהֲרֵת אֶת הָאָדָם, וְעַל יְדָה אָדָם מִתְחִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ,
 אֲשֶׁר זֶה הַמַּתְנָה הַכִּי יִפָּה שְׁקַבְּלֵנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל.
- לג תשנא** רנט
 יִיעֵץ לְפִתְחֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" בְּבִגְי־בְּרַק בְּשִׁכּוּנַת הַנִּמְעָן, וַיּוֹרָה לְלַמֵּד מֵאָה
 פְּעָמִים וְאַחַת מִסְּכַת כְּרִיתוֹת, תְּקוּן לְמִי שְׁעָבַר עַל כְּרִיתוֹת.
- לג תשנב** רס
 יוֹרָה לְחִיּוֹת בְּאַהֲבָה וְהַבְנָה הַדְּדִית, וְלֹא בּוֹפוּחִים וּמְרִיבוֹת.
- לג תשנג** רס
 יוֹדָה לְנִמְעָן שְׁעוֹזֵר בְּהַדְפַּסַּת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מְזָה.
- לג תשנד** רסא
 יִבְקָשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְהַזְדַּרֵּז בְּהַגְהַת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" וְכֵן הַקּוֹנְטְרַסִּים, וְלְדַאֵג
 לְמִלָּא אֶת כָּל הַמְּרָאִי מְקוֹמוֹת.
- לג תשנה** רסא
 יוֹדָה לְנִמְעָן שְׁעֵשָׂה מַגְבִּית בְּעִבּוּר הַמְקָנָה, וַיִּאֲחֲלוּ הַצִּלָּה בְּדִרְכּוֹ.

- לג תשנו** רסב
 יִבְקֹשׁ לַעֲשׂוֹת אֶת הַרְצוּף מֵה שְׁיֹזֵתֵר מֵהָר, וְלַעֲשׂוֹת לְמַעַלָּה בֵּית-הַכְּנֹסֶת
 פְּנֹנָה.
- לג תשנו** רסג
 יִשְׁלַח לְמַסְדְּרִים לְדַפּוּס אֶת הַמְּשֻׁף "גְּנֹזֵי הַמְּלֶךְ", וַיִּקְנֶה לְסִימוֹ כָּבֵד
 וְשִׁיבְכֵלוֹ לְהַדְפִּיסוֹ, וַיַּחְזֵק הָעֵקֶר עַל הַדְּפֻסָּת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", אֲשֶׁר זֶה
 חֶלְקוֹ מִכָּל עֲמָלוֹ.
- לג תשנח** רסו
 מִכְּתָב פְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, בּוֹ יַחְזֵקְם עַל שְׁמִירַת שַׁבָּת, אֲשֶׁר
 הִיא הַמַּתְנָה הַכִּי יְפֵה שְׁנַתֵּן לָנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וַיִּפְלִיג בְּמַעַלַת קִדְשַׁת
 הַשַּׁבָּת, וּבִזְכוּת שְׁמִירָתָהּ יֵשׁ שְׁפַע כָּל הַשָּׁבוּעַ, וַיִּוְרָה עַל חֲנוּף הַיְלָרִים,
 וְלַתֵּן לָהֶם תְּשׁוּמַת לֵב, וְלִשְׁמֹר הַיֵּטֵב עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים, כִּי הֵם
 הָעֵתִיד שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל.
- לג תשנט** רסז
 יֵיעֵץ לְנִסֵּעַ לְמַרְכָּזוֹ, לְהִיּוֹת סְמוּךְ לְבֵית-הַחֹלִים, וְהָעֵקֶר לֹאמַר שְׁמוֹת
 הַצְּדִיקִים, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לַעֲבֹר אֶת הַכָּל בְּקָלוֹת.
- לג תשס** רסז
 יַעֲזֹרֵר עַל הַתְּמַדָּה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלַעֲזֹב אֶת הַיְלָדוּת וְהַקְּטָנוּת, וְלִשְׁמֹר
 עַל קִדְשָׁה וְנִטְהָרָה, וְלְהַתְּמִיד בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל".
- לג תשסא** רסח
 יֵאָחַל "מְזוּל טוֹב" לְהַלְדֹת הַבַּת, וַיֵּיעֵץ לַתֵּן שֵׁם לָאָה, וַיֵּאָחַל רַב גַּחַת.
- לג תשסב** רסח
 יַחְזֵק מְאֹד שְׁלֵא לְפַל בְּדַעְתּוֹ, וְהָעֵקֶר לְחַפֵּשׂ אֶת הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת, וְלִכְבֹּד
 אֶת הַבַּעַל, וְאִזּוֹ חַיִּים חַיִּים טוֹבִים וְנִעִימִים.
- לג תשסג** רסט
 יַחְזֵק שְׁלֵא לְפַחַד כָּלֵל, וְלֹא לְהַשְׁבִּיר בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, וּבְנֻדְאֵי סוּף כָּל
 סוּף עֲנִינֵי הַיְשִׁיבָה יִסְתְּדְרוּ עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.
- לג תשסד** ער
 יִשְׁמַח שְׁעֲנִין הַסַּעֲדָה שְׁלִישִׁית בְּאוֹלָם מִתְּפַתַּח, וְלִבְסוּף כָּל אֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנו יִגִּיעוּ, וַיִּשְׁרִירוּ יַחַד, וְכָל שָׁבוּעַ יֵאָמַר דְּרָשָׁה מִיִּשְׁהוּ אַחֵר.

- לג תשסה** רעא
 יֵאָחַל "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְדֵת הַנְּכֹדָה, וְהַעֲקֹר לְקַחַת אֶת הַחַיִּים בְּקָלוֹת,
 וְלִלְמַד תּוֹרָה וְלִקְיָם מְצוּוֹת, וּבְדַרְךְ אֲגַב לְעֶסֶק גַּם בְּפִרְנֹסָה.
- לג תשסו** רעא
 יוֹכִיחַ זוּג שְׂרָבִים בִּינֵיהֶם, אֲשֶׁר מְגַרְשִׁים בְּזָה אֶת הַשְּׂכִינָה מִהַבֵּית, וְיוֹרָה
 תִּכְף לְהַשְׁלִים בִּינֵיהֶם.
- לג תשסז** ערב
 יִנַּחֵם אֶת הַנִּמְעָנֵת עַל פְּטִירַת אִמָּה, וְיוֹרָה הַעֲקֹר לְעֲשׂוֹת הַרְבֵּה מְצוּוֹת
 וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּשָׂבִיל הָאִמָּא.
- לג תשסח** רעג
 יִקְוֶה שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְיִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצָה, וּבְזָה יִשְׁפַע רַב שְׁפַע.
- לג תשסט** רעד
 יִשְׂבַּח הַנִּמְעָנִים שְׂזוּכִים וּמְזוּכִים אֶת הַרְבִּים עַל צְרָכֵי הַשַּׁבָּת, וּבְזָכוֹת זֶה
 יִמְלֵא ה' מִשְׁאֲלוֹת לִבָּם לְטוֹבָה.
- לג תשע** ערה
 יִבְקֹשׁ הַנִּמְעָנִים שְׁלֵא לָרִיב, כִּי בְּמִקּוֹם מְרִיבָה שֵׁם הַשֵּׁטֶן.
- לג תשעא** רעו
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְתַלְמִידֵי יִשְׂבִּיב "דְּמַשְׁק אֲלֵיעֹזֵר", בּוֹ יִחְזַקֵם לְהַתְמִיד
 בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי זֶה הַזְּמַן בְּצַעֲרֵירוֹת לְלַמֵּד וְלִלְמַד, וְכָל יוֹם שְׂאָדָם
 לֹאֻמַּד בְּצַעֲרֵירוֹתוֹ, שְׁנָה כְּמוֹ שְׁנַיִם רַבּוֹת לְעַת זָקְנָה.
- לג תשעב** רעח
 יוֹרָה לְאִשָּׁה לְכַבֵּד אֶת בַּעְלָהּ, וְלִהְיוֹת לוֹ לְעֹזֵר בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- לג תשעג** רעט
 יִשְׂבַּח הַבַּעַל, שְׁעוֹזֵר לוֹ בְּיִשְׂבִּיבָה, וְיוֹרָה לְאִשָּׁה לְהַתְאַסֵּף יַחַד עִם חֲבֵרוֹת
 וְלִהְיוֹת חֲזוּק בְּצוֹתָא בְּאִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה.
- לג תשעד** רפ
 יוֹרָה לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַצְּדִיק, שִׁיְהִיָּה לָנוּ חֵלֶק בְּהַפְצַת מַעֲשֵׂינֹת
 הַחֻכְמָה חוּצָה.
- לג תשעה** רפ
 יִשְׂבַּח הַנִּמְעָן שְׂזוּכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר אֵין דְּבָר גְּדוֹל מִזֶּה,

וַיִּבְהִיר, אֲשֶׁר צָרִיכִים רַק לַחֲזֹק אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹא לְהַפְּדוֹ, וּבִזְכוּת
זֶה הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִחְזָקוּ.

לג תשעו רפא

מִכְתָּב כָּלְלִי לְתַלְמִידֵי יְשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֹמֹה", בּוֹ יִחְזָקֶם עַל לַמּוֹד ח"י
פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְלִטְבֹּל בַּמְקוֹה כֹּל יוֹם לִפְנֵי הַתַּפְּלָה, וְלִהְתְּבוֹדֵד לִפְנֵי
יִתְבָּרֵךְ, וְכִף יִצְלִיחוּ דַרְכֶם תָּמִיד.

לג תשעז רפא

יִחְזַק כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעַלֵּינוּ לְגִלוֹת אֶת הַרְבֵּי הַגְּדוֹל הַזֶּה
שְׁמִשְׁמַח וּמְחַזֵּק אוֹתָנוּ.

לג תשעח רפב

יִוָּרֵה לְעִשׂוֹת בְּדִיקַת שְׁמִיעָה לְבֹן, כִּי בְּגִיל צָעִיר אֶפְשָׁר לְתַקֵּן יוֹתֵר.

לג תשעט רפב

יִבְהִיר, שְׂאִין לְתֵן לְבַחֹר שְׂאִינוֹ מִסְתַּדֵּר בְּיְשִׁיבָה, לְלַמֵּד בְּכוֹלֵל, אֶלֶּא
עַלְיוֹ לְחַפְּשׁ יְשִׁיבָה אַחֲרַת, שֶׁהִיא תַתָּאִים בְּעִבּוּרוֹ.

לג תשפ רפג

יְעוֹרֵר עַל הַתְּמִדָּה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי רַק זֶה מַה שִּׁישָׂאֵר מֵאֲתָנוּ.

לג תשפא רפג

יְעוֹרֵר עַל הַתְּמִדָּה בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", וְשֵׁם יִמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשׁוֹ.

לג תשפב רפה

יִתְנַה צְעָרוֹ מִכָּל הַסִּבָּל שְׁסוּבָלִים, שֶׁזֶה מֵהַמְסִירוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם
הַרְשָׁע מְרָשָׁע, שְׁגָם הַסּוּף שֶׁלוֹ יִגִיעַ.

לג תשפג רפה

יִוָּרֵה לְהִתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה, וְלֹא לְמַשֵּׁךְ עֲצָמָה אֶל הַצָּעֵר.

לג תשפד רפה

יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָנִים לְהַכְנִיס אֶת הַמְּרִץ לְפִתּוֹחַ מְדַרְשֵׁיהַ לְבָנוֹת בְּיַבְנָאֵל,
וְהַעֲקוֹר לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה, וְעַל יָדָהּ עוֹבְרִים עַל הַכֹּל.

לג תשפה רפו

יִבְהִיר, אֲשֶׁר עָקַר הַהִתְחַזְקוֹת זֶה עַל-יְדֵי שִׂמְחָה וְתַפְּלָה.

- לג תשפו** רפו
ישיב למורה על שאלותיה בעניני חנוף, ויורה לה מה לעשות בענין התקנון.
- לג תשפז** רפח
מכתב לבנות התיכון "בית פיגא", בו יבקשן לשמר על הצניעות, אשר זה היסוד אצל בת ישראל, וכן ללמד ב"ספר-המדות", כי המדות הן עקר האדם.
- לג תשפח** רפט
יודה לנמענים שתראו בעבור המקנה, ויורה שלא להתחבר עם מי שיש לו קשר עם הסמך-מ"ם, שהוא מוסר, טמא מטמא.
- לג תשפט** רצ
יוכיח אשה על התנהגותה, ויקנה שהענין בבית ישפנה לטובה.
- לג תשצ** רצ
יעורר על שלום-בית והבנה הדדית, וילדבר תמיד רק ממנו יתברך.
- לג תשצא** רצא
יורה לזוג להיות לעזר זה לזה, ולשמר על השלום ואהבה, וזה יסוד ההצלחה.
- לג תשצב** רצא
ייעץ שלא לנסע באופנוע, אשר מלבד שזה מסכן, אין זה מתאים לבן תורה.
- לג תשצג** רצב
יורה להתחזק מאד, ולכבד את האשה, ואז הברכה בבית מצויה.
- לג תשצד** רצג
יחזק משגיח להמשיך הלאה, ולא להתיחס לשום בקרת, אלא לעשות יחזון הבורא יתברך שמו.
- לג תשצה** רצג
ימליץ לקנות דירה ביבנאל, אשר המקום יעלה ויפרח, וייעץ בענין פרנסה.
- לג תשצו** רצה
יאחל "מזל טוב" להלדת הנכד, וישבח הנמען שנתרחק מפוליטיקה של

שָׁקַר, וַיַּעֲוֹרוּ לְרַתֵּם כַּחוֹתָיו לְחַנוּף נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וַלְפָרְסִם אֶת הַשָּׁם
יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם.

לג תשצז רצו
יאחל "מזל טוב" לרגל הבר מצוה, ויאחל הרחבה ברוחני ויגשמי.

לג תשצח רצו
מכתב פללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יבהירם, אשר כשאדם מאמין
בהקדוש-ברוך-הוא לא שיף אצלו ענין של פחד, וכשאדם שופט עצמו
בזה העולם, אין עליו דינים מלמעלה, ויבהיר שיבנאל זה המקום הכי
בטוח, ויעורר על אחדות ואהבה והפצת ספרי רבנו ז"ל.

לג תשצט שג
מכתב פללי לאנשי שלומנו בו יבקשם להתקבץ יחד לאספת חרום
בשעה תשע וחצי.

לג תת שג
ייעץ שלא לשמע בקול רופא אחד שמקשקש דברים, אלא צריכים
לשמע לפחות בעצת שלשה רופאים ממחים.

לג תתא דש
יעורר על התמדה בתורה הקדושה ביאה לתלמיד חכם, וירחיק ממנהג
רע לנסע עם אופנוע.

לג תתב שה
יורה מה לעשות כאשר צריכים ללדת בשבת וכו', עם מי מתר ועדיף
לנסע, ולראות למעט כמה שיותר בחלול שבת וכו'.

לג תתג שו
ייעץ שלא לגדל חיות טמאות בבית.

לג תתד שו
ישבח הנמען שלומד הלכות נחוצות, ויאחלו שעוד יהיה מורה הוראה
בישראל.

לג תתה שז
ישמח שהנמען יבוא אל המנוחה והנחלה, ותהיה לו דירה משלהם,
ולא יצטרכו טובות מאחרים.

לג תתו שח
ייעץ בענין איזה שדוף.

- לג תתז שח
 יורה לנמְעַנֵּת לְקִנּוֹת מִדַּת הַעֲנִינִיּוֹת, וְאִז יוּכַל לְמַצֵּא בַעֲבוּרָה שְׂדוּף טוֹב.
- לג תתח שט
 יורה לְהִתְחַזֵּק, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְעָה יָבוֹא הַטּוֹב.
- לג תתט שט
 יורה לְנַמְעֵן שְׂמִשְׁגִּיחַ בִּישִׁיבָה, וְיִוְרֵהוּ לֹא לְהִשְׁכֵּר מְשׁוּם דָּבָר שְׂבַעוּלָם.
- לג תתי שי
 יורה לְשָׁלֵם אֶת הַקְּלָף שֶׁלְקַח חֲמֵי הַנְּמַעֵן, וְלִהְיוֹדִיעוֹ כִּמְהֵרָה זֶה עָלָה.
- לג תתיא שי
 יורה שְׁלֹא לְבַצֵּעַ עֲתָה אֶת הַנְּסִיעָה, אֲלֵא לְהִתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- לג תתיב שיא
 יִבְקֹשׁ לְעֹזֵר לְ... לְעֲשׂוֹת אֶת הַגַּג כְּכֹר מְחָר, כִּי צְרִיכִים אֶת זֶה בַעֲבוּר
 הַמֵּי גְשָׁמִים.
- לג תתיג שיא
 מְכַתֵּב כָּלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזַקְמָה עַל מִדַּת הַשְּׁלוֹם וְהַאֲחֻדוֹת,
 וְלִהְיוֹדִיעַ בַּעֲצָמָם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִהְיוֹדֵר מְאֹד מִי מְסֻתּוֹבָב
 בְּקִהְלָה, וְלִהְתַּרְחֵק מֵאִינְשֵׁי דָלָא מַעֲלִי.
- לג תתיד שיד
 יֵאָחַל "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְדֵּת הַנֶּכֶד, וְיִוְרֵה אֵיזָה שֵׁם לְקֹרֵא לוֹ.
- לג תתטו שיד
 יֵצֵעַ לְקַחַת אֶת הַדִּירָה לְיַד הַמְּדַרְשֵׁיהָ.
- לג תתטז שיד
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבַת, וְלְעַמּוּד עַל הַמְּשָׁמֵר, כִּי לְעֵתִים הַרּוּפְאִים
 מִתְלַמְּדִים.
- לג תתיז שטו
 יורה לְקַחַת עֲצָמוֹ בְּיָדִים, וְלִהְתְּמַיֵּד בְּלִמּוּד כְּרֵאוּי, וְאִז יִזְכֶּה לְמַצֵּא שְׂדוּף
 טוֹב.
- לג תתיח שטז
 יִכְיִים בְּחֹר שֶׁהִתְחַצֵּף — לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מֵהַמְּשָׁגִיחַ, וְשִׁיחַח עֲצָמוֹ בְּיָדָיו,
 אַחֲרָיִת יִצְטָרֵף לְסַלְקוֹ מִשָּׁם.

- לג תתיט שטז
 יורה על התמדה בשו"ת "אשר בנחל", אשר שם ימצא עצות לכל
 העובר עליו. יורה על כבוד האשה.
- לג תתכ שיז
 יחזק שלא להשבר משום דבר.
- לג תתכא שיז
 בזהיר חמר מצות כבוד אב ואם, יורה להתחזק באמונה.
- לג תתכב שיח
 ישמח שהצבור בסעדה שלישית מתרבה, וייעץ לאחד לעשות את
 הבר-מצוה של בנו בעת הזאת, וכך לא יעלה לו מאומה.
- לג תתכג שיח
 יאחל הרחבה ברוחני ובגשמי, ושום דבר לא יוכל לשברו.
- לג תתכד שיט
 יפליג במעלת האמונה, אשר היא העקר.
- לג תתכה שיט
 יורה שלא לעשות עתה נסיעות, ויאחל הרחבה בגשמי וברוחני.
- לג תתכו שכ
 יורה לזוג על שלום ואהבה הדדית, וכך יצליחו כל ימי חייהם.
- לג תתכז שכ
 יאחל "מזל טוב" להלדת הבת, יורה לתן שם רבקה מפרשת השבוע.
- לג תתכח שכא
 יורה לבני זוג לחדל ממריבות, אשר זה ממש השטן שנוכנס בתוך ביתם.
- לג תתכט שכב
 ישבח זוג שהשלום והשלונה שרויים במעונם, ויחזקם על אמונה
 פשוטה.
- לג תתל שכב
 יחזק מאד על אמונה, כי "איש אמונות רב ברכות".
- לג תתלא שכג
 יחזק בחור, שבודאי יזכה גם הוא להקים בית, וינגילו ללמד ב"אוצר
 הקונטרסים" וב"אשר בנחל", ושם ימצא מרגוע לנפשו.

תִּכּוֹן הָעֲנֻנִים

- לג תחלב שכג
 יוֹרָה לְשִׁמְחַ וְלִהְיוֹת לְעֶזְרָה לְזֶה, וְזֶה סוּד הַהֲצִלָּה.
- לג תתלג שכד
 יִשְׁבַּח בְּרָךְ ל"ב "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" שְׂיִצֵּא לְאוֹר, אֲשֶׁר זֶה הַפְּלֵא וְפְלֵא, וְקָרוֹב
 הַגְּאֵלָה מִמֶּשׁ.
- לג תתלד שכד
 יִיַעַץ לְאַבְרָהָם לְהַמְשִׁיךְ לְעֶזְרוֹ וְלִסְפוֹר אֶת הַמַּעוֹת, אֲשֶׁר זֶה עָקַר תְּקוּנוֹ.
- לג תתלה שכה
 יוֹרָה לְנִמְעָן עַל שְׁעוֹסֵק בְּחַנוּךְ הַבְּחוּרִים, וְיוֹרָהוּ כִּי־צַד לִילָךְ עִמָּהֶם.

הספר הקדוש הזה נדפס
לטובת נשמת כבוד קדושת
מאור עינינו, חיות נפשינו, גאון
עוזינו, עטרת ראשינו, נזר
תפארתינו, מרן הגה"ק

רבי אליעזר שלמה

בן רבי מנחם זאב

זצוקללה"ה

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

נלב"ע י"ז שבט תשע"ה

ת. נ. צ. ב. ה

הספר הקדוש הזה
נדפס לזכות

יחנא שפרה בת סאסויא

הקדוש ברוך הוא ישלח לה
רפואה שלימה רפואת הנפש
ורפואת הגוף גם יחד
בכל איבריה ובכל גידיה ובכל
טיפי דמיה.

בזכות שנדבו להדפסת הספר הקדוש הזה לזכותה

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יחיאל בן שלומצה

מרים בת אסתר גיטל

הקדוש ברוך הוא יעזור להם שירווי רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם

ויתרחב להם בגשמיות וברוחניות

ויצאו מכל החובות

ויהיה להם פרנסה בניקל ובהרחבה

ויזכו להדפיס את כל חלקי שו"ת אשר בנחל

אשר עדיין נמצאים בכתב יד

וכן את כל ספרי

הגה"צ מוהרא"ש שליט"א

בתכלית ההידור והיופי



בעבור שהחפץ בעילום שמו נדב סכום הגון להדפסת

הספר הקדוש הזה לזכותם.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

שלמה ברוך בן רבקה

וזוגתו ריסא בת מרים

בעבור שלא חשך עמל ויגיעה רבה עד שיצא

הספר כלול בהדרו כמתכונתו בפאר ויופי

שלום בהגהות. במראי מקומות ובמפתחות

השם יתברך יהיה בעזרו שיזכה לרוות נחת

מכל צאצאיו שילכו בדרך התורה והיראה

ויאריך ימים בבריות גופא ונהורא

מעליא ומזונא רויחי

וילדיהם

מינדל, שמריהו, אהרן, ברכה, חיה גיטל, פיגא,

נתן צבי, בילא, יוסף שלום, אפרים פישל.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים מינדל

חנה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירוו מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רפאל צבי בן מרים

שפרה מרים בת שבע

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירוו מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים

חיה בינה בת פרידה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירוו מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אליעזר שלמה בן מרים

חיה גולדה בת חוה גיננרל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירוו מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יצחק בן מרים

מינדל בת ריסא

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ישראל אריה בן מרים

מנוחה נחמה בת רבקה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם זאב בן חיה רבקה

דבורה פייגא בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבינו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם יהושע העשיל בן מרים

יפה שינדל בת נעטיל מרגלית

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם בן מלכה

לאה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים

טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב

לרבנו הק' וירוו מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שרה בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ותזכה לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך וירוו

מימנה הוריה רוב נחת דקדושה

אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לכבודו של מלך מלכי המלכים

הקדוש ברוך הוא

רבנו של עולם מלוך על כל העולם כולו בכבודך

והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עוזיך על

כל יושבי תבל ארציך וידע כל פעול כי אתה פעלת

ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה

באפו הוי"ה אלוקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה

בזכות רבינו נחמן בן פיגא זיע"א במהרה בימנו

וברחמים אמן ואמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רחל בת שפרה מרים, משה בן שפרה מרים, לאה בת שפרה
מרים, אברהם בן שפרה מרים, חנה בת שפרה מרים, ישראל
אריה בן שפרה מרים,

יעקב בן חנה, שלומית שלומצה בת חנה, נחום זאב בן חנה,
ישראל אריה בן חנה, רבקה בת חנה,

דבורה רייזל בת חיה גולדה, שלומית שלומצה בת חיה גולדה,
מיכל גניה בת חיה גולדה,

רבקה רויזא בת חיה בינה, ישראל אריה בן חיה בינה, חיים
מאיר בן חיה בינה, דוד בן חיה בינה,

שולמית שלומצה בת לאה, אליהו יהושע בן לאה, רבקה דבורה
בת לאה, רחל פייגא בת לאה, חנה בת לאה,

חנה בת מנוחה נחמה,

משה בן יפה שיינדל, רעיה רחל בת יפה שיינדל, מאיר צבי בן
יפה שיינדל,

ברכה בת מינדל

הקב"ה יעזור שיצליחו בר"ג ובכל מעשה ידיהם ויזכו לבריאות
ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבנו
הק' וירוו מהם הוריהם רוב נחת דקדושה אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות

אהרן בן יעל

אנא ה' הושיעה נא אנא
ה' הצליחה נא ושמור
עליו מכל רע ומכשול ותן
בליבו אהבת ושמחת
התורה וקיומה ברחמים
גמורים בזכות וכח רבינו
נחמן בן פייגא זיע"א

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות

פנחס אליהו בן יעל

אנא ה' הושיעה נא אנא
ה' הצליחה נא ושמור
עליו מכל רע ומכשול ותן
בליבו אהבת ושמחת
התורה וקיומה ברחמים
גמורים בזכות וכח רבינו
נחמן בן פייגא זיע"א

הספר הקדוש הזה נדפס
לע"נ

מרת רות בת פרידה ע"ה
שתזכה להגיע לתיקונה
ברחמים גמורים בזכות
וכח רבינו נחמן בן פייגא
זיע"א

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות

פסח בן חנה

שיוושע ברפוש"ש בלי שום
רופאים ורפואות כלל ברק
ברחמים גמורים בזכות
וכח רבינו נחמן בן פייגא
זיע"א

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות הרבנית הצדקנית
יחנא שפרה בת סאסיא
תלויט"א

אנא ה' הושיעה נא אנא
ה' הצליחה נא ורפא
אותה בכל אבריה ובכל
גידיה ברחמים גמורים
בזכות וכח רבינו נחמן בן
פייגא זיע"א

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות
נפתלי בן יעל
שיזכה להתחתן בקרוב
ממש ושיזכה לחיים
טובים ומאושרים ברו"ג
ברחמים גמורים בזכות
וכח רבינו נחמן בן פייגא
זיע"א

הספר הקדוש הזה
נדפס לרפואת

מרדכי מנחם בן לאה

הקב"ה ישלח לו
רפואה שלימה
ברמ"ח אבריו ושס"ה
גידיו ויאריך ימים
ושנים מתוך בריאות
השלימה, אמן.

הספר הקדוש הזה
נדפס לרפואת

מרדכי זיידל בן חנה

הקב"ה ישלח לו
רפואה שלימה
ברמ"ח אבריו
ושס"ה גידיו ויאריך
ימים ושנים מתוך
בריאות השלימה,
אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שאול ולאה אריה ומש'
מיכל בת לאה ובני מש'
דרור ומירב רימוזי ומש'
שלמה ישי בן לאה ומש'
משה ושירי אלמליח ומש'
ברק בן לאה

יגאל ופנינה אלון ומש'
חיוואי ומרסל ברוך ומש'
ארז ושרה שגן ומש'
שלמה וחנה חרוץ
ליאור ואסתר חרוץ
שלמה ואושרה שגן
עליזה בת רחל
ירוחם וחדוה קליין

אלכסנדר זושא ושרה בתיה הירש
צביקה ובת אל שלמה
אדלה ובני מש'
אדלה בת סימונה שמחונה
אלעזר בן דקלה
ישראל בן דקלה
חיים ורחל גפוטה
דניאל ורבקה צורטקוב
אסף וברכה כהן
כפיר ורעות שניאור
ומוריה בת זקלין
ולרפואת מרסל בת ג'ורג'יה

*

ולע"נ אפרים בן חנה ע"ה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם ויהיה להם

פרנסה בשפע ובנקל ויזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים

טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבנו הק', אמן.

צדוק ושרית מלמד ומש'
משה ושרה חג'ג' ומש'
אריה ורונית חוסן
יעקב ויפה צרפתי
גד ומיכל סלומון ומש'
אמיר ושירה צור ומש'
אברהם וציפורה אדרי ומש'
שמעון וליבי אבוקרט ומש'
גל גד ומורן מרים נחשון ומש'
משה וברכה באוסי ומש'
דן ויעל טובה אלימור ומש'
דוד וכרמלה ביסמוט
יעקב ושרה שמחה סלמה ומש'
עידו ושושנה שטיינר ומש'
אורן ומלכה גלית יהודית אפריאט
מיכאל ושרה עטיה ומש'
רועי וסיון חזקי ומש'
יחזקאל ועמית דהאן ומש'
יותם ושרה ליברמן ומש'
הרצל ודינה סלומון ומש'
שלמה ורחל בורק ומש'
יהודה ואיריס סלמה ומש'
יהונתן ורבקה עזריאב ומש'
נתנאל ורויטל בן יעקב ומש'
יעקב ומעיין אדל כוארון ומש'
רן חיים ורינה רדנר ומש'
יעקב ושפרה ברוך ומש'
גיא ואשרת מלול ומש'

הספר הקדוש הזה נדפס לע"נ

כ"ק מרן עטרת ראשינו מוהרא"ש
זצוקללה"ה

ולזכות

ר' בנימין אליהו בן שרה יהודית נ"י

וזג' חנה בת זהבה תחי'

וצאצאיהם - יצחק אליעזר שלמה בן לאה, שרה שירה בת לאה,
אליעזר שלמה בן חנה, מנחם זאב בן חנה, נחמן נתן בן חנה, רפאל בן חנה
שיזכו לבית משלהם ביבנאל בלי חובות ויזכו לנחת
מיוצ"ח ולשמש את הצדיק בזה ובבא, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ר' יצחק מאיר בן הענא בילא נ"י

אבישג בת אשתר תחי'

אליעזר שלמה בן אבישג, רויזא בת אבישג, שרגא אריה בן
אבישג, אסתר יוכבד בת אבישג, הלל בן אבישג,

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם ויהיה להם
פרנסה בשפע ובנקל ויזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות
לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבנו הק', אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לע"נ

כ"ק אדמו"ר מוהרא"ש

ר' אליעזר שלמה בן ר' מנחם זאב זצוקללה"ה

ולזכות אנ"ש דיבנאל שיזכו הם וב"ב וכל יוצ"ח לבריאות, אריכות
ימים ושנים, פרנסה בשפע, ברכה והצלחה ברו"ג, שיזכו ללכת
בדרך רבינו, רבינו נחמן בן פייגא ולקיים עצותיו הקדושות ויזכו
לנחת רוח יהודי אמיתי מכל יוצ"ח א.ב.י.ר.

משה בן אירן, עידית מלכה בת מול, ניב בן לאה, לאה בת בלימי וורד, רן בן לאה, רבקה
בת בלימי וורד, אליעזר שלמה בן רינה, אליהו בטונישווילי, משה אלוש, שמעון
אפיראט, נחמן מיימוני, עמנואל חיים בן מרים, לאה בת יעל, אדל ניצן בת לאה, אוריה
יעקב בן הדס, שמעון חיים בן אברהם, אלחנן אילן בן שמחה, אוריה בת לאה, אליעזר
שלמה עטיה, נפתלי בן שרה שמחה, יצחק בן רבקה, אליעזר שלמה בן מירב, בלימה
וורד בת חיה כרמלה, יצחק בן חנה, עזרא מועלם, מעוז בן חנה, נעימה נעמי בת
ויקטוריה, אליהו חיים בן ברוריה, אלחנן בן ברוריה, יוסף בן מרגלית, רועי בן רונת,
יוסף בן ויולטה, אברהם בן רבקה, ישראל בן וורד, אליעזר שלמה בן וורד, אלעד בן מול
אליעזר שלמה בן אורטל עליה, ציון בן רות, משה בן חנה, רונן יוגב בן ריימונד, גרשון
בן אסתר, אברהם דוד בן פנינה רחל, יאיר בן שרה, ישראל בן אריאלה, יצחק מאיר בן
הענא בילה, אבישג בת אסתר, אליעזר שלמה בן אבישג, רוזי בת אבישג, שרגא אריה
בן אבישג, אסתר יוכבד בת אבישג, הלל בן אבישג, דויד בן מרגלית, אביש בן יסמינה,
יצחק בן רחל, אליעזר בן מרים, אשר בן ג'ולייט, יהודית בת בטי, אליעזר שלמה רפאל בן
יהודית, ידידיה דוד בן יהודית, נחמן בן יהודית, אסתר בת יהודית, פנינה חנה בת
יהודית, נתן שמואל בן יהודית, מרדכי בן יהודית, מנחם זאב בן יהודית, ברכה בת אורה
קלרה, שמעון מאיר בן ברכה, יאיר בן לאה, הלל נדב בן אירן דבורה, חדוה בת מרים,
מרים בת לאה, אליהו בן עידית מלכה, מרים בת חנה, נחמן נועם בן מרים, עילאי בן
מרים, נחמן גבריאל בן חנה, לאה בת עידית מלכה, אליעזר שלמה בן לאה, דניאל מאיר
בן לאה, נתנאל שמעון בן לאה, ראובן בן עידית מלכה, שמעון בן עידית מלכה, שרה
בת עידית מלכה, פייגא בת עידית מלכה, אליעזר שלמה בן עידית מלכה, אדל רוחמה
בת עידית מלכה.

ולע"נ יחזקאל בן עזרא מאיר, אליאס בן מאיר, אירן בן גולי, מאיר בן אירן, ראובן בן
סטריה, יעקב בן שמחה, יוסף בן רבקה, סטריה בת ג'מילה, שאול בן סטריה, יעקב בן
אליס עיישה, יצחק בן פרטונה, לאה בת מול, יעקב בן מול, מנחם דויד בן מול טוב, ע"ה

הספר הקדוש הזה נדפס לע"נ

כ"ק מורינו ורבינו

ר' אליעזר שלמה בן ר' מנחם זאב

זצוקללה"ה

ולע"נ אימי מורתי מרת קלרה אורה בת רפאל ע"ה

*

ולרפואת הרבנית יחנא שפרה בת סאסיא תחי'

*

לזרע בר קיימא לשמואל בן שרה ויהודית בת קלרה אורה

ולהצלחת הבחור היקר אליעזר שלמה בן יהודית

בתורה יראת שמים

הספר הקדוש הזה נדפס להצלחת

מיכאל איזיק בן ברכה רייזל

לזיווג הגון עם כל המעלות לעבודת ה' בשלימות ולכל

הברכות והישועות ופרנסה בשפע רב ובנקל ותשובה שלימה

ולנחת מאדל בת גיטל טובה לשמירה עליונה ותגדל

בצניעות ויראת שמים

ולזכות גיטל טובה בת פייגא ציפורה

ומלכיאל בן רינה לתשובה שלימה מהרה

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הפלג

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקוין זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל פי-חסיתי בך:
ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך:
ג לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי כל-הפציי-
ד בם: ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסוף
נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
ה יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ו חבלים נפלוי לי בנעמים אף-נחלת שפרה עלי:
ז אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יסרוני
כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
בל-אמוט: ט לכן א שמה לבי ויגל כבודי אף-
בשרי ישכן לבטח: י כי א לא-תעזב נפשי לשאול
לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינך
נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חַטָּאתָה:
 ב אֲשֶׁר־יֶאֱדָם לֹא יַחֲשֹׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־הִחַרְשֵׁתִי בָּלוּ עַצְמִי בְּשִׂאנְתִּי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יְדָךְ נִהַפְּךְ
 לְשִׁדְי בְּחַרְבְּנִי קִיץ סְלָה: ה חַטָּאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אִמְרֹתַי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עוֹן חַטָּאתִי סְלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים
 אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצַּר תִּצְרֵנִי
 רְנִי פִלַּט תְּסוּבְּבֵנִי סְלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּס כְּפָרָד אִין הָבִין בְּמַתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ
 בִּיהוָה חֶסֶד יְסוּבְּבָנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא * לְמַנְצֵחַ מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרְהוּ
 וַיַּחֲיֶהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֶהוּ בְּנַפְשׁ אִיְבָיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דְּוֵי כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֹת
 בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי־אִמְרֹתִי יְהוָה חָנְנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חַטָּאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאֶבֶד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

יִקְבֹּץ אָוֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ^ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל־שֹׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשׁבוּ רָעָה לִּי: ^ט דְּבַר־בְּלִיעַל
 יַצּוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לְקוּם: ^י גַּם־אִישׁ
 שְׁלוּמֵי | אֲשֶׁר־בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחְמֵי הַגְּדִיל עָלַי
 עֵקֶב: ^{יא} וְאַתָּה יְהוָה חֲנּוּנִי וְהַקִּימְנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
^{יב} בּוֹזֵאת יַדְעֵתִי כִּי־חִפְצָתָּ בִּי כִּי לֹא־יִרְעֵ אִיבִי
 עָלַי: ^{יג} וְאֲנִי בְּתַמִּי תַמְכַּת בִּי וְתַעֲיִבְנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: ^{יד} בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְעַח מִשְׁפִּיל לְבַנְי־קַרְח: ^ב כְּאִיל תַּעְרֹג
 עַל־אֲפִיקֵי־מָיִם כֵּן נַפְשִׁי תַעְרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
 ג עֲמָאָה נַפְשִׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חֵי מְתֵי אָבוֹא
 וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ^ד הִיתָה־לִּי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם
 וְלַיְלָה בְּאֹמַר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ^ה אֵלֶּה
 אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁכְּחָה עָלַי | נַפְשִׁי כִּי אֶעְבֵּר | בְּסֶף
 אֲדָדָם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵג: ^ו מִה־תִּשְׁתַּחֲוִי | נַפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנֹו יִשׁוּעוֹת פְּנִיֹו: ^ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל־כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵ יִרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעַר: ^ח תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל־מִשְׁבְּרִיךָ וְגַלְיָךָ עָלַי עֲבְרוּ:
 ט יוֹמָם | יַצּוּהָ יְהוָה | חֲסִדֹו וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: ^י אֹמְרָה | לְאֵל סְלַעֵי לְמָה

שְׂבַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב: ^א בְּרַצַּח |
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוּרְרִי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
 אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ^ב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּתְּהַמִּי
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמִנְצַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְּתָם בְּשִׁלַּח
 שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ^ב הַצִּילֵנִי
 מֵאֹיֵבִי | אֱלֹהֵי מִמֵּת־קוֹמְמֵי תִשְׁנַבְּנִי: ^ג הַצִּילֵנִי
 מִפְּעָלֵי אֲזָן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ^ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עֵזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חֲטָאתִי יְהוּה: ^ה בְּלִי־עֵז וְרַצּוֹן וַיִּכְוָנוּ עוֹרְהָ
 לְקַרְאתִי וּרְאָה: ^ו וְאַתָּה יְהוּה־אֱלֹהִים | עֲבֹאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּחַן
 כָּל־בְּגָדֵי אֲזָן סָלָה: ^ז יָשׁוּבוּ לְעָרְבַי יִהְיוּ כַּכֹּלֵב
 וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: ^ח הִנֵּה | יַבִּיעוֹן בְּפִיָּהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ^ט וְאַתָּה יְהוּה תִשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: ^י עִזוּ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁנַבְּנֵי: ^{יא} אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדַּמְנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשׂוּרְרֵי: ^{יב} אֶל־תִּתְּהַרְגֵם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעְמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: ^{יג} חֲטָאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאזְנָם וּמֵאֲלֹהָ
 וּמִבְּחַשׁ יִסְפְּרוּ: ^{יד} כִּלָּה בְּחֶמְהָ כִּלָּה וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁלַל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וַיֵּשְׁבוּ לָעָרֵב יַהֲמוּ כַכָּלֵב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הַמָּה
 יִנְיַעוֹן לָאֲכַל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ: יז וְאֲנִי |
 אֲשִׁיר עֵדָה וְאַרְיֵן לַבִּקֵּר חֲסֻדָּךְ כִּי-הָיִיתָ מִשָּׁנָב לִי
 וּמָנוּס בַּיּוֹם צָר-לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
 מִשָּׁנָבִי אֱלֹהֵי חֲסֻדֶי:

עז * לְמַנְעַח עַל- יְדוּתוֹן לְאֶסֶף מְזֻמּוֹר: ב קוֹלִי *
 אֶל-אֱלֹהִים וְאַעֲעֶקָה קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
 אֵלַי: ג בַּיּוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדַי | לִילָה נִגְרָה
 וְלֹא תִפּוֹג מֵאַנְהָה הִנָּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
 וְאֶהְמֶיָה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה אַחֲזֹת
 שְׁמֵרוֹת עֵינָי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמַיִם
 מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נִגְיַנְתִּי בַלְיָלָה
 עַם-לִבָּבִי אֲשִׁיחָה וַיַּחַפֵּשׁ רוּחִי: ח הֲלֵעוֹלָמִים
 יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסִּיף לְרָצוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנִצַּח
 חֲסֻדוֹ גָּמַר אָמַר לְדָר וְדָר: י הַשְּׁכַח חַנּוּת אֵל
 אִם-קָפִץ בְּאֵף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא
 שָׁנוֹת יָמַיִן עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מַעֲלֵלִי-יָהּ כִּי-אֲזַכְּרָה
 מִקֶּדֶם פְּלִאָדָּ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פִּעֲלֶךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ דִּרְכֶךָ מִי-אֵל גָּדוֹל
 כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדְעֵת בְּעַמִּים
 עֵדָה: טז גְּאֻלֶּת בְּזֹרוּעַ עַמֶּךָ בְּנִי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סָלָה:
 יז רָאוּךָ מַיִם | אֱלֹהִים רָאוּךָ מַיִם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ

(* באמרוך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תַּהֲמוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עֲבוֹת קוֹל נָתַנוּ שְׁחָקִים
 אֶף־חֲצֵצִיף יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָךְ | בְּגִלְגֹּל הַאִירוּ
 בְּרָקִים תִּבֵּל רְגֹזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם וְרָפָךְ
 וּשְׂבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נָדְעוּ:
 כא נַחִיתָ כַּעֲאֵן עִמָּךְ בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ * תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מָעוֹן אֶתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וָדֹר: ב בְּטָרָם | הָרִים יִלְדוּ
 וַתְּחַזְּלֵן אֶרֶץ וַתִּבֵּל וּמַעֲזֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
 ג תָּשֵׁב אֲנוֹשׁ עַד־דָּבָא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
 ד כִּי אָלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בִּלְיָלָה: ה זָרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר
 כַּחֲצִיר יִחַלֶּף: ו בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וְחֶלֶף לְעָרֵב יִמּוֹלֵל
 וַיִּבֶשׁ: ז כִּי־כָלִינוּ בְּאַפְךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהַלְנוּ:
 ח שֶׁתָּה עֲזוֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיךָ: ט כִּי
 כָּל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעַבְרָתְךָ פָּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ־הַגָּה:
 י יָמֵי־שָׁנֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֶת |
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֵהָבִם עָמַל וְאוֹן כִּי־גִז חֵישׁ וְנַעֲפָה:
 יא מִי־יֹדַע עֵז אַפְךָ וּכְיֹרְאָתְךָ עַבְרָתְךָ: יב לְמִנּוֹת
 יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבֵא לִבְבַּח חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
 עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עַבְדֶּיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר
 חֲסֹדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: טו שְׂמַחְנוּ
 כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֵה אֶל־
 עַבְדֶּיךָ פְּעֻלְךָ וְהִדְרֶךָ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נָעַם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָה עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָהוּ:

קה א הודו יהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
 עלילותיו: ב שירו־לו זמרו־לו שיחו בכל־
 נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב א
 מבקשי יהוה: ד דרשו יהוה ועזו בקשו פניו
 תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר־עשה מפתיו
 ומשפטי־פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב
 בחיריו: ז הוא יהוה אלהינו בכל־הארץ
 משפטי־ו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאֵלֶּף
 דור: ט אשר פרת את־אברהם ושבועתו לישחק:
 י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
 יא לאמר לך אתן את־ארץ־כנען חבל נחלתכם:
 יב בהיותם מתי מספר כמעט ונרים בה:
 יג ויתהלכו מגוי אל־גוי מממלכה אל־עם אחר:
 יד לא־הניח אדם לעשקם ויזכח עליהם מלכים:
 טו אל־תגעו במשיחי ולנביאי אל־תרעו:
 טז ויקרא רעב על־הארץ כל־מטה־לחם שבר:
 יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו
 בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד־עת
 בא־דברו אמרת יהוה צרפתהו: כ שלח מלך
 ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון
 לביתו ומשל בכל־קנינו: כב לאסר שריו בנפשו

וּזְקַנְיוּ יַחֲבִיבֵם: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵר
בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עֲמוּ מָאֵד וַיַּעֲצֵמָהּ
מִצְרַיִם: כה הִפְךָ לָבָם לְשֵׁנָא עֲמוּ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדֵי-וֹ:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ: כז שָׁמוּ-
בָּם דְּבַרֵי אֱתוּתָיו וּמִפְתִּיּוֹ בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת-
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת-דָּגְתָם: ל שָׂרַץ אֲרָצָם
עֲפָרָדַעִים בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב
כְּנִיּוֹת בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אֵשׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וּתְאֵנֹתָם וַיִּשְׁפֹּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְּפָר:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשֹׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי-נִפְלַ פְּחָדָם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּ וְאֵשׁ לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל
וַיָּבֵא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁפִיעֵם: מא פָּתַח צוּר
וַיִּזְוֹבוּ מַיִם הִלְכוּ בַּעֲצֵיזוֹת נָהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדָו: מג וַיּוֹצֵא עֲמוּ
בְּשֵׁשׁוֹן בְּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גֹּזִיּוֹת וַעֲמַל לְאֲמִיּוֹת יִירָשׁוּ: מה בְּעֵבּוֹר אֶת-יִשְׁמָרוּ
חֲקָיו וְתוֹרָתָיו יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלו * על-נהרות | בבל שם ישבנו גם-בכינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
 ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני | לחכי
 אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלים על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפיץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שכבות עמו נגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם

מרשעים ויושיעם כי חסו בו: